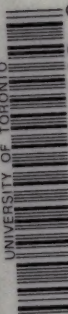
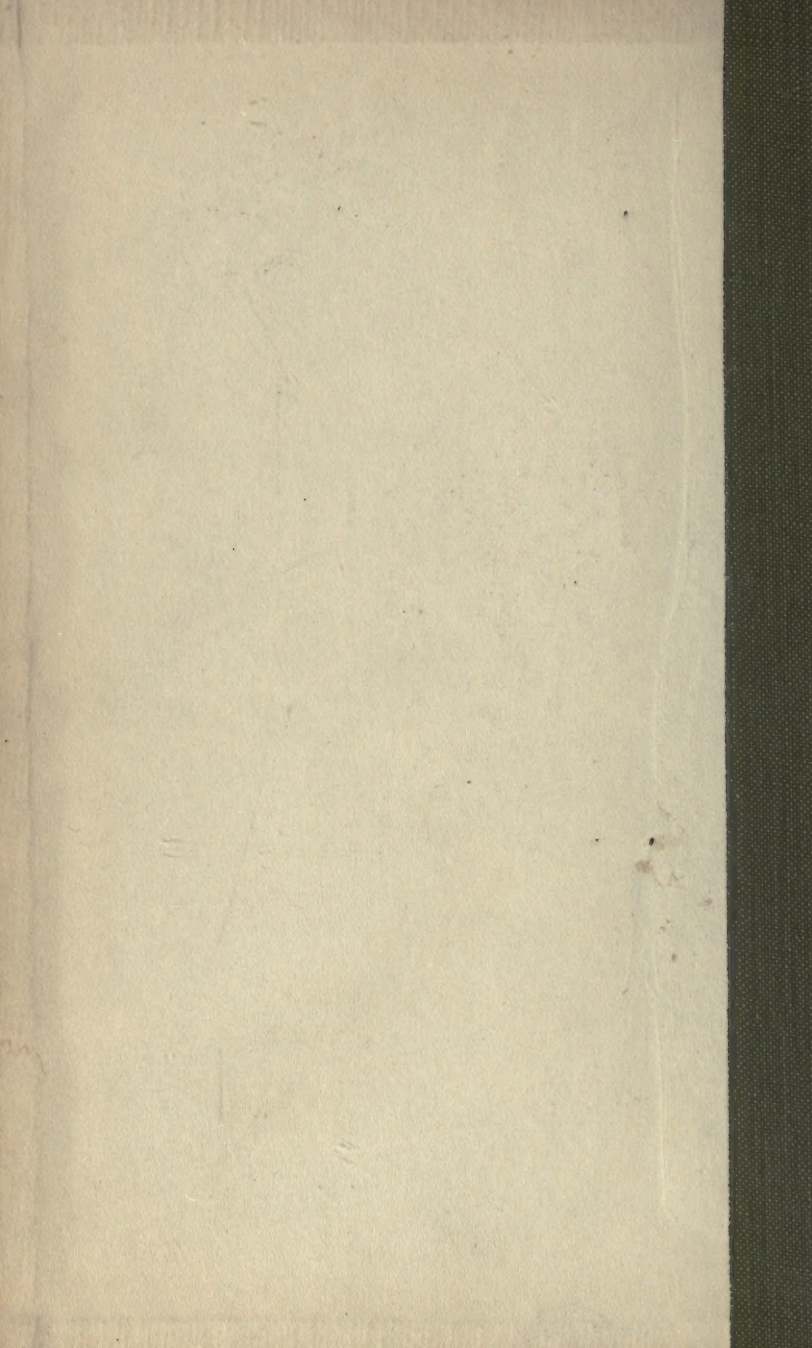

UNIVERSITY OF TORONTO

3 1761 00001442 3

UNIV. OF
TORONTO
LIBRARY

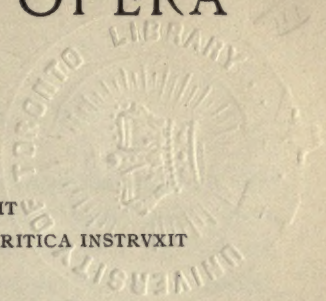
SCRIPTORUM CLASSICORUM
BIBLIOTHECA OXONIENSIS

OXONII
E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO
LONDINI ET NOVI EBORACI
APUD HENRICUM FROWDE

✓67
P 718 Bu

PLATONIS OPERA

RECOGNOVIT
BREVIQUE ADNOTATIONE CRITICA INSTRVXIT

IOANNES BURNET

IN VNIVERSITATE ANDREANA LITTERARVM GRAECARVM PROFESSOR
COLLEGII MERTONENSIS OLIM SOCIVS

TOMVS II
TETRALOGIAS III-IV CONTINENS

118949
5/10/11

[Pref 1910]

OXONII
E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO

OXONII

Excudebat Horatius Hart

Typographus academicus

PA
4279
A2
1905
t.2

PRAEFATIO

IN tetralogiis III-IV recognoscendis eandem fere rationem quam in prioribus secutus sum ; cum autem nec Parmenidem nec Philebum ediderit M. Schanz, in illo viam monstravit vir doctus W. W. Waddell, qui Clarkianum (B) et Marcianum (T) in suam editionem cum pulvisculo excussit, in hoc ipse Marcianas lectiones primus in lucem protuli.

Quod ad recensionem attinet, fateor mihi codicum lectiones perpendenti in dies magis probari quae in prioris voluminis praefatione breviter exposui, unam eandemque recensionem omnes quotquot extant libros exhibere, alterius recensionis vestigia tantum apud antiquos scriptores et in codice Vindobonensi (W) inveniri. omnes libros ad unum eundemque archetypum referendos esse, eumque post sextum saeculum exaratum, certissimum est et ab Alphonso Schaeffer, qui acerrime Schanzianas rationes impugnavit, conceditur¹, cui quidem ego ita adsentior ut negem ulla vestigia recensionis in Clarkiano (B) extare, quippe cuius errores calligraphi sint diligentissime litterulas exscribentis, sermonem et doctrinam parum callentis. neque hoc mihi probavit Schaeffer, in libros alterius familiae lectiones ex antiqua recensione inrepsisse, quod in Vindobonensi (W) et adfinibus eius ipse factum esse contendo. scio equidem vel in deterrimis libris optimae notae lectiones passim inveniri, sed plerasque

¹ *Quaestiones Platonicae* (Argentorati M. DCCC. XCVIII).

PRAEFATIO

a viris doctis post renatas litteras inter legendum adscriptas. qui Venetum 189 (Σ) et Coislinianum 155 (Γ), ut his utar, corrigebant, permultas Heindorfi aliorum emendationes praecepere, quibus ut suum cuique tribui debet, ita coniectura non memoria niti eius modi lectiones fatendum est.

Quod mihi obiecit censor benevolentissimus H. Diels, me testimonia antiquiorum scriptorum parum respexisse, id cuius modi sit alio loco exponam, in hoc volumine viro humanissimo, ut par erat, satis facere studui. quamquam non me fugit quam lubrica res sit eius modi testimonia adhibere. licet enim scriptores saepissime ex antiqua recensione veram lectionem servaverint, at certum est codices Procli Olympiodori aliorum ex libris Platonicis interpolatos esse. non satis est igitur eorum testimonia ex optimis editionibus descripsisse: ex ipsorum verbis, si qua fieri possit, lectio quam quisque habuerit eruenda erit. nunc autem si hic illic antiquioris recensione sinceram memoriam recipere contigerit, contenti esse debemus.

IOANNES BURNET.

Scribebam Andrapoli

e collegio S. Salvatoris et D. Leonardi

mense Martio M.DCCC.I.

In *Convivio* et *Phaedro* lectiones Oxyrhynchitas commemoravi, et in *Convivio* codicis Vindobonensis (W) collationem a viro doctissimo Hermanno Schoene confectam adhibui.

IOANNES BURNET.

Andrapoli

mense Aprili M.CM.X.

DIALOGORVM ORDO

TOMVS I

TETRALOGIA I

ED. STEPH.

EVTHYPHRO	I. pp. 2-16
APOLOGIA SOCRATIS	I. pp. 17-42
CRITO	I. pp. 43-54
PHAEDO.	I. pp. 57-118

TETRALOGIA II

CRATYLVS	I. pp. 383-440
THEAETETVS.	I. pp. 142-210
SOPHISTA	I. pp. 216-268
POLITICVS	II. pp. 257-311

TOMVS II

TETRALOGIA III

PARMENIDES	III. pp. 126-166
PHILEBVS	II. pp. 11-67
SYMPOSIUM	III. pp. 172-223
PHAEDRVS	III. pp. 227-279

TETRALOGIA IV

ALCIBIADES I	II. pp. 103-135
ALCIBIADES II	II. pp. 138-151
HIPPARCHVS	II. pp. 225-232
AMATORES	I. pp. 132-139

DIALOGORVM ORDO

TOMVS III

TETRALOGIA V

THEAGES	I. pp. 121-131
CHARMIDES	II. pp. 153-176
LACHES	II. pp. 178-201
LYSIS	II. pp. 203-223

TETRALOGIA VI

EVTHYDEMVS	I. pp. 271-307
PROTAGORAS	I. pp. 309-362
GORGIAS	I. pp. 447-527
MENO	II. pp. 70-100

TETRALOGIA VII

HIPPIAS MAIOR	III. pp. 281-304
HIPPIAS MINOR	I. pp. 363-376
IO	I. pp. 530-542
MENEXENVS	II. pp. 234-249

TOMVS IV

TETRALOGIA VIII

CLITOPHO	III. pp. 406-410
RESPUBLICA	II. pp. 327-621
TIMAEVS	III. pp. 17-105
CRITIAS	III. pp. 106-121

TOMVS V

TETRALOGIA IX

MINOS	II. pp. 313-321
LEGES	II. pp. 624-969
EPINOMIS	II. pp. 973-992
EPISTVLAE	III. pp. 309-363

DEFINITIONES	III. pp. 411-416
------------------------	------------------

NOΘEYOMENOI

DE IVSTO	III. pp. 372-375
DE VIRTUTE	III. pp. 376-379
DEMODOCVS	III. pp. 380-386
SISYPHVS	III. pp. 387-391
ERYXIAS	III. pp. 392-406
AXIOCHVS	III. pp. 364-372

SIGLA

- B = cod. Bodleianus, MS. E. D. Clarke 39 = Bekkeri ϑ
T = cod. Venetus Append. Class. 4, cod. 1 = Bekkeri t
W = cod. Vindobonensis 54, suppl. phil. Gr. 7 = Stallbaumii
Vind. 1
C = cod. Crusianus sive Tubingensis = Stallbaumii ϛ
D = cod. Venetus 185 = Bekkeri Π
G = cod. Venetus Append. Class. 4, cod. 54 = Bekkeri Δ
V = cod. Vindobonensis 109 = Bekkeri ϕ
Oxy. = Papyrus Oxyrhynchita (Grenfell et Hunt
V, pp. 243 sqq.)

Recentiores manus librorum B T W litteris b t w significantur

ΠΑΡΜΕΝΙΔΗΣ

ΚΕΦΑΛΟΣ

St. I
p. 12

Ἐπειδὴ Ἀθήναζε οἴκοθεν ἐκ Κλαζομενῶν ἀφικόμεθα, **a**
κατ' ἀγορὰν ἐνετύχομεν Ἀδειμάντῳ τε καὶ Γλαύκῳ· καί
μου λαβόμενος τῆς χειρὸς ὁ Ἀδείμαντος, Χαῖρ', ἔφη, ὦ
Κέφαλε, καὶ εἴ του δέη τῶν τῆδε ὦν ἡμεῖς δυνατοί, φράζε.

Ἄλλὰ μὲν δῆ, εἶπον ἐγώ, πάρεμί γε ἐπ' αὐτὸ τοῦτο, **5**
δεησόμενος ὑμῶν.

Λέγοις ἄν, ἔφη, τὴν δέησιν.

Καὶ ἐγὼ εἶπον· Τῷ ἀδελφῷ ὑμῶν τῷ ὁμομητρίῳ τί ἦν **b**
ὄνομα; οὐ γὰρ μέμνημαι. παῖς δέ που ἦν, ὅτε τὸ πρότερον
ἐπεδήμησα δεῦρο ἐκ Κλαζομενῶν· πολὺς δὲ ἤδη χρόνος ἐξ
ἐκείνου. τῷ μὲν γὰρ πατρί, δοκῶ, Πυριλάμπης ὄνομα.

Πάνυ γε, ἔφη.

Αὐτῷ δέ γε;

Ἀντιφῶν. ἀλλὰ τί μάλιστα πυνθάνη;

Οἶδε, εἶπον ἐγώ, πολῖται τ' ἐμοί εἰσι, μάλα φιλόσοφοι,
ἀκηκόασί τε ὅτι οὗτος ὁ Ἀντιφῶν Πυθοδώρῳ τινὶ Ζήνωνος
ἐταίρῳ πολλὰ ἐντετύχηκε, καὶ τοὺς λόγους, οὓς ποτε Σω- **c**
κράτης καὶ Ζήνων καὶ Παρμενίδης διελέχθησαν, πολλάκις
ἀκούσας τοῦ Πυθοδώρου ἀπομνημονεύει.

ΠΑΡΜΕΝΕΙΔΗΣ constanter B b5 ἔφη T Proclus: om. B
b6 αὐτῷ δέ γε: ἀντιφῶν· B: αὐτῷ δέ γε ἀντιφῶν· T Adimanto tribuens
b8 τ' ἐμοί cī. Stephanus: τέ μοί T: μοί B

Ἄληθῆ, ἔφη, λέγεις.

5 Τούτων τοίνυν, εἶπον, δεόμεθα διακοῦσαι.

Ἄλλ' οὐ χαλεπόν, ἔφη· μειράκιον γὰρ ὦν αὐτοὺς εὖ μάλα διεμελέτησεν, ἐπεὶ νῦν γε κατὰ τὸν πάππον τε καὶ ὁμώνυμον πρὸς ἵππικῇ τὰ πολλὰ διατρίβει. ἀλλ' εἰ δεῖ, ἴωμεν παρ' αὐτόν· ἄρτι γὰρ ἐνθένδε οἴκαδε οἴχεται, οἰκεῖ δὲ

10 ἐγγὺς ἐν Μελίτῃ.

- 127 Ταῦτα εἰπόντες ἐβαδίζομεν, καὶ κατελάβομεν τὸν Ἀντιφῶντα οἴκοι, χαλιῶν τινα χαλκεῖ ἐκδιδόντα σκευάσαι· ἐπειδὴ δὲ ἐκείνου ἀπηλλάγη οἱ τε ἀδελφοὶ ἔλεγον αὐτῷ ὦν ἕνεκα παρείμεν, ἀνεγνώρισέν τέ με ἐκ τῆς προτέρας
- 5 ἐπιδημίας καί με ἠσπάζετο, καὶ δεομένων ἡμῶν διελθεῖν τοὺς λόγους, τὸ μὲν πρῶτον ὤκνει—πολὺ γὰρ ἔφη ἔργον εἶναι—ἔπειτα μέντοι διηγείτο. ἔφη δὲ δὴ ὁ Ἀντιφῶν λέγειν τὸν Πυθόδωρον ὅτι ἀφίκοντό ποτε εἰς Παναθήναια τὰ μεγάλα
- b Ζήνων τε καὶ Παρμενίδης. τὸν μὲν οὖν Παρμενίδην εὖ μάλα ἤδη πρεσβύτην εἶναι, σφόδρα πολίον, καλὸν δὲ κάγαθὸν τὴν ὄψιν, περὶ ἔτη μάλιστα πέντε καὶ ἐξήκοντα· Ζήνωνα δὲ ἐγγὺς τῶν τετταράκοντα τότε εἶναι, εὐμήκη
- 5 δὲ καὶ χαρίεντα ἰδεῖν, καὶ λέγεσθαι αὐτὸν παιδικὰ τοῦ Παρμενίδου γεγονέναι. καταλύειν δὲ αὐτοὺς ἔφη παρὰ τῷ
- c Πυθοδώρῳ ἐκτὸς τείχους ἐν Κεραμεικῷ· οἱ δὴ καὶ ἀφικέσθαι τὸν τε Σωκράτη καὶ ἄλλους τινὰς μετ' αὐτοῦ πολλοὺς, ἐπιθυμοῦντας ἀκοῦσαι τῶν τοῦ Ζήωνος γραμμάτων—τότε γὰρ αὐτὰ πρῶτον ὑπ' ἐκείνων κομισθῆναι—Σωκράτη δὲ εἶναι
- 5 τότε σφόδρα νέον. ἀναγιγνώσκειν οὖν αὐτοῖς τὸν Ζήνωνα αὐτόν, τὸν δὲ Παρμενίδην τυχεῖν ἔξω ὄντα· καὶ εἶναι πάνυ βραχὺ ἔτι λοιπὸν τῶν λόγων ἀναγιγνώσκομένων, ἡνίκα
- d αὐτός τε ἐπεισελθεῖν ἔφη ὁ Πυθόδωρος ἔξωθεν καὶ τὸν Παρμενίδην μετ' αὐτοῦ καὶ Ἀριστοτέλη τὸν τῶν τριάκοντα

c 5 διακοῦσαι B Proclus : ἀκοῦσαι T c 8 δεῖ] δοκεῖ Heindorf
 a 4 παρείμεν B : παρείημεν T : παρήμεν G a 5 με B : om. T Proclus
 a 8 ἀφίκοντό B : ἀφίκοντό T b 2 ἤδη T : δὴ B b 4 τῶν
 G : ἐτῶν B T tettaράκοντα T : τεσσαράκοντα B

γενόμενον, καὶ σμίκρ' ἅττα ἔτι ἐπακοῦσαι τῶν γραμμά-
των· οὐ μὴν αὐτός γε, ἀλλὰ καὶ πρότερον ἀκηκοέναι τοῦ
Ζήνωνος.

5

Τὸν οὖν Σωκράτη ἀκούσαντα πάλιν τε κελεῦσαι τὴν
πρώτην ὑπόθεσιν τοῦ πρώτου λόγου ἀναγνῶναι, καὶ ἀνα-
γνωσθείσης, Πῶς, φάναι, ὦ Ζήνων, τοῦτο λέγεις; εἰ πολλὰ **e**
ἔστι τὰ ὄντα, ὡς ἄρα δεῖ αὐτὰ ὁμοιά τε εἶναι καὶ ἀνόμοια,
τοῦτο δὲ δὴ ἀδύνατον· οὔτε γὰρ τὰ ἀνόμοια ὁμοια οὔτε τὰ
ὁμοια ἀνόμοια οἶόν τε εἶναι; οὐχ οὕτω λέγεις;

Οὕτω, φάναι τὸν Ζήωνα.

5

Οὐκοῦν εἰ ἀδύνατον τά τε ἀνόμοια ὁμοια εἶναι καὶ τὰ
ὁμοια ἀνόμοια, ἀδύνατον δὴ καὶ πολλὰ εἶναι; εἰ γὰρ πολλὰ
εἶη, πάσχοι ἂν τὰ ἀδύνατα. ἄρα τοῦτό ἐστιν ὃ βούλουταί
σου οἱ λόγοι, οὐκ ἄλλο τι ἢ διαμάχεσθαι παρὰ πάντα τὰ
λεγόμενα ὡς οὐ πολλὰ ἐστι; καὶ τούτου αὐτοῦ οἶε σοι **10**
τεκμήριον εἶναι ἕκαστον τῶν λόγων, ὥστε καὶ ἡγή τοσαῦτα
τεκμήρια παρέχεσθαι, ὅσουςπερ λόγους γέγραφας, ὡς οὐκ
ἔστι πολλά; οὕτω λέγεις, ἢ ἐγὼ οὐκ ὀρθῶς καταμανθάνω; **128**

Οὐκ, ἀλλά, φάναι τὸν Ζήωνα, καλῶς συνήκας ὄλον τὸ
γράμμα ὃ βούλεται.

Μανθάνω, εἰπεῖν τὸν Σωκράτη, ὦ Παρμενίδη, ὅτι Ζήνων
ᾧδε οὐ μόνον τῇ ἄλλῃ σου φιλίᾳ βούλεται ὤκειῶσθαι, ἀλλὰ **5**
καὶ τῷ συγγράμματι. ταῦτόν γὰρ γέγραφε τρόπον τινὰ
ὑπερ σύ, μεταβάλλων δὲ ἡμᾶς πειρᾶται ἐξαπατᾶν ὡς ἕτερόν
τι λέγων. σὺ μὲν γὰρ ἐν τοῖς ποιήμασιν ἐν φῆσι εἶναι τὸ
πάν, καὶ τούτων τεκμήρια παρέχῃ καλῶς τε καὶ εὖ· ᾧδε δὲ **b**
αὐτὸ οὐ πολλά φησιν εἶναι, τεκμήρια δὲ καὶ αὐτὸς πάμπολλα
καὶ παμμεγέθη παρέχεται. τὸ οὖν τὸν μὲν ἐν φάναι, τὸν
δὲ μὴ πολλά, καὶ οὕτως ἐκάτερον λέγειν ὥστε μηδὲν τῶν

ε9 σου οἱ B et in ras. T: σοι οἱ G a5 σου] fort. σοι Hein-
dorf οἰκειῶσθαι pr. B pr. T (corr. B^{2t}): οἰκειοῦσθαι al. Proclus
a7 ὑπερ Proclus: ὑνπερ B: ὄ*περ T μεταβάλλων B: μεταβαλῶν
T Proclus a8 ἐν φῆσι T: ἐν ἔφης B Proclus b1 τε B: γε T
b2 καὶ T: om. B

5 αὐτῶν εἰρηκέναι δοκεῖν σχεδόν τι λέγοντας ταῦτά, ὑπὲρ ἡμᾶς τοὺς ἄλλους φαίνεται ὑμῖν τὰ εἰρημένα εἰρησθαι.

Ναί, φάναι τὸν Ζήνωνα, ὦ Σώκρατες. σὺ δ' οὖν τὴν ἀλήθειαν τοῦ γράμματος οὐ πανταχοῦ ἤσθησαι. καίτοι
 c ὥσπερ γε αἱ Λάκαιναι σκύλακες εὔ μεταθεῖς τε καὶ ἰχθυεῖς τὰ λεχθέντα· ἀλλὰ πρῶτον μὲν σε τοῦτο λανθάνει, ὅτι οὐ παντάπασιν οὕτω σεμνύνεται τὸ γράμμα, ὥστε ἄπερ σὺ λέγεις διανοηθὲν γραφῆναι, τοὺς ἀνθρώπους δὲ ἐπικρυπτό-
 5 μενον ὥς τι μέγα διαπραττόμενον· ἀλλὰ σὺ μὲν εἶπες τῶν συμβεβηκότων τι, ἔστι δὲ τό γε ἀληθὲς βοήθειά τις ταῦτα [τὰ γράμματα] τῷ Παρμενίδου λόγῳ πρὸς τοὺς ἐπιχειροῦντας
 d αὐτὸν κωμῳδεῖν ὡς εἰ ἓν ἔστι, πολλὰ καὶ γελοῖα συμβαίνει πάσχειν τῷ λόγῳ καὶ ἐναντία αὐτῷ. ἀντιλέγει δὴ οὖν τοῦτο τὸ γράμμα πρὸς τοὺς τὰ πολλὰ λέγοντας, καὶ ἀνταποδίδωσι ταῦτα καὶ πλείω, τοῦτο βουλόμενον δηλοῦν, ὡς
 5 ἔτι γελοιότερα πάσχοι ἂν αὐτῶν ἢ ὑπόθεσις, εἰ πολλά ἔστιν, ἢ ἢ τοῦ ἓν εἶναι, εἴ τις ἰκανῶς ἐπεξίλοι. διὰ τοιαύτην δὴ φιλονικίαν ὑπὸ νέου ὄντος ἐμοῦ ἐγράφη, καὶ τις αὐτὸ ἔκλεψε γραφέν, ὥστε οὐδὲ βουλευσασθαι ἐξεγένετο εἴτ'
 e ἐξοιστέον αὐτὸ εἰς τὸ φῶς εἶτε μή. ταύτη οὖν σε λανθάνει, ὦ Σώκρατες, ὅτι οὐχ ὑπὸ νέου φιλονικίας οἶε αὐτὸ γεγράφθαι, ἀλλ' ὑπὸ πρεσβυτέρου φιλοτιμίας· ἐπεὶ, ὅπερ γ' εἶπον, οὐ κακῶς ἀπήκασας.

5 'Ἄλλ' ἀποδέχομαι, φάναι τὸν Σωκράτη, καὶ ἠγοῦμαι ὡς λέγεις ἔχειν. τόδε δέ μοι εἶπέ· οὐ νομίζεις εἶναι αὐτὸ καθ' αὐτὸ εἶδός τι ὁμοιότητος, καὶ τῷ τοιούτῳ αὐ' ἄλλο τι ἐναντίον, ὃ ἔστιν ἀνόμοιον· τούτοις δὲ δυοῖν ὄντων καὶ ἐμὲ καὶ σὲ καὶ τᾶλλα ἃ δὴ πολλὰ καλοῦμεν μεταλαμβάνειν; καὶ τὰ μὲν τῆς ὁμοιότητος μεταλαμβάνοντα ὅμοια γίνεσθαι
 5 ταύτη τε καὶ κατὰ τοσοῦτον ὅσον ἂν μεταλαμβάνῃ, τὰ δὲ

b 7 δ' οὖν B T: γοῦν Heindorf c 7 τὰ γράμματα om. Proclus
 d 4 ταῦτα Schleiermacher: ταῦτα B: om. T d 5 εἰ B T Proclus:
 ἢ εἰ vulg. d 7 νέου ὄντος B² T: νεύοντος pr. B e 1 οὖν
 T Proclus: γ' οὖν B a 1 αὐ B Proclus: om. T

τῆς ἀνομοιότητος ἀνόμοια, τὰ δὲ ἀμφοτέρων ἀμφοτέρα; εἰ
 δὲ καὶ πάντα ἐναντίων ὄντων ἀμφοτέρων μεταλαμβάνει,
 καὶ ἔστι τῷ μετέχειν ἀμφοῖν ὁμοιά τε καὶ ἀνόμοια αὐτὰ
 αὐτοῖς, τί θαυμαστόν; εἰ μὲν γὰρ αὐτὰ τὰ ὁμοιά τις ἀ-
έφαιεν ἀνόμοια γιγνόμενα ἢ τὰ ἀνόμοια ὁμοια, τέρας ἂν
οἶμαι ἦν· εἰ δὲ τὰ τούτων μετέχοντα ἀμφοτέρων ἀμφοτέρα
 ἀποφαίνει πεπονθότα, οὐδὲν ἔμοιγε, ὦ Ζήνων, ἄτοπον δοκεῖ,
 οὐδέ γε εἰ ἐν ἅπαντα ἀποφαίνει τις τῷ μετέχειν τοῦ ἐνὸς 5
 καὶ ταῦτα ταῦτα πολλὰ τῷ πλήθους αὐτῷ μετέχειν. ἀλλ' εἰ
ὁ ἔστιν ἓν, αὐτὸ τοῦτο πολλὰ ἀποδείξει καὶ αὐτὰ πολλὰ διή
ἓν, τοῦτο ἤδη θαυμάσομαι. καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων
 ὡσαύτως· εἰ μὲν αὐτὰ τὰ γένη τε καὶ εἶδη ἐν αὐτοῖς ἀπο-
 φαίνοι τὰναντία ταῦτα πάθη πάσχοντα, ἄξιον θαυμάζειν·
 εἰ δ' ἐμὲ ἓν τις ἀποδείξει ὄντα καὶ πολλὰ, τί θαυμαστόν,
 λέγων, ὅταν μὲν βούληται πολλὰ ἀποφῆναι, ὡς ἕτερα μὲν 5
 τὰ ἐπὶ δεξιὰ μου ἔστιν, ἕτερα δὲ τὰ ἐπ' ἀριστερά, καὶ ἕτερα
 μὲν τὰ πρόσθεν, ἕτερα δὲ τὰ ὀπισθεν, καὶ ἄνω καὶ κάτω
 ὡσαύτως—πλήθους γὰρ οἶμαι μετέχω—ὅταν δὲ ἓν, ἐρεῖ ὡς
 ἐπτα ἡμῶν ὄντων εἰς ἐγὼ εἶμι ἄνθρωπος μετέχω καὶ τοῦ d
 ἐνός· ὥστε ἀληθῆ ἀποφαίνει ἀμφοτέρα. ἔαν οὖν τις τοιαῦτα
 ἐπιχειρῆ πολλὰ καὶ ἐν ταῦτόν ἀποφαίνειν, λίθους καὶ ξύλα
 καὶ τὰ τοιαῦτα, τί φήσομεν αὐτόν πολλὰ καὶ ἐν ἀποδεικνύναι,
 οὐ τὸ εἶν πολλὰ οὐδὲ τὰ πολλὰ ἓν, οὐδέ τι θαυμαστόν 5
 λέγειν, ἀλλ' ἅπερ ἂν πάντες ὁμολογοῖμεν· ἔαν δέ τις ὦν
 ἰνυδῆ ἐγὼ ἔλεγον πρῶτον μὲν διαιρῆται χωρὶς αὐτὰ καθ'
 αὐτὰ τὰ εἶδη, οἷον ὁμοιότητά τε καὶ ἀνομοιότητα καὶ πλήθος
 καὶ τὸ ἓν καὶ στάσις καὶ κίνησις καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα, e
 εἶτα ἐν ἑαυτοῖς ταῦτα δυνάμενα συγκεράνυσθαι καὶ δια-
 κρίνεσθαι ἀποφαίνῃ, ἀγαλμῆν ἂν ἔγωγ', ἔφη, θαυμαστῶς, ὦ

b 1 ἀπέφαιεν T: ἀπεφαίνετο B b 4 δοκεῖ T: δοκεῖ εἶναι B
 Proclus c 4 καὶ πολλὰ ὄντα pr. T c 5 ἀποφῆναι Simplicius:
 ἀποφαίνειν BT Proclus d 1 ἡμῶν] μὲν Simplicius: ἐγὼ om.
 Simplicius d 2 ἀποφαίνει B: ἀποφαίνοι T d 3 ταῦτόν scripsi:
 ταῦτό Simplicius (ταῦτό D): ταῦτά BT d 4 τὶ Simplicius: om. BT
 d 6 ὦν B T: ὁ Simplicius e 1 τὸ om. Simplicius

Ζήνων. ταῦτα δὲ ἀνδρείως μὲν πάνυ ἠγοῦμαι πεπραγμα-
 5 τεῦσθαι· πολὺ μεντὰν ὧδε μᾶλλον, ὡς λέγω, ἀγασθείην εἰ
 τις ἔχοι τὴν αὐτὴν ταύτην ἀπορίαν ἐν αὐτοῖς τοῖς εἶδεσι
 130 παντοδαπῶς πλεκομένην, ὥσπερ ἐν τοῖς ὀρωμένοις διήλθετε,
 οὕτως καὶ ἐν τοῖς λογισμῶ λαμβανομένοις ἐπιδείξαι.

Λέγοντος δὴ, ἔφη ὁ Πυθόδωρος, τοῦ Σωκράτους ταῦτα
 αὐτὸς μὲν (ἂν) οἴεσθαι ἐφ' ἐκάστου ἄχθεσθαι τὸν τε Παρ-
 5 μενίδην καὶ τὸν Ζήωνα, τοὺς δὲ πάνυ τε αὐτῷ προσέχειν
 τὸν νοῦν καὶ θαμὰ εἰς ἀλλήλους βλέποντας μειδιᾶν ὡς
 ἀγαμένους τὸν Σωκράτη. ὅπερ οὖν καὶ πανσαμένου αὐτοῦ
 εἰπεῖν τὸν Παρμενίδην· ὦ Σώκρατες, φάναι, ὡς ἄξιός ἐστι
 b ἀγασθαι τῆς ὀρμῆς τῆς ἐπὶ τοὺς λόγους. καὶ μοι εἰπέ,
 αὐτὸς σὺ οὕτω διήρησαι ὡς λέγεις, χωρὶς μὲν εἶδη αὐτὰ
 ἅπτα, χωρὶς δὲ τὰ τούτων αὐ μετέχοντα; καὶ τί σοι δοκεῖ
 εἶναι αὐτὴ ὁμοιότης χωρὶς ἧς ἡμεῖς ὁμοιότητος ἔχομεν, καὶ
 5 ἐν δὴ καὶ πολλὰ καὶ πάντα ὅσα νυνδὴ Ζήωνος ἤκουες;

Ἔμοιγε, φάναι τὸν Σωκράτη.

Ἦ καὶ τὰ τοιαῦτα, εἰπεῖν τὸν Παρμενίδην, οἶον δικαίου
 τι εἶδος αὐτὸ καθ' αὐτὸ καὶ καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ καὶ πάντων
 αὐ τῶν τοιούτων;

10 Naί, φάναι.

c Τί δ', ἀνθρώπου εἶδος χωρὶς ἡμῶν καὶ τῶν οἰοὶ ἡμεῖς ἐσμεν
 πάντων, αὐτό τι εἶδος ἀνθρώπου ἢ πυρὸς ἢ καὶ ὕδατος;

Ἐν ἀπορίᾳ, φάναι, πολλάκις δὴ, ὦ Παρμενίδη, περὶ αὐτῶν
 γέγονα, πότερα χρὴ φάναι ὥσπερ περὶ ἐκείνων ἢ ἄλλως.

5 Ἦ καὶ περὶ τῶνδε, ὦ Σώκρατες, ἃ καὶ γελοῖα δόξειεν ἂν
 εἶναι, οἶον θριξὶ καὶ πηλὸς καὶ ῥύπος ἢ ἄλλο τι ἀτιμώτατον
 τε καὶ φαυλότατον, ἀπορεῖς εἶτε χρὴ φάναι καὶ τούτων
 d ἐκάστου εἶδος εἶναι χωρὶς, ὃν ἄλλο αὐ ἢ ὦν (τι) ἡμεῖς
 μεταχειριζόμεθα, εἶτε καὶ μή;

ο6 ταύτην T: om. B α4 ἂν addidi α5 τε B: γε T
 b4 αὐτὴ ἢ ὁμοιότης B: αὐτοῦμοιότης T b7 τοιαῦτα B: τοιάδε T
 Proclus τὸν T: τὸν τε B c2 τι B: τὸ T c6 τι T: ὅτι B
 d 1 αὐ ἢ ὦν τι scripsi (αὐ τῶν ὦν Heindorf): αὐτῶν. ἢ ὦν B T Proclus

Οὐδαμῶς, φάναι τὸν Σωκράτη, ἀλλὰ ταῦτα μὲν γε ἄπερ ὀρώμεν, ταῦτα καὶ εἶναι· εἶδος δέ τι αὐτῶν οἰηθῆναι εἶναι μὴ λίαν ἢ ἄτοπον. ἤδη μέντοι ποτέ με καὶ ἔθραξε μὴ τι 5 ἢ περὶ πάντων ταῦτόν· ἔπειτα ὅταν ταύτῃ στῶ, φεύγων οἴχομαι, δείσας μὴ ποτε εἰς τινα βυθὸν φλυαρίας ἐμπεσῶν διαφθαρῶ· ἐκέισε δ' οὖν ἀφικόμενος, εἰς ἃ νυνδὴ ἐλέγομεν εἶδη ἔχειν, περὶ ἐκεῖνα πραγματευόμενος διατρίβω.

Νέος γὰρ εἶ ἔτι, φάναι τὸν Παρμενίδην, ᾧ Σώκρατες, e καὶ οὐπω σου ἀντείληπται φιλοσοφία ὡς ἔτι ἀντιλήψεται κατ' ἐμὴν δόξαν, ὅτε οὐδὲν αὐτῶν ἀτιμάσεις· νῦν δὲ ἔτι πρὸς ἀνθρώπων ἀποβλέπεις δόξας διὰ τὴν ἡλικίαν. τόδε δ' οὖν μοι εἶπέ· δοκεῖ σοι, ὡς φῆς, εἶναι εἶδη ἅττα, ὧν τὰδε 5 τὰ ἄλλα μεταλαμβάνοντα τὰς ἐπωνυμίας αὐτῶν ἴσχειν, οἷον ὁμοιότητος μὲν μεταλαμβάνοντα ὅμοια, μεγέθους δὲ μεγάλα, 131 κάλλους δὲ καὶ δικαιοσύνης δίκαιά τε καὶ καλὰ γίνεσθαι;

Πάνυ γε, φάναι τὸν Σωκράτη.

Οὐκοῦν ἤτοι ὅλου τοῦ εἶδους ἢ μέρους ἕκαστον τὸ μεταλαμβάνον μεταλαμβάνει; ἢ ἄλλη τις ἂν μετάληψις χωρὶς 5 τούτων γένοιτο;

Καὶ πῶς ἄν; εἶπεν.

Πότερον οὖν δοκεῖ σοι ὅλον τὸ εἶδος ἐν ἐκάστῳ εἶναι τῶν πολλῶν ἐν ὄν, ἢ πῶς;

Τί γὰρ κωλύει, φάναι τὸν Σωκράτη, ᾧ Παρμενίδη, [ἐν 10 εἶναι];

Ἐν ἄρα ὄν καὶ ταῦτόν ἐν πολλοῖς καὶ χωρὶς οὖσιω ὅλου b ἅμα ἐνέσται, καὶ οὕτως αὐτὸ αὐτοῦ χωρὶς ἂν εἶη.

Οὐκ ἄν, εἶ γε, φάναι, οἷον [εἶ] ἡμέρα [εἶη] μία καὶ ἡ αὐτὴ οὖσα πολλαχοῦ ἅμα ἐστὶ καὶ οὐδὲν τι μᾶλλον αὐτῇ

d 3 μὲν B: om. T d 6 στῶ T: ἰστῶ B d 7 τινα βυθὸν B: τινα ἄβυθον T: τιν' ἄμυθον Aldina: τιν' ἄβυθον Stephanus φλυαρίας Par. 1836, Procli C D, Synesius Origenes: φλυαρίαν BT e 3 αὐτόν pr. B
e 5 δ' οὖν Proclus: οὖν BT εἶναι εἶδη B Proclus: εἶδη εἶναι T
a 2 δὲ T: τε B a 10 ἐν εἶναι seclusi: ἐνεῖναι Schleiermacher
b 1 καὶ χωρὶς T: χωρὶς B b 2 ἐνέσται pr. T: ἐν ἔσται Bt
b 3 εἶ γε B Proclus: εἶναι T εἶ om. Proclus εἶη secl. Heindorf

5 αὐτῆς χωρὶς ἔστιν, εἰ οὕτω καὶ ἕκαστον τῶν εἰδῶν ἐν ἐν
πᾶσιν ἅμα ταῦτόν εἴη.

Ἡδέως γε, φάναι, ὦ Σώκρατες, ἐν ταῦτόν ἅμα πολλαχοῦ
ποιεῖς, οἷον εἰ ἰστίφ καταπετάσας πολλοὺς ἀνθρώπους φαίης
ἐν ἐπὶ πολλοῖς εἶναι ὅλον· ἢ οὐ τὸ τοιοῦτον ἡγή λέγεις;

c Ἴσως, φάναι.

Ἦ οὖν ὅλον ἐφ' ἑκάστῳ τὸ ἰστίον εἴη ἂν, ἢ μέρος αὐτοῦ
ἄλλο ἐπ' ἄλλῳ;

Μέρος.

5 Μεριστὰ ἄρα, φάναι, ὦ Σώκρατες, ἔστιν αὐτὰ τὰ εἶδη,
καὶ τὰ μετέχοντα αὐτῶν μέρους ἂν μετέχοι, καὶ οὐκέτι ἐν
ἑκάστῳ ὅλον, ἀλλὰ μέρος ἑκάστου ἂν εἴη.

Φαίνεται οὕτω γε.

Ἦ οὖν ἐθελήσεις, ὦ Σώκρατες, φάναι τὸ ἐν εἶδος ἡμῶν

10 τῇ ἀληθείᾳ μερίζεσθαι, καὶ ἔτι ἐν ἔσται;

Οὐδαμῶς, εἰπεῖν.

Ὅρα γάρ, φάναι· εἰ αὐτὸ τὸ μέγεθος μεριεῖς καὶ ἕκαστον

d τῶν πολλῶν μεγάλων μεγέθους μέρει σμικροτέρῳ αὐτοῦ τοῦ
μεγέθους μέγα ἔσται, ἄρα οὐκ ἄλογον φανέεται;

Πάνυ γ', ἔφη.

Τί δέ; τοῦ ἴσου μέρος ἕκαστον σμικρὸν ἀπολαβόν τι

5 ἔξει ὧ ἐλάττονι ὄντι αὐτοῦ τοῦ ἴσου τὸ ἔχον ἴσον τῷ ἔσται;

Ἀδύνατον.

Ἄλλὰ τοῦ σμικροῦ μέρος τις ἡμῶν ἔξει, τούτου δὲ αὐτοῦ

τὸ σμικρὸν μείζον ἔσται ἅτε μέρους ἑαυτοῦ ὄντος, καὶ οὕτω

δὴ αὐτὸ τὸ σμικρὸν μείζον ἔσται· ὧ δ' ἂν προστεθῆ τὸ

e ἀφαιρεθέν, τούτο σμικρότερον ἔσται ἄλλ' οὐ μείζον ἢ πρίν.

Οὐκ ἂν γένοιτο, φάναι, τούτο γε.

Τίνα οὖν τρόπον, εἰπεῖν, ὦ Σώκρατες, τῶν εἰδῶν σοι

b 5 ἐν ἐν T: ἐν B b 7 γε B: ᾗ T c 7 ἂν εἴη] ἂν ἐνελεῖ T
c 9 ἦ] εἰ B: ἦ T d 2 φανέεται T: φαίνεται B d 4 μέρος Proclus:
μέρους B: μέρῶς T d 7 ἀλλὰ . . . e 2 τούτο γε spuria iudicabant
nonnulli apud Proclum d 7 αὐτοῦ B T Proclus: αὐτὸ Heindorf:
aῶ Schleiermacher

τὰ ἄλλα μεταλήψεται, μήτε κατὰ μέρη μήτε κατὰ ὅλα
μεταλαμβάνειν δυνάμενα; 5

Οὐ μὰ τὸν Δία, φάναι, οὗ μοι δοκεῖ εὐκόλον εἶναι τὸ
τοιούτου οὐδαμῶς διορίσασθαι.

Τί δὲ δὴ; πρὸς τόδε πῶς ἔχεις;

Τὸ ποῖον;

Οἶμαί σε ἐκ τοῦ τοιοῦδε ἐν ἕκαστον εἶδος οἶεσθαι εἶναι 132
ὅταν πόλλ' ἄττα μεγάλα σοι δόξῃ εἶναι, μία τις ἴσως δοκεῖ
ιδέα ἢ αὐτὴ εἶναι ἐπὶ πάντα ἰδόντι, ὅθεν ἐν τὸ μέγα ἡγή
εἶναι.

Ἀληθῆ λέγεις, φάναι. 5

Τί δ' αὐτὸ τὸ μέγα καὶ τὰλλα τὰ μεγάλα, εἰάν ὡσαύτως
τῇ ψυχῇ ἐπὶ πάντα ἴδῃς, οὐχὶ ἐν τι αὐτὸ μέγα φανείται, ᾧ
ταῦτα πάντα μεγάλα φαίνεσθαι;

Ἔοικεν.

Ἄλλο ἄρα εἶδος μεγέθους ἀναφανήσεται, παρ' αὐτό τε τὸ 10
μέγεθος γεγονὸς καὶ τὰ μετέχοντα αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ τούτοις αὐτῷ
πᾶσι ἕτερον, ᾧ ταῦτα πάντα μεγάλα ἔσται· καὶ οὐκέτι δὴ 11
ἐν ἕκαστόν σοι τῶν εἰδῶν ἔσται, ἀλλὰ ἅπειρα τὸ πλῆθος.

Ἄλλά, φάναι, ὦ Παρμενίδη, τὸν Σωκράτη, μὴ τῶν εἰδῶν
ἕκαστον ἢ τούτων νόημα, καὶ οὐδαμοῦ αὐτῷ προσήκη ἐγγί-
γνεσθαι ἄλλοθι ἢ ἐν ψυχαῖς· οὕτω γὰρ ἂν ἐν γε ἕκαστον εἴη 5
καὶ οὐκ ἂν ἔτι πάσχοι ἂ νυνδὴ ἐλέγετο.

Τί οὖν; φάναι, ἐν ἕκαστόν ἐστι τῶν νοημάτων, νόημα δὲ
οὐδενός;

Ἄλλ' ἀδύνατον, εἰπέιν. 10

Ἄλλὰ τινός;

Ναί.

Ὅντος ἢ οὐκ ὄντος; c

Ὅντος.

a 2 σοι δόξῃ B Proclus : δόξῃ σοι T a 3 ἢ αὐτὴ B Proclus :
αὐτῇ T a 7 αὐτῷ B Proclus : αὐτοῦ B a 8 πάντα B : πάντα
ἀνάγκη T Proclus b 4 ἢ τούτων B Proclus : τούτων ἢ T προσήκη
Proclus : προσήκει BT b 5 γε B : τε T

Οὐχ ἐνὸς τινος, ὃ ἐπὶ πάσῃ ἐκείνῳ τὸ νόημα ἐπὸν νοεῖ,
μίαν τιὰ οὖσαν ἰδέαν;

5 Ναί.

Εἶτα οὐκ εἶδος ἔσται τοῦτο τὸ νοούμενον ἐν εἶναι, ἀεὶ ὄν
τὸ αὐτὸ ἐπὶ πάσῃ;

Ἐνάγκη αὖ φαίνεται.

10 Τί δὲ δῆ; εἰπεῖν τὸν Παρμενίδην, οὐκ ἀνάγκη ἢ τὰλλα
φῆς τῶν εἰδῶν μετέχειν ἢ δοκεῖ σοι ἐκ νοημάτων ἕκαστον
εἶναι καὶ πάντα νοεῖν, ἢ νοήματα ὄντα ἀνόητα εἶναι;

Ἄλλ' οὐδὲ τοῦτο, φάναι, ἔχει λόγον, ἀλλ', ὡ Παρμενίδη,
d μάλιστα ξμοιγε καταφαίνεται ὧδε ἔχειν· τὰ μὲν εἶδη ταῦτα
ὡσπερ παραδείγματα ἐστάναι ἐν τῇ φύσει, τὰ δὲ ἄλλα τούτοις
εἰκέναι καὶ εἶναι ὁμοιώματα, καὶ ἡ μέθεξις αὐτῇ τοῖς ἄλλοις
γίγνεσθαι τῶν εἰδῶν οὐκ ἄλλη τις ἢ εἰκασθῆναι αὐτοῖς.

5 Εἰ οὖν τι, ἔφη, ἔοικεν τῷ εἰδεῖ, οἷόν τε ἐκείνῳ τὸ εἶδος
μὴ ὅμοιον εἶναι τῷ εἰκασθέντι, καθ' ὅσον αὐτῷ ἀφωμοιώθη;
ἢ ἔστι τις μηχανὴ τὸ ὅμοιον μὴ ὁμοίῳ ὅμοιον εἶναι;

Οὐκ ἔστι.

Τὸ δὲ ὅμοιον τῷ ὁμοίῳ ἄρ' οὐ μεγάλη ἀνάγκη ἐνὸς τοῦ
e αὐτοῦ [εἶδους] μετέχειν;

Ἐνάγκη.

Οὐ δ' ἂν τὰ ὅμοια μετέχοντα ὅμοια ἦ, οὐκ ἐκείνῳ ἔσται
αὐτὸ τὸ εἶδος;

5 Παντάπασι μὲν οὖν.

Οὐκ ἄρα οἷόν τέ τι τῷ εἰδεῖ ὅμοιον εἶναι, οὐδὲ τὸ εἶδος
ἄλλῳ· εἰ δὲ μὴ, παρὰ τὸ εἶδος ἀεὶ ἄλλο ἀναφανήσεται εἶδος,
133 καὶ ἂν ἐκείνῳ τῷ ὅμοιον ἦ, ἕτερον αὖ, καὶ οὐδέποτε παύσεται
ἀεὶ καινὸν εἶδος γιγνόμενον, ἐὰν τὸ εἶδος τῷ ἑαυτοῦ μετέχοντι
ὅμοιον γιγνηται.

c 3 ἐπὸν νοεῖ Procli B : ἐπὸν νοεῖν T : εἶπον νοεῖν B c 9 ἀνάγκη
ἢ Waddell : ἀνάγκη ἢ B : ἀνάγκη ἢ T : ἀνάγκη εἰ Proclus c 10 δοκεῖ
B T Proclus : δοκεῖν vulg. d 2 ἐν B T Stobaeus : om. Proclus
d 6 ὅμοιον εἶναι B Proclus : εἶναι ὅμοιον T e 1 εἶδους secl. Jackson
a 1 ἐκείνῳ τῷ T Proclus : ἐκείνῳ τῷ B (sed φ in ras.) ἢ] ἢ B T

Ἀληθέστατα λέγεις.

Οὐκ ἄρα ὁμοιότητι τᾶλλα τῶν εἰδῶν μεταλαμβάνει, ἀλλὰ 5
τι ἄλλο δεῖ ζητεῖν ᾧ μεταλαμβάνει.

Ἔοικεν.

Ἄρα οὖν, φάναι, ὦ Σώκρατες, ὄση ἡ ἀπορία ἐάν τις ὡς
εἶδη ὄντα αὐτὰ καθ' αὐτὰ διορίζηται;

Καὶ μάλα.

10

Εὖ τοίνυν ἴσθι, φάναι, ὅτι ὡς ἔπος εἰπεῖν οὐδέπω ἄπτη
αὐτῆς ὄση ἐστὶν ἡ ἀπορία, εἰ ἐν εἶδος ἕκαστον τῶν ὄντων b
ἀέ τι ἀφοριζόμενος θήσεις.

Πῶς δῆ; εἰπέιν.

Πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα, φάναι, μέγιστον δὲ τόδε. εἴ τις
φαίη μηδὲ προσήκειν αὐτὰ γινώσκεισθαι ὄντα τοιαῦτα οἶά 5
φάμεν δεῖν εἶναι τὰ εἶδη, τῷ ταῦτα λέγουσι οὐκ ἂν ἔχοι τις
ἐνδείξασθαι ὅτι ψεύδεται, εἰ μὴ πολλῶν μὲν τύχοι ἔμπειρος
ὧν ὁ ἀμφισβητῶν καὶ μὴ ἀφνῆς, ἐθέλοι δὲ πάνυ πολλὰ καὶ
πόρρωθεν πραγματενομένου τοῦ ἐνδεικνυμένου ἔπεσθαι, ἀλλ'
ἀπίθανος εἶη ὁ ἄγνωστα ἀναγκάζων αὐτὰ εἶναι. c

Πῆ δῆ, ὦ Παρμενίδη; φάναι τὸν Σωκράτη.

Ὅτι, ὦ Σώκρατες, οἶμαι ἂν καὶ σὲ καὶ ἄλλον, ὅστις
αὐτὴν τινα καθ' αὐτὴν ἐκάστου οὐσίαν τίθεται εἶναι, ὁμολο-
γῆσαι ἂν πρῶτον μὲν μηδεμίαν αὐτῶν εἶναι ἐν ἡμῖν. 5

Πῶς γὰρ ἂν αὐτὴ καθ' αὐτὴν ἔτι εἶη; φάναι τὸν Σωκράτη.

Καλῶς λέγεις, εἰπέιν.

Οὐκοῦν καὶ ὅσαι τῶν ἰδεῶν πρὸς ἀλλήλας εἰσὶν αἶ εἰσιν,
αὐταὶ πρὸς αὐτὰς τὴν οὐσίαν ἔχουσιν, ἀλλ' οὐ πρὸς τὰ παρ'
ἡμῖν εἶτε ὁμοιώματα εἶτε ὅπη δῆ τις αὐτὰ τίθεται, ὧν ἡμεῖς d
μετέχοντες εἶναι ἕκαστα ἐπονομαζόμεθα· τὰ δὲ παρ' ἡμῖν
ταῦτα ὁμώνυμα ὄντα ἐκείνοις αὐτὰ αὖ πρὸς αὐτὰ ἐστὶν
ἀλλ' οὐ πρὸς τὰ εἶδη, καὶ ἑαυτῶν ἀλλ' οὐκ ἐκείνων ὅσα αὖ
ὀνομάζεται οὕτως. 5

a 8 ὡς T Proclus: om. B b 1 εἰ T Proclus: ἦ B b 7 μὲν T:
om. B Proclus c 1 εἶη B Proclus: ἂν εἶη T ἀναγκάζων αὐτὰ
B Proclus: αὐτὰ ἀναγκάζων T c 4 ἐκάστου B: αὐτοῦ ἐκάστου T

Πῶς λέγεις; φάναι τὸν Σωκράτη.

Οἶον, φάναι τὸν Παρμενίδην, εἴ τις ἡμῶν του δεσπότης ἢ
 δοῦλός ἐστιν, οὐκ αὐτοῦ δεσπότηου δήπου, ὃ ἔστι δεσπότης,
 e ἐκείνου δοῦλός ἐστιν, οὐδὲ αὐτοῦ δούλου, ὃ ἔστι δοῦλος,
 δεσπότης ὁ δεσπότης, ἀλλ' ἄνθρωπος ὢν ἀνθρώπου ἀμφοτέρα
 ταῦτ' ἐστίν· αὐτὴ δὲ δεσποτεία αὐτῆς δουλείας ἐστίν ὅ ἐστι,
 καὶ δουλεία ὡσαύτως αὐτῆ δουλεία αὐτῆς δεσποτείας, ἀλλ' οὐ
 5 τὰ ἐν ἡμῖν πρὸς ἐκεῖνα τὴν δύναμιν ἔχει οὐδὲ ἐκεῖνα πρὸς ἡμᾶς,
 ἀλλ', ὃ λέγω, αὐτὰ αὐτῶν καὶ πρὸς αὐτὰ ἐκεῖνά τέ ἐστι, καὶ
 134 τὰ παρ' ἡμῖν ὡσαύτως πρὸς αὐτά. ἢ οὐ μανθάνεις ὃ λέγω;

Πάνυ γ', εἰπεῖν τὸν Σωκράτη, μανθάνω.

Οὐκοῦν καὶ ἐπιστήμη, φάναι, αὐτὴ μὲν ὃ ἔστι ἐπιστήμη
 τῆς ὃ ἔστιν ἀλήθεια αὐτῆς ἂν ἐκείνης εἴη ἐπιστήμη;

5 Πάνυ γε.

Ἐκάστη δὲ αὐ τῶν ἐπιστημῶν, ἢ ἔστιν, ἐκάστου τῶν
 ὄντων, ὃ ἔστιν, εἴη ἂν ἐπιστήμη· ἢ οὐ;

Ναί.

Ἡ δὲ παρ' ἡμῖν ἐπιστήμη οὐ τῆς παρ' ἡμῖν ἂν ἀληθείας
 10 εἴη, καὶ αὐ ἐκάστη ἢ παρ' ἡμῖν ἐπιστήμη τῶν παρ' ἡμῖν
 b ὄντων ἐκάστου ἂν ἐπιστήμη συμβαίνοι εἶναι;

Ἀνάγκη.

Ἄλλα μὴν αὐτά γε τὰ εἶδη, ὡς ὁμολογεῖς, οὔτε ἔχομεν
 οὔτε παρ' ἡμῖν οἷόν τε εἶναι.

5 Οὐ γὰρ οὖν.

Γιγνώσκεται δέ γέ που ὑπ' αὐτοῦ τοῦ εἶδους τοῦ τῆς
 ἐπιστήμης αὐτὰ τὰ γένη ἃ ἔστιν ἕκαστα;

Ναί.

Ὅ γε ἡμεῖς οὐκ ἔχομεν.

10 Οὐ γάρ.

Οὐκ ἄρα ὑπό γε ἡμῶν γιγνώσκεται τῶν εἰδῶν οὐδέεν,
 ἐπειδὴ αὐτῆς ἐπιστήμης οὐ μετέχομεν.

e 1 ὃ ἔστι T: ἔστι B
 τε B: οἷονται T

a 6 αὐ τῶν B: αὐτῶν T

b 4 οἷόν

Οὐκ ἔοικεν.

Ἄγνωστον ἄρα ἡμῖν καὶ αὐτὸ τὸ καλὸν ὃ ἔστι καὶ τὸ ἀγαθὸν καὶ πάντα ἃ δὴ ὡς ιδέας αὐτὰς οὐσας ὑπολαμβάνομεν. c

Κινδυνεύει.

Ὅρα δὴ ἔτι τούτου δεινότερον τόδε.

Τὸ ποῖον;

5

Φαίης ἂν που, εἴπερ ἔστιν αὐτό τι γένος ἐπιστήμης, πολὺ αὐτὸ ἀκριβέστερον εἶναι ἢ τὴν παρ' ἡμῖν ἐπιστήμην, καὶ κάλλος καὶ τᾶλλα πάντα οὕτω.

Ναί.

Οὐκοῦν εἴπερ τι ἄλλο αὐτῆς ἐπιστήμης μετέχει, οὐκ ἂν τινα μάλλον ἢ θεὸν φαίης ἔχειν τὴν ἀκριβεστάτην ἐπιστήμην; 10

Ἄνάγκη.

Ἄρ' οὖν οἴός τε αὐτὸ ἔσται ὁ θεὸς τὰ παρ' ἡμῖν γινώσκειν αὐτὴν ἐπιστήμην ἔχων; d

Τί γὰρ οὐ;

Ὅτι, ἔφη ὁ Παρμενίδης, ὠμολόγηται ἡμῖν, ὦ Σώκρατες, μήτε ἐκεῖνα τὰ εἶδη πρὸς τὰ παρ' ἡμῖν τὴν δύναμιν ἔχειν ἢ ἔχει, μήτε τὰ παρ' ἡμῖν πρὸς ἐκεῖνα, ἀλλ' αὐτὰ πρὸς αὐτὰ ἐκότερα. 5

Ὁμολόγηται γάρ.

Οὐκοῦν εἰ παρὰ τῷ θεῷ αὕτη ἐστὶν ἡ ἀκριβεστάτη δεσποτεία καὶ αὕτη ἡ ἀκριβεστάτη ἐπιστήμη, οὐτ' ἂν ἡ δεσποτεία ἢ ἐκείνων ἡμῶν ποτὲ ἂν δεσπόσειεν, οὐτ' ἂν ἐπιστήμη ἡμᾶς γνώη οὐδέ τι ἄλλο τῶν παρ' ἡμῖν, ἀλλὰ ὁμοίως ἡμεῖς τε ἐκείνων οὐκ ἄρχομεν τῇ παρ' ἡμῖν ἀρχῇ οὐδὲ γινώσκουμεν τοῦ θεοῦ οὐδὲν τῇ ἡμετέρα ἐπιστήμη, ἐκεῖνοί τε αὐτὸ κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον οὔτε δεσπότηται ἡμῶν εἰσὶν οὔτε γινώσκουσι τὰ ἀνθρώπεια πράγματα θεοὶ ὄντες. 5

b 14 ἡμῖν B: ἡμῖν ἔστι T Proclus c 6 που T: ἢ οὐ B c 10 ἄλλο B: ἄλλη T d 11 οὐτ' ἂν T: οὐτ' ἂν ἢ B Proclus

Ἄλλὰ μὴ λίαν, ἔφη, (ῆ) θαυμαστὸς ὁ λόγος, εἴ τις τὸν θεὸν ἀποστερήσει τοῦ εἰδέναι.

Ταῦτα μέντοι, ὦ Σώκρατες, ἔφη ὁ Παρμενίδης, καὶ ἔτι
 135 ἄλλα πρὸς τούτοις πάνυ πολλὰ ἀναγκαῖον ἔχειν τὰ εἶδη, εἰ
 εἰσὶν αὐταὶ αἱ ἰδέαι τῶν ὄντων καὶ ὀριεῖται τις αὐτό τι
 ἕκαστον εἶδος· ὥστε ἀπορεῖν τε τὸν ἀκούοντα καὶ ἀμφισβη-
 5 τεῖν ὡς οὔτε ἔστι ταῦτα, εἴ τε ὅτι μάλιστα εἶη, πολλὴ ἀνάγκη
 αὐτὰ εἶναι τῇ ἀνθρωπίνῃ φύσει ἄγνωστα, καὶ ταῦτα λέγοντα
 δοκεῖν τε τι λέγειν καί, ὃ ἄρτι ἐλέγομεν, θαυμαστῶς ὡς
 δυσανάπειστον εἶναι. καὶ ἀνδρὸς πάνυ μὲν εὐφροῦς τοῦ
 10 δυνησομένου μαθεῖν ὡς ἔστι γένος τι ἕκαστου καὶ οὐσία αὐτῇ
 b καθ' αὐτήν, ἔτι δὲ θαυμαστοτέρου τοῦ εὐρήσουτος καὶ ἄλλον
 δυνησομένου διδάξαι ταῦτα πάντα ἱκανῶς διευκρινησάμενον.

Συγχωρῶ σοι, ἔφη, ὦ Παρμενίδη, ὁ Σωκράτης· πάνυ γάρ
 μοι κατὰ νοῦν λέγεις.

5 Ἄλλὰ μέντοι, εἶπεν ὁ Παρμενίδης, εἴ γέ τις δῆ, ὦ
 Σώκρατες, αὐτὸ μὴ ἐάσει εἶδη τῶν ὄντων εἶναι, εἰς πάντα τὰ
 νυνδὴ καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἀποβλέψας, μηδὲ τι ὀριεῖται εἶδος
 ἐνὸς ἕκαστου, οὐδὲ ὅποι τρέψει τὴν διάνοιαν ἕξει, μὴ ἐῶν
 c ἰδέαν τῶν ὄντων ἕκαστου τὴν αὐτὴν ἀεὶ εἶναι, καὶ οὕτως τὴν
 τοῦ διαλέγεσθαι δύναμιν παντάπασι διαφθερεῖ. τοῦ τοιοῦτου
 μὲν οὖν μοι δοκεῖς καὶ μᾶλλον ἡσθήσθαι.

Ἄληθῆ λέγεις, φάναί.

5 Τί οὖν ποιήσεις φιλοσοφίας περὶ; πῆ τρέψη ἀγνοουμένων
 τούτων;

Οὐ πάνυ μοι δοκῶ καθορᾶν ἔν γε τῷ παρόντι.

Πρῶ γάρ, εἰπεῖν, πρὶν γυμνασθῆναι, ὦ Σώκρατες, ὀρί-
 ζεσθαι ἐπιχειρεῖς καλόν τέ τι καὶ δίκαιον καὶ ἀγαθὸν καὶ ἐν
 d ἕκαστον τῶν εἰδῶν. ἐνενόησα γὰρ καὶ πρῶην σου ἀκούων

e 7 ῆ add. Heindorf e 8 ἀποστερήσει Stephanus : ἀποστερήσεις
 B T a 3 ἕκαστον] an ἕκαστου Heindorf a 7 εὐφροῦς (δεῖν)
 Heindorf b 2 δυνησόμενον pr. T ταῦτα πάντα B Proclus :
 πάντα ταῦτα T b 5 γέ τις δῆ B Proclus : δῆ γέ τις T b 6 ἐάση
 B T b 7 μὴ δέτι B : μὴδ' ὅτι T c 5 πῆ B T : ποῖ Proclus
 c 8 πρῶ B T : πρῶην Proclus (et mox ἐπιχειρεῖς) : γρ. πρῶην T

διαλεγομένου ἐνθάδε Ἀριστοτέλει τῷδε. καλή μὲν οὖν καὶ
 θεία, εὖ ἴσθι, ἡ ὀρμὴ ἦν ὀρμῆς ἐπὶ τοὺς λόγους· ἔλκυσον δὲ
 σαντὸν καὶ γύμνασαι μᾶλλον διὰ τῆς δοκούσης ἀχρήστου
 εἶναι καὶ καλουμένης ὑπὸ τῶν πολλῶν ἀδολεσχίας, ἕως ἔτι 5
 νέος εἶ· εἰ δὲ μή, σὲ διαφεύξεται ἡ ἀλήθεια.

Τίς οὖν ὁ τρόπος, φάναι, ὦ Παρμενίδη, τῆς γυμνασίας;

Οὗτος, εἶπεν, ὄνπερ ἤκουσας Ζήνωνος. πλὴν τοῦτό γέ
 σου καὶ πρὸς τοῦτον ἠγάσθην εἰπόντος, ὅτι οὐκ εἶας ἐν τοῖς e
 ὀρωμένοις οὐδὲ περὶ ταῦτα τὴν πλάνην ἐπισκοπεῖν, ἀλλὰ περὶ
 ἐκείνα ἃ μάλιστα τις ἂν λόγῳ λάβοι καὶ εἶδη ἂν ἠγγήσαιο
 εἶναι.

Δοκεῖ γάρ μοι, ἔφη, ταύτη γε οὐδὲν χαλεπὸν εἶναι καὶ 5
 ὅμοια καὶ ἀνόμοια καὶ ἄλλο ὅτιοῦν τὰ ὄντα πάσχοντα
 ἀποφαίνειν.

Καὶ καλῶς γ', ἔφη. χρὴ δὲ καὶ τότε ἔτι πρὸς τούτῳ
 ποιεῖν, μὴ μόνον εἰ ἔστιν ἕκαστον ὑποτιθέμενον σκοπεῖν τὰ
 συμβαινόντα ἐκ τῆς ὑποθέσεως, ἀλλὰ καὶ εἰ μὴ ἔστι τὸ αὐτὸ 136
 τοῦτο ὑποτίθεσθαι, εἰ βούλει μᾶλλον γυμνασθῆναι.

Πῶς λέγεις; φάναι.

Οἶον, ἔφη, εἰ βούλει, περὶ ταύτης τῆς ὑποθέσεως ἦν
 Ζήνων ὑπέθετο, εἰ πολλὰ ἔστι, τί χρὴ συμβαίνειν καὶ αὐτοῖς 5
 τοῖς πολλοῖς πρὸς αὐτὰ καὶ πρὸς τὸ ἐν καὶ τῷ ἐνὶ πρὸς τε
 αὐτὸ καὶ πρὸς τὰ πολλὰ· καὶ αὖ εἰ μὴ ἔστι πολλὰ, πάλιν
 σκοπεῖν τί συμβήσεται καὶ τῷ ἐνὶ καὶ τοῖς πολλοῖς καὶ πρὸς
 αὐτὰ καὶ πρὸς ἄλληλα· καὶ αὖθις αὖ ἔαν ὑποθῆ ἔστιν b
 ὁμοιότης ἢ εἰ μὴ ἔστιν, τί ἐφ' ἑκατέρας τῆς ὑποθέσεως
 συμβήσεται καὶ αὐτοῖς τοῖς ὑποτεθείσιν καὶ τοῖς ἄλλοις καὶ
 πρὸς αὐτὰ καὶ πρὸς ἄλληλα. καὶ περὶ ἀνομοίου ὁ αὐτὸς
 λόγος καὶ περὶ κινήσεως καὶ περὶ στάσεως καὶ περὶ γενέσεως 5
 καὶ φθορᾶς καὶ περὶ αὐτοῦ τοῦ εἶναι καὶ τοῦ μὴ εἶναι· καὶ

d 4 γύμνασαι B Proclus: γύμνασον T
 οὕτως B εἶπεν B T: εἰπεῖν Proclus
 e 3 εἶδη B T Proclus: ἤδη vulg.
 b 1 αὖθις T: αὐτοῖς B

d 8 οὗτος T Proclus:
 e 1 εἶας ἐν T: εἶασεν B
 a 6 τε T: γε B Proclus

ἐνὶ λόγῳ, περὶ οὗτου ἂν αἰεὶ ὑποθῆ ὡς ὄντος καὶ ὡς οὐκ ὄντος
καὶ ὅτι οὐδὲν ἄλλο πάθος πάσχοντος, δεῖ σκοπεῖν τὰ συμβαί-
c νοντα πρὸς αὐτὸ καὶ πρὸς ἕνα καστον τῶν ἄλλων, ὅτι ἂν
προέλη, καὶ πρὸς πλείω καὶ πρὸς σύμπαντα ὡσαύτως· καὶ
τᾶλλα αὐτὸ πρὸς αὐτὰ τε καὶ πρὸς ἄλλο ὅτι ἂν προαιρῆ αἰεὶ,
ἕαντε ὡς ὄν ὑποθῆ ὃ ὑπετίθεσο, ἄντε ὡς μὴ ὄν, εἰ μέλλεις
5 τελέως γυμνασάμενος κυρίως διόψεσθαι τὸ ἀληθές.

Ἄμῆχανόν γ' ἔφη, λέγεις, ὦ Παρμενίδη, πραγματεῖαν,
καὶ οὐ σφόδρα μανθάνω. ἀλλά μοι τί οὐ διήλθες αὐτὸς
ὑποθέμενός τι, ἵνα μᾶλλον καταμάθω;

d Πολὺν ἔργον, φάναι, ὦ Σώκρατες, προστάττεις ὡς τηλικῶδε.
Ἄλλὰ σύ, εἰπεῖν τὸν Σωκράτη, Ζήνων, τί οὐ διήλθες
ἡμῖν;

Καὶ τὸν Ζήωνα ἔφη γελάσαντα φάναι· Αὐτοῦ, ὦ
5 Σώκρατες, δεώμεθα Παρμενίδου· μὴ γὰρ οὐ φαῦλον ἢ ὃ
λέγει. ἢ οὐχ ὄρας ὅσον ἔργον προστάττεις; εἰ μὲν οὖν
πλείους ἡμεν, οὐκ ἂν ἄξιον ἦν δεῖσθαι· ἀπρεπὴ γὰρ τὰ
τοιαῦτα πολλῶν ἐναντίον λέγειν ἄλλως τε καὶ τηλικούτῳ·
e ἀγνοοῦσι γὰρ οἱ πολλοὶ ὅτι ἄνευ ταύτης τῆς διὰ πάντων
διεξόδου τε καὶ πλάνης ἀδύνατον ἐντυχόντα τῷ ἀληθεῖ νοῦν
σχεῖν. ἐγὼ μὲν οὖν, ὦ Παρμενίδη, Σωκράτει συνδέομαι, ἵνα
καὶ αὐτὸς διακούσω διὰ χρόνου.

5 Ταῦτα δὴ εἰπόντος τοῦ Ζήωνος, ἔφη ὁ Ἄντιφῶν φάναι
τὸν Πυθόδωρον, αὐτόν τε δεῖσθαι τοῦ Παρμενίδου καὶ τὸν
Ἄριστοτέλη καὶ τοὺς ἄλλους, ἐνδείξασθαι ὃ λέγοι καὶ
μὴ ἄλλως ποιεῖν. τὸν οὖν Παρμενίδην· Ἀνάγκη, φάναι,
πείθεσθαι. καίτοι δοκῶ μοι τὸ τοῦ Ἴβυκείου ἵππου πεπου-
137 θέναι, ᾧ ἐκείνος ἀθλητῆ ὄντι καὶ πρεσβυτέρῳ, ὕψ' ἄρματι
μέλλουσι ἀγωνιεῖσθαι καὶ δι' ἐμπειρίαν τρέμουσι τὸ μέλλον,

b 7 ἂν B: οὖν T e 3 ἂν T: οὖν B προαιρῆ αἰεὶ B Proclus:
αἰεὶ προαιρῆ T e 4 ὑπετίθεσο T: ὑποτίθεσθε B e 5 διόψεσθαι T:
διόψεσθε B e 6 γ' T: om. B e 8 τι ἵνα T: τίνα B: τίνα al.
d 5 δεώμεθα T: δεόμεθα B e 3 σχεῖν T: ἔχειν B Proclus e 4 δια-
κούσω B Proclus: ἀκούσω T

ἑαυτὸν ἀπεικάζων ἄκων ἔφη καὶ αὐτὸς οὕτω πρεσβύτης ἂν
 εἰς τὸν ἔρωτα ἀναγκάζεσθαι ἰέναι· καὶ γὰρ μοι δοκῶ μεμνημένος
 μάλα φοβεῖσθαι πῶς χρὴ τηλικόνδε ὄντα διανεύσαι τοιοῦτόν 5
 τε καὶ τοσοῦτον πέλαγος λόγων· ὅμως δὲ δεῖ γὰρ χαρίζεσθαι,
 ἐπειδὴ καί, ὃ Ζήνων λέγει, αὐτοὶ ἐσμεν. πόθεν οὖν δὴ
 ἀρξόμεθα καὶ τί πρῶτον ὑποθησόμεθα; ἢ βούλεσθε, ἐπει- b
 δήπερ δοκεῖ πραγματειώδη παιδιὰν παίζειν, ἀπ' ἑμαυτοῦ
 ἀρξωμαι καὶ τῆς ἑμαυτοῦ ὑποθέσεως, περὶ τοῦ ἐνὸς αὐτοῦ
 ὑποθέμενος, εἴτε ἓν ἐστὶν εἴτε μὴ ἓν, τί χρὴ συμβαίνειν;

Πάνυ μὲν οὖν, φάναι τὸν Ζήωνα. 5

Τίς οὖν, εἰπεῖν, μοι ἀποκρινεῖται; ἢ ὁ νεώτατος; ἤκιστα
 γὰρ ἂν πολυπραγμονοί, καὶ ἃ οἶεται μάλιστα ἂν ἀποκρίνοιτο·
 καὶ ἅμα ἐμοὶ ἀνάπαυλα ἂν εἴη ἢ ἐκείνου ἀπόκρισις.

Ἔτοιμός σοι, ὦ Παρμενίδη, φάναι, τοῦτο, τὸν Ἄριστο- c
 τέλην· ἐμὲ γὰρ λέγεις τὸν νεώτατον λέγων. ἀλλὰ ἔρώτα ὡς
 ἀποκρινομένον.

Εἶεν δὴ, φάναι· εἰ ἓν ἐστὶν, ἄλλο τι οὐκ ἂν εἴη πολλὰ
 τὸ ἓν;—Πῶς γὰρ ἄν;—Οὔτε ἄρα μέρος αὐτοῦ οὔτε ὅλου 5
 αὐτὸ δεῖ εἶναι.—Τί δὴ;—Τὸ μέρος που ὅλου μέρος ἐστίν.—
 Ναί.—Τί δὲ τὸ ὅλον; οὐχὶ οὐκ ἂν μέρος μηδὲν ἀπῆ ὅλον ἂν
 εἴη;—Πάνυ γε.—Ἀμφοτέρως ἄρα τὸ ἓν ἐκ μερῶν ἂν εἴη,
 ὅλον τε ὄν καὶ μέρη ἔχον.—Ἀνάγκη.—Ἀμφοτέρως ἂν ἄρα
 οὕτως τὸ ἓν πολλὰ εἴη ἀλλ' οὐχ ἓν.—Ἀληθῆ.—Δεῖ δέ γε d
 μὴ πολλὰ ἀλλ' ἓν αὐτὸ εἶναι.—Δεῖ.—Οὔτ' ἄρα ὅλον ἔσται
 οὔτε μέρη ἔξει, εἰ ἓν ἔσται τὸ ἓν.—Οὐ γάρ.

Οὐκοῦν εἰ μηδὲν ἔχει μέρος, οὔτ' ἂν ἀρχὴν οὔτε τελευτήν
 οὔτε μέσον ἔχοι· μέρη γὰρ ἂν ἦδη αὐτοῦ τὰ τοιαῦτα εἴη.— 5
 Ὅρθως.—Καὶ μὴν τελευτή γε καὶ ἀρχὴ πέρας ἐκάστου.—
 Πῶς δ' οὐ;—Ἄπειρον ἄρα τὸ ἓν, εἰ μήτε ἀρχὴν μήτε τελευ-
 τὴν ἔχει.—Ἄπειρον.—Καὶ ἄνευ σχήματος ἄρα· οὔτε γὰρ

a 5 διανεῦσαι T : διανύσαι B a 6 πέλαγος Stephanus e Ficino
 et sic Proclus legisse videtur : πλήθος B T a 7 δ Bekker : ὁ B T
 b 1 ἀρξόμεθα T (sed o ex ω) Proclus : ἀρξώμεθα B c 1 τοῦτο B T :
 τοῦτον vulg. c 6 ὅλου μέρους B : μέρος ὅλου T d 4 ἔχει T :
 ἔχη B d 8 ἔχει T : ἔχη B γὰρ B T : γὰρ ἂν vulg.

e στρογγύλου οὔτε εὐθέος μετέχει.—Πῶς;—Στρογγύλον γέ πού
 ἐστι τοῦτο οὐ ἂν τὰ ἔσχατα πανταχῆ ἀπὸ τοῦ μέσου ἴσον
 ἀπέχη.—Ναί.—Καὶ μὴν εὐθύ γε, οὐ ἂν τὸ μέσον ἀμφοῖν
 τοῖν ἔσχατοιω ἐπίπροσθεν ᾗ.—Οὕτως.—Οὐκοῦν μέρη ἂν
 5 ἔχοι τὸ ἐν καὶ πολλὰ ἂν εἴη, εἴτε εὐθέος σχήματος εἴτε
 περιφεροῦς μετέχοι.—Πάνυ μὲν οὖν.—Οὔτε ἄρα εὐθύ οὔτε
 138 περιφερές ἐστιν, ἐπεὶπερ οὐδὲ μέρη ἔχει.—Ὅρθως.

Καὶ μὴν τοιοῦτόν γε ὄν οὐδαμοῦ ἂν εἴη· οὔτε γὰρ ἐν
 ἄλλῳ οὔτε ἐν ἑαυτῷ εἴη.—Πῶς δῆ;—Ἐν ἄλλῳ μὲν ὄν
 κύκλῳ που ἂν περιέχοιτο ὑπ' ἐκείνου ἐν ᾧ ἐνείη, καὶ
 5 πολλαχοῦ ἂν αὐτοῦ ἄπτοιτο πολλοῖς· τοῦ δὲ ἐνός τε καὶ
 ἀμεροῦς καὶ κύκλου μὴ μετέχοντος ἀδύνατον πολλαχῆ κύκλῳ
 ἄπτεσθαι.—Ἀδύνατον.—Ἀλλὰ μὴν αὐτό γε ἐν ἑαυτῷ ὄν
 καὶ ἐν ἑαυτῷ εἴη περιέχον οὐκ ἄλλο ἢ αὐτό, εἴπερ καὶ ἐν
 b ἑαυτῷ εἴη· ἐν τῷ γὰρ τι εἶναι μὴ περιέχοντι ἀδύνατον.—
 Ἀδύνατον γάρ.—Οὐκοῦν ἕτερον μὲν ἂν τι εἴη αὐτὸ τὸ
 περιέχον, ἕτερον δὲ τὸ περιεχόμενον· οὐ γὰρ ὅλον γε ἄμφω
 ταῦτόν ἅμα πείσεται καὶ ποιήσει· καὶ οὕτω τὸ ἐν οὐκ ἂν
 5 εἴη ἔτι ἐν ἀλλὰ δύο.—Οὐ γὰρ οὖν.—Οὐκ ἄρα ἐστὶν που
 τὸ ἐν, μήτε ἐν αὐτῷ μήτε ἐν ἄλλῳ ἐνόν.—Οὐκ ἐστιν.

Ὅρα δῆ, οὕτως ἔχον εἰ οἶόν τέ ἐστιν ἐστάναι ἢ κινεῖ-
 σθαι.—Τί δῆ γὰρ οὐ;—Ὅτι κινούμενον γε ἢ φέροιο ἢ
 c ἀλλοιοῖτο ἂν· αὐται γὰρ μόναι κινήσεις.—Ναί.—Ἀλλοιού-
 μενον δὲ τὸ ἐν ἑαυτοῦ ἀδύνατόν που ἐν ἔτι εἶναι.—Ἀδύ-
 νατον.—Οὐκ ἄρα κατ' ἀλλοιώσιν γε κινεῖται.—Οὐ φαίνε-
 ται.—Ἄλλ' ἄρα τῷ φέρεσθαι;—Ἴσως.—Καὶ μὴν εἰ φέροιο
 5 τὸ ἐν, ἦτοι ἐν τῷ αὐτῷ ἂν περιφέροιο κύκλῳ ἢ μετα-
 λάττοι χώραν ἐτέραν ἐξ ἐτέρας.—Ἀνάγκη.—Οὐκοῦν κύκλῳ
 μὲν περιφερόμενον ἐπὶ μέσον βεβηκέναι ἀνάγκη, καὶ τὰ

e 1 μετέχει Proclus: μετέχοι BT e 3 ἀπέχη T b: ἂν ἔχη pr. B
 e 4 ᾗ T: εἴη B a 4 ἐνείη Heindorf: ἂν ἐν εἴη B: ἂν εἴη T
 a 8 ἑαυτῷ B: ἑαυτῷ T Proclus αὐτό Diels: αὐτό BT Proclus
 b 1 εἶναι T: εἴη B b 2 αὐτὸ] αὐτοῦ Schleiermacher b 6 ἐνόν
 T: ἐν ὄν B b 7 ἐστιν T: om. B b 8 γε b Proclus al.: τε pr.
 BT Stobaeus c 2 που ἐν ἔτι εἶναι B: ἔτι που εἶναι T

περὶ τὸ μέσον φερόμενα ἄλλα μέρη ἔχειν ἑαυτοῦ· ᾧ δὲ
 μήτε μέσου μήτε μερῶν προσήκει, τίς μηχανῆ τοῦτο κύκλω d
 ποτ' ἐπὶ τοῦ μέσου ἐνεχθήναι;—Οὐδεμία.—'Αλλὰ δὴ χώραν
 ἀμείβον ἄλλοτ' ἄλλοθι γίγνεται καὶ οὕτω κινεῖται;—Εἵπερ
 γε δῆ.—Οὐκοῦν εἶναι μὲν που ἔν τινι αὐτῷ ἀδύνατον
 ἐφάνη;—Ναί.—'Αρ' οὖν γίγνεσθαι ἔτι ἀδυνατώτερον;— 5
 Οὐκ ἐννοῶ ὅπῃ.—Εἰ ἔν τῷ τι γίγνεται, οὐκ ἀνάγκη μήτε
 πω ἐν ἐκείνῳ εἶναι ἔτι ἐγγιγνόμενον, μήτ' ἔτι ἔξω ἐκείνου
 παντάπασιν, εἵπερ ἤδη ἐγγίγνεται;—'Ανάγκη.—Εἰ ἄρα τι
 ἄλλο πείσεται τοῦτο, ἐκείνο ἂν μόνον πάσχοι οὐ μέρη εἴη e
 τὸ μὲν γὰρ ἂν τι αὐτοῦ ἤδη ἐν ἐκείνῳ, τὸ δὲ ἔξω εἴη ἅμα
 τὸ δὲ μὴ ἔχον μέρη οὐχ οἷόν τε που ἔσται τρόπῳ οὐδενὶ
 ὄλου ἅμα μήτε ἐντὸς εἶναι τινος μήτε ἔξω.—'Αληθῆ.—Οὐ
 δὲ μήτε μέρη εἰσὶ μήτε ὄλου τυγχάνει ὄν, οὐ πολὺ ἔτι 5
 ἀδυνατώτερον ἐγγίγνεσθαι που, μήτε κατὰ μέρη μήτε κατὰ
 ὄλου ἐγγιγνόμενον;—Φαίνεται.—Οὐτ' ἄρα ποι ἰὸν καὶ ἐν
 τῷ γιγνόμενον χώραν ἀλλάττει, οὐτ' ἐν τῷ αὐτῷ περιφερό- 139
 μενον οὔτε ἀλλοιούμενον.—Οὐκ ἔοικε.—Κατὰ πάσαν ἄρα
 κίνησιν τὸ ἐν ἀκίνητον.—'Ακίνητον.—'Αλλὰ μὴν καὶ εἶναι
 γέ φαμεν ἐν τινι αὐτὸ ἀδύνατον.—Φαμὲν γάρ.—Οὐδ' ἄρα
 ποτὲ ἐν τῷ αὐτῷ ἔστιν.—Τί δῆ;—'Οτι ἤδη ἂν ἐν ἐκείνῳ 5
 εἴη ἐν ᾧ τῷ αὐτῷ ἔστιν.—Πάνυ μὲν οὖν.—'Αλλ' οὔτε ἐν
 αὐτῷ οὔτε ἐν ἄλλῳ οἷόν τε ἦν αὐτῷ ἐνεῖναι.—Οὐ γὰρ
 οὖν.—Οὐδέποτε ἄρα ἔστι τὸ ἐν ἐν τῷ αὐτῷ.—Οὐκ ἔοικεν.—
 'Αλλὰ μὴν τό γε μηδέποτε ἐν τῷ αὐτῷ ὄν οὔτε ἡσυχίαν b
 ἄγει οὔθ' ἔστηκεν.—Οὐ γὰρ οἷόν τε.—Τὸ ἐν ἄρα, ὡς ἔοικεν,
 οὔτε ἔστηκεν οὔτε κινεῖται.—Οὔκουν δὴ φαίνεται γε.

Οὐδὲ μὴν ταυτόν γε οὔτε ἐτέρῳ οὔτε ἑαυτῷ ἔσται, οὐδ'
 αὐ ἕτερον οὔτε αὐτοῦ οὔτε ἐτέρου ἂν εἴη.—Πῆ δῆ;—'Ετερον 5

d 3 ἀμείβον T: ἀμείβων B

d 6 μήτε πω B: μηδέπω T
 μήτε τι vulg.

e 5 εἰσὶ] ἐστὶ Heindorf

a 7 ἐνεῖναι b: ἐν εἶναι BT

d 4 αὐτῷ pr. BT: αὐτὸ b vulg.

d 7 μήτ' ἔτι Heindorf: μήτέτι BT:

ἐγγίγνεται T: ἐν γίγνεται B

a 6 τῷ αὐτῷ BT Proclus: τὸ αὐτὸ al.

b 1 ὄν T: om. B b 5 πῆ T: τίνι B

ὅμοιον ἄρα δυνατὸν αὐτὸ εἶναι οὔτε ἄλλῳ οὔτε ἑαυτῷ.—Οὐκ 5
 ἔοικεν.—Οὐδὲ μὴν ἕτερόν γε πέπονθεν εἶναι τὸ ἐν· καὶ γὰρ
 οὕτω πλείω ἂν πεπόνθοι εἶναι ἢ ἐν.—Πλείω γάρ.—Τό γε μὴν
 ἕτερον πεπονθὸς ἢ ἑαυτοῦ ἢ ἄλλου ἀνόμοιον ἂν εἴη ἢ ἑαυτῷ
 ἢ ἄλλῳ, εἴπερ τὸ ταῦτόν πεπονθὸς ὅμοιον.—'Ορθῶς.—Τὸ **b**
 δέ γε ἐν, ὡς ἔοικεν, οὐδαμῶς ἕτερον πεπονθὸς οὐδαμῶς
 ἀνόμοιόν ἐστιν οὔτε αὐτῷ οὔτε ἐτέρῳ.—Οὐ γὰρ οὖν.—
 Οὔτε ἄρα ὅμοιον οὔτε ἀνόμοιον οὔθ' ἐτέρῳ οὔτε ἑαυτῷ ἂν εἴη
 τὸ ἐν.—Οὐ φαίνεται. 5

Καὶ μὴν τοιοῦτόν γε ὄν οὔτε ἴσον οὔτε ἄνισον ἔσται
 οὔτε ἑαυτῷ οὔτε ἄλλῳ.—Πῆ;—'Ἴσον μὲν ὄν τῶν αὐτῶν
 μέτρων ἔσται ἐκείνῳ ᾧ ἂν ἴσον ᾖ.—Ναί.—Μεῖζον δέ που
 ἢ ἔλαττον ὄν, οἷς μὲν ἂν σύμμετρον ᾖ, τῶν μὲν ἐλαττόνων **c**
 πλείω μέτρα ἔξει, τῶν δὲ μεζόνων ἐλάττω.—Ναί.—Οἷς δ'
 ἂν μὴ σύμμετρον, τῶν μὲν σμικροτέρων, τῶν δὲ μεζόνων
 μέτρων ἔσται.—Πῶς γὰρ οὖν;—Οὐκοῦν ἀδύνατον τὸ μὴ
 μετέχον τοῦ αὐτοῦ ἢ μέτρων τῶν αὐτῶν εἶναι ἢ ἄλλων 5
 ὀπιτιωνοῦν τῶν αὐτῶν;—'Αδύνατον.—'Ἴσον μὲν ἄρα οὔτ'
 ἂν ἑαυτῷ οὔτε ἄλλῳ εἴη μὴ τῶν αὐτῶν μέτρων ὄν.—Οὐκ οὖν
 φαίνεται γέ.—'Αλλὰ μὴν πλειόνων γε μέτρων ὄν ἢ ἐλατ-
 τόνων, ὄσωνπερ μέτρων, τοσοῦτων καὶ μερῶν ἂν εἴη· καὶ **d**
 οὕτω αὖ οὐκέτι ἐν ἔσται ἀλλὰ τοσαῦτα ὅσαπερ καὶ τὰ
 μέτρα.—'Ορθῶς.—Εἰ δέ γε ἐνὸς μέτρου εἴη, ἴσον ἂν γί-
 γνοιτο τῷ μέτρῳ· τοῦτο δὲ ἀδύνατον ἐφάνη, ἴσον τῷ αὐτὸ
 εἶναι.—'Εφάνη γάρ.—Οὔτε ἄρα ἐνὸς μέτρου μετέχον οὔτε
 πολλῶν οὔτε ὀλίγων, οὔτε τὸ παράπαν τοῦ αὐτοῦ μετέχον, 5
 οὔτε ἑαυτῷ ποτε, ὡς ἔοικεν, ἔσται ἴσον οὔτε ἄλλῳ· οὔτε αὖ
 μεῖζον οὔδὲ ἔλαττον οὔτε ἑαυτοῦ οὔτε ἐτέρου.—Παντάπασι
 μὲν οὖν οὕτω.

Τί δέ; πρᾶσιότερον ἢ νεώτερον ἢ τὴν αὐτὴν ἡλικίαν **e**
 ἔχειν τὸ ἐν δοκεῖ τῷ δυνατὸν εἶναι;—Τί δὴ γὰρ οὖν;—'Οτι

b 7 πῆ; B T; add. δὴ in marg. t d 3 τῷ] αὐτῷ B: τῷ T
 e 2 τῷ] τῷ B T

- που ἡλικίαν μὲν τὴν αὐτὴν ἔχον ἢ αὐτῷ ἢ ἄλλῳ ἰσότητος
 χρόνου καὶ ὁμοιότητος μεθέξει, ὧν ἐλέγομεν οὐ μετεῖναι
 5 τῷ ἐνί, οὔτε ὁμοιότητος οὔτε ἰσότητος.—Ἐλέγομεν γὰρ
 οὖν.—Καὶ μὴν καὶ ὅτι ἀνομοιότητός τε καὶ ἀνισότητος οὐ
 μετέχει, καὶ τοῦτο ἐλέγομεν.—Πάνυ μὲν οὖν.—Πῶς οὖν
 141 οἷόν τε ἔσται τινὸς ἢ πρεσβύτερον ἢ νεώτερον εἶναι ἢ τὴν
 αὐτὴν ἡλικίαν ἔχειν τῷ τοιοῦτον οὖν;—Οὐδαμῶς.—Οὐκ ἄρα
 ἂν εἴη νεώτερόν γε οὐδὲ πρεσβύτερον οὐδὲ τὴν αὐτὴν
 ἡλικίαν ἔχον τὸ ἐν οὔτε αὐτῷ οὔτε ἄλλῳ.—Οὐ φαίνεται.—
 5 Ἄρ' οὖν οὐδὲ ἐν χρόνῳ τὸ παράπαν δύναίτο ἂν εἶναι τὸ ἐν,
 εἰ τοιοῦτον εἴη; ἢ οὐκ ἀνάγκη, ἐάν τι ἢ ἐν χρόνῳ, ἀεὶ
 αὐτὸ αὐτοῦ πρεσβύτερον γίνεσθαι;—Ἀνάγκη.—Οὐκοῦν
 τό γε πρεσβύτερον ἀεὶ νεωτέρου πρεσβύτερον;—Τί μὴν;
 b —Τὸ πρεσβύτερον ἄρα ἑαυτοῦ γιγνόμενον καὶ νεώτερον
 ἑαυτοῦ ἅμα γίνεσθαι, εἴπερ μέλλει ἔχειν ὅτου πρεσβύτερον
 γίγνηται.—Πῶς λέγεις;—Ὡδε· διάφορον ἕτερον ἐτέρου
 οὐδὲν δεῖ γίνεσθαι ἤδη ὄντος διαφόρου, ἀλλὰ τοῦ μὲν
 5 ἤδη ὄντος ἤδη εἶναι, τοῦ δὲ γεγονότος γεγονέναι, τοῦ δὲ
 μέλλοντος μέλλειν, τοῦ δὲ γιγνομένου οὔτε γεγονέναι οὔτε
 μέλλειν οὔτε εἶναι πῶς διάφορον, ἀλλὰ γίνεσθαι καὶ ἄλλως
 c οὐκ εἶναι.—Ἀνάγκη γὰρ δή.—Ἀλλὰ μὴν τό γε πρεσβύτερον
 διαφορότης νεωτέρου ἐστὶν καὶ οὐδενὸς ἄλλου.—Ἔστι γάρ.
 —Τὸ ἄρα πρεσβύτερον ἑαυτοῦ γιγνόμενον ἀνάγκη καὶ
 νεώτερον ἅμα ἑαυτοῦ γίνεσθαι.—Ἔοικεν.—Ἀλλὰ μὴν καὶ
 5 μῆτε πλείω ἑαυτοῦ γίνεσθαι χρόνον μῆτε ἐλάττω, ἀλλὰ
 τὸν ἴσον χρόνον καὶ γίνεσθαι ἑαυτῷ καὶ εἶναι καὶ γεγο-
 νέναι καὶ μέλλειν ἔσεσθαι.—Ἀνάγκη γὰρ οὖν καὶ ταῦτα.
 —Ἀνάγκη ἄρα ἐστίν, ὡς ἔοικεν, ὅσα γε ἐν χρόνῳ ἐστὶν
 d καὶ μετέχει τοῦ τοιοῦτου, ἕκαστου αὐτῶν τὴν αὐτὴν τε

e6 ἀνισότητος T Proclus : ἰσότητος B a 2 τῷ] τῷ BT a 3 γε
 T : om. B b 3 γίγνηται scripsi : γίνεσθαι BT διάφορον
 TW : διαφέρων B Proclus b 7 διάφορον B : τὸ διάφορον T c 1 γὰρ
 δή Schanz : γὰρ ἂν B : γὰρ T c 5 γίνεσθαι χρόνον B : χρόνον
 γίνεσθαι T

αὐτὸ αὐτῷ ἡλικίαν ἔχειν καὶ πρεσβύτερόν τε αὐτοῦ ἅμα καὶ νεώτερον γίνεσθαι.—Κινδυνεύει.—Ἄλλὰ μὴν τῷ γε ἐνὶ τῶν τοιούτων παθημάτων οὐδὲν μετῆν.—Οὐ γὰρ μετῆν.—Οὐδὲ ἄρα χρόνου αὐτῷ μέτεστιν, οὐδ' ἔστιν ἐν τῷ χρόνῳ.— 5 Οὐκ οὖν δὴ, ὥς γε ὁ λόγος αἰρεῖ.

Τί οὖν; τὸ ἦν καὶ τὸ γέγονε καὶ τὸ ἐγίγνετο οὐ χρόνου μέθεξις δοκεῖ σημαίνειν τοῦ ποτὲ γεγονότος;—Καὶ μάλα.— Τί δέ; τὸ ἔσται καὶ τὸ γενήσεται καὶ τὸ γενηθήσεται οὐ e τοῦ ἔπειτα [τοῦ μέλλοντος];—Ναί.—Τὸ δὲ δὴ ἔστι καὶ τὸ γίγνεται οὐ τοῦ νῦν παρόντος;—Πάνυ μὲν οὖν.—Εἰ ἄρα τὸ ἐν μηδαμῇ μηδενὸς μετέχει χρόνου, οὔτε ποτὲ γέγονεν οὔτ' ἐγίγνετο οὔτ' ἦν ποτέ, οὔτε νῦν γέγονεν οὔτε 5 γίγνεται οὔτε ἔστιν, οὔτ' ἔπειτα γενήσεται οὔτε γενηθήσεται οὔτε ἔσται.—Ἀληθέστατα.—Ἔστιν οὖν οὐσίας ὅπως ἂν τι μετάσχοι ἄλλως ἢ κατὰ τούτων τι;—Οὐκ ἔστιν.— Οὐδαμῶς ἄρα τὸ ἐν οὐσίας μετέχει.—Οὐκ ἔοικεν.—Οὐδαμῶς ἄρα ἔστι τὸ ἐν.—Οὐ φαίνεται.—Οὐδ' ἄρα οὕτως ἔστιν 10 ὥστε ἐν εἶναι· εἶη γὰρ ἂν ἤδη ὄν καὶ οὐσίας μετέχον· ἀλλ' ὡς ἔοικεν, τὸ ἐν οὔτε ἐν ἔστιν οὔτε ἔστιν, εἰ δεῖ τῷ τοιῷδε λόγῳ πιστεύειν.—Κινδυνεύει.—Ὁ δὲ μὴ ἔστι, 142 τούτῳ τῷ μὴ ὄντι εἶη ἂν τι αὐτῷ ἢ αὐτοῦ;—Καὶ πῶς;—Οὐδ' ἄρα ὄνομα ἔστιν αὐτῷ οὐδὲ λόγος οὐδέ τις ἐπιστήμη οὐδὲ αἴσθησις οὐδὲ δόξα.—Οὐ φαίνεται.—Οὐδ' ὄνομάζεται ἄρα οὐδὲ λέγεται οὐδὲ δοξάζεται οὐδὲ γινώσκεται, 5 οὐδέ τι τῶν ὄντων αὐτοῦ αἰσθάνεται.—Οὐκ ἔοικεν.—Ἡ δυνατὸν οὖν περὶ τὸ ἐν ταῦτα οὕτως ἔχειν;—Οὐκ οὖν ἔμοιγε δοκεῖ.

Βούλει οὖν ἐπὶ τὴν ὑπόθεσιν πάλιν ἐξ ἀρχῆς ἐπανέλ- b θωμεν, ἕαν τι ἡμῖν ἐπανιούσῃ ἀλλοίον φανῆ;—Πάνυ μὲν

d6 αἰρεῖ BT: ἐρεῖ apogr. Stud. Schleiermacher, at vide Proclum secl. Heindorf: που G. Hermann Heindorf μετέχον] μετέχοι legendum susp. Heindorf BT: ἢ αὐτῷ vulg.

Θ 1 γενηθήσεται] γεγενήσεται
Θ 2 τοῦ μέλλοντος seclusi: τοῦ
Θ 11 ὄν] ἐν ὄν legendum susp.
a 2 αὐτῷ
b 2 φανῆ T: φανείη B

οὖν βούλομαι.—Οὐκοῦν ἐν εἰ ἔστιν, φαμέν, τὰ συμβαί-
 νοντα περὶ αὐτοῦ, ποιά ποτε τυγχάνει ὄντα, διομολογητέα
 5 ταῦτα· οὐχ οὕτω;—Ναί.—Ὅρα δὴ ἐξ ἀρχῆς. ἐν εἰ ἔστιν,
 ἄρα οἶόν τε αὐτὸ εἶναι μέν, οὐσίας δὲ μὴ μετέχειν;—Οὐχ
 οἶόν τε.—Οὐκοῦν καὶ ἡ οὐσία τοῦ ἐνὸς εἴη ἂν οὐ ταῦτόν
 οὔσα τῷ ἐνί· οὐ γὰρ ἂν ἐκείνη ἦν ἐκείνου οὐσία, οὐδ' ἂν
 c ἐκεῖνο, τὸ ἐν, ἐκείνης μετείχεν, ἀλλ' ὅμοιον ἂν ἦν λέγειν ἔν
 τε εἶναι καὶ ἐν ἔν. νῦν δὲ οὐχ αὕτη ἔστιν ἡ ὑπόθεσις,
 εἰ ἐν ἔν, τί χρὴ συμβαίνειν, ἀλλ' εἰ ἐν ἔστιν· οὐχ
 οὕτω;—Πάνυ μὲν οὖν.—Οὐκοῦν ὡς ἄλλο τι σημαῖνον τὸ
 5 ἔστι τοῦ ἐν;—Ἀνάγκη.—Ἄρα οὖν ἄλλο ἢ ὅτι οὐσίας
 μετέχει τὸ ἐν, τοῦτ' ἂν εἴη τὸ λεγόμενον, ἐπειδὴν τις
 συλλήβδην εἶπη ὅτι ἐν ἔστιν;—Πάνυ γε.—Πάλιν δὲ λέγω-
 μεν, ἐν εἰ ἔστιν, τί συμβήσεται. σκόπει οὖν εἰ οὐκ ἀνάγκη
 ταύτην τὴν ὑπόθεσιν τοιοῦτον ὄν τὸ ἐν σημαίνειν, οἷον
 d μέρη ἔχειν;—Πῶς;—Ὡδε· εἰ τὸ ἔστι τοῦ ἐνὸς ὄντος
 λέγεται καὶ τὸ ἐν τοῦ ὄντος ἐνός, ἔστι δὲ οὐ τὸ αὐτὸ ἢ τε
 οὐσία καὶ τὸ ἐν, τοῦ αὐτοῦ δὲ ἐκείνου οὐ ὑπεθέμεθα, τοῦ
 ἐνός ὄντος, ἄρα οὐκ ἀνάγκη τὸ μὲν ὅλον ἐν ὄν εἶναι αὐτό,
 5 τούτου δὲ γίγνεσθαι μόρια τό τε ἐν καὶ τὸ εἶναι;—Ἀνάγκη.
 —Πότερον οὖν ἐκότερον τῶν μορίων τούτων μόριον μόνου
 προσερούμεν, ἢ τοῦ ὅλου μόριον τό γε μόριον προσρη-
 τέον;—Τοῦ ὅλου.—Καὶ ὅλον ἄρα ἐστί, ὃ ἂν ἐν ἦ, καὶ
 μόριον ἔχει.—Πάνυ γε.—Τί οὖν; τῶν μορίων ἐκότερον
 e τούτων τοῦ ἐνός ὄντος, τό τε ἐν καὶ τὸ ὄν, ἄρα ἀπολείπεσθον
 ἢ τὸ ἐν τοῦ εἶναι μορίου ἢ τὸ ὄν τοῦ ἐνός μορίου;—Οὐκ
 ἂν εἴη.—Πάλιν ἄρα καὶ τῶν μορίων ἐκότερον τό τε ἐν

b4 αὐτοῦ BT: αὐτό Stephanus b8 γὰρ ἂν T: γὰρ B c3 ἐν
 ἐν, τί] ἐν εντι B: ἐν τι T c6 τις T: τι B c8 εἰ B: om. T

d2 λέγεται καὶ T: λέγεται καὶ τὸ ἐν τοῦ ὄντος λέγεται καὶ B οὐ B:
 om. T d4 αὐτό BT: αὐτοῦ vulg. d8 ἂν B: ἐὰν T ἐν ἦ T:
 ἐνῆ pr. B d9 μόριον] μόρια Heindorf e2 εἶναι] ὄντος εἶναι
 Bekker μορίου pr. T: μόριον B t Simplicius: secl. Schleiermacher
 μορίου BT Simplicius: μόριον vulg.: secl. Schleiermacher

ἴσχει καὶ τὸ ὄν, καὶ γίγνεται τὸ ἐλάχιστον ἐκ δυοῖν αὐ
μορίω τὸ μόριον, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον οὕτως αἰεὶ, 5
ὅτιπερ ἂν μόριον γένηται, τούτω τὸ μορίω αἰεὶ ἴσχει· τό
τε γὰρ ἐν τὸ ὄν αἰεὶ ἴσχει καὶ τὸ ὄν τὸ ἐν· ὥστε ἀνάγκη
δύ' αἰεὶ γιγνόμενον μηδέποτε ἐν εἶναι.—Παντάσασι μὲν 143
οὖν.—Οὐκοῦν ἄπειρον ἂν τὸ πλῆθος οὕτω τὸ ἐν ὄν εἴη;—
Ἔοικεν.

Ἴθι δὴ καὶ τῆδε ἔτι.—Πῆ;—Οὐσίας φαμὲν μετέχειν τὸ
ἐν, διὸ ἔστιν;—Ναί.—Καὶ διὰ ταῦτα δὴ τὸ ἐν ὄν πολλὰ 5
ἐφάνη.—Οὕτω.—Τί δέ; αὐτὸ τὸ ἐν, ὃ δὴ φαμεν οὐσίας
μετέχειν, ἐὰν αὐτὸ τῇ διανοίᾳ μόνου καθ' αὐτὸ λάβωμεν
ἄνευ τούτου οὐ φαμεν μετέχειν, ἄρα γε ἐν μόνον φανή-
σεται ἢ καὶ πολλὰ τὸ αὐτὸ τούτο;—Ἐν, οἶμαι ἔγωγε.—
Ἰδῶμεν δὴ ἄλλο τι ἕτερον μὲν ἀνάγκη τὴν οὐσίαν αὐτοῦ b
εἶναι, ἕτερον δὲ αὐτό, εἴπερ μὴ οὐσία τὸ ἐν, ἀλλ' ὡς ἐν
οὐσίας μετέσχευ.—Ἀνάγκη.—Οὐκοῦν εἰ ἕτερον μὲν ἢ οὐσία,
ἕτερον δὲ τὸ ἐν, οὔτε τῷ ἐν τὸ ἐν τῆς οὐσίας ἕτερον
οὔτε τῷ οὐσία εἶναι ἢ οὐσία τοῦ ἐνὸς ἄλλο, ἀλλὰ τῷ ἐτέρῳ 5
τε καὶ ἄλλῳ ἕτερα ἀλλήλων.—Πάνν μὲν οὖν.—Ὡστε
οὐ ταῦτόν ἐστιν οὔτε τῷ ἐνὶ οὔτε τῇ οὐσίᾳ τὸ ἕτερον.—
Πῶς γάρ;

Τί οὖν; ἐὰν προελώμεθα αὐτῶν εἴτε βούλει τὴν οὐσίαν c
καὶ τὸ ἕτερον εἴτε τὴν οὐσίαν καὶ τὸ ἐν εἴτε τὸ ἐν καὶ τὸ
ἕτερον, ἄρ' οὐκ ἐν ἐκάστη τῇ προαιρέσει προαιρούμεθά τινα
ᾧ ὀρθῶς ἔχει καλεῖσθαι ἀμφοτέρω;—Πῶς;—Ἐπεὶ ἔστιν
οὐσίαν εἰπεῖν;—Ἔστιν.—Καὶ αὐθις εἰπεῖν ἐν;—Καὶ 5
τούτο.—Ἄρ' οὖν οὐχ ἐκάτερον αὐτοῖν εἴρηται;—Ναί.—Τί
δ' ὅταν εἴπω οὐσία τε καὶ ἐν, ἄρα οὐκ ἀμφοτέρω;—Πάνν
γε.—Οὐκοῦν καὶ ἐὰν οὐσία τε καὶ ἕτερον ἢ ἕτερόν τε καὶ
εἶ, καὶ οὕτω πανταχῶς ἐφ' ἐκάστου ἀμφω λέγω;—Ναί.—

ε 6 τούτω τῷ μορίῳ B pr. T a 3 ἔοικεν B: εἰκέ γε T a 6 τί
δέ B: τί δὴ T b 1 Ἰδῶμεν] εἰδῶμεν BT b 2 οὐσία B: οὐσίας T
ἐν οὐσίας BT: ἐνὸς οὐσία vulg. c 3 τινα δ T: τι νέφ B c 4 ἀμ-
φοτέρω T: ἀμφοτέρα B c 9 ἐκάστου B: ἐκαστον T

d ὦ δ' ἂν ἄμφω ὀρθῶς προσαγορεύησθον, ἄρα οἶόν τε ἄμφω
 μὲν αὐτῶ εἶναι, δύο δὲ μή;—Οὐχ οἶόν τε.—ὦ δ' ἂν δύο
 ἦτον, ἔστι τις μηχανὴ μὴ οὐχ ἑκάτερον αὐτοῖν ἐν εἶναι;—
 Οὐδεμία.—Τούτων ἄρα ἐπέπερ σύνδνο ἕκαστα συμβαίνει
 5 εἶναι, καὶ ἐν ἂν εἶη ἕκαστον.—Φαίνεται.—Εἰ δὲ ἐν ἕκαστον
 αὐτῶν ἐστι, συντεθέντος ἐνὸς ὁποιοοῦν ἡτιμιοῦν συζυγία
 οὐ τρία γίνεταί τὰ πάντα;—Ναί.—Τρία δὲ οὐ περιττὰ
 καὶ δύο ἄρτια;—Πῶς δ' οὐ;—Τί δέ; δυοῖν ὄντων οὐκ
 e ἀνάγκη εἶναι καὶ δις, καὶ τριῶν ὄντων τρίς, εἴπερ ὑπάρχει
 τῷ τε δύο τὸ δις ἐν καὶ τῷ τρία τὸ τρίς ἐν;—Ἀνάγκη.—
 Δυοῖν δὲ ὄντων καὶ δις οὐκ ἀνάγκη δύο δις εἶναι; καὶ
 τριῶν καὶ τρίς οὐκ ἀνάγκη αὖ τρία τρίς εἶναι;—Πῶς δ'
 5 οὐ;—Τί δέ; τριῶν ὄντων καὶ δις ὄντων καὶ δυοῖν ὄντων
 καὶ τρίς ὄντων οὐκ ἀνάγκη τε τρία δις εἶναι καὶ δύο
 τρίς;—Πολλὴ γε.—Ἄρτια τε ἄρα ἀρτιάκεις ἂν εἶη καὶ
 144 περιττὰ περιττάκεις καὶ ἄρτια περιττάκεις καὶ περιττὰ ἀρτιά-
 κεις.—Ἔστω οὕτω.—Εἰ οὖν ταῦτα οὕτως ἔχει, οἶει τινα
 ἀριθμὸν ὑπολείπεσθαι ὃν οὐκ ἀνάγκη εἶναι;—Οὐδαμῶς
 γε.—Εἰ ἄρα ἔστιν ἐν, ἀνάγκη καὶ ἀριθμὸν εἶναι.—Ἀν-
 5 ἀγκη.—Ἄλλὰ μὴν ἀριθμοῦ γε ὄντος πολλὰ ἂν εἶη καὶ
 πλήθος ἄπειρον τῶν ὄντων ἢ οὐκ ἄπειρος ἀριθμὸς πλήθει
 καὶ μετέχων οὐσίας γίνεταί;—Καὶ πάνν γε.—Οὐκοῦν εἰ
 πᾶς ἀριθμὸς οὐσίας μετέχει, καὶ τὸ μόριον ἕκαστον τοῦ
 ἀριθμοῦ μετέχει ἂν αὐτῆς;—Ναί.

b Ἐπὶ πάντα ἄρα πολλὰ ὄντα ἢ οὐσία νενέμηται καὶ
 οὐδενὸς ἀποστατεῖ τῶν ὄντων, οὔτε τοῦ σμικροτάτου οὔτε
 τοῦ μεγίστου; ἢ τοῦτο μὲν καὶ ἄλογον ἐρέσθαι; πῶς γὰρ ἂν
 δὴ οὐσία γε τῶν ὄντων του ἀποστατοῖ;—Οὐδαμῶς.—Κατα-
 5 κεκερμάτισται ἄρα ὡς οἶόν τε σμικρότατα καὶ μέγιστα καὶ

d₁ ὦ B: ὦ T d₂ ὦ] φ B: ὦ T d₃ μὴ T: om. B d₄ σύν-
 δυο Stephanus: οὖν δύο B: σὺν δύο T e₂ τε. . . e₄ αὖ om. pr. T
 e₆ τε τρία B: τρία τε T δυο τρίς in marg. b et legit Procl. suppl.:
 τρία δις B: δις τρία T a₆ ἄπειρος B: ἄπειροῦ T a₇ οὐσίας T:
 οὐσία B b₄ δὴ B T: ἢ Stobaeus του T: τοῦ B ἀπο-
 στατοῖή Stobaeus: ἀποστατεῖ B: ἀποστατεῖ T

πανταχῶς ὄντα, καὶ μεμέρισται πάντων μάλιστα, καὶ ἔστι
 μέρη ἀπέραντα τῆς οὐσίας.—Ἐχει οὕτω.—Πλείστα ἄρα ἔστι c
 τὰ μέρη αὐτῆς.—Πλείστα μέντοι.—Τί οὖν; ἔστι τι αὐτῶν ὃ
 ἔστι μὲν μέρος τῆς οὐσίας, οὐδὲν μέντοι μέρος;—Καὶ πῶς
 ἂν [τοι] τοῦτο γένοιτο;—Ἄλλ' εἶπερ γε οἶμαι ἔστιν, ἀνάγκη
 αὐτὸ αἰεὶ, ἕωσπερ ἂν ἦ, ἔν γέ τι εἶναι, μηδὲν δὲ ἀδύνατον.— 5
 Ἄνάγκη.—Πρὸς ἅπαντι ἄρα [ἐκάστῳ] τῷ τῆς οὐσίας μέρει
 πρόσσεστι τὸ ἔν, οὐκ ἀπολειπόμενον οὔτε σμικροτέρου οὔτε
 μείζονος μέρους οὔτε ἄλλου οὐδενός.—Οὕτω.—Ἄρα οὖν ἐν
 ὄν πολλαχοῦ ἅμα ὄλον ἔστί; τοῦτο ἄθρει.—Ἄλλ' ἀθρῶ d
 καὶ ὀρῶ ὅτι ἀδύνατον.—Μεμερισμένον ἄρα, εἶπερ μὴ ὄλον
 ἄλλως γάρ που οὐδαμῶς ἅμα ἅπασι τοῖς τῆς οὐσίας μέρεσιν
 παρέσται ἢ μεμερισμένον.—Ναί.—Καὶ μὴν τό γε μεριστὸν
 πολλῇ ἀνάγκη εἶναι τοσαῦτα ὅσαπερ μέρη.—Ἄνάγκη.—Οὐκ 5
 ἄρα ἀληθῆ ἄρτι ἐλέγομεν λέγοντες ὡς πλείστα μέρη ἢ οὐσία
 νενεμημένη εἶη. οὐδὲ γὰρ πλείω τοῦ ἐνὸς νενέμηται, ἀλλ'
 ἴσα, ὡς ἔοικε, τῷ ἐνί· οὔτε γὰρ τὸ ὄν τοῦ ἐνὸς ἀπολείπεται e
 οὔτε τὸ ἐν τοῦ ὄντος, ἀλλ' ἐξισούσθον δύο ὄντε αἰεὶ παρὰ
 πάντα.—Παντάπασι οὕτω φαίνεται.—Τὸ ἐν ἄρα αὐτὸ
 κεκερατισμένον ὑπὸ τῆς οὐσίας πολλά τε καὶ ἄπειρα τὸ
 πλήθος ἔστιν.—Φαίνεται.—Οὐ μόνον ἄρα τὸ ὄν ἐν πολλά 5
 ἔστιν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ ἐν ὑπὸ τοῦ ὄντος διανενημένον
 πολλὰ ἀνάγκη εἶναι.—Παντάπασι μὲν οὖν.

Καὶ μὴν ὅτι γε ὄλου τὰ μόρια μόρια, πεπερασμένον ἂν
 εἶη κατὰ τὸ ὄλον τὸ ἐν· ἢ οὐ περιέχεται ὑπὸ τοῦ ὄλου τὰ
 μόρια; Ἄνάγκη.—Ἄλλὰ μὴν τό γε περιέχον πέρας ἂν εἶη.— 145
 Πῶς δ' οὐ;—Τὸ ἐν ἄρα ὄν ἐν τέ ἐστί που καὶ πολλά, καὶ
 ὄλον καὶ μόρια, καὶ πεπερασμένον καὶ ἄπειρον πλήθει.—
 Φαίνεται.—Ἄρ' οὖν οὐκ, ἐπεὶ πεπερασμένον, καὶ ἔσχατα

© 4 τοι τοῦτο B T : τὸ τοιοῦτο ci. Hermann εἶπερ B : ἐπεὶπερ T
 © 5 ἕωσπερ B : ἕσπερ T © 6 ἐκάστῳ vel delendum vel ἐκάστοτε
 scribendum susp. Stallbaum d 3 που T : πῶς B ἅμα πᾶσι
 malit Heindorf e 5 ὄν ἐν B Procl. suppl. : ἐν T : ἐν ὄν Thomson :
 ὄν Stallbaum a 2 ὄν secl. Heindorf

5 ἔχον;—'Ανάγκη.—Τί δέ; εἰ ὄλον, οὐ καὶ ἀρχὴν ἂν ἔχοι καὶ μέσον καὶ τελευτήν; ἢ οἷόν τέ τι ὄλον εἶναι ἄνευ τριῶν τούτων; κἄν του ἐν ὁτιοῦν αὐτῶν ἀποστατῆ, ἐθελήσει ἔτι ὄλον εἶναι;—Οὐκ ἐθελήσει.—Καὶ ἀρχὴν δὴ, ὡς ἕοικεν, καὶ
 b τελευτήν καὶ μέσον ἔχοι ἂν τὸ ἐν.—'Ἐχοι.—'Αλλὰ μὴν τό γε μέσον ἴσον τῶν ἐσχάτων ἀπέχει· οὐ γὰρ ἂν ἄλλως μέσον εἶη.—Οὐ γάρ.—Καὶ σχήματος δὴ τινος, ὡς ἕοικε, τοιοῦτον ὄν μετέχοι ἂν τὸ ἐν, ἤτοι εὐθέος ἢ στρογγύλου ἢ τινος
 5 μεικτοῦ ἐξ ἀμφοῖν.—Μετέχοι γὰρ ἂν.

'Ἄρ' οὖν οὕτως ἔχον οὐκ αὐτό τε ἐν ἑαυτῷ ἔσται καὶ ἐν ἄλλῳ;—Πῶς;—Τῶν μερῶν που ἕκαστον ἐν τῷ ὅλῳ ἐστὶ καὶ οὐδὲν ἐκτὸς τοῦ ὄλου.—Οὕτω.—Πάντα δὲ τὰ μέρη ὑπὸ τοῦ
 c ὄλου περιέχεται;—Ναί.—Καὶ μὴν τά γε πάντα μέρη τὰ αὐτοῦ τὸ ἐν ἐστὶ, καὶ οὔτε τι πλεόν οὔτε ἔλαττον ἢ πάντα.—Οὐ γάρ.—Οὐκοῦν καὶ τὸ ὄλον τὸ ἐν ἐστὶν;—Πῶς δ' οὐ;—Εἰ ἄρα πάντα τὰ μέρη ἐν ὅλῳ τυγχάνει ὄντα, ἐστὶ δὲ τά τε
 5 πάντα τὸ ἐν καὶ αὐτὸ τὸ ὄλον, περιέχεται δὲ ὑπὸ τοῦ ὄλου τὰ πάντα, ὑπὸ τοῦ ἐνὸς ἂν περιέχοιτο τὸ ἐν, καὶ οὕτως ἂν ἤδη τὸ ἐν αὐτὸ ἐν ἑαυτῷ εἶη.—Φαίνεται.—'Αλλὰ μέντοι τό γε ὄλον αὐ οὐκ ἐν τοῖς μέρεσίν ἐστὶν, οὔτε ἐν πάσῃ οὔτε
 d ἐν τινί. εἰ γὰρ ἐν πάσῃ, ἀνάγκη καὶ ἐν ἐνί· ἐν τινὶ γὰρ ἐνὶ μὴ ὄν οὐκ ἂν ἔτι που δύναίτο ἐν γε ἅπασιν εἶναι· εἰ δὲ τοῦτο μὲν τὸ ἐν τῶν ἀπάντων ἐστὶ, τὸ δὲ ὄλον ἐν τούτῳ μὴ ἐνι, πῶς ἔτι ἐν γε τοῖς πάσῃ ἐνέσται;—Οὐδαμῶς.—
 5 Οὐδὲ μὴν ἐν τισὶ τῶν μερῶν· εἰ γὰρ ἐν τισὶ τὸ ὄλον εἶη, τὸ πλεόν ἂν ἐν τῷ ἐλάττονι εἶη, ὃ ἐστὶν ἀδύνατον.—'Αδύνατον γάρ.—Μὴ ὄν δ' ἐν πλεόσιν μῆδ' ἐνὶ μῆδ' ἐν ἅπασιν τοῖς μέρεσι τὸ ὄλον οὐκ ἀνάγκη ἐν ἐτέρῳ τινὶ εἶναι ἢ μηδαμοῦ
 e ἔτι εἶναι;—'Ανάγκη.—Οὐκοῦν μηδαμοῦ μὲν ὄν οὐδὲν ἂν εἶη, ὄλον δὲ ὄν, ἐπειδὴ οὐκ ἐν αὐτῷ ἐστὶν, ἀνάγκη ἐν ἄλλῳ

a 5 δέ; εἰ] daí in ras. B: δ' εἰ T οὐ καὶ T: οὐκ B a 7 του
 Schleiermacher: τοῦ B T b 1 ἔχοι ἂν . . . ἔχοι B: ἔχοι ἂν . . . ἔχει T
 c 2 τι T: τὸ B d 1 τινί] τισί Schleiermacher d 4 ἐνι corr.
 Ven. 189: ἐνὶ B: ἐνὶ T ἐνέσται Par. 1836: ἐν ἔσται B T

εἶναι;—Πάνυ γε.—^αἩ μὲν ἄρα τὸ ἐν ὄλον, ἐν ἄλλῳ ἐστίν·
ἢ δὲ τὰ πάντα μέρη ὄντα τυγχάνει, αὐτὸ ἐν ἑαυτῷ· καὶ
οὕτω τὸ ἐν ἀνάγκῃ αὐτὸ τε ἐν ἑαυτῷ εἶναι καὶ ἐν ἑτέρῳ.— 5
^βἈνάγκη.

Οὕτω δὴ πεφυκὸς τὸ ἐν ἄρ' οὐκ ἀνάγκῃ καὶ κινεῖσθαι
καὶ ἐστάναι;—Πῆ;—^γἘστηκε μὲν που, εἴπερ αὐτὸ ἐν ἑαυτῷ
ἐστίν· ἐν γὰρ ἐνὶ ὄν καὶ ἐκ τούτου μὴ μεταβαίνουν ἐν τῷ 146
αὐτῷ ἂν εἴη, ἐν ἑαυτῷ.—^δἘστι γάρ.—Τὸ δέ γε ἐν τῷ αὐτῷ
αἰεὶ ὄν ἐστὸς δήπου ἀνάγκῃ αἰεὶ εἶναι.—Πάνυ γε.—Τί δέ; τὸ
ἐν ἑτέρῳ αἰεὶ ὄν οὐ τὸ ἐναντίου ἀνάγκῃ μηδέποτ' ἐν ταυτῷ
εἶναι, μηδέποτε δὲ ὄν ἐν τῷ αὐτῷ μηδὲ ἐστάναι, μὴ ἐστὸς 5
δὲ κινεῖσθαι;—Οὕτως.—^εἈνάγκῃ ἄρα τὸ ἐν, αὐτὸ τε ἐν
ἑαυτῷ αἰεὶ ὄν καὶ ἐν ἑτέρῳ, αἰεὶ κινεῖσθαι τε καὶ ἐστάναι.
—Φαίνεται.

Καὶ μὴν ταυτόν γε δεῖ εἶναι αὐτὸ ἑαυτῷ καὶ ἕτερον
ἑαυτοῦ, καὶ τοῖς ἄλλοις ὡσαύτως ταυτόν τε καὶ ἕτερον εἶναι, b
εἴπερ καὶ τὰ πρόσθεν πέπουθεν.—Πῶς;—Πᾶν που πρὸς
ἅπαν ὧδε ἔχει, ἢ ταυτόν ἐστίν ἢ ἕτερον· ἢ ἂν μὴ ταυτόν
ἢ μὴδ' ἕτερον, μέρος ἂν εἴη τούτου πρὸς ὃ οὕτως ἔχει, ἢ ὡς
πρὸς μέρος ὄλον ἂν εἴη.—Φαίνεται.—^ζἈρ' οὖν τὸ ἐν αὐτὸ 5
αὐτοῦ μέρος ἐστίν;—Οὐδαμῶς.—Οὐδ' ἄρα ὡς πρὸς μέρος
αὐτὸ αὐτοῦ ὄλον ἂν εἴη, πρὸς ἑαυτὸ μέρος ὄν.—Οὐ γὰρ οἶόν
τε.—^ηἌλλ' ἄρα ἕτερόν ἐστιν ἐνὸς τὸ ἐν;—Οὐ δήτα.—Οὐδ' c
ἄρα ἑαυτοῦ γε ἕτερον ἂν εἴη.—Οὐ μέντοι.—Εἰ οὖν μήτε
ἕτερον μήτε ὄλον μήτε μέρος αὐτὸ πρὸς ἑαυτό ἐστίν, οὐκ
ἀνάγκῃ ἤδη ταυτόν εἶναι αὐτὸ ἑαυτῷ;—^θἈνάγκη.—Τί δέ; τὸ
ἐτέρῳθι ὄν αὐτὸ ἑαυτοῦ ἐν τῷ αὐτῷ ὄντος ἑαυτῷ οὐκ ἀνάγκῃ 5
αὐτὸ ἑαυτοῦ ἕτερον εἶναι, εἴπερ καὶ ἐτέρῳθι ἔσται;—^ιἘμοιγε
δοκεῖ.—Οὕτω μὴν ἐφάνη ἔχου τὸ ἐν, αὐτὸ τε ἐν ἑαυτῷ ὄν
ἅμα καὶ ἐν ἑτέρῳ.—^κἘφάνη γάρ.—^λἘτερον ἄρα, ὡς ἔοικεν,
εἴη ταύτῃ ἂν ἑαυτοῦ τὸ ἐν.—^μἘοικεν.—Τί οὖν; εἰ τού τι d
ἕτερόν ἐστιν, οὐχ ἑτέρου ὄντος ἕτερον ἔσται;—^νἈνάγκη.—

α 3 ἐστὸς BT : ἐστὼς vulg. β 4 ἢ T : om. B γ 1 οὐδ'
B : οὐκ T δ 1 εἰ τού τι G : εἰ τουτὶ BT

Οὐκοῦν ὅσα μὴ ἔν ἐστιν, ἅπανθ' ἕτερα τοῦ ἐνός, καὶ τὸ ἐν
 τῶν μὴ ἔν;—Πῶς δ' οὐ;—Ἔτερον ἄρα ἂν εἴη τὸ ἐν τῶν
 5 ἄλλων.—Ἔτερον.—Ἔρα δὴ αὐτό τε ταῦτόν καὶ τὸ ἕτερον
 ἄρ' οὐκ ἐναντία ἀλλήλοισ;—Πῶς δ' οὐ;—Ἡ οὖν ἐβελήσει
 ταῦτόν ἐν τῷ ἐτέρῳ ἢ τὸ ἕτερον ἐν ταῦτῳ ποτε εἶναι;—Οὐκ
 ἐβελήσει.—Εἰ ἄρα τὸ ἕτερον ἐν τῷ αὐτῷ μηδέποτε ἔσται,
 οὐδὲν ἔστι τῶν ὄντων ἐν ᾧ ἔστιν τὸ ἕτερον χρόνον οὐδένα·
 e εἰ γὰρ ὄντινούν εἴη ἐν τῷ, ἐκείνου ἂν τὸν χρόνον ἐν ταῦτῳ
 εἴη τὸ ἕτερον. οὐχ οὕτως;—Οὕτως.—Ἐπειδὴ δ' οὐδέποτε
 ἐν τῷ αὐτῷ ἔστιν, οὐδέποτε ἐν τινι τῶν ὄντων ἂν εἴη τὸ
 ἕτερον.—Ἀληθῆ.—Οὐτ' ἄρα ἐν τοῖς μὴ ἐν οὔτε ἐν τῷ ἐνί.
 5 ἐνείη ἂν τὸ ἕτερον.—Οὐ γὰρ οὖν.—Οὐκ ἄρα τῷ ἐτέρῳ γ' ἂν
 εἴη τὸ ἐν τῶν μὴ ἐν οὐδὲ τὰ μὴ ἐν τοῦ ἐνός ἕτερα.—Οὐ γάρ.—
 Οὐδὲ μὴν ἑαυτοῖς γε ἕτερ' ἂν εἴη ἀλλήλων, μὴ μετέχοντα
 147 τοῦ ἐτέρου.—Πῶς γάρ;—Εἰ δὲ μήτε αὐτοῖς ἕτερα ἔστι μήτε
 τῷ ἐτέρῳ, οὐ πάντῃ ἤδη ἂν ἐκφεύγοι τὸ μὴ ἕτερα εἶναι
 ἀλλήλων;—Ἐκφεύγοι.—Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τοῦ ἐνός γε μετέχει
 τὰ μὴ ἐν· οὐ γὰρ ἂν μὴ ἐν ἦν, ἀλλὰ πῃ ἂν ἐν ἦν.—Ἀληθῆ.—
 5 Οὐδ' ἂν ἀριθμὸς εἴη ἄρα τὰ μὴ ἐν· οὐδὲ γὰρ ἂν οὕτω μὴ ἐν
 ἦν παντάπασιν, ἀριθμὸν γε ἔχοντα.—Οὐ γὰρ οὖν.—Τί δέ;
 τὰ μὴ ἐν τοῦ ἐνός ἄρα μόρια ἔστιν; ἢ κἀν οὕτω μετείχε τοῦ
 ἐνός τὰ μὴ ἐν;—Μετείχεν.—Εἰ ἄρα πάντῃ τὸ μὲν ἐν ἔστι,
 b τὰ δὲ μὴ ἐν, οὐτ' ἂν μόριον τῶν μὴ ἐν τὸ ἐν εἴη οὔτε ὅλον
 ὡς μορίων· οὔτε αὖ τὰ μὴ ἐν τοῦ ἐνός μόρια, οὔτε ὅλα ὡς
 μορίῳ τῷ ἐνί.—Οὐ γάρ.—Ἀλλὰ μὴν ἔφαμεν τὰ μήτε μόρια
 μήτε ὅλα μήτε ἕτερα ἀλλήλων ταῦτὰ ἔσεσθαι ἀλλήλοισ;—
 5 Ἔφαμεν γάρ.—Φῶμεν ἄρα καὶ τὸ ἐν πρὸς τὰ μὴ ἐν οὕτως
 ἔχον τὸ αὐτὸ εἶναι αὐτοῖς;—Φῶμεν.—Τὸ ἐν ἄρα, ὡς ἔοικεν,
 ἕτερόν τε τῶν ἄλλων ἔστιν καὶ ἑαυτοῦ καὶ ταῦτόν ἐκείνοισ τε
 καὶ ἑαυτῷ.—Κινδυνεύει φαίνεσθαι ἐκ γε τοῦ λόγου.

d 7 τὸ B: om. T e 5 ἐνείη] ἐν εἴη B: εἴη T a 2 ἤδη ἂν
 ἐκφεύγοι B: ἂν ἤδη ἐκφεύγοι T a 4 ἦν ἀλλὰ B: ἦ ἀλλὰ T
 a 8 πάντῃ B: παντὶ T b 2 μορίων corr. Ven. 189: μορίου B T:
 μόριον vulg. μόρια T: μορίου B b 5 τὰ T: τὸ B

Ἄρ' οὖν καὶ ὁμοίον τε καὶ ἀνόμοιον ἑαυτῷ τε καὶ τοῖς c
 ἄλλοις;—Ἴσως.—Ἐπειδὴ γοῦν ἕτερον τῶν ἄλλων ἐφάνη,
 καὶ τὰλλὰ που ἕτερα ἂν ἐκείνου εἶη.—Τί μῆν;—Οὐκοῦν
 οὕτως ἕτερον τῶν ἄλλων, ὡσπερ καὶ τὰλλα ἐκείνου, καὶ οὔτε
 μᾶλλον οὔτε ἦττον;—Τί γὰρ ἄν;—Εἰ ἄρα μῆτε μᾶλλον 5
 μῆτε ἦττον, ὁμοίως.—Ναί.—Οὐκοῦν ἢ ἕτερον εἶναι πέπονθεν
 τῶν ἄλλων καὶ τὰλλα ἐκείνου ὡσαύτως, ταύτη ταῦτόν ἂν
 πεπονθότα εἶεν τό τε ἐν τοῖς ἄλλοις καὶ τὰλλα τῷ ἐνί.—
 Πῶς λέγεις;—Ὡδε· ἕκαστον τῶν ὀνομάτων οὐκ ἐπὶ τινι d
 καλεῖς;—Ἐγωγε.—Τί οὖν; τὸ αὐτὸ ὄνομα εἴποισ ἂν πλεο-
 νάκισ ἢ ἅπαξ;—Ἐγωγε.—Πότερον οὖν ἐὰν μὲν ἅπαξ εἴπῃς,
 ἐκεῖνο πρόσαγορεύεις οὐπὲρ ἐστὶ τοῦνομα, ἐὰν δὲ πολλάκισ,
 οὐκ ἐκεῖνο; ἢ ἐάντε ἅπαξ ἐάντε πολλάκισ ταῦτόν ὄνομα 5
 φθέγγῃ, πολλὴ ἀνάγκη σε ταῦτόν καὶ λέγειν αἰεὶ;—Τί μῆν;
 —Οὐκοῦν καὶ τὸ ἕτερον ὄνομά ἐστὶν ἐπὶ τινι;—Πάνυ γε.—
 Ὅταν ἄρα αὐτὸ φθέγγῃ, ἐάντε ἅπαξ ἐάντε πολλάκισ, οὐκ e
 ἐπ' ἄλλῳ οὐδὲ ἄλλο τι ὀνομάζεις ἢ ἐκεῖνο οὐπὲρ ἦν ὄνομα.—
 Ἀνάγκη.—Ὅταν δὴ λέγωμεν ὅτι ἕτερον μὲν τὰλλα τοῦ ἐνός,
 ἕτερον δὲ τὸ ἐν τῶν ἄλλων, δις τὸ ἕτερον εἰπόντες οὐδέν τι
 μᾶλλον ἐπ' ἄλλῃ, ἀλλ' ἐπ' ἐκείνῃ τῇ φύσει αὐτὸ αἰεὶ λέγομεν 5
 ἦσπερ ἦν τοῦνομα.—Πάνυ μὲν οὖν.—Ἡ ἄρα ἕτερον τῶν
 ἄλλων τὸ ἐν καὶ τὰλλα τοῦ ἐνός, κατ' αὐτὸ τὸ ἕτερον πεπον- 148
 θέναι οὐκ ἄλλο ἀλλὰ τὸ αὐτὸ ἂν πεπονθὸς εἶη τὸ ἐν τοῖς
 ἄλλοις· τὸ δὲ που ταῦτόν πεπονθὸς ὁμοιον· οὐχί;—Ναί.—
 Ἡ δὴ τὸ ἐν ἕτερον τῶν ἄλλων πέπονθεν εἶναι, κατ' αὐτὸ
 τοῦτο ἅπαν ἅπασιν ὁμοιον ἂν εἶη· ἅπαν γὰρ ἀπάντων ἕτερόν 5
 ἐστὶν.—Ἐοικεν.—Ἀλλὰ μῆν τό γε ὁμοιον τῷ ἀνομοίῳ
 ἐναντίον.—Ναί.—Οὐκοῦν καὶ τὸ ἕτερον τῷ ταῦτῳ.—Καὶ
 τοῦτο.—Ἀλλὰ μῆν καὶ τοῦτό γ' ἐφάνη, ὡς ἄρα τὸ ἐν τοῖς

c5 ἂν B: om. T e2 ἐκεῖνο B: κείνο T e6 ἦ) ἢ B: ἦ T: εἰ
 vulg. a1 κατ' αὐτὸ τὸ Thomson: κατὰ ταυτὸ B T: κατὰ τὸ ταῦτό
 Heindorf: κατὰ ταῦτόν τὸ Stallbaum: κατὰ τ' αὐτὸ τὸ Waddell πεπον-
 θέναι B T: πεπονθεν εἶναι in marg. rec. t a2 ἐν B T: ἐν vulg.
 a6 ἀλλὰ μῆν B: ἀλλ' ἦν T τῷ ἀνομοίῳ] τῷ ὁμοίῳ B: τῶν ἀνομοίων T
 a7 ταῦτῳ in marg. T: αὐτῷ B T

- b ἄλλοις ταυτόν.—Ἐφάνη γάρ.—Τούναυτίον δέ γε πάθος ἐστὶ τὸ εἶναι ταυτόν τοῖς ἄλλοις τῷ ἕτερον εἶναι τῶν ἄλλων.—Πάνυ γε.—Ἐἵ γε μὴν ἕτερον, ὅμοιον ἐφάνη.—Ναί.—Ἐἵ ἄρα ταυτόν, ἀνόμοιον ἔσται κατὰ τούναυτίον πάθος τῷ
 5 ὁμοιοῦντι πάθει. ὁμοίου δέ που τὸ ἕτερον;—Ναί.—Ἀνομοιώσει ἄρα τὸ ταυτόν, ἢ οὐκ ἐναντίον ἔσται τῷ ἐτέρῳ—
- c Ἔοικεν.—Ὅμοιον ἄρα καὶ ἀνόμοιον ἔσται τὸ ἐν τοῖς ἄλλοις, ἢ μὲν ἕτερον, ὅμοιον, ἢ δὲ ταυτόν, ἀνόμοιον.—Ἐχει γὰρ οὖν δῆ, ὡς ἔοικεν, καὶ τοιοῦτον λόγον.—Καὶ γὰρ τόνδε ἔχει.—Τίνα;—Ἐἵ ταυτόν πέπουθε, μὴ ἀλλοῖον πεπουθέναι, μὴ
 5 ἀλλοῖον δὲ πεπουθὸς μὴ ἀνόμοιον, μὴ ἀνόμοιον δὲ ὅμοιον εἶναι· ἢ δ' ἄλλο πέπουθεν, ἀλλοῖον, ἀλλοῖον δὲ οὖν ἀνόμοιον εἶναι.—Ἀληθῆ λέγεις.—Ταυτόν τε ἄρα οὖν τὸ ἐν τοῖς ἄλλοις καὶ ὅτι ἕτερόν ἐστι, κατ' ἀμφότερα καὶ κατὰ ἐκάτερον, ὁμοῖόν
- d τε ἂν εἴη καὶ ἀνόμοιον τοῖς ἄλλοις.—Πάνυ γε.—Οὐκοῦν καὶ ἑαυτῷ ὡσαύτως, ἐπεὶ περ ἕτερόν τε ἑαυτοῦ καὶ ταυτόν ἑαυτῷ ἐφάνη, κατ' ἀμφότερα καὶ κατὰ ἐκάτερον ὁμοῖόν τε καὶ ἀνόμοιον φανήσεται;—Ἀνάγκη.
- 5 Τί δὲ δῆ; περὶ τοῦ ἄπτεσθαι τὸ ἐν αὐτοῦ καὶ τῶν ἄλλων καὶ τοῦ μὴ ἄπτεσθαι περὶ πῶς ἔχει, σκόπει.—Σκοπῶ.—Αὐτὸ γάρ που ἐν ἑαυτῷ ὄλφ τὸ ἐν ἐφάνη οὖν.—Ὀρθῶς.—Οὐκοῦν καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις τὸ ἐν;—Ναί.—Ἐἵ μὲν ἄρα ἐν τοῖς ἄλλοις,
- e τῶν ἄλλων ἄπτοιτο ἂν· ἢ δὲ αὐτὸ ἐν ἑαυτῷ, τῶν μὲν ἄλλων ἀπείργοιτο ἄπτεσθαι, αὐτὸ δὲ αὐτοῦ ἄπτοιτο ἂν ἐν ἑαυτῷ οὖν.—Φαίνεται.—Οὕτω μὲν δῆ ἄπτοιτο ἂν τὸ ἐν αὐτοῦ τε καὶ τῶν ἄλλων.—Ἄπτοιτο.—Τί δὲ τῆδε; ἄρ' οὐ πάν τὸ
 5 μέλλον ἄψεσθαί τιως ἐφεξῆς δεῖ κείσθαι ἐκείνῳ οὐ μέλλει ἄπτεσθαι, ταύτην τὴν ἔδραν κατέχον ἢ ἂν μετ' ἐκείνην ἢ [ἔδρα] ἢ ἂν κέηται, ἄπτεται;—Ἀνάγκη.—Καὶ τὸ ἐν ἄρα εἰ μέλλει αὐτὸ αὐτοῦ ἄψεσθαι, ἐφεξῆς δεῖ εὐθὺς μετὰ ἑαυτὸ

b 5 ὁμοίου B: ὁμοίου T b 6 τὸ ταυτόν T: ταυτόν B d 3 καὶ
 κατὰ T: καὶ B e 6 κατέχον T: om. B: add. in marg. b e 7 ἔδρα
 om. Bekker: ἔδραν Heindorf ἢ B: η T: fort. ἦν ἄπτεται] οὐ
 ἄψεται Heindorf

κείσθαι, τὴν ἐχομένην χώραν κατέχον ἐκείνης ἐν ἧ αὐτὸ
 ἐστίν.—Δεῖ γὰρ οὖν.—Οὐκοῦν δύο μὲν ὄν τὸ ἐν ποιήσειεν 10
 ἂν ταῦτά καὶ ἐν δυοῖν χώραιν ἅμα γένοιτο· ἕως δ' ἂν ἦ ἔν, 149
 οὐκ ἐθελήσει;—Οὐ γὰρ οὖν.—Ἡ αὐτὴ ἄρα ἀνάγκη τῷ ἐνὶ
 μήτε δύο εἶναι μήτε ἄπτεσθαι αὐτῷ αὐτοῦ.—Ἡ αὐτή.—Ἄλλ'
 οὐδὲ μὴν τῶν ἄλλων ἄψεται.—Τί δὴ;—Ὅτι, φαμέν, τὸ
 μέλλον ἄψεσθαι χωρὶς ὄν ἐφεξῆς δεῖ ἐκεῖνφ εἶναι οὐ μέλλει 5
 ἄψεσθαι, τρίτον δὲ αὐτῶν ἐν μέσφ μηδὲν εἶναι.—Ἀληθῆ.—
 Δύο ἄρα δεῖ τὸ ὀλίγιστον εἶναι, εἰ μέλλει ἄψις εἶναι.—Δεῖ.
 —Ἐὰν δὲ τοῖν δυοῖν ὄροιν τρίτον προσγένηται ἐξῆς, αὐτὰ
 μὲν τρία ἔσται, αἱ δὲ ἄψεις δύο.—Ναί.—Καὶ οὕτω δὴ b
 αἰεὶ ἐνὸς προσγιγνομένου μία καὶ ἄψις προσγίγνεται, καὶ
 συμβαίνει τὰς ἄψεις τοῦ πλήθους τῶν ἀριθμῶν μιᾷ ἐλάττους
 εἶναι. ᾧ γὰρ τὰ πρῶτα δύο ἐπλεονέκτησεν τῶν ἄψεων εἰς
 τὸ πλείω εἶναι τὸν ἀριθμὸν ἢ τὰς ἄψεις, τῷ ἴσφ τούτφ καὶ 5
 ὁ ἔπειτα ἀριθμὸς πᾶς πασῶν τῶν ἄψεων πλεονεκτεῖ· ἥδη
 γὰρ τὸ λοιπὸν ἅμα ἔν τε τῷ ἀριθμῷ προσγίγνεται καὶ μία c
 ἄψις ταῖς ἄψεσιν.—Ὅρθῶς.—Ὅσα ἄρα ἐστὶν τὰ ὄντα τὸν
 ἀριθμὸν, αἰεὶ μιᾷ αἱ ἄψεις ἐλάττους εἰσὶν αὐτῶν.—Ἀληθῆ.
 —Εἰ δέ γε ἐν μόνου ἐστίν, δυὰς δὲ μὴ ἔστιν, ἄψις οὐκ ἂν
 εἶη.—Πῶς γάρ;—Οὐκ οὖν, φαμέν, τὰ ἄλλα τοῦ ἐνὸς οὔτε 5
 ἐν ἔστιν οὔτε μετέχει αὐτοῦ, εἴπερ ἄλλα ἐστίν.—Οὐ γάρ.—
 Οὐκ ἄρα ἐνεστίν ἀριθμὸς ἐν τοῖς ἄλλοις, ἐνὸς μὴ ἐνότος ἐν
 αὐτοῖς.—Πῶς γάρ;—Οὐτ' ἄρα ἐν ἐστί τὰ ἄλλα οὔτε δύο οὔτε
 ἄλλου ἀριθμοῦ ἔχοντα ὄνομα οὐδέν.—Οὐ.—Τὸ ἐν ἄρα μόνου d
 ἐστὶν ἐν, καὶ δυὰς οὐκ ἂν εἶη.—Οὐ φαίνεται.—Ἄψις ἄρα
 οὐκ ἔστιν δυοῖν μὴ ὄντων.—Οὐκ ἔστιν.—Οὐτ' ἄρα τὸ ἐν τῶν
 ἄλλων ἄπτεται οὔτε τὰ ἄλλα τοῦ ἐνός, ἐπεὶ περ ἄψις οὐκ

e 9 ἐν T: om. B e 10 γὰρ οὖν T: γὰρ B ποιήσειεν T: ποιήσει
 ἐν B a 5 ἄψεσθαι B: ἀψασθαι T a 6 ἄψεσθαι B: ἄπτεσθαι T
 a 7 ὀλίγιστον T: ὀλιγοστὸν B a 8 ὄροιν B T Procl. suppl.: ὄντων
 (om. τοῖν) Heindorf: del. Bekker: ὁμόροι Turicenses ἐξῆς T: ἐξ ἧς B
 b 3 τῶν ἀριθμῶν B T: τὸν ἀριθμὸν Heindorf b 4 ἄψεων T: ἄλλων B
 c 1 ἐν B: ἐν T c 7 ἐνεστίν b: ἐν ἔστιν T pr. B ἐνότος b:
 ἐν ὄντος pr. B: ὄντος T d 2 ἐν secl. Schleiermacher

5 ἔστιν.—Οὐ γὰρ οὖν.—Οὕτω δὴ κατὰ πάντα ταῦτα τὸ ἐν τῶν τε ἄλλων καὶ ἑαυτοῦ ἄπτεται τε καὶ οὐχ ἄπτεται.—
Ἔοικεν.

Ἄρ' οὖν καὶ ἴσον ἐστὶ καὶ ἄνισον αὐτῷ τε καὶ τοῖς ἄλλοις;—Πῶς;—Εἰ μείζον εἶη τὸ ἐν ἢ τᾶλλα ἢ ἔλαττον,
 e ἢ αὖ τὰ ἄλλα τοῦ ἐνὸς μείζω ἢ ἐλάττω, ἄρα οὐκ ἂν τῷ μὲν ἐν εἶναι τὸ ἐν καὶ τᾶλλα ἄλλα τοῦ ἐνὸς οὔτε τι μείζω οὔτε τι ἐλάττω ἂν εἶη ἀλλήλων αὐταῖς γε ταύταις ταῖς οὐσίαις; ἀλλ' εἰ μὲν πρὸς τῷ τοιαῦτα εἶναι ἐκάτερα ἰσότητα
 5 ἔχοιεν, ἴσα ἂν εἶη πρὸς ἀλλήλα· εἰ δὲ τὰ μὲν μέγεθος, τὸ δὲ σμικρότητα, ἢ καὶ μέγεθος μὲν τὸ ἐν, σμικρότητα δὲ τᾶλλα, ὁποτέρῳ μὲν τῷ εἶδει μέγεθος προσείη, μείζον ἂν εἶη, ᾧ δὲ σμικρότης, ἔλαττον;—Ἀνάγκη.—Οὐκοῦν ἐστὸν γέ τινε τούτω εἶδη, τό τε μέγεθος καὶ ἡ σμικρότης; οὐ γὰρ
 10 ἂν που μὴ ὄντε γε ἐναντίω τε ἀλλήλου εἴτην καὶ ἐν τοῖς
 150 οὖσις ἐγγιγνοίσθην.—Πῶς γὰρ ἂν;—Εἰ ἄρα ἐν τῷ ἐνὶ σμικρότης ἐγγίγνεται, ἦτοι ἐν ὄλω ἂν ἢ ἐν μέρει αὐτοῦ ἐνεῖη.—Ἀνάγκη.—Τί δ' εἰ ἐν ὄλω ἐγγίγνοιτο; οὐχὶ ἢ ἐξ ἴσου ἂν τῷ ἐνὶ δι' ὄλου αὐτοῦ τεταμένη εἶη ἢ περιέχουσα
 5 αὐτό;—Δῆλον δὴ.—Ἄρ' οὖν οὐκ ἐξ ἴσου μὲν οὔσα ἢ σμικρότης τῷ ἐνὶ ἴση ἂν αὐτῷ εἶη, περιέχουσα δὲ μείζων;—Πῶς δ' οὖ;—Δυνατὸν οὖν σμικρότητα ἴσην τῷ εἶναι ἢ μείζω τινός, καὶ πράττειν τὰ μεγέθους τε καὶ ἰσότητος, ἀλλὰ
 b μὴ τὰ ἑαυτῆς;—Ἀδύνατον.—Ἐν μὲν ὄλω ἄρα τῷ ἐνὶ οὐκ ἂν εἶη σμικρότης, ἀλλ' εἶπερ, ἐν μέρει.—Ναί—Οὐδέ γε ἐν παντὶ αὖ τῷ μέρει· εἰ δὲ μή, ταῦτα ποιήσει ἄπερ πρὸς τὸ ὄλον· ἴση ἔσται ἢ μείζων τοῦ μέρους ἐν ᾧ ἂν αἰεὶ ἐνῆ.—
 5 Ἀνάγκη.—Οὐδενὶ ποτε ἄρα ἐνέσται τῶν ὄντων σμικρότης, μήτ' ἐν μέρει μήτ' ἐν ὄλω ἐγγιγνομένη· οὐδέ τι ἔσται

d 8 post ἴσον rasura quattuor litterarum in B e 1 αὖ τᾶλλα T :
 αὐτὰ ἄλλα B e 3 ἐλάττω T : ἄλλο, ἐλάττω B e 5 τὸ δὲ Par. 1810 :
 τὰ δὲ B T e 9 γέ al. : τέ B T a 5 οὖν B : om. T μὲν οὔσα T :
 μένουσα B b 2 οὐδέ γε Hermann : οὔτε γε B : οὔτι γε T : οὔτοι γε
 Heindorf b 3 ποιήσει T : ποιήσῃ B b 5 ἐνέσται T : ἐν ἔσται B

σμικρὸν πλὴν αὐτῆς σμικρότητος.—Οὐκ ἔοικεν.—Οὐδ' ἄρα μέγεθος ἐνέσται ἐν αὐτῷ· μείζον γὰρ ἂν τι εἴη ἄλλο καὶ πλὴν αὐτοῦ μεγέθους, ἐκείνο ἐν ᾧ τὸ μέγεθος ἐνείη, καὶ c ταῦτα σμικροῦ αὐτῷ οὐκ ὄντος, οὗ ἀνάγκη ὑπερέχειν, εἴανπερ ἦ μέγα· τοῦτο δὲ ἀδύνατον, ἐπειδὴ σμικρότης οὐδαμοῦ ἔστι.—
 Ἄληθῆ.—Ἄλλὰ μὴν αὐτὸ μέγεθος οὐκ ἄλλου μείζον ἢ αὐτῆς σμικρότητος, οὐδὲ σμικρότης ἄλλου ἔλαττον ἢ αὐτοῦ 5 μεγέθους.—Οὐ γάρ.—Οὔτε ἄρα τὰ ἄλλα μείζω τοῦ ἐνὸς οὐδὲ ἐλάττω, μήτε μέγεθος μήτε σμικρότητα ἔχοντα, οὔτε αὐτῷ τούτῳ πρὸς τὸ ἐν ἔχεται τὴν δύναμιν τὴν τοῦ ὑπε- d ἔχειν καὶ ὑπερέχεται, ἀλλὰ πρὸς ἀλλήλῳ, οὔτε αὖ τὸ ἐν τούτοις οὐδὲ τῶν ἄλλων μείζον ἂν οὐδ' ἔλαττον εἴη, μήτε μέγεθος μήτε σμικρότητα ἔχον.—Οὔκουν φαίνεται γέ.—Ἄρ' οὖν, εἰ μήτε μείζον μήτε ἔλαττον τὸ ἐν τῶν ἄλλων, ἀνάγκη 5 αὐτὸ ἐκείνων μήτε ὑπερέχειν μήτε ὑπερέχεται;—Ἀνάγκη.—Οὔκουν τό γε μήτε ὑπερέχον μήτε ὑπερεχόμενον πολλὴ ἀνάγκη ἐξ ἴσου εἶναι, ἐξ ἴσου δὲ ὄν ἴσον εἶναι.—Πῶς γὰρ οὐ;—Καὶ μὴν καὶ αὐτὸ γε τὸ ἐν πρὸς ἑαυτὸ οὕτως ἂν ἔχοι e μήτε μέγεθος ἐν ἑαυτῷ μήτε σμικρότητα ἔχον οὔτ' ἂν ὑπερέχοιτο οὔτ' ἂν ὑπερέχοι ἑαυτοῦ, ἀλλ' ἐξ ἴσου ὄν ἴσον ἂν εἴη ἑαυτῷ.—Πάνν μὲν οὖν.—Τὸ ἐν ἄρα ἑαυτῷ τε καὶ τοῖς ἄλλοις ἴσον ἂν εἴη.—Φαίνεται.—Καὶ μὴν αὐτὸ γε ἐν ἑαυτῷ 5 ὄν καὶ περὶ ἑαυτὸ ἂν εἴη ἐξῶθεν, καὶ περιέχον μὲν μείζον ἂν ἑαυτοῦ εἴη, περιεχόμενον δὲ ἔλαττον, καὶ οὕτω μείζον ἂν 151 καὶ ἔλαττον εἴη αὐτὸ ἑαυτοῦ τὸ ἐν.—Εἴη γὰρ ἂν.—Οὐκοῦν καὶ τότε ἀνάγκη, μηδὲν εἶναι ἐκτὸς τοῦ ἐνός τε καὶ τῶν ἄλλων;—Πῶς γὰρ οὐ;—Ἄλλὰ μὴν καὶ εἶναί που δεῖ τό γε ὄν αἰεὶ.—Ναί.—Οὐκοῦν τό γε ἐν τῷ ὄν ἐν μείζονι ἔσται 5 ἔλαττον ὄν; οὐ γὰρ ἂν ἄλλως ἕτερον ἐν ἐτέρῳ εἴη.—Οὐ γάρ.—Ἐπειδὴ δὲ οὐδὲν ἕτερον ἔστι χωρὶς τῶν ἄλλων καὶ

b 7 αὐτῆς B: αὐτῆς τῆς T c 2 αὐτῷ BT: αὐτοῦ vulg.
 d 1 αὐτῷ τούτῳ T: αὐτῷ τούτῳ pr. B ἔχεται T: ἐχέτω B
 d 2 καὶ BT: τε καὶ vulg. αὐτὸ ἐν T: αὐτῷ ἐν B e 3 ἂν εἴη B:
 αἰεὶ εἴη T e 5 γε T: τε B a 3 τότε BT: τὸ vulg. a 5 ἐν
 τῷ B: ἐν τῷ pr. T

τοῦ ἐνός, δεῖ δὲ αὐτὰ ἐν τῷ εἶναι, οὐκ ἀνάγκη ἤδη ἐν ἀλλή-
 λους εἶναι, τά τε ἄλλα ἐν τῷ ἐνὶ καὶ τὸ ἐν ἐν τοῖς ἄλλοις,
b ἢ μηδαμοῦ εἶναι;—Φαίνεται.—ἽΟτι μὲν ἄρα τὸ ἐν ἐν τοῖς
 ἄλλοις ἔνεστι, μείζω ἂν εἴη τὰ ἄλλα τοῦ ἐνός, περιέχοντα
 αὐτό, τὸ δὲ ἐν ἔλαττον τῶν ἄλλων, περιεχόμενον· ὅτι δὲ τὰ
 ἄλλα ἐν τῷ ἐνί, τὸ ἐν τῶν ἄλλων κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον
5 μείζον ἂν εἴη, τὰ δὲ ἄλλα τοῦ ἐνός ἐλάττω.—ἽΟικεν.—Τὸ
 ἐν ἄρα ἴσον τε καὶ μείζον καὶ ἔλαττόν ἐστιν αὐτό τε αὐτοῦ
 καὶ τῶν ἄλλων.—Φαίνεται.—Καὶ μὴν εἴπερ μείζον καὶ ἔλατ-
 τον καὶ ἴσον, ἴσων ἂν εἴη μέτρων καὶ πλειόνων καὶ ἐλαττόνων
c αὐτῷ καὶ τοῖς ἄλλοις, ἐπειδὴ δὲ μέτρων, καὶ μερῶν.—Πῶς
 δ' οὐ;—ἽΙσων μὲν ἄρα μέτρων ὄν καὶ πλειόνων καὶ ἐλατ-
 τόνων, καὶ ἀριθμῷ ἔλαττον ἂν καὶ πλέον εἴη αὐτό τε αὐτοῦ
 καὶ τῶν ἄλλων καὶ ἴσον αὐτῷ τε καὶ τοῖς ἄλλοις κατὰ
5 ταῦτά.—Πῶς;—ἽΩνπερ μείζόν ἐστι, πλειόνων που καὶ
 μέτρων ἂν εἴη αὐτῶν, ὄσων δὲ μέτρων, καὶ μερῶν· καὶ ὧν
 ἔλαττον, ὡσαύτως· καὶ οἷς ἴσον, κατὰ ταῦτά.—Οὕτως.—
 Οὐκοῦν ἑαυτοῦ μείζον καὶ ἔλαττον ὄν καὶ ἴσον ἴσων ἂν εἴη
d μέτρων καὶ πλειόνων καὶ ἐλαττόνων αὐτῷ, ἐπειδὴ δὲ μέτρων,
 καὶ μερῶν;—Πῶς δ' οὐ;—ἽΙσων μὲν ἄρα μερῶν ὄν αὐτῷ
 ἴσον ἂν τὸ πλήθος αὐτῷ εἴη, πλειόνων δὲ πλέον, ἐλαττόνων
 δὲ ἔλαττον τὸν ἀριθμὸν αὐτοῦ.—Φαίνεται.—Οὐκοῦν καὶ
5 πρὸς τὰλλα ὡσαύτως ἔξει τὸ ἐν; ὅτι μὲν μείζον αὐτῶν
 φαίνεται, ἀνάγκη πλέον εἶναι καὶ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν· ὅτι
 δὲ σμικρότερον, ἔλαττον· ὅτι δὲ ἴσον μεγέθει, ἴσον καὶ τὸ
 πλήθος εἶναι τοῖς ἄλλοις;—ἽΑνάγκη.—Οὕτω δὴ αὖ, ὡς
e ἔοικε, τὸ ἐν καὶ ἴσον καὶ πλέον καὶ ἔλαττον τὸν ἀριθμὸν
 αὐτό τε αὐτοῦ ἔσται καὶ τῶν ἄλλων.—ἽἜσται.

ἽΑρ' οὖν καὶ χρόνου μετέχει τὸ ἐν, καὶ ἐστὶ τε καὶ γί-
 γνεται νεώτερόν τε καὶ πρεσβύτερον αὐτό τε ἑαυτοῦ καὶ τῶν
5 ἄλλων, καὶ οὔτε νεώτερον οὔτε πρεσβύτερον οὔτε ἑαυτοῦ
 οὔτε τῶν ἄλλων, χρόνου μετέχον;—Πῶς;—Εἶναι μὲν που

αὐτῷ ὑπάρχει, εἴπερ ἐν ἔστιν.—Ναί.—Τὸ δὲ εἶναι ἄλλο τί
 ἐστιν ἢ μέθεξις οὐσίας μετὰ χρόνου τοῦ παρόντος, ὥσπερ
 τὸ ἦν μετὰ τοῦ παρεληλυθότος καὶ αὐτὸ ἔσται μετὰ τοῦ 152
 μέλλοντος οὐσίας ἐστὶ κοινωνία;—Ἔστι γάρ.—Μετέχει μὲν
 ἄρα χρόνου, εἴπερ καὶ τοῦ εἶναι.—Πάνυ γε.—Οὐκοῦν πορευο-
 μένου τοῦ χρόνου;—Ναί.—Ἄει ἄρα πρεσβύτερον γίγνεται
 ἑαυτοῦ, εἴπερ προέρχεται κατὰ χρόνον.—Ἀνάγκη.—Ἄρ' οὖν 5
 μεμνήμεθα ὅτι νεωτέρου γιγνομένου τὸ πρεσβύτερον πρεσβύ-
 τερον γίγνεται;—Μεμνήμεθα.—Οὐκοῦν ἐπειδὴ πρεσβύτερον
 ἑαυτοῦ γίγνεται τὸ ἐν, νεωτέρου ἂν γιγνομένου ἑαυτοῦ πρε-
 σβύτερον γίγνοιτο;—Ἀνάγκη.—Γίγνεται μὲν δὴ νεώτερόν 6
 τε καὶ πρεσβύτερον αὐτοῦ οὕτω.—Ναί.—Ἔστι δὲ πρεσβύ-
 τερον ἂρ' οὐχ ὅταν κατὰ τὸν νῦν χρόνον ἢ γιγνόμενον τὸν
 μεταξὺ τοῦ ἦν τε καὶ ἔσται; οὐ γάρ που πορευόμενόν γε
 ἐκ τοῦ ποτὲ εἰς τὸ ἔπειτα ὑπερβήσεται τὸ νῦν.—Οὐ γάρ.— 5
 Ἄρ' οὖν οὐκ ἐπίσχει τότε τοῦ γίγνεσθαι πρεσβύτερον, ἐπει-
 δὰν τῷ νῦν ἐντύχη, καὶ οὐ γίγνεται, ἀλλ' ἔστι τότε ἤδη 7
 πρεσβύτερον; προῖον γὰρ οὐκ ἂν ποτε ληφθείη ὑπὸ τοῦ
 νῦν. τὸ γὰρ προῖον οὕτως ἔχει ὡς ἀμφοτέρων ἐφάπτεσθαι,
 τοῦ τε νῦν καὶ τοῦ ἔπειτα, τοῦ μὲν νῦν ἀφιέμενον, τοῦ δ'
 ἔπειτα ἐπιλαμβανόμενον, μεταξὺ ἀμφοτέρων γιγνόμενον, 5
 τοῦ τε ἔπειτα καὶ τοῦ νῦν.—Ἀληθῆ.—Εἰ δέ γε ἀνάγκη μὴ
 παρελθεῖν τὸ νῦν πᾶν τὸ γιγνόμενον, ἐπειδὰν κατὰ τοῦτο ἢ,
 ἐπίσχει αἰεὶ τοῦ γίγνεσθαι καὶ ἔστι τότε τοῦτο ὅτι ἂν τύχη 8
 γιγνόμενον.—Φαίνεται.—Καὶ τὸ ἐν ἄρα, ὅταν πρεσβύτερον
 γιγνόμενον ἐντύχη τῷ νῦν, ἐπέσχεν τοῦ γίγνεσθαι καὶ ἔστι
 τότε πρεσβύτερον.—Πάνυ μὲν οὖν.—Οὐκοῦν οὐπερ ἐγίγνετο
 πρεσβύτερον, τούτου καὶ ἔστιν ἐγίγνετο δὲ αὐτοῦ;—Ναί. 5
 —Ἔστι δὲ τὸ πρεσβύτερον νεωτέρου πρεσβύτερον;—Ἔστιν.
 —Καὶ νεώτερον ἄρα τότε αὐτοῦ ἐστι τὸ ἐν, ὅταν πρεσβύ-
 τερον γιγνόμενον ἐντύχη τῷ νῦν.—Ἀνάγκη.—Τό γε μὴν

a 2 κοινωνία B T: κοινωνίας vulg. μετέχει B: μετέχειν T
 b 2 αὐτοῦ ἂν του B: αὐτοῦ* T d 3 τῷ νῦν T: τὸ, νῦν B d 4 οὐ-
 περ T: οὐ περί B

- e νῦν ἀεὶ πάρεστι τῷ ἐνὶ διὰ παντὸς τοῦ εἶναι· ἔστι γὰρ ἀεὶ νῦν ὅταν περ ᾗ.—Πῶς γὰρ οὐ;—'Αεὶ ἄρα ἐστὶ τε καὶ γίγνεται πρεσβύτερον ἑαυτοῦ καὶ νεώτερον τὸ ἐν.—'Εοικεν.—Πλειῶ δὲ χρόνον αὐτὸ ἑαυτοῦ ἔστιν ἢ γίγνεται, ἢ τὸν ἴσον;—Τὸν ἴσον.
- 5 —'Αλλὰ μὴν τὸν γε ἴσον χρόνον ἢ γιγνόμενον ἢ ὄν τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ἔχει.—Πῶς δ' οὐ;—Τὸ δὲ τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ἔχον οὔτε πρεσβύτερον οὔτε νεώτερόν ἐστιν.—Οὐ γάρ.—Τὸ ἐν ἄρα τὸν ἴσον χρόνον αὐτὸ ἑαυτῷ καὶ γιγνόμενον καὶ ὄν οὔτε νεώτερον οὔτε πρεσβύτερον ἑαυτοῦ ἔστιν οὐδὲ γίγνε-
- 10 ται.—Οὐ μοι δοκεῖ.—Τί δέ; τῶν ἄλλων;—Οὐκ ἔχω λέγειν.
- 153 —Τόδε γε μὴν ἔχεις λέγειν, ὅτι τὰ ἄλλα τοῦ ἐνός, εἴπερ ἕτερα ἐστίν, ἀλλὰ μὴ ἕτερον, πλειῶ ἐστὶν ἐνός· ἕτερον μὲν γὰρ ὄν ἐν ἂν ᾗν, ἕτερα δὲ ὄντα πλειῶ ἐνός ἐστι καὶ πλήθος ἂν ἔχοι.—'Ἐχοι γὰρ ἂν.—Πλήθος δὲ ὄν ἀριθμοῦ πλείονος
- 5 ἂν μετέχοι ἢ τοῦ ἐνός.—Πῶς δ' οὐ;—Τί οὖν; ἀριθμοῦ φήσομεν τὰ πλειῶ γίνεσθαι τε καὶ γεγενῆσθαι πρότερον, ἢ τὰ ἐλάττω;—Τὰ ἐλάττω.—Τὸ ὀλίγιστον ἄρα πρῶτον· τοῦτο
- b δ' ἐστὶ τὸ ἐν· ἢ γάρ;—Ναί.—Πάντων ἄρα τὸ ἐν πρῶτον γέγονε τῶν ἀριθμῶν ἐχόντων· ἔχει δὲ καὶ τὰ ἄλλα πάντα ἀριθμῶν, εἴπερ ἄλλα καὶ μὴ ἄλλο ἐστίν.—'Ἐχει γάρ.—Πρῶτον δέ γε οἶμαι γεγενῆσθαι πρότερον γέγονε, τὰ δὲ ἄλλα
- 5 ὕστερον, τὰ δ' ὕστερον γεγενῆσθαι νεώτερα τοῦ πρότερον γεγενῆσθαι· καὶ οὕτως ἂν εἴη τὰ ἄλλα νεώτερα τοῦ ἐνός, τὸ δὲ ἐν πρεσβύτερον τῶν ἄλλων.—Εἴη γὰρ ἂν.
- τί δὲ τόδε; ἄρ' ἂν εἴη τὸ ἐν παρὰ φύσιν τὴν αὐτοῦ
- c γεγενῆσθαι, ἢ ἀδύνατον;—'Αδύνατον.—'Αλλὰ μὴν μέρη γε ἔχον ἐφάνη τὸ ἐν, εἰ δὲ μέρη, καὶ ἀρχὴν καὶ τελευτὴν καὶ μέσον.—Ναί.—Οὐκοῦν πάντων πρῶτον ἀρχὴ γίγνεται, καὶ αὐτοῦ
- 5 τὰ ἄλλα πάντα μέχρι τοῦ τέλους;—Τί μήν;—Καὶ μὴν μόρια γε φήσομεν ταῦτ' εἶναι πάντα τὰ ἄλλα τοῦ ὅλου τε καὶ ἐνός,

e 9 οὐδὲ Heindorf: οὔτε B T a 7 ὀλίγιστον T b: ὀλιγοστὸν pr. B Procl. suppl. b 5 τὰ δ' ὕστερον B: τὰ δ' ὕστερα T b 6 τὰ ἄλλα delendum ci. Stallbaum

αὐτὸ δὲ ἐκεῖνο ἅμα τῇ τελευτῇ γεγονέναι ἐν τε καὶ ὄλον.—
 Φήσομεν γάρ.—Τελευτῇ δέ γε οἶμαι ὕστατον γίνεσθαι, τούτῳ
 δ' ἅμα τὸ ἐν πέφυκε γίνεσθαι ὥστ' εἴπερ ἀνάγκη αὐτὸ τὸ d
 ἐν μὴ παρὰ φύσιν γίνεσθαι, ἅμα τελευτῇ ἂν γεγονὸς ὕστατον
 ἂν τῶν ἄλλων πεφυκὸς εἶη γίνεσθαι.—Φαίνεται.—Νεώτερον
 ἄρα τῶν ἄλλων τὸ ἐν ἐστι, τὰ δ' ἄλλα τοῦ ἐνὸς πρῆσβύτερα.
 —Οὕτως αὖ μοι φαίνεται.—Τί δὲ δὴ; ἀρχὴν ἢ ἄλλο μέρος 5
 ὁτιοῦν τοῦ ἐνὸς ἢ ἄλλου ὁτιοῦν, ἕανπερ μέρος ἢ ἄλλὰ μὴ
 μέρη, οὐκ ἀναγκαῖον ἐν εἶναι, μέρος γε ὄν;—Ἀνάγκη.—
 Οὐκοῦν τὸ ἐν ἅμα τε τῷ πρώτῳ γιγνομένῳ γίγνοιτ' ἂν καὶ
 ἅμα τῷ δευτέρῳ, καὶ οὐδενὸς ἀπολείπεται τῶν ἄλλων γιγνο- e
 μένων, ὅτιπερ ἂν προσγίγηται ὄψου, ἕως ἂν πρὸς τὸ
 ἔσχατον διελθὼν ὄλον ἐν γένηται, οὔτε μέσου οὔτε πρώτου
 οὔτε ἐσχάτου οὔτε ἄλλου οὐδενὸς ἀπολειφθὲν ἐν τῇ γενέσει.—
 Ἀληθῆ.—Πᾶσιν ἄρα τοῖς ἄλλοις τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ἴσχει τὸ 5
 ἐν ὥστ' εἰ μὴ παρὰ φύσιν πέφυκεν αὐτὸ τὸ ἐν, οὔτε
 πρότερον οὔτε ὕστερον τῶν ἄλλων γεγονὸς ἂν εἶη, ἀλλ' ἅμα.
 καὶ κατὰ τοῦτον τὸν λόγον τὸ ἐν τῶν ἄλλων οὔτε πρῆσβύτερον 154
 οὔτε νεώτερον ἂν εἶη, οὐδὲ τᾶλλα τοῦ ἐνός· κατὰ δὲ τὸν
 πρόσθεν πρῆσβυτέρον τε καὶ νεώτερον, καὶ τᾶλλα ἐκείνου
 ὡσαύτως.—Πάνυ μὲν οὖν.—Ἔστι μὲν δὴ οὕτως ἔχον τε καὶ
 γεγονός· ἀλλὰ τί αὖ περὶ τοῦ γίνεσθαι αὐτὸ πρῆσβυτέρον 5
 τε καὶ νεώτερον τῶν ἄλλων καὶ τᾶλλα τοῦ ἐνός, καὶ μήτε
 νεώτερον μήτε πρῆσβυτέρον γίνεσθαι; ἄρα ὥσπερ περὶ τοῦ
 εἶναι, οὕτω καὶ περὶ τοῦ γίνεσθαι ἔχει, ἢ ἐτέρως;—Οὐκ
 ἔχω λέγειν.—Ἄλλ' ἐγὼ τοσονδε γε· εἰ καὶ ἔστιν πρῆσβυτέρου b
 ἕτερον ἐτέρου, γίνεσθαι γε αὐτὸ πρῆσβυτέρου ἔτι ἢ ὡς τὸ
 πρῶτον εὐθὺς γενόμενον διήνεγκε τῇ ἡλικίᾳ οὐκ ἂν ἔτι
 δύναιτο, οὐδ' αὖ τὸ νεώτερον ὄν ἔτι νεώτερον γίνεσθαι·
 ἀνίστοις γὰρ ἴσα προστιθέμενα, χρόνῳ τε καὶ ἄλλῳ ὄψου, 5

c 8 δὲ γε οἶμαι T: δὲ οἶμαί γε B d 1 τὸ ἐν post αὐτὸ secl. ci.
 Heindorf d 2 τελευτῇ B T: τῇ τελευτῇ al. e 3 ἐν γένηται
 T: ἐγγένηται B πρώτου οὔτε ἐσχάτου B: ἐσχάτου οὔτε πρώτου T
 b 1 εἰ καὶ ἔστιν scripsi: ὅτι εἰ καὶ ἔστιν T: εἰ καὶ ἔστιν ὅτι B
 b 2 γε T: τε B b 4 αὖ τὸ T: αὐτὸ B

ἴσῳ ποιεῖ διαφέρειν αἰεὶ ὄσῳ περ ἂν τὸ πρῶτον διενέγκῃ.—
 Πῶς γὰρ οὐ;—Οὐκ ἄρα τό γε ὄν τοῦ [ένος] ὄντος γίγνοιτ'
 c ἂν ποτε πρεσβύτερον οὐδὲ νεώτερον, εἴπερ ἴσῳ διαφέρει αἰεὶ
 τὴν ἡλικίαν· ἀλλ' ἔστι καὶ γέγονε πρεσβύτερον, τὸ δὲ
 νεώτερον, γίγνεται δ' οὐ.—'Αληθῆ.—Καὶ τὸ ἐν ἄρα ὄν τῶν
 ἄλλων ὄντων οὔτε πρεσβυτέρον ποτε οὔτε νεώτερον γίγνεται.
 5 —Οὐ γὰρ οὖν.—'Ορα δὲ εἰ τῆδε πρεσβύτερα καὶ νεώτερα
 γίγνεται.—Πῆ δῆ;—'Ηι τό τε ἐν τῶν ἄλλων ἐφάνη πρε-
 σβύτερον καὶ τᾶλλα τοῦ ἐνός.—Τί οὖν;—'Οταν τὸ ἐν τῶν
 ἄλλων πρεσβύτερον ἦ, πλείω που χρόνον γέγονεν ἢ τὰ
 d ἄλλα.—Ναί.—Πάλιν δῆ σκόπει· ἐὰν πλέονι καὶ ἐλάττονι
 χρόνῳ προστιθῶμεν τὸν ἴσον χρόνον, ἄρα τῷ ἴσῳ μορίῳ
 διοίσει τὸ πλέον τοῦ ἐλάττονος ἢ σμικροτέρῳ;—Σμικροτέρῳ.
 —Οὐκ ἄρα ἔσται, ὅτι περ τὸ πρῶτον ἦν πρὸς τᾶλλα ἡλικία
 5 διαφέρον τὸ ἐν, τοῦτο καὶ εἰς τὸ ἔπειτα, ἀλλὰ ἴσον λαμβάνον
 χρόνον τοῖς ἄλλοις ἔλαττον αἰεὶ τῆ ἡλικία διοίσει αὐτῶν ἢ
 πρότερον· ἢ οὐ;—Ναί.—Οὐκοῦν τό γε ἔλαττον διαφέρον
 e ἡλικία πρὸς τι ἢ πρότερον νεώτερον γίγνοιτ' ἂν ἢ ἐν τῷ
 πρόσθεν πρὸς ἐκεῖνα πρὸς ἃ ἦν πρεσβύτερον πρότερον;—
 Νεώτερον.—Εἰ δὲ ἐκεῖνο νεώτερον, οὐκ ἐκεῖνα αὐτὰ τὰ ἄλλα
 πρὸς τὸ ἐν πρεσβύτερα ἢ πρότερον;—Πάνυ γε.—Τὸ μὲν
 5 νεώτερον ἄρα γεγονὸς πρεσβύτερον γίγνεται πρὸς τὸ πρό-
 τερον γεγονός τε καὶ πρεσβύτερον ὄν, ἔστι δὲ οὐδέποτε
 πρεσβύτερον, ἀλλὰ γίγνεται αἰεὶ ἐκείνου πρεσβύτερον· ἐκεῖνο
 μὲν γὰρ ἐπὶ τὸ νεώτερον ἐπιδίδωσιν, τὸ δ' ἐπὶ τὸ πρεσβύ-
 155 τερον. τὸ δ' αὐτὸ πρεσβύτερον τοῦ νεωτέρου νεώτερον γίγνεται
 ὡσαύτως. ἴοντε γὰρ αὐτοῖν εἰς τὸ ἐναντίον τὸ ἐναντίον
 ἀλλήλοιω γίγνεσθον, τὸ μὲν νεώτερον πρεσβύτερον τοῦ
 πρεσβυτέρου, τὸ δὲ πρεσβύτερον νεώτερον τοῦ νεωτέρου·
 5 γενέσθαι δὲ οὐκ ἂν οἴω τε εἶτην. εἰ γὰρ γένοιτο, οὐκ
 ἂν ἔτι γίγνοντο, ἀλλ' εἶεν ἄν. νῦν δὲ γίγνονται μὲν

b 7 ὄν in ras. B ἐνός secl. Schleiermacher c 1 οὐδὲ B:
 οὔτε T c 2 τὸ δὲ T: τόδε B c 3 γίγνεται T: om. B a 2 τὸ
 ἐναντίον bis scripsit T: semel B

πρεσβύτερα ἀλλήλων καὶ νεώτερα· τὸ μὲν ἐν τῶν ἄλλων
 νεώτερον γίγνεται, ὅτι πρεσβύτερον ἐφάνη ὄν καὶ πρότερον
 γεγονός, τὰ δὲ ἄλλα τοῦ ἐνὸς πρεσβύτερα, ὅτι ὕστερα **b**
 γέγονε. κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν λόγον καὶ τὰλλα οὕτω πρὸς
 τὸ ἐν ἴσχει, ἐπειδήπερ αὐτοῦ πρεσβύτερα ἐφάνη καὶ πρό-
 τερα γεγονότα.—Φαίνεται γὰρ οὖν οὕτως.—Οὐκοῦν ἢ μὲν
 οὐδὲν ἕτερον ἑτέρον πρεσβύτερον γίγνεται οὐδὲ νεώτερον, **5**
 κατὰ τὸ ἴσφ ἀριθμῷ ἀλλήλων ἀεὶ διαφέρειν, οὔτε τὸ ἐν
 τῶν ἄλλων πρεσβύτερον γίγνοιτ' ἂν οὐδὲ νεώτερον, θῦτε
 τὰλλα τοῦ ἐνός· ἢ δὲ ἄλλω ἀεὶ μορίῳ διαφέρειν ἀνάγκη
 τὰ πρότερα τῶν ὑστέρων γενόμενα καὶ τὰ ὕστερα τῶν **c**
 προτέρων, ταύτη δὴ ἀνάγκη πρεσβυτέρα τε καὶ νεώτερα
 ἀλλήλων γίνεσθαι τὰ τε ἄλλα τοῦ ἐνός καὶ τὸ ἐν τῶν
 ἄλλων;—Πάνν μὲν οὖν.—Κατὰ δὴ πάντα ταῦτα τὸ ἐν αὐτό
 τε αὐτοῦ καὶ τῶν ἄλλων πρεσβύτερον καὶ νεώτερον ἔστι **5**
 τε καὶ γίγνεται, καὶ οὔτε πρεσβύτερον οὔτε νεώτερον οὔτ'
 ἔστιν οὔτε γίγνεται οὔτε αὐτοῦ οὔτε τῶν ἄλλων.—Παν-
 τελῶς μὲν οὖν.—Ἐπειδὴ δὲ χρόνου μετέχει τὸ ἐν καὶ τοῦ
 πρεσβυτερόν τε καὶ νεώτερον γίνεσθαι, ἄρ' οὐκ ἀνάγκη καὶ **d**
 τοῦ ποτὲ μετέχειν καὶ τοῦ ἔπειτα καὶ τοῦ νῦν, εἴπερ χρόνου
 μετέχει;—Ἀνάγκη.—Ἦν ἄρα τὸ ἐν καὶ ἔστι καὶ ἔσται καὶ
 ἐγίγνετο καὶ γίγνεται καὶ γενήσεται.—Τί μὴν;—Καὶ εἴη ἂν
 τι ἐκεῖνῳ καὶ ἐκείνου, καὶ ἦν καὶ ἔστιν καὶ ἔσται.—Πάνν **5**
 γε.—Καὶ ἐπιστήμη δὴ εἴη ἂν αὐτοῦ καὶ δόξα καὶ αἴσθησις,
 εἴπερ καὶ νῦν ἡμεῖς περὶ αὐτοῦ πάντα ταῦτα πράττομεν.—
 Ὅρθῶς λέγεις.—Καὶ ὄνομα δὴ καὶ λόγος ἔστιν αὐτῷ, καὶ
 ὀνομάζεται καὶ λέγεται· καὶ ὅσαπερ καὶ περὶ τὰ ἄλλα τῶν **e**
 τοιούτων τυγχάνει ὄντα, καὶ περὶ τὸ ἐν ἔστιν.—Παντελῶς
 μὲν οὖν ἔχει οὕτως.

Ἔτι δὴ τὸ τρίτον λέγωμεν. τὸ ἐν εἰ ἔστιν οἶον
 διεληλύθαμεν, ἄρ' οὐκ ἀνάγκη αὐτό, ἔν τε ὄν καὶ πολλὰ καὶ **5**

b 2 οὕτω **B**: τούτῳ **T**
 περὶ τὰ ἄλλα **B**

θ 1 περὶ τὰ ἄλλα **b**: περὶ τὰλλα **T**:

- μήτε ἐν μήτε πολλὰ καὶ μετέχον χρόνου, ὅτι μὲν ἔστιν ἐν, οὐσίας μετέχειν ποτέ, ὅτι δ' οὐκ ἔστι, μή μετέχειν αὐ ποτε οὐσίας;—¹Ανάγκη.—²Ἀρ' οὖν, ὅτε μετέχει, οἶόν τε ἔσται τότε μὴ μετέχειν, ἢ ὅτε μὴ μετέχει, μετέχειν;—Οὐχ οἶόν
 10 τε.—³Ἐν ἄλλῳ ἄρα χρόνῳ μετέχει καὶ ἐν ἄλλῳ οὐ μετέχει οὕτω γὰρ ἂν μόνως τοῦ αὐτοῦ μετέχοι τε καὶ οὐ μετέχοι.—
 156 ⁴Ὁρθῶς.—Οὐκοῦν ἔστι καὶ οὗτος χρόνος, ὅτε μεταλαμβάνει τοῦ εἶναι καὶ ὅτε ἀπαλλάττεται αὐτοῦ; ἢ πῶς οἶόν τε ἔσται τοτὲ μὲν ἔχειν τὸ αὐτό, τοτὲ δὲ μὴ ἔχειν, ἔαν μὴ ποτε καὶ λαμβάνῃ αὐτὸ καὶ ἀφίῃ;—Οὐδαμῶς.—Τὸ δὴ οὐσίας μετα-
 5 λαμβάνειν ἄρα γε οὐ γίγνεσθαι καλεῖς;—⁵Ἐγωγε.—Τὸ δὲ ἀπαλλάττεσθαι οὐσίας ἄρα οὐκ ἀπόλλυσθαι;—Καὶ πάνυ γε.—Τὸ ἐν δὴ, ὡς ἔοικε, λαμβάνον τε καὶ ἀφίεν οὐσίαν γίγνεται-
 b τε καὶ ἀπόλλυται.—⁶Ανάγκη.—⁶Ἐν δὲ καὶ πολλὰ ὄν καὶ γιγνόμενον καὶ ἀπολλύμενον ἄρ' οὐχ, ὅταν μὲν γίγνηται ἐν, τὸ πολλὰ εἶναι ἀπόλλυται, ὅταν δὲ πολλά, τὸ ἐν εἶναι ἀπόλλυται;—Πάνυ γε.—⁷Ἐν δὲ γιγνόμενον καὶ πολλὰ ἄρ'
 5 οὐκ ἀνάγκη διακρίνεσθαι τε καὶ συγκρίνεσθαι;—Πολλή γε.—Καὶ μὴν ἀνόμοιον γε καὶ ὅμοιον ὅταν γίγνηται, ὁμοιοῦσθαι τε καὶ ἀνομοιοῦσθαι;—Ναί.—Καὶ ὅταν μείζον καὶ ἔλαττον καὶ ἴσον, ἀνξάνεσθαι τε καὶ φθίνειν καὶ ἰσοῦσθαι;—Οὕτως.
 c —⁸Ὅταν δὲ κινούμενόν τε ἴσσηται καὶ ὅταν ἔστος ἐπὶ τὸ κινεῖσθαι μεταβάλλῃ, δεῖ δήπου αὐτό γε μῆδ' ἐν ἐνὶ χρόνῳ εἶναι.—Πῶς δὴ;—⁹Ἐστός τε πρότερον ὕστερον κινεῖσθαι καὶ πρότερον κινούμενον ὕστερον ἑστάναι, ἄνευ μὲν τοῦ μετα-
 5 βάλλειν οὐχ οἶόν τε ἔσται ταῦτα πάσχειν.—Πῶς γάρ;—Χρόνος δὲ γε οὐδεὶς ἔστιν, ἐν ᾧ τι οἶόν τε ἅμα μήτε κινεῖσθαι μήτε ἑστάναι.—Οὐ γὰρ οὖν.—¹⁰Ἄλλ' οὐδὲ μὴν μεταβάλλει ἄνευ τοῦ μεταβάλλειν.—Οὐκ εἰκός.—Πότ' οὖν μεταβάλλει; οὔτε γὰρ ἔστος ὄν οὔτε κινούμενον μεταβάλλει, οὔτε ἐν
 d χρόνῳ ὄν.—Οὐ γὰρ οὖν.—¹¹Ἀρ' οὖν ἔστι τὸ ἄτοπον τοῦτο,

Θ II οὐ μετέχοι B: οὐ μετέχει T a 5 γε T: om. B a 7 γίγνεται
 τε B: γίγνεται T c 4 μὲν] μὴν Heindorf c 9 ὄν ... μετα-
 βάλλει B: ἂν ... μεταβάλλει T: ἂν ... μεταβάλλοι corr. Par. 1809 .

ἐν ᾧ τὸτ' ἂν εἶη, ὅτε μεταβάλλει;—Τὸ ποῖον δῆ;—Τὸ
 ἐξαίφνης. τὸ γὰρ ἐξαίφνης τοιόνδε τι ἔοικε σημαίνειν, ὡς
 ἐξ ἐκείνου μεταβάλλον εἰς ἑκάτερον. οὐ γὰρ ἔκ γε τοῦ
 ἐστάναι ἐστῶτος ἔτι μεταβάλλει, οὐδ' ἐκ τῆς κινήσεως 5
 κινουμένης ἔτι μεταβάλλει· ἀλλὰ ἡ ἐξαίφνης αὕτη φύσις
 ἄτοπός τις ἐγκάθηται μεταξύ τῆς κινήσεώς τε καὶ στάσεως,
 ἐν χρόνῳ οὐδενὶ οὔσα, καὶ εἰς ταύτην δὴ καὶ ἐκ ταύτης τό τε e
 κινούμενον μεταβάλλει ἐπὶ τὸ ἐστάναι καὶ τὸ ἐστὸς ἐπὶ τὸ
 κινεῖσθαι.—Κινδυνεύει.—Καὶ τὸ ἐν δῆ, εἴπερ ἔστηκέ τε καὶ
 κινεῖται, μεταβάλλοι ἂν ἐφ' ἑκάτερα—μόνως γὰρ ἂν οὕτως
 ἀμφοτέρα ποιοῖ—μεταβάλλον δ' ἐξαίφνης μεταβάλλει, καὶ 5
 ὅτε μεταβάλλει, ἐν οὐδενὶ χρόνῳ ἂν εἶη, οὐδὲ κινεῖτ' ἂν
 τότε, οὐδ' ἂν σταίη.—Οὐ γάρ.—Ἄρ' οὖν οὕτω καὶ πρὸς τὰς
 ἄλλας μεταβολὰς ἔχει, ὅταν ἐκ τοῦ εἶναι εἰς τὸ ἀπόλλυσθαι
 μεταβάλλῃ ἢ ἐκ τοῦ μὴ εἶναι· εἰς τὸ γίγνεσθαι, μεταξύ 157
 τινων τότε γίγνεται κινήσεών τε καὶ στάσεων, καὶ οὔτε
 ἔστι τότε οὔτε οὐκ ἔστι, οὔτε γίγνεται οὔτε ἀπόλλυται;
 —Ἔοικε γοῦν.—Κατὰ δὴ τὸν αὐτὸν λόγον καὶ ἐξ ἑνὸς
 ἐπὶ πολλὰ ἰὸν καὶ ἐκ πολλῶν ἐφ' ἑν οὔτε ἑν ἔστιν οὔτε 5
 πολλά, οὔτε διακρίνεται οὔτε συγκρίνεται. καὶ ἐξ ὁμοίου
 ἐπὶ ἀνόμοιον καὶ ἐξ ἀνομοίου ἐπὶ ὅμοιον ἰὸν οὔτε ὅμοιον
 οὔτε ἀνόμοιον, οὔτε ὁμοιούμενον οὔτε ἀνομοιούμενον· καὶ
 ἐκ σμικροῦ ἐπὶ μέγα καὶ ἐπὶ ἴσον καὶ εἰς τὰ ἐναντία b
 ἰὸν οὔτε σμικρὸν οὔτε μέγα οὔτε ἴσον, οὔτε αὐξανόμενον
 οὔτε φθίνον οὔτε ἰσοῦμενον εἶη ἂν.—Οὐκ ἔοικε.—Ταῦτα
 δὴ τὰ παθήματα πάντ' ἂν πάσχοι τὸ ἐν, εἰ ἔστιν.—Πῶς
 δ' οὔ; 5

Τί δὲ τοῖς ἄλλοις προσήκοι ἂν πάσχειν, ἐν εἰ ἔστιν,
 ἄρα οὐ σκεπτέον;—Σκεπτέον.—Λέγωμεν δῆ, ἐν εἰ ἔστι,
 τᾶλλα τοῦ ἐνὸς τί χρῆ πεπουθέναι;—Λέγωμεν.—Οὐκοῦν

d 3 τοιόνδε B: τοιοῦτον T d 4 γε B: τε T θ 1 οὐδενὶ T: οὐδ'
 ἐνὶ B (et mox) a 1 μεταβάλλῃ B: μεταβαίη pr. T (ut videtur):
 μεταβάλλῃ al. b 4 εἰ ἔστιν] ἐν εἰ ἔστι Heindorf

ἐπείπερ ἄλλα τοῦ ἐνός ἐστιν, οὔτε τὸ ἐν ἐστὶ τᾶλλα· οὐ
 c γὰρ ἂν ἄλλα τοῦ ἐνός ἦν.—'Ορθῶς.—Οὐδὲ μὴν στέρεταιί
 γε παντάπασι τοῦ ἐνός τᾶλλα, ἀλλὰ μετέχει πη.—Πῆ δῆ;—
 "Οτι που τὰ ἄλλα τοῦ ἐνός μόρια ἔχοντα ἄλλα ἐστίν· εἰ γὰρ
 μόρια μὴ ἔχοι, παντελῶς ἂν ἐν εἶη.—'Ορθῶς.—Μόρια δέ
 5 γε, φαμέν, τούτου ἐστὶν ὃ ἂν ὄλον ᾗ.—Φαμέν γάρ.—'Αλλὰ
 μὴν τό γε ὄλον ἐν ἐκ πολλῶν ἀνάγκη εἶναι, οὗ ἔσται μόρια
 τὰ μόρια· ἕκαστον γὰρ τῶν μορίων οὐ πολλῶν μόριον χρή
 εἶναι, ἀλλὰ ὄλου.—Πῶς τοῦτο;—Εἴ τι πολλῶν μόριον εἶη,
 d ἐν οἷς αὐτὸ εἶη, ἑαυτοῦ τε δήπου μόριον ἔσται, ὃ ἐστὶν
 ἀδύνατον, καὶ τῶν ἄλλων δὴ ἐνός ἐκάστου, εἴπερ καὶ πάντων.
 ἐνός γὰρ μὴ ὄν μόριον, πλήν τούτου τῶν ἄλλων ἔσται, καὶ
 οὕτως ἐνός ἐκάστου οὐκ ἔσται μόριον, μὴ ὄν δὲ μόριον ἐκάστου
 5 οὐδενὸς τῶν πολλῶν ἔσται. μηδενὸς δὲ ὄν πάντων τούτων
 τι εἶναι, ὧν οὐδενὸς οὐδέν ἐστι, καὶ μόριον καὶ ἄλλο ὅτιοῦν
 ἀδύνατον [εἶναι].—Φαίνεται γε δῆ.—Οὐκ ἄρα τῶν πολλῶν
 οὐδὲ πάντων τὸ μόριον μόριον, ἀλλὰ μίᾳς τινὸς ἰδέας καὶ
 e ἐνός τινος ὃ καλοῦμεν ὄλον, ἐξ ἀπάντων ἐν τέλειον γεγονός,
 τούτου μόριον ἂν τὸ μόριον εἶη.—Παντάπασι μὲν οὖν.—Εἰ
 ἄρα τᾶλλα μόρια ἔχει, κἂν τοῦ ὄλου τε καὶ ἐνός μετέχοι.—
 Πάνν γε.—Ἐν ἄρα ὄλον τέλειον μόρια ἔχον ἀνάγκη εἶναι
 5 τᾶλλα τοῦ ἐνός.—'Ανάγκη.—Καὶ μὴν καὶ περὶ τοῦ μορίου γε
 ἐκάστου ὃ αὐτὸς λόγος· καὶ γὰρ τοῦτο ἀνάγκη μετέχειν
 158 τοῦ ἐνός. εἰ γὰρ ἕκαστου αὐτῶν μορίον ἐστι, τό γε ἕκαστον
 εἶναι ἐν δήπου σημαίνει, ἀφωρισμένον μὲν τῶν ἄλλων, καθ'
 αὐτὸ δὲ ὄν, εἴπερ ἕκαστου ἔσται.—'Ορθῶς.—Μετέχοι δέ γε
 ἂν τοῦ ἐνός δηλον ὅτι ἄλλο ὄν ἢ ἐν· οὐ γὰρ ἂν μετείχεν,
 5 ἀλλ' ἦν ἂν αὐτὸ ἐν. νῦν δὲ ἐνὶ μὲν εἶναι πλήν αὐτῷ τῷ ἐνὶ
 ἀδύνατόν που.—'Αδύνατον.—Μετέχειν δέ γε τοῦ ἐνός ἀνάγκη
 τῷ τε ὄλω καὶ τῷ μορίῳ. τὸ μὲν γὰρ ἐν ὄλον ἔσται, οὗ

b 9 οὔτε] (οὔτε τᾶλλα ἐστὶ τὸ ἐν) οὔτε Buttmann: οὐδὲ Stallbaum
 c 2 μετέχει T: μετέχεται B c 5 ὃ ἂν T: ἐὰν B d 6 ὄν T: ὄν B
 d 7 εἶναι secl. Heindorf e 4 ἐν T: ἐὰν B e 6 τοῦτο B: τούτου T
 a 1 γε T: τε B a 5 αὐτὸ (τὸ) Heindorf a 6 γε T: om. B

μόρια τὰ μόρια· τὸ δ' αὖ ἕκαστον ἐν μόριον τοῦ ὅλου, ὃ ἂν ᾗ
 μόριον ὅλου.—Οὕτως.—Οὐκοῦν ἕτερα ὄντα τοῦ ἐνὸς μεθέξει b
 τὰ μετέχοντα αὐτοῦ;—Πῶς δ' οὐ;—Τὰ δ' ἕτερα τοῦ ἐνὸς
 πολλά που ἂν εἴη· εἰ γὰρ μήτε ἐν μήτε ἐνὸς πλείω εἴη
 τᾶλλα τοῦ ἐνός, οὐδὲν ἂν εἴη.—Οὐ γὰρ οὖν.

Ἐπεὶ δέ γε πλείω ἐνός ἐστι τὰ τε τοῦ ἐνός μορίου καὶ τὰ 5
 τοῦ ἐνός ὅλου μετέχοντα, οὐκ ἀνάγκη ἤδη πλήθει ἄπειρα
 εἶναι αὐτὰ γε ἐκεῖνα τὰ μεταλαμβάνοντα τοῦ ἐνός;—Πῶς;—
 Ὡδε ἴδωμεν. ἄλλο τι οὐχ ἐν ὄντα οὐδὲ μετέχοντα τοῦ ἐνός
 τότε, ὅτε μεταλαμβάνει αὐτοῦ, μεταλαμβάνει;—Δῆλα δῆ.—
 Οὐκοῦν πλήθῃ ὄντα, ἐν οἷς τὸ ἐν οὐκ ἐνι;—Πλήθῃ μέντοι. c
 —Τί οὖν; εἰ ἐθέλομεν τῇ διανοίᾳ τῶν τοιούτων ἀφελεῖν ὡς
 οἰοί τέ ἐσμεν ὅτι ὀλίγιστον, οὐκ ἀνάγκη καὶ τὸ ἀφαιρεθὲν
 ἐκεῖνο, εἴπερ τοῦ ἐνός μὴ μετέχοι, πλήθος εἶναι καὶ οὐχ ἐν;—
 Ἀνάγκη.—Οὐκοῦν οὕτως ἀεὶ σκοποῦντες αὐτὴν καθ' αὐτὴν 5
 τὴν ἐτέραν φύσιν τοῦ εἶδους ὅσον ἂν αὐτῆς ἀεὶ ὀρῶμεν ἄπειρον
 ἔσται πλήθει;—Παντάπασιν μὲν οὖν.—Καὶ μὴν ἐπειδάν γε
 ἐν ἕκαστον μόριον μόριον γένηται, πέρασ ἤδη ἔχει πρὸς d
 ἄλληλα καὶ πρὸς τὸ ὅλον, καὶ τὸ ὅλον πρὸς τὰ μόρια.—
 Κομιδῆ μὲν οὖν.—Τοῖς ἄλλοις δὲ τοῦ ἐνός συμβαίνει ἐκ μὲν
 τοῦ ἐνός καὶ ἐξ ἑαυτῶν κοινωνησάντων, ὡς ἔοικεν, ἕτερόν τι
 γίνεσθαι ἐν ἑαυτοῖς, ὃ δὴ πέρασ παρέσχε πρὸς ἄλληλα· ἢ 5
 δ' ἑαυτῶν φύσιν καθ' ἑαυτὰ ἀπειρίαν.—Φαίνεται.—Οὕτω δὲ
 τὰ ἄλλα τοῦ ἐνός καὶ ὅλα καὶ κατὰ μόρια ἄπειρά τέ ἐστι
 καὶ πέρατος μετέχει.—Πάνυ γε.

Οὐκοῦν καὶ ὁμοιά τε καὶ ἀνόμοια ἀλλήλοισ τε καὶ ἑαυτοῖς; e
 —Πῆ δῆ;—Ἢ μὲν που ἄπειρά ἐστι κατὰ τὴν ἑαυτῶν φύσιν
 πάντα, ταῦτὸν πεπουθότα ἂν εἴη ταύτη.—Πάνυ γε.—Καὶ μὴν
 ᾗ γε ἅπαντα πέρατος μετέχει, καὶ ταύτη πάντ' ἂν εἴη ταῦτὸν

a 8 δ] οὐ al. Bekker b 1 μόριον ὅλου] μορίου vel μορίων ὅλου Schleiermacher
 b 3 ἂν εἴη B: εἴη ἂν T b 6 ἤδη B: δῆ T πλήθει
 ἄπειρα B: ἄπειρα πλήθει T b 8 ἴδωμεν] εἰδῶμεν BT c 3 ὀλι-
 γιστὸν (sic) B (cf. 149 a, γ): ὀλίγιστον T c 5 σκοποῦντες pr. T
 Damascius: σκοποῦντι B d 1 μόριον bis B: semel T d 6 ἀπειρίαν
 T: ἀπειρία B e 2 ᾗ T: εἰ B e 4 ᾗ T: εἰ B

- 5 πεπονθότα.—Πῶς δ' οὐ;—^εἩ δέ γε πεπερασμένα τε εἶναι
καὶ ἄπειρα πέπονθεν, ἐναντία πάθῃ ἀλλήλοις ὄντα ταῦτα τὰ
159 πάθῃ πέπονθεν.—Ναί.—Τὰ δ' ἐναντία γε ὡς οἶόν τε ἀνο-
μοιότατα.—Τί μήν;—Κατὰ μὲν ἄρα ἐκάτερον τὸ πάθος
ὅμοια ἂν εἴη αὐτά τε αὐτοῖς καὶ ἀλλήλοις, κατὰ δ' ἀμφοτέρα
ἀμφοτέρως ἐναντιώτατά τε καὶ ἀνομοιότατα.—Κινδυνεύει.—
5 Οὕτω δὴ τὰ ἄλλα αὐτά τε αὐτοῖς καὶ ἀλλήλοις ὅμοιά τε καὶ
ἀνόμοια ἂν εἴη.—Οὕτως.—Καὶ ταῦτα δὴ καὶ ἕτερα ἀλλήλων,
καὶ κινούμενα καὶ ἐστῶτα, καὶ πάντα τὰ ἐναντία πάθῃ οὐκέτι
χαλεπῶς εὐρήσομεν πεπονθότα τᾶλλα τοῦ ἐνός, ἐπεὶ περ καὶ
b ταῦτα ἐφάνη πεπονθότα.—^οΟρθῶς λέγεις.

Οὐκοῦν, εἰ ταῦτα μὲν ἤδη ἐφῶμεν ὡς φανερά, ἐπισκοποῖμεν
δὲ πάλιν ἐν εἰ ἔστιν, ἄρα καὶ οὐχ οὕτως ἔχει τὰ ἄλλα τοῦ
ἐνός ἢ οὕτω μόνον;—Πάνυ μὲν οὖν.—Λέγωμεν δὴ ἐξ ἀρχῆς
5 ἐν εἰ ἔστι, τί χρὴ τὰ ἄλλα τοῦ ἐνός πεπονθέναι.—Λέγωμεν
γάρ.—^αἈρ' οὖν οὐ χωρὶς μὲν τὸ ἐν τῶν ἄλλων, χωρὶς δὲ
τᾶλλα τοῦ ἐνός εἶναι;—Τί δή;—^οΟτι που οὐκ ἔστι παρὰ
ταῦτα ἕτερον, ὃ ἄλλο μὲν ἔστι τοῦ ἐνός, ἄλλο δὲ τῶν ἄλλων·
c πάντα γὰρ εἴρηται, ὅταν ῥηθῆ τό τε ἐν καὶ τᾶλλα.—Πάντα
γάρ.—Οὐκ ἄρα ἔτ' ἔστιν ἕτερον τούτων, ἐν ᾧ τό τε ἐν ἂν
εἴη τῷ αὐτῷ καὶ τᾶλλα.—Οὐ γάρ.—Οὐδέποτε ἄρα ἐν ταῦτῳ
ἔστι τὸ ἐν καὶ τᾶλλα.—Οὐκ ἔοικεν.—Χωρὶς ἄρα;—Ναί.—
5 Οὐδὲ μὴν μόριά γε ἔχειν φαμὲν τὸ ὡς ἀληθῶς ἐν.—Πῶς
γάρ;—Οὐτ' ἄρα ὅλον εἴη ἂν τὸ ἐν ἐν τοῖς ἄλλοις οὔτε μόρια
αὐτοῦ, εἰ χωρὶς τέ ἐστι τῶν ἄλλων καὶ μόρια μὴ ἔχει.—Πῶς
d γάρ;—Οὐδενὶ ἄρα τρόπῳ μετέχοι ἂν τᾶλλα τοῦ ἐνός, μήτε
κατὰ μόριόν τι αὐτοῦ μήτε κατὰ ὅλον μετέχοντα.—Οὐκ
ἔοικεν.—Οὐδαμῆ ἄρα ἐν τᾶλλά ἐστιν, οὐδ' ἔχει ἐν ἑαυτοῖς
ἐν οὐδέν.—Οὐ γὰρ οὖν.—Οὐδ' ἄρα πολλά ἐστι τᾶλλα· ἐν

e 5 η T: εἰ B a 1 πέπονθεν. ναί. B: πεπονθέναι T a 5 τὰ
ἄλλα αὐτά τε B: τᾶλλα ταῦτά τε T b 2 οὐκοῦν] fort. τί οὖν Heindorf
εἰ BT: om. al. ἐφῶμεν] ἐῶμεν BT ἐπισκοποῖμεν BT: ἐπισκοπῶμεν al.
b 7 εἶναι B: om. T e 7 ἔχει] ἔχη BT d 1 γάρ B: γὰρ οὐ T

γὰρ ἂν ἦν ἕκαστον αὐτῶν μόριον τοῦ ὅλου, εἰ πολλὰ ἦν 5
 νῦν δὲ οὔτε ἓν οὔτε πολλὰ οὔτε ὅλον οὔτε μόριά ἐστι τᾶλλα
 τοῦ ἐνός, ἐπειδὴ αὐτοῦ οὐδαμῆ μετέχει.—³Ορθῶς.—Οὐδ' ἄρα
 δύο οὐδὲ τρία οὔτε αὐτὰ ἐστι τὰ ἄλλα οὔτε ἔνεστιν ἐν αὐτοῖς,
 εἴπερ τοῦ ἐνός πανταχῆ στέρεται.—Οὔτως. e

Οὐδὲ ὅμοια ἄρα καὶ ἀνόμοια οὔτε αὐτὰ ἐστι τῷ ἐνὶ τὰ
 ἄλλα, οὔτε ἔνεστιν ἐν αὐτοῖς ὁμοιότης καὶ ἀνομοιότης· εἰ
 γὰρ ὅμοια καὶ ἀνόμοια αὐτὰ εἶη ἢ ἔχοι ἐν ἑαυτοῖς ὁμοιότητα
 καὶ ἀνομοιότητα, δύο πού εἶδη ἐναντία ἀλλήλοις ἔχοι ἂν ἐν 5
 ἑαυτοῖς τὰ ἄλλα τοῦ ἐνός.—Φαίνεται.—⁴Ἦν δέ γε ἀδύνατον
 δυοῖν τινοῖν μετέχειν ἢ μὴδ' ἐνός μετέχει.—⁵Αδύνατον.—
 Οὔτ' ἄρα ὅμοια οὔτ' ἀνόμοιά ἐστιν οὔτ' ἀμφότερα τᾶλλα.
 ὅμοια μὲν γὰρ ἂν ὄντα ἢ ἀνόμοια ἐνός ἂν τοῦ ἐτέρου εἶδους 160
 μετέχοι, ἀμφότερα δὲ ὄντα δυοῖν τοῖν ἐναντίοι· ταῦτα δὲ
 ἀδύνατον ἐφάνη.—⁶Ἀληθῆ.

Οὐδ' ἄρα τὰ αὐτὰ οὐδ' ἕτερα, οὐδὲ κινούμενα οὐδὲ ἐστῶτα,
 οὐδὲ γιγνώμενα οὐδὲ ἀπολλύμενα, οὐδὲ μείζω οὐδὲ ἐλάττω 5
 οὐδὲ ἴσα· οὐδὲ ἄλλο οὐδὲν πέπουθε τῶν τοιούτων· εἰ γάρ
 τι τοιοῦτον πεπουθέναι ὑπομένει τὰ ἄλλα, καὶ ἐνός καὶ δυοῖν
 καὶ τριῶν καὶ περιττοῦ καὶ ἀρτίου μεθέξει, ὧν αὐτοῖς ἀδύνατον
 ἐφάνη μετέχειν τοῦ ἐνός γε πάντη πάντως στερομένοις.— b
⁷Ἀληθέστατα.—Οὔτω δὴ ἐν εἰ ἔστιν, πάντα τέ ἐστι τὸ ἐν
 καὶ οὐδὲ ἓν ἐστι καὶ πρὸς ἑαυτὸ καὶ πρὸς τὰ ἄλλα ὡσαύτως.
 —Παντελῶς μὲν οὖν.

Εἶεν· εἰ δὲ δὴ μὴ ἐστι τὸ ἐν, τί χρὴ συμβαίνειν ἄρ' οὐ 5
 σκεπτέον μετὰ τοῦτο;—Σκεπτέον γάρ.—Τίς οὖν ἂν εἶη αὕτη
 ἢ ὑπόθεσις, εἰ ἐν μὴ ἔστιν; ἄρά τι διαφέρει τῆσδε, εἰ μὴ
 ἐν μὴ ἔστιν;—Διαφέρει μέντοι.—Διαφέρει μόνον, ἢ καὶ πᾶν
 τούναντίον ἐστὶν εἰπεῖν εἰ μὴ ἐν μὴ ἔστι τοῦ εἰ ἐν μὴ c

d 8 ἔνεστιν] ἐν ἐστιν B T e 3 ἔνεστιν B : ἐν ἐστιν T e 4 ἢ B :
 ἢ T a 1 γὰρ ἂν T : γὰρ B a 3 ἀδύνατον T : ἀδύνατα B b 3 οὐδὲ
 ἐν T : οὐδέν B τὰ ἄλλα] τᾶλλα, καὶ τᾶλλα Heindorf b 6 τοῦτο
 T : ταῦτα B

ἔστιν;—Πάν τούναντίον.—Τί δ' εἴ τις λέγοι εἰ μέγεθος
 μὴ ἔστιν ἢ σμικρότης μὴ ἔστιν ἢ τι ἄλλο τῶν τοιούτων,
 ἀρα ἐφ' ἐκάστου ἂν δηλοῖ ὅτι ἕτερόν τι λέγοι τὸ μὴ ὄν;—
 5 Πάνυ γε.—Οὐκοῦν καὶ νῦν δηλοῖ ὅτι ἕτερον λέγει τῶν ἄλλων
 τὸ μὴ ὄν, ὅταν εἴπῃ ἐν εἰ μὴ ἔστι, καὶ ἴσμεν δὲ λέγει;—
 Ἴσμεν.—Πρώτου μὲν ἀρα γνωστόν τι λέγει, ἔπειτα ἕτερον
 τῶν ἄλλων, ὅταν εἴπῃ ἐν, εἴτε τὸ εἶναι αὐτῷ προσθεῖς εἴτε
 d τὸ μὴ εἶναι· οὐδὲν (γὰρ) ἤττον γινώσκεται, τί τὸ λεγόμενον
 μὴ εἶναι, καὶ ὅτι διάφορον τῶν ἄλλων. ἢ οὐ;—Ἀνάγκη.—
 Ὡδε ἀρα λεκτέον ἐξ ἀρχῆς, ἐν εἰ μὴ ἔστι, τί χρὴ εἶναι.
 πρώτου μὲν οὖν αὐτῷ τοῦτο ὑπάρχειν δεῖ, ὡς ἔοικεν, εἶναι
 5 αὐτοῦ ἐπιστήμην, ἢ μὴδὲ ὅτι λέγεται γινώσκεισθαι, ὅταν τις
 εἴπῃ ἐν εἰ μὴ ἔστιν.—Ἀληθῆ.—Οὐκοῦν καὶ τὰ ἄλλα ἕτερα
 αὐτοῦ εἶναι, ἢ μὴδὲ ἐκείνο ἕτερον τῶν ἄλλων λέγεσθαι;—
 Πάνυ γε.—Καὶ ἑτεροῖότης ἀρα ἔστιν αὐτῷ πρὸς τῇ ἐπιστήμῃ.
 e οὐ γὰρ τὴν τῶν ἄλλων ἑτεροῖότητα λέγει, ὅσα τὸ ἐν ἕτερον
 τῶν ἄλλων λέγει, ἀλλὰ τὴν ἐκείνου.—Φαίνεται.—Καὶ μὴν
 τοῦ γε ἐκείνου καὶ τοῦ τινὸς καὶ τούτου καὶ τούτῳ καὶ τούτων
 καὶ πάντων τῶν τοιούτων μετέχει τὸ μὴ ὄν ἐν· οὐ γὰρ ἂν
 5 τὸ ἐν ἐλέγετο οὐδ' ἂν τοῦ ἐνὸς ἕτερα, οὐδ' ἐκείνῳ ἂν τι ἦν
 οὐδ' ἐκείνου, οὐδ' ἂν τι ἐλέγετο, εἰ μῆτε τοῦ τινὸς αὐτῷ μετῆν
 μῆτε τῶν ἄλλων τούτων.—Ὀρθῶς.—Εἶναι μὲν δὴ τῷ ἐνὶ
 οὐχ οἷόν τε, εἴπερ γε μὴ ἔστι, μετέχειν δὲ πολλῶν οὐδὲν
 161 κωλύει, ἀλλὰ καὶ ἀνάγκη, εἴπερ τό γε ἐν ἐκείνο καὶ μὴ ἄλλο
 μὴ ἔστιν. εἰ μέντοι μῆτε τὸ ἐν μῆτ' ἐκείνο μὴ ἔσται, ἀλλὰ
 περὶ ἄλλου του ὁ λόγος, οὐδὲ φθέγγεσθαι δεῖ οὐδέν· εἰ δὲ τὸ
 ἐν ἐκείνο καὶ μὴ ἄλλο ὑπόκειται μὴ εἶναι, καὶ τοῦ ἐκείνου
 5 καὶ ἄλλων πολλῶν ἀνάγκη αὐτῷ μετεῖναι.—Καὶ πάνυ γε.
 Καὶ ἀνομοιότης ἀρα ἔστιν αὐτῷ πρὸς τὰ ἄλλα· τὰ γὰρ
 ἄλλα τοῦ ἐνὸς ἕτερα ὄντα ἑτεροῖα καὶ εἶναι ἂν.—Ναί.—Τὰ

c 3 τι ἄλλο B : ἄλλο τι T c 4 λέγοι B : λέγει T c 5 λέγει
 T : λέγοι B d 1 οὐδὲν . . . d 2 εἶναι T : om. B (add. in marg. b)
 γὰρ apogr. : om. T b e 4 ἐν B : om. T a 2 μὴ ἔσται B :
 μῆτ' ἔσται T a 6 ἔστιν αὐτῷ B : αὐτῷ ἔστιν T

δ' ἑτεροῖα οὐκ ἄλλοῖα;—Πῶς δ' οὐ;—Τὰ δ' ἄλλοῖα οὐκ ἀνόμοια;—'Ανόμοια μὲν οὖν.—Οὐκοῦν εἴπερ τῷ ἐνὶ ἀνόμοιά **B** ἔστι, δῆλον ὅτι ἀνομοίῳ τά γε ἀνόμοια ἀνόμοια ἂν εἴη.—Δῆλον.—Εἴη δὴ ἂν καὶ τῷ ἐνὶ ἀνομοιότης, πρὸς ἣν τὰ ἄλλα ἀνόμοια αὐτῷ ἔστιν.—'Εοικεν.—Εἰ δὲ δὴ τῶν ἄλλων ἀνομοιότης ἔστιν αὐτῷ, ἄρ' οὐκ ἀνάγκη ἑαυτοῦ ὁμοιότητα **5** αὐτῷ εἶναι;—Πῶς;—Εἰ ἐνὸς ἀνομοιότης ἔστι τῷ ἐνὶ, οὐκ ἂν που περὶ τοῦ τοιούτου ὁ λόγος εἴη οἷον τοῦ ἐνός, οὐδ' ἂν ἡ ὑπόθεσις εἴη περὶ ἐνός, ἀλλὰ περὶ ἄλλου ἢ ἐνός.—Πάνυ γε.—Οὐ δεῖ δέ γε.—Οὐ δῆτα.—Δεῖ ἄρα ὁμοιότητα τῷ ἐνὶ **C** αὐτοῦ ἑαυτῷ εἶναι.—Δεῖ.

Καὶ μὴν οὐδ' αὖ ἴσον γ' ἔστι τοῖς ἄλλοις· εἰ γὰρ εἴη ἴσον, εἴη τε ἂν ἤδη καὶ ὅμοιον ἂν εἴη αὐτοῖς κατὰ τὴν **5** ἰσότητα. ταῦτα δ' ἀμφοτέρα ἀδύνατα, εἴπερ μὴ ἔστιν ἓν.—'Αδύνατα.—'Επειδὴ δὲ οὐκ ἔστι τοῖς ἄλλοις ἴσον, ἄρα οὐκ ἀνάγκη καὶ τὰλλα ἐκείνῳ μὴ ἴσα εἶναι;—'Ανάγκη.—Τὰ δὲ μὴ ἴσα οὐκ ἄνισα;—Ναί.—Τὰ δὲ ἄνισα οὐ τῷ ἀνίσῳ ἄνισα;—Πῶς δ' οὐ;—Καὶ ἀνισότητος δὴ μετέχει τὸ ἓν, πρὸς ἣν τὰλλα αὐτῷ ἔστιν ἄνισα;—Μετέχει.—'Αλλὰ μέντοι **d** ἀνισότητός γε ἐστὶ μέγεθός τε καὶ σμικρότης.—'Εστὶ γάρ.—'Εστὶν ἄρα καὶ μέγεθός τε καὶ σμικρότης τῷ τοιούτῳ ἐνὶ;—Κινδυνεύει.—Μέγεθος μὴν καὶ σμικρότης ἀεὶ ἀφέστατον ἀλλήλου.—Πάνυ γε.—Μεταξὺ ἄρα τι αὐτοῖν ἀεὶ **5** ἔστιν.—'Εστὶν.—'Εχεις οὖν τι ἄλλο εἰπεῖν μεταξὺ αὐτοῖν ἢ ἰσότητα;—Οὐκ, ἀλλὰ τοῦτο.—'Οτῷ ἄρα ἔστι μέγεθος καὶ σμικρότης, ἔστι καὶ ἰσότης αὐτῷ μεταξὺ τούτοις οὔσα.—Φαίνεται.—Τῷ δὴ ἐνὶ μὴ ὄντι, ὡς ἔοικε, καὶ ἰσότητος ἂν **e** μετεῖη καὶ μεγέθους καὶ σμικρότητος.—'Εοικεν.

Καὶ μὴν καὶ οὐσίας γε δεῖ αὐτὸ μετέχειν πη.—Πῶς δῆ;—'Εχειν αὐτὸ δεῖ οὕτως ὡς λέγομεν· εἰ γὰρ μὴ οὕτως ἔχει,

b 4 εἰ T: ἢ B c 2 εἶναι T: om. B c 3 γ' T: om. B d 6 fort. αὐτοῖν (ἄν) Heindorf e 1 δῆ Par. 1810 Heindorf e Ficino: δὲ B T
e 2 μετεῖη T: μετῖη B e 3 καὶ μὴν καὶ B: καὶ μὴν T e 4 ἔχει] ἔχη B T: ἔχοι Coisl.

5 οὐκ ἂν ἀληθῆ λέγοιμεν ἡμεῖς λέγοντες τὸ ἐν μὴ εἶναι· εἰ δὲ ἀληθῆ, δῆλον ὅτι ὄντα αὐτὰ λέγομεν. ἢ οὐχ οὕτως;—
 Οὕτω μὲν οὖν.—Ἐπειδὴ δὲ φαμεν ἀληθῆ λέγειν, ἀνάγκη
 162 ἡμῖν φάναι καὶ ὄντα λέγειν.—Ἀνάγκη.—Ἔστιν ἄρα, ὡς
 ἔοικε, τὸ ἐν οὐκ ὄν· εἰ γὰρ μὴ ἔσται μὴ ὄν, ἀλλὰ πῆ τοῦ
 εἶναι ἀνήσει πρὸς τὸ μὴ εἶναι, εὐθὺς ἔσται ὄν.—Παντάπασι
 μὲν οὖν.—Δεῖ ἄρα αὐτὸ δεσμὸν ἔχειν τοῦ μὴ εἶναι τὸ εἶναι
 5 μὴ ὄν, εἰ μέλλει μὴ εἶναι, ὁμοίως ὥσπερ τὸ ὄν τὸ μὴ ὄν
 ἔχειν μὴ εἶναι, ἵνα τελέως αὐ [εἶναι] ἦ· οὕτως γὰρ ἂν τό τε
 ὄν μάλιστ' ἂν εἶη καὶ τὸ μὴ ὄν οὐκ ἂν εἶη, μετέχοντα τὸ
 μὲν ὄν οὐσίας τοῦ εἶναι ὄν, μὴ οὐσίας δὲ τοῦ (μὴ) εἶναι μὴ
 b ὄν, εἰ μέλλει τελέως εἶναι, τὸ δὲ μὴ ὄν μὴ οὐσίας μὲν τοῦ μὴ
 εἶναι [μὴ] ὄν, οὐσίας δὲ τοῦ εἶναι μὴ ὄν, εἰ καὶ τὸ μὴ ὄν αὐ
 τελέως μὴ ἔσται.—Ἀληθέστατα.—Οὐκοῦν ἐπέπερ τῷ τε
 ὄντι τοῦ μὴ εἶναι καὶ τῷ μὴ ὄντι τοῦ εἶναι μέτεστι, καὶ τῷ
 5 ἐνί, ἐπειδὴ οὐκ ἔστι, τοῦ εἶναι ἀνάγκη μετεῖναι εἰς τὸ μὴ
 εἶναι.—Ἀνάγκη.—Καὶ οὐσία δὴ φαίνεται τῷ ἐνί, εἰ μὴ
 ἔστιν.—Φαίνεται.—Καὶ μὴ οὐσία ἄρα, εἴπερ μὴ ἔστιν.—
 Πῶς δ' οὖ;

Οἷόν τε οὖν τὸ ἔχον πως μὴ ἔχειν οὕτω, μὴ μεταβάλλον
 10 ἐκ ταύτης τῆς ἕξεως;—Οὐχ οἷόν τε.—Πᾶν ἄρα τὸ τοιοῦτον
 c μεταβολὴν σημαίνει, ὃ ἂν οὕτω τε καὶ μὴ οὕτως ἔχη.—
 Πῶς δ' οὖ;—Μεταβολὴ δὲ κίνησις· ἢ τί φήσομεν;—Κίνη-
 σις.—Οὐκοῦν τὸ ἐν ὄν τε καὶ οὐκ ὄν ἐφάνη;—Ναί.—Οὕτως
 ἄρα καὶ οὐχ οὕτως ἔχον φαίνεται.—Ἔοικεν.—Καὶ κινού-
 5 μενον ἄρα τὸ οὐκ ὄν ἐν πέφανται, ἐπέπερ καὶ μεταβολὴν
 ἐκ τοῦ εἶναι ἐπὶ τὸ μὴ εἶναι ἔχον.—Κινδυνεύει.—Ἀλλὰ μὴν
 εἰ μηδαμοῦ γέ ἐστι τῶν ὄντων, ὡς οὐκ ἔστιν εἴπερ μὴ ἔστιν,
 οὐδ' ἂν μεθίσταιτό ποθέν ποι.—Πῶς γάρ;—Οὐκ ἄρα τῷ γε
 d μεταβαίνειν κινούτ' ἂν.—Οὐ γάρ.—Οὐδὲ μὴν ἐν τῷ αὐτῷ

a 2 τοῦ πῆ Procl. suppl. : τῆς τοῦ B : τι τοῦ B² T a 6 εἶναι seclu-
 dendum vel ὄν scribendum ci. Shorey a 8 μὲν ὄν B : μὲν T
 μὴ add. Shorey b 2 μὴ secl. Shorey b 9 πως T : πως B c 5 ἐν
 πέφανται] ἐμπέφανται B : ἐνπέφανται T c 7 γέ] τέ B T c 8 μεθί-
 σταιτό T : μεθ' ἴσταιτό B τῷ T : τὸ B

ἂν στρέφοιτο· ταυτοῦ γὰρ οὐδαμοῦ ἄπτεται. ὄν γὰρ ἐστὶ
 τὸ ταυτόν· τὸ δὲ μὴ ὄν ἐν τῷ τῶν ὄντων ἀδύνατον εἶναι.—
 Ἄδύνατον γάρ.—Οὐκ ἄρα τὸ ἐν γε μὴ ὄν στρέφεσθαι ἂν
 δύναιτο ἐν ἐκείνῳ ἐν ᾧ μὴ ἔστιν.—Οὐ γὰρ οὖν.—Οὐδὲ μὴν 5
 ἀλλοιοῦται· που τὸ ἐν ἑαυτοῦ, οὔτε τὸ ὄν οὔτε τὸ μὴ ὄν·
 οὐ γὰρ ἂν ἦν ὁ λόγος ἔτι περὶ τοῦ ἐνός, εἴπερ ἠλλοιοῦτο
 αὐτὸ ἑαυτοῦ, ἀλλὰ περὶ ἄλλον τινός.—Ὁρθῶς.—Εἰ δὲ μήτ'
 ἀλλοιοῦται μήτε ἐν ταυτῷ στρέφεται μήτε μεταβαίνει, ἄρ'
 ἂν πῃ ἔτι κινοῖτο;—Πῶς γάρ;—Τό γε μὴν ἀκίνητον ἀνάγκη e
 ἡσυχίαν ἄγειν, τὸ δὲ ἡσυχάζον ἐστάναι.—Ἀνάγκη.—Τὸ ἐν
 ἄρα, ὡς εἰκεν, οὐκ ὄν ἔστηκέ τε καὶ κινεῖται.—Ἐοικεν.—
 Καὶ μὴν εἴπερ γε κινεῖται, μεγάλη ἀνάγκη αὐτῷ ἀλλοιοῦ-
 σθαι· ὅπῃ γὰρ ἂν τι κινήθῃ, κατὰ τοσοῦτον οὐκέθ' ὡσαύτως 163
 ἔχει ὡς εἶχεν, ἀλλ' ἐτέρως.—Οὕτως.—Κινούμενον δὴ τὸ ἐν
 καὶ ἀλλοιοῦται.—Ναί.—Καὶ μὴν μηδαμῇ γε κινούμενον
 οὐδαμῇ ἂν ἀλλοιοῖτο.—Οὐ γάρ.—Ἦι μὲν ἄρα κινεῖται τὸ
 οὐκ ὄν ἐν, ἀλλοιοῦται· ἢ δὲ μὴ κινεῖται, οὐκ ἀλλοιοῦται.— 5
 Οὐ γάρ.—Τὸ ἐν ἄρα μὴ ὄν ἀλλοιοῦται τε καὶ οὐκ ἀλλοι-
 οῦται.—Φαίνεται.—Τὸ δ' ἀλλοιούμενον ἄρ' οὐκ ἀνάγκη
 γίνεσθαι μὲν ἕτερον ἢ πρότερον, ἀπόλλυσθαι δὲ ἐκ τῆς
 προτέρας ἕξεως· τὸ δὲ μὴ ἀλλοιούμενον μήτε γίνεσθαι b
 μήτε ἀπόλλυσθαι;—Ἀνάγκη.—Καὶ τὸ ἐν ἄρα μὴ ὄν ἀλλοιού-
 μενον μὲν γίγνεται τε καὶ ἀπόλλυται, μὴ ἀλλοιούμενον δὲ
 οὔτε γίγνεται οὔτε ἀπόλλυται· καὶ οὕτω τὸ ἐν μὴ ὄν γίγνεται
 τε καὶ ἀπόλλυται, καὶ οὔτε γίγνεται οὔτ' ἀπόλλυται.—Οὐ 5
 γὰρ οὖν.

Αὐθις δὴ ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἴωμεν πάλιν ὀψόμενοι εἰ ταῦτα
 ἡμῖν φανεῖται ἄπερ καὶ νῦν ἢ ἕτερα.—Ἀλλὰ χρῆ.—Οὐκοῦν
 ἐν εἰ μὴ ἔστι, φαμέν, τί χρῆ περὶ αὐτοῦ συμβαίνειν;— c
 Ναί.—Τὸ δὲ μὴ ἔστιν ὅταν λέγωμεν, ἄρα μὴ τι ἄλλο

a 2 εἶχεν T: ἔχει B δὴ Heindorf e Ficino: δὲ BT a 4 ἂν T:
 om. B ἢ T: εἰ B a 5 ἢ T: εἰ B b 4 οὔτε γίγνεται T: οὐ
 γίγνεται B b 6 γὰρ οὖν B: γάρ T c 2 τι ἄλλο B: ἄλλο τι T

ἔπειτα ἡ νῦν ἡ ἐπιστήμη ἡ δόξα ἡ αἴσθησις ἡ λόγος ἡ **b**
 ὄνομα ἡ ἄλλο ὅτι οὖν τῶν ὄντων περὶ τὸ μὴ ὄν ἔσται;—Οὐκ
 ἔσται.—Οὕτω δὲ ἐν οὐκ ὄν οὐκ ἔχει πως οὐδαμῆ.—Οὐκ οὖν
 δὴ ἔοικέν γε οὐδαμῆ ἔχειν.

Ἔτι δὴ λέγωμεν, ἐν εἰ μὴ ἔστι, τᾶλλα τί χρὴ πε- **5**
 πουθέναι.—Λέγωμεν γάρ.—Ἄλλα μὲν που δεῖ αὐτὰ εἶναι
 εἰ γὰρ μηδὲ ἄλλα ἐστίν, οὐκ ἂν περὶ τῶν ἄλλων λέγοιτο.—
 Οὕτω.—Εἰ δὲ περὶ τῶν ἄλλων ὁ λόγος, τά γε ἄλλα ἕτερα
 ἐστίν. ἡ οὐκ ἐπὶ τῷ αὐτῷ καλεῖς τό τε ἄλλο καὶ τὸ
 ἕτερον;—Ἐγωγε.—Ἐτερον δέ γέ πού φαμεν τὸ ἕτερον εἶναι **c**
 ἐτέρου, καὶ τὸ ἄλλο δὴ ἄλλο εἶναι ἄλλου;—Ναί.—Καὶ τοῖς
 ἄλλοις ἄρα, εἰ μέλλει ἄλλα εἶναι, ἔστι τι οὐ ἄλλα ἔσται.—
 Ἀνάγκη.—Τί δὴ οὖν ἂν εἴη; τοῦ μὲν γὰρ ἐνὸς οὐκ ἔσται
 ἄλλα, μὴ ὄντος γε.—Οὐ γάρ.—Ἀλλήλων ἄρα ἐστί· τοῦτο **5**
 γὰρ αὐτοῖς ἔτι λείπεται, ἡ μηδενὸς εἶναι ἄλλοις.—Ὀρθῶς.
 —Κατὰ πλήθη ἄρα ἕκαστα ἀλλήλων ἄλλα ἐστί· κατὰ ἐν
 γὰρ οὐκ ἂν οἶά τε εἴη, μὴ ὄντος ἐνός. ἀλλ' ἕκαστος, ὡς
 ἔοικεν, ὁ ὄγκος αὐτῶν ἀπειρός ἐστι πλήθει, κἂν τὸ σμικρό- **d**
 τaton δοκοῦν εἶναι λάβη τις, ὥσπερ ὄναρ ἐν ὑπνῷ φαίνεται
 ἐξαίφνης ἀντὶ ἐνός δόξαντος εἶναι πολλὰ καὶ ἀντὶ σμικρο-
 τάτου παμμέγεθες πρὸς τὰ κερματιζόμενα ἐξ αὐτοῦ.—Ὀρθό-
 τата.—Τοιούτων δὴ ὄγκων ἄλλα ἀλλήλων ἂν εἴη τᾶλλα, **5**
 εἰ ἐνός μὴ ὄντος ἄλλα ἐστίν.—Κομιδῆ μὲν οὖν.—Οὐκοῦν
 πολλοὶ ὄγκοι ἔσονται, εἰς ἕκαστος φαινόμενος, ὧν δὲ οὐ,
 εἴπερ ἐν μὴ ἔσται;—Οὕτω.—Καὶ ἀριθμὸς δὲ εἶναι αὐτῶν
 δόξει, εἴπερ καὶ ἐν ἕκαστον, πολλῶν ὄντων.—Πάνυ γε.— **e**
 Καὶ τὰ μὲν δὴ ἄρτια, τὰ δὲ περιττὰ ἐν αὐτοῖς ὄντα οὐκ
 ἀληθῶς φαίνεται, εἴπερ ἐν μὴ ἔσται.—Οὐ γὰρ οὖν.—Καὶ
 μὴν καὶ σμικρότατόν γε, φαμέν, δόξει ἐν αὐτοῖς ἐνεῖναι

b5 τί B: om. T b6 ἄλλα μὲν που T: ἀλλὰ μὴν ποῦ B c1 τὸ
 T: om. B c6 ἡ T: εἰ B d8 οὕτω T: om. B e1 δόξει
 T: δόξειεν B e3 φαίνεται] φανεῖται Thomson e4 δόξει ἐν
 Heindorf: δόξειεν B T ἐνεῖναι] ἐν εἶναι B: εἶναι T

- 5 φαίνεται δὲ τοῦτο πολλὰ καὶ μεγάλα πρὸς ἕκαστον τῶν
 165 πολλῶν ὡς σμικρῶν ὄντων.—Πῶς δ' οὐ;—Καὶ ἴσος μὴν
 τοῖς πολλοῖς καὶ σμικροῖς ἕκαστος ὄγκος δοξασθήσεται
 εἶναι· οὐ γὰρ ἂν μετέβαινεν ἐκ μείζονος εἰς ἕλαττον φαινό-
 5 μενος, πρὶν εἰς τὸ μεταξύ δόξειεν ἐλθεῖν, τοῦτο δ' εἶη ἂν
 5 φάντασμα ἰσότητος.—Εἰκόσ.—Οὐκοῦν καὶ πρὸς ἄλλον ὄγκον
 πέρασ ἔχων, αὐτός γε πρὸς αὐτὸν οὔτε ἀρχὴν οὔτε πέρασ
 οὔτε μέσον ἔχων;—Πῆ δῆ;—'Ὅτι αἰεὶ αὐτῶν ὅταν τίς τι
 λάβῃ τῇ διανοίᾳ ὡς τι τούτων ὄν, πρό τε τῆς ἀρχῆς ἄλλη
 b αἰεὶ φαίνεται ἀρχή, μετὰ τε τὴν τελευταίην ἐτέρα ὑπολειπομένη
 τελευταίη, ἔν τε τῷ μέσῳ ἄλλα μεσαίτερα τοῦ μέσου, σμικρό-
 5 τερα δέ, διὰ τὸ μὴ δύνασθαι ἐνὸς αὐτῶν ἐκάστου λαμβά-
 νεσθαι, ἅτε οὐκ ὄντος τοῦ ἐνός.—'Αληθέστατα.—Θρύπτεσθαι
 5 δὴ οἶμαι κερματιζόμενον ἀνάγκη πᾶν τὸ ὄν, ὃ ἂν τις λάβῃ
 τῇ διανοίᾳ· ὄγκος γάρ που ἄνευ ἐνός αἰεὶ λαμβάνοιτ' ἂν.—
 Πάνυ μὲν οὖν.—Οὐκοῦν τό γε τοιοῦτον πόρρωθεν μὲν
 c ὀρῶντι καὶ ἀμβλῦν ἐν φαίνεσθαι ἀνάγκη, ἐγγύθεν δὲ καὶ ὄξυ
 νοοῦντι πλήθει ἄπειρον ἐν ἕκαστον φανῆναι, εἴπερ στέρεται
 τοῦ ἐνός μὴ ὄντος;—'Αναγκαιότατον μὲν οὖν.—Οὔτω δὴ
 ἄπειρά τε καὶ πέρασ ἔχοντα καὶ ἐν καὶ πολλὰ ἕκαστα τᾶλλα
 5 δεῖ φαίνεσθαι, ἐν εἰ μὴ ἔστιν, τᾶλλα δὲ τοῦ ἐνός.—Δεῖ
 γάρ.—Οὐκοῦν καὶ ὅμοιά τε καὶ ἀνόμοια δόξει εἶναι;—Πῆ
 δῆ;—Οἷον ἐσκιαγραφημένα ἀποστάντι μὲν ἐν πάντα φαινό-
 5 μενα ταῦτ' ὄν φαίνεσθαι πεπονημένα καὶ ὅμοια εἶναι.—Πάνυ
 d γε.—Προσελθόντι δέ γε πολλὰ καὶ ἕτερα καὶ τῷ τοῦ ἐτέρου
 φαντάσματι ἑτεροῖα καὶ ἀνόμοια ἑαυτοῖς.—Οὔτω.—Καὶ
 ὁμοίους δὴ καὶ ἀνομοίους τοὺς ὄγκους αὐτοὺς τε αὐτοῖς
 ἀνάγκη φαίνεσθαι καὶ ἀλλήλοις.—Πάνυ μὲν οὖν.—Οὐκοῦν
 5 καὶ τοὺς αὐτοὺς καὶ ἐτέρους ἀλλήλων, καὶ ἀπτομένους καὶ

a 2 σμικροῖς T: σμικρὸς B a 4 δόξειεν T: δόξειν B a 6 γε
 Hermann: τε BT a 7 τι T: om. B b 2 μεσαίτερα T: μεσαίτερα
 τὰ B b 3 δέ T: om. B b 5 δῆ B: δέ T b 6 αἰεὶ T: om. B
 b 7 πόρρωθεν μὲν B: πόρρωθεν T c 1 ἐν φαίνεσθαι b: ἐμφαίνεσθαι
 T pr. B ὄξυ νοοῦντι T: ὄξύνοντι B Procl. suppl. c 5 δεῖ φαίνεσθαι
 T: δὴ φαίνεσθαι B τᾶλλα corr. Ven. 189: ἄλλα B: ἀλλὰ T

χωρίς ἑαυτῶν, καὶ κινουμένους πάσας κινήσεις καὶ ἐστῶτας πάντη, καὶ γιγνομένους καὶ ἀπολλυμένους καὶ μηδέτερα, καὶ πάντα που τὰ τοιαῦτα, ἃ διελθεῖν εὐπετέες ἤδη ἡμῖν, εἰ ξένος μὴ ὄντος πολλὰ ἔστιν.—'Αληθέστατα μὲν οὖν.

e

'Ἐτι δὴ ἅπαξ ἐλθόντες πάλιν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν εἴπωμεν, ἐν εἰ μὴ ἔστι, τᾶλλα δὲ τοῦ ἐνός, τί χρὴ εἶναι.—Εἴπωμεν γὰρ οὖν.—Οὐκοῦν ἐν μὲν οὐκ ἔσται τᾶλλα.—Πῶς γάρ;—Οὐδὲ μὴν πολλά γε· ἐν γὰρ πολλοῖς οὖσιν ἐνείη ἂν καὶ ἐν. 5 εἰ γὰρ μηδὲν αὐτῶν ἔστιν ἐν, ἅπαντα οὐδέν ἔστιν, ὥστε οὐδ' ἂν πολλὰ εἴη.—'Αληθῆ.—Μὴ ἐνόητος δὲ ἐνός ἐν τοῖς ἄλλοις, οὔτε πολλὰ οὔτε ἐν ἔστι τᾶλλα.—Οὐ γάρ.—Οὐδέ γε φαίνεται ἐν οὐδὲ πολλά.—Τί δή;—'Οτι τᾶλλα τῶν μὴ 166 ὄντων οὐδενὶ οὐδαμῆ οὐδαμῶς οὐδεμίαν κοινωνίαν ἔχει, οὐδέ τι τῶν μὴ ὄντων παρὰ τῶν ἄλλων τῶ ἔστιν· οὐδὲν γὰρ μέρος ἔστι ταῖς μὴ οὖσιν.—'Αληθῆ.—Οὐδ' ἄρα δόξα τοῦ μὴ ὄντος παρὰ τοῖς ἄλλοις ἔστιν οὐδέ τι φάντασμα, οὐδὲ 5 δοξάζεται οὐδαμῆ οὐδαμῶς τὸ μὴ ὄν ἐπὶ τῶν ἄλλων.—Οὐ γὰρ οὖν.—'Ἐν ἄρα εἰ μὴ ἔστιν, οὐδὲ δοξάζεται τι τῶν ἄλλων ἐν εἶναι οὐδὲ πολλά· ἄνευ γὰρ ἐνός πολλὰ δοξάσαι **b** ἀδύνατον.—'Αδύνατον γάρ.—'Ἐν ἄρα εἰ μὴ ἔστι, τᾶλλα οὔτε ἔστιν οὔτε δοξάζεται ἐν οὐδὲ πολλά.—Οὐκ ἔοικεν.—Οὐδ' ἄρα ὅμοια οὐδὲ ἀνόμοια.—Οὐ γάρ.—Οὐδὲ μὴν τὰ αὐτὰ γε οὐδ' ἕτερα, οὐδὲ ἀπτόμενα οὐδὲ χωρίς, οὐδὲ ἄλλα ὅσα ἐν τοῖς πρό- 5 σθεν διήλθομεν ὡς φαινόμενα αὐτά, τούτων οὔτε τι ἔστιν οὔτε φαίνεται τᾶλλα, ἐν εἰ μὴ ἔστιν.—'Αληθῆ.—Οὐκοῦν καὶ συλλήβδην εἰ εἴπομεν, ἐν εἰ μὴ ἔστιν, οὐδέν ἔστιν, ὀρθῶς **c** ἂν εἴπομεν;—Παντάπασι μὲν οὖν.—Εἰρήσθω τοίνυν τοῦτό τε καὶ ὅτι, ὡς ἔοικεν, ἐν εἴτ' ἔστιν εἴτε μὴ ἔστιν, αὐτό τε καὶ τᾶλλα καὶ πρὸς αὐτὰ καὶ πρὸς ἄλληλα πάντα πάντως ἔστί τε καὶ οὐκ ἔστι καὶ φαίνεται τε καὶ οὐ φαίνεται.—'Αληθέστατα. 5

d 7 πάντη B: πανταχῆ T d 8 ἡδη ἡμῖν B: ἡμῖν ἡδη T e 2 πάλιν B: om. T e 3 τᾶλλα B: ἄλλα T e 5 ἐνείη] ἐν εἴη B: εἴη T
a 2 οὐδέ τι T: οὐδ' ἔτι B a 6 ἐπι Schleiermacher: ὑπὸ B T
a 7 οὐδὲ B: οὔτε T b 5 ἄλλα B: τᾶλλα T

ΦΙΛΗΒΟΣ

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΠΡΩΤΑΡΧΟΣ ΦΙΛΗΒΟΣ

St. II
p. II

ΣΩ. Ὅρα δὴ, Πρώταρχε, τίνα λόγον μέλλεις παρὰ Φιλή-
βου δέχεσθαι νυνὶ καὶ πρὸς τίνα τὸν παρ' ἡμῖν ἀμφισβητεῖν, 5
ἐὰν μὴ σοι κατὰ νοῦν ἢ λεγόμενος. βούλει συγκεφαλαιω- b
σώμεθα ἑκάτερον;

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὔν.

ΣΩ. Φίληβος μὲν τοίνυν ἀγαθὸν εἶναί φησι τὸ χαίρειν
πᾶσι ζῴοις καὶ τὴν ἡδονὴν καὶ τέρψιν, καὶ ὅσα τοῦ γένους 5
ἐστὶ τούτου σύμφωνα· τὸ δὲ παρ' ἡμῶν ἀμφισβήτημά ἐστι
μὴ ταῦτα, ἀλλὰ τὸ φρονεῖν καὶ τὸ νοεῖν καὶ μεμνήσθαι καὶ
τὰ τούτων αὐτῶν συγγενῆ, δόξαν τε ὀρθὴν καὶ ἀληθεῖς λογισμούς,
τῆς γε ἡδονῆς ἀμείνω καὶ λῶν γίγνεσθαι σύμπασιν ὅσαπερ
αὐτῶν δυνατὰ μεταλαβεῖν· δυνατοῖς δὲ μετασχεῖν ὠφελιμώ- c
τατον ἀπάντων εἶναι πᾶσι τοῖς οὐσί τε καὶ ἐσομένοις. μῶν
οὐχ οὕτω πως λέγομεν, ὦ Φίληβε, ἑκάτεροι;

ΦΙ. Πάντων μὲν οὔν μάλιστα, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Δέχῃ δὴ τούτου τὸν νῦν διδόμενον, ὦ Πρώταρχε, 5
λόγον;

ΠΡΩ. Ἀνάγκη δέχεσθαι· Φίληβος γὰρ ἡμῖν ὁ καλὸς
ἀπείρηκεν.

a 2 νυνὶ B : νῦν T τὸν Schleiermacher : τῶν B T b 1 ἐὰν B :
ἀν T b 7 μεμνήσθαι T : τὸ μεμνήσθαι B

ΣΩ. Δεῖ δὴ περὶ αὐτῶν τρόπῳ παντὶ τάληθές πῃ περαν-
10 θῆναι;

d ΠΡΩ. Δεῖ γὰρ οὖν.

ΣΩ. Ἴθι δὴ, πρὸς τούτοις διομολογησόμεθα καὶ τόδε.

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον;

ΣΩ. Ὡς νῦν ἡμῶν ἐκάτερος ἕξω ψυχῆς καὶ διάθεσιν
5 ἀποφαίνειν τιὰ ἐπιχειρήσει τὴν δυναμένην ἀνθρώποις πᾶσι
τὸν βίον εὐδαίμονα παρέχειν. ἄρ' οὐχ οὕτως;

ΠΡΩ. Οὕτω μὲν οὖν.

ΣΩ. Οὐκοῦν ὑμεῖς μὲν τὴν τοῦ χαίρειν, ἡμεῖς δ' αὖ τὴν
τοῦ φρονεῖν;

10 ΠΡΩ. Ἔστι ταῦτα.

ΣΩ. Τί δ' ἂν ἄλλη τις κρείττων τούτων φανῆ; μῶν οὐκ,
e ἂν μὲν ἡδονῇ μᾶλλον φαίνεται συγγενής, ἠττώμεθα μὲν
ἀμφοτέροι τοῦ ταῦτα ἔχοντος βεβαίως βίου, κρατεῖ δὲ ὁ τῆς
12 ἡδονῆς τὸν τῆς φρονήσεως;

ΠΡΩ. Ναί.

ΣΩ. Ἄν δέ γε φρονήσει, νικᾷ μὲν φρόνησις τὴν ἡδονήν,
ἢ δὲ ἠττᾶται; ταῦθ' οὕτως ὁμολογούμενά φατε, ἢ πῶς;

5 ΠΡΩ. Ἐμοὶ γοῦν δοκεῖ.

ΣΩ. Τί δὲ Φιλήβῳ; τί φῆς;

ΦΙ. Ἐμοὶ μὲν πάντως νικᾶν ἡδονὴν δοκεῖ καὶ δόξει· σὺ δέ,
Πρώταρχε, αὐτὸς γνώσῃ.

ΠΡΩ. Παραδούς, ὦ Φίληβε, ἡμῖν τὸν λόγον οὐκ ἂν
10 ἔτι κύριος εἴης τῆς πρὸς Σωκράτη ὁμολογίας ἢ καὶ τοῦ-
ναντίον.

b ΦΙ. Ἀληθῆ λέγεις· ἀλλὰ γὰρ ἀφοσιοῦμαι καὶ μαρτύρομαι
νῦν αὐτὴν τὴν θεόν.

ΠΡΩ. Καὶ ἡμεῖς σοι τούτων γε αὐτῶν συμμάρτυρες ἂν
εἶμεν, ὡς ταῦτα ἔλεγες ἢ λέγεις. ἀλλὰ δὴ τὰ μετὰ ταῦτα

d 4 ἡμῶν B : αὐτῶν T e 1 ἡδονῇ] ἡδονῆ B T a 3 γε B T :
om. al. a 4 ὁμολογούμενα T : ὁμολογοῦμεν ἂ B a 7 δέ B :
δ' ὃ T a 9 φίληβε T : φίληβος B b 3 γε B T : om. vulg.
b 4 εἶμεν corr. Ven. 189 : ἡμεν B T

ἐξῆς, ὦ Σώκρατες, ὅμως καὶ μετὰ Φιλίβου ἐκόντος ἢ ὅπως 5
 ἂν ἐθέλη πειρώμεθα περαίνειν.

ΣΩ. Πειρατέον, ἀπ' αὐτῆς δὴ τῆς θεοῦ, ἣν ὅδε Ἀφροδίτην
 μὲν λέγεσθαί φησι, τὸ δ' ἀληθέστατον αὐτῆς ὄνομα Ἡδονὴν
 εἶναι.

ΠΡΩ. Ὁρθότατα. 10

ΣΩ. Τὸ δ' ἐμὸν δέος, ὦ Πρώταρχε, αἰεὶ πρὸς τὰ τῶν θεῶν C
 ὀνόματα οὐκ ἔστι κατ' ἄνθρωπον, ἀλλὰ πέρα τοῦ μεγίστου
 φόβου. καὶ νῦν τὴν μὲν Ἀφροδίτην, ὅπη ἐκείνη φίλον,
 ταύτην προσαγορεύω· τὴν δὲ ἡδονὴν οἶδα ὡς ἔστι ποικίλον,
 καὶ ὅπερ εἶπον, ἀπ' ἐκείνης ἡμᾶς ἀρχομένους ἐνθυμείσθαι δεῖ 5
 καὶ σκοπεῖν ἦντινα φύσιν ἔχει. ἔστι γάρ, ἀκούειν μὲν οὕτως
 ἀπλῶς, ἔν τι, μορφὰς δὲ δήπου παντοίας εἴληφε καὶ τινα
 τρόπον ἀνομοίους ἀλλήλαις. ἰδὲ γάρ· ἦδεσθαι μὲν φαμεν
 τὸν ἀκολασταίνοντα ἄνθρωπον, ἦδεσθαι δὲ καὶ τὸν σωφρο- d
 νοῦντα αὐτῷ τῷ σωφρονεῖν· ἦδεσθαι δ' αὖ καὶ τὸν ἀνοηταί-
 νοντα καὶ ἀνοήτων δοξῶν καὶ ἐλπίδων μεστόν, ἦδεσθαι δ' αὖ
 τὸν φρονοῦντα αὐτῷ τῷ φρονεῖν· καὶ τούτων τῶν ἡδονῶν
 ἐκατέρας πῶς ἂν τις ὁμοίως ἀλλήλαις εἶναι λέγων οὐκ ἀνόητος 5
 φαίνοιτο ἐνδίκως;

ΠΡΩ. Εἰσὶ μὲν γὰρ ἀπ' ἐναντίων, ὦ Σώκρατες, αὐταὶ
 πραγμάτων, οὐ μὴν αὐταὶ γε ἀλλήλαις ἐναντίαι. πῶς γὰρ
 ἡδονῇ γε ἡδονῇ [μὴ] οὐχ ὁμοιότατον ἂν εἶη, τοῦτο αὐτὸ ἐαυτῷ, e
 πάντων χρημάτων;

ΣΩ. Καὶ γὰρ χρῶμα, ὦ δαιμόνιε, χρώματι· κατὰ γε αὐτὸ
 τοῦτο οὐδὲν διοίσει τὸ χρῶμα εἶναι πᾶν, τό γε μὴν μέλαν
 τῷ λευκῷ πάντες γιγνώσκομεν ὡς πρὸς τῷ διάφορον εἶναι 5
 καὶ ἐναντιώτατον ὄν τυγχάνει. καὶ δὴ καὶ σχῆμα σχήματι

b 7 δὴ T : δὲ B e 6 ἔχει BT : ἔσχεν G d 1 ἄνθρωπον
 om. Galenus d 2 δ' αὖ T Alexander Aphrodisiensis : δὲ B
 d 3 δ' αὖ B : δ' αὖ καὶ T d 4 φρονοῦντα . . . φρονεῖν T : σωφρονοῦντα
 . . . σωφρονεῖν B d 8 αὐταὶ T : αὐταὶ B e 1 ἡδονῇ γε ἡδονῇ
 scripsi : ἡδονῇ γε ἡδονῇ B : ἡδονῇ γε ἡδονῇ T μὴ secl. Badham
 τοῦτο αὐτὸ] τὸ γ' αὐτὸ ci. Stallbaum e 3 χρώματι BT : χρώματος
 al. Ast e 4 οὐθὲν T πᾶν BT : τὸ πᾶν vulg. Galenus

κατὰ ταῦτόν· γένει μὲν ἔστι πᾶν ἔν, τὰ δὲ μέρη τοῖς μέρεσιν
 13 αὐτοῦ τὰ μὲν ἐναντιώτατα ἀλλήλοισι, τὰ δὲ διαφορότητ' ἔχοντα
 μυρίαν που τυγχάνει, καὶ πολλὰ ἕτερα οὕτως ἔχουθ' εὐρή-
 σομεν. ὥστε τούτῳ γε τῷ λόγῳ μὴ πίστευε, τῷ πάντα τὰ
 ἐναντιώτατα ἐν ποιοῦντι. φοβοῦμαι δὲ μή τινας ἡδονὰς
 5 ἡδοναῖς εὐρήσομεν ἐναντίας.

ΠΡΩ. Ἴσως· ἀλλὰ τί τοῦθ' ἡμῶν βλάψει τὸν λόγον;

ΣΩ. Ὅτι προσαγορεύεις αὐτὰ ἀνόμοια ὄντα ἑτέρῳ, φή-
 σομεν, ὀνόματι· λέγεις γὰρ ἀγαθὰ πάντ' εἶναι τὰ ἡδέα. τὸ
 μὲν οὖν μὴ οὐχὶ ἡδέα εἶναι τὰ ἡδέα λόγος οὐδεὶς ἀμφισβητεῖ·
 b κακὰ δ' ὄντα αὐτῶν τὰ πολλὰ καὶ ἀγαθὰ δέ, ὡς ἡμεῖς φαμέν,
 ὅμως πάντα σὺ προσαγορεύεις ἀγαθὰ αὐτά, ὁμολογῶν ἀνόμοια
 εἶναι, τῷ λόγῳ εἴ τίς σε προσαναγκάζοι. τί οὖν δὴ ταῦτόν
 ἐν ταῖς κακαῖς ὁμοίως καὶ ἐν ἀγαθαῖς ἐνὸν πάσας ἡδονὰς
 5 ἀγαθὸν εἶναι προσαγορεύεις;

ΠΡΩ. Πῶς λέγεις, ὦ Σώκρατες; οἷε γάρ τινα συγχωρή-
 σσθαι, θέμενον ἡδονὴν εἶναι τὰγαθόν, εἶτα ἀνέξεσθαί σου
 c λέγοντος τὰς μὲν εἶναι τινας ἀγαθὰς ἡδονάς, τὰς δὲ τινας
 ἑτέρας αὐτῶν κακὰς;

ΣΩ. Ἄλλ' οὖν ἀνομοίους γε φήσεις αὐτὰς ἀλλήλαις εἶναι
 καὶ τινας ἐναντίας.

5 ΠΡΩ. Οὔτι καθ' ὅσον γε ἡδοναί.

ΣΩ. Πάλιν εἰς τὸν αὐτὸν φερόμεθα λόγον, ὦ Πρώταρχε,
 οὐδ' ἄρα ἡδονὴν ἡδονῆς διάφορον, ἀλλὰ πάσας ὁμοίας εἶναι
 φήσομεν, καὶ τὰ παραδείγματα ἡμᾶς τὰ νυνδὴ λεχθέντα
 οὐδὲν τιτρώσκει, πεισόμεθα δὲ καὶ ἐροῦμεν ἅπερ οἱ πάντων
 d φαυλότατοί τε καὶ περὶ λόγους ἅμα νέοι.

ΠΡΩ. Τὰ ποῖα δὴ λέγεις;

a 5 εὐρήσομ' ἐναντίας B : εὐρήσομεν ἐναντίας pr. T a 6 ἡμῶν
 BT : ἡμῶν vulg. a 9 οὐχὶ T : οὐχ B b 2 ὅμως] ὁμοίως Her-
 mann πάντα T : om. B (ἐν) ἀνόμοια Hermann b 3 προσ-
 αναγκάζει Jackson b 4 ἐνὸν] ἐνορῶν Thompson : ἐνορῶν Apelt
 c 1 ἡδονὰς BT : om. al. c 7 ἡδονὴν TG : ἡδονὴ B εἶναι BT :
 om. G c 8 τὰ νῦν δὴ B : δὴ τὰ νῦν T c 9 οὐδὲν τι τρώσει
 Jackson πεισόμεθα Badham : πειρόμεθα B : πειρασόμεθα T

ΣΩ. Ὅτι σε μιμούμενος ἐγὼ καὶ ἀμυνόμενος ἐὰν τολμῶ λέγειν ὡς τὸ ἀνομοιοτάτον ἐστὶ τῷ ἀνομοιοτάτῳ πάντων ὁμοιοτάτον, ἔξω τὰ αὐτὰ σοὶ λέγειν, καὶ φανούμεθά γε 5 νεώτεροι τοῦ δέοντος, καὶ ὁ λόγος ἡμῶν ἐκπεσὼν οἰχήσεται. πάλιν οὖν αὐτὸν ἀνακρουώμεθα, καὶ τάχ' ἂν ἰόντες εἰς τὰς ὁμοίας ἴσως ἂν πως ἀλλήλοις συγχωρήσαιμεν.

ΠΡΩ. Λέγε πῶς; e

ΣΩ. Ἐμὲ θεὸς ὑπὸ σοῦ πάλιν ἐρωτώμενον, ὦ Πρώταρχε.

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον δῆ;

ΣΩ. Φρόνησίς τε καὶ ἐπιστήμη καὶ νοῦς καὶ πάνθ' ὅποσα δὴ κατ' ἀρχὰς ἐγὼ θέμενος εἶπον ἀγαθὰ, διερωτώμενος ὅτι 5 ποτ' ἐστὶν ἀγαθόν, ἅρ' οὐ ταῦτόν πεῖσονται τοῦτο ὅπερ ὁ σοὶς λόγος;

ΠΡΩ. Πῶς;

ΣΩ. Πολλὰ τε αἱ συνάπασαι ἐπιστήμαι δόξουσιν εἶναι καὶ ἀνόμοιοί τινες αὐτῶν ἀλλήλαις· εἰ δὲ καὶ ἐναντία πη 10 γίνονται τινες, ἄρα ἄξιός ἂν εἴην τοῦ διαλέγεσθαι νῦν, εἰ 14 φοβηθεῖς τοῦτο αὐτὸ μηδεμίαν ἀνόμοιον φαῖν ἐπιστήμην ἐπιστήμη γίνεσθαι, κἄπειθ' ἡμῶν οὕτως ὁ λόγος ὥσπερ μῦθος ἀπολόμενος οἴχοιτο, αὐτοὶ δὲ σφριζόμεθα ἐπὶ τινας ἀλογίας; 5

ΠΡΩ. Ἄλλ' οὐ μὴν δεῖ τοῦτο γενέσθαι, πλὴν τοῦ σωθῆναι. τό γε μὴν μοι ἴσον τοῦ σοῦ τε καὶ ἐμοῦ λόγου ἀρέσκει· 10 πολλὰ μὲν ἡδοναὶ καὶ ἀνόμοιοι γινέσθων, πολλὰ δὲ ἐπιστήμαι καὶ διάφοροι.

ΣΩ. Τὴν τοίνυν διαφορότητα, ὦ Πρώταρχε, [τοῦ ἀγαθοῦ] b τοῦ τ' ἐμοῦ καὶ τοῦ σοῦ μὴ ἀποκρυπτόμενοι, κατατιθέντες δὲ εἰς τὸ μέσον, τολμῶμεν, ἂν πη ἐλεγχόμενοι μηνύσωσι πότερον

d 6 ἡμῶν ἐκπεσὼν B : ἐκπεσὼν ἡμῶν T d 7 ἂν ἰόντες Ven. 189 : ἀνιόντες BT e 5 ἀγαθὰ BT : ἀγαθόν per errorem Bekker
e 6 ἐστὶν ἀγαθόν B : ἐστὶ τὰγαθόν T e 10 ἀνόμοιοί T : ἀνόμοιοι B
a 2 μὴ δὲ μίαν B : μὴδὲ μίαν T ἀνόμοιον BT : ἂν ἀνόμοιον vulg.
a 3 οὕτως B : οὕτος T a 6 δεῖ TG : δεῖν B a 8 γινέσθων] γίνεσθων BT b 1 τοῦ ἀγαθοῦ seclusi auctore Bury b 3 ἐλεγχόμενοι BT : ἐλεγχόμενα Grouius : ἐλεγχόμεναι Stallbaum

ἡδονὴν τὰγαθὸν δεῖ λέγειν ἢ φρόνησιν ἢ τι τρίτον ἄλλο εἶναι.
 5 νῦν γὰρ οὐ δήπου πρὸς γε αὐτὸ τοῦτο φιλονικούμεν, ὅπως
 ἀγὼ τίθεμαι, ταῦτ' ἔσται τὰ νικῶντα, ἢ ταῦθ' ἂν σύ, τῷ δ'
 ἀληθεστάτῳ δεῖ πού συμμαχεῖν ἡμᾶς ἄμφω.

ΠΡΩ. Δεῖ γὰρ οὖν.

c ΣΩ. Τοῦτον τοίνυν τὸν λόγον ἔτι μᾶλλον δι' ὁμολογίας
 βεβαιωσώμεθα.

ΠΡΩ. Τὸν ποῖον δῆ;

ΣΩ. Τὸν πᾶσι παρέχοντα ἀνθρώποις πράγματα ἐκουσί τε
 5 καὶ ἄκουσιν ἐνίοις καὶ ἐνίοτε.

ΠΡΩ. Λέγε σαφέστερον.

ΣΩ. Τὸν νυνδὴ παραπεσόντα λέγω, φύσει πως πεφυκότα
 θαυμαστόν. ἐν γὰρ δὴ τὰ πολλὰ εἶναι καὶ τὸ ἐν πολλὰ
 θαυμαστὸν λεχθέν, καὶ ῥάδιον ἀμφισβητῆσαι τῷ τούτων
 10 ὅποτερονοῦν τιθεμένῳ.

ΠΡΩ. Ἄρ' οὖν λέγεις ὅταν τις ἐμὲ φῆ Πρώταρχον ἕνα
 d γεγυότα φύσει πολλοὺς εἶναι πάλιν τοὺς ἐμὲ καὶ ἐναντίους
 ἀλλήλοις, μέγαν καὶ σμικρὸν τιθέμενος καὶ βαρὺν καὶ κούφον
 τὸν αὐτὸν καὶ ἄλλα μυρία;

ΣΩ. Σὺ μὲν, ὦ Πρώταρχε, εἴρηκας τὰ δεδημευμένα τῶν
 5 θαυμαστῶν περὶ τὸ ἐν καὶ πολλὰ, συγκεχωρημένα δὲ ὡς ἔπος
 εἰπεῖν ὑπὸ πάντων ἤδη μὴ δεῖν τῶν τοιούτων ἄπτεσθαι,
 παιδαριώδη καὶ ῥάδια καὶ σφόδρα τοῖς λόγοις ἐμπόδια
 ὑπολαμβάνόντων γίγνεσθαι, ἐπεὶ μηδὲ τὰ τοιάδε, ὅταν τις
 e ἐκάστου τὰ μέλη τε καὶ ἅμα μέρη διελὼν τῷ λόγῳ, πάντα
 ταῦτα τὸ ἐν ἐκείνῳ εἶναι διομολογησάμενος, ἐλέγχῃ κατα-
 γελῶν ὅτι τέρατα διηνάγκασται φάναι, τό τε ἐν ὡς πολλὰ ἔστι
 καὶ ἄπειρα, καὶ τὰ πολλὰ ὡς ἐν μόνον.

5 ΠΡΩ. Σὺ δὲ δὴ ποῖα, ὦ Σώκρατες, ἕτερα λέγεις, ἂ μῆπω
 συγκεχωρημένα δεδήμευται περὶ τὸν αὐτὸν τοῦτον λόγον;

b 4 τι T: om. B b 5 τοῦτο corr. Coisl.: τοῦτο δ B T b 6 ἀγώ]
 ἄγω B: ἀ' γὰ T b 7 δεῖ B: δῆ pr. T G c 9 ἀμφισβητῆσαι
 B: ἀν ἀμφισβητῆσαι T d 2 τιθέμενος B: τιθέμενους T e 1 ἅμα
 B T: ἄλλα Badham

ΣΩ. Ὅποταν, ὦ παῖ, τὸ ἐν μὴ τῶν γιγνομένων τε καὶ 15
ἀπολλυμένων τις τιθῆται, καθάπερ ἀρτίως ἡμεῖς εἵπομεν.
ἐνταυθοῖ μὲν γὰρ καὶ τὸ τοιούτου ἐν, ὅπερ εἵπομεν νυνδῆ,
συγκεχώρηται τὸ μὴ δεῖν ἐλέγχειν· ὅταν δέ τις ἕνα ἄνθρωπον
ἐπιχειρῆ τίθεσθαι καὶ βούν ἕνα καὶ τὸ καλὸν ἐν καὶ τὸ ἀγαθὸν 5
ἐν, περὶ τούτων τῶν ἐνάδων καὶ τῶν τοιούτων ἢ πολλή
σπουδὴ μετὰ διαιρέσεως ἀμφισβήτησις γίγνεται.

ΠΡΩ. Πῶς;

ΣΩ. Πρῶτον μὲν εἴ τινας δεῖ τοιαύτας εἶναι μονάδας b
ὑπολαμβάνειν ἀληθῶς οὔσας· εἶτα πῶς αὖ ταύτας, μίαν
ἐκάστην οὔσαν ἀεὶ τὴν αὐτὴν καὶ μήτε γένεσιν μήτε ὄλεθρον
προσδεχομένην, ὅμως εἶναι βεβαιοτάτα μίαν ταύτην; μετὰ
δὲ τούτῳ ἐν τοῖς γιγνομένοις αὖ καὶ ἀπείροις εἴτε διεσπα- 5
σμένην καὶ πολλὰ γεγυυῖαν θετέον, εἴθ' ὄλην αὐτὴν αὐτῆς
χωρίς, ὃ δὴ πάντων ἀδυνατώτατον φαίνεται· ἄν, ταῦτόν καὶ
ἐν ἅμα ἐν ἐνί τε καὶ πολλοῖς γίγνεσθαι. ταῦτ' ἔστι τὰ
περὶ τὰ τοιαῦτα ἐν καὶ πολλά, ἀλλ' οὐκ ἐκεῖνα, ὦ Πρώταρχε, c
ἀπάσης ἀπορίας αἷτια μὴ καλῶς ὁμολογηθέντα καὶ εὐπορίας
[ἄν] αὖ καλῶς.

ΠΡΩ. Οὐκοῦν χρὴ τοῦθ' ἡμᾶς, ὦ Σώκρατες, ἐν τῷ νῦν
πρῶτον διαπονήσασθαι; 5

ΣΩ. Ὡς γοῦν ἐγὼ φαίην ἄν.

ΠΡΩ. Καὶ πάντας τοίνυν ἡμᾶς ὑπόλαβε συγχωρεῖν σοι
τούσδε τὰ τοιαῦτα· Φίληβον δ' ἴσως κράτιστον ἐν τῷ νῦν
ἐπερωτῶντα μὴ κινεῖν εὖ κείμενον.

ΣΩ. Εἴτεν· πόθεν οὖν τις ταύτης ἄρξῆται πολλῆς οὔσης d
καὶ παντοίας περὶ τὰ ἀμφισβητούμενα μάχης; ἄρ' ἐνθένδε;

ΠΡΩ. Πόθεν;

ΣΩ. Φαμέν που ταῦτόν ἐν καὶ πολλὰ ὑπὸ λόγων γιγνό-

a 3 νῦν δὴ T: νῦν δεῖν B a 7 σπουδῆ secl. Badham: σπουδῆ
R. G. Bury: που δὴ J. B. Bury: που ἤδη Apelt b 4 post προσ-
δεχομένην lacunam statuit Hoffmann ὅμως] ὅλως Badham: ὄντως
Susemihl μίαν] fort. μὲν Zeller c 3 ἄν secl. Badham c 4 τοῦθ'
B: που τοῦθ' T d 1 οὖν B: οὖν ἄν T d 2 ἐνθένδε ποθεν
Socrati tribuunt BT d 4 που BT: ποι vulg.

5 μενα περιτρέχειν πάντη καθ' ἕκαστον τῶν λεγομένων αἰεί,
καὶ πάλαι καὶ νῦν. καὶ τοῦτο οὔτε μὴ παύσηται ποτε οὔτε
ἤρξατο νῦν, ἀλλ' ἔστι τὸ τοιοῦτον, ὡς ἐμοὶ φαίνεται, τῶν
λόγων αὐτῶν ἀθάνατόν τι καὶ ἀγήρων πάθος ἐν ἡμῖν· ὁ δὲ
πρῶτον αὐτοῦ γευσάμενος ἐκάστοτε τῶν νέων, ἡσθεῖς ὡς
e τινὰ σοφίας ἠύρηκῶς θησαυρόν, ὑφ' ἠδονῆς ἐνθουσιᾷ τε καὶ
πάντα κινεῖ λόγον ἄσμενος, τοτὲ μὲν ἐπὶ θάτερα κυκλῶν καὶ
συμφύρων εἰς ἓν, τοτὲ δὲ πάλιν ἀνειλίττων καὶ διαμερίζων,
εἰς ἀπορίαν αὐτὸν μὲν πρῶτον καὶ μάλιστα καταβάλλων,
5 δευτέρου δ' αἰὲ τὸν ἐχόμενον, ἄντε νεώτερος ἄντε πρεσβύτερος
ἄντε ἠλιξ ὧν τυγχάνη, φειδόμενος οὔτε πατρὸς οὔτε μητρὸς
16 οὔτε ἄλλου τῶν ἀκουόντων οὐδενός, ὀλίγου δὲ καὶ τῶν ἄλλων
ζήτων, οὐ μόνον τῶν ἀνθρώπων, ἐπεὶ βαρβάρων γε οὐδενός
ἂν φείσαιο, εἶπερ μόνον ἐρμηνέα ποθεὺν ἔχοι.

ΠΡΩ. Ἄρ', ὦ Σώκρατες, οὐχ ὀρᾷς ἡμῶν τὸ πλήθος, ὅτι
5 νέοι πάντες ἐσμέν, καὶ οὐ φοβῆθ' μή σοι μετὰ Φιλήβου
συνεπιθώμεθα, ἐὰν ἡμᾶς λαιδορῆς; ὅμως δὲ μαυθάνομεν γὰρ
ὁ λέγεις, εἴ τις τρόπος ἔστι καὶ μηχανὴ τὴν μὲν τοιαύτην
ταραχὴν ἡμῖν ἔξω τοῦ λόγου εὐμενῶς πως ἀπελθεῖν, ὁδὸν δέ
b τινὰ καλλίω ταύτης ἐπὶ τὸν λόγον ἀνευρεῖν, σύ τε προθυμοῦ
τοῦτο καὶ ἡμεῖς συνακολουθήσομεν εἰς δύναμιν· οὐ γὰρ
σμικρὸς ὁ παρῶν λόγος, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Οὐ γὰρ οὔν, ὦ παῖδες, ὡς φησιν ὑμᾶς προσαγο-
5 ρεύων Φίληβος. οὐ μὴν ἔστι καλλίων ὁδὸς οὐδ' ἂν γένοιτο
ἧς ἐγὼ ἔραστής μὲν εἰμι αἰεί, πολλάκις δέ με ἤδη διαφυ-
γοῦσα ἔρημον καὶ ἀπορον κατέστησεν.

ΠΡΩ. Τίς αὐτῆ; λεγέσθω μόνου.

c ΣΩ. Ἐν δηλῶσαι μὲν οὐ πάνυ χαλεπόν, χρῆσθαι δὲ
παγχάλεπον· πάντα γὰρ ὅσα τέχνης ἐχόμενα ἀνηρέθη
πώποτε διὰ ταύτης φανερὰ γέγονε. σκόπει δὲ ἦν λέγω.

d 7 ἔστι T: ἐπὶ B d 8 ἄγηρων (sic) B e 3 ἀνειλίττων B:
ἀνειλίττων T a 3 μόνον ἐρμηνέα BT: ἐρμηνέα μόνον vulg.
b 5 γένοιτο B: γίγνοιτο T b 6 ἦς] (ἦ) ἦς Madvig c 1 χρῆ-
σθαι T: χρῆναι B c 2 ἀνευρεθῆ B: ἀν εὐρεθῆ T

ΠΡΩ. Λέγε μόνον.

ΣΩ. Θεῶν μὲν εἰς ἀνθρώπους δόσις, ὡς γε καταφαίνεται 5
 ἐμοί, ποθὲν ἐκ θεῶν ἐρρίφη διὰ τινος Προμηθέως ἅμα
 φανοτάτῳ τιῶν πυρὶ· καὶ οἱ μὲν παλαιοί, κρείττονες ἡμῶν
 καὶ ἐγγυτέρω θεῶν οἰκοῦντες, ταύτην φήμην παρέδοσαν,
 ὡς ἐξ ἐνὸς μὲν καὶ πολλῶν ὄντων τῶν αἰεὶ λεγομένων εἶναι,
 πέρας δὲ καὶ ἀπειρίαν ἐν αὐτοῖς σύμφυτον ἐχόντων. δεῖν 10
 οὖν ἡμᾶς τούτων οὕτω διακεκοσμημένων αἰεὶ μίαν ἰδέαν περὶ d
 παντὸς ἐκάστοτε θεμένους ζητεῖν—εὐρήσειν γὰρ ἐνοῦσαν—
 ἔαν οὖν μεταλάβωμεν, μετὰ μίαν δύο, εἴ πως εἰσί, σκοπεῖν,
 εἰ δὲ μὴ, τρεῖς ἢ τινα ἄλλον ἀριθμὸν, καὶ τῶν ἐν ἐκείνων
 ἕκαστον πάλιν ὡσαύτως, μέχρι περ ἂν τὸ κατ' ἀρχὰς ἐν μὴ 5
 ὅτι ἐν καὶ πολλὰ καὶ ἀπειρά ἐστι μόνον ἴδη τις, ἀλλὰ καὶ
 ὅποσα· τὴν δὲ τοῦ ἀπείρου ἰδέαν πρὸς τὸ πλήθος μὴ προσ-
 φέρειν πρὶν ἂν τις τὸν ἀριθμὸν αὐτοῦ πάντα κατίδη τὸν
 μεταξὺ τοῦ ἀπείρου τε καὶ τοῦ ἐνός, τότε δ' ἤδη τὸ ἐν e
 ἕκαστον τῶν πάντων εἰς τὸ ἀπείρου μεθέντα χαίρειν ἔαν.
 οἱ μὲν οὖν θεοί, ὅπερ εἶπον, οὕτως ἡμῖν παρέδοσαν σκοπεῖν
 καὶ μανθάνειν καὶ διδάσκειν ἀλλήλους· οἱ δὲ νῦν τῶν ἀν-
 θρώπων σοφοὶ ἐν μὲν, ὅπως ἂν τύχωσι, καὶ πολλὰ θάττον 17
 καὶ βραδύτερον ποιοῦσι τοῦ δέοντος, μετὰ δὲ τὸ ἐν ἀπειρα
 εὐθύς, τὰ δὲ μέσα αὐτοὺς ἐκφεύγει—οἷς διακεχώρισται τό τε
 διαλεκτικῶς πάλιν καὶ τὸ ἐριστικῶς ἡμᾶς ποιεῖσθαι πρὸς
 ἀλλήλους τοὺς λόγους. 5

ΠΡΩ. Τὰ μὲν πως, ὦ Σώκρατες, δοκῶ σου μανθάνειν,
 τὰ δὲ ἔτι σαφέστερον δέομαι ἢ λέγεις ἀκοῦσαι.

ΣΩ. Σαφὲς μὴν, ὦ Πρώταρχε, ἐστὶν ἐν τοῖς γράμ-

c 7 φανοτάτῳ T (sed o in ras.): φανοτάτῳ B κρείττονες (όντες)
 Badham c 8 φήμη B: φήμη T c 9 καὶ T: καὶ ἐκ B
 d 2 ζητεῖν T: ζητῶν B ἐνοῦσαν T: ἐνοῦσαν B d 3 μετα-
 λάβωμεν BT: καταλάβωμεν Stephanus: λάβωμεν Badham d 4 ἐν
 ἐκείνων] ἐν ἐκείνῳ Ast d 7 προσφέρειν T b: προφέρειν B e i δ'
 ἤδη T: δὴ δεῖ B a 1 καὶ πολλὰ secl. olim Stallbaum: τὰ πολλὰ
 Dindorf a 2 βραδύτερον] βραχύτερον Badham τὸ] τὰ Jackson
 a 4 ἐριστικῶς T: ὀριστικῶς B a 7 σαφέστερον δέομαι B: δέομαι
 σαφέστερον T a 8 γράμμασιν B: ἡγράμμασιν T: πράγμασιν G

μασιν ὃ λέγω, καὶ λάμβαν' αὐτὸ ἐν τούτοις οἷσπερ καὶ
b πεπαίδευσαι.

ΠΡΩ. Πῶς;

ΣΩ. Φωνὴ μὲν ἡμῖν ἐστὶ που μία διὰ τοῦ στόματος
ιοῦσα, καὶ ἄπειρος αὖ πλήθει, πάντων τε καὶ ἐκάστου.

5 ΠΡΩ. Τί μῆν;

ΣΩ. Καὶ οὐδὲν ἐτέρω γε τούτων ἐσμέν πω σοφοί, οὔτε
ὅτι τὸ ἄπειρον αὐτῆς ἴσμεν οὔθ' ὅτι τὸ ἔν' ἀλλ' ὅτι πόσα
τ' ἐστὶ καὶ ὁποῖα, τοῦτό ἐστι τὸ γραμματικὸν ἕκαστον
ποιοῦν ἡμῶν.

10 ΠΡΩ. Ἀληθέστατα.

ΣΩ. Καὶ μῆν καὶ τὸ μουσικὸν ὃ τυγχάνει ποιοῦν, τοῦτ'
ἐστὶ ταῦτόν.

ΠΡΩ. Πῶς;

c ΣΩ. Φωνὴ μὲν που καὶ τὸ κατ' ἐκείνην τὴν τέχνην ἐστὶ
μία ἐν αὐτῇ.

ΠΡΩ. Πῶς δ' οὔ;

ΣΩ. Δύο δὲ θῶμεν βαρὺ καὶ ὀξύ, καὶ τρίτον ὁμότονον.

5 ἢ πῶς;

ΠΡΩ. Οὔτως.

ΣΩ. Ἄλλ' οὔπω σοφὸς ἂν εἴης τὴν μουσικὴν εἰδὼς
ταῦτα μόνα, μὴ δὲ εἰδὼς ὥς γ' ἔπος εἰπεῖν εἰς ταῦτα
οὐδενὸς ἄξιος ἔση.

10 ΠΡΩ. Οὐ γὰρ οὖν.

ΣΩ. Ἄλλ', ὦ φίλε, ἐπειδὴν λάβης τὰ διαστήματα ὅποσα
ἐστὶ τὸν ἀριθμὸν τῆς φωνῆς ὀξύτητός τε πέρι καὶ βαρύτητος,
d καὶ ὁποῖα, καὶ τοὺς ὄρους τῶν διαστημάτων, καὶ τὰ ἐκ τού-
των ὅσα συστήματα γέγονεν—ἃ κατιδόντες οἱ πρόσθεν παρ-
έδοσαν ἡμῖν τοῖς ἐπομένοις ἐκείνοις καλεῖν αὐτὰ ἁρμονίας,
ἐν τε ταῖς κινήσεσιν αὖ τοῦ σώματος ἕτερα τοιαῦτα ἐνόητα

b 3 ἡμῖν T: om. B b 4 ἄπειρος B: ἀπίρους T b 6 οὐδὲν
T: οὐδ' ἐν B c 1 καὶ τὸ T: om. B: καὶ Hermann c 8 μόνα
B T: om. G δὲ εἰδὼς B: εἰδὼς δὲ T

πάθη γιγνόμενα, ἃ δὴ δι' ἀριθμῶν μετρηθέντα δεῖν αὖ φασι 5
 ῥυθμοὺς καὶ μέτρα ἐπονομάζειν, καὶ ἅμα ἐννοεῖν ὡς οὕτω
 δεῖ περὶ παντὸς ἐνὸς καὶ πολλῶν σκοπεῖν—ὅταν γὰρ αὐτά
 τε λάβῃς οὕτω, τότε ἐγένου σοφός, ὅταν τε ἄλλο τῶν ἐν e
 ὀτιοῦν ταύτῃ σκοπούμενος ἔλῃς, οὕτως ἔμφρων περὶ τοῦτο
 γέγονας· τὸ δ' ἄπειρόν σε ἐκάστων καὶ ἐν ἐκάστοις πλήθος
 ἄπειρον ἐκάστοτε ποιεῖ τοῦ φρονεῖν καὶ οὐκ ἐλλόγιμον οὐδ'
 ἐνάριθμον, ἅτ' οὐκ εἰς ἀριθμὸν οὐδένα ἐν οὐδενὶ πώποτε 5
 ἀπιδόντα.

ΠΡΩ. Κάλλιστα, ὦ Φίληβε, ἔμοιγε τὰ νῦν λεγόμενα
 εἰρηκέναι φαίνεται Σωκράτης.

ΦΙ. Κάμοι ταῦτά γε αὐτά· ἀλλὰ τί δὴ ποτε πρὸς ἡμᾶς ὁ 18
 λόγος οὗτος νῦν εἴρηται καὶ τί ποτε βουλόμενος;

ΣΩ. Ὅρθῶς μέντοι τοῦθ' ἡμᾶς, ὦ Πρώταρχε, ἠρώτηκε
 Φίληβος.

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν, καὶ ἀποκρίνου γε αὐτῷ. 5

ΣΩ. Δράσω ταῦτα διελλθὼν σμικρὸν ἔτι περὶ αὐτῶν τού-
 των. ὥσπερ γὰρ ἐν ὀτιοῦν εἴ τις ποτε λάβοι, τοῦτον, ὡς
 φαμεν, οὐκ ἐπ' ἀείρου φύσιν δεῖ βλέπειν εὐθύς ἀλλ' ἐπί
 τινα ἀριθμὸν, οὕτω καὶ τὸ ἐναντίον ὅταν τις τὸ ἄπειρον
 ἀναγκασθῇ πρῶτον λαμβάνειν, μὴ ἐπὶ τὸ ἐν εὐθύς, ἀλλ' [ἐπ'] b
 ἀριθμὸν αὖ τινα πλήθος ἕκαστον ἔχοντά τι κατανοεῖν, τελευ-
 τᾶν τε ἐκ πάντων εἰς ἓν. πάλιν δὲ ἐν τοῖς γράμμασι τὸ
 νῦν λεγόμενον λάβωμεν.

ΠΡΩ. Πῶς; 5

ΣΩ. Ἐπειδὴ φωνὴν ἄπειρον κατενόησεν εἴτε τις θεός
 εἴτε καὶ θεῖος ἄνθρωπος—ὡς λόγος ἐν Αἰγύπτῳ Θεῦθ τινα

d 5 πάθη] μάθης Poste αδ B : αὐτὰ T d 6 ῥυθμοὺς T : ἀριθ-
 μοὺς B ἅμα T : ἄλλα B d 7 αὐτά pr. T G. ταῦτά B t e 1 ὅταν
 τε B : ὅταν δὲ T ἐν B : ὄντων T : ὄντων ἐν Wohlrab e 2 ἔλῃς]
 ἔχῃς Adam τοῦτο T : τούτων B e 4 οὐδ' ἐνάριθμον T : οὐδέν'
 ἀριθμὸν B a 1 κάμοι Badham : καὶ μοι B : καὶ ἐμοὶ T a 3 τοῦθ'
 T : ταῦθ' B a 7 εἴ T : ἐν εἴ B a 8 φύσιν δεῖ B T : δεῖ φύσιν
 vulg. b 1 τὸ ἐν B T : τὰ ἐν G ἐπ' secl. Liebhold b 2 κατα-
 νοεῖν] κατὰ νοῦν Apelt b 7 θεῦθ T : θεῦθ B : in G lacuna

τούτου γενέσθαι λέγων, ὅς πρῶτος τὰ φωνήεντα ἐν τῷ
 ἀπειρῷ κατενόησεν οὐχ ἐν ὄντα ἀλλὰ πλείω, καὶ πάλιν
 c ἕτερα φωνῆς μὲν οὐ, φθόγγου δὲ μετέχοντά τινος, ἀριθμὸν
 δέ τινα καὶ τούτων εἶναι, τρίτον δὲ εἶδος γραμμάτων διε-
 στήσατο τὰ νῦν λεγόμενα ἄφωνα ἡμῖν· τὸ μετὰ τοῦτο διήρει
 τὰ τε ἄφθογγα καὶ ἄφωνα μέχρι ἐνὸς ἐκάστου, καὶ τὰ φωνή-
 5 εντα καὶ τὰ μέσα κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ἕως ἀριθμὸν αὐτῶν
 λαβὼν ἐνὶ τε ἐκάστῳ καὶ σύμπασι στοιχείῳ ἐπωνόμασε·
 καθορῶν δὲ ὡς οὐδεὶς ἡμῶν οὐδ' ἂν ἐν αὐτὸ καθ' αὐτὸ ἄνευ
 πάντων αὐτῶν μάθοι, τοῦτον τὸν δεσμὸν αὐτὸν λογισάμενος ὡς
 d ὄντα ἕνα καὶ πάντα ταῦτα ἐν πως ποιούντα μίαν ἐπ' αὐτοῖς
 ὡς οὖσαν γραμματικὴν τέχνην ἐπεφθέγγετο προσειπὼν.

ΦΙ. Ταῦτ' ἔτι σαφέστερον ἐκείνων αὐτὰ γε πρὸς ἄλληλα,
 ὦ Πρώταρχε, ἔμαθον· τὸ δ' αὐτὸ μοι τοῦ λόγου νῦν τε καὶ
 5 σμικρὸν ἔμπροσθεν ἐλλείπεται.

ΣΩ. Μῶν, ὦ Φίληβε, τὸ τί πρὸς ἔπος αὐτὰ ἐστίν;

ΦΙ. Ναί, τοῦτ' ἔστιν ὃ πάλαι ζητοῦμεν ἐγὼ τε καὶ
 Πρώταρχος.

ΣΩ. Ἡ μὲν ἐπ' αὐτῷ γε ἤδη γεγονότες ζητεῖτε, ὡς φῆς,
 e πάλαι.

ΦΙ. Πῶς;

ΣΩ. Ἄρ' οὐ περὶ φρονήσεως ἦν καὶ ἡδονῆς ἡμῖν ἐξ
 ἀρχῆς ὁ λόγος, ὁπότερον αὐτοῖν αἰρετέον;

5 ΦΙ. Πῶς γὰρ οὐ;

ΣΩ. Καὶ μὴν ἐν γε ἐκάτερον αὐτοῖν εἶναι φαμεν.

ΦΙ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΣΩ. Τοῦτ' αὐτὸ τοίνυν ἡμᾶς ὁ πρόσθεν λόγος ἀπαιτεῖ,
 πῶς ἔστιν ἐν καὶ πολλὰ αὐτῶν ἐκάτερον, καὶ πῶς μὴ ἄπειρα
 19 εὐθύς, ἀλλὰ τινὰ ποτε ἀριθμὸν ἐκάτερον ἔμπροσθεν κέκτηται
 τοῦ ἄπειρα αὐτῶν ἕκαστα γεγονέαι;

b 8 ὅς T: ὡς B c 5 ἀριθμὸν αὐτῶν B T: αὐτῶν ἀριθμὸν vulg.
 c 8 τοῦτον B T: τοῦτον δὲ G d 1 πάντα τὰ ταῦτα B: ταῦτα πάντα T
 d 4 τε T: γε B d 9 ζητεῖτε B: ἐζητεῖτε T a 2 αὐτῶν T:
 αὐτὸν B

ΠΡΩ. Οὐκ εἰς φαῦλόν γε ἐρώτημα, ὦ Φίληβε, οὐκ οἶδ' ὅτινα τρόπον κύκλω πως περιαγαγὼν ἡμᾶς ἐμβέβληκε Σωκράτης. καὶ σκόπει δὴ πότερος ἡμῶν ἀποκρινεῖται τὸ 5
νῦν ἐρωτώμενον. Ἴσως δὴ γελοῖον τὸ ἐμὲ τοῦ λόγου διάδοχον παντελῶς ὑποστάντα διὰ τὸ μὴ δύνασθαι τὸ νῦν ἐρωτηθὲν ἀποκρίνασθαι σοὶ πάλιν τοῦτο προστάττειν· γελοϊότερον δ' οἶμαι πολὺ τὸ μηδέτερον ἡμῶν δύνασθαι. σκόπει b
δὴ τί δράσομεν. εἶδη γάρ μοι δοκεῖ νῦν ἐρωτᾶν ἡδονῆς ἡμᾶς Σωκράτης εἴτε ἔστιν εἴτε μὴ, καὶ ὅποσα ἐστὶ καὶ ὅποια· τῆς τ' αὖ φρονήσεως πέρι κατὰ ταῦτ' ὡσαύτως.

ΣΩ. Ἀληθέστατα λέγεις, ὦ παῖ Καλλίου· μὴ γὰρ δυνά- 5
μενοι τοῦτο κατὰ παντὸς ἐνὸς καὶ ὁμοίου καὶ ταύτου ὄραν καὶ τοῦ ἐναντίου, ὡς ὁ παρελθὼν λόγος ἐμήνυσεν, οὐδεὶς εἰς οὐδὲν οὐδενὸς ἂν ἡμῶν οὐδέποτε γένοιτο ἄξιος.

ΠΡΩ. Σχεδὸν ἔοικεν οὕτως, ὦ Σώκρατες, ἔχειν. ἀλλὰ c
καλὸν μὲν τὸ σύμπαντα γινώσκειν τῷ σῶφρονι, δεύτερος δ' εἶναι πλοῦς δοκεῖ μὴ λανθάνειν αὐτὸν αὐτόν. τί δὴ μοι τοῦτο εἶρηται τὰ νῦν; ἐγὼ σοὶ φράσω. σὺ τήνδε ἡμῖν τὴν 5
συνουσίαν, ὦ Σώκρατες, ἐπέδωκας πᾶσι καὶ σεαυτὸν πρὸς τὸ διελέσθαι τί τῶν ἀνθρωπίνων κτημάτων ἄριστον. Φιλή-
βου γὰρ εἰπόντος ἡδονὴν καὶ τέρψιν καὶ χαρὰν καὶ πάνθ' ὅποσα τοιαῦτ' ἐστὶ, σὺ πρὸς αὐτὰ ἀντεῖπες ὡς οὐ ταῦτα 5
ἀλλ' ἐκεῖνά ἐστὶν ἃ πολλάκις ἡμᾶς αὐτοὺς ἀναμιμνήσκομεν d
ἐκόντες, ὀρθῶς ὀρώντες, ἵν' ἐν μνήμῃ παρακεῖμενα ἐκάτερα βασιλεύσῃται. φῆς δ', ὡς ἔοικε, σὺ τὸ προσρηθησόμενον ὀρθῶς ἄμεινον ἡδονῆς γε ἀγαθὸν εἶναι νοῦν, ἐπιστήμην, 5
σύνεσιν, τέχνην καὶ πάντα αὐτὰ τούτων συγγενῆ, (ἃ) κτᾶσθαι 5
δεῖν ἀλλ' οὐχὶ ἐκεῖνα. τούτων δὴ μετ' ἀμφισβητήσεως ἐκατέρων λεχθέντων ἡμεῖς σοὶ μετὰ παιδιᾶς ἠπειλήσαμεν ὡς οὐκ ἀφήσομεν οἰκαδέ σε πρὶν ἂν τούτων τῶν λόγων e

b₂ ἡδονῆς T: ἡδονὴν B c₁ ἔχειν BT: οὕτως ἔχειν G
c₃ αὐτὸν αὐτόν T: αὐτόν B: αὐτόν Hermann d₅ & Ven. 189:
om. BT d₆ δεῖν B: δεῖ T ἀμφισβητήσεως B: ἀμφισβητή-
σεων T d₇ παιδιᾶς T: παιδείας pr. B

πέρας ἱκανὸν γένηται τι διορισθέντων, σὺ δὲ συνεχώρησας καὶ
 ἔδωκας εἰς ταῦθ' ἡμῖν σαυτόν, ἡμεῖς δὲ δὴ λέγομεν, καθάπερ
 οἱ παῖδες, ὅτι τῶν ὀρθῶς δοθέντων ἀφαίρεσις οὐκ ἔστι· παῦσαι
 5 δὴ τὸν τρόπον ἡμῖν ἀπαντῶν τούτου ἐπὶ τὰ νῦν λεγόμενα.

ΣΩ. Τίνα λέγεις;

20 ΠΡΩ. Εἰς ἀπορίαν ἐμβάλλων καὶ ἀνερωτῶν ὧν μὴ δυναί-
 μεθ' ἂν ἱκανῆν ἀπόκρισιν ἐν τῷ παρόντι διδόναι σοι. μὴ
 γὰρ οἰώμεθα τέλος ἡμῖν εἶναι τῶν νῦν τὴν πάντων ἡμῶν
 ἀπορίαν, ἀλλ' εἰ δρᾶν τοῦθ' ἡμεῖς ἀδυνατοῦμεν, σοὶ δραστέον·
 5 ὑπέσχου γάρ. βουλευοῦ δὴ πρὸς ταῦτα αὐτὸς πότερον ἡδονῆς
 εἶδη σοι καὶ ἐπιστήμης διαιρετέον ἢ καὶ ἑατέον, εἴ πη καθ'
 ἕτερόν τινα τρόπον οἷός τ' εἶ καὶ βούλει δηλώσαι πως ἄλλως
 τὰ νῦν ἀμφισβητούμενα παρ' ἡμῖν.

b ΣΩ. Δεινὸν μὲν τοίνυν ἔτι προσδοκᾶν οὐδὲν δεῖ τὸν ἐμέ,
 ἐπειδὴ τοῦθ' οὕτως εἶπες· τὸ γὰρ εἰ βούλει ῥηθὲν λύει πάντα
 φόβον ἐκάστων πέρι. πρὸς δὲ αὐ τοῖς μνήμην τινὰ δοκεῖ
 τίς μοι δεδωκέναι θεῶν ἡμῖν.

5 ΠΡΩ. Πῶς δὴ καὶ τίνων;

ΣΩ. Λόγων ποτέ τιων πάλαι ἀκούσας ὄναρ ἢ καὶ
 ἐγρηγορῶς νῦν ἐννοῶ περὶ τε ἡδονῆς καὶ φρονήσεως, ὡς
 οὐδέτερον αὐτοῖν ἔστι τὰγαθόν, ἀλλὰ ἄλλο τι τρίτον, ἕτερον
 μὲν τούτων, ἄμεινον δὲ ἀμφοῖν. καίτοι τοῦτό γε ἂν ἐναρ-
 c γῶς ἡμῖν φανῆ νῦν, ἀπήλλακται μὲν ἡδονὴ τοῦ νικᾶν· τὸ
 γὰρ ἀγαθὸν οὐκ ἂν ἔτι ταῦτὸν αὐτῇ γίγνοιτο. ἢ πῶς;

ΠΡΩ. Οὕτως.

ΣΩ. Τῶν δέ γε εἰς τὴν διαίρεσιν εἰδῶν ἡδονῆς οὐδὲν ἔτι
 5 προσδεησόμεθα κατ' ἐμὴν δόξαν. προῖον δ' ἔτι σαφέστερον
 δείξει.

ε 2 δὲ T: δὴ B ε 5 ἀπαντῶν τούτου B: ἀπάντων τούτων pr. T G
 α 4 ἀλλ' εἰ T: ἀλλή B b 1 δεῖ τὸν] δεῖτον BT b 3 αὐ τοῖς B:
 αὐτοῖς T (αὐ τούτοις t) b 8 ἔστι τὰγαθόν B: ἔστιν ἀγαθόν T τι
 B t: om. pr. T b 9 καίτοι τοῦτό γε ἂν Badham: καὶ τοιοῦτό γε ἂν
 B: καὶ τοι οὕτω γε ἂν in marg. B²: καίτοι τοῦτο ἂν T c 2 γίγνοιτο
 B: γίγνεται T G: γίγνηται vulg. c 5 προῖον BT: προῖον (et mox
 δείξει ὁ λόγος) vulg.: προῖοντι Badham

ΠΡΩ. Κάλλιστ' εἰπὼν οὕτω καὶ διαπέραινε.

ΣΩ. Μίκρ' ἄττα τοίνυν ἔμπροσθεν ἔτι διομολογησώμεθα.

ΠΡΩ. Τὰ ποῖα;

ΣΩ. Τὴν τάγαθοῦ μοῖραν πότερον ἀνάγκη τέλεον ἢ μὴ d—
τέλεον εἶναι;

ΠΡΩ. Πάντων δήπου τελεώτατον, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Τί δέ; ἰκανὸν τάγαθόν;

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ οὐ; καὶ πάντων γε εἰς τοῦτο διαφέρειν 5
τῶν ὄντων.

ΣΩ. Τόδε γε μὴν, ὡς οἶμαι, περὶ αὐτοῦ ἀναγκαιότατον
εἶναι λέγειν, ὡς πᾶν τὸ γινώσκον αὐτὸ θηρεύει καὶ ἐφίεται
βουλόμενον ἐλεῖν καὶ περὶ αὐτὸ κτήσασθαι, καὶ τῶν ἄλλων
οὐδὲν φροντίζει πλὴν τῶν ἀποτελουμένων ἅμα ἀγαθοῖς. 10

ΠΡΩ. Οὐκ ἔστι τούτοις ἀντειπεῖν.

ΣΩ. Σκοπῶμεν δὴ καὶ κρίνωμεν τὸν τε ἡδονῆς καὶ τὸν e
φρονήσεως βίον ἰδόντες χωρὶς.

ΠΡΩ. Πῶς εἶπες;

ΣΩ. Μῆτε ἐν τῷ τῆς ἡδονῆς ἐνέστω φρόνησις μὴτ' ἐν
τῷ τῆς φρονήσεως ἡδονή. δεῖ γάρ, εἴπερ πότερον αὐτῶν 5
ἔστ' ἀγαθόν, μηδὲν μηδενὸς ἔτι προσδεῖσθαι δεόμενον δ'
ἂν φανῇ πότερον, οὐκ ἔστι που τοῦτ' ἔτι τὸ ὄντως ἡμῖν 21
ἀγαθόν.

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ ἂν;

ΣΩ. Οὐκοῦν ἐν σοὶ πειρώμεθα βασανίζοντες ταῦτα;

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΣΩ. Ἀποκρίνου δή.

ΠΡΩ. Λέγε.

ΣΩ. Δέξαι' ἂν, Πρώταρχε, σὺ ζῆν τὸν βίον ἅπαντα
ἡδόμενος ἡδονὰς τὰς μεγίστας;

d 5 διαφέρειν ΒΤ: διαφέρει vulg. d 9 αὐτὸ] αὐτὸ ΒΤ
e 5 πότερον Β: πρότερον Γ e 6 ἔστ' ἀγαθόν Τ: ἐστὶ ταγαθόν Β
μηδὲν μηδενὸς ΒΤ: μηδενὸς μηδὲν vulg. ἔτι Τ: τι Β a 1 πότερον
ΒΤ: ὀπότερον vulg. a 8 δέξαι ΒΤ: δέξαιο vulg. πρώταρχε
σὺ Β: σοὶ πρώταρχε Τ Γ

- 10 ΠΡΩ. Τί δ' οὔ; ἰ
 ΣΩ. Ἐρ' οὖν ἔτι τι πῶς ἂν σοι προσδεῖν ἡγοίω, εἰ τοῦτ'
 ἔχεις παντελῶς;
 ΠΡΩ. Οὐδαμῶς.
 ΣΩ. Ὅρα δῆ, τοῦ φρονεῖν καὶ τοῦ νοεῖν καὶ λογίζεσθαι
- b τὰ δέοντα καὶ ὅσα τούτων ἀδελφά, μῶν μὴ δέοι' ἂν τι;
 ΠΡΩ. Καὶ τί; πάντα γὰρ ἔχοιμ' ἂν που τὸ χαίρειν ἔχων.
 ΣΩ. Οὐκοῦν οὕτω ζῶν ἀεὶ μὲν διὰ βίου ταῖς μεγίσταις
 ἡδοναῖς χαίροις ἂν;
- 5 ΠΡΩ. Τί δ' οὔ;
 ΣΩ. Νοῦν δέ γε καὶ μνήμην καὶ ἐπιστήμην καὶ δόξαν
 μὴ κεκτημένος ἀληθῆ, πρῶτον μὲν τοῦτο αὐτό, εἰ χαίρεις ἢ
 μὴ χαίρεις, ἀνάγκη δῆπου σε ἀγνοεῖν, κενόν γε ὄντα πάσης
 φρονήσεως;
- 10 ΠΡΩ. Ἀνάγκη. -
- c ΣΩ. Καὶ μὴν ὡσαύτως μνήμην μὴ κεκτημένον ἀνάγκη
 δῆπου μὴδ' ὅτι ποτὲ ἔχαιρες μεμνήσθαι, τῆς τ' ἐν τῷ παρα-
 χρήμα ἡδονῆς προσπιπτούσης μὴδ' ἡντινοῦν μνήμην ὑπο-
 μένειν. δόξαν δ' αὖ μὴ κεκτημένον ἀληθῆ μὴ δοξάζειν χαίρειν
- 5 χαίροντα, λογισμοῦ δὲ στερόμενον μὴδ' εἰς τὸν ἔπειτα χρό-
 νον ὡς χαιρήσεις δυνατὸν εἶναι λογίζεσθαι, ζῆν δὲ οὐκ
 ἀνθρώπου βίον, ἀλλὰ τινος πλεύμονος ἢ τῶν ὅσα θαλάττια
 μετ' ὀστρεῖνων ἐμφυχά ἐστι σωμαίων. ἔστι ταῦτα, ἢ παρὰ
- d ταῦτα ἔχομεν ἄλλα διανοηθῆναι;
 ΠΡΩ. Καὶ πῶς;
 ΣΩ. Ἐρ' οὖν αἰρετὸς ἡμῖν βίος ὁ τοιοῦτος;
 ΠΡΩ. Εἰς ἀφασίαν παντάπασί με, ὦ Σώκρατες, οὗτος ὁ
- 5 λόγος ἐμβέβληκε τὰ νῦν.

a 12 ἔχεις B T: ἔχοις al.

δέοι' ἂν Klitsch: μὴδὲ ὄρᾶν B T

c 2 μὴδ'] μῆθ' Stallbaum

μὴδ' ἡντιν' οὖν T

c 8 ὀστρεῖνων B T: ὀστρείων vulg.

ἐχόμενα ἄλλως B: ἔχομεν ἄλλως πως T

a 14 τοῦ νοεῖν B: νοεῖν T

b 1 μὴ

b 7 εἰ T: εἴη B: om. G

c 3 μὴδ' ἡντιν' οὖν μνήμην B: μνήμην

c 4 χαίρειν] μὴ δὲ suprascr. b: μὴδὲ χαίρειν al.

d 1 ἔχομεν ἄλλα scripsi:

ΣΩ. Μήπω τοίνυν μαλθακιζώμεθα, τὸν δὲ τοῦ νοῦ μεταλαβόντες αὐ βίον ἴδωμεν.

ΠΡΩ. Τὸν ποῖον δὴ λέγεις;

ΣΩ. Εἴ τις δέξαιτ' ἂν αὐ ζῆν ἡμῶν φρόνησι μὲν καὶ νοῦν καὶ ἐπιστήμην καὶ μνήμην πᾶσαν πάντων κεκτημένος, 10 ἡδονῆς δὲ μετέχων μήτε μέγα μήτε σμικρόν, μηδ' αὐ λύπης, e ἀλλὰ τὸ παράπαν ἀπαθῆς πάντων τῶν τοιούτων.

ΠΡΩ. Οὐδέτερος ὁ βίος, ὦ Σώκρατες, ἔμοιγε τούτων αἰρετός, οὐδ' ἄλλω μή ποτε, ὡς ἐγῶμαι, φανῆ.

ΣΩ. Τί δ' ὁ συναμφότερος, ὦ Πρώταρχε, ἐξ ἀμφοῖν 22 συμμειχθεὶς κοινὸς γενόμενος;

ΠΡΩ. Ἡδονῆς λέγεις καὶ νοῦ καὶ φρονήσεως;

ΣΩ. Οὕτω καὶ τῶν τοιούτων [λέγω] ἔγωγε.

ΠΡΩ. Πᾶς δήπου τοῦτόν γε αἰρήσεται πρότερον ἢ 'κεί- 5 ων ὀποτεροῦν, καὶ πρὸς τούτοις [γε] οὐχ ὁ μὲν, ὁ δ' οὔ.

ΣΩ. Μανθάνομεν οὖν ὅτι νῦν ἡμῖν ἐστι τὸ συμβαῖνον ἐν τοῖς παροῦσι λόγοις;

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν, ὅτι γε τρεῖς μὲν βίοι προυτέθησαν, τοῖν δυοῖν δ' οὐδέτερος ἰκανὸς οὐδὲ αἰρετὸς οὔτε ἀνθρώπων b οὔτε ζῴων οὐδενί.

ΣΩ. Μῶν οὖν οὐκ ἤδη τούτων γε πέρι δήλου ὡς οὐδέτερος αὐτοῖν εἶχε τάγαθόν; ἦν γὰρ ἂν ἰκανὸς καὶ τέλος καὶ πᾶσι φυτοῖς καὶ ζῴοις αἰρετός, οἷσπερ δυνατὸν ἦν οὕτως 5 αἰεὶ διὰ βίου ζῆν· εἰ δέ τις ἄλλα ἠρεῖθ' ἡμῶν, παρὰ φύσιν— ἂν τὴν τοῦ ἀληθῶς αἰρετοῦ ἐλάμβανεν ἄκων ἐξ ἀγνοίας ἢ τινος ἀνάγκης οὐκ εὐδαίμονος.

ΠΡΩ. Ἔοικε γοῦν ταῦθ' οὕτως ἔχειν.

ΣΩ. Ὡς μὲν τοίνυν τὴν γε Φιλήβου θεὸν οὐ δεῖ δια- c νοεῖσθαι ταῦτόν καὶ τάγαθόν, ἰκανῶς εἰρήσθαι μοι δοκεῖ.

d6 νοῦ T: νῦν B d8 τὸν T: om. B e2 πάντων (ἂν)
 Badham a1 τί δ' T: τόδ' B a4 τῶν τοιούτων B: τὸν τοιούτου T
 λέγω seclusi: ἔγωγε om. BT: add. in marg. T a5 πρότερον Tb:
 πότερον B κείνων T: ἐκείνων B a6 τούτοις γε B: τούτοις T
 a7 ὅτι T: ἔτι B a9 γε T: om. B b1 οὐδέτερος T: οὐδέ-
 τεροι B b4 αὐτοῖν T: αὐτῶν B b7 ἀληθῶς B: ἀληθοῦς T

ΦΙ. Οὐδὲ γὰρ ὁ σὸς νοῦς, ὦ Σώκρατες, ἔστι τὰγαθόν, ἀλλ' ἔξει που ταῦτ' ἐγκλήματα.

- 5 ΣΩ. Τάχ' ἄν, ὦ Φίληβε, ὃ γ' ἐμός· οὐ μέντοι τόν γε ἀληθινὸν ἅμα καὶ θεῖον οἶμαι νοῦν, ἀλλ' ἄλλως πως ἔχειν. τῶν μὲν οὖν νικητηρίων πρὸς τὸν κοινὸν βίον οὐκ ἀμφισβητῶ
 d τί δράσομεν· τάχα γὰρ ἂν τοῦ κοινοῦ τούτου βίου αἰτιώμεθ' ἂν ἐκάτερος ὁ μὲν τὸν νοῦν αἴτιον, ὁ δ' ἠδουήν εἶναι, καὶ οὕτω τὸ μὲν ἀγαθὸν τούτων ἀμφοτέρων οὐδέτερον ἂν εἴη, τάχα δ' ἂν αἰτιῶν τις ὑπολάβοι πότερον αὐτῶν εἶναι. τούτου δὴ
 5 πέρι καὶ μᾶλλον ἔτι πρὸς Φίληβον διαμαχοίμην ἂν ὡς ἐν τῷ μεικτῷ τούτῳ βίῳ, ὅτι ποτ' ἔστι τοῦτο ὃ λαβὼν ὁ βίος οὗτος γέγονεν αἰρετὸς ἅμα καὶ ἀγαθός, οὐχ ἠδουή ἀλλὰ νοῦς τούτῳ συγγενέστερον καὶ ὁμοιότερόν ἐστι, καὶ κατὰ τοῦτον
 e τὸν λόγον οὐτ' ἂν τῶν πρωτείων οὐδ' αὖ τῶν δευτερείων ἠδουή μετὸν ἀληθῶς ἂν ποτε λέγοιτο· πορρωτέρω δ' ἐστὶ τῶν τριτείων, εἴ τι τῷ ἐμῷ νῷ δεῖ πιστεύειν ἡμᾶς τὰ νῦν.

- ΠΡΩ. Ἄλλὰ μήν, ὦ Σώκρατες, ἔμοιγε δοκεῖ νῦν μὲν
 5 ἠδουή σοι πεπτωκέναι καθαπερὲι πληγείσα ὑπὸ τῶν νυνδὴ λόγων· τῶν γὰρ νικητηρίων πέρι μαχομένη κεῖται. τὸν δὲ
 23 νοῦν, ὡς ἔοικε, λεκτέον ὡς ἐμφρόνως οὐκ ἀντεποιεῖτο τῶν νικητηρίων· τὰ γὰρ αὐτ' ἔπαθεν ἄν. τῶν δὲ δὴ δευτερείων στερηθεῖσα ἠδουή παντάπασιν ἂν τινα καὶ ἀτιμίαν σχοίη πρὸς τῶν αὐτῆς ἐραστῶν· οὐδὲ γὰρ ἐκείνοισ' ἔτ' ἂν ὁμοίως
 5 φαίνοιτο καλή.

ΣΩ. Τί οὖν; οὐκ ἄμεινον αὐτὴν εἶναι ἤδη καὶ μὴ τὴν ἀκριβεστάτην αὐτῇ προσφέροντα βάσανον καὶ ἐξελέγχοντα λυπεῖν;

ΠΡΩ. Οὐδὲν λέγεις, ὦ Σώκρατες.

- b ΣΩ. Ἄρ' ὅτι τὸ ἀδύνατον εἶπον, λυπεῖν ἠδουήν;

ε 4 ταυτὰ Β: ταῦτα τὰ Γ d 3 οὐδέτερον Γ: οὐδετέρων Β
 d 4 πότερον Β Γ: ὀπότερον vulg. e 1 οὐτ' ἂν Β: οὐτ' ἀδ Γ οὐδ'
 ἀδ Γ: οὐδ' ἂν Β e 4 μὲν Γ: om. Β e 6 μαχομένη Βt: μαχου-
 μένη Γ Γ

ΠΡΩ. Οὐ μόνον γε ἀλλ' ὅτι καὶ ἀγνοεῖς ὡς οὐδεὶς πῶ
σε ἡμῶν μεθήσει πρὶν ἂν εἰς τέλος ἐπεξέλθῃς τούτων τῷ
λόγῳ.

ΣΩ. Βαβαῖ ἄρα, ὦ Πρώταρχε, συχνοῦ μὲν λόγου τοῦ 5
λοιποῦ, σχεδὸν δὲ οὐδὲ ραδίου πάνυ τι νῦν. καὶ γὰρ δὴ
φαίνεται δεῖν ἄλλης μηχανῆς, ἐπὶ τὰ δευτερεῖα ὑπὲρ νοῦ
πορευόμενον οἶον βέλη ἔχειν ἕτερα τῶν ἔμπροσθεν λόγων·
ἔστι δὲ ἴσως ἓνια καὶ ταῦτά. οὐκοῦν χρή;

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ οὐ; 10

ΣΩ. Τὴν δέ γε ἀρχὴν αὐτοῦ διευλαβεῖσθαι πειρώμεθα **c**
τιθέμενοι.

ΠΡΩ. Ποίαν δὴ λέγεις;

ΣΩ. Πάντα τὰ νῦν ὄντα ἐν τῷ παντὶ διχῆ διαλάβωμεν,
μᾶλλον δ', εἰ βούλει, τριχῆ. 5

ΠΡΩ. Καθ' ὅτι, φράζοις ἄν;

ΣΩ. Λάβωμεν ἅπτα τῶν νυνδὴ λόγων.

ΠΡΩ. Ποῖα;

ΣΩ. Τὸν θεὸν ἐλέγομέν που τὸ μὲν ἄπειρον δεῖξαι τῶν
ὄντων, τὸ δὲ πέρας; 10

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΣΩ. Τούτω δὴ τῶν εἰδῶν τὰ δύο τιθώμεθα, τὸ δὲ τρίτον
ἐξ ἀμφοῖν τούτοις ἐν τι συμμισγόμενον. εἰμὶ δ', ὡς ἔοικεν, **d**
ἐγὼ γελοῖός τις ἄνθρωπος κατ' εἶδη διιστὰς καὶ συναριθμού-
μενος.

ΠΡΩ. Τί φῆς, ὦγαθέ;

ΣΩ. Τετάρτου μοι γένους αὐ προσδεῖν φαίνεται. 5

ΠΡΩ. Λέγε τίνος.

ΣΩ. Τῆς συμμείξεως τούτων πρὸς ἄλληλα τὴν αἰτίαν ὄρα,
καὶ τίθει μοι πρὸς τρισὶν ἐκείνοις τέταρτον τοῦτο.

b 6 ραδίου e ράδιον fecit pr. T : ράδιον B b 9 ἔστι] ἔσται Jackson
ταῦτα BT c 1 διευλαβεῖσθαι BT : εὐλαβεῖσθαι G c 5 μᾶλλον...
c 7 λάβωμεν om. B : add. in marg. B³ c 12 τούτω Stallbaum : τούτων
BT d 2 τις ἄνθρωπος Badham : τις ἰκανὸς B : τις ἰκανῶς T : τις καὶ
ἀνους Apelt κατ' T : τὰ τ' B d 5 φαίνεται T : om. B

ΠΡΩ. Μὼν οὖν σοι καὶ πέμπτου προσδεήσει διάκρισίν
10 τινος δυναμένου;

ΣΩ. Τάχ' ἂν οὐ μὴν οἶμαί γε ἐν τῷ νῦν· ἂν δέ τι δέη,
e συγγνώσῃ πού μοι σὺ μεταδιώκοντι πέμπτον [βίον].

ΠΡΩ. Τί μήν;

ΣΩ. Πρώτον μὲν δὴ τῶν τεττάρων τὰ τρία διελόμενοι,
τὰ δύο τούτων πειρώμεθα, πολλὰ ἐκάτερον ἐσχισμένον καὶ
5 διεσπασμένον ἰδόντες, εἰς ἐν πάλιν ἐκάτερον συναγαγόντες,
νοῆσαι πῆ ποτε ἦν αὐτῶν ἐν καὶ πολλὰ ἐκάτερον.

ΠΡΩ. Εἴ μοι σαφέστερον ἔτι περὶ αὐτῶν εἶποις, τάχ' ἂν
ἐποίμην.

24 ΣΩ. Λέγω τοίνυν τὰ δύο ἃ προτίθεμαι ταῦτ' εἶναι ἅπερ
νυνδῆ, τὸ μὲν ἅπειρον, τὸ δὲ πέρασ ἔχον· ὅτι δὲ τρόπον
τινὰ τὸ ἅπειρον πόλλ' ἐστί, πειράσομαι φράζειν. τὸ δὲ πέρασ
ἔχον ἡμᾶς περιμενέτω.

5 ΠΡΩ. Μένει.

ΣΩ. Σκέψαι δὴ. χαλεπὸν μὲν γὰρ καὶ ἀμφισβητήσιμον
ὁ κελεύω σε σκοπεῖν, ὅμως δὲ σκόπει. θερμότερον καὶ
ψυχροτέρου πέρι πρώτον ὄρα πέρασ εἴ ποτέ τι νοήσῃς ἂν, ἢ
τὸ μᾶλλον τε καὶ ἦττον ἐν αὐτοῖς οἰκοῦν(τε) τοῖς γένεσιν,
b ἕωςπερ ἂν ἐνοικῆτον, τέλος οὐκ ἂν ἐπιτρεψαίτην γίγνεσθαι
γενομένης γὰρ τελευτῆς καὶ αὐτῶ τετελευτήκατον.

ΠΡΩ. Ἄληθέστατα λέγεις.

ΣΩ. Ἄεὶ δέ γε, φαμέν, ἔν τε τῷ θερμότερῳ καὶ ψυχροτέρῳ
5 τὸ μᾶλλον τε καὶ ἦττον ἐνι.

ΠΡΩ. Καὶ μάλα.

ΣΩ. Ἄεὶ τοίνυν ὁ λόγος ἡμῖν σημαίνει τούτῳ μὴ τέλος
ἔχειν· ἀτελῆ δ' ὄντε δήπου παντάπασιν ἀπείρω γίγνεσθον.

ΠΡΩ. Καὶ σφόδρα γε, ὦ Σώκρατες.

Θ Ι σὺ μεταδιώκοντι T : συμμεταδιώκοντι B βίον secl. Schütz :
βία Apelt e 5 συνάγοντες T a 1 ταῦτ' scripsi : ταῦτ' BT
a 9 οἰκοῦντε rec. Coisl. : οἰκοῦν BT b 1 ἐνοικῆτον BT : ἐνοικεῖτον
vulg. οὐκ ἂν T : om. B (add. in marg. b) b 4 ψυχροτέρῳ B :
τῷ ψυχροτέρῳ T b 7 ἡμῖν σημαίνει T : σημαίνει B : σημαίνει ἡμῖν
vulg. b 8 ἀτελῆ δ' ὄντε T : ἀτε δὴλόν τε B

ΣΩ. Ἄλλ' εὖ γε, ὦ φίλε Πρώταρχε, ὑπέλαβες καὶ 10
 ἀνέμνησας ὅτι καὶ τὸ σφόδρα τοῦτο, ὃ σὺ νῦν ἐφθέγγω, c
 καὶ τό γε ἡρέμα τὴν αὐτὴν δύναμιν ἔχετον τῷ μᾶλλον τε καὶ
 ἦττον· ὅπου γὰρ ἂν ἐνήτον, οὐκ ἔατον εἶναι ποσὸν ἕκαστον,
 ἀλλ' αἰεὶ σφοδρότερον ἤσυχαιτέρον καὶ τούναντίον ἐκάσταις
 πράξεσιν ἐμποιοῦντε τὸ πλέον καὶ τὸ ἔλαττον ἀπεργάζεσθον, 5
 τὸ δὲ ποσὸν ἀφανίζετον. ὃ γὰρ ἐλέχθη νυνδὴ, μὴ ἀφανί-
 σαντε τὸ ποσόν, ἀλλ' ἔασαντε αὐτό τε καὶ τὸ μέτριον ἐν τῇ d
 τοῦ μᾶλλον καὶ ἦττον καὶ σφόδρα καὶ ἡρέμα ἔδρα ἐγγενέσθαι,
 αὐτὰ ἔρρει ταῦτα ἐκ τῆς αὐτῶν χώρας ἐν ἧ' ἐνήν. οὐ γὰρ
 ἔτι θερμότερον οὐδὲ ψυχρότερον εἶτην ἂν λαβόντε τὸ ποσόν·
 προχωρεῖ γὰρ καὶ οὐ μένει τό τε θερμότερον αἰεὶ καὶ τὸ
 ψυχρότερον ὡσαύτως, τὸ δὲ ποσὸν ἔστη καὶ προῖον ἐπαύσατο. 5
 κατὰ δὴ τοῦτον τὸν λόγον ἄπειρον γίγνεται ἂν τὸ θερμότερον
 καὶ τούναντίον ἅμα.

ΠΡΩ. Φαίνεται γοῦν, ὦ Σώκρατες· ἔστι δ', ὅπερ εἶπες,
 οὐ ράδια ταῦτα συνέπεσθαι. τὸ δὲ εἰς αὐθίς τε καὶ αὐθίς e
 ἴσως λεχθέντα τὸν τε ἐρωτῶντα καὶ τὸν ἐρωτώμενον ἰκανῶς
 ἂν συμφωνοῦντας ἀποφῆναιεν.

ΣΩ. Ἄλλ' εὖ μὲν λέγεις καὶ πειρατέον οὕτω ποιεῖν.
 νῦν μέντοι ἄθρει τῆς τοῦ ἀπίρου φύσεως εἰ τοῦτο δεξόμεθα
 σημεῖον, ἵνα μὴ πάντ' ἐπεξιόντες μηκύνωμεν. 5

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον δὴ λέγεις;

ΣΩ. Ὅπόσ' ἂν ἡμῖν φαίνεται μᾶλλον τε καὶ ἦττον γιγνό-
 μενα καὶ τὸ σφόδρα καὶ ἡρέμα δεχόμενα καὶ τὸ λίαν καὶ ὅσα
 τοιαῦτα πάντα, εἰς τὸ τοῦ ἀπίρου γένος ὡς εἰς ἐν δεῖ πάντα 25
 ταῦτα τιθέναι, κατὰ τὸν ἐμπροσθεν λόγον ὃν ἔφαμεν ὅσα
 διέσπασται καὶ διέσχισται συναγαγόντας χρῆναι κατὰ δύναμιν
 μίαν ἐπισημαίνεσθαι τινὰ φύσιν, εἰ μέμνησαι.

ΠΡΩ. Μέμνημαι. 5

ΣΩ. Οὐκοῦν τὰ μὴ δεχόμενα ταῦτα, τούτων δὲ τὰ ἐναντία

c 2 μᾶλλον τε B T: τε μᾶλλον vulg. c 3 ἂν B T: om. vulg.
 d 3 εἶτην T: ἔστην B (η suprascr. rec. b): ἦτην vulg.: ἦστην Vat.
 e 2 ἀποφῆναιεν B T: ἀποφῆναιεν vulg. a 1 γένος T: γένους B

πάντα δεχόμενα, πρῶτον μὲν τὸ ἴσον καὶ ἰσότητα, μετὰ δὲ τὸ ἴσον τὸ διπλάσιον καὶ πᾶν ὅτιπερ ἂν πρὸς ἀριθμὸν ἀριθμὸς
 b ἢ μέτρον ἢ πρὸς μέτρον, ταῦτα σύμπαντα εἰς τὸ πέρασ ἀπολογιζόμενοι καλῶς ἂν δοκοῖμεν δρᾶν τοῦτο. ἢ πῶς σὺ φῆς;

ΠΡΩ. Κάλλιστά γε, ὦ Σώκρατες.

5 ΣΩ. Εἶεν· τὸ δὲ τρίτον τὸ μεικτὸν ἐκ τούτων ἀμφοῖν τίνα ἰδέαν φήσομεν ἔχειν;

ΠΡΩ. Σὺ καὶ ἐμοὶ φράσεις, ὡς οἶμαι.

ΣΩ. Θεὸς μὲν οὖν, ἄνπερ γε ἐμαῖς εὐχαῖς ἐπήκοος γίγνηται τις θεῶν.

10 ΠΡΩ. Εὐχον δὴ καὶ σκόπει.

ΣΩ. Σκοπῶ· καὶ μοι δοκεῖ τις, ὦ Πρώταρχε, αὐτῶν φίλος ἡμῖν νυνδὴ γεγυμέναι.

c ΠΡΩ. Πῶς λέγεις τοῦτο καὶ τίμη τεκμηρίῳ χρῆ;

ΣΩ. Φράσω δῆλον ὅτι· σὺ δέ μοι συνακολούθησον τῷ λόγῳ.

ΠΡΩ. Λέγε μόνον.

5 ΣΩ. Θερμότερον ἐφθεγγόμεθα νυνδὴ πού τι καὶ ψυχρότερον. ἢ γάρ;

ΠΡΩ. Ναί.

ΣΩ. Πρόσθεσ δὴ ξηρότερον καὶ ὑγρότερον αὐτοῖς καὶ πλέον καὶ ἔλαττον καὶ θᾶπτον καὶ βραδύτερον καὶ μείζον
 10 καὶ σμικρότερον καὶ ὀπόσα ἐν τῷ πρόσθεν τῆς τὸ μᾶλλον τε καὶ ἥττον δεχομένης ἐτίθεμεν εἰς ἐν φύσεως.

d ΠΡΩ. Τῆς τοῦ ἀπείρου λέγεις;

ΣΩ. Ναί. συμμείγνυ δέ γε εἰς αὐτὴν τὸ μετὰ ταῦτα τὴν αὐτῷ τοῦ πέρατος γένναν.

ΠΡΩ. Ποίαν;

5 ΣΩ. Ἐν καὶ νυνδὴ, δέον ἡμᾶς καθάπερ τὴν τοῦ ἀπείρου συνηγάγομεν εἰς ἐν, οὕτω καὶ τὴν τοῦ περατοειδοῦς συνα-

b 8 θεδς T : δ θεδς B c 1 πῶς BT : πῶς δὴ G d 2 συμμείγνυ
 B : συμμίγνυε T d 3 αὐ τοῦ Coisl. : αὐτοῦ BT

γαγεῖν, οὐ συναγάγομεν. ἀλλ' ἴσως καὶ νῦν ταῦτόν δράσει, (εἰ) τούτων ἀμφοτέρων συναγομένων καταφανῆς κἀκείνη γενήσεται.

ΠΡΩ. Ποίαν καὶ πῶς λέγεις; 10

ΣΩ. Τὴν τοῦ ἴσου καὶ διπλασίου, καὶ ὀπόση παύει πρὸς ἄλληλα τἀναντία διαφόρως ἔχοντα, σύμμετρα δὲ καὶ σύμφωνα ἐνθείσα ἀριθμὸν ἀπεργάζεται. e

ΠΡΩ. Μανθάνω· φαίνη γάρ μοι λέγειν μειγνὺς ταῦτα γενέσεις τινὰς ἐφ' ἐκάστων αὐτῶν συμβαίνειν.

ΣΩ. Ὅρθῶς γὰρ φαίνομαι. 5

ΠΡΩ. Λέγε τοίνυν.

ΣΩ. Ἄρα οὐκ ἐν μὲν νόσοις ἢ τούτων ὀρθῆ κοινωνία τὴν ὑγείας φύσιν ἐγέννησεν;

ΠΡΩ. Παντάσασιν μὲν οὖν. 26

ΣΩ. Ἐν δὲ ὀξεῖ καὶ βαρεῖ καὶ ταχεῖ καὶ βραδεῖ, ἀπείροις οὖσιν, ἄρ' οὐ ταῦτὰ [ἐγγιγνόμενα] ταῦτα ἅμα πέρασ τε ἀπηργάσατο καὶ μουσικὴν σύμπασαν τελεώτατα συνεστήσατο;

ΠΡΩ. Κάλλιστά γε. 5

ΣΩ. Καὶ μὴν ἐν γε χειμῶσιν καὶ πνίγεσιν ἐγγενομένη τὸ μὲν πολὺ λίαν καὶ ἄπειρον ἀφείλετο, τὸ δὲ ἔμμετρον καὶ ἅμα σύμμετρον ἀπηργάσατο.

ΠΡΩ. Τί μήν;

ΣΩ. Οὐκοῦν ἐκ τούτων ὄραί τε καὶ ὅσα καλὰ πάντα ἡμῖν γέγονε, τῶν τε ἀπείρων καὶ τῶν πέρασ ἔχόντων συμμειχθέντων;

ΠΡΩ. Πῶς δ' οὖν;

ΣΩ. Καὶ ἄλλα γε δὴ μυρία ἐπιλείπω λέγων, οἷον μεθ' ὑγείας κάλλος καὶ ἰσχύν, καὶ ἐν ψυχαῖς αὐτῶν πάμπολλα ἕτερα 5

d 7 ἀλλ' . . . d 9 γενήσεται post e 2 ἀπεργάζεται transp. Jackson
 d 7 δράσει (εἰ) Vahlen: δράσει B T: δράσ εἰ Apelt d 8 συναγομέ-
 νων] συμμισσομένων Jackson κἀκείνη T: κἀκείνης B d 10 ποίαν
 B T: ποῖ vulg. e 3 μειγνὺς B T: μειγνῶσι Klitsch e 4 ἐφ' T: ἀφ' B
 αὐτῶν T: om. B a 3 ταῦτὰ (τοῦτο fuit) . . . ταῦτα B: ταῦτα . . . τὰ
 αὐτὰ T ἐγγιγνόμενα seclusi a 5 κάλλιστά B T G: μάλλιστά
 vulg. a 6 ἐγγενομένη T G: ἐγγενομένα B a 7 λίαν T: λείον B
 b 5 γε T: om. B

καὶ πάγκαλα. ὕβριον γάρ που καὶ σύμπασαν πάντων ποιη-
 ρίαν αὕτη κατιδοῦσα ἢ θεός, ὦ καλὲ Φίληβε, πέρασ οὔτε
 ἡδονῶν οὐδὲν οὔτε πλησμονῶν ἐνὸν ἐν αὐτοῖς, νόμον καὶ
 10 τάξιν πέρασ ἔχοντ' ἔθετο· καὶ σὺ μὲν ἀποκναῖσαι φῆς
 C αὐτήν, ἐγὼ δὲ τούναντίον ἀποσῶσαι λέγω. σοὶ δέ, ὦ
 Πρώταρχε, πῶς φαίνεται;

ΠΡΩ. Καὶ μάλα, ὦ Σώκρατες, ἔμοιγε κατὰ νοῦν.

ΣΩ. Οὐκοῦν τὰ μὲν δὴ τρία ταῦτα εἶρηκα, εἰ συννοεῖς.

5 ΠΡΩ. Ἄλλ' οἶμαι κατανοεῖν· ἐν μὲν γάρ μοι δοκεῖς τὸ
 ἄπειρον λέγειν, ἐν δὲ καὶ δεύτερον τὸ πέρασ ἐν τοῖς οὔσι
 τρίτον δὲ οὐ σφόδρα κατέχω τί βούλει φράζειν.

ΣΩ. Τὸ γὰρ πλήθός σε, ὦ θανμάσιε, ἐξέπληξε τῆς τοῦ
 τρίτου γενέσεως· καίτοι πολλά γε καὶ τὸ ἄπειρον παρέ-
 d σχητο γένη, ὅμως δ' ἐπισφραγισθέντα τῷ τοῦ μᾶλλον καὶ
 ἐναντίον γένει ἐν ἐφάνη.

ΠΡΩ. Ἀληθῆ.

ΣΩ. Καὶ μὴν τό γε πέρασ οὔτε πολλὰ εἶχεν, οὔτ'
 5 ἔδυσκολοαίνομεν ὡς οὐκ ἦν ἐν φύσει.

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ ἄν;

ΣΩ. Οὐδαμῶς. ἀλλὰ τρίτον φάθι με λέγειν, ἐν τούτο
 τιθέντα τὸ τούτων ἔκγονον ἅπαν, γένεσιν εἰς οὐσίαν ἐκ
 τῶν μετὰ τοῦ πέρατος ἀπειργασμένων μέτρων,

10 ΠΡΩ. Ἐμαθον.

e ΣΩ. Ἀλλὰ δὴ πρὸς τρισὶ τέταρτόν τι τότε ἔφαμεν εἶναι
 γένος σκεπτέον· κοινῇ δ' ἡ σκέψις. ὄρα γὰρ εἰ σοὶ δοκεῖ
 ἀναγκαῖον εἶναι πάντα τὰ γιγνόμενα διὰ τινα αἰτίαν
 γίνεσθαι.

b 8 οὔτε ἡδονῶν οὐδὲν B : οὐδὲν οὔτε ἡδονῶν T b 10 ἔχοντ' T :
 ἐχόντων B ἀποκναῖσαι φῆς vir doctus in Kidd. Misc. Porson

aῖσαι
 p. 265 : ἀποκνᾶς ἔφης Paq. 1811 : ἀποκνᾶις ἔφης BT : ἀποκν... ἔφης
 G : ἀποκνᾶν ἔφης corr. E vulg. c 4 δὴ B : om. T c 6 λέγειν
 T : λέγων B d 4 οὔτε BT : ὅτε Apelt : οὔτε (ὡς) Schütz : οὔτε
 (ὅτι) Bury οὔτε BT : οὐκ Apelt d 5 ἐν T : ἐν B d 7 ἐν
 τούτο T : ἐν τι τούτων B d 8 ἔκγονον T : ἔγγονον B e 1 (τοῖς)
 τρισὶ Badham τότε TG : τότε B : ποτε t vulg.

ΠΡΩ. Ἐμοιγε· πῶς γὰρ ἂν χωρὶς τούτου γίγνοιτο; 5

ΣΩ. Οὐκοῦν ἢ τοῦ ποιούντος φύσις οὐδὲν πλὴν ὀνόματι τῆς αἰτίας διαφέρει, τὸ δὲ ποιοῦν καὶ τὸ αἴτιον ὀρθῶς ἂν εἴη λεγόμενον ἕν;

ΠΡΩ. Ὅρθῶς.

ΣΩ. Καὶ μὴν τό γε ποιούμενον αὐ καὶ τὸ γιγνόμενον 27 οὐδὲν πλὴν ὀνόματι, καθάπερ τὸ νυνδῆ, διαφέρουν εὐρήσομεν. ἢ πῶς;

ΠΡΩ. Οὕτως.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν ἡγείται μὲν τὸ ποιοῦν αἰεὶ κατὰ φύσιν, τὸ 5 δὲ ποιούμενον ἐπακολουθεῖ γιγνόμενον ἐκείνῳ;

ΠΡΩ. Πάνν γε.

ΣΩ. Ἄλλο ἄρα καὶ οὐ ταῦτόν αἰτία τ' ἐστὶ καὶ τὸ δουλεῦον εἰς γένεσιν αἰτία.

ΠΡΩ. Τί μὴν; 10

ΣΩ. Οὐκοῦν τὰ μὲν γιγνόμενα καὶ ἐξ ὧν γίνεται πάντα τὰ τρία παρέσχετο ἡμῖν γένη;

ΠΡΩ. Καὶ μάλα.

ΣΩ. Τὸ δὲ δὴ πάντα ταῦτα δημιουργοῦν λέγομεν τέταρτον, 15 τὴν αἰτίαν, ὡς ἰκανῶς ἕτερον ἐκείνων δεδηλωμένον;

ΠΡΩ. Ἐτερον γὰρ οὖν.

ΣΩ. Ὅρθῶς μὴν ἔχει, διωρισμένων τῶν τεττάρων, ἐνὸς ἐκάστου μνήμης ἕνεκα ἐφεξῆς αὐτὰ καταριθμήσασθαι. 20

ΠΡΩ. Τί μὴν;

ΣΩ. Πρῶτον μὲν τοῖνων ἄπειρον λέγω, δεύτερον δὲ πέρασ, ἔπειτ' ἐκ τούτων τρίτον μεικτὴν καὶ γεγενημένην οὐσίαν· τὴν δὲ τῆς μείξεως αἰτίαν καὶ γενέσεως τετάρτην λέγων ἄρα μὴ πλημμελοίην ἂν τι; 25

ΠΡΩ. Καὶ πῶς; c

ε 5 τούτου B: τούτων T: τούτων τι Paley a 6 ἐπακολουθεῖ T: ἀκολουθεῖ B a 11 ἐξ ὧν T: ἐξω B b 1 λέγομεν B: λέγωμεν T b 2 δεδηλωμένον T: δεδηλωμένων B b 3 ἕτερον B: λέγωμεν T: λέγομεν G b 7 δὲ B: om. pr. T c 1 λέγων BTG: λέγω vulg. ἄρα μὴ T: ἄρα B

ΣΩ. Φέρε δὴ, τὸ μετὰ τοῦθ' ἡμῖν τίς ὁ λόγος, καὶ τί ποτε βουλευθέντες εἰς ταῦτα ἀφικόμεθα; ἄρ' οὐ τότε ἦν; 5 δευτερεῖα ἐξήτουμέν ποτερον ἡδονῆς γίγνoui' ἂν ἢ φρονήσεως. οὐχ οὕτως ἦν;

ΠΡΩ. Οὕτω μὲν οὖν.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν ἴσως νῦν, ἐπειδὴ ταῦτα οὕτω διειλόμεθα, κάλλιον ἂν καὶ τὴν κρίσιν ἐπιτελεσαίμεθα πρώτου πέρι καὶ 10 δευτέρου, περὶ ᾧ δὴ τὸ πρῶτον ἡμφεσβητήσαμεν;

ΠΡΩ. Ἴσως.

δ ΣΩ. Ἴθι δὴ· νικῶντα μὲν ἔθεμέν που τὸν μεικτὸν βίον ἡδονῆς τε καὶ φρονήσεως. ἦν οὕτως;

ΠΡΩ. Ἦν.

ΣΩ. Οὐκοῦν τοῦτον μὲν τὸν βίον ὀρθῶμέν που τίς τέ 5 ἐστι καὶ ὀπίου γένους;

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ οὔ;

ΣΩ. Καὶ μέρος γ' αὐτὸν φήσομεν εἶναι τοῦ τρίτου οἶμαι γένους· οὐ γὰρ [δ] δυοῖν τινοῖν ἐστι [μικτὸς ἐκείνος] ἀλλὰ συμπάντων τῶν ἀπείρων ὑπὸ τοῦ πέρατος δεδεμένων, ὥστε 10 ὀρθῶς ὁ νικηφόρος οὗτος βίος μέρος ἐκείνου γίγνoui' ἂν.

ΠΡΩ. Ὅρθότατα μὲν οὖν.

e ΣΩ. Εἶεν· τί δὲ ὁ σός, ᾧ Φίληβε, ἡδὺς καὶ ἄμεικτος ᾧν; ἐν τίνι γένει τῶν εἰρημένων λεγόμενος ὀρθῶς ἂν ποτε λέγοιτο; ᾧδε δ' ἀποκριναί μοι πρὶν ἀποφῆνασθαι.

ΦΙ. Λέγε μόνον.

5 ΣΩ. Ἐδονὴ καὶ λύπη πέρας ἔχουσι, ἢ τῶν τὸ μᾶλλον τε καὶ ἥττον δεχομένων ἐστίν;

ΦΙ. Ναί, τῶν τὸ μᾶλλον, ᾧ Σώκρατες· οὐ γὰρ ἂν ἡδονὴ

c8 ἴσως ci. Stallbaum: ὡς B T c9 κάλλιον ἂν B: καλλίονα ἂν T: καλλίονα ἂν ἴσως vulg. d1 μὲν B: om. T d4 τέ B: om. T d7 γ' αὐτὸν φήσομεν T: ταυτὸν ἐφήσαμεν B d8 δ T: om. B: δ . . . μικτὸς ἐκείνος seclusi auctore Jackson μικτὸν ἐκείνο Schütz τινοῖν T: τινυν B ἀλλὰ B: ἀλλ' ὁ T d9 τῶν B: om. T d10 ὀρθῶς T: ὀρθὸς B e1 καὶ ἄμεικτος T: καὶ μικτὸς B e3 ἀποκριναί μοι T: ἀποκρίνομαί μοι B e6 ἐστίν B: ἐστίν T e7 ναί τῶν τὸ T: ναί τὸν τὸ B

πάν ἀγαθὸν ἦν, εἰ μὴ ἄπειρον ἐτύγχανε πεφυκὸς καὶ πλήθει
καὶ τῷ μᾶλλον.

ΣΩ. Οὐδέ γ' ἄν, ὦ Φίληβε, λύπη πάν κακόν· ὥστ' ἄλλο 28
τι νῶν σκεπτέον ἢ τὴν τοῦ ἀπείρου φύσιν ὡς παρέχεται τι
μέρος ταῖς ἡδοναῖς ἀγαθοῦ. τούτῳ δὴ σοι τῶν ἀπεράντων
γε γένους ἔστων· φρόνησιν δὲ καὶ ἐπιστήμην καὶ νοῦν εἰς
τί ποτε τῶν προειρημένων, ὦ Πρώταρχε τε καὶ Φίληβε, νῦν 5
θέντες οὐκ ἂν ἀσεβοῦμεν; οὐ γάρ μοι δοκεῖ σμικρὸς ἡμῖν
εἶναι ὁ κίνδυνος κατορθῶσασι καὶ μὴ περὶ τὸ νῦν ἐρωτώμενον.

ΦΙ. Σεμνύνεις γάρ, ὦ Σώκρατες, τὸν σεαυτοῦ θεόν. b

ΣΩ. Καὶ γὰρ σύ, ὦ ἑταῖρε, τὴν σαυτοῦ· τὸ δ' ἐρωτώμενον
ὅμως ἡμῖν λεκτέον.

ΠΡΩ. Ὅρθῶς τοι λέγει Σωκράτης, ὦ Φίληβε, καὶ αὐτῷ
πειστέον. 5

ΦΙ. Οὐκοῦν ὑπὲρ ἐμοῦ σύ, Πρώταρχε, προήρησαι λέγειν;

ΠΡΩ. Πάνυ γε· νῦν μέντοι σχεδὸν ἀπορῶ, καὶ δέομαί
γε, ὦ Σώκρατες, αὐτόν σε ἡμῖν γενέσθαι προφήτην, ἵνα
μηδὲν ἡμεῖς σοι περὶ τὸν ἀγωνιστὴν ἐξαμαρτάνοντες παρὰ
μέλος φθεγξώμεθά τι. 10

ΣΩ. Πειστέον, ὦ Πρώταρχε· οὐδὲ γὰρ χαλεπὸν οὐδὲν c
ἐπιτάττεις. ἀλλ' ὄντως σε ἐγώ, καθάπερ εἶπε Φίληβος,
σεμνύνων ἐν τῷ παίξειν ἐθορύβησα, νοῦν καὶ ἐπιστήμην
ἐρόμενος ὁποίου γένους εἶεν;

ΠΡΩ. Παντάσῃ γε, ὦ Σώκρατες. 5

ΣΩ. Ἄλλὰ μὴν ῥάδιον· πάντες γὰρ συμφωνοῦσιν οἱ
σοφοί, ἑαυτοὺς ὄντως σεμνύνοντες, ὡς νοῦς ἐστὶ βασιλεὺς ἡμῖν
οὐρανοῦ τε καὶ γῆς. καὶ ἴσως εὖ λέγουσι. διὰ μακροτέρων
δ', εἰ βούλει, τὴν σκέψιν αὐτοῦ τοῦ γένους ποιησώμεθα.

ε 8 πανάγαθον et mox a 1 πάγκακον ci. Bekker e 9 τῷ T: τὸ B
a 1 οὐδέ γ' T: οὐδέ B a 2 ὡς] δ corr. Par. 1814: φ Paley
a 3 τούτῳ scripsi: τούτων BT: τοῦτο corr. Ven. 189 a 4 γε γένους
scripsi: γεγονός BT ἔστων scripsi: ἔστω BT a 7 εἶναι ὁ
κίνδυνος κατορθῶσασι B: ὁ κίνδυνος εἶναι καὶ κατορθῶσασι T b 4 ὦ
Φίληβε T: om. B b 7 νῦν μέντοι T: μὲν τοίνυν B b 8 σε T:
γε B c 7 ὄντως BT G: οὕτω vulg. c 8 τε B: om. T

d ΠΡΩ. Λέγ' ὅπως βούλει, μηδὲν μῆκος ἡμῖν ὑπολογιζόμενος, ὦ Σώκρατες, ὡς οὐκ ἀπεχθησόμενος.

ΣΩ. Καλῶς εἶπες. ἀρξώμεθα δέ πως ὧδε ἐπανερωτῶντες.

ΠΡΩ. Πῶς;

5 ΣΩ. Πότερον, ὦ Πρώταρχε, τὰ σύμπαντα καὶ τόδε τὸ καλούμενον ὄλον ἐπιτροπεύειν φῶμεν τὴν τοῦ ἀλόγου καὶ εἰκῆ δύναμιν καὶ τὸ ὄπη ἔτυχεν, ἢ τὰναντία, καθάπερ οἱ πρόσθεν ἡμῶν ἔλεγον, νοῦν καὶ φρόνησίν τινα θαυμαστὴν συντάττουσαν διακυβερῶν;

e ΠΡΩ. Οὐδὲν τῶν αὐτῶν, ὦ θαυμάσιε Σώκρατες· ὁ μὲν γὰρ σὺ νῦν λέγεις, οὐδὲ ὅσιον εἶναι μοι φαίνεται. τὸ δὲ νοῦν πάντα διακοσμεῖν αὐτὰ φάναι καὶ τῆς ὄψεως τοῦ κόσμου καὶ ἡλίου καὶ σελήνης καὶ ἀστέρων καὶ πάσης τῆς
5 περιφορᾶς ἄξιον, καὶ οὐκ ἄλλως ἔγωγ' ἂν ποτε περὶ αὐτῶν εἴποιμι οὐδ' ἂν δοξάσαιμι.

29 ΣΩ. Βούλει δῆτά τι καὶ ἡμεῖς τοῖς ἔμπροσθεν ὁμολογούμενον συμφήσωμεν ὡς ταῦθ' οὕτως ἔχει, καὶ μὴ μόνου οἰώμεθα δεῖν τἀλλότρια ἄνευ κινδύνου λέγειν, ἀλλὰ καὶ συγκινδυνεύωμεν καὶ μετέχωμεν τοῦ ψόγου, ὅταν ἀνὴρ δεινὸς φῆ ταῦτα μὴ οὕτως ἀλλ' ἀτάκτως ἔχειν;

5 ΠΡΩ. Πῶς γὰρ οὐκ ἂν βουλοίμην;

ΣΩ. Ἴθι δῆ, τὸν ἐπιόντα περὶ τούτων νῦν ἡμῖν λόγον ἄθρει.

ΠΡΩ. Λέγε μόνου.

10 ΣΩ. Τὰ περὶ τὴν τῶν σωμάτων φύσιν ἀπάντων τῶν ζώων, πῦρ καὶ ὕδωρ καὶ πνεῦμα καθορώμεν πον καὶ γῆν καθάπερ οἱ χειμαζόμενοι, φασίν, ἐνόντα ἐν τῇ συστάσει.

b ΠΡΩ. Καὶ μάλα· χειμαζόμεθα γὰρ ὄντως ὑπ' ἀπορίας ἐν τοῖς νῦν λόγοις.

d 5 *πότερον* T : *πρότερον* B τὸ B : om. T Eus. d 7 τὸ BT :
om. G : τὰ vulg. e 1 οὐδὲν τῶν αὐτῶν BT Eus. : οὐ δεῖ τῶν ἐναντίων
Apelt e 2 νῦν λέγεις TG : νῦν δὴ λέγεις B : λέγεις νῦν vulg.
e 4 ἀστέρων B : ἀστρων T e 7 δῆτά τι B : δῆτα T ὁμολογούμενον
BT : ὁμολογοῦμένοις vulg. : ὁμολογημένοις Theodoretus a 1 ταῦθ'
BT : τοῦθ' G

ΣΩ. Φέρε δή, περὶ ἐκάστου τῶν παρ' ἡμῖν λαβὲ τὸ τοιόνδε.

ΠΡΩ. Ποῖον;

5

ΣΩ. Ὅτι μικρὸν τε τούτων ἕκαστον παρ' ἡμῖν ἔνεστι καὶ φαῦλον καὶ οὐδαμῆ οὐδαμῶς εἰλικρινὲς ὃν καὶ τὴν δύναμιν οὐκ ἀξίαν τῆς φύσεως ἔχον. ἐν ἐνὶ δὲ λαβῶν περὶ πάντων νόει ταυτόν. οἶον πῦρ ἔστι μὲν που παρ' ἡμῖν, ἔστι δ' ἐν τῷ παντί.

10

ΠΡΩ. Τί μήν;

ΣΩ. Οὐκοῦν σμικρὸν μὲν τι τὸ παρ' ἡμῖν καὶ ἀσθενὲς καὶ φαῦλον, τὸ δ' ἐν τῷ παντί πλήθει τε θαναμαστόν καὶ κάλλει καὶ πάσῃ δυνάμει τῇ περὶ τὸ πῦρ οὔση.

ΠΡΩ. Καὶ μάλ' ἀληθὲς ὃ λέγεις.

ΣΩ. Τί δέ; τρέφεται καὶ γίγνεται ἐκ τούτου καὶ αὐξεται τὸ τοῦ παντός πῦρ ὑπὸ τοῦ παρ' ἡμῖν πυρός, ἢ τούναντίον ὑπ' ἐκείνου τό τ' ἐμὸν καὶ τὸ σὸν καὶ τὸ τῶν ἄλλων ζῶων ἅπαντ' ἴσχει ταῦτα;

5

ΠΡΩ. Τοῦτο μὲν οὐδ' ἀποκρίσεως ἄξιον ἐρωτᾷς.

ΣΩ. Ὅρθῶς· ταῦτα γὰρ ἐρεῖς οἶμαι περὶ τε τῆς ἐν τοῖς ζῶοις γῆς τῆς ἐνθάδε καὶ τῆς ἐν τῷ παντί, καὶ τῶν ἄλλων δὴ πάντων ὅσων ἠρώτησα ὀλίγον ἔμπροσθεν. οὕτως ἀποκριθῆ;

d

ΠΡΩ. Τίς γὰρ ἀποκρινόμενος ἄλλως ὑγιαίνων ἂν ποτε φανείη;

5

ΣΩ. Σχεδὸν οὐδ' ὀπισθοῦν· ἀλλὰ τὸ μετὰ τοῦτο ἐξῆς ἔπου. πάντα γὰρ ἡμεῖς ταῦτα τὰ νυνδὴ λεχθέντα ἄρ' οὐκ εἰς ἐν συγκείμενα ἰδόντες ἐπωνομάσαμεν σῶμα;

ΠΡΩ. Τί μήν;

ΣΩ. Ταυτόν δὴ λαβὲ καὶ περὶ τούτου δὲ κόσμον λέγομεν [διὰ] τὸν αὐτὸν γὰρ τρόπον ἂν εἶη που σῶμα, σύνθετον ὃν ἐκ τῶν αὐτῶν.

e

b6 παρ' secl. Klitsch ἔνεστι] fort. μὲν ἐστι b9 ἔστι μὲν
T Eus. : μὲν ἐστι B c5 αὐξεται Jackson: ἀρχεται BT d1 γὰρ
B Eusebius : γ' ἂν T : γ' αὐ Ast e Ficino (quomodo) d3 πάντων
B : om. T Eus. o2 διὰ secl. Badham

ΠΡΩ. Ὅρθότατα λέγεις.

5 ΣΩ. Πότερον οὖν ἐκ τούτου τοῦ σώματος ὅλως τὸ παρ' ἡμῖν σῶμα ἢ ἐκ τοῦ παρ' ἡμῖν τούτο τρέφεται τε καὶ ὅσα νυνδὴ περὶ αὐτῶν εἶπομεν εἴληφέν τε καὶ ἔχει;

ΠΡΩ. Καὶ τοῦθ' ἕτερον, ὦ Σώκρατες, οὐκ ἄξιον ἐρωτήσεως.

30 ΣΩ. Τί δέ; τόδε ἄρα ἄξιον; ἢ πῶς ἐρεῖς;

ΠΡΩ. Λέγε τὸ ποῖον.

ΣΩ. Τὸ παρ' ἡμῖν σῶμα ἄρ' οὐ ψυχὴν φήσομεν ἔχειν;

ΠΡΩ. Δῆλον ὅτι φήσομεν.

5 ΣΩ. Πόθεν, ὦ φίλε Πρώταρχε, λαβόν, εἴπερ μὴ τό γε τοῦ παντός σῶμα ἐμψυχον ὄν ἐτύχανε, ταῦτά γε ἔχον τούτῳ καὶ ἔτι πάντη καλλίονα;

ΠΡΩ. Δῆλον ὡς οὐδαμόθεν ἄλλοθεν, ὦ Σώκρατες.

10 ΣΩ. Οὐ γάρ που δοκοῦμέν γε, ὦ Πρώταρχε, τὰ τέτταρα ἐκεῖνα, πέρασ καὶ ἄπειρον καὶ κοινὸν καὶ τὸ τῆς αἰτίας γένος
b ἐν ἅσασι τέταρτον ἐνόν, τούτο ἐν μὲν τοῖς παρ' ἡμῖν ψυχὴν τε παρέχον καὶ σωμασκίαν ἐμποιοῦν καὶ πταίσαντος σώματος
ιατρικὴν καὶ ἐν ἄλλοις ἄλλα συντιθὲν καὶ ἀκούμενον πᾶσαν
καὶ παντοίαν σοφίαν ἐπικαλεῖσθαι, τῶν δ' αὐτῶν τούτων
5 ὄντων ἐν ὅλῳ τε οὐρανῷ καὶ κατὰ μεγάλα μέρη, καὶ προσέτι
καλῶν καὶ εἰλικρινῶν, ἐν τούτοις δ' οὐκ ἄρα μεμηχανῆσθαι
τὴν τῶν καλλίστων καὶ τιμιωτάτων φύσιν.

c ΠΡΩ. Ἄλλ' οὐδαμῶς τοῦτό γ' ἂν λόγον ἔχοι.

ΣΩ. Οὐκοῦν εἰ μὴ τοῦτο, μετ' ἐκείνου τοῦ λόγου ἂν
ἐπόμενοι βέλτιον λέγοιμεν ὡς ἔστιν, ἃ πολλὰκίς εἰρήκαμεν,
ἄπειρόν τε ἐν τῷ παντὶ πολὺ, καὶ πέρασ ἱκανόν, καὶ τις
5 ἐπ' αὐτοῖς αἰτία οὐ φαύλη, κοσμοῦσά τε καὶ συντάπτουσα
ἐνιαυτούς τε καὶ ὄρας καὶ μῆνας, σοφία καὶ νοῦς λεγομένη
δικαιοτάτ' ἂν.

ε 7 ἔχει T Eus. : ἴσχει B a 1 ἄρα T : ἄρα B a 6 ὄν T Eus. :
ἐόν B a 7 πάντη BT : om. vulg. a 10 πέρασ T : om. B
b 2 παρέχον] παρέχειν Beare σωμασκίαν Eus. : σῶμα σκίαν BT
b 3 συντιθὲν B : συντεθὲν TG b 7 τὴν T Eus. : διὰ B

ΠΡΩ. Δικαιότατα δῆτα.

ΣΩ. Σοφία μὴν καὶ νοῦς ἄνευ ψυχῆς οὐκ ἂν ποτε
γενοίσθην. 10

ΠΡΩ. Οὐ γὰρ οὖν.

ΣΩ. Οὐκοῦν ἐν μὲν τῇ τοῦ Διὸς ἐρεῖς φύσει βασιλικὴν δ
μὲν ψυχὴν, βασιλικὸν δὲ νοῦν ἐγγίγνεσθαι διὰ τὴν τῆς
αἰτίας δύναμιν, ἐν δ' ἄλλοις ἄλλα καλά, καθ' ὅτι φίλον
ἐκάστοις λέγεσθαι.

ΠΡΩ. Μάλα γε. 5

ΣΩ. Τοῦτου δὴ τὸν λόγον ἡμᾶς μὴ τι μάτην δόξης, ὦ
Πρώταρχε, εἰρηκέναι, ἀλλ' ἔστι τοῖς μὲν πάλαι ἀποφνηνα-
μένοις ὡς αἰεὶ τοῦ παντὸς νοῦς ἄρχει σύμμαχος ἐκείνοις.

ΠΡΩ. Ἔστι γὰρ οὖν.

ΣΩ. Τῇ δέ γε ἐμῇ ζητήσῃ πεπορικῶς ἀπόκρισιν, ὅτι νοῦς 10
ἐστὶ γένους τῆς τοῦ πάντων αἰτίου λεχθέντος [τῶν τετ- e
τάρων, [ὦν] ἦν ἡμῖν ἐν τούτῳ]. ἔχεις γὰρ δήπου νῦν ἡμῶν
ἤδη τὴν ἀπόκρισιν.

ΠΡΩ. Ἐχω καὶ μάλα ἱκανῶς· καίτοι με ἀποκρινάμενος
ἔλαθες. 5

ΣΩ. Ἀνάπαυλα γάρ, ὦ Πρώταρχε, τῆς σπουδῆς γίγνεται
ἐνίοτε ἡ παιδιά.

ΠΡΩ. Καλῶς εἶπες.

ΣΩ. Νῦν δήπου, ὦ ἐταῖρε, οὐ μὲν γένους ἐστὶ καὶ τίνα 31
ποτὲ δύναμιν κέκτηται, σχεδὸν ἐπιεικῶς ἡμῖν τὰ νῦν
δεδήλωται.

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΣΩ. Καὶ μὴν ἡδονῆς γε ὡσαύτως πάλαι τὸ γένος ἐφάνη. 5

ΠΡΩ. Καὶ μάλα.

δ 3 καθότι T Eus. : καθὸ B ε 1 γένους τῆς B : γενοῦστος T Por-
phyrius Proclus Olympiodorus Hesychius Suidas schol. τῆς secl.
Bekker τῶν τεττάρων . . . τοῦτο secl. Badham ε 2 ὦν om.
BT : add. in marg. T ἦν om. G : <δ'> ἦν Stallbaum ε 6 τῆς
σπουδῆς, ὦ Πρώταρχε vulg. ε 8 καλῶς T : καὶ καλῶς B : ναί,
καλῶς Hermann α 1 νῦν δὴ που T : νῦν δὴ νοῦς B : νοῦς δήπου
Bekker οὐ T : οὐ B

ΣΩ. Μεμνώμεθα δὴ καὶ ταῦτα περὶ ἀμφοῖν, ὅτι νοῦς μὲν αἰτίας ἦν συγγενῆς καὶ τούτου σχεδὸν τοῦ γένους, ἡδονὴ δὲ ἄπειρός τε αὐτὴ καὶ τοῦ μήτε ἀρχὴν μήτε μέσα μήτε τέλος
10 ἐν αὐτῷ ἀφ' ἑαυτοῦ ἔχοντος μηδὲ ἔξοντός ποτε γένους.

b ΠΡΩ. Μεμνησόμεθα· πῶς γὰρ οὐ;

ΣΩ. Δεῖ δὴ τὸ μετὰ τοῦτο, ἐν ᾧ τέ ἐστὶν ἐκάτερον αὐτοῖν καὶ διὰ τί πάθος γίγνεσθαι ὁπόταν γίγνησθαι ἰδεῖν ἡμᾶς· πρῶτον τὴν ἡδονήν· ὥσπερ τὸ γένος αὐτῆς πρότερον
5 ἐβασανίσαμεν, οὕτω καὶ ταῦτα πρότερα. λύπης δὲ αὐτῆς χωρὶς τὴν ἡδονὴν οὐκ ἂν ποτε δυναίμεθα ἰκανῶς βασανίσαι.

ΠΡΩ. Ἄλλ' εἰ ταύτη χρὴ πορεύεσθαι, ταύτη πορευόμεθα.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν σοὶ καθάπερ ἐμοὶ φαίνεται τῆς γενέσεως αὐτῶν πέρι;

c ΠΡΩ. Τὸ ποῖον;

ΣΩ. Ἐν τῷ κοινῷ μοι γένει ἅμα φαίνεσθαι λύπη τε καὶ ἡδονὴ γίγνεσθαι κατὰ φύσιν.

ΠΡΩ. Κοινὸν δέ γε, ὦ φίλε Σώκρατες, ὑπομίμησκε
5 ἡμᾶς τί ποτε τῶν προειρημένων βούλει δηλοῦν.

ΣΩ. Ἔσται ταῦτ' εἰς δύναμιν, ὦ θαυμάσιε.

ΠΡΩ. Καλῶς εἶπες.

ΣΩ. Κοινὸν τοίνυν ὑπακούωμεν ὃ δὴ τῶν τεττάρων τρίτον ἐλέγομεν.

10 ΠΡΩ. Ὁ μετὰ τὸ ἄπειρον καὶ πέρας ἔλεγες, ἐν ᾧ καὶ ὑγίειαν, οἶμαι δὲ καὶ ἁρμονίαν, ἐτίθεσο;

d ΣΩ. Κάλλιστ' εἶπες. τὸν νοῦν δὲ ὅτι μάλιστ' ἤδη πρόσεχε.

ΠΡΩ. Λέγε μόνον.

ΣΩ. Λέγω τοίνυν τῆς ἁρμονίας μὲν λυομένης ἡμῖν ἐν
5 τοῖς ζῴοις ἅμα λύσει τῆς φύσεως καὶ γένεσιν ἀλγηδόνων ἐν τῷ τότε γίγνεσθαι χρόνῳ.

a 9 αὐτὴ T: αὐτὴ B

a 10 ἐν αὐτῷ ἀφ' ἑαυτοῦ B T: ἀφ' ἑαυτοῦ

ἐν αὐτῷ vulg.

b 3 πάθος T: πλῆθος B

γίγνησθαι B: γί-

γνῆσθαι T

c 11 ἐτίθεσο: κάλλιστ' T: ἐτίθεις ὃ κάλλιστ' B

ΠΡΩ. Πάνυ λέγεις εικός.

ΣΩ. Πάλιν δὲ ἀρμοττομένης τε καὶ εἰς τὴν αὐτῆς φύσιν ἀπιούσης ἡδονὴν γίνεσθαι λεκτέον, εἰ δεῖ δι' ὀλίγων περὶ μεγίστων ὅτι τάχιστα ῥηθῆναι.

10

ΠΡΩ. Οἶμαι μὲν σε ὀρθῶς λέγειν, ὦ Σώκρατες, ἐμφανέ-
στερον δὲ ἔτι ταῦτα ταῦτα πειρώμεθα λέγειν.

e

ΣΩ. Οὐκοῦν τὰ δημόσιά που καὶ περιφανῆ ῥᾶστον
συννοεῖν;

ΠΡΩ. Ποῖα;

5

ΣΩ. Πείνη μὲν που λύσις καὶ λύπη;

ΠΡΩ. Ναί.

ΣΩ. Ἐδωδῆ δέ, πλήρωσις γιγνομένη πάλιν, ἡδονή;

ΠΡΩ. Ναί.

ΣΩ. Δίψος δ' αὖ φθορὰ καὶ λύπη [καὶ λύσις], ἡ δὲ τοῦ
ύγρου πάλιν τὸ ξηρανθὲν πληροῦσα δύναμις ἡδονή· διὰ-
κρισις δὲ γ' αὖ καὶ διάλυσις ἡ παρὰ φύσιν, τοῦ πνίγους
πάθη, λύπη, κατὰ φύσιν δὲ πάλιν ἀπόδοσις τε καὶ ψύξις
ἡδονή.

10

32

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν.

5

ΣΩ. Καὶ ῥίγους ἡ μὲν παρὰ φύσιν τοῦ ζῶου τῆς ὑγρό-
τητος πῆξις λύπη· πάλιν δ' εἰς ταῦτόν ἀπιόντων καὶ δια-
κρινομένων ἡ κατὰ φύσιν ὁδὸς ἡδονή. καὶ ἐνὶ λόγῳ σκόπει
εἰ σοι μέτριος ὁ λόγος ὅς ἂν φῆ τὸ ἐκ τῆς ἀπέιρου καὶ
πέρατος κατὰ φύσιν ἔμφυχον γεγονὸς εἶδος, ὅπερ ἔλεγον ἐν
τῷ πρόσθεν, ὅταν μὲν τοῦτο φθείρηται, τὴν μὲν φθορὰν
λύπην εἶναι, τὴν δ' εἰς τὴν αὐτῶν οὐσίαν ὁδόν, ταύτην δὲ
αὖ πάλιν τὴν ἀναχώρησιν πάντων ἡδονήν.

b

d 8 αὐτῆς B T : αὐτὴν Stobaeus d 10 ὅτι τάχιστα περὶ μεγί-
στων Stobaeus e 2 ταυτὰ B : τὰ αὐτὰ T : om. Stobaeus e 6 πείνη
B Stobaeus : πείνη T e 8 ἔδωδῆ B Stobaeus : ἔδωδῆ T
e 10 καὶ λύσις T Stobaeus : secl. Schleiermacher : καὶ λύσις B : καὶ
ἀδσις ci. Bury a 2 γ' B T : τε G : τ' Stobaeus ἡ om. Sto-
baeus a 3 δὲ Stobaeus : δὴ B T : δ' ἡ Heusde a 9 τῆς
B T Stobaeus : τοῦ Stallbaum b 1 ἐν τῷ πρόσθεν ἔλεγον Stobaeus
b 2 μὲν om. Stobaeus b 3 αὐτῶν T : αὐτῶν B Stobaeus

5 ΠΡΩ. Ἔστω· δοκεῖ γάρ μοι τύπον γέ τινα ἔχειν.

ΣΩ. Τοῦτο μὲν τοίνυν ἐν εἶδος τιθώμεθα λύπης τε καὶ ἡδονῆς ἐν τούτοις τοῖς πάθεσιν ἑκατέροις;

ΠΡΩ. Κεῖσθω.

ΣΩ. Τίθει τοίνυν αὐτῆς τῆς ψυχῆς κατὰ τὸ τούτων τῶν
c παθημάτων προσδόκημα τὸ μὲν πρὸ τῶν ἡδέων ἐλπιζόμενον ἡδὺν
καὶ θαρραλέον, τὸ δὲ πρὸ τῶν λυπηρῶν φοβερὸν καὶ ἀλγεινόν.

ΠΡΩ. Ἔστι γὰρ οὖν τοῦθ' ἡδονῆς καὶ λύπης ἕτερον
εἶδος, τὸ χωρὶς τοῦ σώματος αὐτῆς τῆς ψυχῆς διὰ προσδοκίας
5 γιγνόμενον.

ΣΩ. Ὅρθῶς ὑπέλαβες. ἐν γὰρ τούτοις οἶμαι, κατὰ γε
τὴν ἐμὴν δόξαν, εἰλικρινέσω τε ἑκατέροις γιγνομένοις, ὡς
δοκεῖ, καὶ ἀμείκτοις λύπης τε καὶ ἡδονῆς, ἐμφανὲς ἔσσεσθαι
d τὸ περὶ τὴν ἡδονήν, πότερον ὅλον ἐστὶ τὸ γένος ἀσπαστόν,
ἢ τοῦτο μὲν ἐτέρῳ τινὶ τῶν προειρημένων δοτέον ἡμῖν γενῶν,
ἡδονῆ δὲ καὶ λύπη, καθάπερ θερμῷ καὶ ψυχρῷ καὶ πᾶσι τοῖς
τοιούτοις, τοτὲ μὲν ἀσπαστέον αὐτά, τοτὲ δὲ οὐκ ἀσπαστέον,
5 ὡς ἀγαθὰ μὲν οὐκ ὄντα, ἐνίοτε δὲ καὶ ἔνια δεχόμενα τὴν
τῶν ἀγαθῶν ἔστιν ὅτε φύσιω.

ΠΡΩ. Ὅρθότατα λέγεις, ὅτι ταύτη πη δεῖ διαπορηθῆναι
τὸ νῦν μεταδιωκόμενον.

ΣΩ. Πρῶτον μὲν τοίνυν τόδε συνιδῶμεν· [ὡς] εἶπερ
e ὄντως ἔστι τὸ λεγόμενον, διαφθειρομένων μὲν αὐτῶν ἀλγη-
δῶν, ἀνασφζομένων δὲ ἡδονῆ, τῶν μῆτε διαφθειρομένων
μῆτε ἀνασφζομένων ἐννοήσωμεν πέρι, τίνα ποτὲ ἔξω δεῖ
τότε ἐν ἑκάστοις εἶναι τοῖς ζῴοις, ὅταν οὕτως ἴσχη. σφόδρα
5 δὲ προσέχων τὸν νοῦν εἶπέ· ἄρα οὐ πᾶσα ἀνάγκη πᾶν ἐν
τῷ τότε χρόνῳ ζῶον μῆτε τι λυπεῖσθαι μῆτε ἡδεσθαι μῆτε
μέγα μῆτε σμικρόν;

c 2 λυπηρῶν T : λυπῶν B Stobaeus c 4 προσδοκίας BT Sto-
baeus : προσδοκίαν vulg. d 2 τινὶ T : om. B d 3 δὲ B : τε T
d 4 τότε δὲ T : τὸ τί δὲ B d 6 δε] δεη Badham d 7 δια-
πορηθῆναι Solomon : διαπορευθῆναι BT : διαθρευθῆναι Stephanus
d 9 ὡς secl. Badham e 1 ἀλγηδῶν· ἀνασφζομένων T : ἀλγηδῶν ἄν·
διασφζομένων B

ΠΡΩ. Ἀνάγκη μὲν οὖν.

ΣΩ. Οὐκοῦν ἔστι τις τρίτη ἡμῶν ἢ τοιαύτη διάθεσις
παρά τε τὴν τοῦ χαίροντος καὶ παρά τὴν τοῦ λυπουμένου; 33

ΠΡΩ. Τί μήν;

ΣΩ. Ἄγε δὴ τοίνυν, ταύτης προθυμοῦ μεμνήσθαι. πρὸς
γὰρ τὴν τῆς ἡδονῆς κρίσιν οὐ σμικρὸν μεμνήσθαι ταύτην
ἔσθ' ἡμῶν ἢ μή. βραχὺ δέ τι περὶ αὐτῆς, εἰ βούλει, 5
διαπεράνωμεν.

ΠΡΩ. Λέγε ποῖον.

ΣΩ. [Τῷ] τὸν τοῦ φρονεῖν [ἐλομένῳ] βίον οἶσθ' ὡς
τοῦτον τὸν τρόπον οὐδὲν ἀποκωλύει ζῆν.

ΠΡΩ. Τὸν τοῦ μὴ χαίρειν μηδὲ λυπεῖσθαι λέγεις; b

ΣΩ. Ἐρρήθη γάρ που τότε ἐν τῇ παραβολῇ τῶν βίων
μηδὲν δεῖν μήτε μέγα μήτε σμικρὸν χαίρειν τῷ τὸν τοῦ
νοεῖν καὶ φρονεῖν βίον ἐλομένῳ.

ΠΡΩ. Καὶ μάλα οὕτως ἐρρήθη. 5

ΣΩ. Οὐκοῦν οὕτως ἂν ἐκέλευε γε ὑπάρχειν καὶ ἴσως
οὐδὲν ἄτοπον εἰ πάντων τῶν βίων ἔστι θεϊότατος.

ΠΡΩ. Οὐκοῦν εἰκός γε οὔτε χαίρειν θεοὺς οὔτε τὸ
ἐναντίον.

ΣΩ. Πάνυ μὲν οὖν οὐκ εἰκός· ἄσχημον γοῦν αὐτῶν 10
ἐκάτερον γιγνόμενόν ἐστιν. ἀλλὰ δὴ τοῦτο μὲν ἔτι καὶ εἰς
αὐθις ἐπισκεψόμεθα, εἰς πρὸς λόγον τι ἦ, καὶ τῷ νῷ πρὸς c
τὰ δευτερεῖα, εἰς μὴ πρὸς τὰ πρωτεῖα δυνώμεθα προσθεῖναι,
προσθήσομεν.

ΠΡΩ. Ὅρθότατα λέγεις.

ΣΩ. Καὶ μὴν τό γε ἕτερον εἶδος τῶν ἡδονῶν, δ τῆς 5
ψυχῆς αὐτῆς ἔφαμεν εἶναι, διὰ μνήμης πᾶν ἔστι γεγονός.

ΠΡΩ. Πῶς;

ΣΩ. Μνήμην, ὡς ἔοικεν, ὅτι ποτ' ἔστιν πρότερον ἀνα-

e 9 ἡμῶν B T : ἡμῶν al. a 4 ταύτην B T : ταύτης recc. Bekker
a 8 τῷ et mox ἐλομένῳ secl. Badham b 3 μέγα B : μέγαν T G
b 5 ἐρρήθη T b 6 οὕτως B T : οὕτος al. b 8 θεοὺς T : τοὺς
θεοὺς B c 1 ἐπισκεψόμεθα Bekker : ἐπισκεψόμεθα B T

ληπτέον, καὶ κινδυνεύει πάλιν ἔτι πρότερον αἰσθησιν μνήμης,
10 εἰ μέλλει τὰ περὶ ταῦθ' ἡμῖν κατὰ τρόπον φανερά πη
γενήσεσθαι.

d ΠΡΩ. Πῶς φήσ;

ΣΩ. Θὲς τῶν περὶ τὸ σῶμα ἡμῶν ἐκάστοτε παθημάτων
τὰ μὲν ἐν τῷ σώματι κατασβεννύμενα πρὶν ἐπὶ τὴν ψυχὴν
διεξελεθῆναι ἀπαθῆ ἐκείνην ἐάσαντα, τὰ δὲ δι' ἀμφοῖν ἰόντα
5 καὶ τινα ὡσπερ σεισμὸν ἐντιθέντα ἰδιὸν τε καὶ κοινὸν
ἐκατέρω.

ΠΡΩ. Κεῖσθω.

ΣΩ. Τὰ μὲν δὴ μὴ δι' ἀμφοῖν ἰόντα ἐὰν τὴν ψυχὴν
ἡμῶν φῶμεν λαυθάνειν, τὰ δὲ δι' ἀμφοῖν μὴ λαυθάνειν, ἄρ'
10 ὀρθότατα ἐροῦμεν;

e ΠΡΩ. Πῶς γὰρ οὔ;

ΣΩ. Τὸ τοῖνυν λεληθέναι μηδαμῶς ὑπολάβῃς ὡς λέγω
λήθης ἐνταῦθά που γένεσιν· ἔστι γὰρ λήθη μνήμης ἕξοδος,
ἢ δ' ἐν τῷ λεγομένῳ νῦν οὐπω γέγονε. τοῦ δὴ μήτε ὄντος
5 μήτε γεγονότος πω γίγνεσθαι φάναι τινὰ ἀποβολὴν ἄτοπον.
ἢ γάρ;

ΠΡΩ. Τί μὴν;

ΣΩ. Τὰ τοῖνυν ὀνόματα μετὰβαλε μόνον.

ΠΡΩ. Πῶς;

10 ΣΩ. Ἐντὶ μὲν τοῦ λεληθέναι τὴν ψυχὴν, ὅταν ἀπαθὴς
αὕτη γίγνηται τῶν σεισμῶν τῶν τοῦ σώματος, ἦν νῦν λήθην
34 καλεῖς ἀναισθησίαν ἐπονόμασον.

ΠΡΩ. Ἐμαθον.

ΣΩ. Τὸ δ' ἐν ἐνὶ πάθει τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα κοινῇ
γιγνόμενον κοινῇ καὶ κινεῖσθαι, ταύτην δ' αὖ τὴν κίνησιν
5 ὀνομάζων αἰσθησιν οὐκ ἀπὸ τρόπου φθέγγοι' ἄν.

c 10 τὰ περὶ B : περὶ T : om. Stobaeus d 2 τῶν T Stobaeus :
τὸν B d 4 δι' T Stobaeus : om. B d 8 δὴ BT : om. Stobaeus
μὴ om. G e 4 τοῦ δὴ B : τοῦ* T : τοῦ δου D : οὐδ' οὐ Stobaeus
e 5 πω Stobaeus : πῶς B : πως T e 10 μὲν om. Stobaeus a 3 τὸ
BTG Stobaeus : τῷ vulg. a 4 δ' αὖ BT : δὴ Stobaeus a 5 ἀπὸ
T Stobaeus : ἄπο B

ΠΡΩ. Ἀληθέστατα λέγεις.

ΣΩ. Οὐκοῦν ἤδη μαυθάνομεν ὃ βουλόμεθα καλεῖν τὴν αἴσθησιν;

ΠΡΩ. Τί μὴν;

ΣΩ. Σωτηρίαν τοίνυν αἰσθήσεως τὴν μνήμην λέγων 10 ὀρθῶς ἂν τις λέγοι κατὰ γε τὴν ἐμὴν δόξαν.

ΠΡΩ. Ὅρθως γὰρ οὖν. b

ΣΩ. Μνήμης δὲ ἀνάμνησιν ἄρ' οὐ διαφέρουσιν λέγομεν;

ΠΡΩ. Ἴσως.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν οὐ τόδε;

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον; 5

ΣΩ. Ὅταν ἂ μετὰ τοῦ σώματος ἔπασχεν ποθ' ἢ ψυχῇ, ταῦτ' ἄνευ τοῦ σώματος αὐτὴ ἐν ἑαυτῇ ὅτι μάλιστα ἀναλαμβάνη, τότε ἀναμνησκεισθαί που λέγομεν. ἢ γάρ;

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΣΩ. Καὶ μὴν καὶ ὅταν ἀπολέσασα μνήμην εἴτ' αἰσθή- 10 σεως εἴτ' αὐ μαθήματος αὐθις ταύτην ἀναπολήσῃ πάλιν αὐτὴ ἐν ἑαυτῇ, καὶ ταῦτα σύμπαντα ἀναμνήσεις [καὶ μνήμας] c που λέγομεν.

ΠΡΩ. Ὅρθως λέγεις.

ΣΩ. Οὐ δὴ χάριν ἅπαντ' εἴρηται ταῦτ', ἔστι τόδε.

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον; 5

ΣΩ. Ἴνα πῆ τὴν ψυχῆς ἡδονὴν χωρὶς σώματος ὅτι μάλιστα καὶ ἐναργέστατα λάβοιμεν, καὶ ἅμα ἐπιθυμίαν διὰ γὰρ τούτων πως ταῦτα ἀμφοτέρα ἔοικεν δηλοῦσθαι.

ΠΡΩ. Λέγομεν τοίνυν, ὦ Σώκρατες, ἤδη τὸ μετὰ ταῦτα.

ΣΩ. Πολλά γε περὶ γένεσιν ἡδονῆς καὶ πᾶσαν [τὴν] 10 μορφὴν αὐτῆς ἀναγκαῖον, ὡς ἔοικε, λέγοντας σκοπεῖν. καὶ d γὰρ νῦν πρότερον ἔτι φαίνεται ληπτέον ἐπιθυμίαν εἶναι τί ποτ' ἔστι καὶ ποῦ γίγνεται.

b 2 λέγομεν T : λέγωμεν B b 6 πόθ' ἢ T : πάθη B : πάθη ἢ Turr.
 c 1 καὶ μνήμας secl. Gloël c 6 πῆ Schütz : δὴ Grouius : ἤδη
 Hermann : μὴ B T ψυχῆς T : τῆς ψυχῆς B c 8 πως T :
 πῶς B c 10 τὴν secl. Badham d 1 αὐτῆς T : αὐτὴν B

ΠΡΩ. Σκοπῶμεν τοίνυν· οὐδὲν γὰρ ἀπολούμεν.

5 ΣΩ. Ἀπολούμεν μὲν οὖν [καὶ] ταῦτά γε, ὦ Πρώταρχε· εὐρόντες δ' νῦν ζητοῦμεν, ἀπολούμεν τὴν περὶ αὐτὰ ταῦτα ἀπορίαν.

ΠΡΩ. Ὅρθῶς ἡμύνω· τὸ δ' ἐφεξῆς τούτοις πειρώμεθα λέγειν.

10 ΣΩ. Οὐκοῦν νυνδὴ πείνην τε καὶ δίψος καὶ πολλὰ ἕτερα
e τοιαῦτα ἔφαμεν εἶναι τινας ἐπιθυμίας;

ΠΡΩ. Σφόδρα γε.

ΣΩ. Πρὸς τί ποτε ἄρα ταῦτὸν βλέψαντες οὕτω πολὺ διαφέροντα ταῦθ' ἐνὶ προσαγορεύομεν ὀνόματι;

5 ΠΡΩ. Μὰ Δί' οὐ ράδιον ἴσως εἰπεῖν, ὦ Σώκρατες, ἀλλ' ὅμως λεκτέον.

ΣΩ. Ἐκεῖθεν δὴ ἐκ τῶν αὐτῶν πάλιν ἀναλάβωμεν.

ΠΡΩ. Πόθεν δὴ;

ΣΩ. Διψῆ γέ που λέγομεν ἐκάστοτέ τι;

10 ΠΡΩ. Πῶς δ' οὖν;

ΣΩ. Τοῦτο δέ γ' ἐστὶ κενούται;

ΠΡΩ. Τί μήν;

ΣΩ. Ἄρ' οὖν τὸ δίψος ἐστὶν ἐπιθυμία;

ΠΡΩ. Ναί, πώματός γε.

35 ΣΩ. Πώματος, ἢ πληρώσεως πώματος;

ΠΡΩ. Οἶμαι μὲν πληρώσεως.

ΣΩ. Ὁ κενούμενος ἡμῶν ἄρα, ὡς ἔοικεν, ἐπιθυμεῖ τῶν ἐναντίων ἢ πάσχει· κενούμενος γὰρ ἐρᾷ πληροῦσθαι.

5 ΠΡΩ. Σαφέστατά γε.

ΣΩ. Τί οὖν; ὁ τὸ πρῶτον κενούμενος ἐστὶν ὀπόθεν εἴτ' αἰσθήσει πληρώσεως ἐφάπτοιτ' ἂν εἴτε μνήμη, τούτου δ' μήτ' ἐν τῷ νῦν χρόνῳ πάσχει μήτ' ἐν τῷ πρόσθεν πώποτε ἔπαθεν;

d 5 μὲν B: om. T και secl. Badham d 6 ἀπολούμεν B: om. T
e 7 ἐκ τῶν αὐτῶν πάλιν B: πάλιν ἐκ τῶν αὐτῶν T
e 9 διψῆ T: δίψη B: διψῆν vulg. γέ που B: που T ἐκάστοτέ τι T: ἐκάστου ἔτι B: ἐκάστοτέ τις al. e 14 πώματος B T: πόματος vulg.

ΠΡΩ. Καὶ πῶς;

10

ΣΩ. Ἄλλὰ μὴν ὃ γε ἐπιθυμῶν τινὸς ἐπιθυμεῖ, φαμέν.

b

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ οὖ;

ΣΩ. Οὐκ ἄρα ὃ γε πάσχει, τούτου ἐπιθυμεῖ. διψῆ γάρ, τοῦτο δὲ κένωσις· ὁ δ' ἐπιθυμεῖ πληρώσεως.

ΠΡΩ. Ναί.

5

ΣΩ. Πληρώσεώς γ' ἄρα πῆ τι τῶν τοῦ διψῶντος ἂν ἐφάπτοιτο.

ΠΡΩ. Ἄναγκαῖον.

ΣΩ. Τὸ μὲν δὴ σῶμα ἀδύνατον· κενοῦται γάρ πον.

ΠΡΩ. Ναί.

10

ΣΩ. Τὴν ψυχὴν ἄρα τῆς πληρώσεως ἐφάπτεσθαι λοιπόν, τῆ μνήμῃ δῆλον ὅτι· τῷ γὰρ ἂν ἔτ' ἄλλω ἐφάψαιτο;

c

ΠΡΩ. Σχεδὸν οὐδενί.

ΣΩ. Μανθάνομεν οὖν ὃ συμβέβηχ' ἡμῖν ἐκ τούτων τῶν λόγων;

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον;

5

ΣΩ. Σώματος ἐπιθυμίαν οὐ φησιν ἡμῖν οὗτος ὁ λόγος γίγνεσθαι.

ΠΡΩ. Πῶς;

ΣΩ. Ὅτι τοῖς ἐκείνου παθήμασιν ἐναντίαν ἀεὶ παντὸς ζῴου μηνύει τὴν ἐπιχειρήσιν.

10

ΠΡΩ. Καὶ μάλα.

ΣΩ. Ἡ δ' ὁρμή γε ἐπὶ τὸν ναυτίον ἄγουσα ἢ τὰ παθήματα δηλοῖ που μνήμην οὔσαν τῶν τοῖς παθήμασιν ἐναντίων.

ΠΡΩ. Πάνυ γε.

15

ΣΩ. Τὴν ἄρα ἐπάγουσαν ἐπὶ τὰ ἐπιθυμούμενα ἀποδείξας μνήμην ὁ λόγος ψυχῆς σύμπασαν τὴν τε ὁρμὴν καὶ ἐπιθυμίαν καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ ζῴου παντὸς ἀπέφηνεν.

d

ΠΡΩ. Ὅρθότατα.

b 6 γ' ἄρα B : ἄρα T
vulg. ἔτ' B : om. T

c 1 τῷ BT (τίνι in marg. t) : τῷ τίνι
c 3 οὖν B : γοῦν T

5 ΣΩ. Διψῆν ἄρα ἡμῶν τὸ σῶμα ἢ πεινῆν ἢ τι τῶν τοιούτων πάσχειν οὐδαμῆ ὁ λόγος αἰρεῖ.

ΠΡΩ. Ἄληθέστατα.

ΣΩ. Ἔτι δὴ καὶ τόδε περὶ ταῦτα ταῦτα κατανοήσωμεν. βίου γὰρ εἰδός τί μοι φαίνεται βούλεσθαι δηλοῦν ὁ λόγος
10 ἡμῖν ἐν τούτοις αὐτοῖς.

e ΠΡΩ. Ἐν τίσι καὶ ποῖον πέρι βίου φράσεις;

ΣΩ. Ἐν τῷ πληροῦσθαι καὶ κενουῦσθαι καὶ πᾶσω ὅσα περὶ σωτηρίαν τέ ἐστι τῶν ζώων καὶ τὴν φθοράν, καὶ εἴ τις τούτων ἐν ἐκατέρῳ γιγνόμενος ἡμῶν ἀλγεῖ, τοτὲ δὲ χαίρει
5 κατὰ τὰς μεταβολάς.

ΠΡΩ. Ἔστι ταῦτα.

ΣΩ. Τί δ' ὅταν ἐν μέσῳ τούτων γίγνηται;

ΠΡΩ. Πῶς ἐν μέσῳ;

ΣΩ. Διὰ μὲν τὸ πάθος ἀλγῆ, μεμνήται δὲ τῶν ἡδέων (ῶν)
10 γενομένων παύοιτ' ἂν τῆς ἀλγηδόνας, πληρῶται δὲ μήπω· τί
36 τότε; φῶμεν ἢ μὴ φῶμεν αὐτὸν ἐν μέσῳ τῶν παθημάτων εἶναι;

ΠΡΩ. Φῶμεν μὲν οὖν.

ΣΩ. Πότερον ἀλοῦνθ' ὅλως ἢ χαίρουτα;

ΠΡΩ. Μὰ Δί', ἀλλὰ διπλῆ τινὶ λύπη λυπούμενον, κατὰ
5 μὲν τὸ σῶμα ἐν τῷ παθήματι, κατὰ δὲ τὴν ψυχὴν προσδοκίας
τινὶ πόθῳ.

ΣΩ. Πῶς, ὦ Πρώταρχε, τὸ διπλοῦν τῆς λύπης εἶπες; ἄρ'
οὐκ ἔστι μὲν ὅτε τις ἡμῶν κενούμενος ἐν ἐλπίδι φανερά τοῦ
b πληρωθῆσεσθαι καθέστηκε, τοτὲ δὲ τούναντιον ἀνεπίστως
ἔχει;

ΠΡΩ. Καὶ μάλα γε.

ΣΩ. Μῶν οὖν οὐχὶ ἐλπίζων μὲν πληρωθῆσεσθαι τῷ
5 μεμνήσθαι δοκεῖ σοι χαίρειν, ἅμα δὲ κενούμενος ἐν τούτοις
[τοῖς χρόνοις] ἀλγεῖν;

d 5 διψῆν . . . πεινῆν T: δίψην . . . πείνην B ἡμῶν τὸ σῶμα B: τὸ
σῶμα ἡμῶν T e 1 πέρι βίου B: βίου πέρι T e 4 τοτὲ Stallbaum:
τότε BT e 9 ἀλγῆ B: ἀλγεῖⁿ T ῶν add. corr. Ven. 189: om. B T
e 10 πληρῶται B: πεπλήρωται T b 6 τοῖς χρόνοις secl. Badham

ΠΡΩ. Ἀνάγκη.

ΣΩ. Τότε ἄρ' ἄνθρωπος καὶ τᾶλλα ζῶα λυπεῖται τε ἅμα καὶ χαίρει.

ΠΡΩ. Κινδυνεύει.

10

ΣΩ. Τί δ' ὅταν ἀνεπίστως ἔχη κενούμενος τεύξεσθαι πληρώσεως; ἄρ' οὐ τότε τὸ διπλοῦν γίγνεται ἂν περὶ τὰς λύπας πάθος, ὃ σὺ νυνδὴ κατιδὼν ᾤήθης ἀπλῶς εἶναι διπλοῦν;

c

ΠΡΩ. Ἀληθέστατα, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Ταύτη δὴ τῇ σκέψει τούτων τῶν παθημάτων τότε χρῆσώμεθα.

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον;

5

ΣΩ. Πότερον ἀληθεῖς ταύτας τὰς λύπας τε καὶ ἡδονὰς ἢ ψευδεῖς εἶναι λέξομεν; ἢ τὰς μὲν τινὰς ἀληθεῖς, τὰς δ' οὐ;

ΠΡΩ. Πῶς δ', ὦ Σώκρατες, ἂν εἶεν ψευδεῖς ἡδοναὶ ἢ λύπαι;

ΣΩ. Πῶς δέ, ὦ Πρώταρχε, φόβοι ἂν ἀληθεῖς ἢ ψευδεῖς, ἢ προσδοκίαι ἀληθεῖς ἢ μὴ, ἢ δόξαι ἀληθεῖς ἢ ψευδεῖς;

10

ΠΡΩ. Δόξας μὲν ἔγωγ' ἂν που συγχωροίην, τὰ δ' ἕτερα δ ταῦτ' οὐκ ἂν.

d

ΣΩ. Πῶς φῆς; λόγον μέντοι τιὰ κινδυνεύομεν οὐ πάνν σμικρὸν ἐπεγεῖρειν.

ΠΡΩ. Ἀληθῆ λέγεις.

5

ΣΩ. Ἄλλ' εἰ πρὸς τὰ παρεληλυθότα, ὦ παῖ κείνου τάνδρός, προσήκοντα, τοῦτο σκεπτέον.

ΠΡΩ. Ἴσως τοῦτό γε.

ΣΩ. Χαίρειν τοίνυν δεῖ λέγειν τοῖς ἄλλοις μήκεσιν ἢ καὶ ὄψοῦν τῶν παρὰ τὸ προσήκον λεγομένων.

10

ΠΡΩ. Ὅρθῶς.

ΣΩ. Λέγε δή μοι· θαῦμα γάρ μέ γε ἔχει διὰ τέλους αἰεὶ e

b 13 νῦν δὴ BT: νῦν vulg. c6 τὰς Tb: om. B c8 δ' T:
om. B ἢ T: αἰ B d6 κείνου τάνδρός B: κείνου τοῦ ἀνδρός T
e 1 γὰρ μέ γε B: γὰρ ἐμέ γ' T

περὶ τὰ αὐτὰ ἃ νυνδὴ προυθέμεθα ἀπορήματα. πῶς δὴ φήσ; ψευδεῖς, αἱ δ' ἀληθεῖς οὐκ εἰσὶν ἡδοναί;

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ ἄν;

5 ΣΩ. Οὐτε δὴ ὄναρ οὔθ' ὕπαρ, ὡς φήσ, [ἐστίν] οὔτ' ἐν μανίαις οὔτ' ἐν παραφροσύναις οὐδεὶς ἔσθ' ὅστις ποτὲ δοκεῖ μὲν χαίρειν, χαίρει δὲ οὐδαμῶς, οὐδ' αὖ δοκεῖ μὲν λυπεῖσθαι, λυπεῖται δ' οὔ.

ΠΡΩ. Πάνθ' οὕτω ταῦτα, ὦ Σώκρατες, ἔχειν πάντες
10 ὑπειλήφαμεν.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν ὀρθῶς; ἢ σκεπτέον εἴτ' ὀρθῶς εἶτε μὴ ταῦτα λέγεται;

ΠΡΩ. Σκεπτέον, ὡς γ' ἐγὼ φαίην ἄν.

37 ΣΩ. Διορισώμεθα δὴ σαφέστερον ἔτι τὸ νυνδὴ λεγόμενον ἡδονῆς τε πέρι καὶ δόξης. ἔστιν γὰρ πού τι δοξάζειν ἡμῖν;

ΠΡΩ. Ναί.

5 ΣΩ. Καὶ ἡδεσθαι;

ΠΡΩ. Ναί.

ΣΩ. Καὶ μὴν καὶ τὸ δοξαζόμενόν ἐστὶ τι;

ΠΡΩ. Πῶς δ' οὔ;

ΣΩ. Καὶ τό γε ᾧ τὸ ἡδόμενον ἡδεται;

10 ΠΡΩ. Καὶ πάνν γε.

ΣΩ. Οὐκοῦν τὸ δοξάζον, ἄντε ὀρθῶς ἄντε μὴ ὀρθῶς δοξάζῃ, τό γε δοξάζειν ὄντως οὐδέποτε ἀπόλλυσιν.

b ΠΡΩ. Πῶς γὰρ ἄν;

ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ τὸ ἡδόμενον, ἄντε ὀρθῶς ἄντε μὴ ὀρθῶς ἡδηται, τό γε ὄντως ἡδεσθαι δῆλον ὡς οὐδέποτε ἀπολεῖ.

ΠΡΩ. Ναί, καὶ τοῦθ' οὔτως ἔχει.

5 ΣΩ. Ὅτφ ποτὲ οὖν δὴ τρόπφ δόξα ψευδῆς τε καὶ ἀληθῆς

e 2 τὰ αὐτὰ] ταῦτα Badham πῶς δὴ φήσ; alteri dant B T: Socrati
continuavit Badham e 5 ἐστίν secl. Stallbaum e 6 παρα-
φροσύναις e πάσαις ἀφροσύναις fecit B: πάσαις ἀφροσύναις T e 13 ὡς
γ' T: ὡς B a 2 τι T: om. B a 7 τι T: perit in B a 9 ᾧ
T: ὡς B τὸ T: perit in B a 12 δοξάζῃ T: δοξάσῃ B b 4 τοῦθ'
B: ταῦθ' T b 5 ὄτφ B T: ὄτφ t vulg. δὴ B T: om. vulg.

ἡμῖν φιλεῖ γίνεσθαι, τὸ δὲ τῆς ἡδονῆς μόνον ἀληθές,
δοξάζειν δ' ὄντως καὶ χαίρειν ἀμφότερα ὁμοίως εἶληχεν
(σκεπτέον).

ΠΡΩ. Σκεπτέον.

ΣΩ. Ἄρ' ὅτι δόξη μὲν ἐπιγίνεσθον ψεῦδός τε καὶ 10
ἀληθές, καὶ ἐγένετο οὐ μόνον δόξα διὰ ταῦτα ἀλλὰ καὶ ποιὰ c
τις ἑκατέρα, σκεπτέον φῆς τοῦτ' εἶναι;

ΠΡΩ. Ναί.

ΣΩ. Πρὸς δέ γε τούτοις, εἰ καὶ τὸ παράπαν ἡμῖν τὰ μὲν
ἔστι ποί' ἄττα, ἡδονὴ δὲ καὶ λύπη μόνον ἀπερ' ἐστί, ποιῶ τινε 5
δὲ οὐ γίνεσθον, καὶ ταῦθ' ἡμῖν διομολογητέον.

ΠΡΩ. Δηλον.

ΣΩ. Ἄλλ' οὐδὲν τοῦτό γε χαλεπὸν ἰδεῖν, ὅτι καὶ ποιῶ
τινε· πάλαι γὰρ εἶπομεν ὅτι μεγάλαι τε καὶ σμικραὶ καὶ
σφόδρα ἑκότεραι γίνονται, λῦπαί τε καὶ ἡδοναί. 10

ΠΡΩ. Παντάπασι μὲν οὖν. d

ΣΩ. Ἄν δέ γε πονηρία τούτων, ὧ Πρώταρχε, προσγίγνηται
τινι, πονηρὰν μὲν φήσομεν οὕτω γίνεσθαι δόξαν, πονηρὰν
δὲ καὶ ἡδονήν;

ΠΡΩ. Ἀλλὰ τί μὴν, ὧ Σώκρατες; 5

ΣΩ. Τί δ', ἂν ὀρθότης ἢ τοῦναντίον ὀρθότητι τινὶ τούτων
προσγίγνηται; μὴν οὐκ ὀρθὴν μὲν δόξαν ἐροῦμεν, ἂν ὀρθότητα
ἴσχη, ταῦτὸν δὲ ἡδονήν;

ΠΡΩ. Ἀναγκαῖον.

ΣΩ. Ἄν δέ γε ἀμαρτανόμενον τὸ δοξαζόμενον ἢ, τὴν δόξαν e
τότε ἀμαρτανουσαν γε οὐκ ὀρθὴν ὁμολογητέον οὐδ' ὀρθῶς
δοξάζουσαν;

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ ἂν;

ΣΩ. Τί δ', ἂν αὐτὴ λύπην ἢ τινα ἡδονὴν περὶ τὸ ἐφ' ᾧ 5

b 7 εἶληχε Stallbaum : εἶληφεν BT b 8 σκεπτέον add. Baiter
b 10 ἀρ' ὅτι T : ἀρά τι B c 1 ποιὰ B : ὀποιὰ T c 5 δὲ B :
τε T ποιῶ τινε t : ποιῶν τινε pr. T : ποιῶν· τινε B c 8 ποιῶ
τινέ BT c 10 σφόδρα] σφοδραὶ καὶ ἡσυχαιότερα Cornarius e Ficino
e 5 ᾧ T : ᾧ B

λυπεῖται ἢ τοῦναντίου ἀμαρτάνουσαν ἐφορῶμεν, ὀρθὴν ἢ χρηστὴν ἢ τι τῶν καλῶν ὀνομάτων αὐτῇ προσθήσομεν;

ΠΡΩ. Ἄλλ' οὐχ οἷόν τε, εἴπερ ἀμαρτήσεται γέ ἡδονή.

10 ΣΩ. Καὶ μὴν εἰκέν γε ἡδονὴ πολλάκις οὐ μετὰ δόξης ὀρθῆς ἀλλὰ μετὰ ψεύδους ἡμῖν γίγνεσθαι.

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ οὐ; καὶ τὴν μὲν δόξαν γε, ὦ Σώκρατες, 38 ἐν τῷ τοιούτῳ καὶ τότε λέγομεν ψευδῆ, τὴν δ' ἡδονὴν αὐτὴν οὐδεὶς ἄν ποτε προσείποι ψευδῆ.

ΣΩ. Ἄλλὰ προθύμως ἀμύνεις τῷ τῆς ἡδονῆς, ὦ Πρώταρχε, λόγῳ τὰ νῦν.

5 ΠΡΩ. Οὐδέν γε, ἀλλ' ἄπερ ἀκούω λέγω.

ΣΩ. Διαφέρει δ' ἡμῖν οὐδέν, ὦ ἐταῖρε, ἢ μετὰ δόξης τε ὀρθῆς καὶ μετ' ἐπιστήμης ἡδονὴ τῆς μετὰ τοῦ ψεύδους καὶ ἀγνοίας πολλάκις ἐκάστοις ἡμῶν ἐγγιγνομένης;

b ΠΡΩ. Εἰκὸς γοῦν μὴ σμικρὸν διαφέρειν.

ΣΩ. Τῆς δὴ διαφορᾶς αὐτοῖν ἐπὶ θεωρίαν ἔλθωμεν.

ΠΡΩ. Ἄγ' ὅπῃ σοι φαίνεται.

ΣΩ. Τῆδε δὴ ἄγω.

5 ΠΡΩ. Πῆ;

ΣΩ. Δόξα, φαμέν, ἡμῖν ἔστι μὲν ψευδῆς, ἔστι δὲ καὶ ἀληθῆς;

ΠΡΩ. Ἔστιν.

ΣΩ. Ἔπεται μὴν ταύταις, ὅ νυνδὴ ἐλέγομεν, ἡδονὴ καὶ 10 λύπη πολλάκις, ἀληθεῖ καὶ ψευδεῖ δόξῃ λέγω.

ΠΡΩ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Οὐκοῦν ἐκ μνήμης τε καὶ αἰσθήσεως δόξα ἡμῖν καὶ τὸ διαδοξάζειν ἐγχειρεῖν γίγνεθ' ἐκάστοτε;

c ΠΡΩ. Καὶ μάλα.

ε 6 ἢ T: μὴ B ἐφορῶμεν] φαρῶμεν Badham ε 7 ἢ τι] ἢ τί Stall-
baum α 1 λέγομεν Stallbaum: ἐλέγομεν BT ἡδονὴν T: ἡδομένην B
α 3 τῷ T: τὸ B α 8 ἀγνοίας Cornarius: ἀνοίας BT β 4 τῆδε
T: τῆδε B: πῆ δὲ vulg. β 9 ἡδονή . . . λύπη T: ἡδονῆ . . . λύπη B
β 13 ἐγχειρεῖν BT: ἐγχωρεῖν corr. Ven. 184 vulg. (τὸ δι' ὃ δοξάζειν
ἐγχωρεῖ Apelt) γίγνεθ' Vat.: γίγνεσθ' B: γίγνεται T

ΣΩ. Ἐὰρ οὖν ἡμᾶς ὧδε περὶ ταῦτα ἀναγκαῖον ἡγοῦμεθ' ἴσχειν;

ΠΡΩ. Πῶς;

ΣΩ. Πολλάκις ἰδόντι τινὶ πόρρωθεν μὴ πάνυ σαφῶς τὰ 5 καθορώμενα συμβαίνειν βούλεσθαι κρίνειν φαίης ἂν ταῦθ' ἄπερ ὀρᾷ;

ΠΡΩ. Φαίην ἂν.

ΣΩ. Οὐκοῦν τὸ μετὰ τοῦτο αὐτὸς αὐτὸν οὗτος ἀνέροιτ' ἂν ὧδε;

10

ΠΡΩ. Πῶς;

ΣΩ. Τί ποτ' ἄρ' ἔστι τὸ παρὰ τὴν πέτραν τοῦθ' ἐστάναι φανταζόμενον ὑπὸ τινι δένδρῳ; ταῦτ' εἰπεῖν ἂν τις πρὸς d ἑαυτὸν δοκεῖ σοι, τοιαῦτ' ἅττα κατιδὼν φαντασθέντα αὐτῷ ποτε;

ΠΡΩ. Τί μήν;

ΣΩ. Ἐὰρ οὖν μετὰ ταῦτα ὁ τοιοῦτος ὡς ἀποκρινόμενος 5 ἂν πρὸς αὐτὸν εἴποι τοῦτο, ὡς ἔστιν ἄνθρωπος, ἐπιτυχῶς εἰπών;

ΠΡΩ. Καὶ πάνυ γε.

ΣΩ. Καὶ παρενεχθεῖς γ' αὖ τάχ' ἂν ὡς ἔστι τινῶν ποιμένων ἔργον τὸ καθορώμενον ἀγαλμα προσείποι.

10

ΠΡΩ. Μάλα γε.

ΣΩ. Κὰν μὲν τίς γ' αὐτῷ παρή, τά τε πρὸς αὐτὸν ῥηθέντα e ἐντείνας εἰς φωνὴν πρὸς τὸν παρόντα αὐτὰ ταῦτ' ἂν πάλιν φθέγγεται, καὶ λόγος δὴ γέγονεν οὕτως ὃ τότε δόξαν ἐκαλοῦμεν;

ΠΡΩ. Τί μήν;

5

ΣΩ. Ἐὰν δ' ἄρα μόνος ἢ τοῦτο ταῦτὸν πρὸς αὐτὸν διανοοῦμενος, ἐνίοτε καὶ πλείω χρόνον ἔχων ἐν αὐτῷ πορεύεται.

c9 αὐτὸς αὐτὸν T: αὐτὸ σαυτὸν B οὗτος ἀνέροιτ' ἂν T: οὕτως ἂν ἔροιτ' ἂν B d2 δοκεῖ σοι Coisl.: δοκῆ σοι T: δοκῆσοι B d6 τοῦτο T: om. B ἐπιτυχῶς T: ἐπιτυχ' ὡς B e1 μὲν T: om. B e2 πάλιν T: πάλαι δ' B e3 οὕτως Bt: οὗτος pr. T e6 ἂν δ' T: ἀλλ' B αὐτὸν] αὐτὸν T: αὐτὸ B

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΣΩ. Τί οὖν; ἄρα σοὶ φαίνεται τὸ περὶ τούτων ὅπερ
10 ἐμοί;

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον;

ΣΩ. Δοκεῖ μοι τότε ἡμῶν ἢ ψυχῇ βιβλίῳ τιμὴ προσει-
κέναι.

ΠΡΩ. Πῶς;

39 ΣΩ. Ἡ μνήμη ταῖς αἰσθήσεσι συμπίπτουσα εἰς ταῦτὸν
κάκεινα ἃ περὶ ταῦτ' ἐστὶ τὰ παθήματα φαίνονται μοι
σχεδὸν οἷον γράφειν ἡμῶν ἐν ταῖς ψυχαῖς τότε λόγους· καὶ
ὅταν μὲν ἀληθῆ γράφῃ [τοῦτο τὸ πάθημα], δόξα τε ἀληθῆς
5 καὶ λόγοι ἀπ' αὐτοῦ συμβαίνουσιν ἀληθεῖς ἐν ἡμῖν γιγνώ-
μενοι· ψευδῆ δ' ὅταν ὁ τοιοῦτος παρ' ἡμῖν γραμματεὺς
γράψῃ, τὰναντία τοῖς ἀληθέσιν ἀπέβη.

b ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν δοκεῖ μοι, καὶ ἀποδέχομαι τὰ ῥηθέντα
οὕτως.

ΣΩ. Ἀποδέχου δὴ καὶ ἕτερον δημιουργὸν ἡμῶν ἐν ταῖς
ψυχαῖς ἐν τῷ τότε χρόνῳ γιγνόμενον.

5 ΠΡΩ. Τίνα;

ΣΩ. Ζωγράφον, ὃς μετὰ τὸν γραμματιστὴν τῶν λεγο-
μένων εἰκόνας ἐν τῇ ψυχῇ τούτων γράφει.

ΠΡΩ. Πῶς δὴ τοῦτον αὖ καὶ πότε λέγομεν;

ΣΩ. Ὅταν ἀπ' ὄψεως ἢ τινος ἄλλης αἰσθήσεως τὰ τότε
10 δοξαζόμενα καὶ λεγόμενα ἀπαγαγῶν τις τὰς τῶν δοξασθέντων
c καὶ λεχθέντων εἰκόνας ἐν αὐτῷ ὄρῳ πῶς. ἢ τοῦτο οὐκ ἐστὶ
γιγνόμενον παρ' ἡμῖν;

ΠΡΩ. Σφόδρα μὲν οὖν.

ΣΩ. Οὐκοῦν αἱ μὲν τῶν ἀληθῶν δοξῶν καὶ λόγων εἰκόνας
5 ἀληθεῖς, αἱ δὲ τῶν ψευδῶν ψευδεῖς;

ΠΡΩ. Παντάπασι.

ε9 περὶ τούτων T: περὶ τούτων γιγνόμενον B: περὶ τοῦτον γιγνό-
μενον Apelt ε 12 μοι T: om. B α 4 τοῦτο τὸ πάθημα sccl.
Badham α 7 γράφῃ T: γράψῃ B: γραφῇ Apelt β 8 λέγομεν
B: λέγωμεν T

ΣΩ. Εἰ δὴ ταῦτ' ὀρθῶς εἰρήκαμεν, ἔτι καὶ τότε ἐπὶ
τούτοις σκεψώμεθα.

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον;

ΣΩ. Εἰ περὶ μὲν τῶν ὄντων καὶ τῶν γεγυότων ταῦτα 10
ἡμῖν οὕτω πάσχειν ἀναγκαῖον, περὶ δὲ τῶν μελλόντων οὐ;

ΠΡΩ. Περὶ ἀπάντων μὲν οὖν τῶν χρόνων ὡσαύτως.

ΣΩ. Οὐκοῦν αἶ γε διὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς ἡδοναὶ καὶ λύπαι d
ἐλέχθησαν ἐν τοῖς πρόσθεν ὡς πρὸ τῶν διὰ τοῦ σώματος
ἡδονῶν καὶ λυπῶν προγίγνουντ' ἄν, ὥσθ' ἡμῖν συμβαίνει τὸ
προχαίρειν τε καὶ προλυπεῖσθαι περὶ τὸν μέλλοντα χρόνον
εἶναι γιγνόμενον; 5

ΠΡΩ. Ἀληθέστατα.

ΣΩ. Πότερον οὖν τὰ γράμματά τε καὶ ζωγραφήματα, ἃ
σμικρῶ πρότερον ἐτίθεμεν ἐν ἡμῖν γίνεσθαι, περὶ μὲν τὸν
γεγυότα καὶ τὸν παρόντα χρόνον ἐστίν, περὶ δὲ τὸν μέλλοντα e
οὐκ ἔστιν;

ΠΡΩ. Σφόδρα γε.

ΣΩ. Ἐὰρ σφόδρα λέγεις, ὅτι πάντ' ἐστὶ ταῦτα ἐλπίδες
εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον οὔσαι, ἡμεῖς δ' αὖ διὰ παντὸς τοῦ 5
βίου αἰεὶ γέμομεν ἐλπιδῶν;

ΠΡΩ. Παντάπασι μὲν οὖν.

ΣΩ. Ἄγε δὴ, πρὸς τοῖς νῦν εἰρημένους καὶ τότε ἀπόκριναι.

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον;

ΣΩ. Δίκαιος ἀνὴρ καὶ εὐσεβῆς καὶ ἀγαθὸς πάντως ἄρ' 10
οὐ θεοφιλῆς ἐστίν;

ΠΡΩ. Τί μῆν;

ΣΩ. Τί δέ; ἀδικός τε καὶ παντάπασι κακὸς ἄρ' οὐ
τοῦναντίον ἐκείνῳ; 40

ΠΡΩ. Πῶς δ' οὐ;

ΣΩ. Πολλῶν μῆν ἐλπιδῶν, ὡς ἐλέγομεν ἄρτι, πᾶς
ἄνθρωπος γέμει;

d 1 αὐτῆς B T: om. vulg.

B: ἔμπροσθεν Coisl.

d 2 πρόσθεν T: πρόσθεν ἢ πρόσθεν

d 3 προγίγνουντ' recc.: προγίγνουντ' B T

d 4 προλυπεῖσθαι T: τὸ προλυπεῖσθαι B

a 4 γέμει T: γέ μοι B

5 ΠΡΩ. Τί δ' οὐ;

ΣΩ. Λόγοι μὴν εἰσιεν ἐν ἐκάστοις ἡμῶν, ἅς ἐλπίδας
ὀνομάζομεν;

ΠΡΩ. Ναί.

ΣΩ. Καὶ δὴ καὶ τὰ φαντάσματα ἐξωγραφημένα· καὶ
10 τις ὄρα πολλὰκις ἑαυτῷ χρυσὸν γιγνόμενον ἄφθονον καὶ ἐπ'
αὐτῷ πολλὰς ἡδονάς· καὶ δὴ καὶ ἐνεξωγραφημένον αὐτὸν
ἐφ' αὐτῷ χαίροντα σφόδρα καθορᾶ.

b ΠΡΩ. Τί δ' οὐ;

ΣΩ. Τούτων οὖν πότερα φῶμεν τοῖς μὲν ἀγαθοῖς ὡς τὸ
πολὺ τὰ γεγραμμένα παρατίθεσθαι ἀληθῆ διὰ τὸ θεοφιλεῖς
εἶναι, τοῖς δὲ κακοῖς ὡς αὐτὸ (τὸ) πολὺ τούναντίον, ἢ μὴ φῶμεν;

5 ΠΡΩ. Καὶ μάλα φατέον.

ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ τοῖς κακοῖς ἡδοναί γε οὐδὲν ἦττον
πάρεισιν ἐξωγραφημένοι, ψευδεῖς δὲ αὐταί που.

ΠΡΩ. Τί μὴν;

c ΣΩ. Ψευδέσιεν ἄρα ἡδοναῖς τὰ πολλὰ οἱ πονηροὶ χαίρουσιν,
οἱ δ' ἀγαθοὶ τῶν ἀνθρώπων ἀληθέσιεν.

ΠΡΩ. Ἀναγκαιότατα λέγεις.

ΣΩ. Εἰσὶν δὴ κατὰ τοὺς νῦν λόγους ψευδεῖς ἐν ταῖς τῶν
5 ἀνθρώπων ψυχαῖς ἡδοναί, μεμιμημένοι μέντοι τὰς ἀληθεῖς
ἐπὶ τὰ γελοιότερα, καὶ λῦπαι δὲ ὡσαύτως.

ΠΡΩ. Εἰσὶν.

ΣΩ. Οὐκοῦν ἦν δοξάζειν μὲν οὕτως ἀεὶ τῷ τὸ παράπαν
δοξάζοντι, μὴ ἐπ' οὐσι δὲ μηδ' ἐπὶ γεγονόσι μηδὲ ἐπ'
10 ἔσομένοις ἐνίοτε.

ΠΡΩ. Πάνυ γε.

d ΣΩ. Καὶ ταυτὰ γε ἦν οἶμαι τὰ ἀπεργαζόμενα δόξαν
ψευδῆ τότε καὶ τὸ ψευδῶς δοξάζειν. ἢ γάρ;

a 9 φαντάσματα (τὰ) Bury a 10 ἑαυτῷ T: ἑαυτῆ B a 11 ἐνε-
ξωγραφημένον B: ἐξωγραφημένον T a 12 χαίροντα T: χαίρον-
τας B b 2 τὸ T: οὐ B b 4 αὐ B T: αὐ (τὸ) Stallbaum
c 8 οὕτως B: οὕτως T c 9 ἐποῦσι pr. B T et mox ἐπιγεγονόσι,
ἐπεσομένοις

ΠΡΩ. Ναί.

ΣΩ. Τί οὖν; οὐκ ἀνταποδοτέον ταῖς λύπαις τε καὶ ἡδοναῖς τὴν τούτων ἀντίστροφον ἔξιν ἐν ἐκείνοις; 5

ΠΡΩ. Πῶς;

ΣΩ. Ὡς ἦν μὲν χαίρειν ὄντως αἰεὶ τῷ τὸ παράπαν ὁπωσ-
οῦν καὶ εἰκῆ χαίρουσι, μὴ μέντοι ἐπὶ τοῖς οὔσι μηδ' ἐπὶ
τοῖς γεγονόσι ἐνίοτε, πολλάκις δὲ καὶ ἴσως πλειστάκις ἐπὶ
τοῖς μηδὲ μέλλουσί ποτε γενήσεσθαι. 10

ΠΡΩ. Καὶ ταῦθ' οὕτως ἀναγκαῖον, ὦ Σώκρατες, ἔχειν. e

ΣΩ. Οὐκοῦν ὁ αὐτὸς λόγος ἂν εἴη περὶ φόβων τε καὶ
θυμῶν καὶ πάντων τῶν τοιούτων, ὡς ἔστι καὶ ψευδῆ πάντα
τὰ τοιαῦτα ἐνίοτε;

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν. 5

ΣΩ. Τί δέ; πονηρὰς δόξας καὶ χρηστὰς ἄλλως ἢ
ψευδεῖς γιγνομένας ἔχομεν εἰπεῖν;

ΠΡΩ. Οὐκ ἄλλως.

ΣΩ. Οὐδ' ἡδονὰς γ' οἶμαι κατανοοῦμεν ὡς ἄλλον τινὰ
τρόπον εἰσὶν πονηραὶ πλὴν τῷ ψευδεῖς εἶναι. 10

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν τοῦναντίον, ὦ Σώκρατες, εἴρηκας. 4I
σχεδὸν γὰρ τῷ ψεύδει μὲν οὐ πάνυ πονηρὰς ἂν τις λύπας
τε καὶ ἡδονὰς θέλῃ, μεγάλη δὲ ἄλλη καὶ πολλῆ συμπιπτούσας
πονηρίᾳ.

ΣΩ. Τὰς μὲν τοίνυν πονηρὰς ἡδονὰς καὶ διὰ πονηρίαν 5
οὔσας τοιαύτας ὀλίγον ὕστερον ἐροῦμεν, ἂν ἔτι δοκῇ νῦν·
τὰς δὲ ψευδεῖς κατ' ἄλλον τρόπον ἐν ἡμῖν πολλὰς καὶ πολ-
λάκις ἐνούσας τε καὶ ἐγγιγνομένας λεκτέον. τούτῳ γὰρ b
ἴσως χρῆσόμεθα πρὸς τὰς κρίσεις.

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ οὐκ; εἴπερ γε εἰσὶν.

ΣΩ. Ἄλλ', ὦ Πρώταρχε, εἰσὶν κατὰ γε τὴν ἐμὴν.

ε 1 ἀναγκαῖον ὦ Σώκρατες B T : ὦ Σώκρατες ἀναγκαῖον vulg. e 6 καὶ
χρηστὰς olim secl. Stallbaum : κακῆστους Apelt e 9 γ' B : δ' T
e 10 εἶναι B : γ' εἶναι T a 1 πάνυ] πᾶν Badham (ἦ) εἴρηκας
Paley a 2 ψεύδει B T : ψευδεῖ Badham a 3 τε T : om. B
δὲ T : δὲ καὶ B a 6 ὕστερον ἐροῦμεν T : ὕστεροῦμεν B ἔτι B T :
om. al. b 3 γε T : om. B

5 τούτο δὲ τὸ δόγμα ἕως ἂν κέηται παρ' ἡμῖν, ἀδύνατον ἀνέλεγκτον δήπου γίνεσθαι.

ΠΡΩ. Καλῶς.

ΣΩ. Περισιτώμεθα δὴ καθάπερ ἀθληταὶ πρὸς τούτον αὐτὸν λόγον.

10 ΠΡΩ. Ἰωμεν.

ΣΩ. Ἄλλὰ μὴν εἴπομεν, εἴπερ μεμνήμεθα, ὀλίγον ἐν τοῖς πρόσθεν, ὡς ὅταν αἱ λεγόμεναι ἐπιθυμίαι ἐν ἡμῖν ὦσι, δίχα ἄρα τότε τὸ σῶμα καὶ χωρὶς τῆς ψυχῆς τοῖς παθήμασι διείληπται.

ΠΡΩ. Μεμνήμεθα καὶ προερρήθη ταῦτα.

5 ΣΩ. Οὐκοῦν τὸ μὲν ἐπιθυμοῦν ἦν ἡ ψυχὴ τῶν τοῦ σώματος ἐναντίων ἕξεων, τὸ δὲ τὴν ἀληθόνα ἢ τινα διὰ πάθος ἡδονὴν τὸ σῶμα ἦν τὸ παρεχόμενον;

ΠΡΩ. Ἦν γὰρ οὖν.

ΣΩ. Συλλογίζου δὴ τὸ γινόμενον ἐν τούτοις.

10 ΠΡΩ. Λέγε.

d ΣΩ. Γίνεται τοίνυν, ὁπόταν ἦ ταῦτα, ἅμα παρακεῖσθαι λύπας τε καὶ ἡδονάς, καὶ τούτων αἰσθήσεις ἅμα παρ' ἀλλήλας ἐναντίων οὐσῶν γίνεσθαι, ὃ καὶ νυνδὴ ἐφάνη.

ΠΡΩ. Φαίνεται γοῦν.

5 ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ τότε εἴρηται καὶ συνωμολογημένον ἡμῖν ἔμπροσθε κείμεναι;

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον;

ΣΩ. Ὡς τὸ μᾶλλον τε καὶ ἥττον ἀμφω τούτῳ δέχεσθαι, λύπη τε καὶ ἡδονή, καὶ ὅτι τῶν ἀπείρων εἴτην.

10 ΠΡΩ. Εἴρηται. τί μήν;

ΣΩ. Τίς οὖν μηχανὴ ταῦτ' ὀρθῶς κρίνεσθαι;

e ΠΡΩ. Πῆ δὴ καὶ πῶς;

b8 περισιτώμεθα B : προσισιτώμεθα T c1 πρόσθεν B : ἔμπροσθεν
 T ὡς ὅταν B : ἕως ὅταν T : ἕως vulg. c5 τῶν T b : τὴν B
 c6 τὸ δὲ T b : τοὺς B c7 πάθος T b : πλήθος B παρεχόμενον
 B : παραδεχόμενον T d5 οὐκοῦν T : om. B d9 εἴτην B T :
 ἦτην vulg. d 11 τίς] τίς Stallbaum e 1 πῆ] ποία Heindorf

ΣΩ. Εἰ τὸ βούλημα ἡμῖν τῆς κρίσεως τούτων ἐν τοιούτοις τισὶ διαγινῶναι βούλεται ἐκάστοτε τίς τούτων πρὸς ἀλλήλας μείζων καὶ τίς ἐλάττων καὶ τίς μᾶλλον καὶ τίς σφοδρότερα, λύπη τε πρὸς ἡδονὴν καὶ λύπη πρὸς λύπην καὶ 5 ἡδονὴ πρὸς ἡδονήν.

ΠΡΩ. Ἄλλ' ἔστι ταῦτά τε τοιαῦτα καὶ ἡ βούλησις τῆς κρίσεως αὕτη.

ΣΩ. Τί οὖν; ἐν μὲν ὄψει τὸ πόρρωθεν καὶ ἐγγύθεν ὄραν τὰ μεγέθη τὴν ἀλήθειαν ἀφανίζει καὶ ψευδῆ ποιεῖ δοξάζειν, 42 ἐν λύπαις δ' ἄρα καὶ ἡδοναῖς οὐκ ἔστι ταῦτον τοῦτο γιγνόμενον;

ΠΡΩ. Πολὺ μὲν οὖν μᾶλλον, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Ἐναντίον δὴ τὸ νῦν τῷ σμικρὸν ἔμπροσθε γέγονεν. 5

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον λέγεις;

ΣΩ. Τότε μὲν αἱ δόξαι ψευδεῖς τε καὶ ἀληθεῖς αὐταὶ γιγνόμεναι τὰς λύπας τε καὶ ἡδονὰς ἅμα τοῦ παρ' αὐταῖς παθήματος ἀνεπίπλασαν.

ΠΡΩ. Ἀληθέστατα. b

ΣΩ. Νῦν δέ γε αὐταὶ διὰ τὸ πόρρωθέν τε καὶ ἐγγύθεν ἐκάστοτε μεταβαλλόμεναι θεωρεῖσθαι, καὶ ἅμα τιθέμεναι παρ' ἀλλήλας, αἱ μὲν ἡδοναὶ παρὰ τὸ λυπηρὸν μείζους φαίνονται καὶ σφοδρότεροι, λύπαι δ' αὖ διὰ τὸ παρ' ἡδονὰς 5 τοῦναντίον ἐκείναις.

ΠΡΩ. Ἀνάγκη γίνεσθαι τὰ τοιαῦτα διὰ ταῦτα.

ΣΩ. Οὐκοῦν ὅσῳ μείζους τῶν οὐσῶν ἐκάτεροι καὶ ἐλάτους φαίνονται, τοῦτο ἀποτεμόμενος ἐκατέρων τὸ φαινόμενον ἀλλ' οὐκ ὄν, οὔτε αὐτὸ ὀρθῶς φαινόμενον ἐρεῖς, οὐδ' αὖ 8 ποτε τὸ ἐπὶ τούτῳ μέρος τῆς ἡδονῆς καὶ λύπης γιγνόμενον ὀρθόν τε καὶ ἀληθὲς τολμήσεις λέγειν.

ε 2 εἰ] ἔστι Apelt (post τισὶ distinguens) ε 9 ἐν μὲν T: ἐσμὲν
 B a 1 ποιεῖ T: ποιεῖν B a 5 τῷ Bt: τὸ TG a 7 αὐταὶ
 B: αὐτε T: αὐταὶ al. a 8 καὶ ἡδονὰς ἅμα B: ἅμα καὶ ἡδονὰς T
 αὐταῖς BT: αὐτοὺς Coisl. b 2 αὐταὶ] αὐταὶ BT b 9 ἐκατέρων
 Schleiermacher: ἐκάτερον BT c 2 τούτῳ BT: τοῦτο vulg.
 c 3 τολμήσεις T: τολμήσεις B

ΠΡΩ. Οὐ γὰρ οὖν.

5 ΣΩ. Τούτων τοίνυν ἐξῆς ὀψόμεθα ἐὰν τῆδε ἀπαντῶμεν ἡδονὰς καὶ λύπας ψευδεῖς ἔτι μᾶλλον ἢ ταύτας φαινομένας τε καὶ οὔσας ἐν τοῖς ζῴοις.

ΠΡΩ. Ποίας δὴ καὶ πῶς λέγεις;

10 ΣΩ. Εἴρηται που πολλάκις ὅτι τῆς φύσεως ἐκάστων διαφθειρομένης μὲν συγκρίσεισι καὶ διακρίσεισι καὶ πλη-
d ρώσεισι καὶ κενώσεισι καὶ τισιν αὔξαισι καὶ φθίσεισι λύπαί τε καὶ ἀλγηδόνες καὶ ὀδύνηαι καὶ πάνθ' ὅποσα τοιαῦτ' ὀνόματα ἔχει συμβαίνει γιγνόμενα.

ΠΡΩ. Ναί, ταῦτα εἴρηται πολλάκις.

5 ΣΩ. Εἰς δέ γε τὴν αὐτῶν φύσιν ὅταν καθιστῆται, ταύτην αὖ τὴν κατάστασιν ἡδονὴν ἀπεδεξάμεθα παρ' ἡμῶν αὐτῶν.

ΠΡΩ. Ὅρθως.

10 ΣΩ. Τί δ' ὅταν περὶ τὸ σῶμα μηδὲν τούτων γιγνόμενον ἡμῶν ἦ;

ΠΡΩ. Πότε δὲ τοῦτ' ἂν γένοιτο, ὦ Σώκρατες;

e ΣΩ. Οὐδὲν πρὸς λόγον ἐστίν, ὦ Πρώταρχε, ὃ σὺ νῦν ἤρου τὸ ἐρώτημα.

ΠΡΩ. Τί δή;

5 ΣΩ. Διότι τὴν ἐμὴν ἐρώτησιν οὐ κωλύεις με διερέσθαι σε πάλιν.

ΠΡΩ. Ποίαν;

ΣΩ. Εἰ δ' οὖν μὴ γίγνοιτο, ὦ Πρώταρχε, φήσω, τὸ τοιοῦτον, τί ποτε ἀναγκαῖον ἐξ αὐτοῦ συμβαίνειν ἡμῶν;

ΠΡΩ. Μὴ κινουμένου τοῦ σώματος ἐφ' ἐκάτερα φῆς;

10 ΣΩ. Οὕτως.

ΠΡΩ. Δῆλον δὴ τοῦτό γε, ὦ Σώκρατες, ὡς οὔτε ἡδονὴ γίγνοιτ' ἂν ἐν τῷ τοιοῦτῳ ποτὲ οὔτ' ἂν τις λύπη.

43 ΣΩ. Κάλλιστ' εἶπες. ἀλλὰ γὰρ οἶμαι τότε λέγεις, ὡς

c 5 ἐξῆς T: ἐξ ἧς B

ὀψόμεθα BT: ὀψώμεθα vulg.

c 10 καὶ

διακρίσεισι T: om. B

e 1 ἐστίν BT: om. vulg.

e 4 κωλύεις

me scripsi: κωλύει ἐμὲ B: κωλύσεις με T

αεί τι τούτων ἀναγκαῖον ἡμῖν συμβαίνειν, ὡς οἱ σοφοὶ
 φασιν· αἰεὶ γὰρ ἅπαντα ἄνω τε καὶ κάτω ρεῖ.

ΠΡΩ. Λέγουσι γὰρ οὖν, καὶ δοκοῦσί γε οὐ φαύλως
 λέγειν. 5

ΣΩ. Πῶς γὰρ ἂν, μὴ φαῦλοί γε ὄντες; ἀλλὰ γὰρ ὑπεκ-
 στῆναι τὸν λόγον ἐπιφερόμενον τούτου βούλομαι. τῆδ' οὖν
 διανοοῦμαι φεύγειν, καὶ σύ μοι σύμφευγε.

ΠΡΩ. Λέγε ὄπη.

ΣΩ. Ταῦτα μὲν τοίνυν οὕτως ἔστω, φῶμεν πρὸς τούτους· 10
 σὺ δ' ἀπόκριαι πότερον αἰεὶ πάντα, ὅποσα πάσχει τι τῶν b
 ἐμψύχων, ταῦτ' αἰσθάνεται τὸ πάσχον, καὶ οὐτ' αὐξανόμενοι
 λανθάνομεν ἡμᾶς αὐτοὺς οὔτε τι τῶν τοιούτων οὐδὲν
 πάσχοντες, ἢ πᾶν τούναντίον.

ΠΡΩ. Ἄπαν δήπου τούναντίον· ὀλίγου γὰρ τά γε 5
 τοιαῦτα λέληθε πάνθ' ἡμᾶς.

ΣΩ. Οὐ τοίνυν καλῶς ἡμῖν εἴρηται τὸ νυνδὴ ῥηθέν, ὡς
 αἱ μεταβολαὶ κάτω τε καὶ ἄνω γιγνόμεναι λύπας τε καὶ
 ἡδονὰς ἀπεργάζονται.

ΠΡΩ. Τί μήν; 10

ΣΩ. Ἐὐδ' ἔσται κάλλιον καὶ ἀνεπιληπτότερον τὸ λεγό- c
 μενον.

ΠΡΩ. Πῶς;

ΣΩ. Ὡς αἱ μὲν μεγάλαι μεταβολαὶ λύπας τε καὶ ἡδονὰς
 ποιοῦσιν ἡμῖν, αἱ δ' αὖ μέτριά τε καὶ σμικραὶ τὸ παράπαν 5
 οὐδέτερα τούτων.

ΠΡΩ. Ὁρθότερον οὕτως ἢ 'κείνως, ὧ Σώκρατες.

ΣΩ. Οὐκοῦν εἰ ταῦτα οὕτω, πάλιν ὁ νυνδὴ ῥηθεὶς βλός
 ἂν ἦκοι.

ΠΡΩ. Ποῖος; 10

ΣΩ. Ὃν ἄλυπόν τε καὶ ἄνευ χαρμονῶν ἔφαμεν εἶναι.

a 3 ρεῖ] ρεῖν ci. Paley a 10 τούτους T: τούτοις B b 1 ὀπόσα
 BT: ὄσα vulg. b 5 ἅπαν δή που τούναντίον add. in marg. T: om.
 BT: post b 6 ἡμᾶς add. vulg. c 4 ὡς B: om. T c 9 ἂν
 ἦκοι T: ἀνήκοι B

ΠΡΩ. Ἀληθέστατα λέγεις.

ΣΩ. Ἐκ δὴ τούτων τιθῶμεν τριτοὺς ἡμῖν βίους, ἕνα
d μὲν ἡδύν, τὸν δ' αὖ λυπηρόν, τὸν δ' ἕνα μηδέτερα. ἢ πῶς
ἂν φαίης σὺ περὶ τούτων;

ΠΡΩ. Οὐκ ἄλλως ἔγωγε ἢ ταύτη, τρεῖς εἶναι τοὺς βίους.

ΣΩ. Οὐκοῦν οὐκ ἂν εἶη τὸ μὴ λυπεῖσθαι ποτε ταῦτὸν τῷ
5 χαίρειν;

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ ἄν;

ΣΩ. Ὅποταν οὖν ἀκούσης ὡς ἡδιστον πάντων ἐστὶν
ἀλύπως διατελεῖν τὸν βίον ἅπαντα, τί τόθ' ὑπολαμβάνεις
λέγειν τὸν τοιοῦτον;

10 ΠΡΩ. Ἡδὺ λέγειν φαίνεται ἔμοιγε οὗτος τὸ μὴ λυπεῖσθαι.

e ΣΩ. Τριῶν ὄντων οὖν ἡμῖν, ὠντινων βούλει, τίθει, καλ-
λίσιω ἵνα ὀνόμασι χρώμεθα, τὸ μὲν χρυσόν, τὸ δ' ἄργυρον,
τρίτον δὲ τὸ μηδέτερα τούτων.

ΠΡΩ. Κεῖται.

5 ΣΩ. Τὸ δὴ μηδέτερα τούτων ἔσθ' ἡμῖν ὅπως θάτερα
γένοιτο ἄν, χρυσὸς ἢ ἄργυρος;

ΠΡΩ. Καὶ πῶς ἄν;

ΣΩ. Οὐδ' ἄρα ὁ μέσος βίος ἡδὺς ἢ λυπηρὸς λεγόμενος
ὀρθῶς ἂν ποτε οὔτ' εἰ δοξάζοι τις, δοξάζοιτο, οὔτ' εἰ λέγοι,
10 λεχθείη, κατὰ γε τὸν ὀρθὸν λόγον.

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ ἄν;

44 ΣΩ. Ἀλλὰ μὴν, ὦ ἐταῖρε, λεγόντων γε ταῦτα καὶ
δοξαζόντων αἰσθανόμεθα.

ΠΡΩ. Καὶ μάλα.

ΣΩ. Πότερον οὖν καὶ χαίρειν οἴονται τότε ὅταν μὴ
5 λυπῶνται;

ΠΡΩ. Φασὶ γοῦν.

d 3 οὐκ ἄλλως T: οὐ καλῶς B ἢ T: om. B d 4 λυπεῖσθαι
T: λυπηῖσαι B d 7 ἀκούσης ὡς T: ἀκούση ἴσως B d 8 ἀλύπως
διατελεῖν B: διατελεῖν ἀλύπως T e 1 ὄντων οὖν BT: οὖν ὄντων
al. e 3 τὸ μηδέτερα T: μηδέτερα B e 5 δὴ BT: δὲ vulg.
e 9 δοξάζοι BT: δοξάζει vulg. a 4 καὶ BT (sed punctis notavit t)

ΣΩ. Οὐκοῦν οἴονται τότε χαίρειν· οὐ γὰρ ἂν ἔλεγόν που.

ΠΡΩ. Κινδυνεύει.

ΣΩ. Ψευδῆ γε μὴν δοξάζουσι περὶ τοῦ χαίρειν, εἴπερ
χωρὶς τοῦ μὴ λυπεῖσθαι καὶ τοῦ χαίρειν ἢ φύσις ἐκατέρου. 10

ΠΡΩ. Καὶ μὴν χωρὶς γε ἦν.

ΣΩ. Πότερον οὖν αἰρώμεθα παρ' ἡμῖν ταῦτ' εἶναι, καθάπερ
ἄρτι, τρία, ἢ δύο μόνα, λύπην μὲν κακὸν τοῖς ἀνθρώποις, b
τὴν δ' ἀπαλλαγὴν τῶν λυπῶν, αὐτὸ τοῦτο ἀγαθὸν ὄν, ἢ δὴ
προσαγορεύεσθαι;

ΠΡΩ. Πῶς δὴ νῦν τοῦτο, ὦ Σώκρατες, ἐρωτώμεθα ὑφ'
ἡμῶν αὐτῶν; οὐ γὰρ μανθάνω. 5

ΣΩ. Ὅντως γὰρ τοὺς πολεμίους Φιλῆβου τοῦδε, ὦ Πρώ-
ταρχε, οὐ μανθάνεις;

ΠΡΩ. Λέγεις δὲ αὐτοὺς τίνας;

ΣΩ. Καὶ μάλα δεινούς λεγομένους τὰ περὶ φύσιν, οἳ τὸ
παράπαν ἡδονὰς οὐ φασιν εἶναι. 10

ΠΡΩ. Τί μὴν;

ΣΩ. Λυπῶν ταύτας εἶναι πάσας ἀποφυγὰς, ἅς νῦν οἱ περὶ c
Φίληβον ἡδονὰς ἐπονομάζουσιν.

ΠΡΩ. Τούτοις οὖν ἡμᾶς πότερα πείθεσθαι συμβουλευείς,
ἢ πῶς, ὦ Σώκρατες;

ΣΩ. Οὐκ, ἀλλ' ὥσπερ μάντεσι προσχρῆσθαί τισι, μω- 5
τεομένοις οὐ τέχνη ἀλλὰ τιμὴ δυσχερεῖα φύσεως οὐκ ἀγεννοῦς
λίαν μεμισηκότων τὴν τῆς ἡδονῆς δύναμιν καὶ νενομικότων
οὐδὲν ὑγιές, ὥστε καὶ αὐτὸ τοῦτο αὐτῆς τὸ ἐπαγωγὸν γοήτευμα,
οὐχ ἡδονήν, εἶναι. τούτοις μὲν οὖν ταῦτα ἂν προσχρήσαιο, d
σκεψάμενος ἔτι καὶ τὰ ἄλλα αὐτῶν δυσχεράσματα· μετὰ δὲ
ταῦτα αἴ γέ μοι δοκοῦσιν ἡδοναὶ ἀληθεῖς εἶναι πείσῃ, ἵνα
ἐξ ἀμφοῖν τοῖν λόγῳ σκεψάμενοι τὴν δύναμιν αὐτῆς παρα-
θώμεθα πρὸς τὴν κρίσιν. 5

ΠΡΩ. Ὅρθῶς λέγεις.

α 9 γε μὴν B: μὲν I (μὴν ι) b 9 οἳ τὸ παράπαν T: ὕναρ ἄπαν
B (γρ. οἱ τὸ παράπαν* B³) d 1 οὐχ T: ἀλλ' οὐχ B ἡδονήν recs.:
ἡδονή B T d 3 αἴ . . . δοκοῦσιν B T: ἂν . . . δοκῶσιν vulg.

ΣΩ. Μεταδιώκωμεν δὴ τούτους, ὡσπερ συμμάχους, κατὰ τὸ τῆς δυσχερείας αὐτῶν ἴχνος. οἶμαι γὰρ τοιούδε τι λέγειν αὐτούς, ἀρχομένους ποθὲν ἄνωθεν, ὡς εἰ βουλευθῆμεν ὄτουοῦν
 e εἶδους τὴν φύσιν ἰδεῖν, οἷον τὴν τοῦ σκληροῦ, πότερον εἰς τὰ σκληρότατα ἀποβλέποντες οὕτως ἂν μᾶλλον συννοήσαιμεν ἢ πρὸς τὰ πολλοστὰ σκληρότητι; δεῖ δὴ σε, ὦ Πρώταρχε, καθάπερ ἐμοί, καὶ τούτοις τοῖς δυσχερέσιν ἀποκρίνεσθαι.

5 ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν, καὶ λέγω γε αὐτοῖς ὅτι πρὸς τὰ πρῶτα μεγέθει.

ΣΩ. Οὐκοῦν εἰ καὶ τὸ τῆς ἡδονῆς γένος ἰδεῖν ἦντινα ποτ' ἔχει φύσιν βουλευθῆμεν, οὐκ εἰς τὰς πολλοστὰς ἡδονὰς
 45 ἀποβλεπτόν, ἀλλ' εἰς τὰς ἀκροτάτας καὶ σφοδροτάτας λεγομένας.

ΠΡΩ. Πᾶς ἂν σοι ταύτη συγχωροίη τὰ νῦν.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν, αἱ πρόχειροί γε αἴπερ καὶ μέγιστα τῶν
 5 ἡδονῶν, ὃ λέγομεν πολλάκις, αἱ περὶ τὸ σῶμά εἰσι αὐται;

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ οὐ;

ΣΩ. Πότερον οὖν καὶ μείζους εἰσὶ καὶ γίνονται περὶ τοὺς κάμνοντας ἐν ταῖς νόσοις ἢ περὶ ὑγιαίνοντας; εὐλαβηθῶμεν
 δὲ μὴ προπετῶς ἀποκρινόμενοι πταισώμεν πη. τάχα γὰρ
 b ἴσως φαίμεν ἂν περὶ ὑγιαίνοντας.

ΠΡΩ. Εἰκόσ γε.

ΣΩ. Τί δ'; οὐχ αὐται τῶν ἡδονῶν ὑπερβάλλουσιν, ὧν ἂν καὶ ἐπιθυμῆται μέγιστα προγίγνωνται;

5 ΠΡΩ. Τοῦτο μὲν ἀληθές.

ΣΩ. Ἄλλ' οὐχ οἱ πυρέττοντες καὶ ἐν τοιούτοις νοσημασιν ἐχόμενοι μᾶλλον διψῶσι καὶ ριγοῦσι καὶ πάντα ὀπόσα διὰ τοῦ σώματος εἰώθασιν πάσχειν, μᾶλλον τ' ἐνδεία συγγίγνωνται

e 4 δυσχερέσιν T: δυσχεραίνουσιν B e 5 ὅτι T: om. B
 e 6 μεγέθει B T: μεγέθη vulg. a 4 γε T: om. B αἴπερ] εἴπερ
 Madvig a 7 καὶ μείζους T: μείζους B a 8 ὑγιαίνοντας B: τοὺς
 ὑγιαίνοντας T a 9 πη B: πῆ; T (alteri tribuens) vulg. τάχα
 γὰρ T: τὰ γὰρ B b 4 προγίγνωνται Stephanus: προσγίγνωνται B T
 b 6 ἀλλ' οὐχ B T: ἄρ' οὖν οὐχί vulg. οἱ B: compendium T: ὅτι
 apographa b 8 τ' B: δὲ T

καὶ ἀποπληρουμένων μείζους ἡδονὰς ἴσχουσιν; ἢ τοῦτο οὐ
φήσομεν ἀληθὲς εἶναι;

10

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν νῦν ῥηθὲν φαίνεται.

ΣΩ. Τί οὖν; ὀρθῶς ἂν φαινοίμεθα λέγοντες ὡς εἴ τις
τὰς μεγίστας ἡδονὰς ἰδεῖν βούλοιο, οὐκ εἰς ὑγίειαν ἀλλ' εἰς
νόσον ἰόντας δεῖ σκοπεῖν; ὄρα δὲ μή με ἡγήθῃ διανοοῦμενον
ἐρωτᾶν σε εἰ πλείω χαίρουσιν οἱ σφόδρα νοσοῦντες τῶν
ὑγαιονόντων, ἀλλ' οἷου μέγεθός με ζητεῖν ἡδονῆς, καὶ τὸ
σφόδρα περὶ τοῦ τοιοῦτου ποῦ ποτε γίγνεται ἐκάστοτε.
νοῆσαι γὰρ δεῖ φαμεν ἤντινα φύσιν ἔχει καὶ τίνα λέγουσιν
οἱ φάσκοντες μηδ' εἶναι τὸ παράπαν αὐτήν.

5

ΠΡΩ. Ἄλλὰ σχεδὸν ἔπομαι τῷ λόγῳ σου.

d

ΣΩ. Τάχα, ὦ Πρώταρχε, οὐχ ἥττον δείξεις. ἀπόκρῖναι
γάρ· ἐν ὑβρεὶ μείζους ἡδονὰς—οὐ πλείους λέγω, τῷ σφόδρα
δὲ καὶ τῷ μᾶλλον ὑπερεχούσας—ὄρας ἢ ἐν τῷ σῶφρονι βίῳ;
λέγε δὲ προσέχων τὸν νοῦν.

5

ΠΡΩ. Ἄλλ' ἔμαθον ὃ λέγεις, καὶ πολὺ τὸ διαφέρουν
ὀρώ. τοὺς μὲν γὰρ σῶφρονάς που καὶ ὁ παροιμαζόμενος
ἐπίσχει λόγος ἐκάστοτε, ὃ τὸ “μηδὲν ἄγαν” παρακελευό-
μενος, ᾧ πείθονται· τὸ δὲ τῶν ἀφρόνων τε καὶ ὑβριστῶν
μέχρι μανίας ἢ σφοδρὰ ἡδονὴ κατέχουσα περιβοήτους
ἀπεργάζεται.

e

ΣΩ. Καλῶς· καὶ εἴ γε τοῦθ' οὕτως ἔχει, δῆλον ὡς ἐν
τινι πουηρία ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, ἀλλ' οὐκ ἐν ἀρετῇ
μέγισται μὲν ἡδοναί, μέγισται δὲ καὶ λῦπαι γίγνονται.

5

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΣΩ. Οὐκοῦν τούτων τινὰς προελόμενον δεῖ σκοπεῖσθαι
τίνα ποτὲ τρόπον ἐχούσας ἐλέγομεν αὐτὰς εἶναι μεγίστας.

10

b 11 οὖν νῦν B: οὖν T e 3 ἡγήθῃ] ἡγεί B T e 7 δεῖ T:
δεῖν B d 2 δείξεις] δείξει Heindorf ἀπόκρῖναι Schleier-
macher: ἀποκρινεῖ B T d 6 διαφέρουν B: διάφορον T d 7 ὃ
B T: om. vulg. e 2 πείθονται T: πείθοντε B e 3 ἢ T: εἰ B
e 5 τοῦθ' T: ταῦθ' B ἐν B T: om. vulg. e 10 ἐλέγομεν B:
λέγομεν T

46 ΠΡΩ. Ἀνάγκη.

ΣΩ. Σκόπει δὴ τὰς τῶν τοιῶνδε νοσημάτων ἡδονάς, τίνα ποτὲ ἔχουσι τρόπον.

ΠΡΩ. Ποίων;

5 ΣΩ. Τὰς τῶν ἀσχημόνων, ἃς οὖς εἶπομεν δυσχερεῖς μισοῦσι παντελῶς.

ΠΡΩ. Ποίας;

ΣΩ. Οἶον τὰς τῆς ψώρας ἰάσεις τῷ τρίβειν καὶ ὅσα τοιαῦτα, οὐκ ἄλλης δεόμενα φαρμάξεως· τοῦτο γὰρ δὴ τὸ
10 πάθος ἡμῶν, ὧ πρὸς θεῶν, τί ποτε φῶμεν ἐγγίγνεσθαι; πότερον ἡδονὴν ἢ λύπην;

ΠΡΩ. Σύμμικτον τοῦτό γ' ἄρ', ὧ Σώκρατες, ἔοικε γίγνεσθαι τι κακόν.

b ΣΩ. Οὐ μὲν δὴ Φιλήβου γε ἔνεκα παρεθέμην τὸν λόγον· ἀλλ' ἄνευ τούτων, ὧ Πρώταρχε, τῶν ἡδονῶν καὶ τῶν ταύταις ἐπομένων, ἂν μὴ κατοφθῶσι, σχεδὸν οὐκ ἂν ποτε δυναίμεθα διακρίνασθαι τὸ νῦν ζητούμενον.

5 ΠΡΩ. Οὐκοῦν ἰτέον ἐπὶ τὰς τούτων συγγενεῖς.

ΣΩ. Τὰς ἐν τῇ μίξει κοινωνούσας λέγεις;

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΣΩ. Εἰσὶ τοίνυν μίξεις αἱ μὲν κατὰ τὸ σῶμα ἐν αὐτοῖς
c τοῖς σώμασι, αἱ δ' αὐτῆς τῆς ψυχῆς ἐν τῇ ψυχῇ· τὰς δ' αὖ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος ἀνευρήσομεν λύπας ἡδοναῖς μειχθείσας ποτὲ μὲν ἡδονὰς τὰ συναμφοτέρα, ποτὲ δὲ λύπας ἐπικαλουμένας.

5 ΠΡΩ. Πῶς;

ΣΩ. Ὅποτεν ἐν τῇ καταστάσει τις ἢ τῇ διαφθορᾷ τὰναντία ἅμα πάθη πάσχη, ποτὲ ῥιγῶν θέρηται καὶ θερμαινόμενος ἐνίοτε ψύχεται, ζητῶν οἶμαι τὸ μὲν ἔχειν, τοῦ δὲ ἀπαλλάττεσθαι, τὸ δὴ λεγόμενον πικρῷ γλυκὺ μεμειγμένον, μετὰ

a 5 οὖς T: om. B a 12 σύμμικτον BT: ἔμμικτον vulg. γ'
ἄρ' B: γε T b 2 ταύταις T: ταύτης B c 1 αὐτῆς τῆς T: αὖ
τῆς B αὖ τῆς B: αὐτῆς T e 7 ποτὲ ῥιγῶν T (sed add. signis
transpositionis): ποτὲ ῥιγῶν ποτὲ B

δυσσαπλλακτίας παρόν, ἀγανάκτησιν καὶ ὕστερον σύντασιν d
ἀγρίαν ποιεῖ.

ΠΡΩ. Καὶ μάλα ἀληθὲς τὸ νῦν λεγόμενον.

ΣΩ. Οὐκοῦν αἱ τοιαῦται μείξεις αἱ μὲν ἐξ ἴσων εἰσὶ
λυπῶν τε καὶ ἡδονῶν, αἱ δ' ἐκ τῶν ἐτέρων πλείονων; 5

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ οὔ;

ΣΩ. Λέγε δὴ τὰς μὲν, ὅταν πλείους λῦται τῶν ἡδονῶν
γίγνωνται—τὰς τῆς ψώρας λεγομένας νυδὴ ταύτας εἶναι
καὶ τὰς τῶν γαργαλισμῶν—ὀπόταν (ἐν τοῖς) ἐντὸς τὸ ζέον
ἦ καὶ τὸ φλεγμαῖνον, τῇ τρίψει δὲ καὶ τῇ κνήσει μὴ ἐφικνῆταί 10
τις, τὸ δ' ἐπιπολῆς μόνου διαχέη, τοτὲ φέρουτες εἰς πῦρ αὐτὰ e
καὶ εἰς τούναντίον πυρίαις μεταβάλλοντες ἐνίοτε ἀμηχάνους
ἡδονάς, τοτὲ δὲ τούναντίον τοῖς ἐντὸς πρὸς τὰ τῶν ἕξω, λύπας
ἡδοναῖς συγκερασθείσας, εἰς ὁπότερ' ἂν ῥέψῃ, παρέσχουτο
τῷ τὰ συγκεκριμένα βία διαχεῖν ἢ τὰ διακεκριμένα συγχεῖν 5
—[καὶ] ὁμοῦ λύπας ἡδοναῖς παρατιθέναι. 47

ΠΡΩ. Ἀληθέστατα.

ΣΩ. Οὐκοῦν ὀπόταν αὐ πλείων ἡδονὴ κατὰ (τὰ) τοιαῦτα
πάντα συμμειχθῆ, τὸ μὲν ὑπομειγμένον τῆς λύπης γαρ-
γαλίζει τε καὶ ἡρέμα ἀγανακτεῖν ποιεῖ, τὸ δ' αὐ τῆς ἡδονῆς 5
πολὺ πλεόν ἐγκεχυμένον συντείνει τε καὶ ἐνίοτε πηδᾶν ποιεῖ,
καὶ παντοῖα μὲν χρώματα, παντοῖα δὲ σχήματα, παντοῖα δὲ
πνεύματα ἀπεργαζόμενον πάσαν ἐκπληξιν καὶ βοὰς μετὰ
ἀφροσύνης ἐνεργάζεται;

ΠΡΩ. Μάλα γε. b

ΣΩ. Καὶ λέγειν τε, ὦ ἑταῖρε, αὐτόν τε περὶ ἑαυτοῦ ποιεῖ

d 1 ὕστερον T: om. B σύντασιν Bt: ἕστασιν T d 3 νῦν
B: νῦν δὴ T d 9 ἐν τοῖς addidi d 10 κνήσει Heusde: κινήσει
B T ἐφικνῆται T: ἐφικνεῖται B e 1 τὸ δ' ἐπὶ πολῆς BT: τὰ δ'
ἐπιπολῆς Schütz e 2 πυρίαις scripsi: ἀπορίαις BT e 3 πρὸς
τὰ τῶν Wohlrab: προστάτ των B: πρὸς τὰς τῶν T a 1 καὶ
seclusi a 3 τὰ add. Par. 1809: om. B T a 5 αὐ τῆς BT:
αὐτῆς vulg. a 6 πλεόν T: πλείων B ἐγκεχυμένον BT: ἐκκεχυ-
μένον vulg. a 8 ἀπεργαζόμενον Buttman: ἀπεργαζόμενα BT
a 9 ἐνεργάζεται T: ἀπεργάζεται B b 2 λέγειν τε T: λέγειν γε B

καὶ ἄλλον ὡς ταύταις ταῖς ἡδοναῖς τερπόμενος οἶον ἀποθνή-
σκει· καὶ τὰς γε δὴ παντάπασιν αἰεὶ μεταδιώκει τοσοῦτφ
5 μᾶλλον ὅσφ ἂν ἀκολαστότερός τε καὶ ἀφρονέστερος ὦν
τυγχάνη, καὶ καλεῖ δὴ μεγίστας ταύτας, καὶ τὸν ἐν αὐταῖς
ὅτι μάλιστ' αἰεὶ ζῶντα εὐδαιμονέστατον καταριθμεῖται.

ΠΡΩ. Πάντα, ὦ Σώκρατες, τὰ συμβαίνοντα πρὸς τῶν
πολλῶν ἀνθρώπων εἰς δόξαν διεπέρανας.

c ΣΩ. Περὶ γε τῶν ἡδονῶν, ὦ Πρώταρχε, τῶν ἐν τοῖς
κοινواῖς παθήμασιν αὐτοῦ τοῦ σώματος τῶν ἐπιπολῆς τε καὶ
ἐντὸς κερασθέντων· περὶ δέ γ' ὦν ψυχὴ σώματι τὰναντία
συμβάλλεται, λύπην τε ἅμα πρὸς ἡδονὴν καὶ ἡδονὴν πρὸς
5 λύπην, ὥστ' εἰς μίαν ἀμφοτέρα κρᾶσιν ἰέναι, ταῦτα ἔμπροσθε
μὲν διήλθομεν, ὡς, ὁπόταν [αὖ] κενῶται, πληρώσεως ἐπιθυμεῖ,
καὶ ἐλπίζων μὲν χαίρει, κενούμενος δὲ ἀλγεί, ταῦτα δὲ τότε
d μὲν οὐκ ἔμαρτυράμεθα, νῦν δὲ λέγομεν ὡς ψυχῆς πρὸς σῶμα
διαφερομένης ἐν πᾶσι τούτοις πλήθει ἀμυχάνοις οὔσι μείζις
μία λύπης τε καὶ ἡδονῆς συμπίπτει γενομένη.

ΠΡΩ. Κινδυνεύεις ὀρθότατα λέγειν.

5 ΣΩ. Ἔτι τοίνυν ἡμῶν τῶν μείξεων λύπης τε καὶ ἡδονῆς
λοιπὴ μία.

ΠΡΩ. Ποία, φῆς;

ΣΩ. Ἦν αὐτὴν τὴν ψυχὴν αὐτῇ πολλάκις λαμβάνειν
σύγκρασιν ἔφαμεν.

10 ΠΡΩ. Πῶς οὖν δὴ τοῦτ' αὐτὸ λέγομεν;

e ΣΩ. Ὅργην καὶ φόβον καὶ πόθον καὶ θρήνον καὶ ἔρωτα
καὶ ζῆλον καὶ φθόνον καὶ ὅσα τοιαῦτα, ἅρ' οὐκ αὐτῆς τῆς
ψυχῆς τίθεσθαι ταύτας λύπας τινάς;

b 3 καὶ ἄλλον T: καὶ περὶ ἄλλου B γρ. t b 5 ἂν T: om. B
b 6 αὐταῖς T: ταύταις B b 7 μάλιστ' αἰεὶ T: μάλιστα εἰ B
b 9 εἰς δόξαν secluserim c 3 δέ γ' ὦν Badham: δὲ τῶν B T ψυχῆ
scripsi: ἐν ψυχῇ B T c 6 αὖ secl. Wohlrab κενῶται B t:
κεκένωται T c 7 ταῦτα δὲ T: ταῦτα δὴ B d 3 γιγνομένη
Badham d 6 λοιπὴ T: λύπη pr. B (ut videtur) d 9 σύγκρασιν
B T: σύγκρισιν vulg. ἔφαμεν] φαμέν Bury d 10 αὐτὸ] αὖ
Ast

ΠΡΩ. Ἔγωγε.

ΣΩ. Οὐκοῦν αὐτὰς ἡδονῶν μεστὰς εὐρήσομεν ἀμηχάνων; 5
ἢ δεόμεθα ὑπομμυθήσκεισθαι [τὸ (ἐν) τοῖς θυμοῖς καὶ ταῖς
ὄργαις,] τὸ

ὅς τ' ἐφέηκε πολύφρονά περ χαλεπήναι

ὅς τε πολὺ γλυκίων μέλιτος καταλειβομένοιο,

καὶ τὰς ἐν τοῖς θρήνοις καὶ πόθοις ἡδονὰς ἐν λύπαις οὔσας 48
ἀναμειγμένας;

ΠΡΩ. Οὐκ, ἀλλ' οὕτω ταῦτά γε καὶ οὐκ ἄλλως ἂν
συμβαίνοι γιγνόμενα.

ΣΩ. Καὶ μὴν καὶ τὰς γε τραγικὰς θεωρήσεις, ὅταν ἅμα 5
χαίροντες κλάωσι, μέμνησαι;

ΠΡΩ. Τί δ' οὐ;

ΣΩ. Τὴν δ' ἐν ταῖς κωμωδίαις διάθεσιν ἡμῶν τῆς ψυχῆς,
ἂρ' οἴσθ' ὡς ἔστι κὰν τούτοις μείζεις λύπης τε καὶ ἡδονῆς;

ΠΡΩ. Οὐ πάνυ κατανοῶ.

10

ΣΩ. Παντάπασι γὰρ οὐ ρᾶδιον, ὦ Πρώταρχε, ἐν τούτῳ b
συννοεῖν τὸ τοιοῦτον ἐκάστοτε πάθος.

ΠΡΩ. Οὐκ οὖν ὥς γ' εἰκεν ἐμοί.

ΣΩ. Λάβωμέν γε μὴν αὐτὸ τοσοῦτῳ μᾶλλον ὄσῳ σκοτει-
νότερόν ἐστιν, ἵνα καὶ ἐν ἄλλοις ῥᾶου καταμαθεῖν τις οἴός τ' 5
ἢ μείζιν λύπης τε καὶ ἡδονῆς.

ΠΡΩ. Λέγοις ἄν.

ΣΩ. Τό τοι νυνδὴ ῥηθὲν ὄνομα φθόνου πότερα λύπην
τινὰ ψυχῆς θήσεις, ἢ πῶς;

ΠΡΩ. Οὕτως.

10

ΣΩ. Ἄλλὰ μὴν ὁ φθονῶν γε ἐπὶ κακοῖς τοῖς τῶν πέλας
ἠδόμενος ἀναφανήσεται.

ΠΡΩ. Σφόδρα γε.

c

ε 6 τὸ ὥστ' ἐφέηκεν τοῖς θυμοῖς καὶ ταῖς ὄργαις τὸ πολύφρονά περ χαλε-
πήναι B T : verba transposuit Stephanus : τοῖς . . . τὸ del. Fischer :
ἐν addidi ε 8, 9 ὅς τε Homerus (Il. xviii. 109) : ὥστε B T
a 1 πόθοις Par. 1812 in marg. : πότοις B T b 5 ῥᾶου B : ρᾶδιον T

ΣΩ. Κακὸν μὴν ἄγνοια καὶ ἦν δὴ λέγομεν ἀβελτέραν ἕξει.

ΠΡΩ. Τί μὴν;

ΣΩ. Ἐκ δὴ τούτων ἰδὲ τὸ γελοῖον ἦντινα φύσιν ἔχει.

5 ΠΡΩ. Λέγε μόνον.

ΣΩ. Ἔστιν δὴ πονηρία μὲν τις τὸ κεφάλαιον, ἕξεώς
τινος ἐπίκλην λεγομένη· τῆς δ' αὖ πάσης πονηρίας ἐστὶ
τοῦναντίον πάθος ἔχον ἢ τὸ λεγόμενον ὑπὸ τῶν ἐν Δελφοῖς
γραμμάτων.

10 ΠΡΩ. Τὸ “ γνῶθι σαυτὸν ” λέγεις, ὦ Σώκρατες;

d ΣΩ. Ἔγωγε. τοῦναντίον μὴν ἐκείνῳ δῆλον ὅτι τὸ μηδαμῆ
γιγνώσκειν αὐτὸν λεγόμενον ὑπὸ τοῦ γράμματος ἂν εἴη.

ΠΡΩ. Τί μὴν;

ΣΩ. Ὡ Πρώταρχε, πειρῶ δὲ αὐτὸ τοῦτο τριχῆ τέμνειν.

5 ΠΡΩ. Πῆ φῆς; οὐ γὰρ μὴ δυνατὸς ὦ.

ΣΩ. Λέγεις δὴ δεῖν ἐμὲ τοῦτο διελέσθαι τὰ νῦν;

ΠΡΩ. Λέγω, καὶ δέομαί γε πρὸς τῷ λέγειν.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν οὐ τῶν ἀγνοούντων αὐτοὺς κατὰ τρία
ἀνάγκη τοῦτο τὸ πάθος πάσχειν ἕκαστον;

10 ΠΡΩ. Πῶς;

e ΣΩ. Πρῶτον μὲν κατὰ χρήματα, δοξάζειν εἶναι πλουσι-
ώτερον ἢ κατὰ τὴν αὐτῶν οὐσίαν.

ΠΡΩ. Πολλοὶ γοῦν εἰσὶν τὸ τοιοῦτον πάθος ἔχοντες.

5 ΣΩ. Πλείους δέ γε οἱ μείζους καὶ καλλίους αὐτοὺς δοξάζ-
ζουσι, καὶ πάντα ὅσα κατὰ τὸ σῶμα εἶναι διαφερόντως τῆς
οὔσης αὐτοῖς ἀληθείας.

ΠΡΩ. Πάνυ γε.

10 ΣΩ. Πολὺ δὲ πλείστοί γε οἶμαι περὶ τὸ τρίτον εἶδος τὸ
τῶν ἐν ταῖς ψυχαῖς διημαρτήκασιν, ἀρετῇ δοξάζοντες
βελτίους ἑαυτοῦς, οὐκ ὄντες.

c 2 ἄγνοια Cornarius: ἄνοια B T ἀβελτέραν] ἀβελτερίαν Jackson
c 4 δὴ T: δὲ B d 4 δὲ B Stobaeus: δὴ T d 7 λέγω B T
Stobaeus: om. vulg. e 3 τὸ B T: om. Stobaeus e 6 αὐτοῖς
B T Stobaeus: αὐτῆς vulg. e 8 τὸ τῶν ἐν ταῖς ψυχαῖς Badham:
τούτων ἐν ταῖς ψυχαῖς B Stobaeus: ἐν ταῖς ψυχαῖς τούτων T e 9 ἀρετῇ
Stobaeus: ἀρετῆς B T: ἀρετὴν al.

ΠΡΩ. Σφόδρα μὲν οὖν.

ΣΩ. Τῶν ἀρετῶν δ' ἄρ' οὐ σοφίας πέρι τὸ πλήθος πάντως 49
ἀντεχόμενον μεστὸν ἐρίδων καὶ δοξοσοφίας ἐστὶ ψευδοῦς;

ΠΡΩ. Πῶς δ' οὐ;

ΣΩ. Κακὸν μὲν δὴ πᾶν ἂν τις τὸ τοιοῦτον εἰπὼν ὀρθῶς
ἂν εἴποι πάθος. 5

ΠΡΩ. Σφόδρα γε.

ΣΩ. Τοῦτο τοίνυν ἔτι διαιρετέον, ὦ Πρώταρχε, δίχα, εἰ
μέλλομεν τὸν παιδικὸν ἰδόντες φθόνον ἄτοπον ἡδονῆς καὶ
λύπης ὄψεσθαι μείξιν. πῶς οὖν τέμνομεν δίχα, λέγεις;
πάντες ὁπόσοι ταύτην τὴν ψευδῆ δόξαν περὶ ἑαυτῶν ἀ- b
νοήτως δοξάζουσι, καθάπερ ἀπάντων ἀνθρώπων, καὶ τούτων
ἀναγκαιότατον ἔπεσθαι τοῖς μὲν ῥώμην αὐτῶν καὶ δύναμιν,
τοῖς δὲ οἶμαι τούναντίον.

ΠΡΩ. Ἀνάγκη. 5

ΣΩ. Ταύτη τοίνυν διέλε, καὶ ὅσοι μὲν αὐτῶν εἰσι μετ'
ἀσθενείας τοιοῦτοι καὶ ἀδύνατοι καταγελάμενοι τιμωρεῖσθαι,
γελοῖους τούτους φάσκων εἶναι τάληθῆ φθέγγῃ· τοὺς δὲ
δυνατοὺς τιμωρεῖσθαι καὶ ἰσχυροὺς φοβεροὺς καὶ ἐχθροὺς
προσαγορεύων ὀρθότατον τούτων σαντῶ λόγον ἀποδώσεις. c
ἄγνοια γὰρ ἢ μὲν τῶν ἰσχυρῶν ἐχθρά τε καὶ αἰσχροά—
βλαβερὰ γὰρ καὶ τοῖς πέλας αὐτῆ τε καὶ ὅσαι εἰκόνας
αὐτῆς εἰσω—ἢ δ' ἀσθενῆς ἡμῖν τὴν τῶν γελοίων εἴληχε
τάξιν τε καὶ φύσιν. 5

ΠΡΩ. Ὀρθότατα λέγεις. ἀλλὰ γὰρ ἢ τῶν ἡδονῶν καὶ
λυπῶν μείξεις ἐν τούτοις οὐπω μοι καταφανής.

a 1 πάντως BT: πᾶν Stobaeus a 2 ψεύδους (sic) BT: καὶ
ψεύδους vulg. a 9 πῶς . . . λέγεις Socrati continuat T (post
λέγεις add. ναί supra versum t): Protarcho dat B τέμνομεν BT:
τέμνωμεν vulg. b 1 πάντες κ.τ.έ. eidem continuat Stallbaum:
alteri dant BT b 2 τούτων T: τοῦτον B b 9 καὶ ἰσχυροὺς
φοβεροὺς Vahlen: φοβεροὺς καὶ ἰσχυροὺς BT: φοβεροὺς καὶ αἰσχροὺς
Schütz c 1 τούτων B: τοῦτον T: τοῦτο vulg. c 2 ἄγνοια
Cornarius: ἄνοια BT c 3 αὐτῆ Heusde: αὐτῆ BT c 4 αὐτῆς
B: ταύτης T c 5 τάξιν γε (sic) καὶ B: om. T c 7 οὐπω T:
πῶ B

ΣΩ. Τὴν τοίνυν τοῦ φθόνου λαβὲ δύναμιν πρῶτον.

ΠΡΩ. Λέγε μόνον.

d ΣΩ. Λύπη τις ἄδικός ἐστί που καὶ ἡδονή;

ΠΡΩ. Τοῦτο μὲν ἀνάγκη.

ΣΩ. Οὐκοῦν ἐπὶ μὲν τοῖς τῶν ἐχθρῶν κακοῖς οὔτ' ἄδικον οὔτε φθονερόν ἐστι τὸ χαίρειν;

5 ΠΡΩ. Τί μήν;

ΣΩ. Τὰ δέ γε τῶν φίλων ὀρώντας ἔστιν ὅτε κακὰ μὴ λυπεῖσθαι, χαίρειν δέ, ἄρα οὐκ ἄδικόν ἐστιν;

ΠΡΩ. Πῶς δ' οὔ;

ΣΩ. Οὐκοῦν τὴν ἄγνοιαν εἶπομεν ὅτι κακὸν πᾶσιν;

10 ΠΡΩ. Ὅρθῶς.

ΣΩ. Τὴν οὖν τῶν φίλων δοξοσοφίαν καὶ δοξοκαλίαν καὶ
e ὅσα νυνδὴ διήλθομεν, ἐν τρισὶν λέγοντες εἶδεςσιν γίνεσθαι, γελοῖα μὲν ὅποσα ἀσθενῆ, μισητὰ δ' ὅποσα ἐρρωμένα, (φῶμεν) ἢ μὴ φῶμεν ὅπερ εἶπον ἄρτι, τὴν τῶν φίλων ἕξιν ταύτην ὅταν ἔχη τις τὴν ἀβλαβῆ τοῖς ἄλλοις, γελοῖαν εἶναι;

5 ΠΡΩ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Κακὸν δ' οὐχ ὁμολογοῦμεν αὐτὴν ἄγνοιάν γε οὔσαν εἶναι;

ΠΡΩ. Σφόδρα γε.

ΣΩ. Χαίρομεν δὲ ἢ λυπούμεθα, ὅταν ἐπ' αὐτῇ γελῶμεν;

50 ΠΡΩ. Δῆλον ὅτι χαίρομεν.

ΣΩ. Ἡδονὴν δὲ ἐπὶ τοῖς τῶν φίλων κακοῖς, οὐ φθόνον ἔφαμεν εἶναι τὸν τοῦτ' ἀπεργαζόμενον;

ΠΡΩ. Ἀνάγκη.

5 ΣΩ. Γελῶντας ἄρα ἡμᾶς ἐπὶ τοῖς τῶν φίλων γελοίοις φησὶν ὁ λόγος, κερανύοντας ἡδονὴν αὐτῷ φθόνῳ, λύπη τὴν

c8 λαβὲ δύναμιν ΒΤ: δύναμιν λαβὲ vulg. d11 που Β: om. T
d6 δέ ΒΤ: om. vulg. d9 ἄγνοιαν Cornarius: ἄνοιαν ΒΤ
d11 τὴν ΒΤ: τί vulg. e1 νῦν δὴ Β: νῦν T e2 ὅποσα
ΒΤ: ὅποσα μὴ vulg. φῶμεν add. corr. Ven. 189 e6 ἄγνοιαν
Cornarius: ἄνοιαν ΒΤ γε T: om. B e7 εἶναι Β et (com-
pendio) T: om. vulg. a3 ἔφαμεν ΒΤ: φαμὲν Stallbaum a6 αὐ
Β: om. T

ἡδονὴν συγκεραυνῦναι· τὸν γὰρ φθόνου ὠμολογήσθαι λύπην
 ψυχῆς ἡμῖν πάλαι, τὸ δὲ γελᾶν ἡδονήν, ἅμα γίνεσθαι δὲ
 τούτῳ ἐν τούτοις τοῖς χρόνοις.

ΠΡΩ. Ἀληθῆ.

10

ΣΩ. Μηνύει δὴ νῦν ὁ λόγος ἡμῖν ἐν θρήνοις τε καὶ ἐν **b**
 τραγωδίαις (καὶ κωμωδίαις), μὴ τοῖς δράμασι μόνον ἀλλὰ
 καὶ τῇ τοῦ βίου συμπάσῃ τραγωδίᾳ καὶ κωμωδίᾳ, λύπας
 ἡδοναῖς ἅμα κεράνυσθαι, καὶ ἐν ἄλλοις δὴ μυρίοις.

ΠΡΩ. Ἀδύνατον μὴ ὁμολογεῖν ταῦτα; ὦ Σώκρατες, εἰ **5**
 καὶ τις φιλονικοῖ πάνυ πρὸς τἀναντία.

ΣΩ. Ὅργην μὴν καὶ πόθον καὶ θρήνον καὶ φόβον καὶ
 ἔρωτα καὶ ζῆλον καὶ φθόνου προυθέμεθα καὶ ὅποσα τοιαῦτα, **c**
 ἐν οἷς ἔφαμεν εὐρήσειν μειγνύμενα τὰ νῦν πολλάκις
 λεγόμενα. ἦ γάρ;

ΠΡΩ. Ναί.

ΣΩ. Μανθάνομεν οὖν ὅτι θρήνου πέρι καὶ φθόνου καὶ **5**
 ὀργῆς πάντα ἐστὶ τὰ νυνδὴ διαπεραθέντα;

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ οὐ μανθάνομεν;

ΣΩ. Οὐκοῦν πολλὰ ἔτι τὰ λοιπὰ;

ΠΡΩ. Καὶ πάνυ γε.

ΣΩ. Διὰ δὴ τί μάλισθ' ὑπολαμβάνεις με δεῖξαι σοι τὴν **10**
 ἐν τῇ κωμωδίᾳ μείξιν; ἄρ' οὐ πίστεως χάρις, ὅτι τὴν γε ἐν
 τοῖς φόβοις καὶ ἔρωσι καὶ τοῖς ἄλλοις ῥάδιον κρᾶσις ἐπι- **d**
 δεῖξαι· λαβόντα δὲ τοῦτο παρὰ σαυτῷ ἀφεῖναι με μηκέτι
 ἐπ' ἐκείνα ἰόντα δεῖν μηκύνειν τοὺς λόγους, ἀλλ' ἀπλῶς
 λαβεῖν τοῦτο, ὅτι καὶ σῶμα ἄνευ ψυχῆς καὶ ψυχὴ ἄνευ
 σώματος καὶ κοινῇ μετ' ἀλλήλων ἐν τοῖς παθήμασι μεστά **5**
 ἐστὶ συγκεκραμένης ἡδονῆς λύπαις; νῦν οὖν λέγε πότερα
 ἀφίης με ἢ μέσας ποιήσεις νύκτας; εἰπὼν δὲ σμικρὰ οἰμαί

a 8 ψυχῆς T: τῆς ψυχῆς B γίνεσθαι δὲ B: δὲ γίνεσθαι T
 a 9 τούτῳ Badham: τοῦτο BT b 1 δὴ BT: δὲ vulg. b 2 καὶ
 κωμωδίαις add. Hermann ἀλλὰ καὶ T: ἄλλα B b 4 ἡδοναῖς
 B: ἡδονὰς T b 6 πάνυ BT: πάντη vulg. c 2 ἔφαμεν T:
 φαμέν B d 2 σαυτῷ T: ταυτῷ B d 6 συγκεκραμένης Bt
 Stobaeus: συγκεκρασμένης T d 7 ἀφίης T: ἀφείης B

σου τεύξεσθαι μεθίναί με· τούτων γὰρ ἀπάντων αὔριον
 e ἐθελήσω σοι λόγον δοῦναι, τὰ νῦν δὲ ἐπὶ τὰ λοιπὰ βούλομαι
 στέλλεσθαι πρὸς τὴν κρίσιν ἣν Φίληβος ἐπιτάττει.

ΠΡΩ. Καλῶς εἶπες, ὦ Σώκρατες· ἀλλ' ὅσα λοιπὰ ἡμῖν
 διέξελθε ὅπη σοι φίλον.

5 ΣΩ. Κατὰ φύσιν τοίνυν μετὰ τὰς μειχθείσας ἡδονὰς ὑπὸ
 δὴ τινος ἀνάγκης ἐπὶ τὰς ἀμείκτους πορευοίμεθ' ἂν ἐν τῷ
 μέρει.

51 ΠΡΩ. Κάλλιστ' εἶπες.

ΣΩ. Ἐγὼ δὴ πειράσομαι μεταβαλὼν σημαίνειν ἡμῖν
 αὐτάς. τοῖς γὰρ φάσκουσι λυπῶν εἶναι παῦλαν πάσας τὰς
 ἡδονὰς οὐ πάνυ πως πείθομαι, ἀλλ' ὅπερ εἶπον, μάρτυσι
 5 καταχρῶμαι πρὸς τὸ τιναὶς ἡδονὰς εἶναι δοκούσας, οὐσας δ'
 οὐδαμῶς, καὶ μεγάλας ἑτέρας τιναὶς ἅμα καὶ πολλὰς φαντα-
 σθείσας, εἶναι δ' αὐτὰς συμπεφυρμένας ὁμοῦ λύπαις τε καὶ
 ἀναπαύσεσιν ὀδυνῶν τῶν μεγίστων περὶ τε σώματος καὶ
 ψυχῆς ἀπορίας.

b ΠΡΩ. Ἀληθεῖς δ' αὖ τίνες, ὦ Σώκρατες, ὑπολαμβάνων
 ὀρθῶς τις διανοοῖτ' ἄν;

ΣΩ. Τὰς περὶ τε τὰ καλὰ λεγόμενα χρώματα καὶ περὶ
 τὰ σχήματα καὶ τῶν ὁσμῶν τὰς πλείστας καὶ τὰς τῶν
 5 φθόγγων καὶ ὅσα τὰς ἐνδείας ἀναισθήτους ἔχοντα καὶ
 ἀλύτους τὰς πληρώσεις αἰσθητὰς καὶ ἡδείας [καθαρὰς
 λυπῶν] παραδίδωσιν.

ΠΡΩ. Πῶς δὴ ταῦτα, ὦ Σώκρατες, αὖ λέγομεν οὕτω;

ΣΩ. Πάνυ μὲν οὖν οὐκ εὐθύς δηλὰ ἔστιν ἃ λέγω, πει-
 c ρατέον μὴν δηλοῦν. σχημάτων τε γὰρ κάλλος οὐχ ὅπερ
 ἂν ὑπολάβοιεν οἱ πολλοὶ πειρῶμαι νῦν λέγειν, ἢ ζῶων ἢ
 τιῶν ζωγραφημάτων, ἀλλ' εὐθύ τι λέγω, φησὶν ὁ λόγος,

a 2 μεταβαλὼν B T: μεταλαβὼν t ἡμῖν B T: ἰμῖν vulg.
 a 5 πρὸς B: compendium T: ἐπὶ Coisl. τὸ T: τε B a 8 σώ-
 ματος T: σῶμα B b 2 τις T: om. B b 6 καθαρὰς λυπῶν
 secl. Badham b 9 οὖν secl. Badham c 1 κάλλος (compend.)
 T: καλῶς B: κάλλους vulg. c 2 ἢ ζῶων B: οἶον ζῶων T

καὶ περιφερὲς καὶ ἀπὸ τούτων δὴ τὰ τε τοῖς τόρνοις γιγνό-
 5 μενα ἐπίπεδά τε καὶ στερεὰ καὶ τὰ τοῖς κανόσι καὶ γωνίαις,
 εἴ μιν μανθάνεις. ταῦτα γὰρ οὐκ εἶναι πρὸς τι καλὰ λέγω,
 καθάπερ ἄλλα, ἀλλ' αἰεὶ καλὰ καθ' αὐτὰ πεφυκέναι καὶ τινὰς
 ἡδονὰς οἰκείας ἔχειν, οὐδὲν ταῖς τῶν κνήσεων προσφερέει· d
 καὶ χρώματα δὴ τοῦτον τὸν τύπον ἔχοντα [καλὰ καὶ ἡδονὰς]
 ἀλλ' ἄρα μανθάνομεν, ἢ πῶς;

ΠΡΩ. Πειρώμαι μὲν, ὦ Σώκρατες· πειράθητι δὲ καὶ σὺ
 σαφέστερον ἔτι λέγεις. 5

ΣΩ. Λέγω δὴ ἡχὰς τῶν φθόγγων τὰς λείας καὶ λαμ-
 πράς, τὰς ἐν τι καθαρὸν εἰσίας μέλος, οὐ πρὸς ἕτερον καλὰς
 ἀλλ' αὐτὰς καθ' αὐτὰς εἶναι, καὶ τούτων συμφύτους ἡδονὰς
 ἐπομένας.

ΠΡΩ. Ἔστι γὰρ οὖν καὶ τοῦτο. 10

ΣΩ. Τὸ δὲ περὶ τὰς ὁσμὰς ἦττον μὲν τούτων θεῖον γένος e
 ἡδονῶν· τὸ δὲ μὴ συμμεμίχθαι ἐν αὐταῖς ἀναγκαίους λύπας,
 καὶ ὅπη τοῦτο καὶ ἐν ὅτῳ τυγχάνει γεγονὸς ἡμῖν, τοῦτ'
 ἐκείνοις τίθημι ἀντίστροφον ἅπαν. ἀλλ', εἰ κατανοεῖς,
 ταῦτα εἶδη δύο (ᾧν) λέγομεν ἡδονῶν. 5

ΠΡΩ. Κατανοῶ.

ΣΩ. Ἔτι δὴ τοίνυν τούτοις προσθῶμεν τὰς περὶ τὰ
 μαθήματα ἡδονὰς, εἰ ἄρα δοκοῦσιν ἡμῖν αὐταὶ πείνας μὲν μὴ 52
 ἔχειν τοῦ μανθάνειν μηδὲ διὰ μαθημάτων πείνην ἀλγηδόνας
 ἐξ ἀρχῆς γιγνομένας.

ΠΡΩ. Ἄλλ' οὕτω συνδοκεῖ.

ΣΩ. Τί δέ; μαθημάτων πληρωθεῖσιν ἔαν ὕστερον ἀπο- 5
 βολαὶ διὰ τῆς λήθης γίνωνται, καθορᾶς τινὰς ἐν αὐταῖς
 ἀλγηδόνας;

d 1 κνήσεων Heusde : κινήσεων B T d 2 δὴ B T : δήπου vulg.
 καλὰ καὶ ἡδονὰς secl. Stallbaum d 6 ἡχὰς ci. Bury : τὰς B T
 τὰς λείας T : ταλειας B d 7 εἰσίας (sic) T : ἰούσας (sic) B καλὰς
 T : om. B e 1 τούτων B T : om. vulg. e 2 ἀναγκαίους B T :
 ἀναγκαίας vulg. e 4 ἐκείνοις B T : ἐκείνης vulg. e 5 ᾧν
 λέγομεν Jackson : λεγομένων B T a 3 γιγνομένας T : γενομένας B
 a 5 πληρωθεῖσιν Schütz : πληρωθεισῶν B T

ΠΡΩ. Οὐ τι φύσει γε, ἀλλ' ἔν τισι λογισμοῖς τοῦ
b παθήματος, ὅταν τις στερηθεῖς λυπηθῆ διὰ τὴν χρείαν.

ΣΩ. Καὶ μὴν, ὦ μακάριε, νῦν γε ἡμεῖς αὐτὰ τὰ τῆς
φύσεως μόνον παθήματα χωρὶς τοῦ λογισμοῦ διαπεραίνομεν.

ΠΡΩ. Ἀληθῆ τοίνυν λέγεις ὅτι χωρὶς λύπης ἡμῖν λήθη
5 γίγνεται ἐκάστοτε ἐν τοῖς μαθήμασιν.

ΣΩ. Ταύτας τοίνυν τὰς τῶν μαθημάτων ἡδονὰς ἀμείκτους
τε εἶναι λύπαις ῥητέον καὶ οὐδαμῶς τῶν πολλῶν ἀνθρώπων
ἀλλὰ τῶν σφόδρα ὀλίγων.

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ οὐ ῥητέον;

c ΣΩ. Οὐκοῦν ὅτε μετρίως ἤδη διακεκρίμεθα χωρὶς τὰς
τε καθαρὰς ἡδονὰς καὶ τὰς σχεδὸν ἀκαθάρτους ὀρθῶς ἂν
λεχθείσας, προσθῶμεν τῷ λόγῳ ταῖς μὲν σφοδραῖς ἡδοναῖς
ἀμετρίαν, ταῖς δὲ μὴ τούναντίον ἐμμετρίαν· καὶ (τὰς) τὸ
5 μέγα καὶ τὸ σφοδρὸν αὖ (δεχομένας), καὶ πολλάκις καὶ
ὀλιγάκις γιγνομένας τοιαύτας, τῆς τοῦ ἀπείρου γε ἐκείνου
καὶ ἦττον καὶ μᾶλλον διὰ τε σώματος καὶ ψυχῆς φερομένου
d [προσ]θῶμεν αὐτὰς εἶναι γένους, τὰς δὲ μὴ τῶν ἐμμέτρων.

ΠΡΩ. Ὅρθότατα λέγεις, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Ἔτι τοίνυν πρὸς τούτοις μετὰ ταῦτα τόδε αὐτῶν
διαθεατέον.

5 ΠΡΩ. Τὸ ποῖον;

ΣΩ. Τί ποτε χρὴ φάναι πρὸς ἀλήθειαν εἶναι; τὸ καθαρὸν
τε καὶ εἰλικρινὲς ἢ τὸ σφόδρα τε καὶ τὸ πολὺ καὶ τὸ μέγα
καὶ τὸ ἰταμόν;

ΠΡΩ. Τί ποτ' ἄρα, ὦ Σώκρατες, ἐρωτᾶς βουλόμενος;

10 ΣΩ. Μηδέν, ὦ Πρώταρχε, ἐπιλείπειν ἐλέγχων ἡδονῆς

b 1 παθήματος G t: μαθήματος BT b 2 τὰ BT: καὶ τὰ vulg.
b 4 λήθη T: ἀληθῆ B b 5 γίγνεται T: γίνεσθ' B b 7 λύ-
παις BT: λύπης G c 2 ἂν T: om. B c 4 τὰς add. Stall-
baum c 5 δεχομένας add. Stallbaum e Ficino c 6 τῆς BT:
secl. Stallbaum auctore Stephano γε Bt: τε T: τέ γ' vulg.
d 1 προσ secl. Stallbaum αὐτὰς corr. Ven. 189: αὐταῖς BT
τὰς T: ταῖς B μὴ T: om. B d 4 διαθεατέον corr. Ven. 189:
διαθετέον BT d 8 ἰταμόν scripsi: ἰκανόν BT: fort. μαρικόν
Apelt

τε καὶ ἐπιστήμης, εἰ τὸ μὲν ἄρ' αὐτῶν ἑκατέρου καθαρὸν e
ἐστι, τὸ δ' οὐ καθαρὸν, ἵνα καθαρὸν ἑκάτερον ἴδον εἰς τὴν
κρίσιν ἐμοὶ καὶ σοὶ καὶ συνάπασι τοῖσδε ῥάω παρέχη τὴν
κρίσιν.

ΠΡΩ. Ὁρθότατα. 5

ΣΩ. Ἴθι δὴ, περὶ πάντων, ὅσα καθαρὰ γένη λέγομεν,
οὕτως διανοηθῶμεν· προελλόμενοι πρῶτον αὐτῶν ἔν τι
σκοπῶμεν.

ΠΡΩ. Τί οὖν προελλόμεθα; 53

ΣΩ. Τὸ λευκὸν ἐν τοῖς πρῶτον, εἰ βούλει, θεασώμεθα
γένος.

ΠΡΩ. Πάνν μὲν οὖν.

ΣΩ. Πῶς οὖν ἂν λευκοῦ καὶ τίς καθαρότης ἡμῖν εἴη; 5
πότερα τὸ μέγιστόν τε καὶ πλείστον ἢ τὸ ἀκρατέστατον, ἐν
ᾧ χρώματος μηδεμία μοῖρα ἄλλη μηδενὸς ἐνείη;

ΠΡΩ. Δῆλον ὅτι τὸ μάλιστ' εἰλικρῶς ὄν.

ΣΩ. Ὁρθῶς. ἄρ' οὖν οὐ τοῦτο ἀληθέστατον, ὧ Πρώ-
ταρχε, καὶ ἅμα δὴ κάλλιστον τῶν λευκῶν πάντων θήσομεν, b
ἀλλ' οὐ τὸ πλείστον οὐδὲ τὸ μέγιστον;

ΠΡΩ. Ὁρθότατά γε.

ΣΩ. Σμικρὸν ἄρα καθαρὸν λευκὸν μεμειγμένου πολλοῦ
λευκοῦ λευκότερον ἅμα καὶ κάλλιον καὶ ἀληθέστερον ἔαν 5
φῶμεν γίνεσθαι, παντάπασιν ἐροῦμεν ὀρθῶς.

ΠΡΩ. Ὁρθότατα μὲν οὖν.

ΣΩ. Τί οὖν; οὐ δήπου πολλῶν δεησόμεθα παραδειγμά-
των τοιούτων ἐπὶ τὸν τῆς ἡδονῆς πέρι λόγον, ἀλλ' ἄρκει
νοεῖν ἡμῖν αὐτόθεν ὡς ἄρα καὶ σύμπασα ἡδονὴ σμικρὰ 10
μεγάλῃ καὶ ὀλίγῃ πολλῇ, καθαρὰ λύπῃς, ἡδίων καὶ c
ἀληθεστέρα καὶ καλλίων γίγνοιτ' ἂν.

e 2 ἴδον T: ἰδὼν B e 3 ῥαίω B: ῥαίως T e 7 ἔν τι T: ἐν
τίσι B e 8 σκοπῶμεν BT: διασκοπῶμεν vulg. a 2 πρῶτον
B: πρώτοις T a 5 ἂν B: αὖ T a 6 ἀκρατέστατον BT:
ἀκρότατον (sic) marg. t a 7 ἄλλη T: ἀλλὰ ἢ B: ἔλλου Badham
ἐνείη B: ἂν εἴη T a 9 οὐ B: om. T b 5 λευκοῦ T: καθα-
ροῦ B

ΠΡΩ. Σφόδρα μὲν οὖν, καὶ τό γε παράδειγμα ἰκανόν.

ΣΩ. Τί δὲ τὸ τοιούδε; ἄρα περὶ ἡδονῆς οὐκ ἀκηκόαμεν
5 ὡς αἰὲ γένεσις ἐστίν, οὐσία δὲ οὐκ ἔστι τὸ παράπαν ἡδονῆς;
κομψοὶ γὰρ δὴ τινας αὖ τοῦτον τὸν λόγον ἐπιχειροῦσι
μηνύειν ἡμῖν, οἷς δεῖ χάριν ἔχειν.

ΠΡΩ. Τί δὴ;

ΣΩ. Διαπερανοῦμαί σοι τοῦτ' αὐτὸ ἐπαυερωτῶν, ᾧ
d Πρώταρχε φίλε.

ΠΡΩ. Λέγε καὶ ἐρώτα μόνον.

ΣΩ. Ἐστὸν δὴ τιπε δύο, τὸ μὲν αὐτὸ καθ' αὐτό, τὸ δ'
αἰὲ ἐφιέμενον ἄλλου.

5 ΠΡΩ. Πῶς τούτω καὶ τίπε λέγεις;

ΣΩ. Τὸ μὲν σεμνότατον αἰὲ πεφυκός, τὸ δ' ἑλλιπές
ἐκείνου.

ΠΡΩ. Λέγ' ἔτι σαφέστερον.

ΣΩ. Παιδικά που καλὰ καὶ ἀγαθὰ τεθεωρήκαμεν ἅμα
10 καὶ ἐραστὰς ἀνδρείους αὐτῶν.

ΠΡΩ. Σφόδρα γε.

ΣΩ. Τούτοις τοίνυν ἑοικότα δυοῖν οὔσι δύο ἄλλα ζήτει
e κατὰ πάνθ' ὅσα λέγομεν εἶναι.

ΠΡΩ. Τὸ τρίτον ἔτ' ἐρῶ; λέγε σαφέστερον, ᾧ Σώκρατες,
ὅτι λέγεις.

ΣΩ. Οὐδέν τι ποικίλον, ᾧ Πρώταρχε· ἀλλ' ὁ λόγος
5 ἐρεσχηλεῖ νῦν, λέγει δ' ὅτι τὸ μὲν ἕνεκά του τῶν ὄντων
ἔστ' αἰὲ, τὸ δ' οὐ χάριν ἐκάστοτε τὸ τινὸς ἕνεκα γιγνόμενον
αἰὲ γίγνεται.

ΠΡΩ. Μόγισ ἔμαθον διὰ τὸ πολλάκις λεχθῆναι.

ΣΩ. Τάχα δ' ἴσως, ᾧ παῖ, μᾶλλον μαθησόμεθα προ-
54 ελθόντος τοῦ λόγου.

ΠΡΩ. Τί γὰρ οὐ;

c 7 δεῖ B : δὴ T c 9 τοῦτ' αὐτὸ T : τοῦτο B d 5 τούτω
ex τούτω (sic) T : τοῦτο B d 8 λέγ' ἔτι B : λέγε τί T e 2 τὸ
τρίτον ἔτ' ἐρῶ Badham : τὸ τρίτον ἐτέρῳ B T Socrati continuantes
e 5 τοῦ τῶν T : τούτων B e 6 οὐ T : οὐ B

ΣΩ. Δύο δὴ τάδε ἕτερα λάβωμεν.

ΠΡΩ. Ποῖα;

ΣΩ. Ἐν μὲν τι γένεσιν πάντων, τὴν δὲ οὐσίαν ἕτερον ἔν. 5

ΠΡΩ. Δύο ἀποδέχομαί σου ταῦτα, οὐσίαν καὶ γένεσιν.

ΣΩ. Ὅρθότατα. πότερον οὖν τούτων ἕνεκα ποτέρου, τὴν γένεσιν οὐσίας ἕνεκα φῶμεν ἢ τὴν οὐσίαν εἶναι γενέσεως ἕνεκα;

ΠΡΩ. Τοῦτο ὃ προσαγορεύεται οὐσία εἰ γενέσεως ἕνεκα 10 τοῦτ' ἔστιν ὅπερ ἐστί, νῦν πυνθάνη;

ΣΩ. Φαίνομαι.

ΠΡΩ. Πρὸς θεῶν ἄρ' [ἄν] ἐπαυρωτῆς με τοιούδε τι; b λέγ', ὦ Πρώταρχε, μοί, πότερα πλοίων ναυπηγίαν ἕνεκα φῆς γίγνεσθαι μᾶλλον ἢ πλοῖα ἕνεκα ναυπηγίας, καὶ πάνθ' ὅποσα τοιαῦτ' ἐστίν;

ΣΩ. Λέγω τοῦτ' αὐτό, ὦ Πρώταρχε. 5

ΠΡΩ. Τί οὖν οὐκ αὐτὸς ἀπεκρίνω σαυτῷ, ὦ Σώκρατες;

ΣΩ. Οὐδὲν ὅτι οὐ σὺ μέντοι τοῦ λόγου συμμετέχε.

ΠΡΩ. Πάνν μὲν οὖν.

ΣΩ. Φημί δὴ γενέσεως μὲν ἕνεκα φάρμακά τε καὶ πάντα c ὄργανα καὶ πᾶσαν ὕλην παρατίθεσθαι πᾶσιν, ἐκάστην δὲ γένεσιν ἄλλην ἄλλης οὐσίας τινὸς ἐκάστης ἕνεκα γίγνεσθαι, σύμπασαν δὲ γένεσιν οὐσίας ἕνεκα γίγνεσθαι συμπάσης.

ΠΡΩ. Σαφέστατα μὲν οὖν. 5

ΣΩ. Οὐκοῦν ἡδονὴ γε, εἴπερ γένεσίς ἐστιν, ἕνεκά τινος οὐσίας ἐξ ἀνάγκης γίγνοιτ' ἄν.

ΠΡΩ. Τί μήν;

ΣΩ. Τό γε μὴν οὐ ἕνεκα τὸ ἕνεκά του γιγνόμενον αἰεὶ γίγνοιτ' ἄν, ἐν τῇ τοῦ ἀγαθοῦ μοίρᾳ ἐκείνὸ ἐστί· τὸ δὲ 10 τινὸς ἕνεκα γιγνόμενον εἰς ἄλλην, ὦ ἄριστε, μοῖραν θετέον.

b 1 ἄν BT: secl. Badham ἐπαυρωτῆς B: ἐπερωτῆς T τοιούδε . . . b 4 ἐστίν Protarcho dedit Badham, Socrati dant BT vulg. b 2 λέγ' ὦ Badham: λέγω ὦ BT μοί BT: σοι vulg. b 3 ἕνεκα ante ναυπηγίας BT: om. al. b 7 συμμετέχε B: μέτεχε T b 9 μὲν T: ἐμ' B c 3 γίγνεσθαι . . . c 4 ἕνεκα T: om. B c 4 ξυμπάσης T: ξυμπάση B c 9 τὸ ἕνεκά B t: τῷ ἕνεκα T

ΠΡΩ. Ἀναγκαιότατον.

d ΣΩ. Ἄρ' οὖν ἡδονή γε εἶπερ γένεσις ἐστίν, εἰς ἄλλην ἢ τὴν τοῦ ἀγαθοῦ μοῖραν αὐτὴν τιθέντες ὀρθῶς θήσομεν;

ΠΡΩ. Ὅρθότατα μὲν οὖν.

ΣΩ. Οὐκοῦν ὅπερ ἀρχόμενος εἶπον τούτου τοῦ λόγου, τῷ
5 μηνύσαντι τῆς ἡδονῆς περὶ τὸ γένεσιν μὲν, οὐσίαν δὲ μὴδ' ἡντιοῦν αὐτῆς εἶναι, χάριν ἔχειν δεῖ· δηλον γὰρ ὅτι οὗτος τῶν φασκόντων ἡδονὴν ἀγαθὸν εἶναι καταγελά.

ΠΡΩ. Σφόδρα γε.

e ΣΩ. Καὶ μὴν αὐτὸς οὗτος ἐκάστοτε καὶ τῶν ἐν ταῖς γενέσεσιν ἀποτελουμένων καταγελάσεται.

ΠΡΩ. Πῶς δὴ καὶ ποίων λέγεις;

ΣΩ. Τῶν ὅσοι ἐξιώμενοι ἢ πείνην ἢ δίψαν ἢ τι τῶν
5 τοιούτων, ὅσα γένεσις ἐξιᾶται, χαίρουσι διὰ τὴν γένεσιν ἅτε ἡδονῆς οὔσης αὐτῆς, καὶ φασὶ ζῆν οὐκ ἂν δέξασθαι μὴ διψῶντές τε καὶ πεινῶντες καὶ τᾶλλα ἃ τις ἂν εἶποι πάντα τὰ ἐπόμενα τοῖς τοιούτοις παθήμασι μὴ πάσχοντες.

55 ΠΡΩ. Ἐοίκασι γοῦν.

ΣΩ. Οὐκοῦν τῷ γίνεσθαι γε τούναντίον ἅπαντες τὸ φθείρεσθαι φαῖμεν ἄν.

ΠΡΩ. Ἀναγκαῖον.

5 ΣΩ. Τὴν δὴ φθορὰν καὶ γένεσιν αἰροῖτ' ἂν τις τοῦθ' αἰρούμενος, ἀλλ' οὐ τὸν τρίτον ἐκείνου βίον, τὸν ἐν ᾧ μήτε χαίρειν μήτε λυπεῖσθαι, φρονεῖν δ' ἦν [δυνατὸν] ὡς οἶόν τε καθαρώτατα.

ΠΡΩ. Πολλή τις, ὡς ἔοικεν, ὧ Σώκρατες, ἀλογία συμ-
10 βάλνει γίνεσθαι, ἐάν τις τὴν ἡδονὴν ὡς ἀγαθὸν ἡμῖν τιθῆται.

ΣΩ. Πολλή, ἐπεὶ καὶ τῆδε ἔτι λέγωμεν.

ΠΡΩ. Πῆ;

d6 ἔχειν δεῖ T : ἔχειν δεῖν B : δεῖ ἔχειν vulg. d7 καταγελά
BT : γρ. καταγελάσεται t e1 αὐτὸς scripsi : αὐτὸς BT : ὁ αὐτὸς
Bekker e4 ἢ πείνην T : πείνην B a2 τῷ T : τὸ B γε
T : om. B a5 τις B : ὁ T a7 δυνατὸν secl. Bekker

ΣΩ. Πῶς οὐκ ἄλογόν ἐστι μηδὲν ἀγαθὸν εἶναι μηδὲ b
καλὸν μήτε ἐν σώμασι μήτ' ἐν πολλοῖς ἄλλοις πλὴν ἐν
ψυχῇ, καὶ ἐνταῦθα ἡδονὴν μόνον, ἀνδρείαν δὲ ἢ σωφροσύνην
ἢ νοῦν ἢ τι τῶν ἄλλων ὅσα ἀγαθὰ εἴληχε ψυχῇ, μηδὲν
τοιούτου εἶναι; πρὸς τούτοις δὲ ἔτι τὸν μὴ χαίροντα, ἀλογούντα 5
δέ, ἀναγκάζεσθαι φάναι κακὸν εἶναι τότε ὅταν ἀλγῆ, κὰν ἢ
ἄριστος πάντων, καὶ τὸν χαίροντα αὖ, ὅσῳ μᾶλλον χαίρει,
τότε ὅταν χαίρῃ, τοσοῦτῳ διαφέρειν πρὸς ἀρετὴν. c

ΠΡΩ. Πάντ' ἐστὶ ταῦτα, ὧ Σώκρατες, ὡς δυνατὸν
ἀλογώτατα.

ΣΩ. Μὴ τοίνυν ἡδονῆς μὲν πάντως ἐξέτασιν πᾶσαν ἐπι-
χειρῶμεν ποιήσασθαι, νοῦ δὲ καὶ ἐπιστήμης οἷον φειδόμενοι 5
σφόδρα φανῶμεν· γενναίως δέ, εἴ πῆ τι σαθρὸν ἔχει, πᾶν
περικρούωμεν, ὡς ὅτι καθαρώτατόν ἐστ' αὐτῶν φύσει, τοῦτο
κατιδόντες εἰς τὴν κρίσιν χρώμεθα τὴν κοινὴν τοῖς τε τούτων
καὶ τοῖς τῆς ἡδονῆς μέρεσιν ἀληθεστάτοις.

ΠΡΩ. Ὅρθῶς. 10

ΣΩ. Οὐκοῦν ἡμῖν τὸ μὲν οἶμαι δημιουργικόν ἐστι τῆς d
περὶ τὰ μαθήματα ἐπιστήμης, τὸ δὲ περὶ παιδείαν καὶ
τροφὴν. ἢ πῶς;

ΠΡΩ. Οὕτως.

ΣΩ. Ἐν δὴ ταῖς χειροτεχνικαῖς διανοηθῶμεν πρῶτα εἰ 5
τὸ μὲν ἐπιστήμης αὐτῶν μᾶλλον ἐχόμενον, τὸ δ' ἦττον ἔνι,
καὶ δεῖ τὰ μὲν ὡς καθαρώτατα νομίζειν, τὰ δ' ὡς ἀκαθα-
ρότερα.

ΠΡΩ. Οὐκοῦν χροῆ.

ΣΩ. Τὰς τοίνυν ἡγεμονικὰς διαληπτέον ἐκάστων αὐτῶν 10
χωρῖς;

c 1 τοσοῦτῳ B T : τοσοῦτον vulg. c 4 μὲν πάντως B : μέντοι T
c 6 ἔχει] ἤχει Wyttenbach c 7 ὡς Apelt : ἕως B T c 8 κρίσιν]
krāsiv Schleiermacher τοῖς τε t : τῆς τε B T (sed mox καὶ τοῖς B T)
d 2 καὶ B : ἢ T d 6 τὸ . . . ἔνι B T : τὸ . . . ἐστὶ Schleiermacher :
τῷ . . . ἔνι Baier d 7 δεῖ T : δὴ B ἀκαθαρότερα B T :
ἀκαθαρότατα vulg.

ΠΡΩ. Ποίας καὶ πῶς;

e ΣΩ. Οἶον πασῶν που τεχνῶν ἂν τις ἀριθμητικὴν χωρίζῃ καὶ μετρητικὴν καὶ στατικὴν, ὡς ἔπος εἰπεῖν φαῦλον τὸ καταλειπόμενον ἐκάστης ἂν γίγνοιτο.

ΠΡΩ. Φαῦλον μὲν δὴ.

5 ΣΩ. Τὸ γοῦν μετὰ ταῦτ' εἰκάζειν λείποιτ' ἂν καὶ τὰς αἰσθήσεις καταμελετᾶν ἐμπειρίᾳ καὶ τιμὴν τριβῆς, ταῖς τῆς στοχαστικῆς προσχρωμένους δυνάμεσιν ἃς πολλοὶ τέχνας
56 ἐπονομάζουσι, μελέτη καὶ πόνος τὴν βώμην ἀπειρασμένας.

ΠΡΩ. Ἀναγκαιότατα λέγεις.

ΣΩ. Οὐκοῦν μεστὴ μὲν που μουσικὴ πρῶτον, τὸ σύμφωνον ἀρμόττουσα οὐ μέτρῳ ἀλλὰ μελέτης στοχασμῷ, καὶ
5 σύμπασα αὐτῆς αὐλητικὴ, τὸ μέτρον ἐκάστης χορδῆς τῷ στοχάζεσθαι φερομένης θηρέουσα, ὥστε πολὺ μεμειγμένον ἔχει τὸ μὴ σαφές, σμικρὸν δὲ τὸ βέβαιον.

ΠΡΩ. Ἀληθέστατα.

b ΣΩ. Καὶ μὴν ἱατρικὴν τε καὶ γεωργίαν καὶ κυβερνητικὴν καὶ στρατηγικὴν ὡσαύτως εὐρήσομεν ἐχούσας.

ΠΡΩ. Καὶ πάνυ γε.

ΣΩ. Τεκτονικὴν δὲ γε οἶμαι πλείστοις μέτροις τε καὶ
5 ὄργανοις χρωμένην τὰ πολλὴν ἀκρίβειαν αὐτῇ πορίζοντα τεχνικωτέραν τῶν πολλῶν ἐπιστημῶν παρέχεται.

ΠΡΩ. Πῆ;

ΣΩ. Κατὰ τε ναυπηγίαν καὶ κατ' οἰκοδομίαν καὶ ἐν πολλοῖς ἄλλοις τῆς ξυλουργικῆς. κανόνι γὰρ οἶμαι καὶ
c τὸν ἄλλοις χρῆται καὶ διαβήτη καὶ στάθμῃ καὶ τιμὴν προσαγωγίῳ κεκομψευμένῳ.

ΠΡΩ. Καὶ πάνυ γε, ὦ Σώκρατες, ὀρθῶς λέγεις.

ΣΩ. Θῶμεν τοίνυν διχῆ τὰς λεγομένας τέχνας, τὰς μὲν

e 4 μὲν δὴ BT: μέντοι vulg. a 1 ἀπειρασμένας BT: ἀπειρα-
σμένους vulg. a 5 αὐτῆς post a 3 που transponendum ci. Bury
καὶ κηφαριστικὴ post αὐλητικὴ add. corr. Ven. 189 (eius pulsandi facultas
Ficinus: αὐ πληκτικὴ Heusde) c 1 προσαγωγίῳ rec. t Hesychius
Suidas: προσαγωγίῳ B: προαγωγίῳ T

μουσικῇ συνεπομένας ἐν τοῖς ἔργοις ἐλάττονος ἀκριβείας 5
μετισχούσας, τὰς δὲ τεκτονικῇ πλείονος.

ΠΡΩ. Κείσθω.

ΣΩ. Τούτων δὲ ταύτας ἀκριβεστάτας εἶναι τέχνας, ἅς
νυνδὴ πρώτας εἴπομεν.

ΠΡΩ. Ἀριθμητικὴν φαίνει μοι λέγειν καὶ ὅσας μετὰ 10
ταύτης τέχνας ἐφθέγξω νυνδὴ.

ΣΩ. Πάνυ μὲν οὖν. ἀλλ', ὦ Πρώταρχε, ἄρ' οὐ διττὰς d
αὐ καὶ ταύτας λεκτέον; ἢ πῶς;

ΠΡΩ. Ποίας δὴ λέγεις;

ΣΩ. Ἀριθμητικὴν πρώτον ἄρ' οὐκ ἄλλην μὲν τινα
τὴν τῶν πολλῶν φατέον, ἄλλην δ' αὐ τὴν τῶν φιλοσο- 5
φούντων;

ΠΡΩ. Πῆ ποτε διορισάμενος οὖν ἄλλην, τὴν δὲ ἄλλην
θείη τις ἂν ἀριθμητικὴν;

ΣΩ. Οὐ σμικρὸς ὄρος, ὦ Πρώταρχε. οἱ μὲν γάρ που
μονάδας ἀνίσους καταριθμοῦνται τῶν περὶ ἀριθμόν, οἷον 10
στρατόπεδα δύο καὶ βούς δύο καὶ δύο τὰ σμικρότατα ἢ καὶ
τὰ πάντων μέγιστα· οἱ δ' οὐκ ἂν ποτε αὐτοῖς συνακολουθή- e
σειαν, εἰ μὴ μονάδα μονάδος ἐκάστης τῶν μυρίων μηδεμίαν
ἄλλην ἄλλης διαφέρουσάν τις θήσει.

ΠΡΩ. Καὶ μάλα εὖ λέγεις οὐ σμικρὰν διαφορὰν τῶν
περὶ ἀριθμόν τευταζόντων, ὥστε λόγον ἔχειν δὴ αὐτὰς 5
εἶναι.

ΣΩ. Τί δέ; λογιστικὴ καὶ μετρητικὴ (ἦ) κατὰ τεκτονικὴν
καὶ κατ' ἐμπορικὴν τῆς κατὰ φιλοσοφίαν γεωμετρίας τε καὶ
λογισμῶν καταμελετωμένων—πότερον ὡς μία ἐκατέρα λεκτέον 57
ἢ δύο τιθῶμεν;

ΠΡΩ. Τῇ πρόσθεν ἐπόμενος ἔγωγ' ἂν δύο κατὰ τὴν ἐμὴν
ψῆφον τιθείην ἐκατέραν τούτων.

c6 τὰς T: τὰ B c8 ἅς T: om. B c9 νῦν δὴ B: δὴ νῦν
T εἴπομεν T: εἴπομεν B e2 μυρίων B: μορίων T e3 τις
T: τι B e4 εἶ B T: γ' εἶ Vat. e7 ἦ add. corr. Ven. 189:
om. B T a3 τῆ B T: τῆς Coisl.: τοῖς Bekker

5 ΣΩ. Ὅρθῶς. οὐ δ' ἔνεκα ταῦτα προηνεγκάμεθα εἰς τὸ μέσον, ἄρα ἐννοεῖς;

ΠΡΩ. Ἴσως, ἀλλὰ σὲ βουλοίμην ἂν ἀποφήνασθαι τὸ νῦν ἐρωτώμενον.

ΣΩ. Δοκεῖ τοίνυν ἔμοιγε οὗτος ὁ λόγος, οὐχ ἦττον ἢ
10 ὅτε λέγειν αὐτὸν ἠρχόμεθα, ταῖς ἡδοναῖς ζητῶν ἀντίστροφον ἐνταῦθα προβεβληκέναι σκοπῶν ἄρά ἐστὶ τις ἑτέρας
b ἄλλη καθαρωτέρα ἐπιστήμης ἐπιστήμη, καθάπερ ἡδουῆς ἡδουῆ.

ΠΡΩ. Καὶ μάλα σαφὲς τοῦτό γε, ὅτι ταῦθ' ἔνεκα τούτων ἐπικεχείρηκεν.

5 ΣΩ. Τί οὖν; ἄρ' οὐκ ἐν μὲν τοῖς ἔμπροσθεν ἐπ' ἄλλοις ἄλλην τέχνην οὕσαν ἀνηυρήκειν σαφεστέραν καὶ ἀσαφεστέραν ἄλλην ἄλλης;

ΠΡΩ. Πάνν μὲν οὖν.

ΣΩ. Ἐν τούτοις δὲ ἄρ' οὐ τινα τέχνην ὡς ὁμώνυμον
10 φθεγγάμενος, εἰς δόξαν καταστήσας ὡς μιᾶς, πάλιν ὡς
c δυοῖν ἐπανερωτᾷ τούτοις αὐτοῖν τὸ σαφὲς καὶ τὸ καθαρὸν περὶ ταῦτα πότερον ἢ τῶν φιλοσοφούντων ἢ μὴ φιλοσοφούντων ἀκριβέστερον ἔχει;

ΠΡΩ. Καὶ μάλα δοκεῖ μοι τοῦτο διερωτᾶν.

5 ΣΩ. Τίν' οὖν, ὦ Πρώταρχε, αὐτῷ δίδομεν ἀπόκρισιν;

ΠΡΩ. Ὡ Σώκρατες, εἰς θαυμαστὸν διαφορᾶς μέγεθος εἰς σαφήνειαν προεληλύθαμεν ἐπιστημῶν.

ΣΩ. Οὐκοῦν ἀποκρινόμεθα ῥᾶον;

ΠΡΩ. Τί μὴν; καὶ εἰρήσθω γε ὅτι πολὺ μὲν αὐται τῶν
10 ἄλλων τεχνῶν διαφέρουσι, τούτων δ' αὐτῶν αἱ περὶ τὴν

a 5 προηνεγκάμεθα T: προσηνεγκάμεθα B a 7 τὸ T: τὸν B
a 11 προβεβληκέναι] προβεβηκέναι Schleiermacher σκοπῶν] σκοπεῖν
corr. Ven. 189: σκοπὸν Apelt b 5 ἄλλοις BT: ἄλλης vulg.
b 6 ἀνηυρήκειν scripsi (ἀνηυρήκει corr. Ven. 189): ἀνευρίσκειν BT:
ἀνευρίσκει Schütz καὶ BT: οὕσαν καὶ vulg. b 10 μιᾶς] μιᾶς (οὕσης)
Stallbaum: μίαν Badham c 1 δυοῖν (δυοῖν) Badham αὐτοῖν]
fort. δυοῖν Stallbaum c 2 περὶ BT: τὸ περὶ Ven. 189: τε περὶ
vulg. ἢ T: ἢ B c 5 δίδομεν B: διδῶμεν T c 8 ἀπο-
κρινόμεθα T: ἀποκρίνον καθὰ B

τῶν ὄντως φιλοσοφούντων ὄρμην ἀμήχανον ἀκριβεία καὶ d
ἀληθεία περὶ μέτρα τε καὶ ἀριθμοὺς διαφέρουσι.

ΣΩ. Ἔστω ταῦτα κατὰ σέ, καὶ σοὶ δὴ πιστεύοντες θαρ-
ροῦντες ἀποκρινόμεθα τοῖς δεινοῖς περὶ λόγων ὀλκήν—

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον;

5

ΣΩ. Ὡς εἰσὶ δύο ἀριθμητικαὶ καὶ δύο μετρητικαὶ καὶ
ταύταις ἄλλαι τοιαῦται συνεπόμεναι συχναί, τὴν διδυμότητα
ἔχουσαι ταύτην, ὀνόματος δὲ ἐνὸς κεκοινωμένα.

ΠΡΩ. Διδῶμεν τύχη ἀγαθῇ τούτοις οὗς φῆς δεινοὺς e
εἶναι ταύτην τὴν ἀπόκρισιν, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Ταύτας οὖν λέγομεν ἐπιστήμας ἀκριβεῖς μάλιστ'
εἶναι;

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν.

5

ΣΩ. Ἄλλ' ἡμᾶς, ὦ Πρώταρχε, ἀναίνοιτ' ἂν ἡ τοῦ
διαλέγεσθαι δύναμις, εἴ τινα πρὸ αὐτῆς ἄλλην κρίναιμεν.

ΠΡΩ. Τίνα δὲ ταύτην αὖ δεῖ λέγειν;

ΣΩ. Δῆλον· ὅτι ἡ πᾶς ἂν τὴν γε νῦν λεγομένην γνοίη· 58
τὴν γὰρ περὶ τὸ ὄν καὶ τὸ ὄντως καὶ τὸ κατὰ ταῦτόν
ἀεὶ πεφυκὸς πάντως ἔγωγε οἶμαι ἠγείσθαι σύμπαντας
ὄσοις νοῦ καὶ σμικρὸν προσήρηται μακρῷ ἀληθεστάτην
εἶναι γνώσιν. σὺ δὲ τί; πῶς τοῦτο, ὦ Πρώταρχε, δια- 5
κρίνοις ἄν;

ΠΡΩ. Ἦκουον μὲν ἔγωγε, ὦ Σώκρατες, ἐκάστοτε Γορ-
γίου πολλάκις ὡς ἡ τοῦ πείθειν πολὺ διαφέροι πασῶν τεχνῶν
—πάντα γὰρ ὑφ' αὐτῆ δουλα δι' ἐκόντων ἄλλ' οὐ διὰ βίας b
ποιοῖτο, καὶ μακρῷ ἀρίστη πασῶν εἴη τῶν τεχνῶν—νῦν δ'
οὔτε σοὶ οὔτε δὴ ἐκείνῳ βουλοίμην ἂν ἐναντία τίθεσθαι.

d 1 ὄντως secludendum ci. Stallbaum καὶ T: τε καὶ B d 2 μέτρα
B: τὰ μέτρα T d 4 ἀποκρινόμεθα B T: ἀποκρινόμεθα Stephanus
ὀλκήν B T: γρ. ἀκοήν t d 6 καὶ δύο μετρητικαὶ ταύταις B: καὶ
ταύταις T d 7 ἄλλαι B T: ἄλλαι δύο vulg. d 8 δὲ B: om. T
κεκοινωμένα B T: κεκοινωνημένα vulg. a 1 ὅτι Thompson: ὅτι
B: ὅτι ἡ T πᾶς ἂν Madvig: πᾶσαν B T a 4 προσήρηται T
Stobaeus: προσήρηται B a 5 post τί distinxit Hermann τοῦτο
B T: om. vulg. a 8 διαφέροι B: διαφέρει T b 2 ἀρίστη
πασῶν B: πασῶν ἀρίστη T

ΣΩ. “Τὰ ὄπλα” μοι δοκεῖς βουλευθεῖς εἰπεῖν αἰσχυρθεῖς
5 ἀπολιπεῖν.

ΠΡΩ. Ἔστω νῦν ταῦτα ταύτη ὅπη σοι δοκεῖ.

ΣΩ. Ἄρ’ οὖν αἴτιος ἐγὼ τοῦ μὴ καλῶς ὑπολαβεῖν σε;

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον;

/ ΣΩ. Οὐκ, ὦ φίλε Πρώταρχε, τοῦτο ἔγωγε ἐζήτουν πω,
c τίς τέχνη ἢ τίς ἐπιστήμη πασῶν διαφέρει τῷ μεγίστῃ καὶ
ἀρίστῃ καὶ πλείστα ὠφελούσα ἡμᾶς, ἀλλὰ τίς ποτε τὸ
σαφές καὶ τὰκριβές καὶ τὸ ἀληθέστατον ἐπισκοπεῖ, κἂν εἰ
σμικρὰ καὶ σμικρὰ ὀνυᾶσα, τοῦτ’ ἔστιν ὃ νῦν δὴ ζητοῦμεν.
5 ἀλλ’ ὄρα—οὐδὲ γὰρ ἀπεχθήσῃ Γοργία, τῇ μὲν ἐκείνου
ὑπάρχειν τέχνη διδοὺς πρὸς χρεῖαν τοῖς ἀνθρώποις κρατεῖν,
ἣ δ’ εἶπον ἐγὼ νῦν πραγματεία, καθάπερ τοῦ λευκοῦ πέρι
τότε ἔλεγον, κἂν εἰ σμικρὸν, καθαρὸν δ’ εἴη, τοῦ πολλοῦ
d καὶ μὴ τοιούτου διαφέρειν, τούτῳ γ’ αὐτῷ τῷ ἀληθεστάτῳ,
καὶ νῦν δὴ σφόδρα διανοηθέντες καὶ ἰκανῶς διαλογισάμενοι,
μήτ’ εἰς τινὰς ὠφελίας ἐπιστημῶν βλέψαντες μήτε τινὰς
εὐδοκίμιας, ἀλλ’ εἰ τις πέφυκε τῆς ψυχῆς ἡμῶν δύναμις
5 ἐρᾶν τε τοῦ ἀληθοῦς καὶ πάντα ἔνεκα τούτου πράττειν,
ταύτην εἴπωμεν διεξερευνησάμενοι—τὸ καθαρὸν νοῦ τε καὶ
φρονήσεως εἰ ταύτην μάλιστα ἐκ τῶν εἰκότων ἐκτῆσθαι
φαῖμεν ἂν ἢ τίνα ἐτέραν ταύτης κυριωτέραν ἡμῖν ζητητέον/
e ΠΡΩ. Ἄλλὰ σκοπῶ, καὶ χαλεπὸν οἶμαι συγχωρήσαί
τινα ἄλλην ἐπιστήμην ἢ τέχνην τῆς ἀληθείας ἀντέχεσθαι
μᾶλλον ἢ ταύτην.

ΣΩ. Ἄρ’ οὖν ἐννοήσας τὸ τοιόνδε εἴρηκας ὃ λέγεις νῦν,
5 ὡς αἱ πολλαὶ τέχναι, καὶ ὅσοι περὶ ταῦτα πεπόνηται,

e 1 ἢ T: om. B e 2 ἀρίστη (εἶναι) corr. Ven. 189 e 3 εἰ
BT: ἢ Cornarius e 4 ὀνυᾶσα Bekker: ὀνήνασα B: ὀνύνασα T:
ὀνήνασα t e 6 ὑπάρχειν] ὑπερέχειν Badham (post ἀνθρώποις
distinguens) κρατεῖν. ἣ δ’ BT: κρατεῖν δ’ ἢ Badham c 7 ἐγὼ
νῦν B: νῦν ἐγὼ T d 2 νῦν δὴ B: δὴ νῦν T (sed add. signis trans-
positionis) d 4 ἀλλ’ εἰ τις T: ἄλλη τις B t d 6 διεξερευνη-
σάμενοι T: διερευνησάμενοι B d 7 ἐκτῆσθαι B: κεκτῆσθαι T
e 5 ὅσοι Ast: ὅσαι BT ταῦτα] τὰ ἐνταῦθα Schleiermacher: ταύτας
Badham

πρώτον μὲν δόξαις χρῶνται καὶ τὰ περὶ δόξαν ζητοῦσι 59
 συντεταμένως; εἴ τε καὶ περὶ φύσεως ἡγεῖται τις ζητεῖν,
 οἶσθ' ὅτι τὰ περὶ τὸν κόσμον τόνδε, ὅπη τε γέγονεν καὶ
 ὅπη πάσχει τι καὶ ὅπη ποιεῖ, ταῦτα ζητεῖ διὰ βίου; φαίμεν
 ἂν ταῦτα, ἢ πῶς; 5

ΠΡΩ. Οὕτως.

ΣΩ. Οὐκοῦν οὐ περὶ τὰ ὄντα αἰεὶ, περὶ δὲ τὰ γιγνώμενα
 καὶ γενησόμενα καὶ γεγονότα ἡμῶν ὁ τοιοῦτος ἀνήρηται
 τὸν πόνον;

ΠΡΩ. Ἀληθέστατα. 10

ΣΩ. Τούτων οὖν τι σαφὲς ἂν φαίμεν τῇ ἀκριβεστάτῃ
 ἀληθείᾳ γίνεσθαι, ὧν μήτε ἔσχε μηδὲν πώποτε κατὰ ταῦτα b
 μήθ' ἔξει μήτε εἰς τὸ νῦν παρὸν ἔχει;

ΠΡΩ. Καὶ πῶς;

ΣΩ. Περὶ οὖν τὰ μὴ κεκτημένα βεβαιότητα μηδ' ἠντινοῦν
 πῶς ἂν ποτε βέβαιον γίγνοιθ' ἡμῖν καὶ ὄτιοῦν; 5

ΠΡΩ. Οἶμαι μὲν οὐδαμῶς.

ΣΩ. Οὐδ' ἄρα νοῦς οὐδέ τις ἐπιστήμη περὶ αὐτὰ ἔστω
 τὸ ἀληθέστατον ἔχουσα.

ΠΡΩ. Οὐκοῦν εἰκός γε.

ΣΩ. Τὸν μὲν δὴ σὲ καὶ ἐμὲ καὶ Γοργίαν καὶ Φίληβον 10
 χρῆ συχνὰ χαίρειν ἔαν, τόδε δὲ διαμαρτύρασθαι τῷ λόγῳ.

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον; c

ΣΩ. Ὡς ἢ περὶ ἐκεῖνα ἔσθ' ἡμῖν τό τε βέβαιον καὶ τὸ
 καθαρὸν καὶ ἀληθὲς καὶ ὃ δὴ λέγομεν εἰλικρινές, περὶ τὰ
 αἰεὶ κατὰ τὰ αὐτὰ ὡσαύτως ἀμεικτότατα ἔχοντα, ἢ [δεύτερος]
 ἐκεῖνων ὅτι μάλιστα ἔστι συγγενές· τὰ δ' ἄλλα πάντα 5
 δευτέρα τε καὶ ὕστερα λεκτέον.

a 1 δόξαν B: δόξας T a 2 συντεταμένως corr. Ven. 189: συν-
 τεταγμένως B: ξυντεταγμένως T εἴ τε] εἰ δὲ Schleiermacher
 a 3 τε B: om. T a 4 πάσχει B: πάσχη T a 11 οὖν BT:
 om. al. b 1 ταῦτα T: ταῦτα B b 11 τόδε δὲ T: το δε B
 c 2 ἢ Stephanus: ἢ BT c 3 ἀληθὲς T: τὸ ἀληθὲς B c 4 τὰ
 B: τὸ T (sed mox ἔχοντα): τὸ vulg. (et mox ἔχον) δευτέρος secl.
 Hermann: δευτέρως corr. Ven. 189 c 5 τὰ δ' ἄλλα T: ἀλλὰ B

ΠΡΩ. Ἀληθέστατα λέγεις.

ΣΩ. Τὰ δὴ τῶν ὀνομάτων περὶ τὰ τοιαῦτα κάλλιστα ἄρ' οὐ τοῖς καλλίστοις δικαιοτάτου ἀπονέμειν;

10 ΠΡΩ. Εἰκός γε.

d ΣΩ. Οὐκοῦν νοῦς ἐστὶ καὶ φρόνησις ἃ γ' ἂν τις τιμήσειε μάλιστα ὀνόματα;

ΠΡΩ. Ναί.

ΣΩ. Ταῦτ' ἄρα ἐν ταῖς περὶ τὸ ὄν οὕτως ἐννοοῖαι ἐστὶν
5 ἀηκριβωμένα ὀρθῶς κείμενα καλείσθαι.

ΠΡΩ. Πάνν μὲν οὖν.

ΣΩ. Καὶ μὴν ἃ γε εἰς τὴν κρίσιν ἐγὼ τότε παρεσχόμην οὐκ ἄλλ' ἐστὶν ἢ ταῦτα τὰ ὀνόματα.

ΠΡΩ. Τί μὴν, ὦ Σώκρατες;

10 ΣΩ. Εἶεν. τὸ μὲν δὴ φρονήσεώς τε καὶ ἡδονῆς πέρι
e πρὸς τὴν ἀλλήλων μεῖξιν εἴ τις φαίη καθαπερὲς δημιουργοῖς ἡμῖν ἐξ ὧν ἢ ἐν οἷς δεῖ δημιουργεῖν τι παρακεῖσθαι, καλῶς ἂν τῷ λόγῳ ἀπεικάζοι.

ΠΡΩ. Καὶ μάλα.

5 ΣΩ. Τὸ δὴ μετὰ ταῦτα ἄρ' οὐ μειγνύναι ἐπιχειρητέον;

ΠΡΩ. Τί μὴν;

ΣΩ. Οὐκοῦν τάδε προειποῦσι καὶ ἀναμνήσασιν ἡμᾶς αὐτοὺς ὀρθότερον ἂν ἔχοι;

ΠΡΩ. Τὰ ποῖα;

10 ΣΩ. Ἄ καὶ πρότερον ἐμνήσθημεν· εὖ δ' ἢ παροιμία
60 δοκεῖ ἔχειν, τὸ καὶ δις καὶ τρις τό γε καλῶς ἔχον ἐπαναπολεῖν τῷ λόγῳ δεῖν.

ΠΡΩ. Τί μὴν;

ΣΩ. Φέρε δὴ πρὸς Διός· οἶμαι γὰρ οὕτωςί πως τὰ τότε
5 λεχθέντα ῥηθῆναι.

ΠΡΩ. Πῶς;

ΣΩ. Φίληβός φησι τὴν ἡδονὴν σκοπὸν ὀρθὸν πᾶσι

d 10 δὴ T: δὴ γὰρ B e 2 δεῖ B: δὴ T e 10 δ' ἢ T: δὴ B
a 1 καὶ δις B T: δις vulg. a 4 οὕτωςί T: οὕτω B

ζῳοῖς γεγονέναι καὶ δεῖν πάντας τούτου στοχάζεσθαι, καὶ
 δὴ καὶ τὰγαθὸν τοῦτ' αὐτὸ εἶναι σύμπασι, καὶ δύο ὀνόματα,
 ἀγαθὸν καὶ ἡδύ, ἐνὶ τινι καὶ φύσει μιᾷ τούτῳ ὀρθῶς 10
 τεθέντ' ἔχειν. Σωκράτης δ' ἐν μὲν οὐ φησι τοῦτ' εἶναι, δύο b
 δὲ καθάπερ τὰ ὀνόματα, καὶ τό τε ἀγαθὸν καὶ ἡδύ διάφορον
 ἀλλήλων φύσιν ἔχειν, μᾶλλον δὲ μέτοχον εἶναι τῆς τοῦ
 ἀγαθοῦ μοίρας τὴν φρόνησιν ἢ τὴν ἡδονήν. οὐ ταῦτ' ἔστιν
 τε καὶ ἦν τὰ τότε λεγόμενα, ὧ Πρώταρχε; 5

ΠΡΩ. Σφόδρα μὲν οὖν.

ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ τότε καὶ τότε καὶ νῦν ἡμῖν ἂν συν-
 ομολογοῖτο;

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον;

ΣΩ. Τὴν τὰγαθοῦ διαφέρειν φύσιν τῶδε τῶν ἄλλων. 10

ΠΡΩ. Τίνι;

ΣΩ. Ὡς παρῆι τοῦτ' ἀεὶ τῶν ζῳῶν διὰ τέλους πάντως
 καὶ πάντη, μηδενὸς ἑτέρου ποτὲ ἔτι προσδεῖσθαι, τὸ δὲ
 ἱκανὸν τελεώτατον ἔχειν. οὐχ οὕτως;

ΠΡΩ. Οὕτω μὲν οὖν. 5

ΣΩ. Οὐκοῦν τῷ λόγῳ ἐπειράθημεν χωρὶς ἑκάτερον ἑκα-
 τέρου θέντες εἰς τὸν βίον ἐκάστων, ἄμεικτον μὲν ἡδονὴν
 φρονήσῃ, φρόνησιν δὲ ὡσαύτως ἡδονῆς μηδὲ τὸ σμικρότατον
 ἔχουσαν;

ΠΡΩ. Ἦν ταῦτα. 10

ΣΩ. Μῶν οὖν ἡμῖν αὐτῶν τότε πότερον ἱκανὸν ἔδοξεν
 εἶναί τῳ; d

ΠΡΩ. Καὶ πῶς;

ΣΩ. Εἰ δέ γε παρηνέχθημέν τι τότε, νῦν ὅστισοῦν
 ἐπαναλαβὼν ὀρθότερον εἰπάτω, μνήμην καὶ φρόνησιν καὶ
 ἐπιστήμην καὶ ἀληθῆ δόξαν τῆς αὐτῆς ἰδέας τιθέμενος 5

a 10 τούτῳ ὀρθῶς τεθέντ' Heindorf: τοῦτο ὀρθῶς τεθέν Β Τ b 1 ἐν
 Badham: πρῶτον Β Τ b 2 τό τε Β Τ: τότε τὸ t καὶ Γ: καὶ
 τὸ Β b 3 μέτοχον Β: μετέχον Γ b 7 καὶ τότε Τ: τότε Β
 b 10 τῶδε Τ: τότε Β τῶν Β Τ: μᾶλλον τῶν vulg. c 8 ὡσαύτως
 ἡδονῆς Β: ἡδονῆς ὡσαύτως Τ d 4 φρόνησιν καὶ ἐπιστήμην Β: ἐπι-
 στήμην καὶ φρόνησιν Τ

καὶ σκοπῶν εἴ τις ἄνευ τούτων δέξαιτ' ἂν οἱ καὶ ὀτιοῦν
 εἶναι ἢ καὶ γίγνεσθαι, μὴ ὅτι δὴ γε ἡδονὴν εἶθ' ὡς πλείστην
 εἶθ' ὡς σφοδροτάτην, ἢν μῆτε ἀληθῶς δοξάζοι χαίρειν μῆτε
 τὸ παράπαν γινώσκουσι τί ποτε πέπουθε πάθος μῆτ' αὖ
 e μνήμην τοῦ πάθους μὴδ' ὄντιοῦν χρόνον ἔχοι. ταῦτα δὲ
 λεγέτω καὶ περὶ φρονήσεως, εἴ τις ἄνευ πάσης ἡδονῆς καὶ
 τῆς βραχυτάτης δέξαιτ' ἂν φρόνησιν ἔχειν μᾶλλον ἢ μετὰ
 τινων ἡδονῶν ἢ πάσας ἡδονὰς χωρὶς φρονήσεως μᾶλλον ἢ
 5 μετὰ φρονήσεως αὖ τινος.

ΠΡΩ. Οὐκ ἔστιν, ὦ Σώκρατες, ἀλλ' οὐδὲν δεῖ ταῦτά γε
 πολλάκις ἐπερωτᾶν.

61 ΣΩ. Οὐκοῦν τό γε τέλειον καὶ πᾶσιν αἰρετὸν καὶ τὸ
 παντάπασιν ἀγαθὸν οὐδέτερον ἂν τούτων εἶη;

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ ἄν;

ΣΩ. Τὸ τοίνυν ἀγαθὸν ἦτοι σαφῶς ἢ καὶ τινα τύπου αὐτοῦ
 5 ληπτέον, ἵν', ὅπερ ἐλέγομεν, δευτερεῖα ὄψω δώσομεν ἔχωμεν.

ΠΡΩ. Ὁρθότατα λέγεις.

ΣΩ. Οὐκοῦν ὁδὸν μὲν τινα ἐπὶ τὰγαθὸν εἰλήφραμεν;

ΠΡΩ. Τίνα;

ΣΩ. Καθάπερ εἴ τις τινα ἀνθρωπου ζητῶν τὴν οἴκησιν
 b πρῶτον ὀρθῶς ἵν' οἰκεῖ πύθοιτο αὐτοῦ, μέγα τι δὴπου πρὸς
 τὴν εὕρεσιν ἂν ἔχοι τοῦ ζητουμένου.

ΠΡΩ. Πῶς δ' οὐ;

ΣΩ. Καὶ νῦν δὴ τις λόγος ἐμήνυσεν ἡμῖν, ὥσπερ καὶ
 5 κατ' ἀρχάς, μὴ ζητεῖν ἐν τῷ ἀμείκτῳ βίῳ τὰγαθὸν ἀλλ' ἐν
 τῷ μεικτῷ.

ΠΡΩ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Ἐλπίς μὴν πλείων ἐν τῷ μειχθέντι καλῶς τὸ
 ζητούμενον ἔσεσθαι φανερώτερον ἢ ἐν τῷ μῆ;

d 7 ἢ καὶ T : ἢ B d 8 ἦν T : ἦν B : ἢ vulg. : εἰ Bekker e Ficino
 δοξάζοι T : δοξάζειν B e 2 λεγέτω Vahlen : λέγω B : λέγε T εἰ
 τις T : ἥτις B e 6 γε T : τε B a 3 πῶς γὰρ ἂν B t : om. pr. T
 a 5 ἐλέγομεν T : λέγομεν B b 1 οἰκεῖ T : οἰκῆ B πύθοιτο T :
 πείθοιτο B b 2 ἂν ἔχοι T : ἀνέχοι B

ΠΡΩ. Πολύ γε.

10

ΣΩ. Τοῖς δὴ θεοῖς, ὦ Πρώταρχε, εὐχόμενοι κεραυνύωμεν, εἴτε Διόνυσος εἴτε Ἑφαιστος εἴθ' ὅστις θεῶν ταύτην τὴν **c** τιμὴν εἴληχε τῆς συγκράσεως.

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΣΩ. Καὶ μὴν καθάπερ ἡμῖν οἰνοχόοις τισὶ παρεστᾶσι κρῆναι—μέλιτος μὲν ἂν ἀπεικάζοι τις τὴν τῆς ἡδονῆς, **5** τὴν δὲ τῆς φρονήσεως νηφαντικὴν καὶ ἄοινον αὐστηροῦ καὶ ὑγειωοῦ τινος ὕδατος—ἄς προθυμητέον ὡς κάλλιστα συμμειγνύναι.

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ οὖ;

ΣΩ. Φέρε δὴ πρότερον· ἄρα πᾶσαν ἡδονὴν πάσῃ φρονήσει **d** μειγνύντες τοῦ καλῶς ἂν μάλιστα ἐπιτύχοιμεν;

ΠΡΩ. Ἴσως.

ΣΩ. Ἄλλ' οὐκ ἀσφαλές. ἢ δὲ ἀκινδυνότερον ἂν **5** μειγνύοιμεν, δόξαν μοι δοκῶ τινα ἀποφῆμασθαι ἄν.

ΠΡΩ. Λέγε τίνα.

ΣΩ. Ἦν ἡμῖν ἡδονὴ τε ἀληθῶς, ὡς οἰόμεθα, μᾶλλον **ε** ἐτέρας ἄλλη καὶ δὴ καὶ τέχνη τέχνης ἀκριβεστέρα;

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ οὖ;

ΣΩ. Καὶ ἐπιστήμη δὴ ἐπιστήμης διάφορος, ἢ μὲν ἐπὶ **10** τὰ γιγνόμενα καὶ ἀπολλύμενα ἀποβλέπουσα, ἢ δ' ἐπὶ τὰ **e** μήτε γιγνόμενα μήτε ἀπολλύμενα, κατὰ ταῦτα δὲ καὶ ὡσαύτως ὄντα αἰεὶ. ταύτην εἰς τὸ ἀληθὲς ἐπισκοπούμενοι ἡγησάμεθα ἐκείνης ἀληθεστέραν εἶναι.

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν ὀρθῶς.

5

ΣΩ. Οὐκοῦν εἰ τάληθέστατα τμήματα ἐκατέρας ἴδοιμεν **π**ρῶτον συμμείζαντες, ἄρα ἰκανὰ ταῦτα συγκεκραμένα τὸν ἀγαπητότατον βίον ἀπεργασάμενα παρέχειν ἡμῖν, ἢ τινος **ε**τι προσδεόμεθα καὶ τῶν μὴ τοιούτων;

b 11 κεραυνύωμεν T Athenaeus : κεραυνύομεν B **c** 4 παρεστᾶσι
BT Athenaeus : παρεστῶσι vulg. **c** 5 μέλιτος BT : καὶ μέλιτος
Athenaeus **c** 7 ἄς T Athenaeus : om. B **d** 7 μᾶλλον T : om. B
d 8 δὴ καὶ BT : δὴ vulg. **e** 4 ἀληθεστέραν T : ἀσφαλεστέραν B

62 ΠΡΩ. Ἐμοὶ γοῦν δοκεῖ δρᾶν οὕτως.

ΣΩ. Ἐστω δὴ τις ἡμῖν φρονῶν ἀνθρωπος αὐτῆς περὶ δικαιοσύνης ὅτι ἔστω, καὶ λόγον ἔχων ἐπόμενον τῷ νοεῖν, καὶ δὴ καὶ περὶ τῶν ἄλλων πάντων τῶν ὄντων ὡσαύτως
5 διανοοῦμενος.

ΠΡΩ. Ἐστω γὰρ οὖν.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν οὗτος ἰκανῶς ἐπιστήμης ἔξει, κύκλου μὲν καὶ σφαίρας αὐτῆς τῆς θείας τὸν λόγον ἔχων, τὴν δὲ ἀνθρωπίνην ταύτην σφαῖραν καὶ τοὺς κύκλους τούτους ἀγνοῶν,
b καὶ χρώμενος ἐν οἰκοδομίᾳ καὶ τοῖς ἄλλοις ὁμοίως κανόσι καὶ τοῖς κύκλοις;

ΠΡΩ. Γελοῖαν διάθεσιν ἡμῶν, ὦ Σώκρατες, ἐν ταῖς θείαις οὖσαν μόνον ἐπιστήμαις λέγομεν.

5 ΣΩ. Πῶς φήεις; ἢ τοῦ ψευδοῦς κανόνος ἅμα καὶ τοῦ κύκλου τὴν οὐ βέβαιον οὐδὲ καθαρὰν τέχνην ἐμβλητέον κοινῇ καὶ συγκρατέον;

ΠΡΩ. Ἀναγκαῖον γάρ, εἰ μέλλει τις ἡμῶν καὶ τὴν ὁδὸν ἐκάστοτε ἐξευρήσειν οἴκαδε.

c ΣΩ. Ἡ καὶ μουσικὴν, ἣν ὀλίγον ἐμπροσθεν ἔφαμεν στοχασεῶς τε καὶ μιμήσεως μεστὴν οὖσαν καθαρότητος ἐνδεῖν;

ΠΡΩ. Ἀναγκαῖον φαίνεται ἔμοιγε, εἴπερ γε ἡμῶν ὁ βίος ἔσται καὶ ὅπως οὖν ποτε βίος.

5 ΣΩ. Βούλει δῆτα, ὥσπερ θυρωρὸς ὑπ' ὄχλου τις ὠθούμενος καὶ βιαζόμενος, ἠττηθεὶς ἀναπετάσας τὰς θύρας ἀφῶ πάσας τὰς ἐπιστήμας εἰσερεῖν καὶ μείγνυσθαι ὁμοῦ καθαρᾶ τὴν ἐνδεεστέραν;

d ΠΡΩ. Οὐκ οὖν ἐγωγε οἶδα, ὦ Σώκρατες, ὅτι τις ἀνβλάπτειτο πάσας λαβῶν τὰς ἄλλας ἐπιστήμας, ἔχων τὰς πρῶτας.

ΣΩ. Μεθιῶ δὴ τὰς συμπάσας ρεῖν εἰς τὴν τῆς Ὀμήρου
5 καὶ μάλα ποιητικῆς μισγαγκείας ὑποδοχὴν;

a 4 πάντων B: ἀπάντων T a 9 ταύτην T: ταύτην τὴν B
b 2 καὶ τοῖς] καινοῖς καὶ Wohlrab c 5 τις B: τινὸς T c 7 πάσας
τὰς T: πάσας B d 4 δὴ T: δὲ B d 5 ποιητικῆς T: ποιητικῶς B

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΣΩ. Μεθεῖνται· καὶ πάλιν ἐπὶ τὴν τῶν ἡδονῶν πηγὴν ἰτέον. ὥς γὰρ διενεσθήμεν αὐτὰς μειγνύναι, τὰ τῶν ἀληθῶν μόρια πρῶτον, οὐκ ἐξεγένεθ' ἡμῖν, ἀλλὰ διὰ τὸ πάσαν ἀγαπᾶν ἐπιστήμην εἰς ταῦτόν μεθεῖμεν ἀθρόας καὶ πρόσθεν τῶν ἡδονῶν.

ΠΡΩ. Ἀληθέστατα λέγεις.

ΣΩ. Ὡρα δὴ βουλευέσθαι νῦν καὶ περὶ τῶν ἡδονῶν, πότερα καὶ ταύτας πάσας ἀθρόας ἀφετέον ἢ καὶ τούτων πρῶτας μεθετέον ἡμῖν ὅσαι ἀληθεῖς.

ΠΡΩ. Πολύ τι διαφέρει πρὸς γε ἀσφάλειαν πρῶτας τὰς ἀληθεῖς ἀφεῖναι.

ΣΩ. Μεθείσθων δὴ. τί δὲ μετὰ ταῦτα; ἄρ' οὐκ εἰ μὲν τινες ἀναγκαῖαι, καθάπερ ἐκεῖ, συμμεικτέον καὶ ταύτας;

ΠΡΩ. Τί δ' οὐ; τὰς γε ἀναγκαίας δήπουθεν.

ΣΩ. Εἰ δέ γε καί, καθάπερ τὰς τέχνας πάσας ἀβλαβές τε καὶ ὠφέλιμον ἦν ἐπίστασθαι διὰ βίου, καὶ νῦν δὴ ταῦτὰ λέγομεν περὶ τῶν ἡδονῶν, εἴπερ πάσας ἡδονὰς ἡδεσθαι διὰ βίου συμφέρον τε ἡμῖν ἐστι καὶ ἀβλαβές ἅπασι, πάσας συγκρατέον.

ΠΡΩ. Πῶς οὖν δὴ περὶ αὐτῶν τούτων λέγωμεν; καὶ πῶς ποιῶμεν;

ΣΩ. Οὐχ ἡμᾶς, ὦ Πρώταρχε, διερωτᾶν χρή, τὰς ἡδονὰς δὲ αὐτὰς καὶ τὰς φρονήσεις διαπνυθανομένους τὸ τοιούτῳ ἀλλήλων πέρι.

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον;

ΣΩ. Ὡρα φίλοι, εἴτε ἡδονὰς ὑμᾶς χρή προσαγορεύειν

d7 μεθεῖνται T: μεθειντε B d8 αὐτὰς BT: αὐτὰ Apelt
d9 ἐξεγένεθ' Stallbaum: ἐξεγενήθη BT e3 ὦρα T: ὦσα B
e4 ἀφετέον T: σαφέστερον B e6 τι B: γε T e8 μεθείσθων
T: μεθείσθω B δὲ T: δὴ B e9 τινες T: τινος B ἐκεῖ B:
ἐκεῖναι T (sed vai punctis notatum) a1 τὰς ex αἰ fecit T: αἰ τὰς
B a3 λέγομεν corr. Ven. 189: λέγωμεν BT a6 λέγωμεν
Ven. 189: λέγομεν BT b2 φίλοι corr. Ven. 189: φίλε BT
dμᾶς rec. t: ἡμᾶς BT

εἴτε ἄλλω ὀνοματι, μῶν οὐκ ἂν δέξαισθε οἰκεῖν μετὰ φρονήσεως πάσης ἢ χωρὶς τοῦ φρονεῖν;” οἶμαι μὲν πρὸς
5 ταῦτα τὸδ' αὐτὰς ἀναγκαιότατον εἶναι λέγειν.

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον;

ΣΩ. Ὅτι καθάπερ ἔμπροσθεν ἐρρήθη, “Τὸ μόνον καὶ ἔρημον εἰλικρινὲς εἶναί τι γένος οὔτε πάνυ τι δυνατὸν οὔτ'
c ὠφέλιμον· πάντων γε μὴν ἡγοῦμεθα γενῶν ἄριστον ἐν ἀνθ' ἐνὸς συνοικεῖν ἡμῖν τὸ τοῦ γιγνώσκειν τᾶλλά τε πάντα καὶ [αὐτὴν] αὐτὴν ἡμῶν τελέως εἰς δύναμιν ἐκάστην.”

ΠΡΩ. “Καὶ καλῶς γε εἰρήκατε τὰ νῦν,” φήσομεν.

5 ΣΩ. Ὅρθως. πάλιν τοῖνον μετὰ τοῦτο τὴν φρόνησιν καὶ τὸν νοῦν ἀνερωτητέον· “Ἄρ' ἡδονῶν τι προσδεῖσθε ἐν τῇ συγκράσει;” φαίμεν ἂν αὐτὸν νοῦν τε καὶ τὴν φρόνησιν ἀνερωτῶντες. “Ποίων,” φαίεν ἂν ἴσως, “ἡδονῶν;”

ΠΡΩ. Εἰκός.

d ΣΩ. Ὁ δέ γ' ἡμέτερος λόγος μετὰ τοῦτ' ἐστὶν ὅδε. “Πρὸς ταῖς ἀληθείαις ἐκείναις ἡδοναῖς,” φήσομεν, “ἄρ' ἐτι προσδεῖσθ' ὑμῖν τὰς μεγίστας ἡδονὰς συνοίκους εἶναι καὶ τὰς σφοδροτάτας;” “Καὶ πῶς, ὦ Σώκρατες,” ἴσως φαίεν
5 ἂν, “αἶ γ' ἐμποδίσματά τε μυρία ἡμῖν ἔχουσι, τὰς ψυχὰς ἐν αἷς οἰκοῦμεν ταραττουσαὶ διὰ μανίας [ἡδονάς], καὶ γίγνεσθαι
e τε ἡμᾶς τὴν ἀρχὴν οὐκ ἐῷσι, τά τε γιγνόμενα ἡμῶν τέκνα ὡς τὸ πολὺ, δι' ἀμέλειαν λήθην ἐμποιοῦσαι, παντάπασι διαφθείρουσιν; ἀλλ' ἄς τε ἡδονὰς ἀληθεῖς καὶ καθαρὰς [ἄς] εἶπες, σχεδὸν οἰκείας ἡμῖν νόμιζε, καὶ πρὸς ταύταις τὰς μεθ' ὑγιείας
5 καὶ τοῦ σωφρονεῖν, καὶ δὴ καὶ συμπάσης ἀρετῆς ὁπόσαι καθάπερ θεοῦ ὀπαδοὶ γιγνόμεναι αὐτῇ συνακολουθοῦσι πάντη,

b3 ὀνοματι. μῶν B : ὄνομα τιμῶν T δέξαισθε corr. Vat. : δέξασθαι T (sed i erasum) : δέξεσθαι B c3 αὐτὴν T : τὴν B : secl. Wohlrab c6 προσδεῖσθε] προσδεῖσθαι BT c7 φαίμεν T : φαμέν B c8 ποίων T : ποῖον B φαίεν BT : φαῖμεν vulg. d4 ἴσως T : om. B d6 μανίας scripsi : μανικὰς ἡδονὰς BT : μανικὰς ἐπιθυμίας ci. Stallbaum e3 ἀλλ' ἄς (secluso mox ἄς) Hermann : ἄλλας B : ἄλλας T τε BT : γε Hermann εἶπες T : εἶπε B e4 ταύταις BT : ταύτας vulg. e6 πάντη T : παντὶ B

ταύτας μείγνυ· τὰς δ' αἰεὶ μετ' ἀφροσύνης καὶ τῆς ἄλλης
κακίας ἐπομένας πολλήν που ἀλογία τῷ νῷ μειγνύναι τὸν
βουλόμενον ὅτι καλλίστην ἰδόντα καὶ ἀστασιαστοτάτην μείζω
καὶ κρᾶσι, ἐν ταύτῃ μαθεῖν πειρᾶσθαι τί ποτε ἔν τ' ἀνθρώπῳ 64
καὶ τῷ παντὶ πέφυκεν ἀγαθὸν καὶ τίνα ἰδέαν αὐτὴν εἶναι
ποτε μαντευτέον." ἄρ' οὐκ ἐμφρόνως ταῦτα καὶ ἐχόντως
ἑαυτὸν τὸν νοῦν φήσομεν ὑπὲρ τε αὐτοῦ καὶ μνήμης καὶ
δόξης ὀρθῆς ἀποκρίνασθαι τὰ νῦν ῥηθέντα; 5

ΠΡΩ. Παντάπασι μὲν οὖν.

ΣΩ. Ἄλλὰ μὴν καὶ τόδε γε ἀναγκαῖον, καὶ οὐκ ἄλλως ἂν
ποτε γένοιτο οὐδ' ἂν ἔν.

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον;

ΣΩ. Ὡς μὴ μείζομεν ἀλήθειαν, οὐκ ἂν ποτε τοῦτο
ἀληθῶς γίγνοιτο οὐδ' ἂν γενόμενον εἶη.

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ ἂν;

ΣΩ. Οὐδαμῶς. ἀλλ' εἴ τις οἶτι προσδεῖ τῇ συγκράσει 5
ταύτῃ, λέγετε σὺ καὶ Φίληβος. ἐμοὶ μὲν γὰρ καθαπερεὶ
κόσμος τις ἀσώματος ἄρξων καλῶς ἐμψύχου σώματος ὁ νῦν
λόγος ἀπειργάσθαι φαίνεται.

ΠΡΩ. Καὶ ἐμοὶ τοίνυν, ὦ Σώκρατες, οὕτω λέγε δεδόχθαι.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν ἐπὶ μὲν τοῖς τοῦ ἀγαθοῦ νῦν ἤδη προθύροις c
[καὶ] τῆς οἰκίσεως ἐφεστάναι [τῆς τοῦ τοιοῦτου] λέγοντες
ἴσως ὀρθῶς ἂν τινα τρόπον φαίμεν;

ΠΡΩ. Ἐμοὶ γοῦν δοκεῖ.

ΣΩ. Τί δῆτα ἐν τῇ συμμείξει τιμιώτατον ἅμα καὶ μάλιστ' 5
αἴτιον εἶναι δόξειεν ἂν ἡμῖν τοῦ πᾶσιν γεγόνενα προσφιλή
τὴν τοιαύτην διάθεσιν; τοῦτο γὰρ ἰδόντες μετὰ τοῦτ' ἐπι-
σκεψόμεθα εἴθ' ἡδονῇ εἶτε τῷ νῷ προσφύεστερον καὶ
οἰκειότερον ἐν τῷ παντὶ συνέστηκεν.

ε 7 ταύτας BT: ταύτης t μίγνυ· τὰς Heusde: μιγνόντας BT
a 1 ἐν ταύτῃ μαθεῖν B: μαθεῖν ἐν ταύτῃ T a 3 ἐχόντως T: ἐχοντος
B b 2 μίζομεν T: μίζωμεν Bt b 2 ἂν T: οἶν B b 6 καὶ
T: τε καὶ B b 7 ἄρξων . . . σώματος B: om. T c 2 καὶ et mox
τῆς τοῦ τοιοῦτου secl. Badham c 3 ὀρθῶς B: ὀρθὸν T φαίμεν T:
φαμέν B c 7 ἐπισκεψόμεθα B: ἐπισκεψώμεθα T c 8 ἡδονῇ T: ἡδονῆ
B τῷ νῷ BT: νῷ vulg. προσφύεστερον Heusde: προσφύεσ τε BT

d ΠΡΩ. Ὁρθῶς· τοῦτο γὰρ εἰς τὴν κρίσιν ἡμῖν ἐστι
συμφορώτατον.

ΣΩ. Καὶ μὴν καὶ συμπάσης γε μείξεως οὐ χαλεπὸν ἰδεῖν
τὴν αἰτίαν, δι' ἣν ἡ παντὸς ἀξία γίνεται ἥτισοῦν ἢ τὸ
5 παράπαν οὐδενός.

ΠΡΩ. Πῶς λέγεις;

ΣΩ. Οὐδεὶς που τοῦτο ἀνθρώπων ἀγνοεῖ.

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον;

ΣΩ. Ὅτι μέτρου καὶ τῆς συμμέτρου φύσεως μὴ τυ-
10 χούσα ἥτισοῦν καὶ ὀπωσοῦν σύγκρασις πᾶσα ἐξ ἀνάγκης
ἀπόλλυσι τὰ τε κεραυνύμενα καὶ πρώτην αὐτήν· οὐδὲ
e γὰρ κρᾶσις ἀλλὰ τις ἄκρατος συμπεφορημένη ἀληθῶς
ἢ τοιαύτη γίνεται ἐκάστοτε ὄντως τοῖς κεκτημένοις συμ-
φορά.

ΠΡΩ. Ἀληθέστατα.

5 ΣΩ. Νῦν δὴ καταπέφενγεν ἡμῖν ἡ τοῦ ἀγαθοῦ δύναμις
εἰς τὴν τοῦ καλοῦ φύσιν· μετριότης γὰρ καὶ συμμετρία
κάλλος δῆπου καὶ ἀρετὴ πανταχοῦ συμβαίνει γίνεσθαι.

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΣΩ. Καὶ μὴν ἀλήθειάν γε ἔφαμεν αὐτοῖς ἐν τῇ κράσει
10 μεμείχθαι.

ΠΡΩ. Πάνυ γε.

65 ΣΩ. Οὐκοῦν εἰ μὴ μιᾷ δυνάμεθα ἰδέα τὸ ἀγαθὸν θηρεῦσαι,
σὺν τρισὶ λαβόντες, κάλλει καὶ συμμετρίᾳ καὶ ἀληθείᾳ,
λέγωμεν ὡς τοῦτο οἶον ἐν ὀρθότατ' ἀν αἰτιασαίμεθ' ἀν τῶν
ἐν τῇ συμμείξει, καὶ διὰ τοῦτο ὡς ἀγαθὸν ὃν τοιαύτην αὐτὴν
5 γεγενῆναι.

ΠΡΩ. Ὁρθότατα μὲν οὖν.

ΣΩ. Ἦδη τοίνυν, ὦ Πρώταρχε, ἱκανὸς ἡμῖν γένοιτ' ἀν
ὄστισοῦν κριτῆς ἡδονῆς τε πέρι καὶ φρονήσεως, ὁπότερον

d3 καὶ μὴν καὶ B: καὶ μὴν T d4 ἢ T: ἡ B παντὸς T:
πάντως B d7 που B: πω T d9 μέτρου B T: μέτρον vulg.
e1 συμπεφορημένη Liebhold e5 ἡμῖν B: ἡμᾶς T e9 αὐτοῖς T:
ἐαυτοῖς B a1 θηρεῦσαι B γρ. t: θησαυρίσαι T

αὐτοῖν τοῦ ἀρίστου συγγενέστερόν τε καὶ τιμιώτερον ἐν **b**
 ἀνθρώποις τέ ἐστι καὶ θεοῖς.

ΠΡΩ. Δῆλον μὲν, ὅμως δ' οὖν τῷ λόγῳ ἐπεξελθεῖν
 βέλτιον.

ΣΩ. Καθ' ἐν ἑκαστον τοίνυν τῶν τριῶν πρὸς τὴν ἡδονὴν **5**
 καὶ τῶν νοῦν κρίνωμεν· δεῖ γὰρ ἰδεῖν ποτέρῳ (ὡς) μᾶλλον
 συγγενὲς ἑκαστον αὐτῶν ἀπονεμοῦμεν.

ΠΡΩ. Κάλλους καὶ ἀληθείας καὶ μετριότητος πέρι
 λέγεις;

ΣΩ. Ναί. πρῶτον δέ γε ἀληθείας λαβοῦ, ὦ Πρώταρχε· **10**
 καὶ λαβόμενος βλέψας εἰς τρία, νοῦν καὶ ἀλήθειαν καὶ **c**
 ἡδονὴν, πολὺν ἐπισχῶν χρόνον ἀπόκριναι σαντῷ πότερον
 ἡδονὴ συγγενέστερον ἢ νοῦς ἀληθεία.

ΠΡΩ. Τί δὲ χρόνου δεῖ; πολὺ γὰρ οἶμαι διαφέρετον.
 ἡδονὴ μὲν γὰρ ἀπάντων ἀλαζονίστατον, ὡς δὲ λόγος, καὶ ἐν **5**
 ταῖς ἡδοναῖς ταῖς περὶ τὰ φροδίσια, αἱ δὴ μέγιστα δοκοῦσι
 εἶναι, καὶ τὸ ἐπιорκεῖν συγγνώμην εἴληφε παρὰ θεῶν, ὡς
 καθάπερ παίδων τῶν ἡδονῶν νοῦν οὐδὲ τὸν ὀλίγιστον κεκτη- **d**
 μένων· νοῦς δὲ ἦτοι ταῦτόν καὶ ἀλήθειά ἐστιν ἢ πάντων
 ὁμοιότατόν τε καὶ ἀληθέστατον.

ΣΩ. Οὐκοῦν τὸ μετὰ τοῦτο τὴν μετριότητα ὡσαύτως
 σκέψαι, πότερον ἡδονὴ φρονήσεως ἢ φρόνησις ἡδονῆς πλείω **5**
 κέκμηται;

ΠΡΩ. Εὐσκεπτόν γε καὶ ταύτην σκέψιν προβέβληκας·
 οἶμαι γὰρ ἡδονῆς μὲν καὶ περιχαρείας οὐδὲν τῶν ὄντων
 πεφυκὸς ἀμετρώτερον εὔρεῖν ἂν τινα, νοῦ δὲ καὶ ἐπιστήμης
 ἔμμετρώτερον οὐδ' ἂν ἐν ποτε. **10**

b 3 οὖν BT: αὐ vulg. ἐπεξελθεῖν T: ἐπελθεῖν B b 6 ὡς
 addidi auctore Badham b 10 λαβοῦ BT: εὐ λαβοῦ vel εὐλαβοῦ
 Stobaeus: σὺ λαβοῦ Bücheler c 5 ἀλαζονίστατον B Athenaeus
 Eustathius: ἀλαζονέστατον T Stobaeus Eusebius d 1 τῶν
 BT: om. Stobaeus ἡδονῶν BT: ἡδομένων Eusebius Athenaei E
 d 4 ὡσαύτως B Stobaeus: ὡς οὕτως T d 9, 10 ἀμετρώτερον . . .
 ἔμμετρώτερον BT: ἀμετρώτερον . . . ἔμμετρώτερον Stobaeus Eusebius
 vulg.

ε ΣΩ. Καλῶς εἴρηκας. ὅμως δ' ἔτι λέγε τὸ τρίτον. νοῦς ἡμῖν κάλλους μετείληφε πλείον ἢ τὸ τῆς ἡδονῆς γένος, ὥστε εἶναι καλλίω νοῦν ἡδονῆς, ἢ τοῦναντίον;

ΠΡΩ. Ἄλλ' οὖν φρόνησιν μὲν καὶ νοῦν, ὦ Σώκρατες, οὐδεὶς πώποτε οὔθ' ὕπαρ οὔτ' ὄναρ αἰσχυρὸν οὔτε εἶδεν οὔτε ἐπενόησεν οὐδαμῆ οὐδαμῶς οὔτε γιγνόμενον οὔτε ὄντα οὔτε ἐσόμενον.

ΣΩ. Ὅρθῶς.

ΠΡΩ. Ἡδονὰς δέ γε που, καὶ ταῦτα σχεδὸν τὰς μεγίστας, ὅταν ἴδωμεν ἡδόμενον ὄντινούν, ἢ τὸ γελοῖον ἐπ' αὐταῖς ἢ τὸ πάντων αἰσχιστον ἐπόμενον ὀρῶντες αὐτοὶ τε αἰσχυρόμεθα καὶ ἀφανίζοντες κρύπτομεν ὅτι μάλιστα, νυκτὶ πάντα τὰ τοιαῦτα διδόντες, ὡς φῶς οὐ δέον ὀρᾶν αὐτά.

ΣΩ. Πάντῃ δὴ φήσεις, ὦ Πρώταρχε, ὑπὸ τε ἀγγέλων πέμπων καὶ παροῦσι φράζων, ὡς ἡδονὴ κτῆμα οὐκ ἔστι πρῶτον οὐδ' αὖ δεύτερον, ἀλλὰ πρῶτον μὲν πῃ περὶ μέτρον καὶ τὸ μέτριον καὶ καιρίον καὶ πάντα ὅποσα χρῆ τοιαῦτα νομίζειν, τὴν †ἀλδιον ἡρήσθαι.

ΠΡΩ. Φαίνεται γοῦν ἐκ τῶν νῦν λεγομένων.

β ΣΩ. Δεύτερον μὴν περὶ τὸ σύμμετρον καὶ καλὸν καὶ τὸ τέλειον καὶ ἰκανὸν καὶ πάνθ' ὅποσα τῆς γενεᾶς αὐ ταύτης ἐστίν.

ΠΡΩ. Ἔοικε γοῦν.

5 ΣΩ. Τὸ τοίνυν τρίτον, ὡς ἡ ἐμὴ μαντεία, νοῦν καὶ φρόνησιν τιθεὶς οὐκ ἂν μέγα τι τῆς ἀληθείας παρεξέλθοις.

ΠΡΩ. Ἴσως.

ε 2 γένος B T : μέρος t ε 4 ἀλλ' Stallbaum : ἀρ' T Stobaeus :
 ἀρ' B οὖν T Stobaeus : οὖν ἢ B ε 6 ἐπενόησεν B T : ἐπενόησεν
 Stobaeus οὐδαμῆ B T Stobaeus : οὐδαμοῦ Eusebius ε 9 δέ γε
 που B T : δέ που Stobaeus : δέ γε δή που Eusebius ταῦτα B T : ταύ-
 τας vulg. Stobaeus Eusebius α 7 χρῆ τοιαῦτα B Eusebius : τοιαῦτα
 χρῆ T Stobaeus α 8 ἀλδιον] fort. μίαν vel πρώτην ἰδέαν ἡρήσθαι
 Stobaeus : ηρήσθαι B : εἰρήσθαι φάσιν T : εἰρήσθαι φύσιν vulg. : ἡρήσθαι
 φύσιν Badham α 9 γοῦν B T Stobaeus : οὖν vulg. β 2 γενεᾶς
 B T : γενέσεως Stobaeus αὐ ταύτης B T Stobaeus : ταύτης αὐ
 vulg.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν οὐ τέταρτα, ἀ τῆς ψυχῆς αὐτῆς ἔθεμεν, ἐπιστήμας τε καὶ τέχνας καὶ δόξας ὀρθὰς λεχθείσας, ταῦτ' εἶναι τὰ πρὸς τοῖς τρισὶ τέταρτα, εἴπερ τοῦ ἀγαθοῦ γέ ἐστι **c** μᾶλλον [ἦ] τῆς ἡδονῆς συγγενῆ;

ΠΡΩ. Τάχ' ἄν.

ΣΩ. Πέμπτας τοίνυν, ἅς ἡδονὰς ἔθεμεν ἀλύπους ὀρισάμενοι, καθαρὰς ἐπονομάσαντες τῆς ψυχῆς αὐτῆς, ἐπιστήμας, **5** τὰς δὲ αἰσθήσεσιν ἐπομένας;

ΠΡΩ. Ἴσως.

ΣΩ. “Ἐκτη δ' ἐν γενεᾷ,” φησὶν Ὅρφεύς, “καταπαύσατε κόσμον αἰοιδῆς” ἀτὰρ κινδυνεύει καὶ ὁ ἡμέτερος λόγος ἐν ἕκτῃ καταπεπαυμένος εἶναι κρίσει. τὸ δὲ μετὰ **10** ταῦθ' ἡμῖν οὐδὲν λοιπὸν πλὴν ὥσπερ κεφαλὴν ἀποδοῦναι **d** τοῖς εἰρημένοις.

ΠΡΩ. Οὐκοῦν χρῆ.

ΣΩ. Ἴθι δὴ, τὸ τρίτον τῷ σωτήρι τὸν αὐτὸν διαμαρτυράμενοι λόγον ἐπεξέλθωμεν. **5**

ΠΡΩ. Ποῖον δὴ;

ΣΩ. Φίληβος τάγαθὸν ἐτίθετο ἡμῖν ἡδονὴν εἶναι πᾶσαν καὶ παντελεῆ.

ΠΡΩ. Τὸ τρίτον, ὦ Σώκρατες, ὡς ζοικας, ἔλεγεσ ἀρτίως τὸν ἐξ ἀρχῆς ἐπαναλαβεῖν δεῖν λόγον. **10**

ΣΩ. Ναί, τὸ δέ γε μετὰ τοῦτο ἀκούωμεν. ἐγὼ γὰρ δὴ **e** κατιδὼν ἄπερ νυνδὴ διελήλυθα, καὶ δυσχεράνας τὸν Φιλήβου λόγον οὐ μόνον ἀλλὰ καὶ ἄλλων πολλὰκις μυρίων, εἶπον ὡς ἡδονῆς γε νοῦς εἶη μακρῷ βέλτιόν τε καὶ ἄμεινον τῷ τῶν ἀνθρώπων βίῳ. **5**

ΠΡΩ. Ἦν ταῦτα.

b 8 ἄρ' οὖν οὐ τέταρτα T : ἄρ' οὐ τέταρτα B : ἄρ' οὖν οὐδ' Jackson αὐτῆς ἔθεμεν B Stobaeus : ἔθεμεν αὐτῆς T c 1 τέταρτα T Stobaeus : τέτταρα B γε T : om. B c 2 ἢ secl. Stallbaum e 5 ἐπιστήμας corr. Ven. 189 : ἐπιστήμας B T c 6 τὰς Badham : ταῖς B T Stobaeus ἐπομένας T Stobaeus : ἐπόμεναι B e 2 νῦν δὴ B : νῦν T Eusebius : νυνὶ vulg. διελήλυθα T : δυσχεράνας διελήλυθα B e 4 εἶη B : εἶη ἂν T μακρῷ T : μακρὸς B

ΣΩ. Ὑποπτεύων δέ γε καὶ ἄλλα εἶναι πολλὰ εἶπον ὡς εἰ φανείη τι τούτοις ἀμφοῖν βέλτιον, ὑπὲρ τῶν δευτερείων νῦν πρὸς ἡδονὴν συνδιαμαχοίμην, ἡδονὴ δὲ καὶ δευτερείων

10 στερήσοιτο.

67 ΠΡΩ. Εἶπες γὰρ οὖν.

ΣΩ. Καὶ μετὰ ταῦτά γε πάντων ἰκανώτατα τούτοις οὐδέτερον ἰκανὸν ἐφάνη.

ΠΡΩ. Ἀληθέστατα.

5 ΣΩ. Οὐκοῦν παντάπασιν ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ καὶ νοῦς ἀπήλλακτο καὶ ἡδονὴ μὴ τοι τάγαθόν γε αὐτὸ μηδ' ἕτερον αὐτοῖς εἶναι, στερομένοις αὐταρκειᾶς καὶ τῆς τοῦ ἰκανοῦ καὶ τελέου δυνάμεως;

ΠΡΩ. Ὅρθότατα.

10 ΣΩ. Φανέντος δέ γε ἄλλου τρίτου κρείττονος τούτοις ἐκατέρου, μυρίῳ γ' αὖ νοῦς ἡδονῆς οἰκειότερον καὶ προσφνέστερον πέφανται νῦν τῇ τοῦ νικῶντος ιδέᾳ.

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ οὖ;

ΣΩ. Οὐκοῦν πέμπτον κατὰ τὴν κρίσιν, ἣν νῦν ὁ λόγος

15 ἀπεφήνατο, γίγνοιτ' ἂν ἡ τῆς ἡδονῆς δύναμις.

ΠΡΩ. Ἔοικεν.

b ΣΩ. Πρῶτον δέ γε οὐδ' ἂν οἱ πάντες βόες τε καὶ ἵπποι καὶ τᾶλλα σύμπαντα θηρία φῶσι τῷ τὸ χαίρειν διώκειν οἷς πιστεύοντες, ὥσπερ μάντις ὄρνισιν, οἱ πολλοὶ κρίνουσι τὰς ἡδονὰς εἰς τὸ ζῆν ἡμῖν εὖ κρατίστας εἶναι, καὶ τοὺς

5 θηρίων ἔρωτας οἴονται κυρίους εἶναι μάρτυρας μᾶλλον ἢ τοὺς τῶν ἐν μούσῃ φιλοσόφῳ μεμαντευμένων ἐκάστοτε λόγων.

ΠΡΩ. Ἀληθέστατα, ὦ Σώκρατες, εἰρήσθαί σοι νῦν ἤδη φαμὲν ἅπαντες,

ε8 τι B: τὸ T τούτοις T: τούτων B α2 ἰκανώτατα T: ἰκανώτατον B τούτοις T: τούτων B οὐδέτερον T: οὐ δεύτερον B
 α3 ἐφάνη BT: ἀνεφάνη Eusebius α7 στερομένοις corr. Ven.
 189: στερομένων BT α10 τούτοις T: τούτων B α11 γ' αὖ T: αὖ B b1 οὐδ' BT Porphyrius: οὐκ vulg. Eusebius
 b5 ἔρωτας t: ἐρῶντας BT b7 λόγων T: λόγον B

ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ ἀφίετέ με;

10

ΠΡΩ. Σμικρὸν ἔτι τὸ λοιπόν, ὦ Σώκρατες· οὐ γὰρ
 δήπου σύ γε ἀπερεῖς πρότερος ἡμῶν, ὑπομνήσω δέ σε τὰ
 λειπόμενα.

h 11 τὸ λοιπόν B: λοιπόν T
 ἀπαίρεις corr. d: ἀπαρεῖς vulg.

h 12 ἀπερεῖς T: ἀπορεῖς B:

ΣΥΜΠΟΣΙΟΝ

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣ ΕΤΑΙΡΟΣ

St. III
p. 172

ΑΠΟΛ. Δοκῶ μοι περὶ ὧν πυθάνεσθε οὐκ ἀμελέτητος **a**
εἶναι. καὶ γὰρ ἐτύγχανον πρῶην εἰς ἄστυ οἴκοθεν ἀνιῶν Φαλη-
ρόθεν· τῶν οὖν γνωρίμων τις ὄπισθεν κατιδὼν με πόρρωθεν
ἐκάλεσε, καὶ παίζων ἄμα τῇ κλήσει, “ὦ Φαληρεύς,” ἔφη,
“οὗτος Ἀπολλόδωρος, οὐ περιμένεις;” Κἀγὼ ἐπιστὰς περι- **5**
έμεινα. Καὶ ὅς, “Ἀπολλόδωρε,” ἔφη, “καὶ μὴν καὶ ἔναγχός
σε ἐζήτουν βουλόμενος διαπυθέσθαι τὴν Ἀγάθωνος συνουσίαν
καὶ Σωκράτους καὶ Ἀλκιβιάδου καὶ τῶν ἄλλων τῶν τότε ἐν **b**
τῷ συνδείπνῳ παραγενομένων, περὶ τῶν ἐρωτικῶν λόγων
τίνες ἦσαν· ἄλλος γὰρ τίς μοι διηγείτο ἀκηκοὺς Φοίνικος
τοῦ Φιλίππου, ἔφη δὲ καὶ σὲ εἰδέναι. ἀλλὰ γὰρ οὐδὲν εἶχε
σαφὲς λέγειν. σὺ οὖν μοι διήγησαι· δικαιοτάτος γὰρ εἶ **5**
τοὺς τοῦ ἑταίρου λόγους ἀπαγγέλλειν. πρότερον δέ μοι,”
ἦ δ' ὅς, “εἰπέ, σὺ αὐτὸς παρεγένου τῇ συνουσίᾳ ταύτῃ ἢ οὐ;”
Κἀγὼ εἶπον ὅτι “Παντάπασιν ἔοικέ σοι οὐδὲν διηγείσθαι
σαφὲς ὃ διηγούμενος, εἰ νεωστὶ ἡγῆ τὴν συνουσίαν γεγενέσθαι **c**
ταύτην ἢ ἐρωτᾶς, ὥστε καὶ ἐμὲ παραγενέσθαι.” “Ἐγὼ γε

a 1 οὐκ B T W : νῦν οὐκ Methodius al. **a** 4 ὦ B T W : ὁ al.
a 5 Ἀπολλόδωρος secl. Badham περιμένεις T W : περιμενεῖς B : περι-
μενεῖς al. **b** 2 συνδείπνῳ B Methodius : συνδειπνεῖν T : συνδείπνῳ
W **c** 2 καὶ ἐμὲ B T W : καὶ με Athenaeus ἐγὼ γε δὴ, ἔφη scripsi :
ἐγωγε δὴ B T W : ἐγὼ γὰρ ἔφη(ν) Athenaeus : ἐγωγ', ἔφη Badham

δῆ,” ἔφη. “Πόθεν, ἦν δ’ ἐγώ, ὦ Γλαύκων; οὐκ οἶσθ’ ὅτι
 πολλῶν ἐτῶν Ἀγάθων ἐνθάδε οὐκ ἐπιδεδήμηκεν, ἀφ’ οὗ δ’
 5 ἐγὼ Σωκράτει συνδιατρίβω καὶ ἐπιμελὲς πεποιήμαι ἐκάστης
 ἡμέρας εἰδέναί ὅτι ἂν λέγῃ ἢ πράττῃ, οὐδέπω τρία ἔτη ἐστίν;
 173 πρὸ τοῦ δὲ περιτρέχων ὄπῃ τύχοιμι καὶ οἰόμενος τί ποιεῖν
 ἀθλιώτερος ἢ ὄτουσιν, οὐχ ἦπτον ἢ σὺ νυνί, οἰόμενος δεῖν
 πάντα μᾶλλον πράττειν ἢ φιλοσοφεῖν.” Καὶ ὅς, “Μὴ
 σκῶπτ’,” ἔφη, “ἀλλ’ εἰπέ μοι πότε ἐγένετο ἡ συνουσία
 5 αὕτη.” Κἀγὼ εἶπον ὅτι “Παίδων οὐτων ἡμῶν ἐτι, ὅτε τῇ πρώτῃ
 τραγωδίᾳ ἐνίκησεν Ἀγάθων, τῇ ὑστεραία ἢ ἢ τὰ ἐπινίκια
 ἔθυεν αὐτός τε καὶ οἱ χορευταί.” “Πάνυ,” ἔφη, “ἄρα πάλαι,
 ὡς ἕοικεν. ἀλλὰ τίς σοι διηγείτο; ἢ αὐτὸς Σωκράτης;”
 b “Οὐ μὰ τὸν Δία,” ἦν δ’ ἐγώ, “ἀλλ’ ὅσπερ Φοῖνικι. Ἀριστό-
 δημος ἦν τις, Κυδαθηναίεύς, σμικρὸς, ἀνυπόδητος ἀεὶ παρ-
 εγγόνει δ’ ἐν τῇ συνουσίᾳ, Σωκράτους ἐραστῆς ὦν ἐν τοῖς
 μάλιστα τῶν τότε, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ. οὐ μέντοι ἀλλὰ καὶ
 5 Σωκράτη γε ἔνια ἤδη ἀνηρόμην ὦν ἐκείνου ἤκουσα, καὶ μοι
 ὠμολόγει καθάπερ ἐκείνος διηγείτο.” “Τί οὖν,” ἔφη, “οὐ
 διηγῆσω μοι; πάντως δὲ ἢ ὁδὸς ἢ εἰς ἄστυ ἐπιτηδεῖα
 πορευομένοις καὶ λέγειν καὶ ἀκούειν.”

Οὕτω δὴ ἰόντες ἅμα τοὺς λόγους περὶ αὐτῶν ἐποιοῦμεθα,
 c ὥστε, ὅπερ ἀρχόμενος εἶπον, οὐκ ἀμελετήτως ἔχω. εἰ οὖν
 δεῖ καὶ ὑμῖν διηγῆσασθαι, ταῦτα χρῆ ποιεῖν. καὶ γὰρ ἔγωγε
 καὶ ἄλλως, ὅταν μὲν τινας περὶ φιλοσοφίας λόγους ἢ αὐτὸς
 ποιῶμαι ἢ ἄλλων ἀκούω, χωρὶς τοῦ οἶεσθαι ὠφελείσθαι
 5 ὑπερφυῶς ὡς χαίρω· ὅταν δὲ ἄλλους τινάς, ἄλλως τε καὶ
 τοὺς ὑμετέρους τοὺς τῶν πλουσίων καὶ χρηματιστικῶν, αὐτὸς
 τε ἄχθομαι ὑμᾶς τε τοὺς ἐταίρους ἐλεῶ, ὅτι οἶεσθε τί ποιεῖν
 d οὐδὲν ποιοῦντες. καὶ ἴσως αὖ ὑμεῖς ἐμὲ ἡγεῖσθε κακοδαίμονα

c 4 ἐνθάδε om. Athenaeus a 2 ἢ Tb: ἦν pr. B: ἢ W t νυνί B:
 νῦν TW a 5 πρώτῃ om. Athenaeus a 6 ἢ ἢ TW: ἢ B: ἢ Schanz
 a 8 τίς B: τί TW b 1 ἄλλοσπερ B TW b 2 παραγεγόνει B TW
 b 4 καὶ BW: om. T b 6 διηγῆσω B T: διηγῆσῃ W: διηγῆσὺν vulg.
 b 7 ἢ εἰς B T: εἰς W d 1 ἐμὲ ἡγεῖσθαι B T: ἡγεῖσθε ἐμὲ W

εἶναι, καὶ οἶομαι ὑμᾶς ἀληθῆ οἶεσθαι· ἐγὼ μέντοι ὑμᾶς οὐκ οἶομαι ἀλλ' εὖ οἶδα.

ΕΤΑΙ. Ἀεὶ ὁμοῖος εἶ, ὦ Ἀπολλόδωρε· αἰεὶ γὰρ σαυτόν·
 τε κακηγορεῖς καὶ τοὺς ἄλλους, καὶ δοκεῖς μοι ἀτεχνῶς 5
 πάντας ἀθλίους ἡγείσθαι πλὴν Σωκράτους, ἀπὸ σαυτοῦ
 ἀρξάμενος. καὶ ὁπόθεν ποτὲ ταύτην τὴν ἐπωνυμίαν ἔλαβες
 τὸ μαλακὸς καλεῖσθαι, οὐκ οἶδα ἔγωγε· ἐν μὲν γὰρ τοῖς
 λόγοις αἰεὶ τοιοῦτος εἶ, σαυτῷ τε καὶ τοῖς ἄλλοις ἀγριαίνεις
 πλὴν Σωκράτους. 10

ΑΠΟΛ. ὦ φίλτατε, καὶ δῆλόν γε δὴ ὅτι οὕτω δια- e
 νοοῦμενος καὶ περὶ ἑμαυτοῦ καὶ περὶ ὑμῶν μαίνομαι καὶ
 παραπαίω;

ΕΤΑΙ. Οὐκ ἄξιον περὶ τούτων, Ἀπολλόδωρε, νῦν ἐρίζειν·
 ἀλλ' ὅπερ ἐδεόμεθά σου, μὴ ἄλλως ποιήσης, ἀλλὰ διήγησαι 5
 τίνες ἦσαν οἱ λόγοι.

ΑΠΟΛ. Ἦσαν τοίνυν ἐκεῖνοι τοιοῦδε τινές—μᾶλλον δ'
 ἐξ ἀρχῆς ὑμῖν ὡς ἐκεῖνος διηγείτο καὶ ἐγὼ πειράσομαι 174
 διηγῆσασθαι.

*Ἐφη γάρ οἱ Σωκράτη ἐντυχεῖν λελουμένον τε καὶ τὰς
 βλαύτας ὑποδεδεμένον, ἃ ἐκεῖνος ὀλιγάκις ἐποίει· καὶ ἐρέσθαι
 αὐτὸν ὅποι ἴοι οὕτω καλὸς γεγεννημένος. 5

Καὶ τὸν εἰπεῖν ὅτι Ἐπὶ δεῖπνον εἰς Ἀγάθωνος. χθὲς γὰρ
 αὐτὸν διέφυγον τοῖς ἐπινικίοις, φοβηθεὶς τὸν ὄχλον· ὠμο-
 λόγησα δ' εἰς τήμερον παρέσεσθαι. ταῦτα δὴ ἐκαλλωπι-
 σάμην, ἵνα καλὸς παρὰ καλὸν ἴω. ἀλλὰ σύ, ἦ δ' ὅς, πῶς
 ἔχεις πρὸς τὸ ἐθέλειν ἂν λέναι ἄκλητος ἐπὶ δεῖπνον; b

Κἀγώ, ἔφη, εἶπον ὅτι Οὕτως ὅπως ἂν σὺ κελεύης.

*Ἐπου τοίνυν, ἔφη, ἵνα καὶ τὴν παροιμίαν διαφθείρωμεν
 μεταβαλόντες, ὡς ἄρα καὶ Ἀγάθων' ἐπὶ δαῖτας ἴασιν

d 8 μαλακὸς B: μαλᾶκὸς TW γὰρ] γε Badham a 5 ὅποι B T:
 ὅπη W b 1 ἐθέλειν ἂν secl. Cobet ἂν λέναι Stephanus: ἀνίεναι
 B T W b 4 μεταβαλόντες TW: μεταβάλλοντες B Athenaeus
 Ἀγάθων' Lachmann: ἀγαθῶν B T W

5 αὐτόματοι ἀγαθοί. Ὅμηρος μὲν γὰρ κινδυνεύει οὐ μόνον
 διαφθεῖραι ἀλλὰ καὶ ὑβρίσαι εἰς ταύτην τὴν παροιμίαν
 ποιήσας γὰρ τὸν Ἀγαμέμνονα διαφερόντως ἀγαθὸν ἄνδρα
 c τὰ πολεμικά, τὸν δὲ Μενέλεω “μαλθακὸν αἰχμητήν,”
 θυσίαν ποιούμενον καὶ ἐστιῶντος τοῦ Ἀγαμέμνονος ἄκλητον
 ἐποίησεν ἐλθόντα τὸν Μενέλεω ἐπὶ τὴν θοίνην, χεῖρω ὄντα
 ἐπὶ τὴν τοῦ ἀμείνουτος.

5 Ταῦτ’ ἀκούσας εἰπεῖν ἔφη Ἴσως μέντοι κινδυνεύσω καὶ
 ἐγὼ οὐχ ὡς σὺ λέγεις, ὦ Σώκρατες, ἀλλὰ καθ’ Ὅμηρον
 φαῦλος ὢν ἐπὶ σοφοῦ ἀνδρὸς ἴεναι θοίνην ἄκλητος. ὄρα οὖν
 ἄγων με τί ἀπολογήσῃ, ὡς ἐγὼ μὲν οὐχ ὁμολογήσω ἄκλητος
 d ἦκειν, ἀλλ’ ὑπὸ σοῦ κεκλημένος.

“Σὺν τε δὴ,” ἔφη, “ἐρχομένω πρὸ ὁδοῦ” βουλευσόμεθα
 ὅτι ἐροῦμεν. ἀλλ’ ἴωμεν.

Τοιαῦτ’ ἄττα σφᾶς ἔφη διαλεχθέντας ἴεναι. τὸν οὖν
 5 Σωκράτη ἑαυτῷ πῶς προσέχοντα τὸν νοῦν κατὰ τὴν ὁδὸν
 πορεύεσθαι ὑπολειπόμενον, καὶ περιμένοντος οὐ κελεύειν
 προΐεναι εἰς τὸ πρόσθεν. ἐπειδὴ δὲ γενέσθαι ἐπὶ τῇ οἰκίᾳ
 e τῇ Ἀγάθωνος, ἀνεωγμένην καταλαμβάνει τὴν θύραν, καὶ τι
 ἔφη αὐτόθι γελοῖον παθεῖν. οἱ μὲν γὰρ εὐθὺς παιδᾶ τινα
 τῶν ἐνδοθεν ἀπατήσαντα ἄγειν οὐ κατέκειντο οἱ ἄλλοι, καὶ
 καταλαμβάνει ἤδη μέλλοντας δειπνεῖν. εὐθὺς δ’ οὖν ὡς
 5 ἰδεῖν τὸν Ἀγάθωνα, ὦ, φάναι, Ἀριστόδημε, εἰς καλὸν ἦκεις
 ὅπως συνδειπνήσῃς· εἰ δ’ ἄλλου τιῶς ἔνεκα ἦλθες, εἰς αὐθις
 ἀναβαλοῦ, ὡς καὶ χθὲς ζητῶν σε ἵνα καλέσαιμι, οὐχ οἷός τ’
 ἦ ἰδεῖν. ἀλλὰ Σωκράτη ἡμῖν πῶς οὐκ ἄγεις;

Καὶ ἐγώ, ἔφη, μεταστρεφόμενος οὐδαμοῦ ὀρῶ Σωκράτη

c 7, 8 ὄρα... τί Badham (vide Ficinus): ἄρα... τι B: ἄρα... τι T:
 ἀρ’... τί W d 2 πρὸ ὁδοῦ B T W: πρὸ ὁ τοῦ Homerus K 224
 d 3 ἀλλὰ ἴωμεν T W: ἀλλ’ ἴωμεν B d 6 πορεύόμενον ὑπολείπεσθαι
 Rohde d 7 δὲ] δὲ ἔ Cobet: δ’ ἔ Baiter e 2 οἱ Photius b: οἱ
 B T: τὸν W e 3 τῶν ἐνδοθεν Porson: τῶν ἐνδοθον Photius: ἐνδοθεν
 B T W e 5 δ T W: φ B e 6 συνδειπνήσῃς B T W: συνδειπνή-
 σεῖς Laur. xiv. 85 e 7 τ’ ἦ T W: τε B e 9 ἔφη B: ἔφην T W
 οὐδαμοῦ B: οὐδαμῆ T W

ἐπόμενον· εἶπον οὖν ὅτι καὶ αὐτὸς μετὰ Σωκράτους ἦκοιμι, 10
κληθεὶς ὑπ' ἐκείνου δεῦρ' ἐπὶ δεῖπνον.

Καλῶς γ', ἔφη, ποιῶν σὺ· ἀλλὰ ποῦ ἔστιν οὗτος;

Ὅπισθεν ἐμοῦ ἄρτι εἰσήει· ἀλλὰ θαναμάζω καὶ αὐτὸς ποῦ 175
ἂν εἴη.

Οὐ σκέψη, ἔφη, παῖ, φάσαι τὸν Ἀγάθωνα, καὶ εἰσάξεις
Σωκράτη; σὺ δ', ἦ δ' ὅς, Ἀριστοδόημε, παρ' Ἐρυξίμαχον
κατακλίον. 5

Καὶ ἐ μὲν ἔφη ἀπουρίζειν τὸν παῖδα ἵνα κατακέοιτο· ἄλλον
δέ τινα τῶν παιδῶν ἦκειν ἀγγέλλοντα ὅτι “Σωκράτης οὗτος
ἀναχωρήσας ἐν τῷ τῶν γειτόνων προθύρῳ ἔστηκεν, κάμου
καλοῦντος οὐκ ἐθέλει εἰσιέναι.”

Ἀτοπόν γ', ἔφη, λέγεις· οὐκ οὖν καλεῖς αὐτὸν καὶ μὴ 10
ἀφήσεις;

Καὶ ὅς ἔφη εἰπεῖν Μηδαμῶς, ἀλλ' ἔατε αὐτόν. ἔθος γάρ **b**
τι τοῦτ' ἔχει· ἐνίοτε ἀποστὰς ὅποι ἂν τύχη ἔστηκεν. ἦξει
δ' αὐτίκα, ὡς ἐγὼ οἶμαι. μὴ οὖν κινεῖτε, ἀλλ' ἔατε.

Ἄλλ' οὕτω χρὴ ποιεῖν, εἰ σοὶ δοκεῖ, ἔφη φάσαι τὸν
Ἀγάθωνα. ἀλλ' ἡμᾶς, ὦ παῖδες, τοὺς ἄλλους ἐστιᾶτε. 5
πάντως παρατίθετε ὅτι ἂν βούλησθε, ἐπειδὴν τις ὑμῖν μὴ
ἐφεστήκη—ὁ ἐγὼ οὐδεπώποτε ἐποίησα—νῦν οὖν, νομίζοντες
καὶ ἐμὲ ὑφ' ὑμῶν κεκλήσθαι ἐπὶ δεῖπνον καὶ τοῦσδε τοὺς
ἄλλους, θεραπεύετε, ἵν' ὑμᾶς ἐπαινώμεν. **c**

Μετὰ ταῦτα ἔφη σφᾶς μὲν δειπνεῖν, τὸν δὲ Σωκράτη
οὐκ εἰσιέναι. τὸν οὖν Ἀγάθωνα πολλακίς κελεύειν μετα-
πέμψασθαι τὸν Σωκράτη, ἐ δὲ οὐκ ἔαν. ἦκειν οὖν αὐτὸν οὐ

e 10 ἦκοιμι B² TW : ἦκοι μὴ B e 12 γ' TW : om. B a 6 ἐ μὲν
Bast (≠ Stephanus) : ἐμὲ BTW ἔφη B : ἔφην TW a 8 κάμου
W : καὶ οὐ BT a 10 καλεῖς BT : καλοῖς W in marg. T : κάλει
rec. b αὐτὸν] αὐθις Herwerden a 11 ἀφήσεις BW : ἀφήσης T
b 2 τοῦτ' B : τοῦτο T : τοιοῦτον W b 4 ἔφη TW : om. B
b 6 πάντες W (sed ω s. v.) ἐπειδὴν τις . . . μὴ BT : ἐπεὶ τις . . . οὐ
μὴ L. Schmidt : ἐπεὶ οὐ δὴ τις . . . μὴ Hug : ἐπεὶ δὴ τις . . . οὐ μὴ
Schanz : fort. ἐπειδὴν αὐτὸς . . . μὴ b 7 ἐφεστήκη T : ἀφεστήκη
W : ἐφεστήκει B c 4 ἐ δὲ B : ἐ δε W : ***δὲ T (τὸν δὲ fuisse
videtur) : αὐτὸν δὲ vulg. : † δὲ ci. Bekker οὐκ ἔαν BW : οὐκαν T
οὐν om. W

5 πολὺν χρόνον ὡς εἰώθει διατρίψαντα, ἀλλὰ μάλιστα σφᾶς
 μεσοῦν δειπνοῦντας. τὸν οὖν Ἀγάθωνα—τυγχάνειν γὰρ
 ἔσχατον κατακείμενον μόνον—Δεῦρ', ἔφη φάναι, Σώκρατες,
 παρ' ἐμὲ κατάκεισο, ἵνα καὶ τοῦ σοφοῦ ἀπτόμενός σου
 d ἀπολαύσω, ὃ σοι προσέστη ἐν τοῖς προθύροις. δῆλον γὰρ
 ὅτι ἡῦρες αὐτὸ καὶ ἔχεις· οὐ γὰρ ἂν προαπέστης.

Καὶ τὸν Σωκράτη καθίζεσθαι καὶ εἰπεῖν ὅτι Εὐὶ ἂν ἔχοι,
 φάναι, ὦ Ἀγάθων, εἰ τοιοῦτον εἴη ἡ σοφία ὥστ' ἐκ τοῦ πληρε-
 5 στέρου εἰς τὸ κενώτερον ρεῖν ἡμῶν, ἔαν ἀπτόμεθα ἀλλήλων,
 ὥσπερ τὸ ἐν ταῖς κύλιξι ὕδωρ τὸ διὰ τοῦ ἐρίου ρέον ἐκ τῆς
 πληρεστέρας εἰς τὴν κενωτέραν. εἰ γὰρ οὕτως ἔχει καὶ ἡ
 e σοφία, πολλοῦ τιμῶμαι τὴν παρὰ σοὶ κατάκλισιν· οἶμαι γάρ
 με παρὰ σοῦ πολλῆς καὶ καλῆς σοφίας πληρωθήσεσθαι. ἡ μὲν
 γὰρ ἐμῇ φαύλη τις ἂν εἴη, ἡ καὶ ἀμφισβητήσιμος ὥσπερ ὄναρ
 οὔσα, ἡ δὲ σὴ λαμπρά τε καὶ πολλὴν ἐπίδοσιν ἔχουσα, ἡ γε
 5 παρὰ σοῦ νέου ὄντος οὕτω σφόδρα ἐξέλαμψεν καὶ ἐκφανῆς
 ἐγένετο πρῶην ἐν μάρτυσι τῶν Ἑλλήνων πλέον ἢ τρισμυριοῖς.

Ἐβριστῆς εἶ, ἔφη, ὦ Σώκρατες, ὁ Ἀγάθων. καὶ ταῦτα
 μὲν καὶ ὀλίγον ὕστερον διαδικασόμεθα ἐγὼ τε καὶ σὺ περὶ
 τῆς σοφίας, δικαστῆ χρώμενοι τῷ Διονύσῳ· νῦν δὲ πρὸς τὸ
 10 δεῖπνον πρῶτα τρέπου.

176 Μετὰ ταῦτα, ἔφη, κατακλιέντος τοῦ Σωκράτους καὶ
 δειπνήσαντος καὶ τῶν ἄλλων, σπονδάς τε σφᾶς ποιήσασθαι,
 καὶ ἄσαντας τὸν θεὸν καὶ τᾶλλα τὰ νομιζόμενα, τρέπεσθαι
 πρὸς τὸν πότον· τὸν οὖν Πανσανίαν ἔφη λόγου τοιοῦτου
 5 τινὸς κατάρχειν. Εἶπεν, ἄνδρες, φάναι, τίνα τρόπον ῥᾶστα
 πιόμεθα; ἐγὼ μὲν οὖν λέγω ὑμῖν ὅτι τῷ ὄντι πάννυ χαλεπῶς
 ἔχω ὑπὸ τοῦ χθὲς πότου καὶ δέομαι ἀναψυχῆς τινος—οἶμαι
 δὲ καὶ ὑμῶν τοὺς πολλοὺς· παρήστε γὰρ χθὲς—σκοπεῖσθε
 b οὖν τίνι τρόπῳ ἂν ὡς ῥᾶστα πίνοιμεν.

e6 τυγχάνειν BT: τυχεῖν W c8 ἀπτόμενός σου TW: om. B
 d1 προσέστη TW: πρόσεστιν B d5 τὸ BTW: τὸν corr. Coisl.
 κενώτερον re vera BTW e1 τιμῶμαι TW: τιμῶμεν B e3 ἡ
 καὶ TW: καὶ B e4 ἡ γε TW: εἴ γε B e8 μὲν καὶ BT:
 μὲν W a5 ῥᾶστα BTW: ἡδιστα γρ. t a8 παρήστε BTW:
 παρήτε in marg. rec. b

Τὸν οὖν Ἀριστοφάνη εἰπεῖν, Τοῦτο μέντοι εὖ λέγεις, ὦ Πανσανία, τὸ παντὶ τρόπῳ παρασκευάσασθαι ῥαστώνην τινὰ τῆς πόσεως· καὶ γὰρ αὐτὸς εἰμι τῶν χθὲς βεβαπτισμένων.

Ἄκουσαντα οὖν αὐτῶν ἔφη Ἐρυξίμαχον τὸν Ἀκουμενοῦ 5
Ἦ καλῶς, φάναι, λέγετε. καὶ ἔτι ἐνὸς δέομαι ὑμῶν ἀκούσαι πῶς ἔχει πρὸς τὸ ἐρρῶσθαι πίνειν, Ἀγάθων(ος).

Οὐδαμῶς, φάναι, οὐδ' αὐτὸς ἔρρωμαι.

Ἐρμαιον ἂν εἶη ἡμῖν, ἣ δ' ὄς, ὡς ἔοικεν, ἐμοί τε καὶ c
Ἀριστοδήμῳ καὶ Φαῖδρῳ καὶ τοῖσδε, εἰ ὑμεῖς οἱ δυνατώτατοι πίνειν νῦν ἀπειρήκατε· ἡμεῖς μὲν γὰρ ἀεὶ ἀδύνατοι. Σωκράτη δ' ἐξαιρῶ λόγου· ἱκανὸς γὰρ καὶ ἀμφοτέρα, ὥστ' ἐξαρκέσει αὐτῷ ὁπότερ' ἂν ποιῶμεν. ἐπειδὴ οὖν μοι δοκεῖ 5
οὐδεὶς τῶν παρόντων προθύμως ἔχειν πρὸς τὸ πολὺν πίνειν οἶνον, ἴσως ἂν ἐγὼ περὶ τοῦ μεθύσκεσθαι οἶον ἐστὶ τάληθῆ λέγων ἦττον ἂν εἶην ἀηδῆς. ἐμοί γὰρ δὴ τοῦτό γε οἶμαι κατάδηλον γεγενῆσθαι ἐκ τῆς ἰατρικῆς, ὅτι χαλεπὸν τοῖς d
ἀνθρώποις ἢ μέθη ἐστίν· καὶ οὔτε αὐτὸς ἐκὼν εἶναι πόρρω ἐθελήσαιμι ἂν πιεῖν οὔτε ἄλλῳ συμβουλεύσαιμι, ἄλλως τε καὶ κραιπαλῶντα ἔτι ἐκ τῆς προτεραίας.

Ἄλλὰ μὲν, ἔφη φάναι ὑπολαβόντα Φαῖδρον τὸν Μυρρινού- 5
σιον, ἔγωγέ σοι εἴωθα πείθεσθαι ἄλλως τε καὶ ἄτ' ἂν περὶ ἰατρικῆς λέγῃς· νῦν δ', ἂν εὖ βουλεύωνται, καὶ οἱ λοιποὶ ταῦτα δὴ ἀκούσαντας συγχωρεῖν πάντας μὴ διὰ μέθης e
ποιήσασθαι τὴν ἐν τῷ παρόντι συνουσίαν, ἀλλ' οὔτω πίνοντας πρὸς ἡδονήν.

Ἐπειδὴ τοίνυν, φάναι τὸν Ἐρυξίμαχον, τοῦτο μὲν δέ-
δοκται, πίνειν ὅσον ἂν ἕκαστος βούληται, ἐπάναγκες δὲ μηδὲν 5

b3 παρασκευάσασθαι TW: παρασκευάζεσθαι B b5 αὐτῶν TW: αὐτὸν B
Ἐρυξίμαχον T: Εὐρυξίμαχον W: τὸν Ἐρυξίμαχον B ἀκου-
μένου BTW b7 Ἀγάθωνος Vahlen: ἀγάθων BTW c4 ἐξαιρῶ
Heindorf: ἐξαίρω BTW c8 ἀηδῆς TW: ἀηδης B d4 κραιπα-
λῶντα TW: κραιπαλοῦντα B d5 φαῖδρον TW: φαιδρων B μυρ-
ρινούσιον B: μυρρινούσιον TW d7 λέγῃς BW: λέγεις T δ' ἂν
εὖ TW: δ' αὖ εὖ B βουλεύωνται corr. Coisl.: βούλωνται
BTW

εἶναι, τὸ μετὰ τοῦτο εἰσηγοῦμαι τὴν μὲν ἄρτι εἰσελθοῦσαν αὐλητρίδα χαίρειν ἔαν, αὐλοῦσαν ἑαυτῇ ἢ ἂν βούληται ταῖς γυναιξὶ ταῖς ἔνδον, ἡμᾶς δὲ διὰ λόγων ἀλλήλοις συνείναι τὸ τήμερον· καὶ δι' οἷων λόγων, εἰ βούλεσθε, ἐθέλω ὑμῖν
10 εἰσηγήσασθαι.

- 177 Φάναι δὴ πάντας καὶ βούλεσθαι καὶ κελεύειν αὐτὸν εἰσηγεῖσθαι. εἰπεῖν οὖν τὸν Ἐρυξίμαχον ὅτι Ἡ μὲν μοι ἀρχὴ τοῦ λόγου ἐστὶ κατὰ τὴν Εὐριπίδου Μελανίππην· οὐ γὰρ ἐμὸς ὁ μῦθος, ἀλλὰ Φαῖδρου τοῦδε, ὃν μέλλω λέγειν.
5 Φαῖδρος γὰρ ἐκάστοτε πρὸς με ἀγανακτῶν λέγει Οὐ δεινόν, φησίν, ὦ Ἐρυξίμαχε, ἄλλοις μὲν τισι θεῶν ὕμνους καὶ παίονας εἶναι ὑπὸ τῶν ποιητῶν πεποιημένους, τῷ δὲ Ἐρωτι, τηλικούτῳ ὄντι καὶ τοσοῦτῳ θεῷ, μηδὲ ἕνα πώποτε τοσοῦτων
b γεγονότων ποιητῶν πεποιηκέναι μηδὲν ἐγκώμιον; εἰ δὲ βούλει αὐτὸ σκέψασθαι τοὺς χρηστοὺς σοφιστάς, Ἡρακλέους μὲν καὶ ἄλλων ἐπαίνους καταλογάδην συγγράφειν, ὥσπερ ὁ βέλτιστος Πρόδικος—καὶ τοῦτο μὲν ἤττον καὶ θαυμαστόν, ἀλλ' ἔγωγε
5 ἤδη τινὶ ἐνέτυχον βιβλίῳ ἀνδρὸς σοφοῦ, ἐν ᾧ ἐνήσαν ἅλες ἔπαιων θαυμάσιον ἔχοντες πρὸς ὠφελίαν, καὶ ἄλλα τοιαῦτα
c συχνὰ ἴδοις ἂν ἐγκεκωμιασμένα—τὸ οὖν τοιούτων μὲν πέρι πολλὴν σπουδὴν ποιήσασθαι, Ἐρωτα δὲ μηδένα πω ἀνθρώπων τετολμηκέναι εἰς ταυτηνὴ τὴν ἡμέραν ἀξίως ὑμνήσαι· ἀλλ' οὕτως ἡμέληται τοσοῦτος θεός. ταῦτα δὴ μοι δοκεῖ εἶ
5 λέγειν Φαῖδρος. ἐγὼ οὖν ἐπιθυμῶ ἅμα μὲν τοῦτῳ ἔρανον εἰσενεγκεῖν καὶ χαρίσασθαι, ἅμα δ' ἐν τῷ παρόντι πρέπον μοι δοκεῖ εἶναι ἡμῖν τοῖς παροῦσι κοσμήσαι τὸν θεόν. εἰ οὖν
d συνδοκεῖ καὶ ὑμῖν, γένοιτ' ἂν ἡμῖν ἐν λόγοις ἰκανὴ διατριβή· δοκεῖ γάρ μοι χρῆναι ἕκαστον ἡμῶν λόγον εἰπεῖν ἔπαιων Ἐρωτος ἐπὶ δεξιᾷ ὡς ἂν δύνηται κάλλιστον, ἄρχειν δὲ

ε7 αὐλητρίδα T: αὐλιτρίδα BW ἡαν B: ἢ ἔαν W: ἔαν T
a1 καὶ prius secl. Hermann a7 παῖονας W: παίονας BT:
παιῖνας bt b1 μηδὲν] μηδὲ Valckenaer b5 ἀνδρὸς σοφοῦ
TW: om. B b6 ὠφελίαν T: ὠφέλειαν BW c3 ἀξίως TW:
ἀξίω B d3 κάλλιστον BT: κάλλιστα W

Φαῖδρον πρῶτον, ἐπειδὴ καὶ πρῶτος κατάκειται καὶ ἔστιν
ἅμα πατὴρ τοῦ λόγου. 5

Οὐδέεις σοι, ὦ Ἐρυξίμαχε, φάναι τὸν Σωκράτη, ἐναντία
ψηφιεῖται. οὔτε γὰρ ἂν που ἐγὼ ἀποφήσαιμι, ὃς οὐδέν
φημι ἄλλο ἐπίστασθαι ἢ τὰ ἐρωτικά, οὔτε που Ἄγαθων καὶ
Πανσανίας, οὐδὲ μὴν Ἀριστοφάνης, ᾧ περὶ Διόνυσον καὶ e
Ἄφροδίτην πᾶσα ἢ διατριβή, οὐδὲ ἄλλος οὐδέεις τουτωνὶ ὦν
ἐγὼ ὀρώ. καίτοι οὐκ ἐξ ἴσου γίγνεται ἡμῖν τοῖς ὑστάτοις
κατακειμένοις· ἀλλ' ἐὰν οἱ πρόσθεν ἱκανῶς καὶ καλῶς
εἴπωσι, ἐξαρκέσει ἡμῖν. ἀλλὰ τύχη ἀγαθῇ καταρχέτω 5
Φαῖδρος καὶ ἐγκωμιαζέτω τὸν Ἔρωτα.

Ταῦτα δὴ καὶ οἱ ἄλλοι πάντες ἄρα συνέφασάν τε καὶ
ἐκέλευον ἅπερ ὁ Σωκράτης. πάντων μὲν οὖν ἂ ἕκαστος 178
εἶπεν, οὔτε πάνυ ὁ Ἀριστόδημος ἐμέμνητο οὔτ' αὖ ἐγὼ
ἂ ἐκεῖνος ἔλεγε πάντα· ἂ δὲ μάλιστα καὶ ὦν ἔδοξέ
μοι ἀξιωμαθμόνευτον, τούτων ὑμῖν ἐρῶ ἐκάστου τὸν
λόγον. 5

Πρῶτον μὲν γάρ, ὥσπερ λέγω, ἔφη Φαῖδρον ἀρξάμενον
ἐνθένδε ποθὲν λέγειν, ὅτι μέγας θεὸς εἶη ὁ Ἔρως καὶ
θαυμαστὸς ἐν ἀνθρώποις τε καὶ θεοῖς, πολλαχῇ μὲν καὶ ἄλλῃ,
οὐχ ἥκιστα δὲ κατὰ τὴν γένεσιν. τὸ γὰρ ἐν τοῖς πρεσβύ-
τατου εἶναι τὸν θεὸν τίμιον, ἢ δ' ὅς, τεκμήριον δὲ τούτου· b
γονῆς γὰρ Ἔρωτος οὔτ' εἰσὶν οὔτε λέγονται ὑπ' οὐδενὸς οὔτε
ιδιώτου οὔτε ποιητοῦ, ἀλλ' Ἡσίοδος πρῶτον μὲν Χάος φησὶ
γενέσθαι—

αὐτὰρ ἔπειτα

5

Γαῖ' εὐρύστερνος, πάντων ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ,
ἢ δ' Ἔρως

e 2 ἢ B Aristaenetus: om. T W e 7 ἄρα] ἅμα Wyttenbach
a 1 & B T W: ὅσα in marg. t a 4 ἀξιωμαθμόνευτον B: ἀξιωμα-
θμόνευτον εἶναι T W: ἀξιωμαθμονεύτων b a 9 πρεσβύτατον... τὸν
θεὸν W: πρεσβύτατον... τῶν θεῶν B: πρεσβυτάτοις... τῶν θεῶν T
b 2 γονῆς B T W: γοναὶ Stobaeus

Ἡσιόδῳ δὲ καὶ Ἀκουσίλειῳ σύμφησιν μετὰ τὸ Χάος δύο
 τοῦτω γενέσθαι, Γῆν τε καὶ Ἔρωτα. Παρμενίδης δὲ τὴν
 10 γένεσιν λέγει—

πρώτιστον μὲν Ἔρωτα θεῶν μητίσατο πάντων.

c οὕτω πολλαχόθεν ὁμολογεῖται ὁ Ἔρως ἐν τοῖς πρεσβύ-
 τatos εἶναι. πρεσβύτατος δὲ ὢν μεγίστων ἀγαθῶν ἡμῖν
 αἰτιός ἐστιν. οὐ γὰρ ἔγωγ' ἔχω εἰπεῖν ὅτι μείζον ἐστιν
 ἀγαθὸν εὐθὺς νέφ' ὄντι ἢ ἐραστῆς χρηστὸς καὶ ἐραστῆ
 5 παιδικά. ὁ γὰρ χρὴ ἀνθρώποις ἡγεῖσθαι παντὸς τοῦ βίου
 τοῖς μέλλουσι καλῶς βιώσεσθαι, τοῦτο οὔτε συγγένεια οἶα
 τε ἐμποιεῖν οὕτω καλῶς οὔτε τιμαὶ οὔτε πλοῦτος οὔτ' ἄλλο
 d οὐδὲν ὡς ἔρως. λέγω δὲ δὴ τί τοῦτο; τὴν ἐπὶ μὲν τοῖς
 αἰσχροῖς αἰσχύνην, ἐπὶ δὲ τοῖς καλοῖς φιλοτιμίαν· οὐ γὰρ
 ἔστιν ἄνευ τούτων οὔτε πόλιν οὔτε ἰδιώτην μεγάλα καὶ
 καλὰ ἔργα ἐξεργάζεσθαι. φημί τοίνυν ἐγὼ ἄνδρα ὅστις
 5 ἐρᾷ, εἴ τι αἰσχρὸν ποιῶν κατάδηλος γίγνοιτο ἢ πάσχων
 ὑπὸ τοῦ δι' ἀνανδρίαν μὴ ἀμυνόμενος, οὔτ' ἂν ὑπὸ πατρὸς
 ὀφθέντα οὔτως ἀλγήσαι οὔτε ὑπὸ ἐταίρων οὔτε ὑπ' ἄλλου
 e οὐδενὸς ὡς ὑπὸ παιδικῶν. ταῦτόν δὲ τοῦτο καὶ τὸν ἐρώ-
 μενον ὀρώμεν, ὅτι διαφερόντως τοὺς ἐραστὰς αἰσχύνεται,
 ὅταν ὀφθῆ ἐν αἰσchrῶ τινι ὢν. εἰ οὖν μηχανή τις γένοιτο
 ὥστε πόλιν γενέσθαι ἢ στρατόπεδον ἐραστῶν τε καὶ παι-
 5 δικῶν, οὐκ ἔστιν ὅπως ἂν ἄμεινον οἰκήσειαν τὴν ἑαυτῶν ἢ
 ἀπεχόμενοι πάντων τῶν αἰσchrῶν καὶ φιλοτιμούμενοι πρὸς
 179 ἀλλήλους, καὶ μαχόμενοι γ' ἂν μετ' ἀλλήλων οἱ τοιοῦτοι
 νικῶεν ἂν ὀλίγοι ὄντες ὡς ἔπος εἰπεῖν πάντας ἀνθρώπους.
 ἐρῶν γὰρ ἀνὴρ ὑπὸ παιδικῶν ὀφθῆναι ἢ λιπῶν τάξιν ἢ
 ὅπλα ἀποβαλὼν ἦττον ἂν δήπου δέξαιτο ἢ ὑπὸ πάντων τῶν

b 8 Ἡσιόδῳ δὲ καὶ Ἀκουσίλειῳ ὁμολογεῖ add. BTW post b 11 πάντων:
 huc transposuit Schanz auctore F. A. Wolf σύμφησιν] ἐμψησιν
 Stobaeus: ὁμολογεῖ BTW ante μετὰ add. φησι BTW: (δς) φησι
 Schanz: post σύμφησιν omisi c 1 πρεσβύτατος BTW: πρεσβυ-
 τάτοις Stobaeus c 6 συγγένεια BTW: εὐγένεια Wyttenbach

e 5 ἢ secl. Rückert a 1 γ' ἂν BT: δ' ἂν W: γ' αἰ Vermehren

ἄλλων, καὶ πρὸ τούτου τεθνάναι ἂν πολλάκις ἔλοιτο. καὶ 5
 μὴν ἐγκαταλιπεῖν γε τὰ παιδικὰ ἢ μὴ βοηθήσαι κινδυνεύουσι—
 οὐδεὶς οὕτω κακὸς ὄντινα οὐκ ἂν αὐτὸς ὁ Ἔρωσ ἐνθεον
 ποιήσῃε πρὸς ἀρετὴν, ὥστε ὅμοιον εἶναι τῷ ἀρίστῳ φύσει
 καὶ ἀτεχνῶς, ὃ ἔφη Ὅμηρος, μένος ἐμπνεῦσαι ἐνίοις b
 τῶν ἡρώων τὸν θεόν, τοῦτο ὁ Ἔρωσ τοῖς ἐρώσι παρέχει
 γιγνόμενον παρ' αὐτοῦ.

Καὶ μὴν ὑπεραποθνήσκειν γε μόνοι ἐθέλουσιν οἱ ἐρώωντες,
 οὐ μόνον ὅτι ἄνδρες, ἀλλὰ καὶ αἱ γυναῖκες. τούτου δὲ καὶ 5
 ἡ Πελίου θυγάτηρ Ἄλκηστις ἱκανὴν μαρτυρίαν παρέχεται
 ὑπὲρ τοῦδε τοῦ λόγου εἰς τοὺς Ἕλληνας, ἐθελήσασα μόνη
 ὑπὲρ τοῦ αὐτῆς ἀνδρὸς ἀποθανεῖν, ὄντων αὐτῷ πατρός τε
 καὶ μητρός, οὗς ἐκείνη τοσοῦτον ὑπερεβάλετο τῇ φιλίᾳ διὰ c
 τὸν ἔρωτα, ὥστε ἀποδείξαι αὐτοὺς ἄλλοτρίους ὄντας τῷ υἱί
 καὶ ὀνόματι μόνον προσήκοντας, καὶ τοῦτ' ἐργασαμένη τὸ
 ἔργον οὕτω καλὸν ἔδοξεν ἐργάσασθαι οὐ μόνον ἀνθρώποις
 ἀλλὰ καὶ θεοῖς, ὥστε πολλῶν πολλὰ καὶ καλὰ ἐργασαμένων 5
 εὐαριθμήτοις δὴ τισιν ἔδοσαν τοῦτο γέρας οἱ θεοί, ἐξ Ἄιδου
 ἀνεῖναι πάλιν τὴν ψυχὴν, ἀλλὰ τὴν ἐκείνης ἀνεῖσαν ἀγα-
 σθέντες τῷ ἔργῳ· οὕτω καὶ θεοὶ τὴν περὶ τὸν ἔρωτα σπουδὴν d
 τε καὶ ἀρετὴν μάλιστα τιμῶσιν.) Ὀρφέα δὲ τὸν Οἰάγρου
 ἀτελεῖ ἀπέπεμψαν ἐξ Ἄιδου, φάσμα δείξαντες τῆς γυναικὸς
 ἐφ' ἣν ἦκεν, αὐτὴν δὲ οὐ δόντες, ὅτι μαλθακίζεσθαι ἐδό-
 κει, ἅτε ὦν κιθαρῳδός, καὶ οὐ τολμᾶν ἔνεκα τοῦ ἔρωτος 5
 ἀποθνήσκειν ὥσπερ Ἄλκηστις, ἀλλὰ διαμηχανᾶσθαι ζῶν
 εἰσιέναι εἰς Ἄιδου. τοιγάρτοι διὰ ταῦτα δίκην αὐτῷ ἐπέ-
 θεσαν, καὶ ἐποίησαν τὸν θάνατον αὐτοῦ ὑπὸ γυναικῶν
 γενέσθαι, οὐχ ὥσπερ Ἀχιλλέα τὸν τῆς Θέτιδος ὕδν ἐτίμη- e

a 6 μὴν B: μὴ T W b 5 οὐ μόνον ὅτι] οὐ μόνον οἱ ci. Stephanus:
 οὐχ ὅτι ci. Fischer ai B: om. T W b 7 ὑπὲρ τοῦδε τοῦ λόγου del.
 ci. Stephanus c 6 δὴ post ἔδοσαν iterant T W c 7 ἀνεῖναι]
 ἀνιέναι Hommel ἀλλὰ τὴν ἐκείνης] ἀλλ' αὐτὴν ἐκείνην Earle
 d 1 τῷ ἔργῳ secl. Baiter d 3 φάσμα B: φάντασμα T W
 d 6 διαμηχανᾶσθαι B T: διαμηχανήσασθαι W ζῶν εἰσιέναι B: ζῆν
 ἰέναι T: ζῶν ἰέναι W

σαν καὶ εἰς μακάρων νήσους ἀπέπεμψαν, ὅτι πεπυσμένοι
 παρὰ τῆς μητρὸς ὡς ἀποθανοῖτο ἀποκτείνας Ἔκτορα, μὴ
 ποιήσας δὲ τοῦτο οἴκαδε ἐλθὼν γηραιὸς τελευτήσοι,
 5 ἐτόλμησεν ἐλέσθαι βοηθήσας τῷ ἔραστῇ Πατρόκλῳ καὶ
 180 τιμωρήσας οὐ μόνον ὑπεραποθανεῖν ἀλλὰ καὶ ἐπαποθανεῖν
 τετελευτηκότι· ὅθεν δὴ καὶ ὑπεραγασθέντες οἱ θεοὶ διαφε-
 ρόντως αὐτὸν ἐτίμησαν, ὅτι τὸν ἔραστὴν οὕτω περὶ πολλοῦ
 ἐποίητο. Αἰσχύλος δὲ φλυαρεῖ φάσκων Ἀχιλλέα Πα-
 5 τρόκλου ἐρᾶν, ὃς ἦν καλλίων οὐ μόνον Πατρόκλου ἀλλ'
 ἅμα καὶ τῶν ἡρώων ἀπάντων, καὶ ἔτι ἀγένειος, ἔπειτα
 νεώτερος πολὺ, ὥς φησιν Ὅμηρος. ἀλλὰ γὰρ τῷ ὄντι
 μάλιστα μὲν ταύτην τὴν ἀρετὴν οἱ θεοὶ τιμῶσιν τὴν περὶ
 b τὸν ἔρωτα, μᾶλλον μέντοι θαυμάζουσιν καὶ ἄγανται καὶ
 εὖ ποιῶσιν ὅταν ὁ ἐρώμενος τὸν ἔραστὴν ἀγαπᾷ, ἢ ὅταν
 ὁ ἔραστὴς τὰ παιδικὰ. θειότερον γὰρ ἔραστὴς παιδικῶν
 5 ἔνθεος γάρ ἐστι. διὰ ταῦτα καὶ τὸν Ἀχιλλέα τῆς Ἀλκίης-
 τιδος μᾶλλον ἐτίμησαν, εἰς μακάρων νήσους ἀποπέμψαντες.
 Οὕτω δὴ ἔγωγέ φημι Ἐρωτα θεῶν καὶ πρεσβύτατον καὶ
 τιμιώτατον καὶ κυριώτατον εἶναι εἰς ἀρετῆς καὶ εὐδαιμονίας
 κτήσιν ἀνθρώποις καὶ ζῶσι καὶ τελευτήσασιν.

c Φαῖδρον μὲν τοιοῦτόν τινα λόγον ἔφη εἰπεῖν, μετὰ δὲ
 Φαῖδρον ἄλλους τινὰς εἶναι ὧν οὐ πάνυ διεμνημόνευε· οὓς
 παρὲς τὸν Πausανίου λόγον διηγείτο. εἰπεῖν δ' αὐτὸν
 ὅτι Οὐ καλῶς μοι δοκεῖ, ὦ Φαῖδρε, προβεβλήσθαι ἡμῖν
 5 ὁ λόγος, τὸ ἀπλῶς οὕτως παρηγγέλλθαι ἐγκωμιάζειν Ἐρωτα.
 εἰ μὲν γὰρ εἰς ἦν ὁ Ἐρως, καλῶς ἂν εἶχε, νῦν δὲ οὐ γὰρ
 ἐστὶν εἰς· μὴ ὄντος δὲ ἐνδὸς ὀρθότερόν ἐστι πρότερον προ-
 d ρηθῆναι ὁποῖον δεῖ ἐπαινεῖν. ἐγὼ οὖν πειράσομαι τοῦτο

e 3 ἀποθάνοιτο (sic) T W : ἀποθάνοι B e 4 ποιήσας δὲ τοῦτο T W :
 ἀποκτείνας δὲ τοῦτον B οἴκαδ' T W : οἴκαδε δ' B e 5 βοηθήσας
 B T : βοηθήσαι W a 5, 6 ἀλλ' ἅμα scripsi : ἀλλὰ ἅρα T W : ἀλλὰ B
 b 6 καὶ πρεσβύτατον B : πρεσβύτατον T W καὶ τιμιώτατον B W :
 om. T (add. in marg. t) b 7 κυριώτατον B : κυριώτερον T W
 d i ὁποῖον] ὀπότερον Hermann δεῖ B T W (sed δεῖ ex δὴ T)

ἐπανορθώσασθαι, πρῶτον μὲν Ἐρωτα φράσαι ὃν δεῖ ἐπαινεῖν, ἔπειτα ἐπαινεῖσαι ἀξίως τοῦ θεοῦ. πάντες γὰρ ἴσμεν ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνευ Ἐρωτος Ἀφροδίτη. μῖα μὲν οὖν οὔσης εἰς ἂν ἦν Ἐρωτος· ἐπεὶ δὲ δὴ δύο ἔστων, δύο ἀνάγκη 5 καὶ Ἐρωτε εἶναι. πῶς δ' οὐ δύο τῶ θεά; ἡ μὲν γέ που πρεσβυτέρα καὶ ἀμήτωρ Οὐρανοῦ θυγάτηρ, ἦν δὴ καὶ Οὐρανίαν ἐπονομάζομεν· ἡ δὲ νεωτέρα Διὸς καὶ Διώνης, ἦν δὴ Πάνδημον καλοῦμεν. ἀναγκαῖον δὴ καὶ Ἐρωτα τὸν e μὲν τῇ ἐτέρα συνεργὸν Πάνδημον ὀρθῶς καλεῖσθαι, τὸν δὲ Οὐράνιον. ἐπαινεῖν μὲν οὖν δεῖ πάντας θεούς, ἀ δ' οὖν ἕκαστος εἴληχε πειρατέον εἰπεῖν. πᾶσα γὰρ πράξις ᾧδ' ἔχει· αὐτὴ ἐφ' ἑαυτῆς πραττομένη οὔτε καλὴ οὔτε αἰσχρά. 5 οἷον ὁ νῦν ἡμεῖς ποιούμεν, ἢ πίνειν ἢ ἄδειν ἢ διαλέγεσθαι, 181 οὐκ ἔστι τούτων αὐτὸ καλὸν οὐδέν, ἀλλ' ἐν τῇ πράξει, ὡς ἂνπραχθῆ, τοιοῦτον ἀπέβη· καλῶς μὲν γὰρ πραττόμενον καὶ ὀρθῶς καλὸν γίγνεται, μὴ ὀρθῶς δὲ αἰσχρόν. οὕτω δὴ καὶ τὸ ἐρᾶν καὶ ὁ Ἐρωτος οὐ πᾶς ἔστι καλὸς οὐδὲ ἄξιος 5 ἐγκωμιάζεσθαι, ἀλλὰ ὁ καλῶς προτρέπων ἐρᾶν.

Ὁ μὲν οὖν τῆς Πανδήμου Ἀφροδίτης ὡς ἀληθῶς πάνδημὸς ἔστι καὶ ἐξεργάζεται ὅτι ἂν τύχη· καὶ οὗτός ἐστιν b ὃν οἱ φαῦλοι τῶν ἀνθρώπων ἐρώσιν. ἐρώσι δὲ οἱ τοιοῦτοι πρῶτον μὲν οὐχ ἡττον γυναικῶν ἢ παίδων, ἔπειτα ὧν καὶ ἐρώσι τῶν σωματίων μᾶλλον ἢ τῶν ψυχῶν, ἔπειτα ὡς ἂν δύνωνται ἀνοητοτάτων, πρὸς τὸ διαπράξασθαι μόνον βλέ- 5 ποντες, ἀμελοῦντες δὲ τοῦ καλῶς ἢ μῆ· ὅθεν δὴ συμβαίνει αὐτοῖς ὅτι ἂν τύχωσι τοῦτο πράττειν, ὁμοίως μὲν ἀγαθόν, ὁμοίως δὲ τούναντίον. ἔστι γὰρ καὶ ἀπὸ τῆς θεοῦ νεωτέρας τε οὔσης πολὺ ἢ τῆς ἐτέρας, καὶ μετεχούσης ἐν τῇ γενέσει c

d 4 οὖν BTW: om. Stobaeus d 5 δὲ δὴ BW: δὲ T Stobaeus
d 6 ἔρωτε BTW: ἔρωτας Stobaeus τῶ θεά BTW: τὰ θεά Stobaeus: τῶ θεά Cobet d 8 διώνης TW: διόνης B e 5 πραττομένη BTW Stobaeus: om. Proclus a 2 αὐτὸ BTW Stobaeus: αὐτὸ καθ' αὐτὸ t τῇ BTW: om. Stobaeus a 5 καλὸς BW: καλῶς T
b 8 ἀπὸ secl. Schanz

καὶ θήλεος καὶ ἄρρενος. ὁ δὲ τῆς Οὐρανίας πρῶτον μὲν οὐ
μετεχούσης θήλεος ἀλλ' ἄρρενος μόνον—καὶ ἔστιν οὗτος ὁ
τῶν παίδων ἔρως—ἔπειτα πρεσβυτέρας, ὕβρεως ἀμοίρου· ὅθεν
5 δὴ ἐπὶ τὸ ἄρρεν τρέπονται οἱ ἐκ τούτου τοῦ ἔρωτος ἐπιπνοί,
τὸ φύσει ἐρρωμενέστερον καὶ νοῦν μᾶλλον ἔχον ἀγαπῶντες.
καὶ τις ἂν γνώη καὶ ἐν αὐτῇ τῇ παιδευασίᾳ τοὺς εἰλικρινῶς
d ὑπὸ τούτου τοῦ ἔρωτος ὠρμημένους· οὐ γὰρ ἐρῶσι παίδων,
ἀλλ' ἐπειδὴν ἤδη ἄρχονται νοῦν ἴσχειν, τοῦτο δὲ πλησιάζει
τῷ γενειάσκειν. παρεσκευασμένοι γὰρ οἶμαί εἰσι· οἱ ἐν-
τεῦθεν ἀρχόμενοι ἐρᾶν ὡς τὸν βίον ἅπαντα συνεσόμενοι
5 καὶ κοινῇ συμβιωσόμενοι, ἀλλ' οὐκ ἐξαπατήσαντες, ἐν
ἀφροσύνῃ λαβόντες ὡς νέον, καταγελάσαντες οἰχήσεσθαι
ἐπ' ἄλλον ἀποτρέχοντες. χρῆν δὲ καὶ νόμον εἶναι μὴ ἐρᾶν
e παίδων, ἵνα μὴ εἰς ἄδηλον πολλὴ σπουδὴ ἀνηλίσκετο· τὸ
γὰρ τῶν παίδων τέλος ἄδηλον οἱ τελευτᾷ κακίας καὶ ἀρετῆς
ψυχῆς τε πέρι καὶ σώματος. οἱ μὲν οὖν ἀγαθοὶ τὸν νόμον
τούτου αὐτοὶ αὐτοῖς ἐκόντες τίθενται, χρῆν δὲ καὶ τούτους
5 τοὺς πανδήμους ἐραστὰς προαναγκάζειν τὸ τοιοῦτον, ὥσπερ
καὶ τῶν ἐλευθέρων γυναικῶν προαναγκάζομεν αὐτοὺς καθ'
182 ὅσον δυνάμεθα μὴ ἐρᾶν. οὗτοι γὰρ εἰσι· οἱ καὶ τὸ ὄνειδος
πεποιηκότες, ὥστε τινας τολμᾶν λέγειν ὡς αἰσχρὸν χαρί-
ζεσθαι ἐρασταῖς· λέγουσι δὲ εἰς τούτους ἀποβλέποντες,
ὀρῶντες αὐτῶν τὴν ἀκαιρίαν καὶ ἀδικίαν, ἐπεὶ οὐ δήπου
5 κοσμίως γε καὶ νομίμως ὄτιοῦν (πρᾶγμα) πραπτόμενον ψόγον
ἂν δικαίως φέροι.

Καὶ δὴ καὶ ὁ περὶ τὸν ἔρωτα νόμος ἐν μὲν ταῖς ἄλλαις
πόλεσι νοῆσαι ῥάδιος, ἀπλῶς γὰρ ὄριστα· ὁ δ' ἐνθάδε
b καὶ ἐν Λακεδαίμονι ποικίλος. ἐν Ἑλλίδι μὲν γὰρ καὶ ἐν
Βοιωτοῖς, καὶ οὐ μὴ σοφοὶ λέγειν, ἀπλῶς νενομοθέτηται

c 3 καὶ . . . ἔρως secl. Schütz d 2 ἀλλ' ἀλλ' ἢ ci. Stephanus
d 6 οἰχέσθαι Herwerden e 2 τέλος secl. Badham e 4 χρῆν
B: χρῆ T W a 2 τινὰς B T W: τινὰ vulg. a 5 πρᾶγμα in
marg. t: om. B T W b 1 καὶ ἐν Λακεδαίμονι secl. Winckelmann
ὁ supra ἐν Λακεδαίμονι add. T b 2 οὐ μὴ T W: οὐ μὴ B

καλὸν τὸ χαρίζεσθαι ἐρασταῖς, καὶ οὐκ ἂν τις εἴποι οὔτε
 νέος οὔτε παλαιὸς ὡς αἰσχροῦ, ἵνα οἶμαι μὴ πράγματ'
 ἔχωσιν λόγῳ πειρώμενοι πείθειν τοὺς νέους, ἅτε ἀδύνα- 5
 τοι λέγειν· τῆς δὲ Ἰωνίας καὶ ἄλλοθι πολλαχοῦ αἰσχροῦ
 νενόμισται, ὅσοι ὑπὸ βαρβάροις οἰκοῦσιν. τοῖς γὰρ βαρ-
 βάροις διὰ τὰς τυραννίδας αἰσχροῦ τοῦτό γε καὶ ἢ γε
 φιλοσοφία καὶ ἢ φιλογυμναστία· οὐ γὰρ οἶμαι συμφέρεi c
 τοῖς ἄρχουσι φρονήματα μεγάλα ἐγγίγνεσθαι τῶν ἀρχο-
 μένων, οὐδὲ φιλίας ἰσχυρὰς καὶ κοινωνίας, ὃ δὴ μάλιστα
 φιλεῖ τά τε ἄλλα πάντα καὶ ὁ ἔρως ἐμποιεῖν. ἔργῳ δὲ
 τοῦτο ἔμαθον καὶ οἱ ἐνθάδε τύραννοι· ὁ γὰρ Ἀριστογεί- 5
 τουος ἔρως καὶ ἢ Ἀρμοδίου φιλία βέβαιος γενομένη κατ-
 ἔλυσεν αὐτῶν τὴν ἀρχήν. οὕτως οὐ μὲν αἰσχροῦ ἐτέθη
 χαρίζεσθαι ἐρασταῖς, κακία τῶν θεμένων κείται, τῶν μὲν d
 ἀρχόντων πλεονεξία, τῶν δὲ ἀρχομένων ἀναυδρία· οὐ δὲ
 καλὸν ἀπλῶς ἐνομίσθη, διὰ τὴν τῶν θεμένων τῆς ψυχῆς
 ἀργίαν. ἐνθάδε δὲ πολὺ τούτων κάλλιον νενομοθέτηται, καὶ
 ὅπερ εἶπον, οὐ ῥάδιον κατανοῆσαι. ἐνθυμηθέντι γὰρ ὅτι· 5
 λέγεται κάλλιον τὸ φανερώς ἐρᾶν τοῦ λάθρᾳ, καὶ μάλιστα
 τῶν γενναιοτάτων καὶ ἀρίστων, κἂν αἰσχύους ἄλλων ὄσι, καὶ
 ὅτι αὐτὴ ἢ παρακέλευσις τῷ ἐρῶντι παρὰ πάντων θανμαστή,
 οὐχ ὡς τι αἰσχροῦ ποιοῦντι, καὶ ἐλόντι τε καλὸν δοκεῖ εἶναι
 καὶ μὴ ἐλόντι αἰσχροῦ, καὶ πρὸς τὸ ἐπιχειρεῖν ἐλεῖν ἐξου- e
 σίαν ὁ νόμος δέδωκε τῷ ἐραστῇ θανμαστὰ ἔργα ἐργαζομένῳ
 ἐπαινεῖσθαι, ἃ εἴ τις τολμῆ ποιεῖν ἄλλ' ὀτιοῦν διώκων καὶ
 βουλόμενος διαπράξασθαι πλὴν τοῦτο, † φιλοσοφίας τὰ μέ- 183
 γιστα καρποῖτ' ἂν ὄνειδῃ—εἰ γὰρ ἢ χρήματα βουλόμενος
 παρά του λαβεῖν ἢ ἀρχὴν ἄρξαι ἢ τινα ἄλλην δύναμιν
 ἐθέλοι ποιεῖν οἷάπερ οἱ ἐρασταὶ πρὸς τὰ παιδικά, ἰκετείας

b₃ τὸ B T W : del. t c₇ οὐ B² T W : ου B d₂ οὐ δὲ T W :
 οὐ δὲ B d₄ δὲ B : om. T W d₅ ἐνθυμηθέντι B T W : γρ. καὶ
 ἐνεθυμήθην in marg. W d₉ τε T W : om. B e₃ ἃ εἰ T W :
 αἰεὶ B : γρ. καὶ αἰεὶ in marg. W a₁ φιλοσοφίας secl. ci. Schleier-
 macher a₂ εἰ B T : ἢ W a₄ ἐθέλοι B : ἐθέλει T W

- 5 τε καὶ ἀντιβολήσεις ἐν ταῖς δεήσεσιν ποιούμενοι, καὶ ὄρκους ὀμνύντες, καὶ κοιμήσεις ἐπὶ θύραις, καὶ ἐθέλοντες δουλείας δουλεύειν οἷας οὐδ' ἂν δοῦλος οὐδεὶς, ἐμποδίζοιτο ἂν μὴ πράττειν οὕτω τὴν πρᾶξιν καὶ ὑπὸ φίλων καὶ ὑπὸ ἐχθρῶν,
- b τῶν μὲν ὄνειδιζόντων κολακείας καὶ ἀνελευθερίας, τῶν δὲ νουθετούντων καὶ αἰσχυνομένων ὑπὲρ αὐτῶν—τῷ δ' ἐρῶντι πάντα ταῦτα ποιοῦντι χάρις ἔπεστι, καὶ δέδοται ὑπὸ τοῦ νόμου ἄνευ ὄνειδους πράττειν, ὡς πάγκαλόν τι πρᾶγμα
- 5 διαπραττομένου· ὃ δὲ δεινότατον, ὡς γε λέγουσιν οἱ πολλοί, ὅτι καὶ ὀμνύντι μόνῳ συγγνώμη παρὰ θεῶν ἐκβάντι τῶν ὄρκων—ἀφροδίσιον γὰρ ὄρκον οὗ φασιν εἶναι· οὕτω
- c καὶ οἱ θεοὶ καὶ οἱ ἄνθρωποι πᾶσαν ἐξουσίαν πεποιήκασιν τῷ ἐρῶντι, ὡς ὁ νόμος φησὶν ὃ ἐνθάδε—ταύτῃ μὲν οὖν οἰηθεῖη ἂν τις πάγκαλον νομίζεσθαι ἐν τῇδε τῇ πόλει καὶ τὸ ἐρᾶν καὶ τὸ φίλους γίνεσθαι τοῖς ἐρασταῖς. ἐπειδὴν δὲ παι-
- 5 δαγωγὸς ἐπιστήσαντες οἱ πατέρες τοῖς ἐρωμένοις μὴ ἐώσιν διαλέγεσθαι τοῖς ἐρασταῖς, καὶ τῷ παιδαγωγῷ ταῦτα προστεταγμένα ἦ, ἡλικιωταὶ δὲ καὶ ἐταῖροι ὄνειδίζουσιν ἕαν τι ὀρῶσιν τοιοῦτον γιγνόμενον, καὶ τοὺς ὄνειδίζοντας αὖ οἱ
- d πρεσβύτεροι μὴ διακωλύωσιν μηδὲ λοιδορῶσιν ὡς οὐκ ὀρθῶς λέγοντας, εἰς δὲ ταῦτά τις αὖ βλέψας ἡγήσεται' ἂν πάλιν αἰσχιστον τὸ τοιοῦτον ἐνθάδε νομίζεσθαι. τὸ δὲ οἶμαι ὧδ' ἔχει· οὐχ ἄπλοῦν ἐστίν, ὅπερ ἐξ ἀρχῆς ἐλέχθη οὔτε καλὸν
- 5 εἶναι αὐτὸ καθ' αὐτὸ οὔτε αἰσχρὸν, ἀλλὰ καλῶς μὲν πραττόμενον καλόν, αἰσχρῶς δὲ αἰσχρὸν. αἰσχρῶς μὲν οὖν ἐστὶ πονηρῷ τε καὶ πονηρῶς χαρίζεσθαι, καλῶς δὲ χρηστῷ τε καὶ καλῶς. πονηρὸς δ' ἐστὶν ἐκεῖνος ὁ ἐραστῆς ὁ πάν-

a6 ὀμνύντες secl. Hertz
 b2 αὐτῶν] αὐτοῦ Orelli
 ἔπεστι T W : επεται (sic) B
 ὄρκον al. ὄρκον (ὄρκον) Hertz
 ἐμποίνιμον Osann e schol.
 ... c7 ἦ secl. Jahn c7 ἦ T W : οἱ B : ἦ οἱ al.
 ἔτεροι B T W ὄνειδίζουσιν W
 δὲ B T W

ἐθέλοντες B T W : ἐθελοντας vulg.
 b3 πάντα ταῦτα B : ταῦτα πάντα T W
 b7 τῶν ὄρκων T W : τῶν ὄρκων B : τὸν εἶναι B T W Stobaeus Cyrillus : εἶναι
 c1 οἱ (bis) B T : om. W c6 καὶ
 οἱ B : ἦ οἱ al. ἐταῖροι Heindorf :
 d7 καλῶς δὲ Par. 1810 : καλὸν

δημος, ὁ τοῦ σώματος μάλλον ἢ τῆς ψυχῆς ἐρῶν· καὶ γὰρ e
 οὐδὲ μόνιμός ἐστιν, ἅτε οὐδὲ μόνιμου ἐρῶν πράγματος.
 ἅμα γὰρ τῷ τοῦ σώματος ἄνθει λήγοντι, οὐπὲρ ἦρα, “ οὐ-
 χεται ἀποπτάμενος,” πολλοὺς λόγους καὶ ὑποσχέσεις κατα-
 σχύνας· ὁ δὲ τοῦ ἤθους χρηστοῦ ὄντος ἐραστῆς διὰ βίου 5
 μένει, ἅτε μόνιμῳ συντακεῖς. τούτους δὴ βούλεται ὁ
 ἡμέτερος νόμος εἶ καὶ καλῶς βασανίζειν, καὶ τοῖς μὲν 184
 χαρίσασθαι, τοὺς δὲ διαφεύγειν. διὰ ταῦτα οὖν τοῖς μὲν
 διώκειν παρακελεύεται, τοῖς δὲ φεύγειν, ἀγωνοθετῶν καὶ
 βασανίζων ποτέρων ποτέ ἐστιν ὁ ἐρῶν καὶ ποτέρων ὁ
 ἐρώμενος. οὕτω δὴ ὑπὸ ταύτης τῆς αἰτίας πρῶτον μὲν τὸ 5
 ἀλίσκεσθαι ταχὺ αἰσχρὸν νενόμισται, ἵνα χρόνος ἐγγένηται,
 ὅς δὴ δοκεῖ τὰ πολλὰ καλῶς βασανίζειν, ἔπειτα τὸ ὑπὸ
 χρημάτων καὶ ὑπὸ πολιτικῶν δυνάμεων ἀλῶναι αἰσχρὸν,
 ἐάν τε κακῶς πάσχων πτήξῃ καὶ μὴ καρτερήσῃ, ἂν τ’ b
 εὐεργετούμενος εἰς χρήματα ἢ εἰς διαπράξεις πολιτικὰς μὴ
 καταφρονήσῃ· οὐδὲν γὰρ δοκεῖ τούτων οὔτε βέβαιον οὔτε
 μόνιμον εἶναι, χωρὶς τοῦ μηδὲ πεφυκέναι ἀπ’ αὐτῶν γεν-
 ναίαν φιλίαν. μία δὴ λείπεται τῷ ἡμετέρῳ νόμῳ ὁδός, εἰ 5
 μέλλει καλῶς χαριεῖσθαι ἐραστῇ παιδικά. ἔστι γὰρ ἡμῖν
 νόμος, ὥσπερ ἐπὶ τοῖς ἐρασταῖς ἦν δουλεύειν ἐθέλοντα
 ἠντιοῦν δουλείαν παιδικοῖς μὴ κολακείαν εἶναι μηδὲ ἐπο- c
 νείδιστον, οὕτω δὴ καὶ ἄλλη μία μόνη δουλεία ἐκούσιος
 λείπεται οὐκ ἐπονείδιστος· αὕτη δ’ ἐστὶν ἡ περὶ τὴν ἀρετὴν.
 νενόμισται γὰρ δὴ ἡμῖν, ἐάν τις ἐθέλῃ τινὰ θεραπεύειν
 ἡγούμενος δι’ ἐκείνων ἀμείνων ἔσεσθαι ἢ κατὰ σοφίαν τινὰ 5

e 1 ἢ τῆς ψυχῆς ἐρῶν B : ἐρῶν ἢ τῆς ψυχῆς T W e 2 ἅτε οὐδὲ
 T W : ἅτε οὐ B a 1 καὶ . . . διαφεύγειν secl. Badham a 5 δὴ
 B T : δὴ καὶ W b 1 ἂν τ’ εὐεργετούμενος B W : ἀντεεργετούμενος T
 b 2 εἰς χρήματα . . . πολιτικὰς secl. Hirschig b 6 ἔστι . . . νόμος
 om. Schanz auctore Vermehren b 7 ὥσπερ T W : ὅσπερ B Sto-
 baeus : ὥσπερ γὰρ Vermehren Schanz ἐθέλοντα B T W : ἐθέλοντας
 vel ἐθέλοντας Stobaeus c 2 μία μόνη] μία μῶν B : μία μόνον T W :
 μόνη μία Stobaeus : μία ἐρωμένῳ Usener : μία (τῶν ἐρωμένων τῷ ἡμετέρῳ
 νόμῳ Schanz : μία νέων Hug c 4 τις ἐθέλῃ τινὰ B T W : τίς τινα
 θέλῃ Stobaeus c 5 ἐκείνον T W Stobaeus : ἐκείνο B

ἢ κατὰ ἄλλο ὅτιοῦν μέρος ἀρετῆς, αὕτη αὖ ἡ ἐθελοδουλεία οὐκ αἰσχροῦ εἶναι οὐδὲ κολακεία. δεῖ δὴ τῷ νόμῳ τούτῳ συμβαλεῖν εἰς ταυτόν, τόν τε περὶ τὴν παιδευαστίαν καὶ

d τὸν περὶ τὴν φιλοσοφίαν τε καὶ τὴν ἄλλην ἀρετὴν, εἰ μέλλει συμβῆναι καλὸν γενέσθαι τὸ ἔραστῇ παιδικὰ χαρίσασθαι. ὅταν γὰρ εἰς τὸ αὐτὸ ἔλθωσιν ἔραστῆς τε καὶ παιδικὰ, νόμον ἔχων ἐκάτερος, ὁ μὲν χαρισαμένοις παιδικοῖς

5 ὑπηρετῶν ὅτιοῦν δικαίως ἂν ὑπηρετεῖν, ὁ δὲ τῷ ποιοῦντι αὐτὸν σοφόν τε καὶ ἀγαθὸν δικαίως αὖ ὅτιοῦν ἂν ὑπουργῶν (ὑπουργεῖν), καὶ ὁ μὲν δυνάμενος εἰς φρόνησιν καὶ τὴν

e ἄλλην ἀρετὴν συμβάλλεσθαι, ὁ δὲ δεόμενος εἰς παιδευσιν καὶ τὴν ἄλλην σοφίαν κτᾶσθαι, τότε δὴ τούτων συνιόντων εἰς ταυτόν τῶν νόμων μοναχοῦ ἐνταῦθα συμπέπτει τὸ καλὸν εἶναι παιδικὰ ἔραστῇ χαρίσασθαι, ἄλλοθι δὲ οὐδαμοῦ. ἐπὶ

5 τούτῳ καὶ ἐξαπατηθῆναι οὐδὲν αἰσχρόν· ἐπὶ δὲ τοῖς ἄλλοις πᾶσι καὶ ἐξαπατωμένῳ αἰσχύνῃ φέρει καὶ μῆ. εἰ γὰρ τις

185 ἔραστῇ ὡς πλουσίῳ πλούτου ἕνεκα χαρισάμενος ἐξαπατηθεῖ καὶ μὴ λάβοι χρήματα, ἀναφανέντος τοῦ ἔραστοῦ πένητος, οὐδὲν ἦττον αἰσχρόν· δοκεῖ γὰρ ὁ τοιοῦτος τό γε αὐτοῦ ἐπιδείξαι, ὅτι ἕνεκα χρημάτων ὅτιοῦν ἂν ὄψοῦν ὑπηρετοῖ,

5 τοῦτο δὲ οὐ καλόν. κατὰ τὸν αὐτὸν δὴ λόγον κἂν εἰ τις ὡς ἀγαθῷ χαρισάμενος καὶ αὐτὸς ὡς ἀμείνων ἐσόμενος διὰ τὴν φιλίαν ἔραστοῦ ἐξαπατηθεῖ, ἀναφανέντος ἐκείνου κακοῦ

b καὶ οὐ κεκτημένου ἀρετῆν, ὅμως καλὴ ἡ ἀπάτη· δοκεῖ γὰρ αὖ καὶ οὗτος τὸ καθ' αὐτὸν δεδηλωκέναι, ὅτι ἀρετῆς γ' ἕνεκα καὶ τοῦ βελτίων γενέσθαι πᾶν ἂν παντὶ προθυμηθεῖ, τοῦτο δὲ αὖ πάντων κάλλιστον· οὕτω πᾶν πάντως γε καλὸν

c 7 τὸν νόμον τούτῳ *arographa*: τῷ νόμῳ τούτῳ **B T W** **d** 2 τὸ T: τῷ **B W** **d** 5 ἂν **T W**: οὐν **B** **d** 6 ἂν **T W**: αὖ **B** ὑπουργῶν ὑπουργεῖν *Baiter*: ὑπουργῶν **B T W**: ὑπουργεῖν *vulg.* **e** 1 ἐμβάλλεσθαι **T W**: ἐμβάλλεσθαι **B** *e* 2 κτᾶσθαι] ἴστασθαι *Schanz* **e** 3 τῶν νόμων *del. Bast* **a** 7 ἔραστοῦ **B T W**: τοῦ ἔραστοῦ *al.* **b** 1 ἡ **B W t**: *om. pr. T* **b** 4 πᾶν *Stobaeus*: *om. B T W*

ἀρετῆς γ' ἕνεκα χαρίζεσθαι. οὗτός ἐστιν ὁ τῆς οὐρανίας θεοῦ 5
 ἔρως καὶ οὐράνιος καὶ πολλοῦ ἄξιος καὶ πόλει καὶ ἰδιώταις,
 πολλὴν ἐπιμέλειαν ἀναγκάζων ποιεῖσθαι πρὸς ἀρετὴν τὸν
 τε ἐρώντα αὐτὸν αὐτοῦ καὶ τὸν ἐρώμενον· οἱ δ' ἕτεροι c
 πάντες τῆς ἐτέρας, τῆς πανδήμου. ταῦτά σοι, ἔφη, ὡς ἐκ
 τοῦ παραχρήμα, ὦ Φαῖδρε, περὶ Ἐρωτος συμβάλλομαι.

Πανσανίου δὲ παυσαμένου—διδάσκουσι γάρ με ἴσα λέγειν
 οὕτως ὡς οἱ σοφοί—ἔφη ὁ Ἀριστόδημος δεῖν μὲν Ἀριστοφάνη 5
 λέγειν, τυχεῖν δὲ αὐτῷ τινα ἢ ὑπὸ πλησμονῆς ἢ ὑπὸ τιως
 ἄλλου λύγγα ἐπιπεπτωκυῖαν καὶ οὐχ οἶόν τε εἶναι λέγειν,
 ἀλλ' εἰπεῖν αὐτόν—ἐν τῇ κάτω γὰρ αὐτοῦ τὸν ἱατρὸν Ἐρυξί- d
 μαχον κατακεῖσθαι—“ὦ Ἐρυξίμαχε, δίκαιος εἶ ἢ παῦσαί
 με τῆς λυγγὸς ἢ λέγειν ὑπὲρ ἐμοῦ, ἕως ἂν ἐγὼ παύσωμαι.”
 καὶ τὸν Ἐρυξίμαχον εἰπεῖν “Ἄλλὰ ποιήσω ἀμφότερα ταῦτα·
 ἐγὼ μὲν γὰρ ἐρῶ ἐν τῷ σῷ μέρει, σὺ δ' ἐπειδὰν παύσῃ, ἐν 5
 τῷ ἐμῷ. ἐν ᾧ δ' ἂν ἐγὼ λέγω, ἔαν μὲν σοι ἐθέλῃ ἀπνευστὶ
 ἔχοντι πολλὸν χρόνον παύεσθαι ἢ λύγξ· εἰ δὲ μή, ὕδατι
 ἀνακογχυλίασον. εἰ δ' ἄρα πάνυ ἰσχυρά ἐστιν, ἀναλαβὼν e
 τι τοιοῦτον οἶψ κινήσῃς ἂν τὴν ρίνα, πτάρε· καὶ ἔαν τοῦτο
 ποιήσῃς ἅπαξ ἢ δὶς, καὶ εἰ πάνυ ἰσχυρά ἐστι, παύσεται.”
 “Οὐκ ἂν φθάνοις λέγων,” φάναι τὸν Ἀριστοφάνη· “ἐγὼ
 δὲ ταῦτα ποιήσω.” 5

Εἰπεῖν δὴ τὸν Ἐρυξίμαχον, Δοκεῖ τοίνυν μοι ἀναγκαῖον
 εἶναι, ἐπειδὴ Πανσανίας ὀρμήσας ἐπὶ τὸν λόγον καλῶς οὐχ 186
 ἱκανῶς ἀπετέλεσε, δεῖν ἐμὲ πειρᾶσθαι τέλος ἐπιθεῖναι τῷ
 λόγῳ. τὸ μὲν γὰρ διπλοῦν εἶναι τὸν Ἐρωτα δοκεῖ μοι
 καλῶς διελέσθαι· ὅτι δὲ οὐ μόνον ἐστὶν ἐπὶ ταῖς ψυχαῖς

b 5 ἀρετῆς γ' ἕνεκα TW: ἀρετῆς ἕνεκα B: ἕνεκα ἀρετῆς Stobaeus
 c 3 συμβάλλομαι TW: συμβάλλομεν B c 7 λέγειν BT: om. W
 d 1 τὸν ἱατρὸν TW: τῶν ἱατρῶν B d 6 π*** χρόνον ἀπνευστὶ
 ἔχοντι W e 2 κινήσῃς BTW Stobaeus et legit Athenaeus:
 κνήσῃς Wytttenbach e 4 φᾶναι (sic) B: εἰπεῖν TW

τῶν ἀνθρώπων πρὸς τοὺς καλοὺς ἀλλὰ καὶ πρὸς ἄλλα πολλὰ
 5 καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις, τοῖς τε σώμασι τῶν πάντων ζώων καὶ
 τοῖς ἐν τῇ γῆ φυομένοις καὶ ὡς ἔπος εἰπεῖν ἐν πᾶσι τοῖς
 οὖσι, καθεωρακέναι μοι δοκῶ ἐκ τῆς ἰατρικῆς, τῆς ἡμετέρας
 b τέχνης, ὡς μέγας καὶ θαυμαστὸς καὶ ἐπὶ πάν ὁ θεὸς τείνει
 καὶ κατ' ἀνθρώπινα καὶ κατὰ θεῖα πράγματα. ἄρξομαι δὲ
 ἀπὸ τῆς ἰατρικῆς λέγων, ἵνα καὶ πρεσβεύωμεν τὴν τέχνην.
 ἡ γὰρ φύσις τῶν σωμάτων τὸν διπλοῦν Ἐρωτα τοῦτον ἔχει·
 5 τὸ γὰρ ὑγιὲς τοῦ σώματος καὶ τὸ νοσοῦν ὁμολογουμένως
 ἕτερόν τε καὶ ἀνόμιον ἔστι, τὸ δὲ ἀνόμιον ἀνομοίον ἐπι-
 θυμῆ καὶ ἐρᾷ. ἄλλος μὲν οὖν ὁ ἐπὶ τῷ ὑγιεινῷ ἔρωσι, ἄλλος
 δὲ ὁ ἐπὶ τῷ νοσῶδει. ἔστιν δὴ, ὥσπερ ἄρτι Πausanίας
 ἔλεγεν τοῖς μὲν ἀγαθοῖς καλὸν χαρίζεσθαι τῶν ἀνθρώπων,
 c τοῖς δ' ἀκολάστοις αἰσχρόν, οὕτω καὶ ἐν αὐτοῖς τοῖς σώμασι
 τοῖς μὲν ἀγαθοῖς ἐκάστου τοῦ σώματος καὶ ὑγιεινοῖς καλὸν
 χαρίζεσθαι καὶ δεῖ, καὶ τοῦτό ἔστιν ᾧ ὄνομα τὸ ἰατρικόν,
 τοῖς δὲ κακοῖς καὶ νοσῶδεσι αἰσχρόν τε καὶ δεῖ ἀχαριστεῖν,
 5 εἰ μέλλει τις τεχνικὸς εἶναι. ἔστι γὰρ ἰατρικὴ, ὡς ἐν
 κεφαλαίῳ εἰπεῖν, ἐπιστήμη τῶν τοῦ σώματος ἐρωτικῶν πρὸς
 πλησμονὴν καὶ κένωσιν, καὶ ὁ διαγιγνώσκων ἐν τούτοις τὸν
 d καλὸν τε καὶ αἰσχρόν ἔρωτα, οὗτός ἔστιν ὁ ἰατρικώτατος,
 καὶ ὁ μεταβάλλειν ποιῶν, ὥστε ἀντὶ τοῦ ἐτέρου ἔρωτος τὸν
 ἕτερον κτᾶσθαι, καὶ οἷς μὴ ἔνεστιν ἔρωσι, δεῖ δ' ἐγγενέσθαι,
 ἐπιστάμενος ἐμποιεῖσαι καὶ ἐνόητα ἐξελεῖν, ἀγαθὸς ἂν εἴη
 5 δημιουργός. δεῖ γὰρ δὴ τὰ ἔχθιστα ὄντα ἐν τῷ σώματι
 φίλα οἷον τ' εἶναι ποιεῖν καὶ ἐρᾶν ἀλλήλων. ἔστι δὲ ἔχθιστα
 τὰ ἐναντιώτατα, ψυχρὸν θερμῷ, πικρὸν γλυκεῖ, ξηρὸν ὑγρῷ,
 e πάντα τὰ τοιαῦτα· τούτοις ἐπιστηθεὶς ἔρωτα ἐμποιεῖσαι καὶ
 ὁμόνοιαν ὁ ἡμέτερος πρόγονος Ἀσκληπιός, ὡς φασιν οἶδε οἱ

b₂ κατὰ τὰνθρώπινα Stobaeus κατὰ τὰ θεῖα Stobaeus b₃ καὶ
 B T W : om. Stobaeus b₄ ἔχει T W : ἔχη B b₅ ὁμολογου-
 μένως B : ὁμολογοῦμεν ὡς T W Stobaeus b₇ ὑγιεινῷ ἔρωσι T W :
 ὑγιεινῷ νοερος B d₃ κτᾶσθαι B : κτήσασθαι T W ἔρωσι secl.
 Usener d₄ καὶ . . . ἐξελεῖν secl. Schanz

ποιηταὶ καὶ ἐγὼ πείθομαι, συνέστησεν τὴν ἡμετέραν τέχνην.
 ἢ τε οὖν ἰατρική, ὥσπερ λέγω, πᾶσα διὰ τοῦ θεοῦ τούτου
 κυβερνᾶται, ὡσαύτως δὲ καὶ γυμναστική καὶ γεωργία· μουσική 187
 δὲ καὶ παντὶ κατάδηλος τῷ καὶ σμικρὸν προσέχοντι τὸν νοῦν
 ὅτι κατὰ ταῦτὰ ἔχει τούτοις, ὥσπερ ἴσως καὶ Ἡράκλειτος
 βούλεται λέγειν, ἐπεὶ τοῖς γε ῥήμασιν οὐ καλῶς λέγει. τὸ
 ἐν γὰρ φησι “διαφερόμενον αὐτὸ αὐτῷ συμφέρεσθαι,” 5
 “ὥσπερ ἁρμονίαν τόξου τε καὶ λύρας.” ἔστι δὲ πολλή
 ἀλογία ἁρμονίαν φάναι διαφέρεσθαι ἢ ἐκ διαφορομένων ἔτι
 εἶναι. ἀλλὰ ἴσως τόδε ἐβούλετο λέγειν, ὅτι ἐκ διαφορομένων
 πρότερον τοῦ ὀξέος καὶ βαρέος, ἔπειτα ὕστερον ὁμολογη- b
 σάντων γέγονεν ὑπὸ τῆς μουσικῆς τέχνης. οὐ γὰρ δήπου
 ἐκ διαφορομένων γε ἔτι τοῦ ὀξέος καὶ βαρέος ἁρμονία ἂν
 εἴη· ἢ γὰρ ἁρμονία συμφωνία ἐστίν, συμφωνία δὲ ὁμολογία
 τις—ὁμολογίαν δὲ ἐκ διαφορομένων, ἕως ἂν διαφέρωνται, 5
 ἀδύνατον εἶναι· διαφερόμενον δὲ αὐτὸ καὶ μὴ ὁμολογοῦν ἀδύ-
 νατον ἁρμόσαι—ὥσπερ γε καὶ ὁ ῥυθμὸς ἐκ τοῦ ταχέος καὶ
 βραδέος, ἐκ διενηνεγμένων πρότερον, ὕστερον δὲ ὁμολογη- c
 σάντων γέγονε. τὴν δὲ ὁμολογίαν πᾶσι τούτοις, ὥσπερ
 ἐκεῖ ἢ ἰατρική, ἐνταῦθα ἢ μουσική ἐντίθησιν, ἔρωτα καὶ
 ὁμόνοιαν ἀλλήλων ἐμποιήσασα· καὶ ἔστιν αὐτὴ μουσική περὶ
 ἁρμονίαν καὶ ῥυθμὸν ἐρωτικῶν ἐπιστήμη. καὶ ἐν μὲν γε 5
 αὐτῇ τῇ συστάσει ἁρμονίας τε καὶ ῥυθμοῦ οὐδὲν χαλεπὸν τὰ
 ἐρωτικὰ διαγιγνώσκειν, οὐδὲ ὁ διπλοῦς ἔρωσι ἐνταῦθά πω
 ἔστιν· ἀλλ’ ἐπειδὴν δέη πρὸς τοὺς ἀνθρώπους καταχρῆσθαι
 ῥυθμῷ τε καὶ ἁρμονίᾳ ἢ ποιοῦντα, ὃ δὴ μελοποιῶν καλοῦσιν, d
 ἢ χρώμενον ὀρθῶς τοῖς πεποιημένοις μέλεσί τε καὶ μέτροις,
 ὃ δὴ παιδεία ἐκλήθη, ἐνταῦθα δὴ καὶ χαλεπὸν καὶ ἀγαθοῦ
 δημιουργοῦ δεῖ. πάλιν γὰρ ἦκει ὁ αὐτὸς λόγος, ὅτι τοῖς μὲν
 κοσμίοις τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὡς ἂν κοσμιώτεροι γίγνοντο 5
 οἱ μήπω ὄντες, δεῖ χαρίζεσθαι καὶ φυλάττειν τὸν τούτων

a 2 σμικρὸν BT: σμικρῷ W
 c 4 ἀλλήλων B: ἀλλήλοισι TW
 d 2 μέτροις BT: ῥυθμοῖσι W

c 1 ἐκ BTW: om. Vindob. 21
 c 7 πω Badham: πῶς BTW

ἔρωτα, καὶ οὗτός ἐστιν ὁ καλός, ὁ οὐράνιος, ὁ τῆς Οὐρανίας
e μούσης Ἑρως· ὁ δὲ Πολυμνίας ὁ πάνδημος, ὃν δεῖ εὐλαβου-
 μενον προσφέρειν οἷς ἂν προσφέρῃ, ὅπως ἂν τὴν μὲν ἡδουὴν
 αὐτοῦ καρπώσῃται, ἀκολασίαν δὲ μηδεμίαν ἐμποιήσῃ, ὥσπερ
 ἐν τῇ ἡμετέρα τέχνη μέγα ἔργον ταῖς περὶ τὴν ὀψοποιικὴν
5 τέχνην ἐπιθυμίαις καλῶς χρῆσθαι, ὥστ' ἄνευ νόσου τὴν
 ἡδουὴν καρπώσασθαι. καὶ ἐν μουσικῇ δὴ καὶ ἐν ἰατρικῇ
 καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις πᾶσι καὶ τοῖς ἀνθρωπέλοις καὶ τοῖς θείοις,
 καθ' ὅσον παρῆκει, φυλακτέον ἐκάτερον τὸν Ἑρωτα· ἐνεστον
188 γάρ. ἐπεὶ καὶ ἡ τῶν ὥρων τοῦ ἐνιαυτοῦ σύστασις μεστή
 ἐστιν ἀμφοτέρων τούτων, καὶ ἐπειδὴ μὲν πρὸς ἄλληλα τοῦ
 κοσμίου τύχῃ ἔρωτος ἂ νυνδὴ ἐγὼ ἔλεγον, τά τε θερμὰ καὶ
 τὰ ψυχρὰ καὶ ξηρὰ καὶ ὑγρὰ, καὶ ἁρμονίαν καὶ κρᾶσιν λάβῃ
5 σώφρονα, ἥκει φέροντα εὐετηρίαν τε καὶ ὑγίειαν ἀνθρώποις
 καὶ τοῖς ἄλλοις ζῴοις τε καὶ φυτοῖς, καὶ οὐδὲν ἠδίκησεν·
 ὅταν δὲ ὁ μετὰ τῆς ὕβρεως Ἑρως ἐγκρατέστερος περὶ τὰς
 τοῦ ἐνιαυτοῦ ὥρας γένηται, διέφθειρεν τε πολλὰ καὶ ἠδίκησεν.
b οἷ τε γὰρ λοιμοὶ φιλοῦσι γίνεσθαι ἐκ τῶν τοιούτων καὶ
 ἄλλα ἀνόμοια πολλὰ νοσήματα καὶ τοῖς θηρίοις καὶ τοῖς
 φυτοῖς· καὶ γὰρ πάχλαι καὶ χάλασαι καὶ ἐρυσίβαι ἐκ
 πλεονεξίας καὶ ἀκοσμίας περὶ ἄλληλα τῶν τοιούτων γίνονται
5 ἔρωτικῶν, ὧν ἐπιστήμη περὶ ἄστρον τε φορὰς καὶ ἐνιαυτῶν
 ὥρας ἀστρονομία καλεῖται. ἔτι τοῖνυν καὶ αἱ θυσίαι πᾶσαι
 καὶ οἷς μαντικὴ ἐπιστατεῖ—ταῦτα δ' ἐστὶν ἡ περὶ θεοῦς τε
c καὶ ἀνθρώπων πρὸς ἀλλήλους κοινωνία—οὐ περὶ ἄλλο τί
 ἐστὶν ἢ περὶ Ἑρωτος φυλακὴν τε καὶ ἴασιν. πᾶσα γὰρ
 ἀσέβεια φιλεῖ γίνεσθαι ἐὰν μὴ τις τῷ κοσμίῳ Ἑρωτι

e 4 ἔργον ταῖς B² T W: ἐργῶντες B e 8 παρῆκει W t: παρήκει
 B T ἐνεστον T: ενεστον B: ἐν ἐστὸν W a 3 κοσμίου B t
 Stobaeus: κόσμου T ἐγὼ ἔλεγον] λέγω Stobaeus ξηρὰ] τὰ ξηρὰ
 Stobaeus a 7 περὶ] καὶ περὶ Stobaeus a 8 διέφθειρε(ν)
 T W Stobaeus: διαφθείρει B b 2 πολλὰ] καὶ πολλὰ Stobaeus
 b 4 γίνονται] γίνονται Canter b 5 φορὰς W Stobaeus: φoρας B:
 φορὰς T b 6 αἱ T W Stobaeus: om. B πᾶσαι B Stobaeus: ἅπασαι
 T W b 7 ἐπιστατεῖ] ἐπιστατεῖ τέχνη Stobaeus c 3 ἀσέβεια
 Stobaeus: ἡ ἀσέβεια B T W

χαρίζηται μηδὲ τιμᾶ τε αὐτὸν καὶ πρεσβεύη ἐν παντὶ ἔργῳ,
 ἀλλὰ τὸν ἕτερον, καὶ περὶ γονέας καὶ ζῶντας καὶ τετελευ- 5
 τηκότας καὶ περὶ θεοῦς· ἃ δὴ προστέτακται τῇ μαντικῇ
 ἐπισκοπεῖν τοὺς ἐρῶντας καὶ ἰατρούειν, καὶ ἔστιν αὖ ἡ
 μαντικὴ φιλίας θεῶν καὶ ἀνθρώπων δημιουργὸς τῷ ἐπί- d
 στασθαι τὰ κατὰ ἀνθρώπους ἐρωτικά, ὅσα τείνει πρὸς θέμιν
 καὶ εὐσέβειαν.

Οὕτω πολλὴν καὶ μεγάλην, μᾶλλον δὲ πᾶσαν δύναμιν ἔχει
 συλλήβδην μὲν ὁ πᾶς Ἔρωσ, ὁ δὲ περὶ τὰ γαθὰ μετὰ σωφρο- 5
 σύνης καὶ δικαιοσύνης ἀποτελούμενος καὶ παρ' ἡμῖν καὶ
 παρὰ θεοῖς, οὗτος τὴν μεγίστην δύναμιν ἔχει καὶ πᾶσαν ἡμῖν
 εὐδαιμονίαν παρασκευάζει καὶ ἀλλήλοις δυναμένους ὀμιλεῖν
 καὶ φίλους εἶναι καὶ τοῖς κρείττοσιν ἡμῶν θεοῖς. Ἴσως μὲν
 οὖν καὶ ἐγὼ τὸν Ἔρωτα ἐπαινῶν πολλὰ παραλείπω, οὐ μέντοι e
 ἐκὼν γε. ἀλλ' εἴ τι ἐξέλιπον, σὸν ἔργον, ὦ Ἀριστόφανες,
 ἀναπληρῶσαι· ἢ εἴ πως ἄλλως ἐν νῷ ἔχεις ἐγκωμιάζειν τὸν
 θεόν, ἐγκωμιάζε, ἐπειδὴ καὶ τῆς λυγγὸς πέπασαι.

Ἐκδεξάμενον οὖν ἔφη εἰπεῖν τὸν Ἀριστοφάνη ὅτι Καὶ 189
 μάλ' ἐπαύσατο, οὐ μέντοι πρὶν γε τὸν πταρμὸν προσενεχθῆναι
 αὐτῇ, ὥστε με θαυμάζειν εἰ τὸ κόσμιον τοῦ σώματος ἐπι-
 θυμῆι τοιούτων ψόφων καὶ γαργαλισμῶν, οἷον καὶ ὁ πταρμὸς
 ἐστίν· πάνυ γὰρ εὐθύς ἐπαύσατο, ἐπειδὴ αὐτῷ τὸν πταρμὸν 5
 προσήνεγκα.

Καὶ τὸν Ἐρυξίμαχον, Ὀγαθέ, φάναι, Ἀριστόφανες, ὄρα
 τί ποιεῖς. γελωτοποιεῖς μέλλων λέγειν, καὶ φύλακά με τοῦ
 λόγου ἀναγκάζεις γίνεσθαι τοῦ σεαυτοῦ, ἔάν τι γελοῖον b
 εἴπῃς, ἐξόν σοι ἐν εἰρήνῃ λέγειν.

Καὶ τὸν Ἀριστοφάνη γελάσαντα εἰπεῖν Εὐ λέγεις, ὦ

c 5 τὸν Stobaeus : περὶ τὸν B T W c 6 προστέτακται B T W :
 προτέτακται Stobaeus c 7 ἐρῶντας W Stobaeus : ἔρωτας B T : τοὺς
 ἔρωτας secl. Hermann d 3 εὐσέβειαν Stobaeus : ἀσέβειαν B T W
 d 8 δυναμένους . . . φίλους B T W Stobaeus (sed ex δυναμένος fecit T)
 a 7 Ὀγαθέ φάναι T W : Ὀγαθέ φάναι Ὀγαθέ B

Ἐρυξίμαχε, καί μοι ἔστω ἄρρητα τὰ εἰρημένα. ἀλλὰ μή με
 5 φύλαττε, ὡς ἐγὼ φοβοῦμαι περὶ τῶν μελλόντων ῥηθήσεσθαι,
 οὐ τι μὴ γελοῖα εἶπω—τούτο μὲν γὰρ ἂν κέρδος εἴη καὶ τῆς
 ἡμετέρας μούσης ἐπιχώριον—ἀλλὰ μὴ καταγέλαστα.

Βαλὼν γε, φάναι, ὦ Ἀριστόφανες, οἷε ἐκφεύξεσθαι
 ἀλλὰ πρόσεχε τὸν νοῦν καὶ οὕτως λέγε ὡς δῶσων λόγον.
 c Ἴσως μέντοι, ἂν δόξῃ μοι, ἀφήσω σε.

Καὶ μὴν, ὦ Ἐρυξίμαχε, εἰπεῖν τὸν Ἀριστοφάνη, ἄλλη
 γέ πη ἐν νῶ ἔχω λέγειν ἢ ἢ σὺ τε καὶ Πανσανίας εἰπέτην.
 ἐμοὶ γὰρ δοκοῦσιν ἄνθρωποι παντάπασι τὴν τοῦ ἔρωτος
 5 δύνάμιν οὐκ ἤσθησθαι, ἐπεὶ αἰσθανόμενοί γε μέγιστ' ἂν
 αὐτοῦ ἱερὰ κατασκευάσαι καὶ βωμούς, καὶ θυσίας ἂν ποιεῖν
 μεγίστας, οὐχ ὥσπερ νῦν τούτων οὐδὲν γίγνεται περὶ αὐτόν,
 δέον πάντων μάλιστα γίγνεσθαι. ἔστι γὰρ θεῶν φιλαν-
 d θρωπότατος, ἐπικούρός τε ὢν τῶν ἀνθρώπων καὶ ἰατρὸς
 τούτων ὢν ἰαθέντων μεγίστη εὐδαιμονία ἂν τῷ ἀνθρωπέϊφ
 γένει εἴη. ἐγὼ οὖν πειράσομαι ὑμῖν εἰσηγήσασθαι τὴν
 δύνάμιν αὐτοῦ, ὑμεῖς δὲ τῶν ἄλλων διδάσκαλοι ἔσεσθε.
 5 δεῖ δὲ πρῶτον ὑμᾶς μαθεῖν τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν καὶ τὰ
 παθήματα αὐτῆς. ἢ γὰρ πάλαι ἡμῶν φύσις οὐχ αὐτὴ ἦν
 ἢπερ νῦν, ἀλλ' ἄλλοία. πρῶτον μὲν γὰρ τρία ἦν τὰ γένη
 τὰ τῶν ἀνθρώπων, οὐχ ὥσπερ νῦν δύο, ἄρρεν καὶ θήλυ,
 e ἀλλὰ καὶ τρίτον προσῆν κοινὸν ὃν ἀμφοτέρων τούτων, οὐ
 νῦν ὄνομα λοιπόν, αὐτὸ δὲ ἠφάνισται· ἀνδρόγυνον γὰρ ἐν
 τότε μὲν ἦν καὶ εἶδος καὶ ὄνομα ἐξ ἀμφοτέρων κοινὸν τοῦ
 τε ἄρρενος καὶ θήλεος, νῦν δὲ οὐκ ἔστιν ἀλλ' ἢ ἐν ὀνειδίει
 5 ὄνομα κείμενον. ἔπειτα ὄλον ἦν ἐκάστου τοῦ ἀνθρώπου τὸ

b 5 ῥηθήσεσθαι TW: ἠττηθήσεσθαι B (sed ἦτ extra versum): ἤδη
 ῥηθήσεσθαι Rettig c 4 ἄνθρωποι Bekker: ἄνθρωποι BT: οἱ
 ἄνθρωποι W d 4 ἔσεσθε B: ἔσεσθαι T d 6 αὐτὴ B: αὐτῆ T:
 ἢ αὐτῆ Eusebius ἦν BT: om. W d 7 πρῶτον BT: πρῶτα W
 d 8 τὰ τῶν BT: τῶν W Eusebius Stobaeus e 2 ἐν BW: om. T
 Eusebius Stobaeus e 4 ἐν ὀνειδίει TW: ἐν ὃν εἶδει B

εἶδος στρογγύλον, νῶτον καὶ πλευρὰς κύκλω ἔχον, χεῖρας δὲ τέτταρας εἶχε, καὶ σκέλη τὰ ἴσα ταῖς χερσίν, καὶ πρόσωπα δὲ ἐπ' αὐχένι κυκλοτερεῖ, ὅμοια πάντη· κεφαλὴν δ' ἐπ' ἰ90 ἀμφοτέροις τοῖς προσώποις ἐναντίοις κειμένοις μίαν, καὶ ὦτα τέτταρα, καὶ αἰδοῖα δύο, καὶ τᾶλλα πάντα ὡς ἀπὸ τούτων ἄν τις εἰκάσειεν. ἐπορεύετο δὲ καὶ ὀρθὸν ὥσπερ νῦν, ὁποτέρωσε βουληθείη· καὶ ὁπότε ταχὺ ὀρμήσειεν θεῖν, 5 ὥσπερ οἱ κυβιστῶντες καὶ εἰς ὀρθὸν τὰ σκέλη περιφερόμενοι κυβιστῶσι κύκλω, ὁκτῶ τότε οὔσι τοῖς μέλεσιν ἀπερειδόμενοι ταχὺ ἐφέροντο κύκλω. ἦν δὲ διὰ ταῦτα τρία τὰ γένη καὶ τοιαῦτα, ὅτι τὸ μὲν ἄρρεν ἦν τοῦ ἡλίου τὴν ἄρχῃν ἔκγονον, τὸ δὲ θῆλυ τῆς γῆς, τὸ δὲ ἀμφοτέρων μετέχον τῆς σελήνης, ὅτι καὶ ἡ σελήνη ἀμφοτέρων μετέχει· περιφερῆ δὲ δὴ ἦν καὶ αὐτὰ καὶ ἡ πορεία αὐτῶν διὰ τὸ τοῖς γονεῦσιν ὅμοια εἶναι. ἦν οὖν τὴν ἰσχὺν δεινὰ καὶ τὴν ῥώμην, καὶ 5 τὰ φρονήματα μεγάλα εἶχον, ἐπεχείρησαν δὲ τοῖς θεοῖς, καὶ ὁ λέγει "Ὀμηρος περὶ Ἐφιάλτου τε καὶ Ὠτου, περὶ ἐκείνων λέγεται, τὸ εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνάβασιν ἐπιχειρεῖν ποιεῖν, ὡς ἐπιθησομένων τοῖς θεοῖς. ὁ οὖν Ζεὺς καὶ οἱ ἄλλοι θεοὶ ἐβουλεύοντο ὅτι χρὴ αὐτοὺς ποιῆσαι, καὶ ἠπόρουν· οὔτε γὰρ ὅπως ἀποκτείναιεν εἶχον καὶ ὥσπερ τοὺς γίγαντας κεραυνώσαντες τὸ γένος ἀφανίσαιεν—αἱ τιμαὶ γὰρ αὐτοῖς καὶ ἱερὰ τὰ παρὰ τῶν ἀνθρώπων ἠφανίζετο— 5 οὔτε ὅπως ἐφῶεν ἀσελγαίνειω. ἴμογίς δὴ ὁ Ζεὺς ἐννοήσας λέγει ὅτι "Δοκῶ μοι," ἔφη, "ἔχειν μηχανήν, ὡς ἂν εἰέν τε ἀνθρωποὶ καὶ παύσαιντο τῆς ἀκολασίας ἀσθενέστεροι γενόμενοι. νῦν μὲν γὰρ αὐτούς, ἔφη, διατεμῶ δίχα ἕκαστον, ἅμα καὶ ἅμα μὲν ἀσθενέστεροι ἔσονται, ἅμα δὲ χρησιμώτεροι ἡμῖν διὰ τὸ πλείους τὸν ἀριθμὸν γεγόμενα· καὶ βαδιοῦνται d

a 5 θεῖν B Stobaeus : ἐλθεῖν T W a 7 ὁκτῶ τότε B : τότε ὁκτῶ
T : ὁκτῶ . . . a 8 κύκλω om. W a 8 ἀπερειδόμενοι T W : ἀπερ εἰδόμενοι B b 2 ἀμφοτέρων B W : ἀμφοτέρον T b 7 τε καὶ B T :
καὶ W c 3, 4 ἀποκτείναιεν . . . ἀφανίσαιεν W c 5 γὰρ (ἂν) Ast
ἱερὰ B T W : τὰ ἱερὰ Stobaeus c 7 ἔφη ἔχειν B T : ἔχειν ἔφη W
c 8 ἀνθρωποὶ Voegelin : ἀνθρωποὶ B T W

ὀρθοὶ ἐπὶ δυοῖν σκελοῖν. ἐὰν δ' ἔτι δοκῶσιν ἀσελγαίνειν
 5 καὶ μὴ θέλωσιν ἡσυχίαν ἄγειν, πάλιν αὖ, ἔφη, τεμῶ δίχα,
 ὥστ' ἐφ' ἐνὸς πορεύσονται σκέλους ἀσκωλιάζοντες." ταῦτα
 εἰπὼν ἔτεμνε τοὺς ἀνθρώπους δίχα, ὥσπερ οἱ τὰ ὄσα τέμ-
 10 νοντες καὶ μέλλοντες ταριχεύειν, ἢ ὥσπερ οἱ τὰ φᾶ ταῖς
 θριξίν· ὄντινα δὲ τέμοι, τὸν Ἀπόλλω ἐκέλευεν τό τε
 πρόσωπον μεταστρέφειν καὶ τὸ τοῦ αὐχένος ἡμισυ πρὸς
 τὴν τομήν, ἵνα θεώμενος τὴν αὐτοῦ τμήσῃ κοσμιώτερος
 5 εἶη ὁ ἄνθρωπος, καὶ τᾶλλα ἴασθαι ἐκέλευεν. ὁ δὲ τό τε
 πρόσωπον μετέστρεφε, καὶ συνέλκων πανταχόθεν τὸ δέρμα
 ἐπὶ τὴν γαστέρα νῦν καλουμένην, ὥσπερ τὰ σύσπαστα
 βαλλάντια, ἐν στόμα ποιῶν ἀπέδει κατὰ μέσσην τὴν γαστέρα,
 ὃ δὴ τὸν ὀμφαλὸν καλοῦσι. καὶ τὰς μὲν ἄλλας ῥυτίδας
 191 τὰς πολλὰς ἐξελέαινε καὶ τὰ στήθη διήρθρον, ἔχων τι
 τοιοῦτου ὄργανον οἷον οἱ σκυτοτόμοι περὶ τὸν καλάποδα
 λεαίνοντες τὰς τῶν σκυτῶν ῥυτίδας· ὀλίγας δὲ κατέλιπε,
 τὰς περὶ αὐτὴν τὴν γαστέρα καὶ τὸν ὀμφαλόν, μνημεῖον
 5 εἶναι τοῦ παλαιοῦ πάθους.} ἐπειδὴ οὖν ἡ φύσις δίχα
 ἐτμήθη, ποθοῦν ἕκαστον τὸ ἡμισυ τὸ αὐτοῦ συνῆει, καὶ
 περιβάλλοντες τὰς χεῖρας καὶ συμπλεκόμενοι ἀλλήλοις,
 ἐπιθυμοῦντες συμφῶναι, ἀπέθνησκον ὑπὸ λιμοῦ καὶ τῆς
 10 ἄλλης ἀργίας διὰ τὸ μηδὲν ἐθέλειν χωρὶς ἀλλήλων ποιεῖν.
 καὶ ὅποτε τι ἀποθάνοι τῶν ἡμίσεων, τὸ δὲ λειφθεῖη, τὸ
 λειφθὲν ἄλλο ἐζήτει καὶ συνεπλέκετο, εἴτε γυναικὸς τῆς
 ὅλης ἐντύχοι ἡμίσει—ὃ δὴ νῦν γυναῖκα καλοῦμεν—εἴτε
 5 ἀνδρός· καὶ οὕτως ἀπόλλυντο. ἐλεήσας δὲ ὁ Ζεὺς ἄλλην
 μηχανὴν πορίζεται, καὶ μετατίθησιν αὐτῶν τὰ αἰδοῖα εἰς

d 4 δ' ἔτι Stobaeus: δέ τι BTW

d 5 θέλωσιν B Stobaeus:

ἐθέλωσιν T: ἐθέλουσιν W

d 6 ἀσκωλιάζοντες W: ἀσκωλίζοντες BT

d 7 ὄσα Ruhnken ex Timaeo s. v.: ὄα W Stobaeus: ὠα BT

ε 1 οἱ

TW Stobaeus: om. B

ε 4 θεόμενος W

ε 8 βαλλάντια T:

βαλλάντια W: βάλλοντα B

a 2 καλάποδα T: καλόποδα BW

a 6 ξυνῆει TW Stobaeus: ξυνεῖναι B

a 8 λιμοῦ B: τοῦ λιμοῦ T

Stobaeus: τῆς λιμοῦ W

b 4 δὴ νῦν BT: μηδὲ W

b 5 ἀπόλλυντο

TW: ἀπολλυντο B

τὸ πρόσθεν—τέως γὰρ καὶ ταῦτα ἐκτὸς εἶχον, καὶ ἐγένων
καὶ ἔτικτον οὐκ εἰς ἀλλήλους ἀλλ' εἰς γῆν, ὥσπερ οἱ τέτ- c
τιγες—μετέθηκε τε οὖν οὕτω αὐτῶν εἰς τὸ πρόσθεν καὶ
διὰ τούτων τὴν γένεσιν ἐν ἀλλήλοις ἐποίησεν, διὰ τοῦ
ἄρρενος ἐν τῷ θήλει, τῶνδε ἕνεκα, ἵνα ἐν τῇ συμπλοκῇ
ἅμα μὲν εἰ ἀνὴρ γυναικὶ ἐντύχοι, γεννῶεν καὶ γίγνοιτο 5
γένος, ἅμα δ' εἰ καὶ ἄρρην ἄρρени, πλησμονὴ γούνη γίγνοιτο
τῆς συνουσίας καὶ διαπαύοιτο καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα τρέποιτο
καὶ τοῦ ἄλλου βίου ἐπιμελοῖντο. ἔστι δὴ οὖν ἐκ τούτου
ὁ ἔρως ἔμφυτος ἀλλήλων τοῖς ἀνθρώποις καὶ τῆς ἀρχαίας d
φύσεως συναγωγεὺς καὶ ἐπιχειρῶν ποιῆσαι ἐν ἐκ δυοῖν καὶ
ιάσασθαι τὴν φύσιν τὴν ἀνθρωπίνην. ἕκαστος οὖν ἡμῶν
ἐστὶν ἀνθρώπου σύμβολον, ἅτε τετμημένος ὥσπερ αἱ ψῆτται,
ἐξ ἐνὸς δύο· ζητεῖ δὴ αἰεὶ τὸ αὐτοῦ ἕκαστος σύμβολον, 5
ὅσοι μὲν οὖν τῶν ἀνδρῶν τοῦ κοινοῦ τμήμα εἰσιν, ὃ δὴ
τότε ἀνδρόγυνον ἐκαλεῖτο, φιλογύναικές τέ εἰσι καὶ οἱ
πολλοὶ τῶν μοιχῶν ἐκ τούτου τοῦ γένους γεγόνασιν, καὶ
ὅσαι αὖ γυναικες φίλανδροί τε καὶ μοιχεύτριαι ἐκ τούτου e
τοῦ γένους γίγνονται. ὅσαι δὲ τῶν γυναικῶν γυναικὸς
τμήμα εἰσιν, οὐ πάνυ αὐταὶ τοῖς ἀνδράσι τὸν νοῦν προσ-
έχουσιν, ἀλλὰ μᾶλλον πρὸς τὰς γυναῖκας τετραμμέναι
εἰσὶ, καὶ αἱ ἐταιρίστριαι ἐκ τούτου τοῦ γένους γίγνονται. 5
ὅσοι δὲ ἄρρενος τμήμα εἰσι, τὰ ἄρρενα διώκουσι, καὶ τέως
μὲν ἂν παῖδες ᾧσιν, ἅτε τεμάχια ὄντα τοῦ ἄρρενος, φιλοῦσι
τοὺς ἀνδρας καὶ χαίρουσι συγκατακείμενοι καὶ συμπεπλε-
γμένοι τοῖς ἀνδράσι, καὶ εἰσιν οὗτοι βέλτιστοι τῶν παίδων 192
καὶ μειρακίων, ἅτε ἀνδρεϊότατοι ὄντες φύσει. φασὶ δὲ δὴ
τινες αὐτοὺς ἀναισχύντους εἶναι, ψευδόμενοι· οὐ γὰρ ὑπ'

c2 αὐτῶν B: αὐτῶν T W: αὐ Schanz πρόσθεν B T W: ἔμπροσθεν
Stobaeus c3 γένεσιν] γέννησιν Vermehren διὰ... θήλει secl.
Jahn c5 τὸ B T W: del. Usener c6 ἄρρην B T W: ἄρρεν
al. Stobaeus d5 δὴ B T: δὲ W ἕκαστος T W: ἕκαστον B
Stobaeus e2 γυναικὸς B T: γυναικῶν W e5 αἱ B T: om.
W Stobaeus e6 τέως B T W Stobaeus: ἕως Ast

ἀναισχυντίας τοῦτο δρῶσιν ἀλλ' ὑπὸ θάρρους καὶ ἀνδρείας
 5 καὶ ἀρρενωπίας, τὸ ὅμοιον αὐτοῖς ἀσπαζόμενοι. μέγα δὲ
 τεκμήριον· καὶ γὰρ τελεωθέντες μόνοι ἀποβαλίνουσιν εἰς
 τὰ πολιτικά ἄνδρες οἱ τοιοῦτοι. ἐπειδὴν δὲ ἀνδρωθῶσι,
 b παιδεραστοῦσι καὶ πρὸς γάμους καὶ παιδοποιίας οὐ προσ-
 ἔχουσι τὸν νοῦν φύσει, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ νόμου ἀναγκάζονται
 ἀλλ' ἐξαρκεῖ αὐτοῖς μετ' ἀλλήλων καταζῆν ἀγάμοις. πάντως
 μὲν οὖν ὁ τοιοῦτος παιδεραστής τε καὶ φιλεραστής γίγνεται,
 5 ἀεὶ τὸ συγγενὲς ἀσπαζόμενος. ὅταν μὲν οὖν καὶ αὐτῷ
 ἐκείνῳ ἐντύχη τῷ αὐτοῦ ἡμίσει καὶ ὁ παιδεραστής καὶ
 ἄλλος πᾶς, τότε καὶ θαυμαστὰ ἐκπλήττονται φιλία τε καὶ
 c οἰκειότητι καὶ ἔρωτι, οὐκ ἐθέλοντες ὡς ἔπος εἰπεῖν χωρί-
 ζεσθαι ἀλλήλων οὐδὲ σμικρὸν χρόνον. καὶ οἱ διατελοῦντες
 μετ' ἀλλήλων διὰ βίου οὗτοί εἰσιν, οἳ οὐδ' ἂν ἔχοιεν εἰπεῖν
 5 ὅτι βούλονται σφίσι παρ' ἀλλήλων γίγνεσθαι. οὐδενὶ
 γὰρ ἂν δόξειεν τοῦτ' εἶναι ἢ τῶν ἀφροδισίων συνουσία, ὡς
 ἄρα τούτου ἕνεκα ἕτερος ἐτέρῳ χαίρει συνῶν οὕτως ἐπὶ
 μεγάλης σπουδῆς· ἀλλ' ἄλλο τι βουλομένη ἐκατέρου ἢ ψυχῇ
 d δῆλη ἐστίν, ἧ οὐ δύναται εἰπεῖν, ἀλλὰ μαντεύεται ἧ βού-
 λεται, καὶ αἰνίττεται. καὶ εἰ αὐτοῖς ἐν τῷ αὐτῷ κατακει-
 μένοις ἐπιστὰς ὁ Ἥφαιστος, ἔχων τὰ ὄργανα, ἔροιτο· “Τί
 5 ἔσθ' ὃ βούλεσθε, ὦ ἄνθρωποι, ὑμῖν παρ' ἀλλήλων γενέ-
 σθαι;” καὶ εἰ ἀποροῦντας αὐτοὺς πάλιν ἔροιτο· “Ἄρα γε
 τοῦδε ἐπιθυμεῖτε, ἐν τῷ αὐτῷ γενέσθαι ὅτι μάλιστα ἀλλή-
 λους, ὥστε καὶ νύκτα καὶ ἡμέραν μὴ ἀπολείπεσθαι ἀλλή-
 λων; εἰ γὰρ τούτου ἐπιθυμεῖτε, θέλω ὑμᾶς συντηῆσαι καὶ
 e συμφυσῆσαι εἰς τὸ αὐτό, ὥστε δὴ ὄντας ἕνα γεγονέναι
 καὶ ἕως τ' ἂν ζῆτε, ὡς ἕνα ὄντα, κοινῇ ἀμφοτέρους ζῆν,
 καὶ ἐπειδὴν ἀποθάνητε, ἐκεῖ αὖ ἐν Ἄιδου ἀντὶ δυοῖν ἕνα
 εἶναι κοινῇ τεθνεώτε· ἀλλ' ὁράτε εἰ τούτου ἐράτε καὶ

b7 ἐκπλήττονται TW: ἐκπλήττοντα B c4 οὐδενὶ Stobaeus:
 οὐδὲν BTW: οὐδὲ scr. recc. c6 χαίρει TW: χαίρειν B d6 ὅτι
 ... d7 ἀπολείπεσθαι om. W d8 θέλω B: ἐθέλω TW συντηῆσαι
 BT: ἐντηῆσαι W e1 συμφυσῆσαι BTW: συμφῦσαι bt e2 ζῆτε
 ὡς TW: ζητήσεως B

ἔξαρκεί ὑμῖν ἂν τούτου τύχητε·” ταῦτ’ ἀκούσας ἴσμεν ὅτι 5
 οὐδ’ ἂν εἰς ἐξαρνηθείη οὐδ’ ἄλλο τι ἂν φανείη βουλόμενος,
 ἀλλ’ ἀτεχνῶς οἴοιτ’ ἂν ἀκηκοέναι τοῦτο ὃ πάλαι ἄρα ἐπε-
 θύμει, συνελθὼν καὶ συντακείς τῷ ἐρωμένῳ ἐκ δυοῖν εἰς
 γενέσθαι. τοῦτο γάρ ἐστι τὸ αἴτιον, ὅτι ἡ ἀρχαία φύσις
 ἡμῶν ἦν αὕτη καὶ ἡμεν ὄλοι· τοῦ ὄλου οὖν τῇ ἐπιθυμίᾳ 10
 καὶ διώξει ἔρωσ ὄνομα. καὶ πρὸ τοῦ, ὥσπερ λέγω, ἐν 193
 ἡμεν, νυνὶ δὲ διὰ τὴν ἀδικίαν διωκίσθημεν ὑπὸ τοῦ θεοῦ,
 καθάπερ Ἀρκάδες ὑπὸ Λακεδαιμονίων· φόβος οὖν ἔστιν,
 εἰ μὴ κόσμιοι ὦμεν πρὸς τοὺς θεούς, ὅπως μὴ καὶ αὐθις
 διασχισθησόμεθα, καὶ περιίμεν ἔχοντες ὥσπερ οἱ ἐν ταῖς 5
 στήλαις καταγραφὴν ἐκτετυπωμένοι, διαπεπρισμένοι κατὰ
 τὰς ρῖνας, γεγονότες ὥσπερ λίσπαι. | ἀλλὰ τούτων ἕνεκα
 πάντ’ ἄνδρα χρὴ ἅπαντα παρακελεύεσθαι εὐσεβεῖν περὶ
 θεούς, ἵνα τὰ μὲν ἐκφύγωμεν, τῶν δὲ τύχωμεν, ὡς ὁ Ἔρωσ b
 ἡμῖν ἡγεμὼν καὶ στρατηγός. ᾧ μηδεὶς ἐναντία πρᾶττέτω—
 πρᾶττει δ’ ἐναντία ὅστις θεοῖς ἀπεχθάνεται—φίλοι γὰρ
 γενόμενοι καὶ διαλλαγέντες τῷ θεῷ ἐξευρήσομέν τε καὶ
 ἐντευξόμεθα τοῖς παιδικοῖς τοῖς ἡμετέροις αὐτῶν, ὃ τῶν νῦν 5
 ὀλίγοι ποιοῦσι. καὶ μή μοι ὑπολάβῃ Ἐρυξίμαχος, κωμῳδῶν
 τὸν λόγον, ὡς Πausανίαν καὶ Ἀγάθωνα λέγω—ἴσως μὲν
 γὰρ καὶ οὗτοι τούτων τυγχάνουσιν ὄντες καὶ εἰσιν ἀμφοτέροι c
 τὴν φύσιν ἄρρενες—λέγω δὲ οὖν ἔγωγε καθ’ ἀπάντων καὶ
 ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, ὅτι οὕτως ἂν ἡμῶν τὸ γένος εὐδαιμον
 γένοιτο, εἰ ἐκτελέσαιμεν τὸν ἔρωτα καὶ τῶν παιδικῶν τῶν
 αὐτοῦ ἕκαστος τύχοι εἰς τὴν ἀρχαίαν ἀπελθὼν φύσιν. εἰ 5
 δὲ τοῦτο ἄριστον, ἀναγκαῖον καὶ τῶν νῦν παρόντων τὸ
 τούτου ἐγγυτάτω ἄριστον εἶναι· τοῦτο δ’ ἐστὶ παιδικῶν τυχεῖν

e6 ἄλλο τι B: ἄλλο ὅτι TW e7 τοῦτο δ] τοῦ οὗ Badham
 e9 τοῦτο] τούτου Bast a5 διασχισθησόμεθα TW: διασχησθησώ-
 μεθα B a6 καταγραφὴν BTW: καταγραφῆ Schneider: κατὰ
 γραφὴν Ruhnken διαπεπρισμένοι TW: διαπεπρησμένοι B b1 ὡς
 BTW: ὡν recc. b6 μοι B: μου TW c5 τύχοι BT: τύχη W
 c6, 7 τὸ... ἐγγυτάτω BT: τῷ... ἐγγυτάτω W c7 τοῦτο TW:
 τοῦτον B

κατὰ νοῦν αὐτῷ πεφυκότων· οὐ δὴ τὸν αἴτιον θεὸν ὑμνοῦντες
d δικαίως ἂν ὑμνοῖμεν Ἐρωτα, ὃς ἐν τε τῷ παρόντι ἡμᾶς
 πλείστα ὀνύνησι εἰς τὸ οἰκεῖον ἄγων, καὶ εἰς τὸ ἔπειτα
 ἐλπίδας μεγίστας παρέχεται, ἡμῶν παρεχομένων πρὸς θεοὺς
 εὐσέβειαν, καταστήσας ἡμᾶς εἰς τὴν ἀρχαίαν φύσιν καὶ
5 ἰασάμενος μακαρίους καὶ εὐδαίμονας ποιῆσαι.

Οὗτος, ἔφη, ὦ Ἐρυξίμαχε, ὁ ἐμὸς λόγος ἐστὶ περὶ
 Ἐρωτος, ἀλλοῖος ἢ ὁ σός. ὥσπερ οὖν ἐδεήθην σου, μὴ
 κωμωδήσης αὐτόν, ἵνα καὶ τῶν λοιπῶν ἀκούσωμεν τί ἕκαστος
e ἐρεῖ, μᾶλλον δὲ τί ἑκάτερος· Ἀγάθων γὰρ καὶ Σωκράτης
 λοιποί.

Ἄλλὰ πείσομαί σοι, ἔφη φάναι τὸν Ἐρυξίμαχον· καὶ
 γὰρ μοι ὁ λόγος ἠδέως ἐρρήθη. καὶ εἰ μὴ συνήδη Σω-
5 κράτει τε καὶ Ἀγάθωνι δεινοῖς οὔσι περὶ τὰ ἐρωτικά, πάνν
 ἂν ἐφοβούμην μὴ ἀπορήσωσι λόγων διὰ τὸ πολλὰ καὶ
 παντοδαπὰ εἰρησθαι· νῦν δὲ ὅμως θαρρῶ.

194 Τὸν οὖν Σωκράτη εἰπεῖν Καλῶς γὰρ αὐτὸς ἠγώνισαι,
 ὦ Ἐρυξίμαχε· εἰ δὲ γένοιο οὐ νῦν ἐγὼ εἶμι, μᾶλλον δὲ
 ἴσως οὐ ἔσομαι ἐπειδὰν καὶ Ἀγάθων εἶπη εὔ, καὶ μάλ' ἂν
 φοβοῖο καὶ ἐν παντὶ εἴης ὥσπερ ἐγὼ νῦν.

5 Φαρμάττειν βούλει με, ὦ Σώκρατες, εἰπεῖν τὸν Ἀγάθωνα,
 ἵνα θορυβηθῶ διὰ τὸ οἶεσθαι τὸ θέατρον προσδοκίαν μεγάλην
 ἔχειν ὡς εὔ ἐροῦντος ἐμοῦ.

Ἐπιλήσμων μεντὰν εἶην, ὦ Ἀγάθων, εἰπεῖν τὸν Σω-
b κράτη, εἰ ἰδὼν τὴν σὴν ἀνδρείαν καὶ μεγαλοφροσύνην
 ἀναβαίνοντος ἐπὶ τὸν ὀκρίβαντα μετὰ τῶν ὑποκριτῶν, καὶ
 βλέψαντος ἐναντία τοσοῦτῳ θεάτρῳ, μέλλοντος ἐπιδείξεσθαι
 σαντοῦ λόγους, καὶ οὐδ' ὅπωςτιοῦν ἐκπλαγέντος, νῦν
5 οἰηθείην σε θορυβήσεσθαι ἔνεκα ἡμῶν ὀλίγων ἀνθρώπων.

d 1 τε TW: om. B **d** 7 ἀλλοῖος TW: ἀλλ' οἶος B **e** 6 ἀπορή-
 σωσι TW: ἀπορήσω B **a** 2 οὐ νῦν TW: ου νῦν B **a** 3 ἴσως οὐ
 TW: ἴσως ου B: οὐ ἴσως Schanz post εὔ dist. Vahlen **b** 2 ὀκρι-
 βάντα TW: ἀκριβαντα B **b** 3 ἐπιδείξεσθαι B: ἐπιδείξασθαι TW
b 5 θορυβήσεσθαι TW: θορυβηθήσεσθαι B

Τί δέ, ὦ Σώκρατες; τὸν Ἀγάθωνα φάναι, οὐ δήπου με οὕτω θεάτρου μεστὸν ἡγήσῃ ὥστε καὶ ἀγνοεῖν ὅτι νοῦν ἔχοντι ὀλίγοι ἔμφρονες πολλῶν ἀφρόνων φοβερώτεροι;

Οὐ μεντὰν καλῶς ποιοίην, φάναι, ὦ Ἀγάθων, περὶ σοῦ c
τι ἐγὼ ἄγροικον δοξάζων· ἀλλ' εὖ οἶδα ὅτι εἴ τισιν ἐντύχοις
οὓς ἡγοῖο σοφούς, μᾶλλον ἂν αὐτῶν φροντίζοις ἢ τῶν
πολλῶν. ἀλλὰ μὴ οὐχ οὗτοι ἡμεῖς ὦμεν—ἡμεῖς μὲν γὰρ
καὶ ἐκεῖ παρήμεν καὶ ἡμεν τῶν πολλῶν—εἰ δὲ ἄλλοις 5
ἐντύχοις σοφοῖς, τάχ' ἂν αἰσχύνοιο αὐτούς, εἴ τι ἴσως
οἴοιο αἰσχρὸν ὄν ποιεῖν· ἢ πῶς λέγεις;

Ἀληθῆ λέγεις, φάναι.

Τοὺς δὲ πολλοὺς οὐκ ἂν αἰσχύνοιο εἴ τι οἴοιο αἰσχρὸν
ποιεῖν; 10

Καὶ τὸν Φαῖδρον ἔφη ὑπολαβόντα εἰπεῖν ὦ φίλε d
Ἀγάθων, ἔαν ἀποκρίνη Σωκράτει, οὐδὲν ἔτι διοίσει αὐτῷ
ὀπηροῦν τῶν ἐνθάδε ὀτιοῦν γίνεσθαι, ἔαν μόνον ἔχη ὅτῳ
διαλέγηται, ἄλλως τε καὶ καλῷ. ἐγὼ δὲ ἠδέως μὲν ἀκούω
Σωκράτους διαλεγομένου, ἀναγκαῖον δέ μοι ἐπιμεληθῆναι 5
τοῦ ἐγκωμίου τῷ Ἐρωτι καὶ ἀποδέξασθαι παρ' ἐνὸς ἐκάστου
ὑμῶν τὸν λόγον· ἀποδοὺς οὖν ἐκάτερος τῷ θεῷ οὕτως ἦδη
διαλεγέσθω.

Ἀλλὰ καλῶς λέγεις, ὦ Φαῖδρε, φάναι τὸν Ἀγάθωνα, e
καὶ οὐδέν με κωλύει λέγειν· Σωκράτει γὰρ καὶ αὐθις ἔσται
πολλάκις διαλέγεσθαι.

Ἐγὼ δὲ δὴ βούλομαι πρῶτον μὲν εἰπεῖν ὡς χρή με εἰπεῖν,
ἔπειτα εἰπεῖν. δοκοῦσι γὰρ μοι πάντες οἱ πρόσθεν εἰρηκότες 5
οὐ τὸν θεὸν ἐγκωμιάζειν ἀλλὰ τοὺς ἀνθρώπους εὐδαιμονίζειν
τῶν ἀγαθῶν ὧν ὁ θεὸς αὐτοῖς αἴτιος· ὁποῖος δέ τις αὐτὸς ὧν
ταῦτα ἔδωρήσατο, οὐδεὶς εἴρηκεν. εἰς δὲ τρόπος ὀρθὸς παντὸς 195
ἐπαίνου περὶ παντός, λόγῳ διελθεῖν οἷος οἶων αἴτιος ὧν

c 6 ἴσως secl. Schanz: πῶς Usener c 7 ἂν secl. F. A. Wolf
c 9 οἴοιο T W: οἴοιο B e 4 ὡς B T W: ἦ vulg. a 1 ὀρθὸς B:
om. T W a 2 οἷς οἶων ex emend. T: οἷος ὧν B T W

τυγχάνει περὶ οὗ ἂν ὁ λόγος ἦ. οὕτω δὴ τὸν Ἔρωτα καὶ
 ἡμᾶς δίκαιον ἐπαινέσαι πρῶτον αὐτὸν οἶός ἐστιν, ἔπειτα
 5 τὰς δόσεις. φημὶ οὖν ἐγὼ πάντων θεῶν εὐδαιμόνων οὕτων
 Ἔρωτα, εἰ θέμις καὶ ἀνεμέσητον εἰπεῖν, εὐδαιμονέστατον
 εἶναι αὐτῶν, κάλλιστον ὄντα καὶ ἄριστον. ἔστι δὲ κάλλιστος
 ὦν τοιόσδε. πρῶτον μὲν νεώτατος θεῶν, ὦ Φαίδρε. μέγα
 b δὲ τεκμήριον τῷ λόγῳ αὐτὸς παρέχεται, φεύγων φυγῇ τὸ
 γήρας, ταχὺ ὅν δῆλον ὅτι· θάττον γοῦν τοῦ δέοντος ἡμῖν
 προσέρχεται. ὃ δὴ πέφυκεν Ἔρωσ μισεῖν καὶ οὐδ' ἐντὸς
 πολλοῦ πλησιάζειν. μετὰ δὲ νέων ἀεὶ σύνεστί τε καὶ ἔστιν·
 5 ὁ γὰρ παλαιὸς λόγος εὖ ἔχει, ὡς ὅμοιον ὁμοίῳ ἀεὶ πελάζει.
 ἐγὼ δὲ Φαίδρῳ πολλὰ ἄλλα ὁμολογῶν τοῦτο οὐχ ὁμολογῶ,
 ὡς Ἔρωσ Κρόνου καὶ Ἰαπετοῦ ἀρχαιότερός ἐστιν, ἀλλὰ
 c φημι νεώτατον αὐτὸν εἶναι θεῶν καὶ ἀεὶ νέον, τὰ δὲ παλαιὰ
 πράγματα περὶ θεοῦς, ἃ Ἡσίοδος καὶ Παρμενίδης λέγουσιν,
 Ἄνάγκη καὶ οὐκ Ἔρωτι γεγενῆσθαι, εἰ ἐκεῖνοι ἀληθῆ ἔλεγον·
 οὐ γὰρ ἂν ἐκτομαὶ οὐδὲ δεσμοὶ ἀλλήλων ἐγίγνοντο καὶ ἄλλα
 5 πολλὰ καὶ βίαια, εἰ Ἔρωσ ἐν αὐτοῖς ἦν, ἀλλὰ φιλία καὶ
 εἰρήνη, ὥσπερ νῦν, ἐξ οὗ Ἔρωσ τῶν θεῶν βασιλεύει. νέος
 μὲν οὖν ἐστι, πρὸς δὲ τῷ νέῳ ἀπαλός· ποιητοῦ δ' ἐστιν
 d ἐνδεὴς οἶος ἦν Ὀμηρος πρὸς τὸ ἐπιδείξαι θεοῦ ἀπαλότητα.
 Ὀμηρος γὰρ Ἄτην θεόν τέ φησιν εἶναι καὶ ἀπαλήν—τοὺς
 γοῦν πόδας αὐτῆς ἀπαλοὺς εἶναι—λέγων

τῆς μένθ' ἀπαλοὶ πόδες· οὐ γὰρ ἐπ' οὐδεις
 5 πίνυται, ἀλλ' ἄρα ἦ γε κατ' ἀνδρῶν κράατα βαίνει.

καλῶ οὖν δοκεῖ μοι τεκμηρίῳ τὴν ἀπαλότητα ἀποφαίνειν,
 ὅτι οὐκ ἐπὶ σκληροῦ βαίνει, ἀλλ' ἐπὶ μαλθακοῦ. τῷ αὐτῷ

b 2 ὃν B W : οὖν T b 3 ἔρωσ T W : ἔρωτος B οὐδ' ἐντὸς Sto-
 baeus : οὐ δόντος B : οὐδ' ὄντος T W b 4 πλησιάζειν T W Stobaeus :
 πλησιάζει B ἔστιν] ἔστι νέος Sauppe : ἔσται Diels c 2 πρά-
 γματα T W Stobaeus : γράμματα B παρμενίδης T W : παρμενείδης B
 d 3 εἶναι B T W : φησιν εἶναι Stobaeus d 4 τῆς B T W Stobaeus :
 τῆ Aristarchus Homeri codices (T 92) οὐδεις B T : οὐδεὶ W Homeri
 codices d 5 πίνυται W et ex πίνυται T : πίνυται B d 7 τῷ
 αὐτῷ T W Stobaeus : τὸ αὐτὸ B

δὴ καὶ ἡμεῖς χρησόμεθα τεκμηρίῳ περὶ Ἐρωτα ὅτι ἀπαλός. **e**
οὐ γὰρ ἐπὶ γῆς βαίνει οὐδ' ἐπὶ κρανίων, ἃ ἔστιν οὐ πάνυ
μαλακά, ἀλλ' ἐν τοῖς μαλακωτάτοις τῶν ὄντων καὶ βαίνει
καὶ οἰκεῖ. ἐν γὰρ ἤθεσι καὶ ψυχαῖς θεῶν καὶ ἀνθρώπων τὴν
οἴκησιν ἴδρυνται, καὶ οὐκ αὖ ἐξῆς ἐν πάσαις ταῖς ψυχαῖς, ἀλλ'
ἦτιμι ἂν σκληρὸν ἦθος ἐχούσῃ ἐντύχῃ, ἀπέρχεται, ἣ δ' ἂν
μαλακόν, οἰκίζεται. ἀπτόμενον οὖν ἀεὶ καὶ ποσὶν καὶ πάντῃ
ἐν μαλακωτάτοις τῶν μαλακωτάτων, ἀπαλώτατον ἀνάγκη
εἶναι. νεώτατος μὲν δὴ ἔστι καὶ ἀπαλώτατος, πρὸς δὲ **196**
τούτοις ὑγρὸς τὸ εἶδος. οὐ γὰρ ἂν οἴός τ' ἦν πάντῃ περι-
πτύσσεσθαι οὐδὲ διὰ πάσης ψυχῆς καὶ εἰσιῶν τὸ πρῶτον
λανθάνειν καὶ ἐξιών, εἰ σκληρὸς ἦν. συμμέτρου δὲ καὶ
ὑγρᾶς ἰδέας μέγα τεκμήριον ἢ εὐσχημοσύνη, ἃ δὴ δια- **5**
φερόντως ἐκ πάντων ὁμολογουμένως Ἐρωσ ἐχει. ἀσχημοσύνη
γὰρ καὶ Ἐρωτι πρὸς ἀλλήλους ἀεὶ πόλεμος. χροῶς δὲ
κάλλος ἢ κατ' ἄνθη δίαίτα τοῦ θεοῦ σημαίνει· ἀνανθεῖ γὰρ
καὶ ἀπνηθηκότης καὶ σώματι καὶ ψυχῇ καὶ ἄλλῳ ὄτρωσιν οὐκ **b**
ἐνίξει Ἐρωσ, οὐ δ' ἂν εὐανθήσ τε καὶ εὐώδης τόπος ἦ,
ἐνταῦθα δὲ καὶ ἴζει καὶ μένει.

Περὶ μὲν οὖν κάλλους τοῦ θεοῦ καὶ ταῦτα ἱκανὰ καὶ ἔτι
πολλὰ λείπεται, περὶ δὲ ἀρετῆς Ἐρωτος μετὰ ταῦτα λεκτέον, **5**
τὸ μὲν μέγιστον ὅτι Ἐρωσ οὐτ' ἀδικεῖ οὐτ' ἀδικεῖται οὔτε
ὑπὸ θεοῦ οὔτε θεόν, οὔτε ὑπ' ἀνθρώπου οὔτε ἀνθρωπον. οὔτε
γὰρ αὐτὸς βία πάσχει, εἴ τι πάσχει—βία γὰρ Ἐρωτος οὐχ
ἄπτεται· οὔτε ποιῶν ποιεῖ—πᾶς γὰρ ἐκὼν Ἐρωτι πᾶν **c**
ὑπηρετεῖ, ἃ δ' ἂν ἐκὼν ἐκόντι ὁμολογήσῃ, φασὶν “οἱ πόλεως
βασιλῆς νόμοι” δίκαια εἶναι. πρὸς δὲ τῇ δικαιοσύνῃ σωφρο-
σύνης πλείστης μετέχει. εἶναι γὰρ ὁμολογεῖται σωφροσύνη
τὸ κρατεῖν ἡδονῶν καὶ ἐπιθυμιῶν, Ἐρωτος δὲ μηδεμίαν **5**

e 1 χρησόμεθα W Stobaeus: χρησώμεθα B T **e 5** ἐξῆς T W: ἐξ
ἦς B **a 3** καὶ (ante εἰσιῶν) B T: om. W **a 8** τοῦ B T: om. W
b 3 δὲ Stobaeus: om. B T W **c 2** ἂν B T W Stobaeus: ἂν τις
vulg. πόλεως B T W: τῶν πόλεων Stobaeus **c 4** πλείστης]
πλείστον Cobet εἶναι B T: om. W

ἡδονὴν κρείττω εἶναι· εἰ δὲ ἦπτους, κρατοῦντ' ἂν ὑπὸ Ἐρωτος, ὁ δὲ κρατοῖ, κρατῶν δὲ ἡδονῶν καὶ ἐπιθυμιῶν ὁ Ἐρως δια-
 φερόντως ἂν σωφρονοῖ. καὶ μὴν εἰς γε ἀνδρείαν Ἐρωτι
 d “οὐδ' Ἀρης ἀνθίσταται.” οὐ γὰρ ἔχει Ἐρωτὰ Ἀρης,
 ἀλλ' Ἐρως Ἀρη—Ἀφροδίτης, ὡς λόγος—κρείττων δὲ ὁ ἔχων
 τοῦ ἐχομένου· τοῦ δ' ἀνδρειοτάτου τῶν ἄλλων κρατῶν πάντων
 ἂν ἀνδρειότατος εἴη. περὶ μὲν οὖν δικαιοσύνης καὶ σωφρο-
 5 σύνης καὶ ἀνδρείας τοῦ θεοῦ εἴρηται, περὶ δὲ σοφίας λείπεται
 ὅσον οὖν δυνατόν, πειρατέου μὴ ἐλλείπειν. καὶ πρῶτον μὲν,
 ἴν' αὖ καὶ ἐγὼ τὴν ἡμετέραν τέχνην τιμήσω ὥσπερ Ἐρυξί-
 e μαχος τὴν αὐτοῦ, ποιητῆς ὁ θεὸς σοφὸς οὕτως ὥστε καὶ
 ἄλλον ποιῆσαι· πᾶς γοῦν ποιητῆς γίγνεται, “κἂν ἄμουσος
 ἢ τὸ πρῖν,” οὐ ἂν Ἐρως ἄψηται. ᾗ δὴ πρέπει ἡμᾶς
 μαρτυρίῳ χρῆσθαι, ὅτι ποιητῆς ὁ Ἐρως ἀγαθὸς ἐν κεφαλαίῳ
 5 πᾶσαν ποίησιν τὴν κατὰ μουσικὴν· ἂ γάρ τις ἢ μὴ ἔχει ἢ
 μὴ οἶδεν, οὐτ' ἂν ἐτέρῳ δοίη οὐτ' ἂν ἄλλον διδάξειεν. καὶ
 197 μὲν δὴ τὴν γε τῶν ζώων ποίησιν πάντων τίς ἐναντιώσεται
 μὴ οὐχὶ Ἐρωτος εἶναι σοφίαν, ἢ γίγνεται τε καὶ φύεται
 πάντα τὰ ζῶα; ἀλλὰ τὴν τῶν τεχνῶν δημιουργίαν οὐκ
 ἴσμεν, ὅτι οὐ μὲν ἂν ὁ θεὸς οὗτος διδάσκαλος γένηται,
 5 ἐλλόγιμος καὶ φανὸς ἀπέβη, οὐ δ' ἂν Ἐρως μὴ ἐφά-
 ψηται, σκοτεινός; τοξικὴν γε μὴν καὶ ἰατρικὴν καὶ μαντικὴν
 Ἀπόλλων ἀνῆῦρεν ἐπιθυμίας καὶ ἔρωτος ἡγεμονεύσαντος,
 b ὥστε καὶ οὗτος Ἐρωτος ἂν εἴη μαθητῆς, καὶ Μοῦσαι
 μουσικῆς καὶ Ἡφαιστος χαλκείας καὶ Ἀθηνᾶ ἰστουργίας
 καὶ Ζεὺς κυβερνᾶν θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων. ὅθεν δὴ
 καὶ κατεσκευάσθη τῶν θεῶν τὰ πράγματα Ἐρωτος ἐγγε-
 5 νομένου, δῆλον ὅτι κάλλους—αἴσχει γὰρ οὐκ ἔπι ἔρως—πρὸ
 τοῦ δέ, ὥσπερ ἐν ἀρχῇ εἶπον, πολλὰ καὶ δεινὰ θεοῖς ἐγίγνετο,

d 4 ἂν TW: om. B d 7 ἴν' αὖ TW: αὖ B: ἴν' οὖν Stobaeus
 e 2 κἂν TW: καὶ B e 4 χρῆσθαι BTW: χρῆσασθαι Stobaeus
 e 5 ἔχει Bw: ἔχη TW a 1 μὲν BT: μὴν W b 5 ἔπι scripsi
 et sic fort. pr. B (fort. ἔτι Schanz: ἔστιν apogr. D): ἔπεστιν TW
 Stobaeus: ἐνι corr. b: οὐκ ἐνεστιν in marg. rec. b

ὡς λέγεται, διὰ τὴν τῆς Ἀνάγκης βασιλείαν· ἐπειδὴ δ' ὁ θεὸς οὗτος ἔφν, ἐκ τοῦ ἔραν τῶν καλῶν πάντ' ἀγαθὰ γέγονεν καὶ θεοῖς καὶ ἀνθρώποις.

Οὕτως ἐμοὶ δοκεῖ, ὦ Φαῖδρε, Ἔρως πρῶτος αὐτὸς ὧν **c** κάλλιστος καὶ ἄριστος μετὰ τοῦτο τοῖς ἄλλοις ἄλλων τοιούτων αἴτιος εἶναι. ἐπέρχεται δέ μοί τι καὶ ἔμμετρον εἰπεῖν, ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ ποιῶν

εἰρήνην μὲν ἐν ἀνθρώποις, πελάγει δὲ γαλήνην **5**
νηνεμίαν, ἀνέμων κοίτην ὕπνου τ' ἐνὶ κήδει.

οὗτος δὲ ἡμᾶς ἀλλοτριότητος μὲν κενοῖ, οἰκειότητος δὲ πληροῖ, **d**
τὰς τοιάσδε συνόδους μετ' ἀλλήλων πάσας τιθεὶς συνιέναι, ἐν ἑορταῖς, ἐν χοροῖς, ἐν θυσίαισι γιγνόμενος ἡγεμῶν· πράγματα μὲν πορίζων, ἀγριότητα δ' ἐξορίζων· φιλόδωρος εὐμενείας, ἄδωρος δυσμενείας· ἴλεως ἀγαθός· θεατὸς σοφοῖς, **5** ἀγαστὸς θεοῖς· ζηλωτὸς ἀμοίροις, κτητὸς εὐμοίροις· τρυφῆς, ἀβρότητας, χλιδῆς, χαρίτων, ἡμέρου, πόθου πατήρ· ἐπιμελῆς ἀγαθῶν, ἀμελῆς κακῶν· ἐν πόνῳ, ἐν φόβῳ, ἐν πόθῳ, ἐν λόγῳ κυβερνήτης, ἐπιβάτης, παραστάτης τε καὶ σωτήρ **e** ἄριστος, συμπάντων τε θεῶν καὶ ἀνθρώπων κόσμος, ἡγεμῶν κάλλιστος καὶ ἄριστος, ᾧ χρὴ ἔπεσθαι πάντα ἄνδρα ἐφνμνούντα καλῶς, ᾧδῆς μετέχοντα ἢν ἄδει θέλων πάντων θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων νόημα. **5**

Οὗτος, ἔφη, ὁ παρ' ἐμοῦ λόγος, ὦ Φαῖδρε, τῷ θεῷ ἀνακείσθω, τὰ μὲν παιδιᾶς, τὰ δὲ σπουδῆς μετρίας, καθ' ὅσον ἐγὼ δύναμαι, μετέχων.

c 3 ἔμμετρον B TW Stobaeus: ἐμμέτρως Hermogenes **c 6** ἀνέμων BTW: τ' ἀνέμων Stobaeus: δ' ἀνέμοις Hermogenes κοίτην BTW: κοίτην τ' Stobaeus: κοίτη θ' G. Dindorf τ' ἐνὶ κήδει Stobaeus Hermogenes: τε νικηδεῖ B: τε νηκηδῆ T: τε νικῆδει W (in marg. γρ. καὶ νηκηδεῖ) **d 3** θυσίαισι W: θυσίαις BT: εὐθυμίαις Stobaeus **d 5** ἴλεως ἀγαθός BTW: ἴλεως ἀγαθοῖς Stobaeus: ἴλεως ἀγαθός Usener **d 7** χλιδῆς (sic) T (sed í ex ἡ): χληδῆς B: χληδῆς W ἡμέρου TW: ἡμέρου B πόθου om. Stobaeus **d 8** ἀμελῆς TW: ἀνελῆς B ἐν φόβῳ ἐν πόθῳ ἐν πόνῳ ἐν μόγῳ Schütz: ἐν πόνῳ ἐν φόβῳ ἐν μόθῳ ἐν μόγῳ Jahn: ἐν πόνῳ ἐν φόβῳ ἐν μόθῳ ἐν λόχῳ Rettig: alii alia **e 2** καὶ BT: om. W **e 4** καλῶς BTW: καλῆς Stobaeus: καλῶς καλῆς vulg.

198 Εἰπόντος δὲ τοῦ Ἀγάθωνος πάντας ἔφη ὁ Ἀριστόδημος ἀναθορυβῆσαι τοὺς παρόντας, ὡς πρεπόντως τοῦ νεανίσκου εἰρηκότος καὶ αὐτῷ καὶ τῷ θεῷ. τὸν οὖν Σωκράτη εἰπεῖν βλέψαντα εἰς τὸν Ἐρυξίμαχον, Ἄρά σοι δοκῶ, φάναι, ὦ
5 παῖ Ἀκουμενοῦ, ἀδεῆς πάλαι δέος δεδιέναι, ἀλλ' οὐ μαντικῶς ἀ νυνδὴ ἔλεγον εἰπεῖν, ὅτι Ἀγάθων θαυμαστῶς ἔροι, ἐγὼ δ' ἀπορήσοιμι;

Τὸ μὲν ἕτερον, φάναι τὸν Ἐρυξίμαχον, μαντικῶς μοι δοκεῖς εἰρηκέναι, ὅτι Ἀγάθων εὖ ἔρεί· τὸ δὲ σὲ ἀπορήσειν,
10 οὐκ οἶμαι.

b Καὶ πῶς, ὦ μακάριε, εἰπεῖν τὸν Σωκράτη, οὐ μέλλω ἀπορεῖν καὶ ἐγὼ καὶ ἄλλος ὅστισούν, μέλλων λέξειν μετὰ καλὸν οὕτω καὶ παντοδαπὸν λόγον ῥηθέντα; καὶ τὰ μὲν ἄλλα οὐχ ὁμοίως μὲν θαυμαστά· τὸ δὲ ἐπὶ τελευτῆς τοῦ κάλλους
5 τῶν ὀνομάτων καὶ ῥημάτων τίς οὐκ ἂν ἐξεπλάγη ἀκούων; ἐπεὶ ἔγωγε ἐνθυμούμενος ὅτι αὐτὸς οὐχ οἶός τ' ἔσομαι οὐδ' ἐγγὺς τούτων οὐδὲν καλὸν εἰπεῖν, ὑπ' αἰσχύνης ὀλίγου
c ἀποδρὰς ᾧχόμην, εἴ πη εἶχον. καὶ γάρ με Γοργίου ὁ λόγος ἀνεμίμησκειν, ὥστε ἀτεχνῶς τὸ τοῦ Ὀμήρου ἐπεπόνθη· ἐφοβούμην μή μοι τελευτῶν ὁ Ἀγάθων Γοργίου κεφαλὴν
5 δευοῦ λέγειν ἐν τῷ λόγῳ ἐπὶ τὸν ἐμὸν λόγον πέμψας αὐτόν με λίθον τῇ ἀφωνίᾳ ποιήσειεν. καὶ ἐνενόησα τότε ἄρα καταγέλαστος ὢν, ἥνίκα ὑμῖν ὠμολόγουν ἐν τῷ μέρει μεθ'
d ὑμῶν ἐγκωμιάσασθαι τὸν Ἐρωτα καὶ ἔφη εἶναι δευὸς τὰ ἐρωτικά, οὐδὲν εἰδὼς ἄρα τοῦ πράγματος, ὡς ἔδει ἐγκωμιάζειν ὅτιοῦν. ἐγὼ μὲν γὰρ ὑπ' ἀβελτηρίας ᾧμην δεῖν τάληθῆ
λέγειν περὶ ἐκάστου τοῦ ἐγκωμιαζομένου, καὶ τοῦτο μὲν
5 ὑπάρχειν, ἐξ αὐτῶν δὲ τούτων τὰ κάλλιστα ἐκλεγομένους ὡς εὐπρεπέστατα τιθέναι· καὶ πάνυ δὴ μέγα ἐφρόνου ὡς εὖ ἐρῶν, ὡς εἰδὼς τὴν ἀλήθειαν τοῦ ἐπαιεῖν ὅτιοῦν. τὸ δὲ ἄρα,

a 2 πρεπόντως bt: πρέποντος BTW a 8 μοι δοκεῖς B: δοκεῖς μοι TW
b 3 οὕτω καὶ παντοδαπὸν B: καὶ παντοδαπὸν οὕτω TW
b 4 μὲν BTW: om. Vind. 21 b 5 ἀκούων BT: om. W b 6 οἶός τ' BT: οἶος W
c 4 ἐν τῷ λόγῳ secl. Usener d 3 ἀβελτηρίας B: ἀβελτηρίας TW

ὡς ἕοικεν, οὐ τοῦτο ἦν τὸ καλῶς ἐπαινεῖν ὁτιοῦν, ἀλλὰ τὸ ὡς
 μέγιστα ἀνατιθέναι τῷ πράγματι καὶ ὡς κάλλιστα, ἐάν τε ἦ e
 οὕτως ἔχοντα ἐάν τε μὴ· εἰ δὲ ψευδῆ, οὐδὲν ἄρ' ἦν πρᾶγμα.
 προυρρήθη γάρ, ὡς ἕοικεν, ὅπως ἕκαστος ἡμῶν τὸν Ἐρωτα
 ἐγκωμιάζειν δόξει, οὐχ ὅπως ἐγκωμιάσεται. διὰ ταῦτα δὴ
 οἶμαι πάντα λόγον κινοῦντες ἀνατίθετε τῷ Ἐρωτι, καὶ 5
 φατε αὐτὸν τοιοῦτόν τε εἶναι καὶ τοσοῦτων αἴτιον, ὅπως ἂν
 φαίνηται ὡς κάλλιστος καὶ ἄριστος, δῆλον ὅτι τοῖς μὴ γιγνω- 199
 σκουσιν—οὐ γὰρ δήπου τοῖς γε εἰδόσιν—καὶ καλῶς γ' ἔχει
 καὶ σεμνῶς ὁ ἔπαινος. ἀλλὰ γὰρ ἐγὼ οὐκ ἤδη ἄρα τὸν
 τρόπον τοῦ ἐπαίνου, οὐ δ' εἰδῶς ὑμῖν ὠμολόγησα καὶ αὐτὸς
 ἐν τῷ μέρει ἐπαιέσεσθαι. ἡ γλῶσσα οὖν ὑπέσχετο, ἡ δὲ 5
 φρῆν οὐ· χαιρέτω δή. οὐ γὰρ ἔτι ἐγκωμιάζω τοῦτον τὸν
 τρόπον—οὐ γὰρ ἂν δυναίμην—οὐ μέντοι ἀλλὰ τά γε ἀληθῆ,
 εἰ βούλεσθε, ἐθέλω εἰπεῖν κατ' ἐμαυτόν, οὐ πρὸς τοὺς b
 ὑμετέρους λόγους, ἵνα μὴ γέλωτα ὄφλω. ὄρα οὖν, ὦ Φαῖδρε,
 εἴ τι καὶ τοιούτου λόγου δέη, περὶ Ἐρωτος τάληθῆ λεγόμενα
 ἀκούειν, ὀνομάσει δὲ καὶ θέσει ῥημάτων τοιαύτη ὅποια δᾶν
 τις τύχη ἐπελθοῦσα. 5

Τὸν οὖν Φαῖδρον ἔφη καὶ τοὺς ἄλλους κελεύειν λέγειν,
 ὅπη αὐτὸς οἶοιτο δεῖν εἰπεῖν, ταύτην.

Ἔτι τοίνυν, φάναι, ὦ Φαῖδρε, πάρες μοι Ἀγάθωνα σμίκρ'
 ἅττα ἐρέσθαι, ἵνα ἀνομολογησάμενος παρ' αὐτοῦ οὕτως ἦδη
 λέγω. 10

Ἄλλὰ παρήμι, φάναι τὸν Φαῖδρον, ἀλλ' ἐρώτα. μετὰ c
 ταῦτα δὴ τὸν Σωκράτη ἔφη ἐνθένδε ποθὲν ἄρξασθαι.

Καὶ μὴν, ὦ φίλε Ἀγάθων, καλῶς μοι ἔδοξας καθηγή-
 σασθαι τοῦ λόγου, λέγων ὅτι πρῶτον μὲν δέοι αὐτὸν ἐπιδειξάι
 ὁποῖός τις ἐστίν ὁ Ἐρως, ὕστερον δὲ τὰ ἔργα αὐτοῦ. ταύτην 5

ε 4 δόξει Stephanus: δόξη B T W α 2 γὰρ δήπου Cobet: γὰρ ἂν
 που T W: γὰρ που B α 3 ἦδη ἄρα T: ἦδη B W α 5 γλῶσσα W:
 γλῶττα B T β 4 ὀνομάσει W: ὀνόμασι B T δᾶν Usener (δὴ ἂν
 Stallbaum): δ' ἂν B: δ' ἂν T W

τὴν ἀρχὴν πάνυ ἀγαμαί. ἴθι οὖν μοι περὶ Ἔρωτος, ἐπειδὴ
καὶ τὰλλα καλῶς καὶ μεγαλοπρεπῶς διήλθες οἴος ἐστὶ, καὶ
d τὸδε εἰπέ· πότερόν ἐστι τοιοῦτος οἴος εἶναι τινος ὁ Ἔρωτος
ἔρωτος, ἢ οὐδενός; ἐρωτῶ δ' οὐκ εἰ μητρός τινος ἢ πατρός
ἐστὶν—γελοῖον γὰρ ἂν εἴη τὸ ἐρώτημα εἰ Ἔρωτος ἐστὶν ἔρωτος
μητρός ἢ πατρός—ἀλλ' ὥσπερ ἂν εἰ αὐτὸ τοῦτο πατέρα
5 ἠρώτων, ἄρα ὁ πατήρ ἐστὶ πατήρ τινος ἢ οὐ; εἶπες ἂν
δήπου μοι, εἰ ἐβούλου καλῶς ἀποκρίνασθαι, ὅτι ἐστὶν ὑέος
γε ἢ θυγατρὸς ὁ πατήρ πατήρ· ἢ οὐ;

Πάνυ γε, φάναι τὸν Ἀγάθωνα.

Οὐκοῦν καὶ ἡ μήτηρ ὡσαύτως; Ὁμολογεῖσθαι καὶ τοῦτο.

e Ἔτι τοίνυν, εἰπεῖν τὸν Σωκράτη, ἀπόκριναὶ ὀλίγῳ πλείω,
ἵνα μᾶλλον καταμάθῃς ὁ βούλομαι. εἰ γὰρ ἐροίμην, “Τί
δέ; ἀδελφός, αὐτὸ τοῦθ' ὅπερ ἐστὶν, ἐστὶ τινὸς ἀδελφὸς ἢ
οὐ;” Φάναι εἶναι.

5 Οὐκοῦν ἀδελφοῦ ἢ ἀδελφῆς; Ὁμολογεῖν.

Πειρῶ δὴ, φάναι, καὶ τὸν ἔρωτα εἰπεῖν. ὁ Ἔρωτος ἔρωτος
ἐστὶν οὐδενός ἢ τινός;

Πάνυ μὲν οὖν ἐστὶν.

200 Τοῦτο μὲν τοίνυν, εἰπεῖν τὸν Σωκράτη, φύλαξον παρὰ
σαντῶ μεμνημένος ὅτου· τοσόνδε δὲ εἰπέ, πότερον ὁ Ἔρωτος
ἐκείνου οὐ ἐστὶν ἔρωτος, ἐπιθυμῆ αὐτοῦ ἢ οὐ;

Πάνυ γε, φάναι.

5 Πότερον ἔχων αὐτὸ οὐ ἐπιθυμῆ τε καὶ ἐρᾶ, εἴτα ἐπιθυμῆ
τε καὶ ἐρᾶ, ἢ οὐκ ἔχων;

Οὐκ ἔχων, ὡς τὸ εἰκός γε, φάναι.

Σκόπει δὴ, εἰπεῖν τὸν Σωκράτη, ἀντὶ τοῦ εἰκότος εἰ
ἀνάγκη οὕτως, τὸ ἐπιθυμοῦν ἐπιθυμῆν οὐ ἐνδεές ἐστὶν, ἢ μὴ

b ἐπιθυμῆν, ἐὰν μὴ ἐνδεές ᾖ; ἐμοὶ μὲν γὰρ θαυμαστῶς δοκεῖ,
ὦ Ἀγάθων, ὡς ἀνάγκη εἶναι· σοὶ δὲ πῶς;

Κάμοί, φάναι, δοκεῖ.

ο 7 οἴος B: οἴος τ' T W d 1 ἔρωτος ἔρωτος B W: ἔρωτος T d 9 ὁμο-
λογεῖσθαι B T W: ὁμολογήσασθαι vulg.: ὁμολογεῖν Stallbaum a 8 σκόπει
B T: σκοπεῖν W εἰκότος B T: εἰκότως W

Καλῶς λέγεις. ἄρ' οὖν βούλοιντ' ἄν τις μέγας ὦν μέγας
εἶναι, ἢ ἰσχυρὸς ὦν ἰσχυρός; 5

Ἄδύνατον ἐκ τῶν ὁμολογημένων.

Οὐ γάρ που ἐνδεὴς ἂν εἶη τούτων ὅ γε ὦν.

Ἀληθῆ λέγεις.

Εἰ γὰρ καὶ ἰσχυρὸς ὦν βούλοιτο ἰσχυρὸς εἶναι, φάναι τὸν
Σωκράτη, καὶ ταχύς ὦν ταχύς, καὶ ὑγιής ὦν ὑγιής—ἴσως 10
γὰρ ἂν τις ταῦτα οἰηθείη καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα τοὺς ὄντας
τε τοιοῦτους καὶ ἔχοντας ταῦτα τούτων ἄπερ ἔχουσι καὶ c
ἐπιθυμεῖν, ἴν' οὖν μὴ ἐξαπατηθῶμεν, τούτου ἕνεκα λέγω—
τούτοις γάρ, ὧ Ἀγάθων, εἰ ἐννοεῖς, ἔχειν μὲν ἕκαστα
τούτων ἐν τῷ παρόντι ἀνάγκη ἂ ἔχουσιν, ἐάντε βούλωνται
ἐάντε μὴ, καὶ τούτου γε δήπου τίς ἂν ἐπιθυμήσειεν; ἀλλ' 5
ὅταν τις λέγῃ ὅτι ἐγὼ ὑγιαίνων βούλομαι καὶ ὑγιαίνειν,
καὶ πλουτῶν βούλομαι καὶ πλουτεῖν, καὶ ἐπιθυμῶ αὐτῶν
τούτων ἂ ἔχω, εἴπομεν ἂν αὐτῷ ὅτι σύ, ὧ ἄνθρωπε,
πλουτὸν κεκτημένος καὶ ὑγίειαν καὶ ἰσχὺν βούλει καὶ εἰς d
τὸν ἔπειτα χρόνον ταῦτα κεκτηθῆσθαι, ἐπεὶ ἐν τῷ γε νῦν
παρόντι, εἴτε βούλει εἴτε μὴ, ἔχεις· σκόπει οὖν, ὅταν
τοῦτο λέγῃς, ὅτι ἐπιθυμῶ τῶν παρόντων, εἰ ἄλλο τι λέγεις
ἢ τόδε, ὅτι βούλομαι τὰ νῦν παρόντα καὶ εἰς τὸν ἔπειτα 5
χρόνον παρεῖναι. ἄλλο τι ὁμολογοῖ ἄν; Συμφάναι ἔφη τὸν
Ἀγάθωνα.

Εἰπεῖν δὴ τὸν Σωκράτη, Οὐκοῦν τοῦτό γ' ἐστὶν ἐκείνου
ἐρᾶν, ὃ οὐπω ἔτοιμον αὐτῷ ἐστὶν οὐδὲ ἔχει, τὸ εἰς τὸν
ἔπειτα χρόνον ταῦτα εἶναι αὐτῷ σφζόμενα καὶ παρόντα; 10

Πάνυ γε, φάναι. e

Καὶ οὗτος ἄρα καὶ ἄλλος πᾶς ὁ ἐπιθυμῶν τοῦ μὴ ἐτοίμου
ἐπιθυμεῖ καὶ τοῦ μὴ παρόντος, καὶ ὃ μὴ ἔχει καὶ ὃ μὴ ἔστιν

b6 ὁμολογημένων BTW: ὁμολογουμένων vulg. b9 καὶ BT:
om. W b11 ταῦτα B: ταυτὶ TW c3 ἕκαστα BTW: ἕκαστον
vulg. c7 καὶ πλουτεῖν B: πλουτεῖν TW d3 ἔχεις TW:
ἔχῃς B d8 οὐκοῦν BW: οὐκοῦν δὴ pr. T d9 τὸ... d10 παρόντα
secl. Badham d9 τὸ TW: τὰ B d10 καὶ TW: μοι B: τὰ
νῦν al. vulg. e2 ἄλλος BW: ὁ ἄλλος T

αὐτὸς καὶ οὐκ ἐνδεής ἐστι, τοιαυτ' ἅττα ἐστὶν ὧν ἡ ἐπιθυμία
5 τε καὶ ὁ ἔρως ἐστίν;

Πάνυ γ', εἰπεῖν.

Ἴθι δὴ, φάναι τὸν Σωκράτη, ἀνομολογησόμεθα τὰ εἰρη-
μένα. ἄλλο τι ἐστὶν ὁ ἔρως πρῶτον μὲν τιῶν, ἔπειτα
τούτων ὧν ἂν ἐνδεῖα παρῆ αὐτῷ;

201 Naί, φάναι.

Ἐπὶ δὴ τούτοις ἀναμνήσθητι τίνων ἔφησθα ἐν τῷ λόγῳ
εἶναι τὸν ἔρωτα· εἰ δὲ βούλει, ἐγὼ σε ἀναμνήσω. οἶμαι
γάρ σε οὕτωςί πως εἰπεῖν, ὅτι τοῖς θεοῖς κατεσκευάσθη τὰ
5 πράγματα δι' ἔρωτα καλῶν· αἰσχροῶν γὰρ οὐκ εἴη ἔρως. οὐχ
οὕτωςί πως ἔλεγες;

Εἶπον γάρ, φάναι τὸν Ἀγάθωνα.

Καὶ ἐπιεικῶς γε λέγεις, ὦ ἑταῖρε, φάναι τὸν Σωκράτη·
καὶ εἰ τοῦτο οὕτως ἔχει, ἄλλο τι ὁ ἔρως κάλλους ἂν εἴη
10 ἔρως, αἰσχους δὲ οὐκ; Ὡμολόγει.

b Οὐκοῦν ὠμολόγηται, οὐκ ἐνδεής ἐστι καὶ μὴ ἔχει, τούτου
ἐρᾶν;

Naί, εἰπεῖν.

Ἐνδεής ἄρ' ἐστὶ καὶ οὐκ ἔχει ὁ ἔρως κάλλος.

5 Ἀνάγκη, φάναι.

Τί δέ; τὸ ἐνδεές κάλλους καὶ μηδαμῆ κεκτημένον κάλλος
ἄρα λέγεις σὺ καλὸν εἶναι;

Οὐ δῆτα.

Ἔτι οὖν ὀμολογεῖς ἔρωτα καλὸν εἶναι, εἰ ταῦτα οὕτως
10 ἔχει;

Καὶ τὸν Ἀγάθωνα εἰπεῖν Κινδυνεύω, ὦ Σώκρατες, οὐδὲν
εἰδέναι ὧν τότε εἶπον.

c Καὶ μὴν καλῶς γε εἶπες, φάναι, ὦ Ἀγάθων. ἀλλὰ
σμικρὸν ἔτι εἰπέ· τάγαθὰ οὐ καὶ καλὰ δοκεῖ σοι εἶναι;

Ἔμοιγε.

e5 τε om. W e7 ἀνομολογησόμεθα W a5 ἔρως BT Oxy. :
ὁ ἔρως W a9 τι δ] η s. v. Oxy. b1 ἔχη BTW b2 ἐρᾶι W
c1 εἶπας Oxy.

Εἰ ἄρα ὁ Ἔρως τῶν καλῶν ἐνδεής ἐστι, τὰ δὲ ἀγαθὰ
καλά, κὰν τῶν ἀγαθῶν ἐνδεής εἴη. 5

Ἐγώ, φάναι, ὦ Σώκρατες, σοὶ οὐκ ἂν δυναίμην ἀντι-
λέγειν, ἀλλ' οὕτως ἐχέτω ὡς σὺ λέγεις.

Οὐ μὲν οὖν τῇ ἀληθείᾳ, φάναι, ὦ φιλούμενε Ἀγάθων,
δύνασαι ἀντιλέγειν, ἐπεὶ Σωκράτει γε οὐδὲν χαλεπόν.

Καὶ σὲ μὲν γε ἤδη ἐάσω· τὸν δὲ λόγον τὸν περὶ τοῦ d
Ἔρωτος, ὃν ποτ' ἤκουσα γυναικὸς Μαντικῆς Διοτίμας, ἣ
ταῦτά τε σοφὴ ἦν καὶ ἄλλα πολλά—καὶ Ἀθηναίοις ποτὲ
θυσασμένοις πρὸ τοῦ λοιμοῦ δέκα ἔτη ἀναβολὴν ἐποίησε τῆς
νόσου, ἣ δὴ καὶ ἐμὲ τὰ ἐρωτικὰ ἐδίδαξεν—ὃν οὖν ἐκεῖνη 5
ἔλεγε λόγον, πειράσομαι ὑμῖν διελθεῖν ἐκ τῶν ὠμολογη-
μένων ἐμοὶ καὶ Ἀγάθωνι, αὐτὸς ἐπ' ἐμαντοῦ, ὅπως ἂν
δύνωμαι. δεῖ δὴ, ὦ Ἀγάθων, ὥσπερ σὺ διηγῆσω, διελθεῖν
αὐτὸν πρῶτον, τίς ἐστιν ὁ Ἔρως καὶ ποῖός τις, ἔπειτα τὰ e
ἔργα αὐτοῦ. δοκεῖ οὖν μοι ῥᾶστον εἶναι οὕτω διελθεῖν, ὡς
ποτέ με ἡ ξένη ἀνακρίνουσα διήει. σχεδὸν γάρ τι καὶ ἐγὼ
πρὸς αὐτὴν ἕτερα τοιαῦτα ἔλεγον οἷά περ νῦν πρὸς ἐμὲ
Ἀγάθων, ὡς εἶη ὁ Ἔρως μέγας θεός, εἶη δὲ τῶν καλῶν 5
ἤλεγχε δὴ με τούτοις τοῖς λόγοις οἷσπερ ἐγὼ τούτου, ὡς
οὔτε καλὸς εἶη κατὰ τὸν ἐμὸν λόγον οὔτε ἀγαθός.

Καὶ ἐγώ, Πῶς λέγεις, ἔφην, ὦ Διοτίμα; αἰσχροὺς ἄρα ὁ
Ἔρως ἐστὶ καὶ κακός;

Καὶ ἦ, Οὐκ εὐφημησείς; ἔφη· ἦ οἶε, ὅτι ἂν μὴ καλὸν 10
ἦ, ἀναγκαῖον αὐτὸ εἶναι αἰσχρόν;

Μάλιστα γε. 202

Ἦ καὶ ἂν μὴ σοφόν, ἀμαθές; ἦ οὐκ ἤσθησαι ὅτι ἐστιν
τι μεταξὺ σοφίας καὶ ἀμαθίας;

Τί τούτου;

ε8 φιλε Oxy. d2 μαντικῆς BT Oxy.: μαντικῆς W d4 [ε] ποιη-
σατο (της s. v.) Oxy. d5 λογὸν ἐκεῖνη ἐλεγεν Oxy. d7 ἐπ'
Oxy.: ἀπ' BT W d8 δεῖ δὴ T W Oxy.: δεῖλη B διηγῆσω
BT W Oxy.: δὴ ἠγῆσω Schanz e1 οποιος Oxy. e3 γὰρ]
de Oxy. e8 πωσ εφη λεγεις Oxy.

5 Τὸ ὀρθὰ δοξάζειν καὶ ἄνευ τοῦ ἔχειν λόγον δοῦναι οὐκ οἶσθ', ἔφη, ὅτι οὔτε ἐπίστασθαί ἐστιν—ἄλογον γὰρ πρᾶγμα πῶς ἂν εἶη ἐπιστήμη;—οὔτε ἀμαθία—τὸ γὰρ τοῦ ὄντος τυγχάνου πῶς ἂν εἶη ἀμαθία;—ἔστι δὲ δήπου τοιοῦτον ἡ ὀρθὴ δόξα, μεταξὺ φρονήσεως καὶ ἀμαθίας.

10 Ἄληθῆ, ἦν δ' ἐγώ, λέγεις.

b Μὴ τοίνυν ἀνάγκαζε δὲ μὴ καλὸν ἐστὶν αἰσχρὸν εἶναι, μηδὲ δὲ μὴ ἀγαθόν, κακόν. οὕτω δὲ καὶ τὸν Ἐρωτα ἐπειδὴ αὐτὸς ὁμολογεῖς μὴ εἶναι ἀγαθὸν μηδὲ καλόν, μηδὲν τι μᾶλλον οἴου δεῖν αὐτὸν αἰσχρὸν καὶ κακόν εἶναι, ἀλλὰ τι
5 μεταξὺ, ἔφη, τούτοις.

Καὶ μὴν, ἦν δ' ἐγώ, ὁμολογεῖται γε παρὰ πάντων μέγας θεὸς εἶναι.

Τῶν μὴ εἰδόντων, ἔφη, πάντων λέγεις, ἢ καὶ τῶν εἰδόντων; Συμπάντων μὲν οὖν.

10 Καὶ ἡ γελάσασα Καὶ πῶς ἂν, ἔφη, ὦ Σώκρατες,
c ὁμολογοῖτο μέγας θεὸς εἶναι παρὰ τούτων, οἳ φασὶν αὐτὸν οὐδὲ θεὸν εἶναι;

Τίτες οὗτοι; ἦν δ' ἐγώ.

Εἰς μὲν, ἔφη, σύ, μία δ' ἐγώ.

5 Κἀγὼ εἶπον, Πῶς τοῦτο, ἔφην, λέγεις;

Καὶ ἡ, Ῥαδίως, ἔφη. λέγε γάρ μοι, οὐ πάντας θεοὺς φῆς εὐδαίμονας εἶναι καὶ καλοῦς; ἢ τολμήσῃς ἂν τινα μὴ φάναι καλόν τε καὶ εὐδαίμονα θεῶν εἶναι;

Μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ', ἔφην.

10 Εὐδαίμονας δὲ δὴ λέγεις οὐ τοὺς τὰγαθὰ καὶ τὰ καλὰ κεκτημένους;

Πάνν γε.

d Ἄλλὰ μὴν Ἐρωτά γε ὁμολόγηκας δι' ἔνδειαν τῶν

a 5 τὸ Β Τ Oxy. : τὰ W ὀρθὰ δοξάζειν Τ W Oxy. : ὀρθοδοξάζειν Β
καὶ om. Oxy. b 5 τουτοιον εφη Oxy. b 6 γε Β Τ Oxy. : μοι W
c 8 θεῶν Β Τ W Oxy. : θεὸν W² (o s. v.) c 10 τὰγαθὰ Β Τ Oxy.
Stobaeus : ἀγαθοὺς καὶ τὰγαθὰ W τὰ Β Oxy. : om. Τ W Stobaeus
d 1, 2 τῶν καλῶν καὶ τῶν ἀγαθῶν Stobaeus

ἀγαθῶν καὶ καλῶν ἐπιθυμεῖν αὐτῶν τούτων ὧν ἐνδεής
ἐστιν.

Ἔμολόγηκα γάρ.

Πῶς ἂν οὖν θεὸς εἴη ὃ γε τῶν καλῶν καὶ ἀγαθῶν ἄμοιρος; 5

Οὐδαμῶς, ὥς γ' εἰκεν.

Ὅρας οὖν, ἔφη, ὅτι καὶ σὺ Ἐρωτα οὐ θεὸν νομίζεις;

Τί οὖν ἄν, ἔφην, εἴη ὁ Ἐρως; θνητός;

Ἐκιστά γε.

Ἄλλὰ τί μήν;

10

Ὡσπερ τὰ πρότερα, ἔφη, μεταξὺ θνητοῦ καὶ ἀθανάτου.

Τί οὖν, ὦ Διοτίμα;

Δαίμων μέγας, ὦ Σώκρατες· καὶ γὰρ πᾶν τὸ δαιμόνιον
μεταξύ ἐστι θεοῦ τε καὶ θνητοῦ. e

Τίνα, ἦν δ' ἐγώ, δύναμιν ἔχον;

Ἐρμηνεύον καὶ διαπορθμεύον θεοῖς τὰ παρ' ἀνθρώπων
καὶ ἀνθρώποις τὰ παρὰ θεῶν, τῶν μὲν τὰς δεήσεις καὶ
θυσίας, τῶν δὲ τὰς ἐπιτάξεις τε καὶ ἀμοιβὰς τῶν θυσιῶν, 5
ἐν μέσῳ δὲ ὄν ἀμφοτέρων συμπληροῖ, ὥστε τὸ πᾶν αὐτὸ
αὐτῷ συνδεδέσθαι. διὰ τούτου καὶ ἡ μαντικὴ πᾶσα χωρεῖ
καὶ ἡ τῶν ἱερέων τέχνη τῶν τε περὶ τὰς θυσίας καὶ τελετὰς
καὶ τὰς ἐπιτάξεις καὶ τὴν μαντείαν πᾶσαν καὶ γοητείαν. θεὸς 203
δὲ ἀνθρώπῳ οὐ μείγνυται, ἀλλὰ διὰ τούτου πᾶσά ἐστιν ἡ
ὀμιλία καὶ ἡ διάλεκτος θεοῖς πρὸς ἀνθρώπους, καὶ ἐγρη-
γορόσι καὶ καθεύδουσι· καὶ ὁ μὲν περὶ τὰ τοιαῦτα σοφὸς
δαιμόνιος ἀνὴρ, ὁ δὲ ἄλλο τι σοφὸς ὧν ἡ περὶ τέχνας 5
ἡ χειρουργίας τινας βάνανσος. οὗτοι δὲ οἱ δαίμονες

d 5 ἂν B Oxy. Stobaeus: δ' ἂν TW τῶν TW Oxy. Stobaeus:
γ' ὧν B d 6 ὥς γ' BT: ὡς γε Oxy.: γ' ὡς W: ὥστ' Stobaeus
d 11 ἔφη TW Oxy.: ἔφην B Stobaeus e 1 τε BT Oxy.: om. W
Stobaeus e 8 τελετὰς TW: τὰς τελετὰς B Oxy. Stobaeus
a 1 μαντείαν BTW Oxy. Stobaeus: μαγγανείαν Geel: μαγείαν Badham
a 4 σοφὸς BTW Oxy.: σφοδρὸς Stobaeus a 5 ὧν BTW Oxy.:
om. Stobaeus a 6 ἢ BTW: ἢ περὶ Oxy. Stobaeus βανανσους
Oxy.

πολλοὶ καὶ παντοδαποί εἰσω, εἰς δὲ τούτων ἐστὶ καὶ ὁ Ἔρως.

- Πατρὸς δέ, ἦν δ' ἐγώ, τίνος ἐστὶ καὶ μητρός;
- b** Μακρότερον μὲν, ἔφη, διηγήσασθαι ὅμως δέ σοι ἐρῶ. ὅτε γὰρ ἐγένετο ἡ Ἀφροδίτη, ἡστιῶντο οἱ θεοὶ οἱ τε ἄλλοι καὶ ὁ τῆς Μήτιδος υἱὸς Πόρος. ἐπειδὴ δὲ ἐδείπνησαν, προσαιτήσουσα οἶον δὴ εὐωχίας οὔσης ἀφίκετο ἡ Πενία, καὶ
- 5** ἦν περὶ τὰς θύρας. ὁ οὖν Πόρος μεθυσθεὶς τοῦ νέκταρος—οἶνος γὰρ οὐπω ἦν—εἰς τὸν τοῦ Διὸς κῆπον εἰσελθὼν βεβαρημένος ἤυδεν. ἡ οὖν Πενία ἐπιβουλεύουσα διὰ τὴν αὐτῆς ἀπορίαν παιδίον ποιήσασθαι ἐκ τοῦ Πόρου, κατα-
- c** κλίνεταιε τε παρ' αὐτῷ καὶ ἐκύησε τὸν Ἔρωτα. διὸ δὴ καὶ τῆς Ἀφροδίτης ἀκόλουθος καὶ θεράπων γέγονεν ὁ Ἔρως, γεννηθεὶς ἐν τοῖς ἐκείνης γενεθλίοις, καὶ ἅμα φύσει ἐρα-
- 5** στήης ὢν περὶ τὸ καλὸν καὶ τῆς Ἀφροδίτης καλῆς οὔσης. ἅτε οὖν Πόρου καὶ Πενίας υἱὸς ὢν ὁ Ἔρως ἐν τοιαύτῃ τύχῃ καθέστηκεν. πρῶτον μὲν πένης ἀεὶ ἐστὶ, καὶ πολλοῦ δεῖ
- d** ἀπαλός τε καὶ καλός, οἶον οἱ πολλοὶ οἴονται, ἀλλὰ σκληρὸς καὶ αὐχμηρὸς καὶ ἀνυπόδητος καὶ ἄοικος, χαμαιπετής ἀεὶ ὢν καὶ ἄστρωτος, ἐπὶ θύραις καὶ ἐν ὁδοῖς ὑπαίθριος κοιμώ-
- 5** μενος, τὴν τῆς μητρός φύσιν ἔχων, ἀεὶ ἐνδεία σύνοικος. κατὰ δὲ αὐτὸν πατέρα ἐπίβουλός ἐστι τοῖς καλοῖς καὶ τοῖς
- e** ἀγαθοῖς, ἀνδρείος ὢν καὶ ἴτης καὶ σύντομος, θηρευτῆς δεινός, ἀεὶ τινας πλέκων μηχανάς, καὶ φρονήσεως ἐπι-
- θυμητῆς καὶ πόριμος, φιλοσοφῶν διὰ παντὸς τοῦ βίου, δεινὸς γόης καὶ φαρμακεὺς καὶ σοφιστής· καὶ οὔτε ὡς
- ἀθάνατος πέφυκεν οὔτε ὡς θνητός, ἀλλὰ τοτὲ μὲν τῆς αὐτῆς ἡμέρας θάλλει τε καὶ ζῆ, ὅταν εὐπορήσῃ, τοτὲ δὲ ἀποθνή-

a 7 καὶ prius BTW : τε καὶ Oxy. Stobaeus **a** 9 τίνος ἐστὶ καὶ μητρός BW et corr. T : καὶ μητρός τίνος ἐστὶ(ν) T Oxy. **b** 2 ἡστιῶντο BT : εἰστιῶντο B² Wt : ἰστιῶντο Oxy. **b** 4 προσαιτῆς οὔσα B Origenes **b** 6 ἐξελθων Oxy. **c** 1 δὴ καὶ BT Oxy. : δὴ W **c** 6 πένης B **d** 1 δεῖ BT Oxy. : δὴ W **d** 2 ὑπαίθριος BW Oxy. : ὑπαίθριος T **d** 4 τοῖς alterum om. Oxy. **d** 7 πόριμος φιλοσοφῶν TW Oxy. : πορισμός φιλοσόφων B **d** 8 καὶ prius om. Oxy. **e** 1 αὐτῆς om. Oxy. **e** 2 τε TW : om. B Oxy.

σκει, πάλιν δὲ ἀναβιώσκειται διὰ τὴν τοῦ πατρὸς φύσιν, τὸ
 δὲ ποριζόμενον αἰεὶ ὑπεκρεῖ, ὥστε οὔτε ἀπορεῖ Ἐρως ποτὲ
 οὔτε πλουτεῖ, σοφίας τε αὖ καὶ ἀμαθίας ἐν μέσῳ ἐστίν. 5
 ἔχει γὰρ ὧδε. θεῶν οὐδεὶς φιλοσοφεῖ οὐδ' ἐπιθυμεῖ σοφὸς 204
 γενέσθαι—ἔστι γάρ—οὐδ' εἴ τις ἄλλος σοφός, οὐ φιλοσοφεῖ.
 οὐδ' αὖ οἱ ἀμαθεῖς φιλοσοφοῦσιν οὐδ' ἐπιθυμοῦσι σοφοὶ
 γενέσθαι· αὐτὸ γὰρ τοῦτό ἐστι χαλεπὸν ἀμαθία, τὸ μὴ
 ὄντα καλὸν κάγαθὸν μηδὲ φρόνιμον δοκεῖν αὐτῷ εἶναι 5
 ἰκανόν. οὐκ οὖν ἐπιθυμεῖ ὁ μὴ οἰόμενος ἐνδεὴς εἶναι οὐ ἂν
 μὴ οἴηται ἐπιδεῖσθαι.

Τίνες οὖν, ἔφην ἐγώ, ὦ Διοτίμα, οἱ φιλοσοφούντες, εἰ
 μήτε οἱ σοφοὶ μήτε οἱ ἀμαθεῖς;

Δῆλον δὴ, ἔφη, τοῦτό γε ἤδη καὶ παιδί, ὅτι οἱ μεταξὺ b
 τούτων ἀμφοτέρων, ὧν ἂν εἴη καὶ ὁ Ἐρως. ἔστιν γὰρ δὴ τῶν
 καλλίστων ἢ σοφία, Ἐρως δ' ἐστὶν ἔρως περὶ τὸ καλόν,
 ὥστε ἀναγκαῖον Ἐρωτα φιλόσοφον εἶναι, φιλόσοφον δὲ
 ὄντα μεταξὺ εἶναι σοφοῦ καὶ ἀμαθοῦς. αἰτία δὲ αὐτῷ καὶ 5
 τούτων ἢ γένεσις· πατρὸς μὲν γὰρ σοφοῦ ἐστὶ καὶ εὐπόρου,
 μητρὸς δὲ οὐ σοφῆς καὶ ἀπόρου. ἢ μὲν οὖν φύσις τοῦ
 δαίμονος, ὦ φίλε Σώκρατες, αὕτη· ὃν δὲ σὺ ᾤκηθης Ἐρωτα
 εἶναι, θαυμαστὸν οὐδὲν ἔπαθες. ᾤκηθης δέ, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ c
 τεκμαιρομένη ἐξ ὧν σὺ λέγεις, τὸ ἐρώμενον Ἐρωτα εἶναι,
 οὐ τὸ ἐρῶν· διὰ ταῦτά σοι οἶμαι πάγκαλος ἐφαίνετο ὁ
 Ἐρως. καὶ γὰρ ἔστι τὸ ἐραστὸν τὸ τῷ ὄντι καλὸν καὶ
 ἀβρὸν καὶ τέλειον καὶ μακαριστόν· τὸ δὲ γε ἐρῶν ἄλλην 5
 ἰδέαν τοιαύτην ἔχον, οἶαν ἐγὼ διήλθον.

Καὶ ἐγὼ εἶπον, Εἶεν δὴ, ὦ ξένη, καλῶς γὰρ λέγεις·
 τοιοῦτος ὧν ὁ Ἐρως τίνα χρεῖαν ἔχει τοῖς ἀνθρώποις;

Τοῦτο δὴ μετὰ ταῦτ', ἔφη, ὦ Σώκρατες, πειράσομαι σε d
 διδάξαι. ἔστι μὲν γὰρ δὴ τοιοῦτος καὶ οὕτω γεγρονῶς ὁ

ε3 πάλιν s. v. iterat corr. Oxy. ε5 τε αὖ καὶ TW : τε καὶ B :
 καὶ (an s. v.) Oxy. α5 αὐτῷ (αὐτῷ) B² TW Oxy. : αὐτὸ B b1 δὴ
 TW Oxy. : ὅτι B b2 ἂν εἴη Oxy. : ἂν B TW c2 ελεγεσ
 Oxy. εἶναι ἐρωτα Oxy.

Ἔρωσ, ἔστι δὲ τῶν καλῶν, ὡς σὺ φῆς. εἰ δέ τις ἡμᾶς
 ἔροιτο· Τί τῶν καλῶν ἔστιν ὁ Ἔρωσ, ὦ Σώκρατες τε
 5 καὶ Διοτίμα; ὧδε δὲ σαφέστερον· ἐρᾷ ὁ ἐρῶν τῶν καλῶν·
 τί ἐρᾷ;

Καὶ ἐγὼ εἶπον ὅτι Γενέσθαι αὐτῷ.

Ἄλλ' ἔτι ποθεῖ, ἔφη, ἢ ἀπόκρισις ἐρώτησιν τοιάνδε· Τί
 ἔσται ἐκείνῳ ᾧ ἂν γένηται τὰ καλά;

10 Οὐ πάνυ ἔφη ἔτι ἔχειν ἐγὼ πρὸς ταύτην τὴν ἐρώτησιν
 προχείρως ἀποκρίνασθαι.

e Ἄλλ', ἔφη, ὥσπερ ἂν εἴ τις μεταβαλὼν ἀντὶ τοῦ καλοῦ
 τῷ ἀγαθῷ χρώμενος πυνθάνοιτο· Φέρε, ὦ Σώκρατες, ἐρᾷ ὁ
 ἐρῶν τῶν ἀγαθῶν ~~πὶ~~ ἐρᾷ; τι;
 Γενέσθαι, ἦν δ' ἐγώ, αὐτῷ.

5 Καὶ τί ἔσται ἐκείνῳ ᾧ ἂν γένηται τὰγαθὰ;

Τοῦτ' εὐπορώτερον, ἦν δ' ἐγώ, ἔχω ἀποκρίνασθαι, ὅτι
 εὐδαίμων ἔσται.

205 Κτήσει γάρ, ἔφη, ἀγαθῶν οἱ εὐδαίμονες εὐδαίμονες, καὶ
 οὐκέτι προσδεῖ ἐρέσθαι ἵνα τί δὲ βούλεται εὐδαίμων εἶναι
 ὁ βουλόμενος; ἀλλὰ τέλος δοκεῖ ἔχειν ἢ ἀπόκρισις.

Ἀληθῆ λέγεις, εἶπον ἐγώ.

5 Ταύτην δὴ τὴν βούλησιν καὶ τὸν ἔρωτα τοῦτον πότερα
 κοινὸν οἶε εἶναι πάντων ἀνθρώπων, καὶ πάντας τὰγαθὰ
 βούλεσθαι αὐτοῖς εἶναι ἀεὶ, ἢ πῶς λέγεις;

Οὕτως, ἦν δ' ἐγώ· κοινὸν εἶναι πάντων.

b Τί δὴ οὖν, ἔφη, ὦ Σώκρατες, οὐ πάντας ἐρᾶν φαμεν,
 εἴπερ γε πάντες τῶν αὐτῶν ἐρῶσι καὶ ἀεὶ, ἀλλὰ τινὰς φαμεν
 ἐρᾶν, τοὺς δ' οὐ;

Θαυμάζω, ἦν δ' ἐγώ, καὶ αὐτός.

Ἄλλὰ μὴ θαύμαζ', ἔφη· ἀφελόντες γὰρ ἄρα τοῦ ἔρωτός

d₄ τε B Oxy.: om. T W d₅ ἐρᾷ B T W Oxy.: ἐρῶ b vulg.
 d₈ ἔτι ποθεῖ T W Oxy.: ἐπιποθεῖ B e₂ ἐρᾷ B T W Oxy.: ἐρῶ
 vulg. a₁ ἀγαθῶν B a₅ δὴ T W: δὲ B Oxy. a₆ οἶε εἶναι
 B T: εἶναι οἶε W b₄ ἄρα T Oxy.: om. B W ἔρωτος B W:
 ἐρῶντος T

τι εἶδος ὀνομάζομεν, τὸ τοῦ ὄλου ἐπιτιθέυτες ὄνομα, ἔρωτα, 5
τὰ δὲ ἄλλα ἄλλοις καταχρώμεθα ὀνόμασιν.

Ὡσπερ τίς; ἦν δ' ἐγώ.

Ὡσπερ τὸδε. οἶσθ' ὅτι ποιήσις ἐστὶ τι πολὺ· ἡ γάρ
τοι ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ ὄν ἰόντι ὄφουσι αἰτία πᾶσά ἐστι
ποιήσις, ὥστε καὶ αἱ ὑπὸ πάσαις ταῖς τέχναις ἐργασίαι C
ποιήσεις εἰσὶ καὶ οἱ τούτων δημιουργοὶ πάντες ποιηταί.

Ἀληθῆ λέγεις.

Ἄλλ' ὅμως, ἦ δ' ἦ, οἶσθ' ὅτι οὐ καλοῦνται ποιηταὶ ἀλλὰ
ἄλλα ἔχουσιν ὀνόματα, ἀπὸ δὲ πάσης τῆς ποιήσεως ἐν 5
μόριον ἀφορισθὲν τὸ περὶ τὴν μουσικὴν καὶ τὰ μέτρα τῷ
τοῦ ὄλου ὀνόματι προσαγορεύεται. ποιήσις γὰρ τοῦτο
μόνον καλεῖται, καὶ οἱ ἔχοντες τοῦτο τὸ μόριον τῆς ποιήσεως
ποιηταί.

Ἀληθῆ λέγεις, ἔφη. 10

Οὕτω τοῖνυν καὶ περὶ τὸν ἔρωτα. τὸ μὲν κεφάλαιόν ἐστι d
πᾶσα ἡ τῶν ἀγαθῶν ἐπιθυμία καὶ τοῦ εὐδαιμονεῖν ὁ μέ-
γιστός τε καὶ δολερὸς ἔρωσις παντί· ἀλλ' οἱ μὲν ἄλλη
τρεπόμενοι πολλαχῆ ἐπ' αὐτόν, ἢ κατὰ χρηματισμὸν ἢ κατὰ
φιλογυμναστίαν ἢ κατὰ φιλοσοφίαν, οὔτε ἐρᾶν καλοῦνται 5
οὔτε ἐρασταί, οἱ δὲ κατὰ ἓν τι εἶδος ἰόντες τε καὶ ἐσπου-
δακότες τὸ τοῦ ὄλου ὄνομα ἴσχουσιν, ἔρωτά τε καὶ ἐρᾶν καὶ
ἐρασταί.

Κινδυνεύεις ἀληθῆ, ἔφη ἐγώ, λέγεις.

Καὶ λέγεται μὲν γέ τις, ἔφη, λόγος, ὡς οἱ ἂν τὸ ἡμισυ 10
ἑαυτῶν ζητῶσιν, οὔτοι ἐρώσω· ὁ δ' ἐμὸς λόγος οὔτε ἡμίσεός e
φησιν εἶναι τὸν ἔρωτα οὔτε ὄλου, εἰ μὴ τυγχάνῃ γέ που,
ὦ ἐταῖρε, ἀγαθὸν ὄν, ἐπεὶ αὐτῶν γε καὶ πόδας καὶ χεῖρας
ἐθέλουσιν ἀποτέμεσθαι οἱ ἄνθρωποι, εἰ μὴ αὐτοῖς δοκῇ τὰ

b9 τοι Vind. 21 : τι BTW : τω Oxy. (in marg. δ) c4 η δ η
Oxy. : ἡδη BTW οὐ BT Oxy. : om. W c5 ἔχουσιν TW Oxy. :
ἔξουσιν B c6 μόριον BT Oxy. et γρ. W : μόνον W d3 δολερὸς
BTW Oxy. : πῶτος ci. Schanz d7 ἴσχουσιν BTW : εσχον
Oxy. d10 ἑαυτῶν BT Oxy. : αὐτῶν W e3 ἐπεὶ TW Oxy. :
ἐπὶ B

5 ἐαυτῶν πονηρὰ εἶναι. οὐ γὰρ τὸ ἐαυτῶν οἶμαι ἕκαστοι ἀσπάζονται, εἰ μὴ εἴ τις τὸ μὲν ἀγαθὸν οἰκείου καλεῖ καὶ ἐαυτοῦ, τὸ δὲ κακὸν ἀλλότριον· ὡς οὐδὲν γε ἄλλο ἐστὶν οὐ

206 ἐρώσωιν ἄνθρωποι ἢ τοῦ ἀγαθοῦ. ἢ σοὶ δοκοῦσιν;

Μὰ Δί' οὐκ ἔμοιγε, ἦν δ' ἐγώ.

Ἄρ' οὖν, ἦ δ' ἦ, οὕτως ἀπλοῦν ἐστι λέγειν ὅτι οἱ ἄνθρωποι τὰγαθοῦ ἐρώσωιν;

5 Ναί, ἔφη.

Τί δέ; οὐ προσθετέον, ἔφη, ὅτι καὶ εἶναι τὸ ἀγαθὸν αὐτοῖς ἐρώσωιν;

Προσθετέον.

Ἄρ' οὖν, ἔφη, καὶ οὐ μόνον εἶναι, ἀλλὰ καὶ ἀεὶ εἶναι;

10 Καὶ τοῦτο προσθετέον.

Ἔστιν ἄρα συλλήβδην, ἔφη, ὁ ἔρωσ τοῦ τὸ ἀγαθὸν αὐτῷ εἶναι ἀεὶ.

Ἀληθέστατα, ἔφη ἐγώ, λέγεις.

b Ὅτε δὴ τοῦτο ὁ ἔρωσ ἐστὶν ἀεὶ, ἦ δ' ἦ, τῶν τίνα τρόπον διωκόντων αὐτὸ καὶ ἐν τίνι πράξει ἢ σπουδῇ καὶ ἢ σύντασις ἔρωσ ἂν καλοῖτο; τί τοῦτο τυγχάνει ὄν τὸ ἔργον; ἔχεις εἰπεῖν;

5 Οὐ μεντὰν σέ, ἔφη ἐγώ, ὦ Διοτίμα, ἐθαύμαζον ἐπὶ σοφία καὶ ἐφοίτων παρὰ σέ αὐτὰ ταῦτα μαθησόμενος.

Ἄλλὰ ἐγώ σοι, ἔφη, ἐρώ. ἔστι γὰρ τοῦτο τόκος ἐν καλῷ καὶ κατὰ τὸ σῶμα καὶ κατὰ τὴν ψυχὴν.

Μαντείας, ἦν δ' ἐγώ, δεῖται ὅτι ποτε λέγεις, καὶ οὐ

10 μανθάνω.

c Ἄλλ' ἐγώ, ἦ δ' ἦ, σαφέστερον ἐρώ. κνοῦσιν γάρ, ἔφη, ὦ Σώκρατες, πάντες ἄνθρωποι καὶ κατὰ τὸ σῶμα καὶ κατὰ

ε6 καλεῖ W: καλῇ BT a1 ἄνθρωποι Bekker: ἄνθρωποι BT: οἱ ἄνθρωποι W a3 ἦ δ' ἦ Bekker: ἦδη BTW a4 τὰγαθοῦ TW: τοῦ ἀγαθοῦ B a9 οὖν BT Oxy.: om. W a11 τοῦ τὸ W: τοῦ τὸ* T: τοῦτο B αὐτῷ TW Oxy.: αὐτὸ B b1 δὴ] δε Oxy. η δ η Oxy.: ἦδη BTW τῶν TW² Oxy.: τὸν BW b2 αὐτὸ BW Oxy.: αὐτὸν T ἢ σπουδῇ BTW σύντασις B Oxy.: σύστασις TW c1 ἦ δ' ἦ Bekker: ἦδη BTW: δη Oxy. c2 καὶ prius TW Oxy.. om. B

τὴν ψυχὴν, καὶ ἐπειδὴν ἐν τινι ἡλικίᾳ γένωνται, τίκτειν ἐπιθυμεῖ ἡμῶν ἢ φύσις. τίκτειν δὲ ἐν μὲν αἰσχυρῷ οὐ δύναται, ἐν δὲ τῷ καλῷ. ἡ γὰρ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς 5
 συνουσία τόκος ἐστίν. ἔστι δὲ τοῦτο θεῖον τὸ πρᾶγμα, καὶ τοῦτο ἐν θνητῷ ὄντι τῷ ζῳῷ ἀθάνατον ἔνεστιν, ἢ κήσις καὶ ἡ γέννησις. τὰ δὲ ἐν τῷ ἀναρμόστῳ ἀδύνατον γενέσθαι. ἀνάρμοστον δ' ἐστὶ τὸ αἰσχυρὸν παντὶ τῷ θείῳ, τὸ d
 δὲ καλὸν ἀρμόττον. Μοῖρα οὖν καὶ Εἰλείθνια ἢ Καλλονὴ ἐστὶ τῇ γενέσει. διὰ ταῦτα ὅταν μὲν καλῷ προσπελάσῃ τὸ κνοῦν, Ἰλεῶν τε γίγνεται καὶ εὐφραινόμενον διαχεῖται καὶ τίκτει τε καὶ γεννᾷ· ὅταν δὲ αἰσχυρῷ, σκυθρωπὸν τε 5
 καὶ λυπούμενον συσπειράται καὶ ἀποτρέπεται καὶ ἀνειλλεται καὶ οὐ γεννᾷ, ἀλλὰ ἴσχον τὸ κῆμα χαλεπῶς φέρει. ὅθεν δὴ τῷ κνοῦντί τε καὶ ἤδη σπαργῶντι πολλὴ ἡ πτοίησις γέγονε περὶ τὸ καλὸν διὰ τὸ μεγάλης ὠδίνος ἀπολύειν τὸν ἔχοντα. e
 ἔστιν γάρ, ὧ Σώκρατες, ἔφη, οὐ τοῦ καλοῦ ὁ ἔρωσ, ὡς σὺ οἶε.

Ἄλλὰ τί μῆν;

Τῆς γεννήσεως καὶ τοῦ τόκου ἐν τῷ καλῷ. 5

Εἶεν, ἦν δ' ἐγώ.

Πάνυ μὲν οὖν, ἔφη. τί δὴ οὖν τῆς γεννήσεως; ὅτι ἀειγενές ἐστὶ καὶ ἀθάνατον ὡς θνητῷ ἢ γέννησις. ἀθανασίας δὲ ἀναγκαῖον ἐπιθυμεῖν μετὰ ἀγαθοῦ ἐκ τῶν ὁμο- 207
 λογημένων, εἴπερ τοῦ ἀγαθοῦ ἑαυτῷ εἶναι ἀεὶ ἔρωσ ἐστίν. ἀναγκαῖον δὴ ἐκ τούτου τοῦ λόγου καὶ τῆς ἀθανασίας τὸν ἔρωτα εἶναι.

Ταῦτά τε οὖν πάντα ἐδίδασκέ με, ὅποτε περὶ τῶν ἐρω- 5

ε3 τὴν BW Oxy. : om. T ε5 τῷ om. Oxy. ε7 ἔνεστιν B
 Oxy. : ἔστιν TW ε8 τὰ B Oxy. : ταῦτα TW d1 απαντι Oxy.
 θεῖφ TW : θεφ Bt Oxy. d6 συσπειράται TW : ξυ[ν]σπειραται
 Oxy. : συσπείρεται B W² (ε s. v.) ἀνείλλεται BW : ἀνείλλεται T :
 ἀνείλειται t : ανιλλεται Oxy. d8 πτοίησις TW Oxy. : ποίησις B
 e1 ἀπολύειν TW Oxy. : ἀπολαύειν B e7 γενεσεως Oxy. e8 ἀει-
 γινές] αει γενεσις Oxy.

τικῶν λόγους ποιοῖτο, καὶ ποτε ἤρετο τί οἶει, ὦ Σώκρατες, αἴτιον εἶναι τούτου τοῦ ἔρωτος καὶ τῆς ἐπιθυμίας; ἢ οὐκ αἰσθάνη ὡς δεινῶς διατίθεται πάντα τὰ θηρία ἐπειδὴν γεν-
 νῶν ἐπιθυμήσῃ, καὶ τὰ πεζᾶ καὶ τὰ πτηνᾶ, νοσοῦντά τε
 b πάντα καὶ ἔρωτικῶς διατιθέμενα, πρῶτον μὲν περὶ τὸ συμ-
 μιγῆναι ἀλλήλοις, ἔπειτα περὶ τὴν τροφήν τοῦ γενομένου,
 καὶ ἔτοιμά ἐστιν ὑπὲρ τούτων καὶ διαμαχέσθαι τὰ ἀσθενέ-
 στατα τοῖς ἰσχυροτάτοις καὶ ὑπεραποθνήσκειν, καὶ αὐτὰ τῷ
 5 λιμῷ παρατεινόμενα ὥστ' ἐκεῖνα ἐκτρέφειν, καὶ ἄλλο πᾶν
 ποιοῦντα. τοὺς μὲν γὰρ ἀνθρώπους, ἔφη, οἶοιτ' ἂν τις ἐκ
 λογισμοῦ ταῦτα ποιεῖν· τὰ δὲ θηρία τίς αἰτία οὕτως ἔρω-
 c τικῶς διατίθεται; ἔχεις λέγειν;

Καὶ ἐγὼ αὖ ἔλεγον ὅτι οὐκ εἰδείην· ἢ δ' εἶπεν, Διανοῆ
 οὖν δεινός ποτε γενήσεσθαι τὰ ἔρωτικά, ἐὰν ταῦτα μὴ
 ἐννοῆς;

5 Ἄλλὰ διὰ ταῦτά τοι, ὦ Διοτίμα, ὅπερ νυνδὴ εἶπον, παρὰ
 σὲ ἤκω, γνοὺς ὅτι διδασκάλων δέομαι. ἀλλὰ μοι λέγε
 καὶ τούτων τὴν αἰτίαν καὶ τῶν ἄλλων τῶν περὶ τὰ ἔρωτικά.

Εἰ τοίνυν, ἔφη, πιστεύεις ἐκείνου εἶναι φύσει τὸν ἔρωτα,
 οὗ πολλάκις ὠμολογήκαμεν, μὴ θαύμαζε. ἐνταῦθα γὰρ
 d τὸν αὐτὸν ἐκείνῳ λόγον ἢ θνητὴ φύσις ζητεῖ κατὰ τὸ δυνατὸν
 αἰεὶ τε εἶναι καὶ ἀθάνατος. δύναται δὲ ταύτῃ μόνον, τῇ
 γενέσει, ὅτι αἰεὶ καταλείπει ἕτερον νέον ἀντὶ τοῦ παλαιοῦ,
 ἐπεὶ καὶ ἐν ᾧ ἐν ἕκαστον τῶν ζῴων ζῆν καλεῖται καὶ εἶναι
 5 τὸ αὐτό—οἶον ἐκ παιδαρίου ὁ αὐτὸς λέγεται ἕως ἂν προ-
 σβύτης γένηται· οὗτος μέντοι οὐδέποτε τὰ αὐτὰ ἔχων ἐν
 αὐτῷ ὅμως ὁ αὐτὸς καλεῖται, ἀλλὰ νέος αἰεὶ γιγνόμενος, τὰ
 δὲ ἀπολλύς, καὶ κατὰ τὰς τρίχας καὶ σάρκα καὶ ὀστέα καὶ
 e αἷμα καὶ σύμπαν τὸ σῶμα. καὶ μὴ ὅτι κατὰ τὸ σῶμα,
 ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν ψυχὴν οἱ τρόποι, τὰ ἦθη, δόξαι, ἐπιθυ-

b3 καὶ alterum BT Oxy. : om. W αὐτὰ] αὐτω Oxy. c2 αὖ
 ἔλεγον b : ἀνέλεγον B : ἂν ἔλεγον TW : ἐλεγον Oxy. c9 ὠμολογη-
 σαμεν Oxy. d2 τε T Oxy. : τὸ BW καὶ T W Oxy. : om. B
 d3 τῇ γενέσει BT W Oxy. : secl. Vermehren e2 τρόποι TW
 Oxy. : τόποι B

μῖαι, ἡδοναί, λύπαι, φόβοι, τούτων ἕκαστα οὐδέποτε τὰ
 αὐτὰ πάρεστιν ἑκάστῳ, ἀλλὰ τὰ μὲν γίνεσθαι, τὰ δὲ ἀπόλ-
 λυταί. πολὺ δὲ τούτων ἀτοπώτερον ἔτι, ὅτι καὶ αἱ ἐπιστήμαι 5
 μὴ ὅτι αἱ μὲν γίνονται, αἱ δὲ ἀπόλλυνται ἡμῖν, καὶ οὐδέ- 208
 ποτε οἱ αὐτοὶ ἔσμεν οὐδὲ κατὰ τὰς ἐπιστήμας, ἀλλὰ καὶ
 μία ἑκάστη τῶν ἐπιστημῶν ταῦτόν πάσχει. ὁ γὰρ καλεῖται
 μελετᾶν, ὡς ἐξιούσης ἐστὶ τῆς ἐπιστήμης· λήθη γὰρ
 ἐπιστήμης ἐξοδος, μελέτη δὲ πάλιν καινὴν ἐμποιοῦσα ἀντὶ 5
 τῆς ἀπιούσης μνήμην σφίξει τὴν ἐπιστήμην, ὥστε τὴν
 αὐτὴν δοκεῖν εἶναι. τούτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ πᾶν τὸ θνητὸν
 σφίζεται, οὐ τῷ παντάπασιν τὸ αὐτὸ αἰεὶ εἶναι ὥσπερ τὸ
 θεῖον, ἀλλὰ τῷ τὸ ἀπὸν καὶ παλαιούμενον ἕτερον νέον b
 ἐγκαταλείπειν οἶον αὐτὸ ἦν. ταύτῃ τῇ μηχανῇ, ὧ Σώ-
 κρατες, ἔφη, θνητὸν ἀθανασίας μετέχει, καὶ σῶμα καὶ τᾶλλα
 πάντα· ἀθάνατον δὲ ἄλλη. μὴ οὖν θαύμαζε εἰ τὸ αὐτοῦ
 ἀποβλάστημα φύσει πᾶν τιμᾶ· ἀθανασίας γὰρ χάριν παντὶ 5
 αὕτη ἢ σπουδὴ καὶ ὁ ἔρωσ ἔπεται.

Καὶ ἐγὼ ἀκούσας τὸν λόγον ἐθαύμασά τε καὶ εἶπον
 εἶεν, ἦν δ' ἐγώ, ὧ σοφωτάτῃ Διοτίμα, ταῦτα ὡς ἀληθῶς
 οὕτως ἔχει;

Καὶ ἦ, ὥσπερ οἱ τέλει σοφισταί, Εὐ ἴσθι, ἔφη, ὧ c
 Σώκρατες· ἐπεὶ γε καὶ τῶν ἀνθρώπων εἰ ἐθέλεις εἰς τὴν
 φιλοτιμίαν βλέψαι, θαυμάζοις ἂν τῆς ἀλογίας περὶ ἃ ἐγὼ
 εἶρηκα εἰ μὴ ἐννοεῖς, ἐνθυμηθεῖς ὡς δεινῶς διάκεινται ἔρωτι 5
 τοῦ ὀνομαστοῦ γενέσθαι καὶ κλέος ἐς τὸν αἰεὶ χρόνον
 ἀθάνατον καταθέσθαι, καὶ ὑπὲρ τούτου κινδύνους τε
 κινδυνεύειν ἔτοιμοὶ εἰσι πάντας ἔτι μᾶλλον ἢ ὑπὲρ τῶν
 παιδῶν, καὶ χρήματα ἀναλίσκειν καὶ πόνους πονεῖν οὐσ- d
 τινασοῦν καὶ ὑπεραποθνήσκειν. ἐπεὶ οἶε σύ, ἔφη, Ἄλκηστιν

ε 5 ἔτι B Oxy. : ἐστιν T W · a 6 μνήμην] μνημη Oxy. a 7 θνη-
 τὸν] ὀνητὸν B · a 8 οὐ τῷ] οὕτω B b 3 μετέχει Oxy. : μετέχειν
 B T W b 4 ἀθάνατον B T W Oxy. : ἀδύνατον Creuzer c 1 ἔφη
 om. W c 2 γε T W : om. B Oxy. c 5 ἐς B : εἰς T W Oxy.
 c 7 πάντες W μᾶλλον B W Oxy. : om. T

ὑπὲρ Ἀδμήτου ἀποθανεῖν ἄν, ἢ Ἀχιλλέα Πατρόκλῳ ἐπ-
 αποθανεῖν, ἢ προαποθανεῖν τὸν ὑμέτερον Κόδρον ὑπὲρ τῆς
 5 βασιλείας τῶν παίδων, μὴ οιομένους ἀθάνατον μνήμην
 ἀρετῆς πέρι ἑαυτῶν ἔσεσθαι, ἣν νῦν ἡμεῖς ἔχομεν; πολλοῦ
 γε δεῖ, ἔφη, ἀλλ' οἶμαι ὑπὲρ ἀρετῆς ἀθανάτου καὶ τοιαύτης
 δόξης εὐκλεοῦς πάντες πάντα ποιούσιν, ὅσῳ ἂν ἀμείνους
 e ὦσι, τοσοῦτῳ μᾶλλον· τοῦ γὰρ ἀθανάτου ἐρώσιν. οἱ μὲν
 οὖν ἐγκύμονες, ἔφη, κατὰ τὰ σώματα ὄντες πρὸς τὰς γυναῖκας
 μᾶλλον τρέπονται καὶ ταύτῃ ἐρωτικοί εἰσιν, διὰ παιδογονίας
 ἀθανασίαν καὶ μνήμην καὶ εὐδαιμονίαν, ὡς οἴονται, αὐτοῖς
 5 εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον πάντα ποριζόμενοι· οἱ δὲ κατὰ τὴν
 209 ψυχὴν—εἰσὶ γὰρ οὖν, ἔφη, οἱ ἐν ταῖς ψυχαῖς κυοῦσιν ἔτι
 μᾶλλον ἢ ἐν τοῖς σώμασιν, ἃ ψυχῇ προσήκει καὶ κυῆσαι
 καὶ τεκεῖν· τί οὖν προσήκει; φρόνησίν τε καὶ τὴν ἄλλην
 ἀρετήν—ὧν δὴ εἰσι καὶ οἱ ποιηταὶ πάντες γεννήτορες καὶ
 5 τῶν δημιουργῶν ὅσοι λέγονται εὐρετικοὶ εἶναι· πολὺ δὲ
 μεγίστη, ἔφη, καὶ καλλίστη τῆς φρονήσεως ἡ περὶ τὰ τῶν
 πόλεών τε καὶ οἰκήσεων διακόσμησις, ἣ δὴ ὄνομά ἐστι
 σωφροσύνη τε καὶ δικαιοσύνη—τούτων δ' αὖ ὅταν τις ἐκ
 b νέου ἐγκύμων ἢ τὴν ψυχὴν, ἧθεος ὧν καὶ ἠκούσης τῆς
 ἡλικίας, τίττειν τε καὶ γεννᾷν ἤδη ἐπιθυμῇ, ζητεῖ δὴ
 οἶμαι καὶ οὗτος περιῶν τὸ καλὸν ἐν ᾧ ἂν γεννήσειεν· ἐν
 τῷ γὰρ αἰσχυρῷ οὐδέποτε γεννήσει· τά τε οὖν σώματα τὰ
 5 κατὰ μᾶλλον ἢ τὰ αἰσχυρὰ ἀσπάζεται ἅτε κυῶν, καὶ ἂν
 ἐντύχη ψυχῇ καλῇ καὶ γενναίᾳ καὶ εὐφνεῖ, πάνυ δὴ ἀσπά-
 ζεται τὸ συναμφοτέρον, καὶ πρὸς τοῦτον τὸν ἄνθρωπον
 εὐθὺς εὐπορεῖ λόγων περὶ ἀρετῆς καὶ περὶ οἷον χρῆ εἶναι
 c τὸν ἄνδρα τὸν ἀγαθὸν καὶ ἃ ἐπιτηδεύει, καὶ ἐπιχειρεῖ

e3 ἂν... e4 προαποθανεῖν om. W d6 περὶ B T W e2 τὰ
 Oxy.: om. B T W a2 καὶ τ[α]ε και Oxy. a3 τεκεῖν Oxy.:
 κυεῖν B T W a6 τὰ Sommer: τὰς B T W Oxy. a7 διακό-
 σμησις B T W Oxy.: διακοσμήσεις al. a8 δ' αὖ T W: αὖ B Oxy.
 b1 ἧθεος Parmentier: θεῖος B T W Oxy. b2 ἐπιθυμη Oxy.:
 ἐπιθυμεί B T W δὴ] δὲ W b3 περὶ ὧν (i. e. περιῶν) B b5 ἅτε
 ... b6 ἀσπάζεται om. W b8 περὶ alterum secl. Stephanus

παιδεύειν. ἀπτόμενος γὰρ οἶμαι τοῦ καλοῦ καὶ ὀμιλῶν
 αὐτῷ, ἃ πάλαι ἐκύει τίκτει καὶ γεννᾷ, καὶ παρῶν καὶ ἀπῶν
 μεμνημένος, καὶ τὸ γεννηθὲν συνεκτρέφει κοινῇ μετ' ἐκείνου,
 ὥστε πολὺ μείζω κοινωνίαν τῆς τῶν παίδων πρὸς ἀλλήλους 5
 οἱ τοιοῦτοι ἴσχυοσι καὶ φιλίαν βεβαιωτέραν, ἅτε καλλιόνων
 καὶ ἀθανατωτέρων παίδων κεκοινωνηκότες. καὶ πᾶς ἂν
 δέξαιτο ἑαυτῷ τοιούτους παῖδας μᾶλλον γεγενῆσθαι ἢ τοὺς
 ἀνθρωπίους, καὶ εἰς Ὅμηρον ἀποβλέψας καὶ Ἡσίοδου καὶ d
 τοὺς ἄλλους ποιητὰς τοὺς ἀγαθοὺς ζηλῶν, οἷα ἔκγονα ἑαυτῶν
 καταλείπουσιν, ἃ ἐκείνοις ἀθάνατον κλέος καὶ μνήμην παρ-
 ἔχεται αὐτὰ τοιαῦτα ὄντα· εἰ δὲ βούλει, ἔφη, οἷους Λυκοῦργος
 παῖδας κατελίπετο ἐν Λακεδαίμονι σωτήρας τῆς Λακεδαί- 5
 μονος καὶ ὡς ἔπος εἰπεῖν τῆς Ἑλλάδος. τίμιος δὲ παρ'
 ὑμῖν καὶ Σόλων διὰ τὴν τῶν νόμων γέννησιν, καὶ ἄλλοι
 ἄλλοθι πολλαχοῦ ἄνδρες, καὶ ἐν Ἑλληνισί καὶ ἐν βαρβάροις, e
 πολλὰ καὶ καλὰ ἀποφηνάμενοι ἔργα, γεννήσαντες παντοίαν
 ἀρετήν· ὧν καὶ ἱερὰ πολλὰ ἤδη γέγονε διὰ τοὺς τοιούτους
 παῖδας, διὰ δὲ τοὺς ἀνθρωπίους οὐδενός πω.

Ταῦτα μὲν οὖν τὰ ἐρωτικά ἴσως, ὧ Σώκρατες, κἂν σὺ 5
 μνηθεῖης· τὰ δὲ τέλεα καὶ ἐποπτικά, ὧν ἕνεκα καὶ ταῦτα 210
 ἔστιν, ἐὰν τις ὀρθῶς μετή, οὐκ οἶδ' εἰ οἷός τ' ἂν εἴης.
 ἐρῶ μὲν οὖν, ἔφη, ἐγὼ καὶ προθυμίας οὐδὲν ἀπολείψω·
 πειρῶ δὲ ἔπεισθαι, ἂν οἷός τε ᾔης. δεῖ γάρ, ἔφη, τὸν ὀρθῶς
 ἰόντα ἐπὶ τοῦτο τὸ πρᾶγμα ἄρχεσθαι μὲν νέον ὄντα ἰέναι 5
 ἐπὶ τὰ καλὰ σώματα, καὶ πρῶτον μὲν, ἐὰν ὀρθῶς ἠγῆται
 ὁ ἠγούμενος, ἐνὸς αὐτὸν σώματος ἐρᾶν καὶ ἐνταῦθα γεννᾶν
 λόγους καλοὺς, ἔπειτα δὲ αὐτὸν κατανοῆσαι ὅτι τὸ κάλλος
 τὸ ἐπὶ ὄψωρῳ σώματι τῷ ἐπὶ ἐτέρῳ σώματι ἀδελφόν ἐστι, b
 καὶ εἰ δεῖ διώκειν τὸ ἐπ' εἶδει καλόν, πολλὴ ἄνοια μὴ οὐχ

ε3 παρῶν καὶ ἀπῶν B W Oxy. : ἀπῶν καὶ παρῶν T ε6 καλλιόνων
 T W Oxy. : καλλιῶν ὧν B d5 κατελίπετο b Oxy. : κατέλιπεν . . .
 τὸ B : κατελείπετο T W d7 ὑμῖν T W : ἡμῖν B Oxy. ο σολων
 Oxy. e1 ἐν prius om. Oxy. e2 καλὰ] ἀλλα Oxy. ἐργα καὶ
 Oxy. a4 δὲ] δε καὶ συ Oxy. a7 αὐτὸν T W Oxy. : αὐτῶν B
 b1 τὸ B Oxy. : τῷ T W ἐπὶ ἐτέρῳ B W Oxy. : ἐτέρῳ T

ἐν τε καὶ ταῦτόν ἡγεῖσθαι τὸ ἐπὶ πᾶσιν τοῖς σώμασι κάλλος·
 τοῦτο δ' ἐννοήσαντα καταστήναι πάντων τῶν καλῶν σωμάτων
 5 ἔραστήν, ἐνὸς δὲ τὸ σφόδρα τοῦτο χαλάσαι καταφρονή-
 σαντα καὶ σμικρὸν ἡγησάμενον· μετὰ δὲ ταῦτα τὸ ἐν ταῖς
 ψυχαῖς κάλλος τιμώτερον ἡγήσασθαι τοῦ ἐν τῷ σώματι,
 ὥστε καὶ ἐὰν ἐπιεικῆς ὦν τὴν ψυχὴν τις κἂν σμικρὸν ἄνθος
 c ἔχη, ἐξαρκεῖν αὐτῷ καὶ ἔρᾶν καὶ κήδεσθαι καὶ τίκτειν λόγους
 τοιοῦτους καὶ ζητεῖν, οἷτινες ποιήσουσι βελτίους τοὺς
 νέους, ἵνα ἀναγκασθῆ αὐθὲν θεάσασθαι τὸ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασι
 καὶ τοῖς νόμοις καλὸν καὶ τοῦτ' ἰδεῖν ὅτι πᾶν αὐτὸ αὐτῷ
 5 συγγενές ἐστιν, ἵνα τὸ περὶ τὸ σῶμα καλὸν σμικρὸν τι
 ἡγήσῃται εἶναι· μετὰ δὲ τὰ ἐπιτηδεύματα ἐπὶ τὰς ἐπιστήμας
 ἀγαγεῖν, ἵνα ἴδη αὐθὲν ἐπιστημῶν κάλλος, καὶ βλέπων πρὸς
 d πολὺ ἤδη τὸ καλὸν μηκέτι τὸ παρ' ἐνί, ὥσπερ οἰκίτης,
 ἀγαπῶν παιδαρίου κάλλος ἢ ἀνθρώπου τινὸς ἢ ἐπιτηδευ-
 ματος ἐνός, δουλεύων φαῦλος ἢ καὶ σμικρολόγος, ἀλλ' ἐπὶ
 τὸ πολὺ πέλαιος τετραμμένος τοῦ καλοῦ καὶ θεωρῶν πολ-
 5 λούς καὶ καλοὺς λόγους καὶ μεγαλοπρεπεῖς τίκτη καὶ διανοή-
 ματα ἐν φιλοσοφίᾳ ἀφθόνως, ἕως ἂν ἐνταῦθα ῥωσθεῖς καὶ
 αὐξήθεῖς κατὶδὴ τινα ἐπιστήμην μίαν τοιαύτην, ἣ ἐστὶ καλοῦ
 e τοιοῦδε. πειρῶ δέ μοι, ἔφη, τὸν νοῦν προσέχειν ὡς οἶόν
 τε μάλιστα. / ὅς γὰρ ἂν μέχρι ἐνταῦθα πρὸς τὰ ἐρωτικὰ
 παιδαγωγηθῆ, θεώμενος ἐφεξῆς τε καὶ ὀρθῶς τὰ καλά, πρὸς
 τέλος ἤδη ἰὼν τῶν ἐρωτικῶν ἐξαίφνης κατόψεται τι θαν-
 5 μαστὸν τὴν φύσιν καλόν, τοῦτο ἐκείνο, ὃ Σώκρατες, οὐ δὴ
 ἔνεκεν καὶ οἱ ἔμπροσθεν πάντες πόνοι ἦσαν, πρῶτον μὲν
 211 αἰεὶ ὄν καὶ οὔτε γιγνώμενον οὔτε ἀπολλύμενον, οὔτε αὐξανό-
 μενον οὔτε φθίνον, ἔπειτα οὐ τῆ μὲν καλόν, τῆ δ' αἰσχροῦν,
 οὐδὲ τοτὲ μὲν, τοτὲ δὲ οὔ, οὐδὲ πρὸς μὲν τὸ καλόν, πρὸς

b 4 τοῦτο B W Oxy.: τούτῳ T b 8 κἂν Hermann: καὶ ἐὰν B T
 Oxy.: καὶ ἂν W c 2 καὶ secl. Badham οἷτινες B T Oxy.: εἴ
 τινες W c 7 ἵνα ἴδη T W: ἵν' αἰδη B: ἵνα εἶδη Oxy. d 1 τὸ]
 τῷ Schleiermacher d 5 τίκτη corr. Coisl.: τίκτει B T W
 d 6 ῥωθεῖς W a 3 τοτὲ δὲ] τόδε δὲ Oxy.

δὲ τὸ αἰσχροῦν, οὐδ' ἔνθα μὲν καλόν, ἔνθα δὲ αἰσχροῦν, ὡς
 τισὶ μὲν ὄν καλόν, τισὶ δὲ αἰσχροῦν· οὐδ' αὖ φαντασθήσεται 5
 αὐτῷ τὸ καλὸν οἷον πρόσωπόν τι οὐδὲ χεῖρες οὐδὲ ἄλλο
 οὐδὲν ὧν σῶμα μετέχει, οὐδέ τις λόγος οὐδέ τις ἐπιστήμη,
 οὐδέ που ὄν ἐν ἐτέρῳ τινι, οἷον ἐν ζῳῷ ἢ ἐν γῇ ἢ ἐν οὐρανῷ
 ἢ ἐν τῷ ἄλλῳ, ἀλλ' αὐτὸ καθ' αὐτὸ μεθ' αὐτοῦ μονοειδὲς αἰὲ 6
 ὄν, τὰ δὲ ἄλλα πάντα καλὰ ἐκείνου μετέχοντα τρόπον τινὰ
 τοιοῦτον, οἷον γιγνομένων τε τῶν ἄλλων καὶ ἀπολλυμένων
 μηδὲν ἐκείνο μήτε τι πλεόν μήτε ἔλαττον γίγνεσθαι μηδὲ
 πάσχειν μηδέν. ὅταν δὴ τις ἀπὸ τῶνδε διὰ τὸ ὀρθῶς παι- 5
 δεραστεῖν ἐπανιῶν ἐκείνο τὸ καλὸν ἄρχηται καθορᾶν, σχεδὸν
 ἂν τι ἄπτοιτο τοῦ τέλους. , τοῦτο γὰρ δὴ ἔστι τὸ ὀρθῶς ἐπὶ
 τὰ ἔρωτικά ἵεναι ἢ ὑπ' ἄλλου ἄγεσθαι, ἀρχόμενον ἀπὸ 6
 τῶνδε τῶν καλῶν ἐκείνου ἔνεκα τοῦ καλοῦ αἰὲ ἐπανιέναι,
 ὥσπερ ἐπαναβασμοῖς χρώμενον, ἀπὸ ἐνὸς ἐπὶ δύο καὶ ἀπὸ
 δυοῖν ἐπὶ πάντα τὰ καλὰ σώματα, καὶ ἀπὸ τῶν καλῶν
 σωματίων ἐπὶ τὰ καλὰ ἐπιτηδεύματα, καὶ ἀπὸ τῶν ἐπιτηδευ- 5
 μάτων ἐπὶ τὰ καλὰ μαθήματα, καὶ ἀπὸ τῶν μαθημάτων ἐπ'
 ἐκείνο τὸ μάθημα τελευτῆσαι, ὃ ἔστιν οὐκ ἄλλου ἢ αὐτοῦ
 ἐκείνου τοῦ καλοῦ μάθημα, καὶ γινώ αὐτὸ τελευτῶν ὃ ἔστι
 καλόν. ἐνταῦθα τοῦ βίου, ὦ φίλε Σώκρατες, ἔφη ἡ Μαν- 6
 τινικὴ ξένη, εἴπερ που ἄλλοθι, βιωτὸν ἀνθρώπῳ, θεωμένῳ
 αὐτὸ τὸ καλόν. ὃ ἐάν ποτε ἴδῃς, οὐ κατὰ χρυσοῦν τε καὶ
 ἐσθῆτα καὶ τοὺς καλοὺς παιδᾶς τε καὶ νεανίσκους δόξει σοι
 εἶναι, οὓς νῦν ὀρώων ἐκπέπληξαι καὶ ἔτοιμος εἶ καὶ σὺ καὶ 5
 ἄλλοι πολλοί, ὀρώοντες τὰ παιδικὰ καὶ συνόντες αἰὲ αὐτοῖς,
 εἶ πως οἷον τ' ἦν, μήτ' ἐσθίειν μήτε πίνειν, ἀλλὰ θεᾶσθαι
 μόνον καὶ συνεῖναι. τί δῆτα, ἔφη, οἰόμεθα, εἶ τῷ γένοιτο
 αὐτὸ τὸ καλὸν ἰδεῖν εἰλικρινές, καθαρὸν, ἄμεικτον, ἀλλὰ 6

a 4 ενθαδε δε Oxy. ὡς... a 5 αἰσχροῦν secl. Voegelin a 6 αὐτῷ]
 αὐτὸ W a 8 που] πω W b 2 τρόπον τινὰ B Oxy. : τινὰ τρόπον
 T W b 4 ἐκείνο B Oxy. : ἐκείνῳ T W b 5 δὴ B : δὲ δὴ T W
 c 3 ἐπαναβασμοῖς T Oxy. : ἐπαναβαθμοῖς B W c 7 τελευτῆσαι
 Usener : τελευτήσῃ B T W (η in ras. W) d 1 μαντική W (κὴ in
 ras.) d 3 ποτε ἴδῃς W Oxy. : ποτ(ε) εἰδῆς B T χρυσον Oxy.
 d 7 θεᾶσθαι T W : θεάσασθαι B Oxy.

- μη ἀνάπλεων σαρκῶν τε ἀνθρωπίνων καὶ χρωμάτων καὶ ἄλλης πολλῆς φλυαρίας θνητῆς, ἀλλ' αὐτὸ τὸ θεῖον καλὸν δύναιτο μονοειδὲς κατιδεῖν; ἄρ' οἶει, ἔφη, φαῦλον βίον
- 212** γίνεσθαι ἐκείσε βλέποντος ἀνθρώπου καὶ ἐκεῖνο ᾧ δεῖ θεωμένου καὶ συνόντος αὐτῷ; ἦ οὐκ ἐνθυμῆ, ἔφη, ὅτι ἐνταῦθα αὐτῷ μοναχοῦ γενήσεται, ὀρώντι ᾧ ὄρατὸν τὸ καλόν, τίκτειν οὐκ εἶδωλα ἀρετῆς, ἅτε οὐκ εἰδώλου ἐφαπτομένῳ, ἀλλὰ
- 5** ἀληθῆ, ἅτε τοῦ ἀληθοῦς ἐφαπτομένῳ· τεκόντι δὲ ἀρετὴν ἀληθῆ καὶ θρεψαμένῳ ὑπάρχει θεοφιλεῖ γενέσθαι, καὶ εἴπερ τῷ ἄλλῳ ἀνθρώπων ἀθανάτῳ καὶ ἐκείνῳ;
- b** Ταῦτα δὴ, ᾧ Φαῖδρέ τε καὶ οἱ ἄλλοι, ἔφη μὲν Διοσίμα, πέπεισμαι δ' ἐγὼ· πεπεισμένος δὲ πειρώμαι καὶ τοὺς ἄλλους πείθειν ὅτι τούτου τοῦ κτήματος τῇ ἀνθρωπείᾳ φύσει συνεργὸν ἀμείνω Ἐρωτος οὐκ ἄν τις ῥαδίως λάβοι. διὸ δὴ
- 5** ἔγωγέ φημι χρῆναι πάντα ἄνδρα τὸν Ἐρωτα τιμᾶν, καὶ αὐτὸς τιμῶ τὰ ἐρωτικὰ καὶ διαφερόντως ἀσκῶ, καὶ τοῖς ἄλλοις παρακελεύομαι, καὶ νῦν τε καὶ ἀεὶ ἐγκωμιάζω τὴν δύναμιν καὶ ἀνδρείαν τοῦ Ἐρωτος καθ' ὅσον οἶός τ' εἰμί. τοῦ-
- c** τον οὖν τὸν λόγον, ᾧ Φαῖδρε, εἰ μὲν βούλει, ὡς ἐγκώμιον εἰς Ἐρωτα νόμισον εἰρήσθαι, εἰ δέ, ὅτι καὶ ὅπη χαίρεις ὀνομάζων, τοῦτο ὀνόμαζε.

Εἰπόντος δὲ ταῦτα τοῦ Σωκράτους τοὺς μὲν ἐπαινεῖν, τὸν

5 δὲ Ἀριστοφάνη λέγειν τι ἐπιχειρεῖν, ὅτι ἐμνήσθη αὐτοῦ λέγων ὁ Σωκράτης περὶ τοῦ λόγου· καὶ ἐξαίφνης τὴν αὔλειον θύραν κρουομένην πολὺν ψόφον παρασχεῖν ὡς κωμαστῶν, καὶ αὐλητρίδος φωνὴν ἀκούειν. τὸν οὖν Ἀγάθωνα, Παῖδες, φάναι,

d οὐ σκέψεσθε; καὶ ἔαν μὲν τις τῶν ἐπιτηδέων ἦ, καλεῖτε· εἰ δὲ μή, λέγετε ὅτι οὐ πίνομεν ἀλλ' ἀναπανόμεθα ἡδῆ.

e 4 ἔφη BW Oxy. : om. T a 1 ᾧ δεῖ] ᾧ δεῖ B : ὡδὶ B : ὃ δεῖ
 TW a 6 θεοφιλεῖ rec. t Oxy. : θεοφιλεῖ B T W b 1 ᾧ om. Oxy.
 c 5 ἐπιχειρεῖν λέγειν τι Oxy. c 6 αὔλειον rec. t Oxy. : αὔλιον
 B T W e 7 κρουομένην BW Oxy. : κροτουμένην T d 2 ἀλλα
 πανο[μεθα] Oxy.

Καὶ οὐ πολὺ ὕστερον Ἀλκιβιάδου τὴν φωνὴν ἀκούει ἐν τῇ αὐλῇ σφόδρα μεθύοντος καὶ μέγα βοῶντος, ἐρωτῶντος ὅπου Ἀγάθων καὶ κελεύοντος ἄγειν παρ' Ἀγάθωνα. ἄγειν 5 οὖν αὐτὸν παρὰ σφᾶς τὴν τε αὐλητρίδα ὑπολαβοῦσαν καὶ ἄλλους τινὰς τῶν ἀκολούθων, καὶ ἐπιστῆναι ἐπὶ τὰς θύρας ἐστεφανωμένον αὐτὸν κιττοῦ τέ τιμι στεφάνῳ δασεῖ καὶ e Ἴων, καὶ ταινίας ἔχοντα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς πάνυ πολλὰς, καὶ εἰπεῖν· Ἄνδρες, χαίρετε· μεθύοντα ἄνδρα πάνυ σφόδρα δέξεσθε συμπότην, ἣ ἀπίωμεν ἀναδήσαντες μόνον Ἀγάθωνα, ἐφ' ᾧπερ ἤλθομεν; ἐγὼ γάρ τοι, φάναι, χθὲς μὲν οὐχ 5 οἶός τ' ἐγενόμην ἀφικέσθαι, νῦν δὲ ἦκω ἐπὶ τῇ κεφαλῇ ἔχων τὰς ταινίας, ἵνα ἀπὸ τῆς ἐμῆς κεφαλῆς τὴν τοῦ σοφωτάτου καὶ καλλίστου κεφαλὴν ἐὰν εἴπω οὕτωςι ἀναδήσω. ἄρα καταγελάσεσθέ μου ὡς μεθύοντος; ἐγὼ δέ, κὰν ὑμεῖς γελάτε, ὅμως εὖ οἶδ' ὅτι ἀληθῆ λέγω. ἀλλὰ μοι λέγετε 213 αὐτόθεν, ἐπὶ ῥητοῖς εἰσὶώ ἢ μή; συμπίεσθε ἢ οὐ;

Πάντας οὖν ἀναθορυβῆσαι καὶ κελεύειν εἰσιέναι καὶ κατακλίνεσθαι, καὶ τὸν Ἀγάθωνα καλεῖν αὐτόν. καὶ τὸν ἰέναι ἀγόμενον ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, καὶ περιαιρούμενον ἅμα 5 τὰς ταινίας ὡς ἀναδήσουντα, ἐπίπροσθε τῶν ὀφθαλμῶν ἔχοντα οὐ κατιδεῖν τὸν Σωκράτη, ἀλλὰ καθίξεσθαι παρὰ τὸν Ἀγάθωνα ἐν μέσῳ Σωκράτους τε καὶ ἐκείνου· παραχωρησαὶ b γὰρ τὸν Σωκράτη ὡς ἐκείνου κατιδεῖν. παρακαθεζόμενον δὲ αὐτὸν ἀσπάζεσθαι τε τὸν Ἀγάθωνα καὶ ἀναδεῖν.

Εἰπεῖν οὖν τὸν Ἀγάθωνα Ὑπολύετε, παῖδες, Ἀλκιβιάδην, ἵνα ἐκ τρίτων κατακείται. 5

Πάνυ γε, εἰπεῖν τὸν Ἀλκιβιάδην· ἀλλὰ τίς ἡμῖν ὅδε τρίτος συμπότης; καὶ ἅμα μεταστρεφόμενον αὐτὸν ὄρᾶν

ε2 ταινίας TW Oxy. : τενίας B (et mox) ε4 δέξεσθε B Oxy. :
 δέξασθε TW ᾧπερ B Oxy. : ᾧπερ TW ἤλθομεν TW Oxy. :
 ἤχθομεν B εχθες Oxy. ε6 οἶός τ' TW Oxy. : οἶς τ' B ε8 ἐὰν
 εἴπω οὕτωςι B T Oxy. : ἐὰν εἴπω οὕτωςι κεφαλὴν W : ἀνειπῶν οὕτωςι
 Winckelmann α3 κελεύειν TW Oxy. : κελεύει B β2 κατιδε[ῖν]
 Oxy. : καθίξειν BTW β6 ὅδε τρίτος W Oxy. : ᾧδε τρίτος B :
 τρίτος ὅδε T β7 ὄρᾶν TW Oxy. : ὄρᾳ B

τὸν Σωκράτη, ἰδόντα δὲ ἀναπηδήσαι καὶ εἰπεῖν· ὦ Ἡράκλεις,
 τουτὶ τί ἦν; Σωκράτης οὗτος; ἔλλοχῶν αὖ με ἐνταῦθα κατέ-
 c κεισο, ὥσπερ εἰώθεις ἐξαίφνης ἀναφαίνεσθαι ὅπου ἐγὼ ὄμην
 ἦκιστα σε ἕσεσθαι. καὶ νῦν τί ἦκεις; καὶ τί αὖ ἐνταῦθα
 κατεκλίνης; ὡς οὐ παρὰ Ἀριστοφάνει οὐδὲ εἴ τις ἄλλος
 γελοῖος ἔστι τε καὶ βούλεται, ἀλλὰ διεμηχανήσω ὅπως παρὰ
 5 τῷ καλλίστῳ τῶν ἔνδον κατακείσῃ.

Καὶ τὸν Σωκράτη, Ἀγάθων, φάναι, ὄρα εἴ μοι ἐπαμύνεις·
 ὡς ἐμοὶ ὁ τούτου ἔρωσ τοῦ ἀνθρώπου οὐ φαῦλον πρᾶγμα
 γέγονεν. ἀπ' ἐκείνου γὰρ τοῦ χρόνου, ἀφ' οὗ τούτου
 d ἠράσθην, οὐκέτι ἕξεστί μοι οὔτε προσβλέψαι οὔτε δια-
 λεχθῆναι καλῶ οὐδ' ἐνί, ἢ οὔτοσὶ ζηλοτυπῶν με καὶ φθονῶν
 θαυμαστὰ ἐργάζεται καὶ λοιδορεῖται τε καὶ τῷ χεῖρε μόγισ
 ἀπέχεται. ὄρα οὖν μή τι καὶ νῦν ἐργάσῃται, ἀλλὰ διάλ-
 5 λαζον ἡμᾶς, ἢ ἐὰν ἐπιχειρῇ βιάζεσθαι, ἐπάμυνε, ὡς ἐγὼ
 τὴν τούτου μανίαν τε καὶ φιλεραστίαν πάνυ ὀρρωδῶ.

Ἄλλ' οὐκ ἔστι, φάναι τὸν Ἀλκιβιάδην, ἐμοὶ καὶ σοὶ δια-
 λαγή. ἀλλὰ τούτων μὲν εἰς αὐθίς σε τιμωρήσομαι· νῦν
 e δέ μοι, Ἀγάθων, φάναι, μετὰδος τῶν ταινιῶν, ἵνα ἀναδήσω
 καὶ τὴν τούτου ταυτηνὴ τὴν θαυμαστὴν κεφαλὴν, καὶ μή μοι
 μέμφηται ὅτι σέ μὲν ἀνέδησα, αὐτὸν δὲ νικῶντα ἐν λόγοις
 πάντας ἀνθρώπους, οὐ μόνον πρῶην ὥσπερ σύ, ἀλλ' ἀεὶ,
 5 ἔπειτα οὐκ ἀνέδησα. καὶ ἡμ' αὐτὸν λαβόντα τῶν ταινιῶν
 ἀναδεῖν τὸν Σωκράτη καὶ κατακλίνεσθαι.

Ἐπειδὴ δὲ κατεκλίνη, εἰπεῖν· Εἶεν δὴ, ἄνδρες· δοκεῖτε
 γάρ μοι νήφειν. οὐκ ἐπιτρεπτέον οὖν ὑμῖν, ἀλλὰ ποτέον·
 ὠμολόγηται γὰρ ταῦθ' ἡμῖν. ἄρχοντα οὖν αἰροῦμαι τῆς
 10 πόσεως, ἕως ἂν ὑμεῖς ἱκανῶς πίητε, ἐμαντόν. ἀλλὰ φερέτω,

b9 τουτὶ τί ἦν T W Oxy. : τοῦτ' εἰπεῖν B et γρ. W ἔλλοχῶν T W
 Oxy. : ἐνλοχῶν B c3 ὡς B T W (deest Oxy.) : καὶ Hermann
 οὐδὲ B Oxy. : οὔτε T W c4 τ[ι]εμηχανήσω Oxy. c7 ὁ B : οὐ
 T W d2 οὔτοσὶ B W (sed ω supra ο) Oxy. : οὔτοσὶ *** T (οὔτοσί πως
 Coisl.) d3 θαυμαστὰ B Oxy. : θαυμάσια T W d5 ἐπάμυναί B
 e1 ἀναδήσω καὶ T W Oxy. : ἀναδησώμεθα B e8 οὖν T W Oxy. :
 om. B e10 post φερέτω distinxi

Ἄγάθων, εἴ τι ἔστιν ἔκπωμα μέγα. μάλλον δὲ οὐδὲν δεῖ, ἀλλὰ φέρε, παῖ, φάναι, τὸν ψυκτῆρα ἐκείνον, ἰδόντα αὐτὸν πλέου ἢ ὀκτῶ κοτύλας χωροῦντα. τοῦτον ἐμπλησάμενον 214
πρῶτον μὲν αὐτὸν ἐκπιεῖν, ἔπειτα τῷ Σωκράτει κελεύειν ἐγγχεῖν καὶ ἅμα εἰπεῖν. Πρὸς μὲν Σωκράτη, ὦ ἄνδρες, τὸ σόφισμά μοι οὐδέν· ὅποσον γὰρ ἂν κελεύῃ τις, τοσοῦτον ἐκπιῶν οὐδὲν μάλλον μὴ ποτε μεθυσθῆ. 5

Τὸν μὲν οὖν Σωκράτη ἐγγέαντος τοῦ παιδὸς πίνειν· τὸν δ' Ἐρυξίμαχον Πῶς οὖν, φάναι, ὦ Ἀλκιβιάδη, ποιούμεν; οὕτως οὔτε τι λέγομεν ἐπὶ τῇ κύλικι οὔτε τι ἄδομεν, ἀλλ' 5
ἀτεχνῶς ὥσπερ οἱ διψῶντες πίομεθα;

Τὸν οὖν Ἀλκιβιάδην εἰπεῖν ὦ Ἐρυξίμαχε, βέλτιστε βελτίστου πατρὸς καὶ σωφρονεστάτου, χαῖρε.

Καὶ γὰρ σύ, φάναι τὸν Ἐρυξίμαχον· ἀλλὰ τί ποιῶμεν; 5
Ὅτι ἂν σὺ κελεύῃς. δεῖ γάρ σοι πείθεσθαι.

ἰητρὸς γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιος ἄλλων·

ἐπίταττε οὖν ὅτι βούλει.

Ἄκουσον δὴ, εἰπεῖν τὸν Ἐρυξίμαχον. ἡμῖν πρὶν σὲ εἰσελθεῖν ἔδοξε χρῆναι ἐπὶ δεξιὰ ἕκαστον ἐν μέρει λόγου 10
περὶ Ἐρωτος εἰπεῖν ὡς δύναιτο κάλλιστον, καὶ ἐγκωμιάσαι. 5
οἱ μὲν οὖν ἄλλοι πάντες ἡμεῖς εἰρήκαμεν· σὺ δ' ἐπειδὴ οὐκ εἴρηκας καὶ ἐκπέπωκας, δίκαιος εἶ εἰπεῖν, εἰπὼν δὲ ἐπιτάξαι Σωκράτει ὅτι ἂν βούλῃ, καὶ τοῦτον τῷ ἐπὶ δεξιὰ καὶ οὔτω τοὺς ἄλλους. 5

Ἄλλά, φάναι, ὦ Ἐρυξίμαχε, τὸν Ἀλκιβιάδην, καλῶς μὲν λέγεις, μεθύοντα δὲ ἄνδρα παρὰ νηφόντων λόγους παραβάλλει μὴ οὐκ ἐξ ἴσου ἦ. καὶ ἅμα, ὦ μακάριε, πείθει τί σε Σωκράτης ὧν ἄρτι εἶπεν; ἢ οἴσθα ὅτι τοῦναντίου ἐστὶ 5
πάν ἢ δ' ἔλεγεν; οὗτος γάρ, εἴαν τινα ἐγὼ ἐπαινέσω τούτου 6

ε 11 ἔκπωμα TW Oxy.: ἔκπομα B a 4 ὅποσον BT Oxy.:
πόσον W κελεύη B Oxy.: κελεύση TW b 1 οὔτε τι ἄδομεν
TW: οὐτ' ἐπᾶδομεν B b 6 ἂν TW: δ' ἂν T b 7 ἰητρὸς T:
ιατρὸς BW c 8 τί BT: τε W

παρόντος ἢ θεὸν ἢ ἄνθρωπον ἄλλον ἢ τοῦτον, οὐκ ἀφέξεται μου τῷ χεῖρε.

5 Οὐκ εὐφημήσεις; φάναι τὸν Σωκράτη.

Μὰ τὸν Ποσειδῶ, εἰπεῖν τὸν Ἀλκιβιάδην, μηδὲν λέγε πρὸς ταῦτα, ὡς ἐγὼ οὐδ' ἂν ἕνα ἄλλον ἐπαινέσαιμι σοῦ παρόντος.

Ἄλλ' οὕτω ποιεῖ, φάναι τὸν Ἐρυσίμαχον, εἰ βούλει
10 Σωκράτη ἐπαινέσον.

e Πῶς λέγεις; εἰπεῖν τὸν Ἀλκιβιάδην· δοκεῖ χρῆναι, ὦ Ἐρυσίμαχε; ἐπιθῶμαι τῷ ἀνδρὶ καὶ τιμωρήσωμαι ὑμῶν ἐναντίου;

Οὗτος, φάναι τὸν Σωκράτη, τί ἐν νῶ ἔχεις; ἐπὶ τὰ
5 γελοιότερά με ἐπαινέσαι; ἢ τί ποιήσεις;

Τάληθῆ ἔρω. ἀλλ' ὄρα εἰ παρίης.

Ἄλλὰ μέντοι, φάναι, τά γε ἀληθῆ παρίημι καὶ κελεύω λέγειν.

Οὐκ ἂν φθάνοιμι, εἰπεῖν τὸν Ἀλκιβιάδην. καὶ μέντοι
10 οὕτωςι ποιήσον. ἐάν τι μὴ ἀληθὲς λέγω, μεταξὺ ἐπιλαβοῦ, ἂν βούλη, καὶ εἰπὲ ὅτι τοῦτο ψεύδομαι· ἐκὼν γὰρ εἶναι οὐδὲν
215 ψεύσομαι. ἐὰν μέντοι ἀναμιμνησκόμενος ἄλλο ἄλλοθεν λέγω, μηδὲν θαυμάσης· οὐ γάρ τι ῥάδιον τὴν σὴν ἀτοπίαν ὦδ' ἔχοντι εὐπόρως καὶ ἐφεξῆς καταριθμῆσαι.

Σωκράτη δ' ἐγὼ ἐπαινεῖν, ὦ ἄνδρες, οὕτως ἐπιχειρήσω,
5 δι' εἰκόνων. οὗτος μὲν οὖν ἴσως οἰήσεται ἐπὶ τὰ γελοιότερα, ἔσται δ' ἡ εἰκὼν τοῦ ἀληθοῦς ἕνεκα, οὐ τοῦ γελοίου. φημί γὰρ δὴ ὁμοιότατον αὐτὸν εἶναι τοῖς σιληνοῖς τούτοις τοῖς
b ἐν τοῖς ἔρμογλυφείοις καθημένοις, οὕστινας ἐργάζονται οἱ δημιουργοὶ σύριγγας ἢ αὐλοὺς ἔχοντας, οἳ διχάδε διοιχθέντες φαίνονται ἔνδοθεν ἀγάλματα ἔχοντες θεῶν. καὶ φημί αὖ ἔοικέναι αὐτὸν τῷ σατύρῳ τῷ Μαρσύᾳ. ὅτι μὲν οὖν τό γε

e2 τιμωρήσομαι W
ἐπαινέσει Bekker

e5 ἐπαινέσαι scripsi: ἐπαινέσεις BTW:
a7 σιληνοῖς BTW (εἰ supra i W)

εἶδος ὅμοιος εἶ τούτοις, ὦ Σώκρατες, οὐδ' αὐτὸς ἂν που 5
 ἀμφισβητήσαις· ὡς δὲ καὶ τᾶλλα ζοικας, μετὰ τοῦτο ἄκουε.
 ὑβριστῆς εἶ· ἢ οὐ; ἔαν γὰρ μὴ ὁμολογῆς, μάρτυρας παρ-
 ἔξομαι. ἀλλ' οὐκ αὐλητῆς; πολὺ γε θαυμασιώτερος ἐκείνου.
 ὁ μὲν γε δι' ὀργάνων ἐκῆλει τοὺς ἀνθρώπους τῆ ἀπὸ τοῦ c
 στόματος δυνάμει, καὶ ἔτι νυνὶ δὲ ἂν τὰ ἐκείνου αὐλῆ—ἃ γὰρ
 "Ὀλυμπος ἤυλει, Μαρσίου λέγω, τούτου διδάξαντος—τὰ οὖν
 ἐκείνου ἕαντε ἀγαθὸς αὐλητῆς αὐλῆ ἕαντε φαύλη αὐλητρίς,
 μόνα κατέχεσθαι ποιεῖ καὶ δηλοῖ τοὺς τῶν θεῶν τε καὶ 5
 τελετῶν δεομένους διὰ τὸ θεῖα εἶναι. σὺ δ' ἐκείνου τοσοῦτον
 μόνον διαφέρεις, ὅτι ἄνευ ὀργάνων ψιλοῖς λόγοις ταῦτον
 τοῦτο ποιεῖς. ἡμεῖς γοῦν ὅταν μὲν του ἄλλου ἀκούωμεν d
 λέγοντος καὶ πάνυ ἀγαθοῦ ῥήτορος ἄλλους λόγους, οὐδὲν
 μέλει ὡς ἔπος εἰπεῖν οὐδενί· ἐπειδὴν δὲ σοῦ τις ἀκούῃ ἢ τῶν
 σῶν λόγων ἄλλου λέγοντος, κἂν πάνυ φαῦλος ἢ ὁ λέγων,
 ἕαντε γυνὴ ἀκούῃ ἕαντε ἀνὴρ ἕαντε μειράκιον, ἐκπεπλη- 5
 γμένοι ἐσμὲν καὶ κατεχόμεθα. ἐγὼ γοῦν, ὦ ἄνδρες, εἰ μὴ
 ἔμελλον κοιμηθῆ δόξειν μεθύειν, εἶπον ὁμόσας ἂν ὑμῖν οἶα δὴ
 πέπουθα αὐτὸς ὑπὸ τῶν τούτου λόγων καὶ πάσχω ἔτι καὶ
 νυνί. ὅταν γὰρ ἀκούω, πολὺ μοι μᾶλλον ἢ τῶν κορυβα- e
 τιώντων ἢ τε καρδία πηδᾷ καὶ δάκρυα ἐκχεῖται ὑπὸ τῶν
 λόγων τῶν τούτου, ὀρῶ δὲ καὶ ἄλλους παμπόλλους τὰ
 αὐτὰ πάσχοντας· Περικλέους δὲ ἀκούων καὶ ἄλλων ἀγαθῶν
 ῥητόρων εὖ μὲν ἠγούμην λέγειν, τοιοῦτον δ' οὐδὲν ἔπασχον, 5
 οὐδ' ἔτεθορῦβητό μου ἢ ψυχὴ οὐδ' ἠγανάκτει ὡς ἀνδραποδω-
 δῶς διακειμένου, ἀλλ' ὑπὸ τουτουῦ τοῦ Μαρσίου πολλάκις δὴ
 οὕτω διετέθην ὥστε μοι δόξαι μὴ βιωτὸν εἶναι ἔχοντι ὡς 216
 ἔχω. καὶ ταῦτα, ὦ Σώκρατες, οὐκ ἐρεῖς ὡς οὐκ ἀληθῆ. καὶ
 ἔτι γε νῦν σύννοιδ' ἔμαντῶ ὅτι εἰ ἐθέλομι παρέχειν τὰ ὦτα,
 οὐκ ἂν καρτερήσαιμι ἀλλὰ ταῦτα ἂν πάσχοιμι. ἀναγκάζει

b5 ἂν που Baiter : δὴ που B T W e3 οὖν B T : γ' οὖν W
 e1 νυνί B : νῦν T W e3 τῶν τούτου T W : τούτου B a2 ὦ
 T W : om. B a3 ἔμαντῶ B T : ἔμαντὸν W (o in ras.)

5 γάρ με ὁμολογεῖν ὅτι πολλοῦ ἐνδεὴς ὢν αὐτὸς ἔτι ἔμαντοῦ
 μὲν ἀμελῶ, τὰ δ' Ἀθηναίων πράττω. βία οὖν ὥσπερ ἀπὸ
 τῶν Σειρήνων ἐπισχόμενος τὰ ὦτα οἴχομαι φεύγων, ἵνα μὴ
 αὐτοῦ καθήμενος παρὰ τούτῳ καταγῆράσω. πέπουθα δὲ
 b πρὸς τοῦτον μόνον ἀνθρώπων, ὃ οὐκ ἂν τις οἴοιτο ἐν ἐμοὶ
 ἐνεῖναι, τὸ αἰσχύνεσθαι ὄντιν οὖν· ἐγὼ δὲ τοῦτον μόνον
 αἰσχύνομαι. σύννοια γὰρ ἔμαντῷ ἀντιλέγειν μὲν οὐ δυνα-
 μένῳ ὡς οὐ δεῖ ποιεῖν ἢ οὗτος κελεύει, ἐπειδὴν δὲ ἀπέλθω,
 5 ἠττημένῳ τῆς τιμῆς τῆς ὑπὸ τῶν πολλῶν. δραπετεύω οὖν
 αὐτὸν καὶ φεύγω, καὶ ὅταν ἴδω, αἰσχύνομαι τὰ ὁμολογημένα.
 c καὶ πολλάκις μὲν ἠδέως ἂν ἴδοιμι αὐτὸν μὴ ὄντα ἐν ἀνθρώποις·
 εἰ δ' αὖ τοῦτο γένοιτο, εὖ οἶδα ὅτι πολὺ μείζον ἂν ἀχθοίμην,
 ὥστε οὐκ ἔχω ὅτι χρήσωμαι τούτῳ τῷ ἀνθρώπῳ.

Καὶ ὑπὸ μὲν δὴ τῶν αὐλημάτων καὶ ἐγὼ καὶ ἄλλοι πολλοὶ
 5 τοιαῦτα πεπόνυθασιν ὑπὸ τοῦδε τοῦ σατύρου· ἄλλα δὲ ἐμοῦ
 ἀκούσατε ὡς ὁμοίός τ' ἐστὶν οἷς ἐγὼ ἤκασα αὐτὸν καὶ τὴν
 δύναμιν ὡς θαυμασίαν ἔχει. εὖ γὰρ ἴστε ὅτι οὐδεὶς ὑμῶν
 d τοῦτον γιννώσκει· ἀλλὰ ἐγὼ δηλώσω, ἐπεὶπερ ἠρξάμην.
 ὁράτε γὰρ ὅτι Σωκράτης ἐρωτικῶς διάκειται τῶν καλῶν καὶ
 αἰεὶ περὶ τούτους ἐστὶ καὶ ἐκπέπληκται, καὶ αὖ ἀγνοεῖ πάντα
 καὶ οὐδὲν οἶδεν. ὡς τὸ σχῆμα αὐτοῦ τοῦτο οὐ σιληνώδες;
 5 σφόδρα γε. τοῦτο γὰρ οὗτος ἐξωθεν περιβέβληται, ὥσπερ
 ὁ γεγλυμμένος σιληνός· ἐνδοθεν δὲ ἀνοιχθεὶς πόσης οἴεσθε
 γέμει, ὃ ἄνδρες συμπόται, σωφροσύνης; ἴστε ὅτι οὔτε εἴ τις
 καλός ἐστι μέλει αὐτῷ οὐδέν, ἀλλὰ καταφρονεῖ τοσοῦτου
 e ὅσον οὐδ' ἂν εἰς οἰθηθεῖη, οὔτ' εἴ τις πλούσιος, οὔτ' εἴ ἄλλην
 τινὰ τιμὴν ἔχων τῶν ὑπὸ πλήθους μακαριζομένων· ἠγεῖται
 δὲ πάντα ταῦτα τὰ κτήματα οὐδενὸς ἄξια καὶ ἡμᾶς οὐδὲν
 εἶναι—λέγω ὑμῖν—εἰρωνευόμενος δὲ καὶ παίζων πάντα τὸν
 5 βίον πρὸς τοὺς ἀνθρώπους διατελεῖ. σπουδάσαντος δὲ αὐτοῦ

a 5 ἔτι TW: τι B b 4 οὗτος BT: αὐτὸς W c 3 χρή-
 σμαι corr. Ven. 185: χρήσομαι BTW d 3 αὐ B: om. TW
 d 6 γεγλυμμένος BT: ἐγγεγλυμμένος W

καὶ ἀνοιχθέντος οὐκ οἶδα εἴ τις ἐώρακεν τὰ ἐντὸς ἀγάλματα·
 ἀλλ' ἐγὼ ἤδη ποτ' εἶδον, καὶ μοι ἔδοξεν οὕτω θεῖα καὶ
 χρυσᾶ εἶναι καὶ πάγκαλα καὶ θαυμαστά, ὥστε ποιητέον εἶναι **217**
 ἔμβραχυ ὅτι κελεύοι Σωκράτης. ἠγούμενος δὲ αὐτὸν ἐσπου-
 δακέναι ἐπὶ τῇ ἐμῇ ὥρᾳ ἔρμαιον ἠγησάμην εἶναι καὶ εὐτύχημα
 ἐμὸν θαυμαστόν, ὡς ὑπάρχον μοι χαρισαμένῳ Σωκράτει πάντ'
 ἀκοῦσαι ὅσαπερ οὗτος ἤδει· ἐφρόνου γὰρ δὴ ἐπὶ τῇ ὥρᾳ **5**
 θαυμάσιον ὅσον. ταῦτα οὖν διανοηθεῖς, πρὸ τοῦ οὐκ εἰθῶς
 ἄνευ ἀκολούθου μόνος μετ' αὐτοῦ γίνεσθαι, τότε ἀποπέμπων
 τὸν ἀκόλουθον μόνος συνεγιγνόμην—δεῖ γὰρ πρὸς ὑμᾶς πάντα **b**
 τάληθῃ εἰπεῖν· ἀλλὰ προσέχετε τὸν νοῦν, καὶ εἰ ψεύδομαι,
 Σώκρατες, ἐξέλεγε—συνεγιγνόμην γάρ, ὦ ἄνδρες, μόνος
 μόνῳ, καὶ ὦμην αὐτίκα διαλέξεσθαι αὐτόν μοι ἄπερ ἂν
 ἐραστῆς παιδικοῖς ἐν ἐρημίᾳ διαλεχθεῖν, καὶ ἔχαιρον. τούτων **5**
 δ' οὐ μάλα ἐγίγνετο οὐδέν, ἀλλ' ὥσπερ εἰώθει διαλεχθεῖς ἂν
 μοι καὶ συνημερεύσας ὄχετο ἀπιών. μετὰ ταῦτα συγγυμνά-
 ζεσθαι προυκαλούμην αὐτὸν καὶ συνεγυμναζόμεν, ὡς τι **c**
 ἐνταῦθα περανῶν. συνεγυμνάζετο οὖν μοι καὶ προσεπάλαιεν
 πολλάκις οὐδενὸς παρόντος· καὶ τί δεῖ λέγειν; οὐδὲν γάρ
 μοι πλέον ἦν. ἐπειδὴ δὲ οὐδαμῇ ταύτῃ ἦντον, ἔδοξέ μοι
 ἐπιθετέον εἶναι τῷ ἀνδρὶ κατὰ τὸ καρτερόν καὶ οὐκ ἀνετέον, **5**
 ἐπειδήπερ ἐνεκεχειρήκη, ἀλλὰ ἰστέον ἤδη τί ἐστι τὸ πρᾶγμα.
 προκαλοῦμαι δὴ αὐτὸν πρὸς τὸ συνδειπνεῖν, ἀτεχνῶς ὥσπερ
 ἐραστῆς παιδικοῖς ἐπιβουλεύων. καὶ μοι οὐδὲ τοῦτο ταχὺ
 ὑπήκουσεν, ὅμως δ' οὖν χρόνῳ ἐπέισθη. ἐπειδὴ δὲ ἀφίκετο **d**
 τὸ πρῶτον, δειπνήσας ἀπιένας ἐβούλετο. καὶ τότε μὲν
 αἰσχυρόμενος ἀφήκα αὐτόν· αὐθις δ' ἐπιβουλεύσας, ἐπειδὴ
 ἐδεδειπνήκαμεν διελεγόμεν ἀεὶ πόρρω τῶν νυκτῶν, καὶ ἐπειδὴ

e 7 καὶ μοι TW: καὶ ἐμοὶ B: κάμοι Hirschig a 2 ἔμβραχυ
 Cobet: ἐν βραχεὶ BTW a 5 δὴ B: ἡδη TW b 2 τάληθῃ
 BT: ἀληθῇ W b 6 δ' οὐ] δη Oxy. ἂν BTW: αὐ F. A. Wolf:
 δὴ Sauppe c 1 καὶ συνεγυμναζόμεν secl. Sauppe d 4 ἐδε-
 δειπνήκαμεν scripsi: 'δεδειπνήκαμεν Usener: δεδειπνήκαμεν Photius:
 ἐδεδειπνήκει BTW ἀεὶ add. Photius: om. BTW Oxy. ἐπειδὴ]
 κπειδη γε Oxy.

5 ἐβούλετο ἀπιέναι, σκηπτόμενος ὅτι ὄψ' εἴη, προσηνάγκασα
 αὐτὸν μένειν. ἀνεπαύετο οὖν ἐν τῇ ἐχομένην ἔμου κλίνῃ, ἐν
 ἧπερ ἐδείπνει, καὶ οὐδεὶς ἐν τῷ οἰκήματι ἄλλος καθηύδεν ἢ
 e ἡμεῖς. μέχρι μὲν οὖν δὴ δεῦρο τοῦ λόγου καλῶς ἂν ἔχοι
 καὶ πρὸς ὄντιν' οὖν λέγειν· τὸ δ' ἐντεῦθεν οὐκ ἂν μου ἠκούσατε
 λέγοντος, εἰ μὴ πρῶτον μὲν, τὸ λεγόμενον, οἶνος ἄνευ τε
 παίδων καὶ μετὰ παίδων ἦν ἀληθής, ἔπειτα ἀφανίσαι Σω-
 5 κράτους ἔργον ὑπερήφανον εἰς ἔπαινον ἐλθόντα ἄδικόν μοι
 φαίνεται. ἔτι δὲ τὸ τοῦ δηχθέντος ὑπὸ τοῦ ἔχεως πάθος
 κάμ' ἔχει. φασὶ γάρ πού τινα τοῦτο παθόντα οὐκ ἐθέλειν
 λέγειν οἶον ἦν πλὴν τοῖς δεδηγμένοις, ὡς μόνοις γνωσομένοις
 218 τε καὶ συγγνωσομένοις εἰ πάν ἑτόλμα δρᾶν τε καὶ λέγειν
 ὑπὸ τῆς ὁδύνης. ἐγὼ οὖν δεδηγμένος τε ὑπὸ ἀλγεινότερου
 καὶ τὸ ἀλγεινότερον ὦν ἂν τις δηχθείη—τὴν καρδίαν γὰρ
 ἢ ψυχὴν ἢ ὅτι δεῖ αὐτὸ ὀνομάσαι πληγείς τε καὶ δηχθεῖς
 5 ὑπὸ τῶν ἐν φιλοσοφίᾳ λόγων, οἱ ἔχονται ἐχίδνης ἀγριώτεροι,
 νέου ψυχῆς μὴ ἀφυοῦς ὅταν λάβωνται, καὶ ποιοῦσι δρᾶν
 τε καὶ λέγειν ὅτιοῦν—καὶ ὄρων αὐ Φαίδρους, Ἀγάθωνας,
 b Ἐρυξιμάχους, Πανσανίας, Ἀριστοδήμους τε καὶ Ἀριστο-
 φάνους· Σωκράτη δὲ αὐτὸν τί δεῖ λέγειν, καὶ ὅσοι ἄλλοι;
 πάντες γὰρ κεκοινωνήκατε τῆς φιλοσόφου μανίας τε καὶ
 βακχείας—διὸ πάντες ἀκούσεσθε· συγγνώσεσθε γὰρ τοῖς τε
 5 τότε πραχθεῖσι καὶ τοῖς νῦν λεγομένοις. οἱ δὲ οἰκέται, καὶ
 εἴ τις ἄλλος ἐστὶν βέβηλός τε καὶ ἄγροικος, πύλας πάνυ
 μεγάλας τοῖς ὤσιν ἐπίθεσθε.

Ἐπειδὴ γὰρ οὖν, ὦ ἄνδρες, ὃ τε λύχνος ἀπεσβήκει καὶ
 c οἱ παῖδες ἕξω ἦσαν, ἔδοξέ μοι χρῆναι μηδὲν ποικίλλειν πρὸς
 αὐτόν, ἀλλ' ἐλευθέρως εἰπεῖν ἃ μοι ἐδόκει· καὶ εἶπον κινήσας
 αὐτόν, Σώκρατες, καθεύδεις;

Οὐ δῆτα, ἢ δ' ὄς.

e 1 δὴ B et in marg. T: om. TW a 2 τε BT Oxy.: τε καὶ W
 a 3 δηχθείη TW Oxy.: δειχθῆ B γὰρ ἢ ψυχὴν TW Oxy.: ἢ ψυχὴν
 γὰρ B (ἢ ψυχὴν secl. Usener) a 6 ψυχῆς BT: ψυχὴν W μὴ BW
 Oxy.: καὶ μὴ T a 7 καὶ ante Ἀγάθωνας add. W b 4 τε TW:
 om. B b 6 τις TW Oxy.: τι B c 2 κινήσας] καὶ κεινήσας Oxy.

Οἶσθα οὖν ἃ μοι δέδοκται;

5

Τί μάλιστα, ἔφη.

Σὺ ἐμοὶ δοκεῖς, ἦν δ' ἐγώ, ἐμοῦ ἐραστῆς ἄξιος γεγούναί
 μόνος, καὶ μοι φαίνη ὀκνεῖν μνησθῆναι πρὸς με. ἐγὼ δὲ
 οὕτως ἔχω· πάννυ ἀνόητον ἠγοῦμαι εἶναι σοὶ μὴ οὐ καὶ
 τοῦτο χαρίζεσθαι καὶ εἴ τι ἄλλο ἢ τῆς οὐσίας τῆς ἐμῆς 10
 δέοιο ἢ τῶν φίλων τῶν ἐμῶν. ἐμοὶ μὲν γὰρ οὐδέν ἐστι d
 πρεσβύτερον τοῦ ὡς ὅτι βέλτιστον ἐμὲ γενέσθαι, τούτου δὲ
 οἰμαί μοι συλλήπτορα οὐδένα κυριώτερον εἶναι σοῦ. ἐγὼ δὴ
 τοιοῦτῳ ἀνδρὶ πολὺ μᾶλλον ἂν μὴ χαριζόμενος αἰσχυνοίμην
 τοὺς φρονίμους, ἢ χαριζόμενος τοὺς τε πολλοὺς καὶ ἄφρονας. 5

Καὶ οὗτος ἀκούσας μάλα εἰρωνικῶς καὶ σφόδρα ἑαυτοῦ τε
 καὶ εἰωθότως ἔλεξεν Ὡ φίλε Ἀλκιβιάδῃ, κινδυνεύεις τῷ
 ὄντι οὐ φαῦλος εἶναι, εἴπερ ἀληθῆ τυγχάνει ὄντα ἃ λέγεις
 περὶ ἐμοῦ, καὶ τις ἐστ' ἐν ἐμοὶ δύναμις δι' ἧς ἂν σὺ γένοιο e
 ἀμείνων· ἀμήχανόν τοι κάλλος ὀρώφης ἂν ἐν ἐμοὶ καὶ τῆς
 παρὰ σοὶ εὐμορφίας πάμπολυ διαφέρων. εἰ δὴ καθορῶν
 αὐτὸ κοινώσασθαι τέ μοι ἐπιχειρεῖς καὶ ἀλλάξασθαι κάλλος
 ἀντὶ κάλλους, οὐκ ὀλίγῳ μου πλεονεκτεῖν διανοῆ, ἀλλ' 5
 ἀντὶ δόξης ἀλήθειαν καλῶν κτᾶσθαι ἐπιχειρεῖς καὶ τῷ
 ὄντι “ χρύσεια χαλκείων ” διαμείβεσθαι νοεῖς. ἀλλ', ὦ 219
 μακάριε, ἄμεινον σκόπει, μὴ σε λανθάνω οὐδὲν ὦν. ἢ τοι
 τῆς διανοίας ὄψις ἄρχεται ὄξυ βλέπειν ὅταν ἢ τῶν ὀμμάτων
 τῆς ἀκμῆς λήγειν ἐπιχειρῆ; σὺ δὲ τούτων ἔτι πόρρω.

Καὶ γὰρ ἀκούσας, Τὰ μὲν παρ' ἐμοῦ, ἔφην, ταῦτά ἐστιν, ὦν 5
 οὐδὲν ἄλλως εἴρηται ἢ ὡς διανοοῦμαι· σὺ δὲ αὐτὸς οὕτω
 βουλευέου ὅτι σοὶ τε ἄριστον καὶ ἐμοὶ ἡγή.

Ἄλλ', ἔφη, τοῦτό γ' εὖ λέγεις· ἐν γὰρ τῷ ἐπιόντι χρόνῳ
 βουλευόμενοι πράξομεν ὃ ἂν φαίνηται νῶν περὶ τε τούτων b
 καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἄριστον.

c 9 ἔχω B Oxy.: ἔχων TW c 10 χαρισασθαι Oxy. εἴ τι B
 Oxy.: ἔτι TW d 1 δέοιο] δέηι W (οἰο s. v. W) d 2 ὡς ὅτι
 TW Oxy.: ὡσφ τι B d 3 μοι Oxy. (ut vid.) al.: μου BTW
 e 2 τοι BTW Oxy.: τι al. Bekker e 4 τε BT Oxy.: om. W
 a 2 ἢ τοι W: ἤτοι BT a 5 ἐμοῦ TW Oxy.: ἐμοί B a 7 ἔτι
 ante ἄριστον add. Oxy.

Ἐγὼ μὲν δὴ ταῦτα ἀκούσας τε καὶ εἰπὼν, καὶ ἀφείς
 ὥσπερ βέλη, τετρώσθαι αὐτὸν ᾧμην· καὶ ἀναστὰς γε, οὐδ'
 5 ἐπιτρέψας τούτῳ εἰπεῖν οὐδὲν ἔτι, ἀμφίεσας τὸ ἱμάτιον
 τὸ ἔμαντοῦ τοῦτον—καὶ γὰρ ἦν χειμῶν—ὑπὸ τὸν τρίβωνα
 κατακλινείς τὸν τουτουί, περιβαλὼν τὴν χεῖρα τούτῳ τῷ
 c δαιμονίῳ ὡς ἀληθῶς καὶ θαυμαστῷ, κατεκείμενην τὴν νύκτα
 ὄλην. καὶ οὐδὲ ταῦτα αὖ, ᾧ Σώκρατες, ἐρεῖς ὅτι ψεύδομαι.
 ποιήσαντος δὲ δὴ ταῦτα ἐμοῦ οὗτος τοσοῦτον περιεγένετό
 τε καὶ κατεφρόνησεν καὶ κατεγέλασεν τῆς ἐμῆς ὥρας καὶ
 5 ὕβρισεν—καὶ περὶ ἐκεῖνό γε ᾧμην τί εἶναι, ᾧ ἄνδρες δικασταί·
 δικασταὶ γὰρ ἔστε τῆς Σωκράτους ὑπερηφανίας—εὐ γὰρ
 ἴστε μὰ θεούς, μὰ θεάς, οὐδὲν περιττότερον καταδεδαρθηκῶς
 d ἀνέστην μετὰ Σωκράτους, ἢ εἰ μετὰ πατρὸς καθῆυδον ἢ
 ἀδελφοῦ πρεσβυτέρου.

Τὸ δὴ μετὰ τοῦτο τίνα οἶσθέ με διάνοιαν ἔχειν, ἡγού-
 μενον μὲν ἠτιμάσθαι, ἀγάμενον δὲ τὴν τούτου φύσιν τε καὶ
 5 σωφροσύνην καὶ ἀνδρείαν, ἐντετυχηκότα ἀνθρώπῳ τοιούτῳ
 οἷῳ ἐγὼ οὐκ ἂν ᾧμην ποτ' ἐντυχεῖν εἰς φρόνησιν καὶ εἰς
 καρτερίαν; ὥστε οὐθ' ὅπως οὖν ὀργιζοίμην εἶχον καὶ ἀπο-
 στερηθείην τῆς τούτου συνουσίας, οὔτε ὅπῃ προσαγαγοίμην
 e αὐτὸν ἠπόρουν. εὐ γὰρ ἤδη ὅτι χρήμασί γε πολὺ μᾶλλον
 ἄτρωτος ἦν πανταχῇ ἢ σιδήρῳ ὁ Αἴας, ᾧ τε ᾧμην αὐτὸν
 μόνῳ ἀλώσεσθαι, διεπεφεύγει με. ἠπόρουν δὴ, καταδε-
 δουλωμένος τε ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου ὡς οὐδεὶς ὑπ' οὐδενὸς
 5 ἄλλου περιῆα. ταῦτά τε γὰρ μοι ἅπαντα προυγεγόνει, καὶ
 μετὰ ταῦτα στρατεία ἡμῖν εἰς Ποτειδαίαν ἐγένετο κοινῇ
 καὶ συνεσιτοῦμεν ἐκεῖ. πρῶτον μὲν οὖν τοῖς πόνοις οὐ
 μόνον ἐμοῦ περιῆν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων—ὀπότ'
 ἀναγκασθεῖμεν ἀποληφθέντες που, οἷα δὴ ἐπὶ στρατείας,

b₄ βέλη B: βέλει TW Oxy. b₅ τούτῳ TW: τοῦτο B
 b₇ τουτουί TW: τούτου B c₂ αὖ B: om. TW c₅ [καὶ] περι
 εκείνο Oxy.: καίπερ ἐκεῖνό TW: καίπερ κείνο B d₁ ἢ εἰ B Oxy.:
 ἢ TW d₇ καρτερίαν BTW: [ἐγ]κρατεῖαν Oxy. e₁ γε TW
 Oxy.: τε B e₃ δὴ BT Oxy.: τε W e₆ κοινῇ BTW Oxy.:
 κοινῇ vulg. e₈ ὀπότ' W: ὀπόταν BT Oxy. e₉ ἀποληφθέντες
 Cornarius: ἀπολειφθέντες BTW (deest Oxy.)

ἀσιτεῖν, οὐδὲν ἦσαν οἱ ἄλλοι πρὸς τὸ καρτερεῖν—ἐν τ' αὐταῖς εὐωχίαις μόνος ἀπολαύειν οἷός τ' ἦν τά τ' ἄλλα καὶ πίνειν οὐκ ἐθέλων, ὁπότε ἀναγκασθεῖη, πάντας ἐκράτει, καὶ ὁ πάντων θαυμαστότατον, Σωκράτη μεθύοντα οὐδεὶς πώποτε ἐώρακεν ἀνθρώπων. τούτου μὲν οὖν μοι δοκεῖ καὶ αὐτίκα ὁ ἔλεγχος ἔσεσθαι. πρὸς δὲ αὐτὰς τοῦ χειμῶνος καρτερήσεις—δεινοὶ γὰρ αὐτόθι χειμῶνες—θαυμάσια ἠργάζετο τά τε ἄλλα, καὶ ποτε ὄντος πάγου οἴου δεινοτάτου, καὶ πάντων ἢ οὐκ ἐξιόντων ἔνδοθεν, ἢ εἴ τις ἐξίοι, ἡμφιεσμένων τε θαυμαστὰ δὴ ὅσα καὶ ὑποδεδεμένων καὶ ἐνειλιγμένων τοὺς πόδας εἰς πῖλους καὶ ἀρνακίδας, οὗτος δ' ἐν τούτοις ἐξῆει ἔχων ἱμάτιον μὲν τοιοῦτον οἶόνπερ καὶ πρότερον εἰώθει φορεῖν, ἀνυπόδητος δὲ διὰ τοῦ κρυστάλλου ῥᾶου ἐπορεύετο ἢ οἱ ἄλλοι ὑποδεδεμένοι, οἱ δὲ στρατιῶται ὑπέβλεπον αὐτὸν ὡς καταφρονοῦντα σφῶν. καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα·

οἶον δ' αὐτὸ τὸδ' ἔρεξε καὶ ἔτλη καρτερὸς ἀνὴρ

ἐκεῖ ποτε ἐπὶ στρατιᾶς, ἄξιον ἀκοῦσαι. συννοήσας γὰρ αὐτόθι ἔωθέν τι εἰστήκει σκοπῶν, καὶ ἐπειδὴ οὐ προυχῶρει αὐτῷ, οὐκ ἀνίει ἀλλὰ εἰστήκει ζητῶν. καὶ ἤδη ἦν μεσημβρία, καὶ ἄνθρωποι ἡσθάνοντο, καὶ θαυμάζοντες ἄλλος ἄλλῳ ἔλεγεν ὅτι Σωκράτης ἐξ ἐωθινοῦ φροντίζων τι ἔστηκε. τελευτῶντες δέ τινες τῶν Ἰώνων, ἐπειδὴ ἔσπερα ἦν, δειπνήσαντες—καὶ γὰρ θέρος τότε γ' ἦν—χαμεῦννία ἐξενεγκάμενοι ἅμα μὲν ἐν τῷ ψυχῆι καθηῶδον, ἅμα δ' ἐφύλαττον αὐτὸν εἰ καὶ τὴν νύκτα ἐστήξοι. ὁ δὲ εἰστήκει μέχρι ἕως ἐγένετο καὶ ἥλιος ἀνέσχεν· ἔπειτα ὄχρετ' ἀπιῶν προσευξάμενος τῷ ἡλίῳ. εἰ δὲ βούλεσθε ἐν ταῖς μάχαις—τοῦτο γὰρ δὴ δίκαιόν γε αὐτῷ ἀποδοῦναι—ὅτε γὰρ ἡ μάχη ἦν ἐξ ἧς ἐμοὶ

a 4 δ πάντων T W Oxy. : ὁπότεν B θαυμασιώτατον Oxy.
 a 5 ἐώρακεν T W Oxy. : ἐώρακει B b 1 πάγου B Oxy. : τοῦ πάγου
 T W ἢ B Oxy. : om. T W b 3 δὴ T W Oxy. : ἢ B b 4 δ'
 om. Oxy. b 5 οἶόνπερ B Oxy. : οἶον T W c 2 αὐτὸδ' W
 Oxy. : αὐτὸ B T ἔρεξε B c 3 στρατίας Oxy. : στρατείας
 B T W c 4 προυχῶρει B c 6 ἄνθρωποι Mehler : ἀνθρώποι B T W
 c 7 ἔλεγεν B T W Oxy. : ἔλεγον Mehler ἐξ] ὡς ἐξ Oxy. c 8 τελευ-
 τῶντες] καὶ τελευτῶντες W d 3 μέχρῃς W d 5 ἐν] καὶ εν Oxy.

καὶ τὰριστεία ἔδοσαν οἱ στρατηγοί, οὐδεὶς ἄλλος ἐμὲ ἔσωσεν
 e ἀνθρώπων ἢ οὗτος, τετρωμένον οὐκ ἐθέλων ἀπολιπεῖν, ἀλλὰ
 συνδιέσωσε καὶ τὰ ὄπλα καὶ αὐτὸν ἐμέ. καὶ ἐγὼ μὲν, ὦ Σώ-
 κρατες, καὶ τότε ἐκέλευον σοὶ διδόναι τὰριστεία τοὺς στρατη-
 γούς, καὶ τοῦτό γέ μοι οὔτε μέμψῃ οὔτε ἐρεῖς ὅτι ψεύδομαι·
 5 ἀλλὰ γὰρ τῶν στρατηγῶν πρὸς τὸ ἐμὸν ἀξίωμα ἀποβλεπόντων
 καὶ βουλομένων ἐμοὶ διδόναι τὰριστεία, αὐτὸς προθυμότερος
 ἐγένου τῶν στρατηγῶν ἐμὲ λαβεῖν ἢ σαυτόν. ἔτι τοίνυν,
 ὦ ἄνδρες, ἄξιον ἦν θεάσασθαι Σωκράτη, ὅτε ἀπὸ Δηλίου
 221 φυγῇ ἀνεχώρει τὸ στρατόπεδον· ἔτυχον γὰρ παραγενόμενος
 ἵππου ἔχων, οὗτος δὲ ὄπλα. ἀνεχώρει οὖν ἐσκεδασμένων
 ἡδὴ τῶν ἀνθρώπων οὗτός τε ἅμα καὶ Λάχης· καὶ ἐγὼ περι-
 τυγχάνω, καὶ ἰδὼν εὐθύς παρακελεύομαι τε αὐτοῖν θαρρεῖν,
 5 καὶ ἔλεγον ὅτι οὐκ ἀπολείψω αὐτῶ. ἐνταῦθα δὴ καὶ κάλ-
 λιον ἐθεασάμην Σωκράτη ἢ ἐν Ποτειδαίᾳ—αὐτὸς γὰρ ἦττον
 ἐν φόβῳ ἢ διὰ τὸ ἐφ' ἵππου εἶναι—πρῶτον μὲν ὅσον περιῆν
 b Λάχηςτος τῷ ἔμφρων εἶναι· ἔπειτα ἔμοιγ' ἐδόκει, ὦ Ἀρι-
 στοφάνες, τὸ σὸν δὴ τοῦτο, καὶ ἐκεῖ διαπορεύεσθαι ὥσπερ
 καὶ ἐνθάδε, βρενθνόμενος καὶ τῷ φθαλμῷ παραβάλλ-
 λων, ἡρέμα παρασκοπῶν καὶ τοὺς φιλίους καὶ τοὺς πολεμίους,
 5 δῆλος ὢν παντὶ καὶ πάνυ πόρρωθεν ὅτι εἴ τις ἄψεται τούτου
 τοῦ ἀνδρός, μάλα ἐρρωμένως ἀμυνεῖται. διὸ καὶ ἀσφαλῶς
 ἀπῆει καὶ οὗτος καὶ ὁ ἐταῖρος· σχεδὸν γάρ τι τῶν οὕτω
 διακειμένων ἐν τῷ πολέμῳ οὐδὲ ἄπτονται, ἀλλὰ τοὺς προ-
 c τροπάδην φεύγοντας διώκουσιν.

Πολλὰ μὲν οὖν ἂν τις καὶ ἄλλα ἔχοι Σωκράτη ἐπαινέσαι
 καὶ θαυμάσια· ἀλλὰ τῶν μὲν ἄλλων ἐπιτηδευμάτων τάχ' ἂν
 τις καὶ περὶ ἄλλου τοιαῦτα εἴποι, τὸ δὲ μηδενὶ ἀνθρώπων
 5 ὅμοιον εἶναι, μήτε τῶν παλαιῶν μήτε τῶν νῦν ὄντων, τοῦτο

e 1 τετρωμένον οὐκ ἐθέλων B W Oxy.: οὐκ ἐθέλων τετρωμένον T
 a 7 ἢ B: ἢ T W: ἢ Oxy. b 3 τῷ ὀφθαλμῷ T Oxy.: τῷ φθαλμῷ B:
 τ' ὀφθαλμῷ W b 4 περισκοπῶν Ast φιλίους B T W: φίλους Oxy.
 b 5 αφαιτο Oxy. b 6 ἀμυνεῖται T W Oxy.: ἀμύνεται B b 7 οὗτος
 B T W: αὐτος Oxy. ἐταῖρος Aristides: ἕτερος B T W Oxy. c 4 δὲ
 B T W: δε δη Oxy. c 5 εἶναι μήτε T W Oxy.: εἶναι με B

ἄξιον παντὸς θαύματος. οἷος γὰρ Ἀχιλλεὺς ἐγένετο, ἀπει-
 κάσειεν ἂν τις καὶ Βρασίδαν καὶ ἄλλους, καὶ οἷος αὖ
 Περικλῆς, καὶ Νέστορα καὶ Ἀντήνορα—εἰσὶ δὲ καὶ ἕτεροι—
 καὶ τοὺς ἄλλους κατὰ ταῦτ' ἂν τις ἀπεικάζοι· οἷος δὲ οὐτοσὶ **d**
 γέγυκε τὴν ἀτοπίαν ἄνθρωπος, καὶ αὐτὸς καὶ οἱ λόγοι αὐτοῦ,
 οὐδ' ἐγγὺς ἂν εἴροι τις ζητῶν, οὔτε τῶν νῦν οὔτε τῶν
 παλαιῶν, εἰ μὴ ἄρα εἰ οἷς ἐγὼ λέγω ἀπεικάζοι τις αὐτόν,
 ἀνθρώπων μὲν μηδενί, τοῖς δὲ σιληνοῖς καὶ σατύροις, αὐτὸν **5**
 καὶ τοὺς λόγους.

Καὶ γὰρ οὖν καὶ τοῦτο ἐν τοῖς πρώτοις παρέλιπον, ὅτι
 καὶ οἱ λόγοι αὐτοῦ ὁμοιότατοί εἰσι τοῖς σιληνοῖς τοῖς διοιγο-
 μένοις. εἰ γὰρ ἐθέλοι τις τῶν Σωκράτους ἀκούειν λόγων, **e**
 φανείεν ἂν πάνν γελοιοὶ τὸ πρῶτον· τοιαῦτα καὶ ὀνόματα
 καὶ ῥήματα ἐξῶθεν περιамπέχονται, σατύρου δὴ τινα ὕβρι-
 στοῦ δοράν. ὄνους γὰρ καυθηλίους λέγει καὶ χαλκέας τινὰς **5**
 καὶ σκυτοτόμους καὶ βυρσοδέψας, καὶ αἰετὶ διὰ τῶν αὐτῶν τὰ
 αὐτὰ φαίνεται λέγειν, ὥστε ἄπειρος καὶ ἀνόητος ἄνθρωπος
 πᾶς ἂν τῶν λόγων καταγελάσειεν. διοιγομένους δὲ ἰδὼν ἂν **222**
 τις καὶ ἐντὸς αὐτῶν γιγνόμενος πρῶτον μὲν νοῦν ἔχοντας
 ἔνδον μόνους εὐρήσει τῶν λόγων, ἔπειτα θειοτάτους καὶ
 πλεῖστα ἀγάλματ' ἀρετῆς ἐν αὐτοῖς ἔχοντας καὶ ἐπὶ πλεῖ-
 στον τείνοντας, μᾶλλον δὲ ἐπὶ πάν ὅσον προσήκει σκοπεῖν **5**
 τῷ μέλλοντι καλῶ καγαθῶ ἔσεσθαι.

Ταῦτ' ἐστίν, ὧ ἄνδρες, ἃ ἐγὼ Σωκράτη ἐπαυῶ· καὶ αὖ
 ἃ μέμφομαι συμμείζας ὑμῖν εἶπον ἃ με ὕβρισεν. καὶ μέν-
 τοι οὐκ ἐμὲ μόνου ταῦτα πεποίηκεν, ἀλλὰ καὶ Χαρμίδην **b**
 τὸν Γλαύκωνος καὶ Εὐθύδημον τὸν Διοκλέους καὶ ἄλλους
 πάνν πολλούς, οὗς οὗτος ἐξαπατῶν ὡς ἐραστήης παιδικὰ
 μᾶλλον αὐτὸς καθίσταται ἀντ' ἐραστοῦ. ἃ δὴ καὶ σοὶ

d 1 ταῦτ'] ταῦτ' B: τοῦτ' W d 2 ἄνθρωπος BTW d 4 ἄρα εἰ
 B: ἄρα TW Oxy. λέγω TW Oxy.: λέγων B e 1 ἐθέλοι B:
 ἐθέλει TW τῶν... λόγων TW Oxy.: τὸν... λόγον B e 2 πάνν
 TW Oxy.: om. B e 3 δὴ Baiter: ἂν TW: om. B Oxy.
 a 1 διοιγομένους B ἂν BTW Oxy.: αὖ Bekker a 3 τῶν
 λόγων TW Oxy.: τὸν λόγον B a 5 τείνοντας TW: τινοντας Oxy.:
 τείναντας B ἐπὶ TW Oxy.: ἐτι B b 3 πάνν om. Oxy.

5 λέγω, ὦ Ἀγάθων, μὴ ἔξαπατᾶσθαι ὑπὸ τούτου, ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἡμετέρων παθημάτων γνόντα εὐλαβηθῆναι, καὶ μὴ κατὰ τὴν παροιμίαν ὥσπερ νήπιον παθόντα γνῶναι.

c Εἰπόντος δὴ ταῦτα τοῦ Ἀλκιβιάδου γέλωτα γενέσθαι ἐπὶ τῇ παρρησίᾳ αὐτοῦ, ὅτι ἐδόκει ἔτι ἐρωτικῶς ἔχειν τοῦ Σωκράτους. τὸν οὖν Σωκράτη, Νήφειν μοι δοκεῖς, φάναι, ὦ Ἀλκιβιάδη. οὐ γὰρ ἄν ποτε οὕτω κομψῶς κύκλω περι-
5 βαλλόμενος ἀφανίσαι ἐνεχείρεις οὐ ἔνεκα ταῦτα πάντα εἶρηκας, καὶ ὡς ἐν παρέργῳ δὴ λέγων ἐπὶ τελευτῆς αὐτὸ ἔθηκας, ὡς οὐ πάντα τούτου ἔνεκα εἰρηκῶς, τοῦ ἐμὲ καὶ
d Ἀγάθωνα διαβάλλειν, οἰόμενος δεῖν ἐμὲ μὲν σοῦ ἐρᾶν καὶ μηδενὸς ἄλλου, Ἀγάθωνα δὲ ὑπὸ σοῦ ἐρᾶσθαι καὶ μηδ' ὑφ' ἐνὸς ἄλλου. ἀλλ' οὐκ ἔλαθες, ἀλλὰ τὸ σατυρικόν σου δρᾶμα τοῦτο καὶ σιληνικὸν κατάδηλον ἐγένετο. ἀλλ', ὦ
5 φίλε Ἀγάθων, μηδὲν πλέον αὐτῷ γένηται, ἀλλὰ παρασκευάζου ὅπως ἐμὲ καὶ σὲ μηδεὶς διαβαλεῖ.

Τὸν οὖν Ἀγάθωνα εἰπεῖν, Καὶ μὴν, ὦ Σώκρατες, κινδυνεύεις ἀληθῆ λέγειν. τεκμαίρομαι δὲ καὶ ὡς κατεκλίνῃ ἐν μέσῳ ἐμοῦ τε καὶ σοῦ, ἵνα χωρὶς ἡμᾶς διαλάβῃ. οὐδὲν οὖν πλέον αὐτῷ ἔσται, ἀλλ' ἐγὼ παρὰ σὲ ἐλθὼν κατακλιθήσομαι.

Πάνυ γε, φάναι τὸν Σωκράτη, δεῦρο ὑποκάτω ἐμοῦ
5 κατακλίνου.

ᾧ Ζεῦ, εἰπεῖν τὸν Ἀλκιβιάδην, οἶα αὐτὸ πάσχω ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου. οἶεταιί μου δεῖν πανταχῇ περιεῖναι. ἀλλ' εἰ μή τι ἄλλο, ὦ θανμάσιε, ἐν μέσῳ ἡμῶν ἔα Ἀγάθωνα κατακεῖσθαι.

10 Ἄλλ' ἀδύνατον, φάναι τὸν Σωκράτη. σὺ μὲν γὰρ ἐμὲ ἐπήνεσας, δεῖ δὲ ἐμὲ αὐτὸν ἐπὶ δεξιῇ ἐπαινεῖν. ἔαν οὖν ὑπὸ σοὶ κατακλιθῇ Ἀγάθων, οὐ δῆπου ἐμὲ πάλιν ἐπαι-

b5 ἔξαπατᾶσθε B b6 γνῶντα B c4 ομψῶς pr. B c5 οὐ ἔνεκα TW : ουνεκα corr. Oxy. : οὐδ' ἔνεκα B pr. Oxy. d6 διαβαλεῖ Oxy. : διαβάλη BTW e7 περιεῖναι Oxy. e10 γὰρ ἐμὲ B Oxy. : γάρ με TW e11 αὐτὸν Bekker : αὐτον B Oxy. : αὐτὸν TW e12 κατακλιθη Oxy.

νέσεται, πρὶν ὑπ' ἐμοῦ μᾶλλον ἐπαινεθῆναι; ἀλλ' ἔασον, ὦ δαιμόνιε, καὶ μὴ φθονήσης τῷ μειρακίῳ ὑπ' ἐμοῦ ἐπαινεθῆναι· καὶ γὰρ πάνν ἐπιθυμῶ αὐτὸν ἐγκωμιάσαι. 223

Ἰοῦ ἰοῦ, φάναι τὸν Ἀγάθωνα, Ἀλκιβιάδῃ, οὐκ ἔσθ' ὅπως ἂν ἐνθάδε μείναιμι, ἀλλὰ παντὸς μᾶλλον μεταναστήσομαι, ἵνα ὑπὸ Σωκράτους ἐπαινεθῶ. 5

Ταῦτα ἐκεῖνα, φάναι τὸν Ἀλκιβιάδην, τὰ εἰωθότα· Σωκράτους παρόντος τῶν καλῶν μεταλαβεῖν ἀδύνατον ἄλλῳ. καὶ νῦν ὡς εὐπόρως καὶ πιθανὸν λόγον ἤυρεν, ὥστε παρ' ἑαυτῷ τουτουὶ κατακεῖσθαι.

Τὸν μὲν οὖν Ἀγάθωνα ὡς κατακεισόμενον παρὰ τῷ Σωκράτει ἀνίστασθαι· ἐξαίφνης δὲ κωμαστὰς ἤκειν παμπόλλους ἐπὶ τὰς θύρας, καὶ ἐπιτυχόντας ἀνεωγμέναις ἐξίόντος τινὸς εἰς τὸ ἀντικρυς πορεύεσθαι παρὰ σφᾶς καὶ κατακλίνεσθαι, καὶ θορύβου μεστὰ πάντα εἶναι, καὶ οὐκέτι ἐν κόσμῳ οὐδενὶ ἀναγκάζεσθαι πίνειν πάμπολυν οἶνον. τὸν μὲν οὖν Ἐρυξίμαχον καὶ τὸν Φαῖδρον καὶ ἄλλους τινὰς ἔφη ὁ Ἀριστοδήμος οἴχεσθαι ἀπίοντας, ἔ δὲ ὕπνου λαβεῖν, καὶ καταδαρθεῖν πάνν πολὺ, ἅτε μακρῶν τῶν νυκτῶν οὐσῶν, ἐξεγρέσθαι δὲ πρὸς ἡμέραν ἤδη ἀλεκτρυόνων ἀδόντων, ἐξεγρόμενος δὲ ἰδεῖν τοὺς μὲν ἄλλους καθεύδοντας καὶ οἰχομένους, Ἀγάθωνα δὲ καὶ Ἀριστοφάνη καὶ Σωκράτη ἔτι μόνους ἐγρηγορέναι καὶ πίνειν ἐκ φιάλης μεγάλης ἐπὶ δεξιά. τὸν οὖν Σωκράτη αὐτοῖς διαλέγεσθαι· καὶ τὰ μὲν ἄλλα ὁ Ἀριστοδήμος οὐκ ἔφη μεμνήσθαι τῶν λόγων—οὔτε γὰρ ἐξ ἀρχῆς παραγενέσθαι ὑποινυστάζειν τε—τὸ μέντοι κεφάλαιον, ἔφη, προσαναγκάζειν τὸν Σωκράτη ὁμολογεῖν αὐτοὺς τοῦ αὐτοῦ ἀνδρὸς εἶναι κωμῳδίαν καὶ τραγωδίαν ἐπίστασθαι ποιεῖν, καὶ τὸν τέχνη τραγωδοποιὸν ὄντα (καὶ) κωμωδοποιὸν εἶναι. ταῦτα δὴ ἀναγκαζομένους αὐτοὺς καὶ οὐ σφόδρα ἐπομένους νυστάζειν, καὶ πρότερον μὲν καταδαρθεῖν τὸν

b 7 ἄλλους] τους αλλους Oxy. b 8 ἔ δε B W (ἐ W): εαυτον δε Oxy.: ἔαδε T c 4 σωκρατη και αριστοφανε Oxy. c 5 εγ μεγαλης φι[λ]αλης Oxy. d 5 καὶ Vind. 21: om. B T W Oxy. d 7 πρότερον T W Oxy.: πρώτον B

Ἄριστοφάνη, ἥδη δὲ ἡμέρας γιγνομένης τὸν Ἀγάθωνα. τὸν
 οὖν Σωκράτη, κατακοιμίσαντ' ἐκείνους, ἀναστάντα ἀπιέναι,
 10 καὶ (ἐ) ὥσπερ εἰώθει ἔπεσθαι, καὶ ἐλθόντα εἰς Λύκειον,
 ἀπονιψάμενον, ὥσπερ ἄλλοτε τὴν ἄλλην ἡμέραν διατρίβειν,
 καὶ οὕτω διατρίψαντα εἰς ἑσπέραν οἴκοι ἀναπαύεσθαι.

h 9 κατακοιμίσαντ' B W Oxy. : κατακοιμήσαντ' T h 10 ἐ add.
 Hermann: om. B T W Oxy.

ΦΑΙΔΡΟΣ

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΙΔΡΟΣ

St. II
p. 227

ΣΩ. ὦ φίλε Φαῖδρε, ποῖ δὴ καὶ πόθεν;

a

ΦΑΙ. Παρὰ Λυσίου, ὃ Σώκρατες, τοῦ Κεφάλου, πορεύομαι δὲ πρὸς περὶπατον ἔξω τείχους· συχρὸν γὰρ ἐκεῖ διέτριψα χρόνον καθήμενος ἐξ ἑωθινοῦ. τῷ δὲ σῶ καὶ ἐμῷ ἑταίρῳ πειθόμενος Ἀκουμένῳ κατὰ τὰς ὁδοὺς ποιούμεαι τοὺς περιπάτους· φησὶ γὰρ ἀκοπωτέρους εἶναι τῶν ἐν τοῖς δρόμοις.

5

b

ΣΩ. Καλῶς γάρ, ὦ ἑταίρε, λέγει. ἀτὰρ Λυσίας ἦν, ὡς ἔοικεν, ἐν ἄστει.

ΦΑΙ. Naί, παρ' Ἐπικράτει, ἐν τῆδε τῇ πλησίον τοῦ Ὀλυμπίου οἰκίᾳ τῇ Μορυχίᾳ.

5

ΣΩ. Τίς οὖν δὴ ἦν ἡ διατριβή; ἢ δήλον ὅτι τῶν λόγων ὑμᾶς Λυσίας εἰστία;

ΦΑΙ. Πεύση, εἴ σοι σχολὴ προΐοντι ἀκούειν.

ΣΩ. Τί δέ; οὐκ ἂν οἶει με κατὰ Πίνδαρον “καὶ ἀσχολίας ὑπέρτερον” πρᾶγμα ποιήσασθαι τὸ τεῆν τε καὶ Λυσίου διατριβὴν ἀκούσαι;

10

ΦΑΙ. Πρόαγε δὴ.

c

ΣΩ. Λέγοις ἄν.

ΦΑΙ. Καὶ μὴν, ὦ Σώκρατες, προσήκουσά γέ σοι ἡ ἀκοή·

a 5 ἀκουμένῳ BT (cf. Symp. 176b, 6)
b 10 ποιήσασθαι Par. 1811: ποιήσεσθαι BT

b 6 οὖν δὴ B: οὖν T
τεῆν G: σὴν BT

ὁ γὰρ τοι λόγος ἦν, περὶ ὃν διετρίβομεν, οὐκ οἶδ' ὄντινα
 5 τρόπον ἔρωτικός. γέγραφε γὰρ δὴ ὁ Λυσίας πειρώμενόν
 τινα τῶν καλῶν, οὐχ ὑπ' ἔραστοῦ δέ, ἀλλ' αὐτὸ δὴ τοῦτο
 καὶ κεκόμψενται· λέγει γὰρ ὡς χαριστέον μὴ ἔρῶντι μᾶλλον
 ἢ ἔρῶντι.

ΣΩ. Ἄ γε νουναῖος, εἴθε γράψειεν ὡς χρὴ πένητι μάλ-
 10 λον ἢ πλουσίῳ, καὶ πρεσβυτέρῳ ἢ νεωτέρῳ, καὶ ὅσα ἄλλα
 δ ἐμοί τε πρόσεστι καὶ τοῖς πολλοῖς ἡμῶν· ἢ γὰρ ἂν ἀστείοι
 καὶ δημοφελεῖς εἶεν οἱ λόγοι. ἔγωγ' οὖν οὕτως ἐπιτεθύ-
 μηκα ἀκούσαι, ὥστ' ἔαν βαδίζων ποιῆ τὸν περίπατον Μέ-
 γαράδε καὶ κατὰ Ἡρόδικον προσβὰς τῷ τείχει πάλιν ἀπίης,
 5 οὐ μὴ σου ἀπολειφθῶ.

ΦΑΙ. Πῶς λέγεις, ὦ βέλτιστε Σώκρατες; οἶμι με, ἂ
 228 Λυσίας ἐν πολλῷ χρόνῳ κατὰ σχολὴν συνέθηκε, δεινότατος
 ὢν τῶν νῦν γράφειν, ταῦτα ἰδιώτην ὄντα ἀπομνημονεύσειν
 ἀξίως ἐκείνου; πολλοῦ γε δέω· καίτοι ἐβουλόμην γ' ἂν
 μᾶλλον ἢ μοι πολὺ χρυσίον γενέσθαι.

ΣΩ. Ὁ Φαῖδρε, εἰ ἐγὼ Φαῖδρον ἀγνοῶ, καὶ ἐμαντοῦ
 ἐπιλέησμαι. ἀλλὰ γὰρ οὐδέτερά ἐστι τούτων· εὖ οἶδα ὅτι
 Λυσίου λόγον ἀκούων ἐκεῖνος οὐ μόνον ἄπαξ ἤκουσεν, ἀλλὰ
 πολλάκις ἐπαναλαμβάνων ἐκέλευεν οἱ λέγειν, ὁ δὲ ἐπείθετο
 b προθύμως. τῷ δὲ οὐδὲ ταῦτα ἦν ἱκανά, ἀλλὰ τελευτῶν
 παραλαβὼν τὸ βιβλίον ἂ μάλιστα ἐπεθύμει ἐπεσκόπει, καὶ
 τοῦτο δρῶν ἐξ ἑωθινοῦ καθήμενος ἀπειπῶν εἰς περίπατον
 ἦει, ὡς μὲν ἐγὼ οἶμαι, νῆ τὸν κύνα, ἐξεπιστάμενος τὸν
 5 λόγον, εἰ μὴ πάνυ τι ἦν μακρός. ἐπορεύετο δ' ἐκτὸς τεί-
 χους ἵνα μελετῆ. ἀπαντήσας δὲ τῷ νοσοῦντι περὶ λόγων
 ἀκοήν, ἰδὼν μὲν, ἰδῶν, ἦσθη ὅτι ἕξοι τὸν συγκορυβατιῶντα,
 c καὶ προάγειν ἐκέλευε. δεομένου δὲ λέγειν τοῦ τῶν λόγων
 ἔραστοῦ, ἐθρόπτετο ὡς δὴ οὐκ ἐπιθυμῶν λέγειν· τελευτῶν

c9 δ W: δ T: δ B a4 πολὸν B: πολλὸν T a6 εδ B: εδ
 δ' T b5 πάνυ τι Schanz: πάνυ τις BT b6 τῷ] τφ ci. Stephanus
 b7 ἰδῶν μὲν ἰδῶν BT: ἰδῶν μὲν ἰδῶν G: ἰδῶν μὲν ἰόντα vulg.: alterum
 ἰδῶν del. t Hermann: om. Schanz

δὲ ἔμελλε καὶ εἰ μὴ τις ἐκὼν ἀκούοι βία ἐρεῖν. σὺ οὖν,
ὦ Φαῖδρε, αὐτοῦ δεήθητι ὕπερ τάχα πάντως ποιήσει νῦν ἤδη
ποιεῖν.

ΦΑΙ. Ἐμοὶ ὡς ἀληθῶς πολὺν κράτιστόν ἐστιν οὕτως
ὄπως δύναμαι λέγειν, ὥς μοι δοκεῖς σὺ οὐδαμῶς με ἀφήσειν
πρὶν ἂν εἴπω ἁμῶς γέ πως.

ΣΩ. Πάνυ γάρ σοι ἀληθῆ δοκῶ.

ΦΑΙ. Οὕτωςι τοίνυν ποιήσω. τῷ ὄντι γάρ, ὦ Σώ- d
κρατες, παντὸς μᾶλλον τά γε ῥήματα οὐκ ἐξέμαθον· τὴν
μέντοι διάνοιαν σχεδὸν ἀπάντων, οἷς ἔφη διαφέρειν τὰ τοῦ
ἐρώντος ἢ τὰ τοῦ μῆ, ἐν κεφαλαίοις ἕκαστον ἐφεξῆς δίεμι,
ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ πρώτου.

ΣΩ. Δείξας γε πρῶτον, ὦ φιλότης, τί ἄρα ἐν τῇ ἀρι-
στερᾷ ἔχεις ὑπὸ τῷ ἱματίῳ· τοπάζω γάρ σε ἔχειν τὸν λόγον
αὐτόν. εἰ δὲ τοῦτό ἐστιν, οὕτωςι διανοοῦ περὶ ἐμοῦ, ὡς
ἐγώ σε πάνυ μὲν φιλῶ, παρόντος δὲ καὶ Λυσίου, ἐμαντόν σοι e
ἐμμελετᾶν παρέχειν οὐ πάνυ δέδοκται. ἀλλ' ἴθι, δείκνυε.

ΦΑΙ. Παῦε. ἐκκέκρουκας με ἐλπίδος, ὦ Σώκρατες, ἣν
εἶχον ἐν σρὶ ὡς ἐγγυμνασόμενος. ἀλλὰ ποῦ δὴ βούλει
καθιζόμενοι ἀναγνώμεν;

ΣΩ. Δεῦρ' ἐκτραπόμενοι κατὰ τὸν Ἴλισον ἴωμεν, εἴτα 229
ὄπου ἂν δόξη ἐν ἡσυχίᾳ καθιζησόμεθα.

ΦΑΙ. Εἰς καιρόν, ὡς ἔοικεν, ἀνυπόδητος ὡν ἔτυχον· σὺ
μὲν γὰρ δὴ αἰεὶ. ῥᾶστον οὖν ἡμῖν κατὰ τὸ ὑδάτιον βρέχουσι
τοὺς πόδας ἰέναι, καὶ οὐκ ἀηδές, ἄλλως τε καὶ τήνδε τὴν 5
ᾠραν τοῦ ἔτους τε καὶ τῆς ἡμέρας.

ΣΩ. Πρόαγε δὴ, καὶ σκόπει ἅμα ὄπου καθιζησόμεθα.

ΦΑΙ. Ὅρᾳς οὖν ἐκείνην τὴν ὑψηλοτάτην πλάτανον;

ΣΩ. Τί μήν;

d 4 ἕκαστον TW: om. B d 6 ἐν B: δ ἐν T e 1 δὲ καὶ
Λυσίου B: δὲ Λυσίου T: δ' ἐκείνου Badham e 2 δείκνυ Hirschig
e 5 καθιζόμενοι B T: καθεζόμενοι Vind. 89 Stallbaum a 2 καθι-
ζησόμεθα B T W Bekk. Anecd. i. 101: καθιζόμεθα Stephanus

b ΦΑΙ. Ἐκεῖ σκιά τ' ἐστὶν καὶ πνεῦμα μέτριον, καὶ πᾶσα καθίξεσθαι ἢ ἂν βουλώμεθα κατακλιθῆναι.

ΣΩ. Προάγοις ἄν.

ΦΑΙ. Εἰπέ μοι, ὦ Σώκρατες, οὐκ ἐνθένδε μέντοι ποθὲν
5 ἀπὸ τοῦ Ἴλισου λέγεται ὁ Βορέας τὴν Ὠρείθυιαν ἀρπάσαι;

ΣΩ. Λέγεται γάρ.

ΦΑΙ. Ἄρ' οὖν ἐνθένδε; χαρίεντα γοῦν καὶ καθαρὰ καὶ διαφανῆ τὰ ὑδάτια φαίνεται, καὶ ἐπιτήδεια κόραις παίζειν παρ' αὐτά.

c ΣΩ. Οὐκ, ἀλλὰ κάτωθεν ὅσον δὺ ἢ τρία στάδια, ἢ πρὸς τὸ ἐν Ἄγρας διαβαίνομεν· καὶ πού τίς ἐστι βωμὸς αὐτόθι Βορέου.

ΦΑΙ. Οὐ πάνυ νενόηκα· ἀλλ' εἶπε πρὸς Διός, ὦ Σώ-
5 κρατες, σὺ τοῦτο τὸ μυθολόγημα πείθῃ ἀληθὲς εἶναι;]

ΣΩ. Ἄλλ' εἰ ἀπιστοίην, ὡσπερ οἱ σοφοί, οὐκ ἂν ἄτοπος εἶην, εἶτα σοφισζόμενος φαίην αὐτὴν πνεῦμα Βορέου κατὰ τῶν πλησίον πετρῶν σὺν Φαρμακείᾳ παίζουσιν ὦσαι, καὶ οὕτω δὴ τελευτήσασαν λεχθῆναι ὑπὸ τοῦ Βορέου ἀνάρπαστου
d γεγονέναι—ἢ ἐξ Ἀρείου πάγον· λέγεται γὰρ αὐτὸ καὶ οὗτος ὁ λόγος, ὡς ἐκείθεν ἀλλ' οὐκ ἐνθένδε ἤρπασθη. ἐγὼ δέ, ὦ Φαῖδρε, ἄλλως μὲν τὰ τοιαῦτα χαρίεντα ἠγοῦμαι, λίαν δὲ δεινοῦ καὶ ἐπιπόνου καὶ οὐ πάνυ εὐτυχοῦς ἀνδρός, κατ' ἄλλο
5 μὲν οὐδέν, ὅτι δ' αὐτῷ ἀνάγκη μετὰ τοῦτο τὸ τῶν Ἴπποκενταύρων εἶδος ἐπανορθοῦσθαι, καὶ αὐθις τὸ τῆς Χιμαίρας, καὶ ἐπιρρεῖ δὲ ὄχλος τοιούτων Γοργόνων καὶ Πηγάσων καὶ
e ἄλλων ἀμηχάνων πλήθη τε καὶ ἀτοπία τερατολόγων τινῶν φύσεων· αἷς εἴ τις ἀπιστῶν προσβιβᾷ κατὰ τὸ εἰκὸς ἕκαστον, ἅτε ἀγροίκῳ τινὶ σοφία χρώμενος, πολλῆς αὐτῷ σχολῆς δεήσει. ἐμοὶ δὲ πρὸς αὐτὰ οὐδαμῶς ἐστι σχολή· τὸ δὲ

b 2 ἢ ἂν] ἢ ἂν W: ἢ ἂν B: ἢ ἂν T βουλώμεθα TW: βουλό-
μεθα B κατακλιθῆναι BTW c 2 τὸ ἐν Ἄγρας scripsi (τὰ ἐν
Ἄγρας Bratuscheck): τὸ τῆς Ἄγρας BTW: τὸ τῆς ἀγραίας rec. b
Eustathius τίς T: τί B c 7 (ἂν) αὐτὴν Ast d 1 ἢ ἐξ...
ἤρπασθη secl. Bast e 1 πλήθη... ἀτοπία BTW: πλήθει... ἀτοπία
Athenaeus vulg. e 4 αὐτὰ BW: ταῦτα T

αἴτιον, ὦ φίλε, τούτου τόδε. οὐ δύναμαί πω κατὰ τὸ Δελ- 5
 φικὸν γράμμα γνῶναι ἑμαυτὸν· γελοῖον δὴ μοι φαίνεται
 τοῦτο ἔτι ἀγνοοῦντα τὰ ἀλλότρια σκοπεῖν. ὅθεν δὴ χαίρειν 230
 ἔασας ταῦτα, πειθόμενος δὲ τῷ νομιζομένῳ περὶ αὐτῶν, ὁ
 νυνδὴ ἔλεγον, σκοπῶ οὐ ταῦτα ἀλλ' ἑμαυτὸν, εἴτε τι θηρίον
 ὃν τυγχάνω Τυφῶνος πολυπλοκώτερον καὶ μᾶλλον ἐπιτεθυμ-
 μένον, εἴτε ἡμερώτερόν τε καὶ ἀπλούστερον ζῶον, θείας τινὸς 5
 καὶ ἀτύφου μοίρας φύσει μετέχον. ἀτάρ, ὦ ἑταῖρε, μεταξὺ
 τῶν λόγων, ἂρ' οὐ τόδε ἦν τὸ δένδρον ἐφ' ὅπερ ἦγες ἡμᾶς;

ΦΑΙ. Τοῦτο μὲν οὖν αὐτό. b

ΣΩ. Νῆ τὴν Ἦραν, καλὴ γε ἡ καταγωγὴ. ἢ τε γὰρ
 πλάτανος αὕτη μάλ' ἀμφιμυθίας τε καὶ ὑψηλῆς, τοῦ τε ἄγνου
 τὸ ὕψος καὶ τὸ σῦσκιον πάγκαλον, καὶ ὡς ἀκμὴν ἔχει τῆς
 ἀνθης, ὡς ἂν εὐωδέστατον παρέχοι τὸν τόπον· ἢ τε αὖ 5
 πηγὴ χαριεστάτη ὑπὸ τῆς πλατάνου ρεῖ μάλα ψυχροῦ ὕδατος,
 ὥστε γε τῷ ποδὶ τεκμήρασθαι. Νυμφῶν τέ τινων καὶ Ἀχε-
 λῶου ἱερὸν ἀπὸ τῶν κορῶν τε καὶ ἀγαλμάτων ἔοικεν εἶναι.
 εἰ δ' αὖ βούλει, τὸ εὐπνουν τοῦ τόπου ὡς ἀγαπητὸν καὶ c
 σφόδρα ἠδύ· θερμὸν τε καὶ λιγυρὸν ὑπηχεῖ τῷ τῶν τεττίγων
 χορῷ. πάντων δὲ κομψότατον τὸ τῆς πόας, ὅτι ἐν ἡρέμα
 προσάντει ἰκανὴ πέφυκε κατακλινέντι τὴν κεφαλὴν παγκάλως
 ἔχειν. ὥστε ἄριστα σοι ἐξενάγηται, ὦ φίλε Φαῖδρε. 5

ΦΑΙ. Σὺ δέ γε, ὦ θαυμάσιε, ἀτοπώτατός τις φαίνῃ.
 ἀτεχνῶς γάρ, ὃ λέγεις, ξεναγουμένῳ τιwι καὶ οὐκ ἐπιχωρίῳ
 ἔοικας· οὕτως ἐκ τοῦ ἄστεος οὐτ' εἰς τὴν ὑπερορίαν ἀπο- d
 δημεῖς, οὐτ' ἔξω τείχους ἔμοιγε δοκεῖς τὸ παράπαν ἐξιέναι.

ΣΩ. Συγγίγνωσκέ μοι, ὦ ἄριστε. φιλομαθῆς γάρ εἰμι·
 τὰ μὲν οὖν χωρία καὶ τὰ δένδρα οὐδέν μ' ἐθέλει διδάσκειν,

e 6 δὴ B T W Proclus (in Alc. p. 289, 5) : δέ Vind. 80 a 4 δν
 T W : om. B : ὦν vulg. ἐπιτεθυμμένον B T W (sed μ prius in ras.
 B) : ἔτι τεθυμμένον ci. Ruhnken b 4 καὶ ὡς B T W : καὶ οὕτως ci.
 Heindorf : καὶ Schanz b 7 ὥστε γε B T W : ὡς γε Aristaeetus
 vulg. c 2 ἠδύ T W : ἤδη B ὑπηχεῖ τῷ T W : ὑπηχεῖτο B
 c 4 προσάντει T W : προσαντε B c 6 σὺ W : οὐ B T

- 5 οἱ δ' ἐν τῷ ἄστει ἄνθρωποι. σὺ μέντοι δοκεῖς μοι τῆς ἐμῆς ἐξόδου τὸ φάρμακον ἠύρηκένας. ὥσπερ γὰρ οἱ τὰ πεινῶντα θρέμματα θαλλὸν ἢ τινα καρπὸν προσείοντες ἄγουσιν, σὺ ἐμοὶ λόγους οὕτω προτείων ἐν βιβλίοις τήν τε
 e Ἀττικὴν φαίνη περιιάξειν ἅπασαν καὶ ὅποι ἂν ἄλλοσε βούλη. νῦν δ' οὖν ἐν τῷ παρόντι δεῦρ' ἀφικόμενος ἐγὼ μὲν μοι δοκῶ κατακεῖσθαι, σὺ δ' ἐν ὁποίῳ σχήματι οἶε ῥᾶστα ἀναγνώσεσθαι, τοῦθ' ἐλόμενος ἀναγίνωσκε.
- 5 ΦΑΙ. Ἄκουε δῆ.

- Περὶ μὲν τῶν ἐμῶν πραγμάτων ἐπίστασαι, καὶ ὡς νομίζω συμφέρει ἡμῖν γενομένων τούτων ἀκήκοας· ἀξιῶ δὲ μὴ διὰ
 231 τοῦτο ἀτυχήσαι ὧν δέομαι, ὅτι οὐκ ἐραστῆς ὦν σου τυγχάνω. ὡς ἐκείνοις μὲν τότε μεταμέλει ὧν ἂν εὖ ποιήσωσιν, ἐπειδὰν τῆς ἐπιθυμίας παύσωνται· τοῖς δὲ οὐκ ἔστι χρόνος ἐν ᾧ μεταγνῶναι προσήκει. οὐ γὰρ ὑπ' ἀνάγκης ἀλλ'
 5 ἐκόντες, ὡς ἂν ἄριστα περὶ τῶν οἰκείων βουλευσάιντο, πρὸς τὴν δύναμιν τὴν αὐτῶν εὖ ποιούσιν. ἔτι δὲ οἱ μὲν ἐρώντες σκοποῦσιν ἅ τε κακῶς διέθεντο τῶν αὐτῶν διὰ τὸν ἔρωτα καὶ ἃ πεποιθήκασιν εὖ, καὶ ἃν εἶχον πόνον προστιθέντες
 b ἡγοῦνται πάλαι τὴν ἀξίαν ἀποδεδωκένας χάριν τοῖς ἐρωμένοις· τοῖς δὲ μὴ ἐρώσιν οὔτε τὴν τῶν οἰκείων ἀμέλειαν διὰ τοῦτο ἔστιν προφασίζεσθαι, οὔτε τοὺς παρεληλυθότας πόνους ὑπολογίζεσθαι, οὔτε τὰς πρὸς τοὺς προσήκοντας
 5 διαφορὰς αἰτιάσασθαι· ὥστε περιηρημένων τοσοῦτων κακῶν οὐδὲν ὑπολείπεται ἀλλ' ἢ ποιεῖν προθύμως ὅτι ἂν αὐτοῖς οἴωνται πράξαντες χαριεῖσθαι. ἔτι δὲ εἰ διὰ τοῦτο ἄξιον
 c τοὺς ἐρώντας περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι, ὅτι τούτους μάλιστα φασὶν φιλεῖν ὧν ἂν ἐρώσιν, καὶ ἔτοιμοὶ εἰσι καὶ ἐκ τῶν λόγων

d 5 σὺ recc.: οὐ B: οὐ T δοκεῖς T: δοκεῖ B d 6 ἐμῆς TW: om. B d 7 προσείοντες t recc.: προσιώντες B T W e 2 δ' οὖν T: οὖν B e 3 κατακεῖσθαι T: κατακεισθαι (sic) B e 7 γενομένων τούτων B: τούτων γενομένων T a 2 μεταμέλει ὧν T: μεταμελειῶν B b 5 αἰτιάσασθαι] αἰτιάσθαι Cobet c 1 τοὺς T: τοῦ pr. B c 2 ἔτοιμοὶ εἰσι καὶ TW et in marg. b: om. B

καὶ ἐκ τῶν ἔργων τοῖς ἄλλοις ἀπεχθανόμενοι τοῖς ἐρωμένοις
 χαρίζεσθαι, ῥάδιον γνῶναι, εἰ ἀληθῆ λέγουσιν, ὅτι ὅσων ἂν
 ὕστερον ἐρασθῶσιν, ἐκείνους αὐτῶν περὶ πλείονος ποιήσονται, 5
 καὶ δῆλον ὅτι, ἐὰν ἐκείνοις δοκῆ, καὶ τούτους κακῶς ποιή-
 σουσιν. καίτοι πῶς εἰκός ἐστι τοιοῦτον πρᾶγμα πρᾶξεσθαι
 τοιαύτην ἔχοντι συμφυράν, ἣν οὐδ' ἂν ἐπιχειρήσειεν οὐδεὶς d
 ἔμπειρος ὧν ἀποτρέπει; καὶ γὰρ αὐτοὶ ὁμολογοῦσι νοσεῖν
 μᾶλλον ἢ σωφρονεῖν, καὶ εἰδέναι ὅτι κακῶς φρονοῦσιν, ἀλλ'
 οὐ δύνασθαι αὐτῶν κρατεῖν· ὥστε πῶς ἂν εὖ φρονήσαντες
 ταῦτα καλῶς ἔχειν ἠγήσαιντο περὶ ὧν οὕτω διακείμενοι 5
 βουλευόνται; καὶ μὲν δὴ εἰ μὲν ἐκ τῶν ἐρώτων τὸν βέλ-
 τιστον αἰροῖο, ἐξ ὀλίγων ἂν σοι ἢ ἔκλεξις εἶη· εἰ δ' ἐκ τῶν
 ἄλλων τὸν σαυτῷ ἐπιτηδειότατον, ἐκ πολλῶν· ὥστε πολὺ
 πλείων ἐλπίς ἐν τοῖς πολλοῖς ὄντα τυχεῖν τὸν ἄξιον τῆς σῆς e
 φιλίας.

Εἰ τοίνυν τὸν νόμον τὸν καθεστηκότα δέδοικας, μὴ
 πυθόμενων τῶν ἀνθρώπων ὄνειδος σοι γένηται, εἰκός ἐστι
 τοὺς μὲν ἐρώοντας, οὕτως ἂν οἰομένους καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων 232
 ζηλοῦσθαι ὥσπερ αὐτοὺς ὑφ' αὐτῶν, ἐπαρθῆναι τῷ λέγειν
 καὶ φιλοτιμουμένους ἐπιδείκνυσθαι πρὸς ἅπαντας ὅτι οὐκ
 ἄλλως αὐτοῖς πεπόνηται· τοὺς δὲ μὴ ἐρώοντας, κρείττους
 αὐτῶν ὄντας, τὸ βέλτιστον ἀντὶ τῆς δόξης τῆς παρὰ τῶν 5
 ἀνθρώπων αἰρεῖσθαι. ἔτι δὲ τοὺς μὲν ἐρώοντας πολλοὺς
 ἀνάγκη πυθέσθαι καὶ ἰδεῖν ἀκολουθοῦντας τοῖς ἐρωμένοις
 καὶ ἔργον τοῦτο ποιουμένους, ὥστε ὅταν ὀφθῶσι διαλεγό-
 μνοι ἀλλήλοις, τότε αὐτοὺς οἴονται ἢ γεγενημένης ἢ μελ- b
 λούσης ἔσεσθαι τῆς ἐπιθυμίας συνεῖναι· τοὺς δὲ μὴ ἐρώοντας
 οὐδ' αἰτιᾶσθαι διὰ τὴν συνουσίαν ἐπιχειροῦσιν, εἰδότες ὅτι
 ἀναγκαῖόν ἐστιν ἢ διὰ φιλίαν τῷ διαλέγεσθαι ἢ δι' ἄλλην

c 4 ὅτι ὅσων T W: ὀπόσον B: οἷ γ' ὅσων Hermann c 5 ποιήσονται
 B: ποιήσονται T d 5 οὕτω rec. b: οὕτοι B T d 6 βουλευόνται
 Stephanus: βούλονται B T W: βεβούλονται Heindorf d 7 αἰροῖο
 T: αἰροῖτο B a 2 τῷ λέγειν B T: τῷ λέγειν t: τὸ λέγειν D:
 τῷ ἔχειν Badham: alii alia a 3 οὐκ ἄλλως T W: οὐ καλῶς B
 a 5 ἀντὶ T: ἂν B b 4 τῷ bt: τῷ B T

5 τινὰ ἡδονήν. καὶ μὲν δὴ εἴ σοι δέος παρέστηκεν ἡγουμένῳ
 χαλεπὸν εἶναι φιλίαν συμμένειν, καὶ ἄλλῳ μὲν τρόπῳ δια-
 φορᾶς γενομένης κοινὴν (ἂν) ἀμφοτέροις καταστήναι τὴν
 c συμφορὰν, προεμένου δέ σου ἂν περὶ πλείστου ποιῆ μεγάλην
 ἂν σοι βλάβην ἂν γενέσθαι, εἰκότως ἂν τοὺς ἐρώντας μᾶλ-
 λον ἂν φοβοῖο· πολλὰ γὰρ αὐτοὺς ἐστι τὰ λυποῦντα, καὶ
 πάντ' ἐπὶ τῇ αὐτῶν βλάβῃ νομίζουσι γίνεσθαι. διόπερ
 5 καὶ τὰς πρὸς τοὺς ἄλλους τῶν ἐρωμένων συνουσίας ἀποτρέ-
 πουσιν, φοβούμενοι τοὺς μὲν οὐσίαν κεκτημένους μὴ χρή-
 μασι αὐτοὺς ὑπερβάλλονται, τοὺς δὲ πεπαιδευμένους μὴ
 συνέσει κρείττους γένωνται· τῶν δὲ ἄλλο τι κεκτημένων
 d ἀγαθὸν τὴν δύναμιν ἐκάστου φυλάττονται. πείσαντες μὲν
 οὖν ἀπεχθέσθαι σε τούτοις εἰς ἐρημίαν φίλων καθιστάσιν,
 ἔαν δὲ τὸ σεαυτοῦ σκοπῶν ἄμεινον ἐκείνων φρονῆς, ἥξεις
 αὐτοῖς εἰς διαφορὰν· ὅσοι δὲ μὴ ἐρώντες ἔτυχον, ἀλλὰ δι'
 5 ἀρετὴν ἔπραξαν ὧν ἐδέοντο, οὐκ ἂν τοῖς συνουσίαι φθονοῖεν,
 ἀλλὰ τοὺς μὴ ἐθέλοντας μισοῖεν, ἡγούμενοι ὑπ' ἐκείνων μὲν
 ὑπερορᾶσθαι, ὑπὸ τῶν συνόντων δὲ ὠφελείσθαι, ὥστε πολὺ
 e πλείων ἐλπίς φιλίαν αὐτοῖς ἐκ τοῦ πράγματος ἢ ἐχθραν
 γενέσθαι.

Καὶ μὲν δὴ τῶν μὲν ἐρώντων πολλοὶ πρότερον τοῦ σώ-
 ματος ἐπεθύμησαν ἢ τὸν τρόπον ἔγνωσαν καὶ τῶν ἄλλων
 5 οἰκείων ἔμπειροι ἐγένοντο, ὥστε ἄδηλον αὐτοῖς εἰ ἔτι τότε
 βουλήσονται φίλοι εἶναι, ἐπειδὴν τῆς ἐπιθυμίας παύσονται·
 233 τοῖς δὲ μὴ ἐρώσιν, οἳ καὶ πρότερον ἀλλήλοις φίλοι ὄντες
 ταῦτα ἔπραξαν, οὐκ ἐξ ὧν ἂν εὐπάθωσι ταῦτα εἰκὸς ἐλάττω
 τὴν φιλίαν αὐτοῖς ποιῆσαι, ἀλλὰ ταῦτα μνημεῖα καταλει-

b8 ἂν add. Hirschig e2 ἂν σοι BT: δὴ σοι Schanz ἂν
 γενέσθαι B: γενέσθαι T εἰκότως ἂν BT: εἰκότως δὴ Schanz
 μᾶλλον ἂν B: μᾶλλον T e5 τὰς BTW: τῆς corr. Ven. 184 τῶν
 ἐρωμένων] τὸν ἐρώμενον Heindorf d2 ἀπεχθέσθαι . . . τούτοις]
 ἀπέχεσθαι . . . τούτοις BTW: ἀπέχεσθαι . . . τούτοις vulg.: ἀπέχεσθαι
 . . . τούτων al. Stallbaum d6 ὑπ'] σ' ὑπ' Schanz auctore Heindorf
 e2 γενέσθαι T: γενήσεσθαι B e5 αὐτοῖς εἰ ἔτι B: εἰ ἔτι αὐτοῖς T:
 εἰ ἔτι Hermann τότε T: om. B a3 μνημεῖα] σημεῖα ci.
 Heindorf

φθῆναι τῶν μελλόντων ἔσσεσθαι. καὶ μὲν δὴ βελτιονί σοι
 προσήκει γενέσθαι ἐμοὶ πειθομένῳ ἢ ἔραστῃ. ἐκεῖνοι μὲν 5
 γὰρ καὶ παρὰ τὸ βέλτιστον τά τε λεγόμενα καὶ τὰ πρα-
 τόμενα ἐπαυοῦσιν, τὰ μὲν δεδιότες μὴ ἀπέχθωνται, τὰ δὲ
 καὶ αὐτοὶ χεῖρον διὰ τὴν ἐπιθυμίαν γινώσκουτες. τοιαῦτα **b**
 γὰρ ὁ ἔρωσ ἐπιδείκνυται δυστυχοῦντας μὲν, ἃ μὴ λύπην
 τοῖς ἄλλοις παρέχει, ἀνιὰρὰ ποιεῖ νομίζειν· εὐτυχοῦντας δὲ
 καὶ τὰ μὴ ἡδονῆς ἄξια παρ' ἐκείνων ἐπαίνου ἀναγκάζει
 τυγχάνειν· ὥστε πολὺ μᾶλλον ἐλεεῖν τοῖς ἐρωμένοις ἢ 5
 ζηλοῦν αὐτοὺς προσήκει. ἔαν δέ μοι πείθῃ, πρῶτον μὲν οὐ
 τὴν παρούσαν ἡδονὴν θεραπεύων συνέσομαι σοι, ἀλλὰ καὶ
 τὴν μέλλουσαν ὠφελίαν ἔσσεσθαι, οὐχ ὑπ' ἔρωτος ἠττώμενος **c**
 ἀλλ' ἐμαντοῦ κρατῶν, οὐδὲ διὰ σμικρὰ ἰσχυρὰν ἔχθραν ἀναι-
 ρούμενος ἀλλὰ διὰ μεγάλα βραδέως ὀλίγην ὄργην ποιού-
 μενος, τῶν μὲν ἀκουσίῳ συγγνώμῃ ἔχων, τὰ δὲ ἐκούσια
 πειρώμενος ἀποτρέπειν· ταῦτα γὰρ ἐστὶ φιλίας πολὺν χρό- 5
 νον ἔσομένης τεκμήρια. εἰ δ' ἄρα σοι τοῦτο παρέστηκεν, ὡς
 οὐχ οἶόν τε ἰσχυρὰν φιλίαν γενέσθαι ἔαν μὴ τις ἐρῶν τυγχάνῃ,
 ἐνθυμείσθαι χρὴ ὅτι οὐτ' ἂν τοὺς υἱεῖς περὶ πολλοῦ ἐποιού- **d**
 μεθα οὐτ' ἂν τοὺς πατέρας καὶ τὰς μητέρας, οὐτ' ἂν πιστοὺς
 φίλους ἐκεκτήμεθα, οἳ οὐκ ἐξ ἐπιθυμίας τοιαύτης γεγόνασιν
 ἀλλ' ἐξ ἐτέρων ἐπιτηδευμάτων.

Ἔτι δὲ εἰ χρὴ τοῖς δεομένοις μάλιστα χαρίζεσθαι, 5
 προσήκει καὶ τοῖς ἄλλοις μὴ τοὺς βελτίστους ἀλλὰ τοὺς
 ἀπορωτάτους εὖ ποιεῖν· μεγίστων γὰρ ἀπαλλαγέντες κακῶν
 πλείστην χάριν αὐτοῖς εἴσονται. καὶ μὲν δὴ καὶ ἐν ταῖς
 ἰδίαις δαπάναις οὐ τοὺς φίλους ἄξιον παρακαλεῖν, ἀλλὰ **e**
 τοὺς προσαιτοῦντας καὶ τοὺς δεομένους πλησμονῆς· ἐκεῖνοι
 γὰρ καὶ ἀγαπήσουσιν καὶ ἀκολουθήσουσιν καὶ ἐπὶ τὰς θύρας
 ἤξουσι καὶ μάλιστα ἡσθήσονται καὶ οὐκ ἐλαχίστην χάριν

b 5 τοῖς ἐρωμένοις BT Stobaeus: τοὺς ἐρωμένους vulg. b 6 αὐ-
 τοὺς B Stobaeus: αὐτοῖς T δέ μοι BT: δ' ἐμοὶ Ven. 184 d 6 καὶ
 τοῖς ἄλλοις BT: καὶ τῶν ἄλλων Aldina: κὰν τοῖς ἄλλοις Badham
 e 2 προσαιτοῦντας BT: προσαιρούντας G

- 5 εἴσονται καὶ πολλὰ ἀγαθὰ αὐτοῖς εὖξονται. ἀλλ' ἴσως
προσῆκει οὐ τοῖς σφόδρα δεομένοις χαρίζεσθαι, ἀλλὰ τοῖς
234 μάλιστα ἀποδοῦναι χάριν δυναμένοις· οὐδὲ τοῖς προσαιτούσι
μόνον, ἀλλὰ τοῖς τοῦ πράγματος ἀξίοις· οὐδὲ ὅσοι τῆς σῆς
ῥας ἀπολαύσονται, ἀλλ' οἵτινες πρεσβυτέρῳ γενομένῳ τῶν
σφετέρων ἀγαθῶν μεταδώσουσιν· οὐδὲ οἱ διαπραξάμενοι
πρὸς τοὺς ἄλλους φιλοτιμήσονται, ἀλλ' οἵτινες αἰσχυρό-
5 μνοι πρὸς ἅπαντας σιωπήσονται· οὐδὲ τοῖς ὀλίγον χρόνου
σπουδάξουσιν, ἀλλὰ τοῖς ὁμοίως διὰ παντὸς τοῦ βίου φίλοις
ἔσομένοις· οὐδὲ οἵτινες πανόμενοι τῆς ἐπιθυμίας ἔχθρας
πρόφασιν ζητήσουσιν, ἀλλ' οἱ παυσαμένου τῆς ῥας τότε
b τὴν αὐτῶν ἀρετὴν ἐπιδείξονται. σὺ οὖν τῶν τε εἰρημένων
μέμνησο καὶ ἐκεῖνο ἐνθυμοῦ, ὅτι τοὺς μὲν ἐρῶντας οἱ φίλοι
νουθετοῦσιν ὡς ὄντος κακοῦ τοῦ ἐπιτηδεύματος, τοῖς δὲ μὴ
ἐρῶσιν οὐδεὶς πώποτε τῶν οἰκείων ἐμέμψατο ὡς διὰ τοῦτο
5 κακῶς βουλευομένοις περὶ ἑαυτῶν.]
Ἴσως ἂν οὖν ἕροίό με εἰ ἅπασιν σοι παραινῶ τοῖς μὴ
ἐρῶσι χαρίζεσθαι. ἐγὼ μὲν οἶμαι οὐδ' ἂν τὸν ἐρῶντα
πρὸς ἅπαντάς σε κελεύειν τοὺς ἐρῶντας ταύτην ἔχειν τὴν
c διάνοιαν. οὔτε γὰρ τῷ λαμβάνοντι χάριτος ἴσης ἀξίον,
οὔτε σοὶ βουλομένῳ τοὺς ἄλλους λαυθάνειν ὁμοίως δυνατόν·
δεῖ δὲ βλάβην μὲν ἀπ' αὐτοῦ μηδεμίαν, ὠφελίαν δὲ ἀμφοῖν
γίγνεσθαι. ἐγὼ μὲν οὖν ἰκανά μοι νομίζω τὰ εἰρημένα·
5 εἰ δ' ἔτι (τι) σὺ ποθεῖς, ἡγούμενος παραλελειφθαι, ἐρώτα.

ΦΑΙ. Τί σοι φαίνεται, ὦ Σώκρατες, ὁ λόγος; οὐχ
ὑπερφυῶς τά τε ἄλλα καὶ τοῖς ὀνόμασιν εἰρήσθαι;

ε8 προσαιτούσι Ast: προσερῶσι B: ἐρῶσι T W a2 γενομένῳ T:
γενόμενοι B a6 σπουδά(ουσιν) σπουδάσουσιν ci. Stephanus (colent
Ficinus) a8 παυσαμένου G. Hermann: πανοάμενοι BT: πανομένης
Laur. 2643: παυσαμένοις Winckelmann: alii alia b6 ἂν οὖν T:
μὲν οὖν B b7 μὲν T: δὲ B c1 τῷ T: τῷ λόγῳ B W ἴσης
T: οἴσης (sic) B: οἴσεις W c3 δεῖ T: αἰεὶ B ἀπ' B: ἐπ' T
c5 δ' ἔτι τι Heindorf: δέ τι B T σὺ ποθεῖς Ven. 189: σὺ ὑποθεῖς
T: σὺ ὑποθῆς B ἐρώτα T: ἔρωτα B

ΣΩ. Δαιμονίως μὲν οὖν, ὦ ἑταῖρε, ὥστε με ἐκπλαγῆναι. d
καὶ τοῦτο ἐγὼ ἔπαθον διὰ σέ, ὦ Φαῖδρε, πρὸς σέ ἀπο-
βλέπων, ὅτι ἐμοὶ ἐδόκεις γάνυσθαι ὑπὸ τοῦ λόγου μεταξὺ
ἀναγιγνώσκων· ἡγούμενος γὰρ σέ μᾶλλον ἢ ἐμέ ἐπαίειν
περὶ τῶν τοιούτων σοὶ εἰπόμην, καὶ ἐπόμενος συνεβάκχευσα 5
μετὰ σοῦ τῆς θείας κεφαλῆς.

ΦΑΙ. Εἶεν· οὕτω δὴ δοκεῖ παίζειν;

ΣΩ. Δοκῶ γάρ σοι παίζειν καὶ οὐχὶ ἐσπουδακένας;

ΦΑΙ. Μηδαμῶς, ὦ Σώκρατες, ἀλλ' ὡς ἀληθῶς εἶπε e
πρὸς Διὸς φιλίον, οἷει ἂν τινα ἔχειν εἰπεῖν ἄλλον τῶν
Ἑλλήνων ἕτερα τούτων μείζω καὶ πλείω περὶ τοῦ αὐτοῦ
πράγματος;

ΣΩ. Τί δέ; καὶ ταύτη δεῖ ὑπ' ἐμοῦ τε καὶ σοῦ τὸν 5
λόγον ἐπαινεθῆναι, ὡς τὰ δέοντα εἰρηκότος τοῦ ποιητοῦ,
ἀλλ' οὐκ ἐκείνη μόνον, ὅτι σαφῆ καὶ στρογγύλα, καὶ ἀκρι-
βῶς ἕκαστα τῶν ὀνομάτων ἀποτετόρνευται;] εἰ γὰρ δεῖ,
συγχωρητέον χάριω σῆν, ἐπεὶ ἐμέ γε ἔλαθεν ὑπὸ τῆς ἐμῆς
οὐδενίας;] τῷ γὰρ ῥητορικῷ αὐτοῦ μόνῳ τὸν νοῦν προσ- 235
εἶχον, τοῦτο δὲ οὐδ' (ἂν) αὐτὸν ᾤμην Λυσίαν οἶεσθαι ἱκανὸν
εἶναι. καὶ οὖν μοι ἔδοξεν, ὦ Φαῖδρε, εἰ μὴ τι σὺ ἄλλο
λέγεις, δις καὶ τρις τὰ αὐτὰ εἰρηκέναι, ὡς οὐ πάνν εὐπορῶν
τοῦ πολλὰ λέγειν περὶ τοῦ αὐτοῦ, ἢ ἴσως οὐδὲν αὐτῷ μέλον 5
τοῦ τοιούτου· καὶ ἐφαίνετο δὴ μοι νεανιεύεσθαι ἐπιδεικνύ-
μενος ὡς οἷός τε ὦν ταῦτα ἐτέρως τε καὶ ἐτέρως λέγων
ἀμφοτέρως εἰπεῖν ἄριστα.

ΦΑΙ. Οὐδὲν λέγεις, ὦ Σώκρατες· αὐτὸ γὰρ τοῦτο καὶ b
μάλιστα ὁ λόγος ἔχει. τῶν γὰρ ἐνότων ἀξίως ῥηθῆναι

d 3 ἐδόκεις T: δοκεῖς B d 7 δὴ δοκεῖ T W: δὴ B: δεῖ Schanz
e 3 τούτων μείζω B: μείζω τούτων T e 7 καὶ ἀκριβῶς fort. non
legerunt Plutarchus Hermias e 8 ἀποτετόρνευται B: ἀποτετόρνωται
T a 1 μόνῳ B T: μόνον W a 2 ἂν ante αὐτὸν addidi: ante
ᾤμην add. Thompson: post οἶεσθαι add. Ast a 3 καὶ οὖν Her-
mann: καὶ δὴ οὖν Stephanus: δικαιοῦν B: δίκαιον οὖν T W a 4 λέγεις
T: λέγης B a 7 ταῦτα Heindorf: ταῦτα B T b 2 ἀξίως]
ἀξίων Madvig

ἐν τῷ πράγματι οὐδὲν παραλέλοιπεν, ὥστε παρὰ τὰ ἐκείνῃ
 εἰρημένα μηδέν' (ἄν) ποτε δύνασθαι εἰπεῖν ἄλλα πλείω καὶ
 5 πλείονος ἄξια.

ΣΩ. Τοῦτο ἐγὼ σοι οὐκέτι οἶός τ' ἔσομαι πιθέσθαι
 παλαιοὶ γὰρ καὶ σοφοὶ ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες περὶ αὐτῶν
 εἰρηκότες καὶ γεγραφότες ἐξελέγξουσί με, ἐάν σοι χαριζό-
 μενος συγχωρῶ.

c ΦΑΙ. Τίνες οὗτοι; καὶ ποῦ σὺ βελτίω τούτων ἀκήκοας;

ΣΩ. Νῦν μὲν οὕτως οὐκ ἔχω εἰπεῖν· δηλον δὲ ὅτι τιῶν
 ἀκήκοα, ἣ που Σαπφούς τῆς καλῆς ἢ Ἀνακρέοντος τοῦ
 σοφοῦ ἢ καὶ συγγραφέων τιῶν. πόθεν δὴ τεκμαιρόμενος
 5 λέγω; πλήρῃς πως, ὦ δαιμόνιε, τὸ στήθος ἔχων αἰσθάνομαι
 παρὰ ταῦτα ἂν ἔχειν εἰπεῖν ἕτερα μὴ χείρω, ὅτι μὲν οὖν
 παρά γε ἔμαντοῦ οὐδὲν αὐτῶν ἐννενόηκα, εὖ οἶδα, συνειδὼς
 ἔμαντῷ ἀμαθίαν· λείπεται δὴ οἶμαι ἐξ ἄλλοτριῶν ποθεν
 d ναμάτων διὰ τῆς ἀκοῆς πεπληρῶσθαι με δίκην ἀγγελίου,
 ὑπὸ δὲ νωθείας αὐτῶν καὶ αὐτὸ τοῦτο ἐπιλέλησμαι, ὅπως τε
 καὶ ὦντινων ἤκουσα.

ΦΑΙ. Ἄλλ', ὦ γενναιότατε, κάλλιστα εἴρηκας. σὺ γὰρ
 5 ἐμοὶ ὦντινων μὲν καὶ ὅπως ἤκουσας μηδ' ἂν κελεύω εἴπης,
 τοῦτο δὲ αὐτὸ ὃ λέγεις ποίησον· τῶν ἐν τῷ βιβλίῳ βελτίω
 τε καὶ μὴ ἐλάττω ἕτερα ὑπέσχησαι εἰπεῖν τούτων ἀπεχό-
 μενος, καὶ σοι ἐγώ, ὥσπερ οἱ ἐννέα ἄρχοντες, ὑπισχνούμαι
 χρυσῆν εἰκόνα ἰσομέτρητον εἰς Δελφοὺς ἀναθήσειν, οὐ
 e μόνον ἔμαντοῦ ἀλλὰ καὶ σῆν.)

ΣΩ. Φίλτατος εἶ καὶ ὡς ἀληθῶς χρυσοῦς, ὦ Φαῖδρε,
 εἶ με οἶει λέγειν ὡς Λυσίας τοῦ παντὸς ἡμάρτηκεν, καὶ οἶόν
 τε δὴ παρὰ πάντα ταῦτα ἄλλα εἰπεῖν· τοῦτο δὲ οἶμαι οὐδ'
 5 ἂν τὸν φαυλότατον παθεῖν συγγραφέα. αὐτίκα περὶ οὗ
 ὁ λόγος, τίνα οἶει λέγοντα ὡς χρῆ μὴ ἐρῶντι μᾶλλον ἢ

b4 μηδέν' ἄν Aldina: μηδένα BT (μηδ' ἄν marg. t) b6 τ' B:
 γε T πιθέσθαι B: πείθεσθαι T c5 πως] περ Aldina d7 ἕτερα
 ὑπέσχησαι scripsi: ἕτερα ὑπόσχεσ Badham (secl. εἰπεῖν): ἕτερα ὑποσχέσει
 BT: ἕτερα ἐπιχείρει Schanz: alii alia e4 πάντα ταῦτα B: ταῦτα
 πάντα T: ταῦτα G e6 τίνα BT: τί vulg.

ἐρώντι χαρίζεσθαι, παρέντα τοῦ μὲν τὸ φρόνιμον ἐγκω-
μαίσειν, τοῦ δὲ τὸ ἄφρον ψέγειν, ἀναγκαῖα γοῦν ὄντα, εἴτ' **236**
ἄλλ' ἄττα ἕξιεν λέγειν; ἀλλ' οἶμαι τὰ μὲν τοιαῦτα ἑατέα
καὶ συγγνωστέα λέγοντι· καὶ τῶν μὲν τοιούτων οὐ τὴν
εὔρεσιν ἀλλὰ τὴν διάθεσιν ἐπαινετέον, τῶν δὲ μὴ ἀνα-
γκαίων τε καὶ χαλεπῶν εὐρεῖν πρὸς τῇ διαθέσει καὶ τὴν **5**
εὔρεσιν.

ΦΑΙ. Συγχωρῶ δὲ λέγεις· μετρίως γάρ μοι δοκεῖς εἰρη-
κέναι. ποιήσω οὖν καὶ ἐγὼ οὕτως· τὸ μὲν τὸν ἐρώντα
τοῦ μὴ ἐρώντος μᾶλλον νοσεῖν δώσω σοι ὑποτίθεσθαι, τῶν **b**
δὲ λοιπῶν ἕτερα πλείω καὶ πλείονος ἄξια εἰπὼν τῶνδε
[Λυσίου] παρὰ τὸ Κυψελιδῶν ἀνάθημα σφυρήλατος ἐν
'Ολυμπίᾳ στάθητι.]

ΣΩ. Ἐσπούδακας, ὦ Φαῖδρε, ὅτι σου τῶν παιδικῶν **5**
ἐπελαβόμεν ἔρεσχηλῶν σε, καὶ οἶει δὴ με ὡς ἀληθῶς ἐπι-
χειρήσειν εἰπεῖν παρὰ τὴν ἐκείνου σοφίαν ἕτερόν τι ποι-
κιλώτερον;

ΦΑΙ. Περὶ μὲν τούτου, ὦ φίλε, εἰς τὰς ὁμοίας λαβὰς
ἐλήλυθας. ῥητέον μὲν γάρ σοι παντὸς μᾶλλον οὕτως ὅπως **c**
οἶός τε εἶ, ἵνα μὴ τὸ τῶν κωμωδῶν φορτικὸν πρᾶγμα
ἀναγκαζόμεθα ποιεῖν ἀνταποδιδόντες ἀλλήλοις [εὐλαβήθητι],
καὶ μὴ βούλου με ἀναγκάσαι λέγειν ἐκεῖνο τὸ “εἰ ἐγὼ, ὦ
Σώκρατες, Σωκράτην ἀγνοῶ, καὶ ἐμαυτοῦ ἐπιλέλη- **5**
σμαι,” καὶ ὅτι “ἐπεθύμε μὲν λέγειν, ἐθρύπτετο δέ.”
ἀλλὰ διανοήθητι ὅτι ἐντεῦθεν οὐκ ἄπιμεν πρὶν ἂν σὺ εἴπῃς
ἢ ἐφησθα ἐν τῷ στήθει ἔχειν. ἐσμέν δὲ μόνω ἐν ἐρημίᾳ,
ἰσχυρότερος δ' ἐγὼ καὶ νεώτερος, ἐκ δὲ ἀπάντων τούτων **d**
“σύνυες ὅ τοι λέγω,” καὶ μηδαμῶς πρὸς βίαν βουλευθῆς
μᾶλλον ἢ ἐκὼν λέγειν.

b2 εἰπὼν τῶνδε TW: εἰπόντος B: εἰπὼν τῶν τοῦ fecitt **b**3 Λυσίου
seclusi **b**4 στάθητι BT: ἐστάθη Photius: ἕσταθη Cobet **c**1 ἐλή-
λυθας T: ἐλήλυθα B **c**2 ἵνα B: ἵνα δὲ T **c**3 ἀναγκαζόμεθα
B: ἀναγκαζόμεθα T εὐλαβήθητι secl. Cobet **c**7 διανοήθητι T:
διανοήθητε B **c**8 μόνω BW: μόνω μὲν T **d**2 ὅ τοι] ὅ σοι
hoc loco BT (at cf. Menon. 76d) **βίαν** T: **βίας** BW

ΣΩ. Ἄλλ', ὦ μακάριε Φαῖδρε, γελοῖος ἔσομαι παρ'
5 ἀγαθὸν ποιητὴν ἰδιώτης αὐτοσχεδιάζων περὶ τῶν αὐτῶν.

ΦΑΙ. Οἶσθ' ὡς ἔχει; παῦσαι πρὸς με καλλωπιζόμενος·
σχεδὸν γὰρ ἔχω ὃ εἰπὼν ἀναγκάσω σε λέγειν.

ΣΩ. Μηδαμῶς τοίνυν εἴπης.

ΦΑΙ. Οὐκ, ἀλλὰ καὶ δὴ λέγω· ὁ δέ μοι λόγος ὄρκος
10 ἔσται. ὄμνυμι γάρ σοι—τίνα μέντοι, τίνα θεῶν; ἢ βού-
e λει τὴν πλάτανον ταυτηνί;—ἢ μὴν, ἐάν μοι μὴ εἴπης τὸν
λόγον ἐναντίον αὐτῆς ταύτης, μηδέποτε σοι ἕτερον λόγον
μηδένα μηδενὸς μήτε ἐπιδείξειν μήτε ἐξαγγελεῖν·

ΣΩ. Βαβαί, ὦ μιαιρέ, ὡς εὖ ἀνηῦρες τὴν ἀνάγκην ἀνδρὶ
5 φιλολόγῳ ποιεῖν ὃ ἂν κελεύης.

ΦΑΙ. Τί δήτα ἔχων στρέφῃ;

ΣΩ. Οὐδὲν ἔτι, ἐπειδὴ σύ γε ταῦτα ὀμώμοκας. πῶς
γὰρ ἂν οἶός τ' εἶην τοιαύτης θοίνης ἀπέχεσθαι;

237 ΦΑΙ. Λέγε δή.

ΣΩ. Οἶσθ' οὖν ὡς ποιήσω;

ΦΑΙ. Τοῦ πέρι;

ΣΩ. Ἐγκαλυψάμενος ἔρῳ, ἵν' ὅτι τάχιστα διαδράμω
5 τὸν λόγον καὶ μὴ βλέπων πρὸς σέ ὑπ' αἰσχύνης διαπορῶμαι.

ΦΑΙ. Λέγε μόνον, τὰ δ' ἄλλα ὅπως βούλει ποίει.

ΣΩ. Ἄγετε δή, ὦ Μοῦσαι, εἴτε δι' ᾤδῆς εἶδος λίγειαί,
εἴτε διὰ γένος μουσικὸν τὸ Λιγύων ταύτην ἔσχετ' ἐπωνυ-
μίαν, “ξύμ μοι λάβεσθε” τοῦ μύθου, ὃν με ἀναγκάζει
10 ὁ βέλτιστος οὗτος λέγειν, ἵν' ὁ ἐταῖρος αὐτοῦ, καὶ πρότερον
b δοκῶν τούτῳ σοφὸς εἶναι, νῦν ἔτι μᾶλλον δόξῃ.

Ἦν οὕτω δὴ παῖς, μᾶλλον δὲ μεираκίσκος, μάλα καλός·
τούτῳ δὲ ἦσαν ἐρασταὶ πάνυ πολλοί. εἰς δέ τις αὐτῶν

ε3 μηδενὸς μήτε T: μηδενός τ' B εξαγγελεῖν G: εξαγγέλλειν
BT α7 λίγειαί T: λιγίαί B α8 γένος τὸ Λιγύων μουσικὸν
Dionysius: γένος τι μουσικὸν Heraclitus: γένος μουσικὸν τὸ λιγὸν ἢν
Stobaeus ἔσχετ' ἐπωνυμίαν BT Stobaeus: ἔσχετε τὴν ἐπωνυμίαν
Dionysius, Heraclitus b2 μεираκίσκος BT: μεираκίσκος ἀπαλὸς
vulg.

αἰμύλος ἦν, ὃς οὐδενὸς ἦττον ἐρῶν ἐπεπείκει τὸν παῖδα ὡς οὐκ ἐρόψῃ. καὶ ποτε αὐτὸν αἰτῶν ἐπειθεν τοῦτ' αὐτό, ὡς μὴ ἐρῶντι πρὸ τοῦ ἐρῶντος δέοι χαρίζεσθαι, ἔλεγεν τε ᾧδε—

Περὶ παντός, ᾧ παῖ, μία ἀρχὴ τοῖς μέλλουσι καλῶς
 βουλευέσθαι· εἰδέναι δεῖ περὶ οὗ ἂν ἦ ἡ βουλή, ἣ παντὸς C
 ἀμαρτάνειν ἀνάγκη. τοὺς δὲ πολλοὺς λέληθεν ὅτι οὐκ
 ἴσασι τὴν οὐσίαν ἐκάστου. ὡς οὖν εἰδότες οὐ διομολογοῦνται
 ἐν ἀρχῇ τῆς σκέψεως, προελθόντες δὲ τὸ εἰκὸς ἀποδιδύασιν·
 οὔτε γὰρ ἑαυτοῖς οὔτε ἀλλήλοις ὁμολογοῦσιν, ἐγὼ οὖν 5
 καὶ σὺ μὴ πάθωμεν ὃ ἄλλοις ἐπιτιμῶμεν, ἀλλ' ἐπειδὴ σοὶ
 καὶ ἐμοὶ ὁ λόγος πρόκειται πότερα ἐρῶντι ἢ μὴ μᾶλλον εἰς
 φιλίαν ἰτέον, περὶ ἔρωτος οἷόν τ' ἔστι καὶ ἦν ἔχει δύνα-
 μιν, ὁμολογίᾳ θέμενοι ὄρον, εἰς τοῦτο ἀποβλέποντες καὶ d
 ἀναφέροντες τὴν σκέψιν ποιῶμεθα εἴτε ὠφελίαν εἴτε
 βλάβην παρέχει. ὅτι μὲν οὖν δὴ ἐπιθυμία τις ὁ ἔρωσ,
 ἅπαντι δῆλον· ὅτι δ' αὖ καὶ μὴ ἐρῶντες ἐπιθυμοῦσι τῶν
 καλῶν, ἴσμεν. τῷ δὴ τὸν ἐρῶντά τε καὶ μὴ κρωοῦμεν; 5
 δεῖ αὖ νοῆσαι ὅτι ἡμῶν ἐν ἐκάστῳ δύο τινέ ἐστων ἰδέα
 ἄρχοντε καὶ ἄγοντε, οἷν ἐπόμεθα ἢ ἂν ἄγητον, ἣ μὲν ἐμ-
 φυτος οὔσα ἐπιθυμία ἡδονῶν, ἄλλη δὲ ἐπίκτητος δόξα,
 ἐφιεμένη τοῦ ἀρίστου. τούτῳ δὲ ἐν ἡμῖν τοτὲ μὲν ὁμο-
 νοεῖτον, ἔστι δὲ ὅτε στασιάζετον· καὶ τοτὲ μὲν ἢ ἐτέρα, e
 ἄλλοτε δὲ ἢ ἐτέρα κρατεῖ. δόξης μὲν οὖν ἐπὶ τὸ ἄριστον
 λόγῳ ἀγούσης καὶ κρατούσης τῷ κράτει σωφροσύνη ὄνομα·
 ἐπιθυμίας δὲ ἀλόγως ἐλκούσης ἐπὶ ἡδονὰς καὶ ἀρξάσης ἐν 238
 ἡμῖν τῇ ἀρχῇ ὕβρις ἐπωνομάσθη. ὕβρις δὲ δὴ πολυώνυμον
 —πολυμελὲς γὰρ καὶ πολυμερές—καὶ τούτων τῶν ἰδεῶν

h 5 αἰτῶν T W Heraclitus: ἐρῶν B c 1 βουλευέσθαι T: βουλεύ-
 εσθαι B δεῖ B: ἂ δεῖ T παντὸς B Simplicius: ἅπαντος T
 c 4 προελθόντες t: προσελθόντες BT c 5 ἀλλήλοις B: ἄλλοις ex
 ἀλλήλοις T c 7 πότερα T: πότερον (sed a s. v.) W: om. B
 c 8 οἷόν τ'] οἷόν τι ci. Heindorf ἔχει T: εἶχε B d 6 αἰ]
 δὴ Schanz d 8 ἡδονῶν T: δηλον ὡν B a 3 πολυμελὲς
 . . . καὶ πολυμερές scripsi: πολυμελὲς . . . καὶ πολυειδές B Stobaeus:
 πολυμερές . . . καὶ πολυειδές T: πολυειδὲς . . . καὶ πολυμελές V

ἐκπρεπῆς ἢ ἂν τύχῃ γενομένη, τὴν αὐτῆς ἐπωνυμίαν ὀνο-
 5 μαζόμενον τὸν ἔχοντα παρέχεται, οὔτε τινὰ καλὴν οὔτ'
 ἐπαξίαν κεκτήσθαι. περὶ μὲν γὰρ ἔδωδὴν κρατοῦσα τοῦ
 λόγου τε τοῦ ἀρίστου καὶ τῶν ἄλλων ἐπιθυμιῶν ἐπιθυμία
 b γαστριμαργία τε καὶ τὸν ἔχοντα ταῦτόν τοῦτο κεκλημένον
 παρέξεται· περὶ δ' αὖ μέθας τυραννεύσασα, τὸν κεκτημένον
 ταύτῃ ἄγουσα, δῆλον οὖ τεύξεται προσρήματος· καὶ τὰλλα
 δὴ τὰ τούτων ἀδελφὰ καὶ ἀδελφῶν ἐπιθυμιῶν ὀνόματα τῆς
 5 αἰεὶ δυναστευούσης ἢ προσήκει καλεῖσθαι πρόδηλον. ἧς δ'
 ἔνεκα πάντα τὰ πρόσθεν εἴρηται, σχεδὸν μὲν ἤδη φανερόν,
 λεχθὲν δὲ ἢ μὴ λεχθὲν πάντως σαφέστερον· ἢ γὰρ ἄνευ
 λόγου δόξης ἐπὶ τὸ ὀρθὸν ὀρμώσης κρατήσασα ἐπιθυμία
 c πρὸς ἡδονὴν ἀχθεῖσα κάλλους, καὶ ὑπὸ αὐτῶν ἑαυτῆς συγ-
 γενῶν ἐπιθυμιῶν ἐπὶ σωμαίων κάλλος ἐρρωμένως ῥωσθεῖσα
 νικήσασα ἀγωγῇ, ἀπ' αὐτῆς τῆς ῥώμης ἐπωνυμίαν λαβοῦσα,
 ἔρως ἐκλήθη.]

5 Ἄτάρ, ὦ φίλε Φαῖδρε, δοκῶ τι σοί, ὥσπερ ἐμαυτῷ,
 θεῖον πάθος πεπονθέναι;

ΦΑΙ. Πάνυ μὲν οὖν, ὦ Σώκρατες, παρὰ τὸ εἰωθὸς εὐροιά
 τίς σε εἴληφεν.

ΣΩ. Σιγῇ τοίνυν μου ἄκουε. τῷ ὄντι γὰρ θεῖος ἔοικεν
 d ὁ τόπος εἶναι, ὥστε ἔαν ἄρα πολλάκις νυμφόληπτος προϊόντος
 τοῦ λόγου γένωμαι, μὴ θαυμάσης· τὰ νῦν γὰρ οὐκέτι πόρρω
 διθυράμβων φθέγγομαι.

ΦΑΙ. Ἀληθέστατα λέγεις.

a 4 ἐπονομαζόμενον Stobaeus a 6 κεκτήσθαι B: κεκλησθαι T
 a 7 τε T Stobaeus: om. B b 5 ἢ B T: δ Stobaeus b 7 πάντως
 Stobaeus Ven. 189: πᾶν πως B T b 8 τὸ ὀρθὸν B T Dionysius
 ad Cn. Pompeium: τὰγαθὸν in marg. B² Dionysius de Demosthene
 c 1 ἀχθεῖσα B T pr. loc. Dionysius Hermias: ἄγουσα in marg. B² alt.
 loc. Dionysius ὑπὸ αὐτῶν om. marg. B² alt. loc. Dionysius ἑαυτῆς
 B² T Dionysius Stobaeus: ἑαυτῇ B c 2 ἐρρωμένως B² T Dionysius
 Stobaeus: ἐρώμενος pr. B ἐρρωμένως... νικήσασα secl. G. Hermann
 c 3 ἀγωγῇ B T: ἀγωγή Dionysius ἐπωνυμίαν B T pr. loc. Dionysius:
 ἐπιθυμίαν marg. b alt. loc. Dionysius

ΣΩ. Τούτων μέντοι σὺ αἴτιος. ἀλλὰ τὰ λοιπὰ ἄκουε· 5
ἴσως γὰρ κὰν ἀποτράποιτο τὸ ἐπιόν. ταῦτα μὲν οὖν θεῶ
μελήσει, ἡμῶν δὲ πρὸς τὸν παῖδα πάλιν τῷ λόγῳ ἰτέον.

Εἶεν, ὦ φέριστε· ὁ μὲν δὴ τυγχάνει ὃν περὶ οὗ βου-
λευτέον, εἴρηταί τε καὶ ὤρισται, βλέποντες δὲ δὴ πρὸς αὐτὸ
τὰ λοιπὰ λέγωμεν τίς ὠφελία ἢ βλάβη ἀπὸ τε ἐρώτωντος e
καὶ μὴ τῷ χαριζομένῳ ἐξ εἰκότος συμβήσεται. τῷ δὲ
ὑπὸ ἐπιθυμίας ἀρχομένῳ δουλεύοντί τε ἡδονῇ ἀνάγκη που
τὸν ἐρώμενον ὡς ἡδιστον ἑαυτῷ παρασκευάζει· νοσοῦντι
δὲ πᾶν ἡδὺ τὸ μὴ ἀντιτεῖνον, κρεῖττον δὲ καὶ ἴσον ἐχθρόν. 5
οὔτε δὴ κρεῖττω οὔτε ἰσοῦμενον ἐκὼν ἐραστῆς παιδικὰ 239
ἀνέξεται, ἤττω δὲ καὶ ὑποδεέστερον αἰεὶ ἀπεργάζεται· ἤττων
δὲ ἀμαθῆς σοφοῦ, δειλὸς ἀνδρείου, ἀδύνατος εἰπεῖν ῥήτο-
ρικοῦ, βραδὺς ἀγχίνου. τοσοῦτων κακῶν καὶ ἔτι πλειόνων
κατὰ τὴν διάνοιαν ἐραστὴν ἐρωμένῳ ἀνάγκη γιγνομένων τε 5
καὶ φύσει ἐνότων [τῶν] μὲν ἡδεσθαι, τὰ δὲ παρασκευάζειν,
ἢ στéρεσθαι τοῦ παραντίκα ἡδέος· φθονερόν δὲ ἀνάγκη
εἶναι, καὶ πολλῶν μὲν ἄλλων συνουσιῶν ἀπείργοντα καὶ b
ὠφελίμων ὅθεν ἂν μάλιστ' ἀνὴρ γίγνοιτο, μεγάλης αἰτίου
εἶναι βλάβης, μεγίστης δὲ τῆς ὅθεν ἂν φρονιμώτατος εἴη.
τοῦτο δὲ ἡ θεία φιλοσοφία τυγχάνει ὃν, ἧς ἐραστὴν παιδικὰ
ἀνάγκη πόρρωθεν εἶργειν, περίφοβον ὄντα τοῦ καταφρονη- 5
θῆναι· τὰ τε ἄλλα μηχανᾶσθαι ὅπως ἂν ἢ πάντα ἀγνοῶν
καὶ πάντα ἀποβλέπων εἰς τὸν ἐραστὴν, οἷος ὢν τῷ μὲν
ἡδιστος, ἑαυτῷ δὲ βλαβερώτατος ἂν εἴη. τὰ μὲν οὖν κατὰ
διάνοιαν ἐπίτροπός τε καὶ κοινωνὸς οὐδαμῇ λυσιτελεῖς ἀνὴρ c
ἔχων ἔρωτα.

Τὴν δὲ τοῦ σώματος ἔξω τε καὶ θεραπείαν οἶαν τε καὶ
ὡς θεραπεύσει οὗ ἂν γένηται κύριος, ὃς ἡδὺ πρὸ ἀγαθοῦ

d6 καν B: ἂν T e3 δουλεύοντι B: ἢ δουλεύοντι T e5 μὴ
T: om. B a2 ἤττων BT: ἤττων V a6 ἐνότων T Stobaeus:
ἐν ὄτων B τῶν BT Stobaeus: secl. Nutzhorn: τοῖς Heindorf
b8 ἑαυτῷ T Stobaeus: τῷ ἑαυτῷ B ἂν V: om. B T

5 ἡνάγκασται διώκειν, δεῖ μετὰ ταῦτα ἰδεῖν. ὀφθήσεται δὴ
μαλθακόν τινα καὶ οὐ στερεὸν διώκων, οὐδ' ἐν ἡλίῳ καθαρῷ
τεθραμμένον ἀλλὰ ὑπὸ συμμιγεί σκιῶ, πόνων μὲν ἀνδρείων
καὶ ἰδρώτων ξηρῶν ἄπειρον, ἔμπειρον δὲ ἀπαλῆς καὶ ἀνάν-
d δρου διαίτης, ἀλλοτρίοις χρώμασι καὶ κόσμοις χήτει οἰκείων
κοσμούμενον, ὅσα τε ἄλλα τούτοις ἔπεται πάντα ἐπιτη-
δεύοντα, ἃ δῆλα καὶ οὐκ ἄξιον περαιτέρω προβαίνειν, ἀλλὰ
ἐν κεφάλαιον ὀρισασμένους ἐπ' ἄλλο ἰέναι. τὸ γὰρ τοιοῦτον
5 σῶμα ἐν πολέμῳ τε καὶ ἄλλαις χρεῖαις ὅσαι μεγάλαί οἱ
μὲν ἐχθροὶ θαρροῦσιν, οἱ δὲ φίλοι καὶ αὐτοὶ οἱ ἔρασταὶ
φοβοῦνται.

Τοῦτο μὲν οὖν ὡς δῆλον ἐατέον, τὸ δ' ἐφεξῆς ῥητέον,
e τίνα ἡμῖν ὠφελίαν ἢ τίνα βλάβην περὶ τὴν κτήσῳ ἢ τοῦ
ἐρώντος ὁμιλία τε καὶ ἐπιτροπέα παρέξεται. σαφὲς δὴ
τοῦτό γε παντὶ μὲν, μάλιστα δὲ τῷ ἔραστῇ, ὅτι τῶν φιλά-
των τε καὶ εὐνουστάτων καὶ θειοτάτων κτημάτων ὄρφανόν
5 πρὸ παντὸς εὖξαιτ' ἂν εἶναι τὸν ἐρώμενον· πατὴρ γὰρ καὶ
μητὴρ καὶ συγγενῶν καὶ φίλων στέρεσθαι ἂν αὐτὸν δέξαιτο,
240 διακωντὰς καὶ ἐπιτιμητὰς ἡγούμενος τῆς ἡδίστης πρὸς
αὐτὸν ὁμιλίας. ἀλλὰ μὴν οὐσίαν γ' ἔχοντα χρυσοῦ ἢ τινοῦ
ἄλλης κτήσεως οὔτε εὐάλωτον ὁμοίως οὔτε ἀλόντα εὐμετα-
χειρίστον ἡγήσεται. ἐξ ὧν πᾶσα ἀνάγκη ἔραστὴν παιδικούς
5 φθονεῖν μὲν οὐσίαν κεκτημένοις, ἀπολλυμένης δὲ χαίρειν.
ἔτι τοίνυν ἄγαμον, ἄπαιδα, ἄοικον ὅτι πλείστον χρόνον
παιδικὰ ἔραστῆς εὖξαιτ' ἂν γενέσθαι, τὸ αὐτοῦ γλυκὺ ὡς
πλείστον χρόνον καρποῦσθαι ἐπιθυμῶν.

*Ἔστι μὲν δὴ καὶ ἄλλα κακά, ἀλλὰ τις δαίμων ἔμειξε τοῖς
b πλείστοις ἐν τῷ παραντίκα ἡδονῇ, οἶον κόλακι, δεινῷ θηρίῳ
καὶ βλάβῃ μεγάλῃ, ὅμως ἐπέμειξεν ἢ φύσις ἡδονῇ τινα οὐκ

c 5 μετὰ T: με B δὴ Hirschig: δὲ BT d 1 κόσμοις BT:
σχήμασιν Plutarchus d 3 ἃ δῆλα bt: ἄδηλα BT d 4 ἐν
κεφάλαιον] ἐν κεφαλαίῳ Ast e 3 δὲ T: γε B e 5 εὖξαιτ'
T: εὖξετ' B e 6 μητὴρ καὶ T Stobaeus: μητὴρ B a 5 ἀπολ-
λυμένης BT: ἀπολλυμένοις vulg. a 6 ἄοικον T Stobaeus:
οἶκον B

ἄμουσον, καὶ τις ἑταίραν ὡς βλαβερὸν ψέξειεν ἄν, καὶ ἄλλα
 πολλὰ τῶν τοιοντοτρόπων θρεμμάτων τε καὶ ἐπιτηδευμάτων,
 οἷς τό γε καθ' ἡμέραν ἡδίστοισιν εἶναι ὑπάρχει· παιδικοῖς δὲ 5
 ἔραστῆς πρὸς τῷ βλαβερῷ καὶ εἰς τὸ συνημερεύειν πάντων
 ἀηδέστατον. ἡλικά γὰρ δὴ καὶ ὁ παλαιὸς λόγος τέρπει τὸν c
 ἡλικά—ἡ γὰρ οἶμαι χρόνου ἰσότης ἐπ' ἴσας ἡδονὰς ἄγουσα
 δι' ὁμοιότητα φιλίαν παρέχεται—ἀλλ' ὅμως κόρον γε καὶ ἡ
 τοῦτων συνουσία ἔχει, καὶ μὴν τό γε ἀναγκαῖον αὐτὴν βαρὺν
 παντὶ περὶ πάντων λέγεται· ὃ δὴ πρὸς τῇ ἀνομοιότητι μάλιστα 5
 ἔραστῆς πρὸς παιδικὰ ἔχει. νεωτέρῳ γὰρ πρεσβύτερος
 συνῶν οὐθ' ἡμέρας οὔτε νυκτὸς ἐκὼν ἀπολείπεται, ἀλλ' ὑπ'
 ἀνάγκης τε καὶ οἴστρου ἐλαύνεται, ὃς ἐκείνῳ μὲν ἡδονὰς αἰεὶ d
 διδοὺς ἄγει, ὀρῶντι, ἀκούοντι, ἀπτομένῳ, καὶ πᾶσαν αἴσθησιν
 αἰσθανομένῳ τοῦ ἔρωμένου, ὥστε μεθ' ἡδονῆς ἀραρότως αὐτῷ
 ὑπηρετεῖν· τῷ δὲ δὴ ἔρωμένῳ ποῖον παραμύθιον ἢ τίνας
 ἡδονὰς διδοὺς ποιήσει τὸν ἴσον χρόνον συνόντα μὴ οὐχὶ ἐπ' 5
 ἔσχατον ἐλθεῖν ἀηδίας—ὀρῶντι μὲν ὄψιν πρεσβυτέραν καὶ
 οὐκ ἐν ὄρα, ἐπομένων δὲ τῶν ἄλλων ταύτη, ἃ καὶ λόγῳ
 ἐστὶν ἀκούειν οὐκ ἐπιτερπές, μὴ ὅτι δὴ ἔργῳ ἀνάγκης αἰεὶ e
 προσκειμένης μεταχειρίζεσθαι, φυλακάς τε δὴ καχυποτόπους
 φυλαττομένῳ διὰ παντὸς καὶ πρὸς ἅπαντας, ἀκαίρους τε
 ἐπαίνους καὶ ὑπερβάλλοντας ἀκούοντι, ὡς δ' αὐτῶς ψόγους
 νήφοντος μὲν οὐκ ἀνεκτοῦς, εἰς δὲ μέθην ἰόντος πρὸς τῷ 5
 μὴ ἀνεκτῷ ἐπαισχέει, παρρησίᾳ κατακορεῖ καὶ ἀναπεπταμένην
 χρωμένον;

Καὶ ἔρων μὲν βλαβερὸς τε καὶ ἀηδής, λήξας δὲ τοῦ
 ἔρωτος εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον ἄπιστος, εἰς δὲ πολλὰ καὶ
 μετὰ πολλῶν ὄρκων τε καὶ δεήσεων ὑπισχνούμενος μόγις 10

b 5 ἡδίστοισιν B: ἡδίστοις T. Stobaeus c 1 δὴ Stobaeus
 Aristaenetus: om. B T τέρπειν B ex emend. T: τέρπει T
 c 7 ἐκὼν ἀπολείπεται B: ἀπολείπεται ἐκὼν T d 5 διδοὺς T: αἰδοῦς
 B: διαιδούς W e 2 φυλακάς T: φύλακας B καχυποτόπους T:
 καχυπὸ τόπους B: καχυπόπτους vulg. e 3 ἀκαίρους τε ἐπαίνους T:
 ἀκαίρους τε καὶ ἐπαίνους B: ἐπαίνους τε καὶ ἀκαίρους W e 5 νήφοντος
 T: νήφοντες B e 6 ἐπαισχέει ci. Heindorf: ἐπ' αἴσχει B T

- 241 κατείχε τήν γ' ἐν τῷ τότε συνουσίαν ἐπίπονον οὔσαν φέρειν δι' ἐλπίδα ἀγαθῶν.] τότε δὴ δέον ἐκτίνειν, μεταβαλὼν ἄλλον ἄρχοντα ἐν αὐτῷ καὶ προστάτην, νοῦν καὶ σωφροσύνην ἀντ' ἔρωτος καὶ ματίας, ἄλλος γεγωνὸς λέληθεν τὰ παιδικά. καὶ
- 5 ὁ μὲν αὐτὸν χάριω ἀπαιτεῖ τῶν τότε, ὑπομιμνήσκων τὰ πραχθέντα καὶ λεχθέντα, ὡς τῷ αὐτῷ διαλεγόμενος· ὁ δὲ ὑπ' αἰσχύνης οὔτε εἰπεῖν τολμᾷ ὅτι ἄλλος γέγονεν, οὔθ' ὅπως τὰ τῆς προτέρας ἀνοήτου ἀρχῆς ὀρκωμόσιά τε καὶ ὑποσχέσεις
- b ἐμπεδώσῃ ἔχει, νοῦν ἤδη ἐσχηκῶς καὶ σεσωφρονηκῶς, ἵνα μὴ πράττων ταῦτα τῷ πρόσθεν ὁμοίος τε ἐκείνῳ καὶ ὁ αὐτὸς πάλιν γένηται. φυγὰς δὴ γίγνεται ἐκ τούτων, καὶ ἀπεστερηκῶς ὑπ' ἀνάγκης ὁ πρὶν ἔραστής, ὀστράκου μετα-
- 5 πεσόντος, ἴεται φυγῇ μεταβαλὼν· ὁ δὲ ἀναγκάζεται διώκειν ἀγανακτῶν καὶ ἐπιθεάζων, ἠγνοηκῶς τὸ ἅπαν ἐξ ἀρχῆς, ὅτι οὐκ ἄρα ἔδει ποτὲ ἐρῶντι καὶ ὑπ' ἀνάγκης ἀνοήτῳ χαρίζεσθαι,
- c ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον μὴ ἐρῶντι καὶ νοῦν ἔχοντι· εἰ δὲ μή, ἀναγκαῖον εἶη ἐνδοῦναι αὐτὸν ἀπίστῳ, δυσκόλῳ, φθονερῷ, ἀηδεῖ, βλαβερῷ μὲν πρὸς οὐσίαν, βλαβερῷ δὲ πρὸς τὴν τοῦ σώματος ἕξι, πολὺ δὲ βλαβερωτάτῳ πρὸς τὴν τῆς
- 5 ψυχῆς παιδείωσιν, ἧς οὔτε ἀνθρώποις οὔτε θεοῖς τῇ ἀληθείᾳ τιμιώτερον οὔτε ἔστιν οὔτε ποτὲ ἔσται. ταῦτά τε οὖν χρῆ, ὧ παῖ, συννοεῖν, καὶ εἰδέναι τὴν ἔραστοῦ φιλίαν ὅτι οὐ μετ' εὐνοίας γίγνεται, ἀλλὰ σιτίου τρόπον, χάριω πλησμονῆς,
- d ὡς λύκοι ἄρνας ἀγαπῶσιν, ὡς παῖδα φιλοῦσιν ἔρασταί.

Τοῦτ' ἐκεῖνο, ὦ Φαῖδρε. οὐκέτ' ἂν τὸ πέρα ἀκούσαις ἐμοῦ λέγοντος, ἀλλ' ἤδη σοι τέλος ἐχέτω ὁ λόγος.

a.1 γ' T: om. B οὔσαν T: om. B a.2 ἐκτίνειν B: ἐκτείνειν pr. T: ἐκτείνει G μεταβαλὼν BT: μεταλαβὼν corr. Coisl.
 a.7 ὅτι T: οὔτ' εἰ B b.1 ἐμπεδώσῃ BTW: ἐμπεδώσει vulg.
 b.3 ἀπεστερηκῶς BT: ἀπειρηκῶς corr. Coisl.: ἀπεστρυγηκῶς G. Hermann b.5 διώκειν T: διώκων B c.2 δυσκόλῳ φθονερῷ secl. Spengel c.4 τοῦ BT Stobaeus: om. vulg. d.1 ἄρνας ἀγαπῶσιν BT: ἄρνα φιλοῦσ' vulg.: αἰγ' ἀγαπῶσιν schol. Hermogenis: ἄρν' ἀγαπῶσ' Bekker d.3 ἀλλ' ἤδη B: ἀλλὰ δὴ T τέλος BT: πέρα vulg.

ΦΑΙ. Καίτοι ὄμην γε μεσοῦν αὐτόν, καὶ ἐρεῖν τὰ ἴσα
περὶ τοῦ μὴ ἐρώντος, ὡς δεῖ ἐκείνῳ χαρίζεσθαι μᾶλλον, 5
λέγων ὅσα αὐτῷ ἔχει ἀγαθὰ· νῦν δὲ δὴ, ὦ Σώκρατες, τί
ἀποπαύη;

ΣΩ. Οὐκ ἦσθον, ὦ μακάριε, ὅτι ἤδη ἔπη φθέγγομαι ἀλλ' e
οὐκέτι διθυράμβους, καὶ ταῦτα ψέγων; εἰ δ' ἐπαινεῖν τὸν
ἕτερον ἄρξωμαι, τί με οἶει ποιήσῃ; ἀρ' οἴσθ' ὅτι ὑπὸ
τῶν Νυμφῶν, αἷς με σὺ προύβαλες ἐκ προνοίας, σαφῶς
ἐνθουσιάζω; λέγω οὖν ἐνὶ λόγῳ ὅτι ὅσα τὸν ἕτερον λελοι- 5
δορήκαμεν, τῷ ἐτέρῳ τὰναντία τούτων ἀγαθὰ πρόσσεστω. καὶ
τί δεῖ μακροῦ λόγου; περὶ γὰρ ἀμφῶν ἰκανῶς εἴρηται.
καὶ οὐτῶ δὴ ὁ μῦθος ὅτι πάσχειν προσήκει αὐτῷ, τοῦτο
πίσεται· κἀγὼ τὸν ποταμὸν τούτου διαβὰς ἀπέρχομαι πρὶν 242
ὑπὸ σοῦ τι μείζον ἀναγκασθῆναι.

ΦΑΙ. Μήπω γε, ὦ Σώκρατες, πρὶν ἂν τὸ καῦμα παρέλθῃ.
ἢ οὐχ ὄρας ὡς σχεδὸν ἤδη μεσημβρία ἴσταται ἢ δὴ καλουμένη
σταθερά; ἀλλὰ περιμεύαντες καὶ ἅμα περὶ τῶν εἰρημένων 5
διαλεχθέντες, τάχα ἐπειδὴ ἀποψυχῆ ἴμεν.

ΣΩ. Θεῖός γ' εἶ περὶ τοὺς λόγους, ὦ Φαῖδρε, καὶ ἀτεχνῶς
θαυμάσιος. οἶμαι γὰρ ἐγὼ τῶν ἐπὶ τοῦ σοῦ βίου γεγονότων
λόγων μηδένα πλείους ἢ σὲ πεπονηκέναι γεγενῆσθαι ἤτοι b
αὐτὸν λέγοντα ἢ ἄλλους ἐνὶ γέ τῳ τρόπῳ προσαναγκάζοντα
—Σιμίαν Θηβαῖον ἐξαιρῶ λόγου· τῶν δὲ ἄλλων πάμπλου
κρατεῖς—καὶ νῦν αὐτῷ δοκεῖς αἰτιός μοι γεγενῆσθαι λόγῳ τινὶ
ῤηθῆναι. 5

ΦΑΙ. Οὐ πόλεμόν γε ἀγγέλλεις. ἀλλὰ πῶς δὴ καὶ τίνι
τούτῳ;

d 4 γε μεσοῦν αὐτόν V: γε μεσοῦν αὐτοῦ BT: σε μεσοῦν αὐτοῦ Her-
mann d 6 λέγοντα BT: λέγοντα Stephanus: λέγονθ' Schanz
e 5 ἐνθουσιάζω T: ἐνθουσιάζω B a 4 ἢ δὴ t Suidas: ἤδη BT
ἢ δὴ . . . σταθερά secl. Ruhnken a 6 ἀποψυχημεν (sic) B:
ἀποψύξη ἴωμεν T: ἀποψύχη ἄπιμεν Phrynichus b 1 λόγων T: om. BW
πεπονηκέναι Bt: πεπονηκέναι pr. T γεγενῆσθαι] γενέσθαι H. Richards
b 2 τῳ BT: om. vulg. b 3 ἐξαιρῶ Heindorf: ἐξαιρῶ BT λόγου
BT: τοῦ λόγου W b 4 γεγενῆσθαι] γενήσεσθαι Badham

ΣΩ. Ἡνίκ' ἔμελλον, ὦγαθέ, τὸν ποταμὸν διαβαίνειν, τὸ
 δαιμόνιον τε καὶ τὸ εἰωθὸς σημεῖόν μοι γίγνεσθαι ἐγένετο
 C —ἀεὶ δέ με ἐπίσχει ὃ ἂν μέλλω πράττειν—καὶ τινα
 φωνὴν ἔδοξα αὐτόθεν ἀκοῦσαι, ἣ με οὐκ ἐὰ ἀπιέναι πρὶν ἂν
 ἀφοσιώσωμαι, ὥς δὴ τι ἡμαρτηκότα εἰς τὸ θεῖον. εἰμὶ δὴ
 οὖν μάντις μὲν, οὐ πάνυ δὲ σπουδαῖος, ἀλλ' ὥσπερ οἱ τὰ
 5 γράμματα φαῦλοι, ὅσον μὲν ἐμαντῶ μόνον ἱκανός· σαφῶς
 οὖν ἤδη μανθάνω τὸ ἀμάρτημα. ὥς δὴ τοι, ᾧ ἑταῖρε,
 μαντικόν γέ τι καὶ ἡ ψυχὴ· ἐμὲ γὰρ ἔθραξε μὲν τι καὶ
 πάλαι λέγοντα τὸν λόγον, καὶ πῶς ἐδυσωπούμην κατ' Ἰβυκον,
 μή τι παρὰ θεοῖς

d ἀμβλακῶν τιμὰν πρὸς ἀνθρώπων ἀμείψω·

νῦν δ' ἤσθημαι τὸ ἀμάρτημα.

ΦΑΙ. Λέγεις δὲ δὴ τί;

ΣΩ. Δεινόν, ᾧ Φαῖδρε, δεινὸν λόγον αὐτός τε ἐκόμισας
 5 ἐμέ τε ἠνάγκασας εἰπεῖν.

ΦΑΙ. Πῶς δὴ;

ΣΩ. Εὐήθη καὶ ὑπὸ τι ἀσεβῆ· οὐ τίς ἂν εἶη δεινότερος;

ΦΑΙ. Οὐδεὶς, εἴ γε σὺ ἀληθῆ λέγεις.

ΣΩ. Τί οὖν; τὸν Ἐρωτα οὐκ Ἀφροδίτης καὶ θεόν τινα ἠγγῆ;

10 ΦΑΙ. Λέγεται γε δὴ.

ΣΩ. Οὐ τι ὑπὸ γε Λυσίου, οὐδὲ ὑπὸ τοῦ σοῦ λόγου, ὃς
 e διὰ τοῦ ἐμοῦ στόματος καταφαρμακευθέντος ὑπὸ σοῦ ἐλέχθη.
 εἰ δ' ἔστιν, ὥσπερ οὖν ἔστι, θεὸς ἢ τι θεῖον ὃ Ἐρωτος, οὐδὲν
 ἂν κακὸν εἶη, τῷ δὲ λόγῳ τῷ νυνδὴ περὶ αὐτοῦ εἰπέτην ὡς
 τοιοῦτου ὄντος· ταύτη τε οὖν ἡμαρτανέτην περὶ τὸν Ἐρωτα,
 5 ἔτι τε ἡ εὐήθεια αὐτοῖν πάνυ ἀστεία, τὸ μηδὲν ὑγιὲς λέγοντε

b9 τε καὶ B T : del. ci. Schanz : μοι καὶ V (om. mox μοι) : καὶ Proclus
 τὸ B T Proclus : om. al. c1 ἀεὶ . . . πράττειν secl. Heindorf,

at legit Proclus d B T : & Proclus c3 δὴ Proclus : om. B T

c5 μὲν B : om. T ἱκανός T : ἱκανῶς B c6 ὡς δὴ τοι d T W :

ὡς δε ποιω BW² (ε et π s.v.) d1 ἀμβλακῶν B : ἀμπλακῶν T

τιμᾶν T : τιμᾶν B d7 οὐ τίς T : οὐ τίς B : οὐ τί (et mox δεινότερον)

Proclus d11 οὐ τι T : ὅτι B : οὐτοι Heindorf e3 τῷ δὴ λόγῳ

τῷ T : τῷ δὲ λόγῳ τῷ B e5 ἔτι τε T : εἴτε B

μηδὲ ἀληθὲς σεμνύνεσθαι ὡς τὶ ὄντε, εἰ ἄρα ἀνθρωπίσκους 243
 τινὰς ἐξαπατήσαντε εὐδοκίμησεται ἐν αὐτοῖς. ἐμοὶ μὲν οὖν,
 ὦ φίλε, καθήρασθαι ἀνάγκη· ἔστιν δὲ τοῖς ἀμαρτάνουσι περὶ
 μυθολογίαν καθαρμὸς ἀρχαῖος, ὃν Ὀμηρὸς μὲν οὐκ ἤσθετο,
 Στησίχορος δέ. τῶν γὰρ ὀμμάτων στερηθεὶς διὰ τὴν Ἑλένης 5
 κακηγορίαν οὐκ ἠγνόησεν ὥσπερ Ὀμηρὸς, ἀλλ' ἄτε μουσικὸς
 ὢν ἔγνω τὴν αἰτίαν, καὶ ποιεῖ εὐθὺς—

Οὐκ ἔστ' ἔτυμος λόγος οὗτος,
 οὐδ' ἔβας ἐν νηυσὶν εὐσέλμοις,
 οὐδ' ἴκεο Πέργαμα Τροίας·

b

καὶ ποιήσας δὴ πᾶσαν τὴν καλουμένην Παλινωδίαν παρα-
 χρήμα ἀνέβλεψεν. ἐγὼ οὖν σοφώτερος ἐκείνων γενήσομαι
 κατ' αὐτό γε τοῦτο· πρὶν γάρ τι παθεῖν διὰ τὴν τοῦ Ἑρωτος
 κακηγορίαν πειράσομαι αὐτῷ ἀποδοῦναι τὴν παλινωδίαν, 5
 γυμνῇ τῇ κεφαλῇ καὶ οὐχ ὥσπερ τότε ὑπ' αἰσχύνης
 ἐγκεκαλυμμένος.

ΦΑΙ. Τουτωνί, ὦ Σώκρατες, οὐκ ἔστιν ἅπτ' ἂν ἐμοὶ εἶπες
 ἠδίω.

ΣΩ. Καὶ γάρ, ὦγαθὲ Φαῖδρε, ἐννοεῖς ὡς ἀναιδῶς εἴρησθον c
 τῷ λόγῳ, οὗτός τε καὶ ὁ ἐκ τοῦ βιβλίου ῥηθείς. εἰ γὰρ
 ἀκούων τις τύχοι ἡμῶν γεννάδας καὶ πρῶτος τὸ ἦθος, ἐτέρου
 δὲ τοιούτου ἐρῶν ἢ καὶ πρότερόν ποτε ἐρασθεὶς, λεγόντων
 ὡς διὰ σμικρὰ μεγάλας ἔχθρας οἱ ἐρασταὶ ἀναιροῦνται καὶ 5
 ἔχουσι πρὸς τὰ παιδικὰ φθονερώς τε καὶ βλαβερώς, πῶς οὐκ
 ἂν οἶε αὐτὸν ἠγείσθαι ἀκούειν ἐν ναύταις που τεθραμμένων
 καὶ οὐδένα ἐλεύθερον ἔρωτα ἑωρακότων, πολλοῦ δ' ἂν δεῖν
 ἡμῖν ὁμολογεῖν ἢ ψέγομεν τὸν Ἑρωτα; d

ΦΑΙ. Ἴσως νῆ Δί', ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Τοῦτόν γε τοίνυν ἔγωγε αἰσχυνόμενος, καὶ αὐτὸν
 τὸν Ἑρωτα δεδιώς, ἐπιθυμῶ ποτίμῳ λόγῳ οἶον ἀλμυρὰν

a 1 μηδὲ T: μήτε B a 7 ποιεῖ] ἐποίει H. Richards a 9 οὐδ'
 ἔβας T: οὐδὲ βὰς B b 6 τῇ T: om. B c 2 τῷ λόγῳ T: τῷ
 λόγῳ B c 7 τεθραμμένων corr. Coisl.: τεθραμμένον B T

5 ἀκοὴν ἀποκλύσασθαι· συμβουλεύω δὲ καὶ Λυσία ὅτι τάχιστα γράψαι ὡς χρὴ ἐραστῇ μάλλον ἢ μὴ ἐρῶντι ἐκ τῶν ὁμοίων χαρίζεσθαι.

ΦΑΙ. Ἄλλ' εὖ ἴσθι ὅτι ἕξει τοῦθ' οὕτω· σοῦ γὰρ εἰπόντος τὸν τοῦ ἐραστοῦ ἔπαινον, πᾶσα ἀνάγκη Λυσίαν ὑπ' ἐμοῦ
e ἀναγκασθῆναι γράψαι αὐτὸν περὶ τοῦ αὐτοῦ λόγον.

ΣΩ. Τοῦτο μὲν πιστεύω, ἕωσπερ ἂν ἦς ὃς εἶ.

ΦΑΙ. Λέγε τοίνυν θαρρῶν.

ΣΩ. Ποῦ δὴ μοι ὁ παῖς πρὸς ὃν ἔλεγον; ἵνα καὶ τοῦτο
5 ἀκούσῃ, καὶ μὴ ἀνήκοος ὢν φθάσῃ χαρισάμενος τῷ μὴ ἐρῶντι.

ΦΑΙ. Οὗτος παρά σοι μάλα πλησίον ἀεὶ πάρεστιν, ὅταν σὺ βούλῃ.

ΣΩ. Οὕτωςι τοίνυν, ὦ παῖ καλέ, ἐννόησον, ὡς ὁ μὲν
244 πρότερος ἦν λόγος Φαίδρου τοῦ Πυθοκλέους, Μυρρινουσίου ἀνδρός· ὃν δὲ μέλλω λέγειν, Στησιχόρου τοῦ Εὐφήμου, Ἰμεραίου. λεκτέος δὲ ᾧδε, ὅτι Οὐκ ἔστ' ἔτυμος λόγος ὃς ἂν παρόντος ἐραστοῦ τῷ μὴ ἐρῶντι μάλλον φῆ δεῖν χαρίζεσθαι,
5 διότι δὴ ὁ μὲν μαίνεται, ὁ δὲ σωφρονεῖ. εἰ μὲν γὰρ ἦν ἀπλοῦν τὸ μανίαν κακὸν εἶναι, καλῶς ἂν ἐλέγετο· νῦν δὲ τὰ μέγιστα τῶν ἀγαθῶν ἡμῖν γίγνεται διὰ μανίας, θεία μέντοι δόσει διδομένης. ἢ τε γὰρ δὴ ἐν Δελφοῖς προφήτις αἴ τ' ἐν
b Δωδώνῃ ἰέρειαι μανείσαι μὲν πολλὰ δὴ καὶ καλὰ ἰδίᾳ τε καὶ δημοσίᾳ τὴν Ἑλλάδα ἠργάσαντο, σωφρονούσαι δὲ βραχέα ἢ οὐδέν· καὶ ἔαν δὴ λέγωμεν Σίβυλλάν τε καὶ ἄλλους, ὅσοι μαντικῇ χρώμενοι ἐνθέῳ πολλὰ δὴ πολλοῖς προλέγοντες
5 τὸ μέλλον ὄρθωσαν, μηκύνοιμεν ἂν δῆλα παντὶ λέγοντες. τοῦδε μὴν ἄξιον ἐπιμαρτύρασθαι, ὅτι καὶ τῶν παλαιῶν οἱ τὰ

d 8 οὕτω· σοῦ Schanz : οὕτως σοῦ t : οὕτως οὐ B T e 4 τοῦτο
B : τοῦτου T e 7 παρά Cobet (secl. mox πάρεστιν) a 3 λεκτέος
T W : om. B λόγος B : ὁ λόγος T a 8 γὰρ δὴ T : γὰρ * * B : γὰρ
Aristides b 4 ἐνθέῳ T : ἐν θεοῖς B b 5 ὄρθωσαν Ven. 189
corr. V Aristides : ὄρθως B T

ὀνόματα τιθέμενοι οὐκ αἰσχροὺς ἤγοῦντο οὐδὲ ὄνειδος μανίαν
 οὐ γὰρ ἂν τῇ καλλίστῃ τέχνῃ, ἣ τὸ μέλλον κρίνεται, αὐτὸ **c**
 τοῦτο τοῦνομα ἐμπλέκοντες μανικὴν ἐκάλεσαν. ἀλλ' ὡς
 καλοῦ ὄντος, ὅταν θεῖα μοῖρα γίννηται, οὕτω νομίσαντες
 ἔθεντο, οἱ δὲ νῦν ἀπειροκάλως τὸ ταῦ ἐπεμβάλλοντες
 μαντικὴν ἐκάλεσαν. ὅτι ἐπεὶ καὶ τὴν γε τῶν ἐμφρόνων, **5**
 ζήτησι τοῦ μέλλοντος διὰ τε ὀρνίθων ποιουμένων καὶ τῶν
 ἄλλων σημείων, ἅτ' ἐκ διανοίας ποριζομένων ἀνθρωπίνῃ
 οἴησει νῦν τε καὶ ἱστορίαν, οἰονοιστικὴν ἐπωνόμασαν,
 ἣν νῦν οἰωνιστικὴν τῷ ᾧ σεμνύνοντες οἱ νέοι καλοῦσιν. **d**
 ὅσῳ δὴ οὖν τελεώτερον καὶ ἐντιμότερον μαντικὴ οἰωνιστικῆς,
 τό τε ὄνομα τοῦ ὀνόματος ἔργον τ' ἔργου, τόσῳ κάλλιον
 μαρτυροῦσιν οἱ παλαιοὶ μανίαν σωφροσύνης τὴν ἐκ θεοῦ τῆς
 παρ' ἀνθρώπων γιγνομένης. ἅλλὰ μὴν νόσων γε καὶ πόνων **5**
 τῶν μεγίστων, ἃ δὴ παλαιῶν ἐκ μηνιμάτων ποθὲν ἐν τισι
 τῶν γενῶν ἢ μανία ἐγγενομένη καὶ προφητεύσασα, οἷς ἔδει
 ἀπαλλαγὴν ἠῦρετο, καταφυγοῦσα πρὸς θεῶν εὐχὰς τε καὶ **e**
 λατρείας, ὅθεν δὴ καθαρμῶν τε καὶ τελετῶν τυχούσα ἐξάντη
 ἐποίησε τὸν [ἐαυτῆς] ἔχοντα πρὸς τε τὸν παρόντα καὶ τὸν
 ἔπειτα χρόνον, λύσει τῷ ὀρθῶς μανέντι τε καὶ κατασχομένῳ
 τῶν παρόντων κακῶν εὐρομένη. τρίτη δὲ ἀπὸ Μουσῶν **245**
 κατοκωχὴ τε καὶ μανία, λαβοῦσα ἀπαλὴν καὶ ἄβατον ψυχὴν,
 ἐγείρουσα καὶ ἐκβακχεύουσα κατὰ τε ᾠδὰς καὶ κατὰ τὴν
 ἄλλην ποίησιν, μυρία τῶν παλαιῶν ἔργα κοσμοῦσα τοὺς
 ἐπιγιγνομένους παιδεύει. ὅς δ' ἂν ἀνευ μανίας Μουσῶν ἐπὶ **5**
 ποιητικὰς θύρας ἀφίκηται, πεισθεὶς ὡς ἄρα ἐκ τέχνης ἰκανὸς

c4 ἐπεμβάλλοντες Aristides
 ποιουμένην Stephanus

c6 ποιουμένων secl. Schanz:

c7 ποριζομένων] ποριζομένην Stephanus

ἀνθρωπίνῃ οἴησει pr. B Aristides: ἀνθρωπίνην οἴησει corr. b (νοήσει
 voluit): ἀνθρωπίνην νοήσει T

c8 οἰονοιστικὴν W Aristides: οἰωνι-

στικὴν B: οἶον νοῖστικὴν T

d5 γε BT: τε Aristides

d7 γενῶν,

ἢ BT: γενῶν ἦν Hermann

e2 δὴ T: om. B

e3 ἐαυτῆς

ἔχοντα BT: αὐτὴν ἔχοντα Aristides: ἐαυτῆς secl. (glossema ἐξω
 ἄτης fuisse suspicor)

a2 κατοκωχὴ W: κατοικωχὴ B: κατακωχὴ

T: κατοχὴ vulg.

a6 ποιητικὰς BT Aristides Stobaeus (*poeticas*

Seneca): ποιητικῆς Proclus Synesius: secl. Cobet

πεισθεὶς BT

Stobaeus: secl. Cobet

ὡς ἄρα BT: ἄρα ὡς Stobaeus

ποιητῆς ἐσόμενος, ἀτελῆς αὐτός τε καὶ ἡ πόλις ὑπὸ τῆς τῶν μαινομένων ἢ τοῦ σωφρονούντος ἠφανίσθη.

b Τοσαῦτα μὲν σοι καὶ ἔτι πλείω ἔχω μανίας γιγνομένης ἀπὸ θεῶν λέγειν καλὰ ἔργα. ὥστε τοῦτό γε αὐτὸ μὴ φοβώμεθα, μηδέ τις ἡμᾶς λόγος θορυβεῖται δεδιττόμενος ὡς πρὸ τοῦ κεινημένου τὸν σῶφρονα δεῖ προαιρεῖσθαι φίλου, ἀλλὰ
5 τὸδε πρὸς ἐκείνῳ δείξας φερέσθω τὰ νικητήρια, ὡς οὐκ ἐπ' ὠφελία ὁ ἔρωσ τῷ ἔρῳτι καὶ τῷ ἔρωμένῳ ἐκ θεῶν ἐπιπέμπεται.

c ἢ μῖν δὲ ἀποδεικτέον αὐτὸν τούναντίον, ὡς ἐπ' εὐτυχία τῇ μεγίστῃ παρὰ θεῶν ἢ τοιαύτη μανία δίδεται. ἢ δὲ δὴ ἀπόδειξις ἔσται δεινοῖς μὲν ἄπιστος, σοφοῖς δὲ πιστή. δεῖ οὖν πρῶτον ψυχῆς φύσεως περὶ θείας τε καὶ ἀνθρωπίνης ἰδόντα πάθη τε καὶ ἔργα τάληθες νοῆσαι. ἀρχὴ δὲ ἀποδείξεως ἦδε.

5 Ψυχὴ πᾶσα ἀθάνατος. τὸ γὰρ ἀεικίνητον ἀθάνατον· τὸ δ' ἄλλο κινοῦν καὶ ὑπ' ἄλλου κινούμενον, παῦλαν ἔχον κινήσεως, παῦλαν ἔχει ζωῆς. μόνον δὲ τὸ αὐτὸ κινοῦν, ἅτε οὐκ ἀπολείπον ἑαυτό, οὔποτε λήγει κινούμενον, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις ὅσα κινεῖται τοῦτο πηγὴ καὶ ἀρχὴ κινήσεως.

d ἀρχὴ δὲ ἀγένητον. ἐξ ἀρχῆς γὰρ ἀνάγκη πᾶν τὸ γιγνόμενον γίνεσθαι, αὐτὴν δὲ μὴδ' ἐξ ἐνός· εἰ γὰρ ἐκ τοῦ ἀρχῆ γίγνοιτο, οὐκ ἂν ἔτι ἀρχὴ γίγνοιτο. ἐπειδὴ δὲ ἀγένητόν ἐστιν, καὶ ἀδιάφθορον αὐτὸ ἀνάγκη εἶναι. ἀρχῆς γὰρ δὴ

5 ἀπολομένης οὔτε αὐτὴ ποτε ἐκ τοῦ οὔτε ἄλλο ἐξ ἐκείνης γενήσεται, εἴπερ ἐξ ἀρχῆς δεῖ τὰ πάντα γίνεσθαι. οὔτω δὴ κινήσεως μὲν ἀρχὴ τὸ αὐτὸ αὐτὸ κινοῦν. τοῦτο δὲ οὔτ' ἀπόλλυσθαι οὔτε γίνεσθαι δυνατόν, ἢ πάντα τε οὐρανὸν

e πᾶσάν τε γῆν εἰς ἓν συμπεσοῦσαν στήναι καὶ μήποτε αὐθις ἔχειν ὄθεν κινήθέντα γενήσεται. ἀθανάτου δὲ πεφασμένου

b 1 μὲν σοι T Aristides: μέντοι B **b** 6 ὁ om. V Stobaeus **d** 3 ἔτι ἀρχῆ Buttman (et sic ut videtur Iamblichus: cf. Timaeum Locrum ap. Theodoretum ei γὰρ ἐγένετο, οὐκ ἂν ἦν ἔτι ἀρχά): ἀρχῆ Vind. 89 Cicero (ut videtur): ἐξ ἀρχῆς BT Simplicius Stobaeus **d** 4 ἀδιάφθορον T Proclus: ἀδιάφορον B: ἀφθορον Stobaeus **e** 1 γῆν εἰς ἓν Philoponus: γένεσιν BT Hermias Syrianus Stobaeus: γῆν in marg. t **e** 2 ἔχειν Stobaeus: ἔχειν στήναι BT **d** 2 T Alexander Stobaeus: om. B

τοῦ ὕφ' ἑαυτοῦ κινουμένου, ψυχῆς οὐσίαν τε καὶ λόγον
 τοῦτου αὐτόν τις λέγων οὐκ αἰσχυνεῖται. πᾶν γὰρ σῶμα,
 ᾧ μὲν ἕξωθεν τὸ κινεῖσθαι, ἄψυχον, ᾧ δὲ ἔνδοθεν αὐτῷ 5
 ἕξ αὐτοῦ, ἔμψυχον, ὡς ταύτης οὐσης φύσεως ψυχῆς· εἰ
 δ' ἔστιν τοῦτο οὕτως ἔχον, μὴ ἄλλο τι εἶναι τὸ αὐτὸ ἑαυτὸ
 κινουὸν ἢ ψυχὴν, ἕξ ἀνάγκης ἀγένητόν τε καὶ ἀθάνατον ψυχῇ 246
 ἂν εἴη.

Περὶ μὲν οὖν ἀθανασίας αὐτῆς ἱκανῶς· περὶ δὲ τῆς ἰδέας
 αὐτῆς ὧδε λεκτέον, οἷον μὲν ἐστὶ, πάντῃ πάντως θείας
 εἶναι καὶ μακρᾶς διηγήσεως, ᾧ δὲ ἔοικεν, ἀνθρωπίνης τε 5
 καὶ ἐλάττονος· ταύτῃ οὖν λέγωμεν. ἔοικέτω δὴ συμφύτῳ
 δυνάμει ὑποπτέρου ζεύγους τε καὶ ἡνιόχου. θεῶν μὲν οὖν
 ἵπποι τε καὶ ἡνιόχοι πάντες αὐτοὶ τε ἀγαθοὶ καὶ ἕξ ἀγαθῶν,
 τὸ δὲ τῶν ἄλλων μέμικται. καὶ πρῶτον μὲν ἡμῶν ὁ ἄρχων b
 συνωρίδος ἡνιοχεῖ, εἴτα τῶν ἵππων ὁ μὲν αὐτῷ καλός τε καὶ
 ἀγαθὸς καὶ ἐκ τοιούτων, ὁ δ' ἕξ ἐναντίων τε καὶ ἐναντίος·
 χαλεπὴ δὴ καὶ δύσκολος ἕξ ἀνάγκης ἢ περὶ ἡμᾶς ἡνιόχησις.
 πῆ δὴ οὖν θνητόν τε καὶ ἀθάνατον ζῶον ἐκλήθη πειρατέον 5
 εἰπεῖν. ψυχὴ πᾶσα παντὸς ἐπιμελεῖται τοῦ ἀψύχου, πάντα δὲ
 οὐρανὸν περιπολεῖ, ἄλλοτ' ἐν ἄλλοις εἶδεσι γιγνομένη. τελέα
 μὲν οὖν οὐσα καὶ ἐπτερωμένη μετεωροπορεῖ τε καὶ πάντα c
 τὸν κόσμον διοικεῖ, ἣ δὲ πτερορρήσασα φέρεται ἕως ἂν
 στερεοῦ τινος ἀντιλάβηται, οὗ κατοικισθεῖσα, σῶμα γήινον
 λαβοῦσα, αὐτὸ αὐτὸ δοκοῦν κινεῖν διὰ τὴν ἐκείνης δύναμιν,
 ζῶον τὸ σύμπαν ἐκλήθη, ψυχὴ καὶ σῶμα παγέν, θνητόν τ' 5
 ἔσχεν ἐπωνυμίαν· ἀθάνατον δὲ οὐδ' ἕξ ἐνὸς λόγου λελογι-
 σμένου, ἀλλὰ πλάττομεν οὔτε ἰδόντες οὔτε ἱκανῶς νοήσαντες

a 6 εἰοικέτω δὴ γρ. t Hermias Stobaeus: εἰοικε τῷ δὴ T: εἰοικε τῷ δὴ
 B: εἰοικε δὴ τῷ V: εἰοικε δὴ τῇ vulg. a 8 πάντες αὐτοὶ τε T: καὶ
 πάντες αὐτοὶ B b 2 αὐτῷ BT: αὐτῶν al. b 5 τε T: om. B
 b 6 ψυχὴ πᾶσα Simplicius: πᾶσα ἢ ψυχὴ B: ἢ ψυχὴ πᾶσα T: ψυχὴ γὰρ
 πᾶσα Eusebius b 7 οὐρανὸν BT: ἀνθρωπον V: οὖν Herwerden:
 secl. Badham c 1 οὖν T: om. B μετεωροπολεῖ Syrianus
 πάντα B: ἅπαντα T c 7 πλάττομεν Proclus corr. V: πλαττομένου
 BT οὔτε ἰδόντες T: οὔτ' εἰδότες B Proclus

d θεόν, ἀθάνατόν τι ζῶον, ἔχον μὲν ψυχὴν, ἔχον δὲ σῶμα, τὸν
 αἰὲ δὲ χρόνον ταῦτα συμπεφυκότα. ἀλλὰ ταῦτα μὲν δὴ,
 ὅπη τῷ θεῷ φίλον, ταύτη ἐχέτω τε καὶ λεγέσθω· τὴν δὲ
 αἰτίαν τῆς τῶν πτερῶν ἀποβολῆς, δι' ἣν ψυχῆς ἀπορρεῖ,
 5 λάβωμεν. ἔστι δὲ τις τοιάδε.

Πέφυκεν ἡ πτεροῦ δύναμις τὸ ἐμβριθὲς ἄγειν ἄνω μετε-
 ωρίζουσα ἢ τὸ τῶν θεῶν γένος οἰκεῖ, κεκοιώνηκε δὲ πη
 μάλιστα τῶν περὶ τὸ σῶμα τοῦ θείου [ψυχῆ], τὸ δὲ θείου
 e καλόν, σοφόν, ἀγαθόν, καὶ πᾶν ὅτι τοιοῦτον· τούτοις δὴ
 τρέφεται τε καὶ αὔξεται μάλιστα γὰρ τὸ τῆς ψυχῆς πτέρωμα,
 αἰσχυρῶ δὲ καὶ κακῶ καὶ τοῖς ἐναντίοις φθίνει τε καὶ διόλ-
 λυται. ὁ μὲν δὴ μέγας ἡγεμὼν ἐν οὐρανῷ Ζεὺς, ἐλαύνων
 5 πτηνὸν ἄρμα, πρῶτος πορεύεται, διακοσμῶν πάντα καὶ ἐπι-
 μελούμενος· τῷ δ' ἔπεται στρατιὰ θεῶν τε καὶ δαιμόνων,
 247 κατὰ ἔνδεκα μέρη κεκοσμημένη. μένει γὰρ Ἔστια ἐν θεῶν
 οἴκῳ μόνῃ· τῶν δὲ ἄλλων ὅσοι ἐν τῷ τῶν δώδεκα ἀριθμῷ
 τεταγμένοι θεοὶ ἄρχοντες ἡγούνται κατὰ τάξιν ἢ ἕκαστος
 ἐτάχθη. πολλαὶ μὲν οὖν καὶ μακάριαι θεαὶ τε καὶ διέξοδοι
 5 ἐντὸς οὐρανοῦ, ἃς θεῶν γένος εὐδαιμόνων ἐπιστρέφεται
 πράττων ἕκαστος αὐτῶν τὸ αὐτοῦ, ἔπεται δὲ ὁ αἰὲ ἐθέλων
 τε καὶ δυνάμενος· φθόνος γὰρ ἔξω θείου χοροῦ ἴσταται.
 ὅταν δὲ δὴ πρὸς δαῖτα καὶ ἐπὶ θοίνῃν ἴωσιν, ἄκραν ἐπὶ τὴν
 b ὑπουράνιον ἀψίδα πορεύονται πρὸς ἄναντες, ἢ δὴ τὰ μὲν θεῶν
 ὀχήματα ἰσορρόπως εὐήνια ὄντα ῥαδίως πορεύεται, τὰ δὲ
 ἄλλα μόγις· βρίθει γὰρ ὁ τῆς κάκης ἵππος μετέχων, ἐπὶ
 τὴν γῆν ῥέπων τε καὶ βαρύνων ᾧ μὴ καλῶς ἦν τεθραμμένος
 5 τῶν ἡνιόχων. ἐνθα δὴ πόνος τε καὶ ἀγὼν ἔσχατος ψυχῆ

d 1 τι T: τὸ B d 2 δὴ T: ἡδη B d 8 ψυχῆ BT: om.
 Plutarchus e 2 αὔξεται BT: ἄρδεται Proclus μάλιστα γὰρ b:
 μάλιστα τε B: μάλιστα T e 3 καὶ τοῖς ἐναντίοις secl. Schanz
 a 5 εὐδαιμόνων BT Syrianus Damascius: καὶ δαιμόνων Badham: εὐδαι-
 μόνως Schanz a 7 θείου χοροῦ B Alexander: χοροῦ θείου T
 a 8 καὶ B: τε καὶ T ἐπὶ T Proclus: ὑπὸ B b 1 ὑπουράνιον B
 Proclus: ὑπουρανίαν W (sed ε supra ὑ): οὐράνιον T ἢ δὴ Proclus: ἡδη
 BT b 3 κάκης T: κακῆς B b 4 ἦν reccl.: ἦ BT

πρόκειται. αἱ μὲν γὰρ ἀθάνατοι καλούμεναι, ἤνικ' ἂν πρὸς ἄκρῳ γένωνται, ἔξω πορευθεῖσαι ἔστησαν ἐπὶ τῷ τοῦ οὐρανοῦ νώτῳ, στάσας δὲ αὐτὰς περιάγει ἢ περιφορά, αἱ δὲ θεωροῦσι c τὰ ἔξω τοῦ οὐρανοῦ.

Τὸν δὲ ὑπερουράνιον τόπον οὔτε τις ὕμνησέ πω τῶν τῆδε ποιητῆς οὔτε ποτὲ ὕμνησει κατ' ἀξίαν. ἔχει δὲ ὧδε—τολμη- 5 τέον γὰρ οὖν τό γε ἀληθὲς εἰπεῖν, ἄλλως τε καὶ περὶ ἀληθείας λέγοντα—ἢ γὰρ ἀχρώματός τε καὶ ἀσχημάτιστος καὶ ἀναφῆς οὐσία ὄντως οὔσα, ψυχῆς κυβερνήτη μόνῳ θεατῇ νῶ, περὶ ἣν τὸ τῆς ἀληθοῦς ἐπιστήμης γένος, τοῦτον ἔχει τὸν τόπον. ἅτ' οὖν θεοῦ διάνοια νῶ τε καὶ ἐπιστήμη ἀκη- d ράτῳ τρεφομένη, καὶ ἀπάσης ψυχῆς ὄση ἂν μέλη τὸ προσῆκον δέξασθαι, ἰδοῦσα διὰ χρόνου τὸ ὄν ἀγαπᾷ τε καὶ θεωροῦσα τάληθῇ τρέφεται καὶ εὐπαθεῖ, ἕως ἂν κύκλῳ ἢ περιφορᾷ εἰς ταῦτόν περιενέγκῃ. ἐν δὲ τῇ περιόδῳ καθορᾷ 5 μὲν αὐτὴν δικαιοσύνην, καθορᾷ δὲ σωφροσύνην, καθορᾷ δὲ ἐπιστήμην, οὐχ ἢ γένεσις πρόσεστω, οὐδ' ἢ ἐστίν που ἐτέρα ἐν ἐτέρῳ οὔσα ὧν ἡμεῖς νῦν ὄντων καλούμεν, ἀλλὰ τὴν ἐν e τῷ ὄ ἐστίν ὄν ὄντως ἐπιστήμην οὔσαν· καὶ τᾶλλα ὡσαύτως τὰ ὄντα ὄντως θεασαμένη καὶ ἐστιαθεῖσα, δῦσα πάλιν εἰς τὸ εἶσω τοῦ οὐρανοῦ, οἴκαδε ἦλθεν. ἐλθούσης δὲ αὐτῆς ὁ ἠνίοχος πρὸς τὴν φάτνην τοὺς ἵππους στήσας παρέβαλεν 5 ἀμβροσίαν τε καὶ ἐπ' αὐτῇ νέκταρ ἐπότισεν.

Καὶ οὗτος μὲν θεῶν βίος· αἱ δὲ ἄλλαι ψυχαί, ἢ μὲν 248 ἄριστα θεῶ ἐπομένη καὶ εἰκασμένη ὑπερῆρεν εἰς τὸν ἔξω τόπον τὴν τοῦ ἠνιόχου κεφαλὴν, καὶ συμπεριηνέχθη τὴν περιφορᾷ, θορυβουμένη ὑπὸ τῶν ἵππων καὶ μόγις καθορῶσα

CI νώτῳ στάσας Proclus: νώτῳ* στάσας T: νώτῳ ἰστάσας B
θεωροῦσι corr. Ven. 189: θεωροῦσαι B T e 7 οὔσα ψυχῆς T Sim-
plicius: ψυχῇ οὔσα B: ψυχῆς Stobaeus: οὔσα Madvig θεατῇ νῶ
Clemens Proclus: θεατῇ νῶ B: θεατῇ νῶ χρῆται T W d 1 τόπον T
Simplicius: τρόπον B ἀκηράτῳ τρεφομένη W Damascius: ἀκήρατος
στρεφομένη B et os s. v. W²: ἀκηράτῳ vel ἀκήρατος στρεφομένη T
d 2 ὄση B: ὄση T μέλη G: μέλλη B T d 3 δέξασθαι T:
δέξασθαι B d 6 καθορᾷ μὲν T: καθορῶμεν B d 7 οὐδ' ἢ B: οὐ
δῆ T: οὐδ' ἢ vulg.

- 5 τὰ ὄντα· ἡ δὲ τοτὲ μὲν ἦρεν, τοτὲ δ' ἔδν, βιαζομένων δὲ τῶν ἵππων τὰ μὲν εἶδεν, τὰ δ' οὐ. αἱ δὲ δὴ ἄλλαι γλιχόμεναι μὲν ἅπασαι τοῦ ἄνω ἔπονται, ἀδυνατοῦσαι δέ, ὑποβρύχια συμπεριφέρονται, πατοῦσαι ἀλλήλας καὶ ἐπιβάλλουσαι, ἐτέρα
- b** πρὸ τῆς ἐτέρας πειρωμένη γενέσθαι. θόρυβος οὖν καὶ ἄμιλλα καὶ ἰδρῶς ἔσχατος γίγνεται, οὗ δὴ κακία ἡνιόχων πολλαὶ μὲν χωλεύονται, πολλαὶ δὲ πολλὰ πτερὰ θραύονται· πᾶσαι δὲ πολὺν ἔχουσαι πόνον ἀτελεῖς τῆς τοῦ ὄντος θέας
- 5 ἀπέρχονται, καὶ ἀπελθοῦσαι τροφῇ δοξαστῇ χρῶνται. οὗ δ' ἔνεχ' ἡ πολλὴ σπουδὴ τὸ ἀληθείας ἰδεῖν πεδίον οὗ ἔστιν, ἢ τε δὴ προσήκουσα ψυχῆς τῷ ἀρίστῳ νομῇ ἐκ τοῦ ἐκεῖ
- c** λειμῶνος τυγχάνει οὔσα, ἢ τε τοῦ πτεροῦ φύσις, ᾧ ψυχὴ κουφίζεται, τούτῳ τρέφεται. θεσμός τε Ἀδραστείας ὄδε. ἣτις ἂν ψυχὴ θεῶ συνοπαδὸς γενομένη κατἴδη τι τῶν ἀληθῶν, μέχρι τε τῆς ἐτέρας περιόδου εἶναι ἀπήμονα, κὰν αἰ
- 5 τοῦτο δύνηται ποιεῖν, αἰὶ ἀβλαβῆ εἶναι· ὅταν δὲ ἀδυνατήσασα ἐπισπέσθαι μὴ ἴδῃ, καὶ τιμὴ συντυχία χρησαμένη λήθης τε καὶ κακίας πλησθεῖσα βαρυνθῆ, βαρυνθεῖσα δὲ πτερορρηγήσῃ τε καὶ ἐπὶ τὴν γῆν πέσῃ, τότε νόμος ταύτην
- d** μὴ φυτεῦσαι εἰς μηδεμίαν θήρειον φύσιν ἐν τῇ πρώτῃ γενέσει, ἀλλὰ τὴν μὲν πλείστα ἰδοῦσαν εἰς γονὴν ἀνδρὸς γενησομένου φιλοσόφου ἢ φιλοκάλου ἢ μουσικοῦ τινος καὶ ἔρωτικοῦ, τὴν δὲ δευτέραν εἰς βασιλέως ἐννόμου ἢ πολεμικοῦ
- 5 καὶ ἀρχικοῦ, τρίτην εἰς πολιτικοῦ ἢ τινος οἰκονομικοῦ ἢ χρηματιστικοῦ, τετάρτην εἰς φιλοπόνου (ἢ) γυμναστικοῦ ἢ περὶ σώματος ἰασίν τινος ἔσομένου, πέμπτην μαντικὸν βίον
- e** ἢ τινα τελεστικὸν ἔξουσιν· ἕκτη ποιητικὸς ἢ τῶν περὶ μίμησιν τις ἄλλος ἀρμόσει, ἑβδόμη δημιουργικὸς ἢ γεωργικὸς, ὀγδόη σοφιστικὸς ἢ δημοκοπικὸς, ἐνάτη τυραννικὸς. ἐν δὴ

b 2 οὐ δὴ T: ουθη B **b** 5 οὐ δ' ἔνεχ' ἢ corr. D: οὐδὲν ἔχει B:
οὐ δὴ ἔνεχ' ἢ T **b** 6 οὐ secl. Madvig **c** 3 ψυχῇ T: ψυχῆ B
c 4-5 κὰν αἰεὶ τοῦτο... αἰεὶ ἀβλαβῆ TW: εἰ τοῦτο... κὰν αἰεὶ βλάβη B
c 6 χρησαμένη T: χρησαμένη B **d** 1 θήρειον T: θηρείαν B **d** 6 ἢ
add. Badham **d** 7 τινος Hermann: τινα BT **e** 3 δημοκοπικὸς
T: δημοτικὸς B **d** 7 B: δὲ T

τούτοις ἅπασιν ὃς μὲν ἂν δικαίως διαγάγῃ ἀμείνονος μοίρας
 μεταλαμβάνει, ὃς δ' ἂν ἀδίκως, χείρονος· εἰς μὲν γὰρ τὸ 5
 αὐτὸ ὄθεν ἦκει ἢ ψυχὴ ἐκάστη οὐκ ἀφικνεῖται ἐτῶν μυρίων—
 οὐ γὰρ πτεροῦται πρὸ τοσούτου χρόνου—πλὴν ἢ τοῦ φιλοσο- 249
 φήσαντος ἀδόλως ἢ παιδεραστήσαντος μετὰ φιλοσοφίας,
 αὐται δὲ τρίτῃ περιόδῳ τῇ χιλιετείῳ, ἐὰν ἔλωνται τρεῖς ἐφεξῆς
 τὸν βίον τοῦτον, οὕτω πτερωθεῖσαι τρισχιλιοστῶ ἔτει ἀπέρ-
 χονται. αἱ δὲ ἄλλαι, ὅταν τὸν πρῶτον βίον τελευτήσωσιν, 5
 κρίσεως ἔτυχον, κριθεῖσαι δὲ αἱ μὲν εἰς τὰ ὑπὸ γῆς δικαι-
 ωτήρια ἐλθοῦσαι δίκην ἐκτίνουσιν, αἱ δ' εἰς τούρανου τινα
 τόπον ὑπὸ τῆς Δίκης κουφισθεῖσαι διάγουσιν ἀξίως οὐ ἐν
 ἀνθρώπου εἶδει ἐβίωσαν βίου. τῷ δὲ χιλιοστῶ ἀμφοτέροι 6
 ἀφικνούμεναι ἐπὶ κλήρωσίν τε καὶ αἵρεσιν τοῦ δευτέρου
 βίου αἰροῦνται ὃν ἂν θέλῃ ἐκάστη· ἔνθα καὶ εἰς θηρίου
 βίον ἀνθρωπίνῃ ψυχῇ ἀφικνεῖται, καὶ ἐκ θηρίου ὃς ποτε
 ἀνθρωπος ἦν πάλιν εἰς ἀνθρωπον. οὐ γὰρ ἢ γε μήποτε 5
 ἰδοῦσα τὴν ἀλήθειαν εἰς τόδε ἤξει τὸ σχῆμα. δεῖ γὰρ ἄν-
 θρωπον συνιέναι κατ' εἶδος λεγόμενον, ἐκ πολλῶν ἰὸν αἰ-
 σθήσεων εἰς ἓν λογισμῶ συναιρούμενον· τοῦτο δ' ἐστὶν 6
 ἀνάμνησις ἐκείνων ἃ ποτ' εἶδεν ἡμῶν ἢ ψυχὴ συμπορευθεῖσα
 θεῶ καὶ ὑπεριδοῦσα ἃ νῦν εἶναι φαμεν, καὶ ἀνακύψασα εἰς
 τὸ ὃν ὄντως. διὸ δὴ δικαίως μόνῃ πτεροῦται ἢ τοῦ φιλοσό-
 φου διάνοια· πρὸς γὰρ ἐκείνοις αἰεὶ ἐστὶν μνήμη κατὰ δύναμιν, 5
 πρὸς οἷσπερ θεὸς ὦν θεῖός ἐστιν. τοῖς δὲ δὴ τοιούτοις ἀνὴρ
 ὑπομνήμασιν ὀρθῶς χρώμενος, τελέους αἰεὶ τελετὰς τελού-
 μενος, τέλος ὄντως μόνος γίγνεται· ἐξιστάμενος δὲ τῶν
 ἀνθρωπίνων σπουδασμάτων καὶ πρὸς τῷ θεῷ γιγνόμενος, 6
 νουθετεῖται μὲν ὑπὸ τῶν πολλῶν ὡς παρακινῶν, ἐνθουσιάζων
 δὲ λέληθεν τοὺς πολλούς.

b3 θέλη ΒΤ: ἐθέλη Eusebius b4 βίον Τ: βίου Β b7 (τδ)
 κατ' εἶδος Heindorf ἰὸν ΒΤ: οἷον rec. b: ἰόντ' Badham c1 ξυναι-
 ρούμενον ΒΤ: ξυναιρουμένων Heindorf c6 θεὸς Β: ὁ θεὸς Τ
 (utrumque traditum fuisse testatur Hermias) θεῖός ΒΤ: θεός
 quoque traditum fuisse testatur Hermias

Ἔστι δὴ οὖν δεῦρο ὁ πᾶς ἡκων λόγος περὶ τῆς τετάρτης
 5 **μ**ανίας—ἦν ὅταν τὸ τῆδέ τις ὀρῶν κάλλος, τοῦ ἀληθοῦς
 ἀναμιμνησκόμενος, πτερῶταί τε καὶ ἀναπτερούμενος προ-
 θυμούμενος ἀναπτέσθαι, ἀδυνατῶν δέ, ὄρνιθος δίκην βλέπων
 ἄνω, τῶν κάτω δὲ ἀμελῶν, αἰτίαν ἔχει ὡς μανικῶς διακει-
e **μ**ενος—ὡς ἄρα αὕτη πασῶν τῶν ἐνθουσιάσεων ἀρίστη τε
 καὶ ἐξ ἀρίστων τῶν τε ἔχοντι καὶ τῶν κοινωνοῦντι αὐτῆς
 γίγνεται, καὶ ὅτι ταύτης μετέχων τῆς μανίας ὁ ἐρῶν τῶν
 καλῶν ἐραστὴς καλεῖται. καθάπερ γὰρ εἴρηται, πᾶσα μὲν
 5 **ἀ**νθρώπου ψυχὴ φύσει τεθέεται τὰ ὄντα, ἢ οὐκ ἂν ἦλθεν
250 **εἰς** τὸδε τὸ ζῶον· ἀναμιμνήσκεσθαι δὲ ἐκ τῶνδε ἐκεῖνα οὐ
 ῥάδιον ἀπάση, οὔτε ὅσαι βραχέως εἶδον τότε τὰκεῖ, οὔθ' αἰ
 δεῦρο πεσοῦσαι ἐδυστύχησαν, ὥστε ὑπὸ τιῶν ὀμιλιῶν ἐπὶ
 τὸ ἄδικον τραπόμεναι λήθην ὧν τότε εἶδον ἱερῶν ἔχειν.
 5 **ὀ**λίγοι δὴ λείπονται αἰς τὸ τῆς μνήμης ἱκανῶς πάρεστιν·
 αὐταὶ δέ, ὅταν τι τῶν ἐκεῖ ὁμοίωμα ἴδωσιν, ἐκπλήττονται
 καὶ οὐκέτ' (ἐν) αὐτῶν γίνονται, ὁ δ' ἔστι τὸ πάθος ἀγνο-
b οῦσι διὰ τὸ μὴ ἱκανῶς διαισθάνεσθαι. {δικαιοσύνης μὲν οὖν
 καὶ σωφροσύνης καὶ ὅσα ἄλλα τίμια ψυχαῖς οὐκ ἔνεστι
 φέγγος, οὐδὲν ἐν τοῖς τῆδε ὁμοιώμασιν, ἀλλὰ δι' ἀμυδρῶν
 ὀργάνων μόγισ αὐτῶν καὶ ὀλίγοι ἐπὶ τὰς εἰκόνας ἰόντες
 5 **θ**εῶνται τὸ τοῦ εἰκασθέντος γένος· κάλλος δὲ τὸτ' ἦν ἰδεῖν
 λαμπρόν, ὅτε σὺν εὐδαίμονι χορῶν μακαρίαν ὄψιν τε καὶ
 θέαν, ἐπόμενοι μετὰ μὲν Διὸς ἡμεῖς, ἄλλοι δὲ μετ' ἄλλου
 θεῶν, εἶδόν τε καὶ ἐτελοῦντο τῶν τελετῶν ἦν θέμις λέγειν
c **μ**ακαριωτάτην, ἦν ὀργιάζομεν ὀλόκληροι μὲν αὐτοὶ ὄντες καὶ
 ἀπαθεῖς κακῶν ὅσα ἡμᾶς ἐν ὑστέρω χρόνῳ ὑπέμενευ, ὀλό-
 κληρα δὲ καὶ ἀπλά καὶ ἀτρεμῆ καὶ εὐδαίμονα φάσματα
 μνουμένοι τε καὶ ἐποπτεύοντες ἐν αὐγῇ καθαρῇ, καθαρὸι

d 5 ἦν BT Stobaeus: ἦ al.: ἴν' vulg. d 6 τε καὶ BT Stobaeus:
 secl. Schanz d 9 μανικῶς T: μανικὸς B e 4 καλεῖται BT:
 γίγνεται Stobaeus a 3 ὥστε B γρ. t: οὔτε T a 7 οὐκέτ'
 ἐν αὐτῶν Hirschig: οὐκέτ' αὐτῶν BT: οὐκέθ' αὐτῶν vulg. b 4 ὀλίγοι
 B t: ὀλίγοις T b 8 τῶν B: om. T ἦν reccl.: ἦ B: ἦ T
 c 1 ὀργιάζομεν W: ὀργιάζομεν BT c 4 αὐγῇ T: αὐτῇ B

ὄντες καὶ ἀσήμαντοι τούτου ὃ νῦν δὴ σῶμα περιφέροντες 5
 ὀνομάζομεν, ὀστρέου τρόπον δεδεσμευμένοι.

Ταῦτα μὲν οὖν μνήμη κεχαρίσθω, δι' ἣν πόθῳ τῶν τότε
 νῦν μακρότερα εἴρηται· περὶ δὲ κάλλους, ὥσπερ εἶπομεν,
 μετ' ἐκείνων τε ἔλαμπεν ὄν, δευρό τ' ἐλθόντες κατειλήφαμεν d
 αὐτὸ διὰ τῆς ἐναργεστάτης αἰσθήσεως τῶν ἡμετέρων στίλβου
 ἐναργέστατα. ὄψις γὰρ ἡμῖν ὀξυτάτη τῶν διὰ τοῦ σώματος
 ἔρχεται αἰσθήσεων, ἣ φρόνησις οὐχ ὁράται—δεινούς γὰρ ἂν
 παρείχεν ἔρωτας, εἴ τι τοιοῦτον ἑαυτῆς ἐναργές εἶδωλον 5
 παρείχετο εἰς ὄψιν ἰόν—καὶ τᾶλλα ὅσα ἐραστά· νῦν δὲ
 κάλλος μόνου ταύτην ἔσχε μοῖραν, ὥστ' ἐκφανέστατον εἶναι
 καὶ ἐρασμιώτατον.] ὁ μὲν οὖν μὴ νεοτελής ἢ διεφθαρμένος e
 οὐκ ὀξέως ἐνθένδε ἐκείσε φέρεται πρὸς αὐτὸ τὸ κάλλος,
 θεώμενος αὐτοῦ τὴν τῆδε ἐπωνυμίαν, ὥστ' οὐ σέβεται προσ-
 ορῶν, ἀλλ' ἠδουῆ παραδοὺς τετράποδος νόμον βαίνειν
 ἐπιχειρεῖ καὶ παιδοσπορεῖν, καὶ ὕβρει προσομιλῶν οὐ δέ- 5
 δοικεν οὐδ' αἰσχύνεται παρὰ φύσιν ἠδουῆν διώκων, ὁ δὲ 25I
 ἀρτιτελής, ὁ τῶν τότε πολυθεάμων, ὅταν θεοειδὲς πρόσωπον
 ἴδῃ κάλλος εὖ μεμιμημένον ἢ τινα σώματος ἰδέαν, πρῶτον
 μὲν ἔφριξε καὶ τι τῶν τότε ὑπῆλθεν αὐτὸν δειμάτων, εἶτα
 προσορῶν ὡς θεὸν σέβεται, καὶ εἰ μὴ ἐδεδίει τὴν τῆς σφό- 5
 δρα μανίας δόξαν, θύοι ἂν ὡς ἀγάλματι καὶ θεῷ τοῖς παι-
 δικοῖς.] ἰδόντα δ' αὐτὸν οἶον ἐκ τῆς φρίκης μεταβολή τε
 καὶ ἰδρῶς καὶ θερμότης ἀήθης λαμβάνει· δεξάμενος γὰρ τοῦ b
 κάλλους τὴν ἀπορροὴν διὰ τῶν ὀμμάτων ἐθερμάνθη ἢ ἢ
 τοῦ πτεροῦ φύσις ἄρδεται, θερμανθέντος δὲ ἐτάκη τὰ περὶ
 τὴν ἔκφυσιν, ἃ πάλαι ὑπὸ σκληρότητος συμμαμυκῶτα εἶργε
 μὴ βλαστάνειν, ἐπιρρυσίσης δὲ τῆς τροφῆς ᾤδησέ τε καὶ 5
 ὤρμησε φύεσθαι ἀπὸ τῆς ρίζης ὁ τοῦ πτεροῦ καυλὸς ὑπὸ
 πάν τὸ τῆς ψυχῆς εἶδος· πᾶσα γὰρ ἦν τὸ πάλαι πτερωτή.

c 5 ἀσήμαντοι] fort. ἀπήμαντοι H. Richards νῦν δὴ T : νῦν B
 c 6 δεδεσμευμένοι T : δεδεσμευμένον B a 5 μὴ ἐδεδίει Cobet : μὴ
 'δεδίει Schanz : μὴ δεδιέη B (sed eīh punctis notatum) ; μὴ δεδίει T
 b 2 ἦ . . . ἄρδεται ante ἐθερμάνθη transp. ci. Ast ἦ ἢ T : ἦ B

- c ζεί οὖν ἐν τούτῳ ὄλη καὶ ἀνακηκίει, καὶ ὅπερ τὸ τῶν ὀδοντοφυόντων πάθος περὶ τοὺς ὀδόντας γίγνεται ὅταν ἄρτι φύωσιν, κινήσις τε καὶ ἀγανάκτησις περὶ τὰ οὖλα, ταῦτόν δὴ πέπονθεν ἢ τοῦ πτεροφυεῖν ἀρχομένου ψυχῆ· ζεί τε καὶ
 5 ἀγανακτεῖ καὶ γαργαλίζεται φύουσα τὰ πτερά. ὅταν μὲν οὖν βλέπουσα πρὸς τὸ τοῦ παιδὸς κάλλος, ἐκείθεν μέρη ἐπιόντα καὶ ῥέουτ'—ἃ δὴ διὰ ταῦτα ἡμερος καλεῖται—δεχομένη [τὸν ἡμερον] ἄρδηται τε καὶ θερμαίνεται, λωφᾶ τε τῆς ὀδύνης
 d καὶ γέγηθεν· ὅταν δὲ χωρὶς γένηται καὶ αὐχμήσῃ, τὰ τῶν διεξόδων στόματα ἢ τὸ πτερόν ὀρμᾶ, συναυαινόμενα μύσαντα ἀποκλήει τὴν βλάστην τοῦ πτεροῦ, ἢ δ' ἐντὸς μετὰ τοῦ ἡμέρου ἀποκεκλημένη, πηδῶσα οἶον τὰ σφύζοντα, τῇ διεξόδῳ
 5 ἐγγρίει ἐκάστη τῇ καθ' αὐτήν, ὥστε πᾶσα κεντουμένη κύκλω ἢ ψυχῆ οἰστῶ καὶ ὀδυνᾶται, μνήμην δ' αὐ ἔχουσα τοῦ καλοῦ γέγηθεν. ἐκ δὲ ἀμφοτέρων μεμειγμένων ἀδημονεῖ τε τῇ ἀτοπίᾳ τοῦ πάθους καὶ ἀποροῦσα λυττᾶ, καὶ ἐμμανῆς
 e οὔσα οὔτε νυκτὸς δύναται καθεῦδειν οὔτε μεθ' ἡμέραν οὐδ' ἂν ἢ μένειν, θεῖ δὲ ποθοῦσα ὅπου ἂν οἴηται ὄψεσθαι τὸν ἔχοντα τὸ κάλλος, ἰδοῦσα δὲ καὶ ἐποχετευσαμένη ἡμερον ἔλυσε μὲν τὰ τότε συμπεφραγμένα, ἀναπνοὴν δὲ λαβοῦσα κέντρων τε
 5 καὶ ὠδίνων ἔληξεν, ἠδονὴν δ' αὐ ταύτην γλυκυτάτην ἐν τῷ
 252 παρόντι καρποῦται. ὅθεν δὴ ἐκοῦσα εἶναι οὐκ ἀπολείπεται, οὐδέ τινα τοῦ καλοῦ περὶ πλείονος ποιεῖται, ἀλλὰ μητέρων τε καὶ ἀδελφῶν καὶ ἐταίρων πάντων λέλησται, καὶ οὐσίας δι' ἀμέλειαν ἀπολλυμένης παρ' οὐδὲν τίθεται, νομίμων δὲ
 5 καὶ εὐσχημόνων, οἷς πρὸ τοῦ ἐκαλλωπίζετο, πάντων καταφρονήσασα δουλεύειν ἐτοιμὴ καὶ κοιμᾶσθαι ὅπου ἂν ἐᾷ τις ἐγγυτάτω τοῦ πόθου· πρὸς γὰρ τῷ σέβεσθαι τὸν τὸ κάλλος
 b ἔχοντα ἱατρὸν ἤρρηκε μόνον τῶν μεγίστων πόνων. τοῦτο

c 1 ζεί t: ζῆ B: ζῆ T ὀδοντοφυόντων B t: ὀδόντων φυόντων T
 c 3 φυωσιν B: φύωσι T: φυῶσι Bekker κινήσις T: κίνησις BW
 c 4 ζεί T: ζῆ B c 8 τὸν ἡμερον secl. olim Stallbaum d 5 ἐκάστη
 Ruhnken: ἐκάστη B T e 4 συμπεφραγμένα T: συμπεπραγμένα B
 e 5 ὠδίνων] ὀδυνῶν Badham a 6 ἂν T: ἐὰν B

δὲ τὸ πάθος, ὦ παῖ καλέ, πρὸς ὃν δὴ μοι ὁ λόγος, ἄνθρωποι μὲν ἔρωτα ὀνομάζουσιν, θεοὶ δὲ ὃ καλοῦσιν ἀκούσας εἰκότως διὰ νεότητά γελάσῃ. λέγουσι δὲ οἷμαί τινες Ὀμηριδῶν ἐκ τῶν ἀποθέτων ἐπῶν δύο ἔπη εἰς τὸν Ἔρωτα, ὧν τὸ ἕτερον 5 ὑβριστικὸν πάνυ καὶ οὐ σφόδρα τι ἔμμετρον· ὑμνοῦσι δὲ ὦδε—

τὸν δ' ἦτοι θνητοὶ μὲν Ἔρωτα καλοῦσι ποτηρόν,
ἀθάνατοι δὲ Πτέρωτα, διὰ πτεροφύτορ' ἀνάγκην.

τούτοις δὴ ἔξεστι μὲν πείθεσθαι, ἔξεστιν δὲ μή· ὅμως δὲ ἢ c γε αἰτία καὶ τὸ πάθος τῶν ἐρώντων τοῦτο ἐκείνο τυγχάνει ὄν.

Τῶν μὲν οὖν Διὸς ὀπαδῶν ὁ ληφθεὶς ἐμβριθέστερον δύναται φέρειν τὸ τοῦ πτερονύμου ἄχθος· ὅσοι δὲ Ἄρεώς τε θεραπευταὶ καὶ μετ' ἐκείνου περιεπόλουν, ὅταν ὑπ' 5 Ἔρωτος ἀλώσι καὶ τι οἰηθῶσι ἀδικεῖσθαι ὑπὸ τοῦ ἐρωμένου, φονικοὶ καὶ ἔτοιμοι καθιερεύειν αὐτούς τε καὶ τὰ παιδικά. καὶ οὕτω καθ' ἕκαστον θεόν, οὗ ἕκαστος ἦν χορευτής, ἐκεί- d νον τιμῶν τε καὶ μιμούμενος εἰς τὸ δυνατόν ζῆ, ἕως ἂν ἦ ἀδιάφθορος καὶ τὴν τῆδε πρώτην γένεσιν βιοτεύῃ, καὶ τούτῳ τῷ τρόπῳ πρὸς τε τοὺς ἐρωμένους καὶ τοὺς ἄλλους ὀμιλεῖ τε καὶ προσφέρεται. τὸν τε οὖν Ἔρωτα τῶν καλῶν 5 πρὸς τρόπου ἐκλέγεται ἕκαστος, καὶ ὡς θεὸν αὐτὸν ἐκείνου ὄντα ἑαυτῷ ὄλον ἄγαλμα τεκταίνεται τε καὶ κατακοσμεῖ, ὡς τιμῆσων τε καὶ ὀργιάσων. οἱ μὲν δὴ οὖν Διὸς δῖόν τινα e εἶναι ζητοῦσι τὴν ψυχὴν τὸν ὑφ' αὐτῶν ἐρώμενον· σκοποῦσιν οὖν εἰ φιλόσοφος τε καὶ ἡγεμονικὸς τὴν φύσιν, καὶ ὅταν αὐτὸν εὐρόντες ἐρασθῶσι, πᾶν ποιούσιν ὅπως τοιοῦτος ἔσται. ἂν οὖν μὴ πρότερον ἐμβεβῶσι τῷ ἐπιτηδεύματι, 5 τότε ἐπιχειρήσαντες μανθάνουσί τε ὅθεν ἂν τι δύνωνται καὶ αὐτοὶ μετέρχονται, ἰχνεύοντες δὲ παρ' ἑαυτῶν ἀνευρίσκειν

b 4 οἷμαί T: οἱ μὲν B b 6 ὑβριστικὸν πάνυ B: πάνυ ὑβριστικὸν T Stobaeus b 8 δ' ἦτοι T: δὴ τοι B Stobaeus b 9 πτεροφύτορ' Stobaeus: πτερόφυτον B: πτερόφοιτον T d 2 ζῆν B T
d 3 βιοτεύῃ corr. Coisl.: βιοτεύει B T d 4 καὶ τοὺς B: καὶ πρὸς τοὺς T d 5 prius τε B: γε T e 1 δῖόν D: δὶ' ὄν B: διόν T

- 253 τὴν τοῦ σφετέρου θεοῦ φύσιν εὐποροῦσι διὰ τὸ συντόνως ἠναγκάσθαι πρὸς τὸν θεὸν βλέπειν, καὶ ἐφαπτόμενοι αὐτοῦ τῇ μνήμῃ ἐνθουσιῶντες ἐξ ἐκείνου λαμβάνουσι τὰ ἔθη καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα, καθ' ὅσον δυνατὸν θεοῦ ἀνθρώπῳ μετα-
 5 σχεῖν· καὶ τούτων δὴ τὸν ἐρώμενον αἰτιώμενοι ἔτι τε μᾶλλον ἀγαπῶσι, κἂν ἐκ Διὸς ἀρύτως ὥσπερ αἱ βάρκχαι, ἐπὶ τὴν τοῦ ἐρωμένου ψυχὴν ἐπαντλοῦντες ποιοῦσιν ὡς δυνατὸν
 b ὁμοίωτατον τῷ σφετέρῳ θεῷ. ὅσοι δ' αὖ μεθ' Ἡρας εἶποντο, βασιλικὸν ζητοῦσι, καὶ εὐρόντες περὶ τοῦτον πάντα δρῶσιν τὰ αὐτά. οἱ δὲ Ἀπόλλωνός τε καὶ ἐκάστου τῶν θεῶν οὕτω κατὰ τὸν θεὸν ἰόντες ζητοῦσι τὸν σφέτερον παῖδα πεφυκέναι,
 5 καὶ ὅταν κτήσωνται, μιμούμενοι αὐτοὶ τε καὶ τὰ παιδικὰ πείθοντες καὶ ῥυθμίζοντες εἰς τὸ ἐκείνου ἐπιτήδευμα καὶ ἰδέαν ἄγουσιν, ὅση ἐκάστῳ δύναμις, οὐ φθόνῳ οὐδ' ἀνελευθέρῳ δυσμενεῖα χρώμενοι πρὸς τὰ παιδικά, ἀλλ' εἰς ὁμοιότητα
 c αὐτοῖς καὶ τῷ θεῷ ἂν ἂν τιμῶσι πᾶσαν πάντως ὅτι μάλιστα πειρώμενοι ἄγειν οὕτω ποιοῦσι. προθυμία μὲν οὖν τῶν ὡς ἀληθῶς ἐρώντων καὶ τελετή, ἐάν γε διαπράξωνται ὁ προθυμοῦνται ἢ λέγω, οὕτω καλὴ τε καὶ εὐδαιμονικὴ ὑπὸ τοῦ
 5 δι' ἔρωτα μανέντος φίλου τῷ φιληθέντι γίγνεται, ἐὰν αἰρεθῇ· ἀλίσκεται δὲ δὴ ὁ αἰρεθεὶς τοιῷδε τρόπῳ.

Καθάπερ ἐν ἀρχῇ τοῦδε τοῦ μύθου τριχῆ διείλομεν ψυχὴν ἐκάστην, ἵππομόρφῳ μὲν δύο τινὲ εἶδη, ἥριοχικὸν δὲ εἶδος
 d τρίτον, καὶ νῦν ἔτι ἡμῖν ταῦτα μενέτω. τῶν δὲ δὴ ἵππων ὁ μὲν, φαμέν, ἀγαθός, ὁ δ' οὐκ ἀρετὴ δὲ τίς τοῦ ἀγαθοῦ ἢ κακοῦ κακία, οὐ διείπομεν, νῦν δὲ λεκτέον. ὁ μὲν τοίνυν αὐτοῖν ἐν τῇ καλλίονι στάσει ὦν τό τε εἶδος ὀρθὸς καὶ
 5 διηρθρωμένος, ὑψαύχην, ἐπίγρυπος, λευκὸς ἰδεῖν, μελανόμ-

a 5 τούτων rec. : τοῦτον BT a 6 κἂν] χἂν Madvig b i Ἡρας
 t : ἡμέρας BT c 3 τελετή corr. Par. 1808 : τελευτή BT ἐάν
 γε διαπράξωνται Hermias : ἐάν τ' ἐνδιαπράξωνται BT : ἐάν γ' εὐ δια-
 πράξωνται G. Hermann c 4 ἢ λέγω Heindorf : ἦν λέγω T : ἦν δ'
 ἐγὼ B c 5 γίγνεται T : γίγνηται B c 6 ὁ αἰρεθεὶς secl. Badham
 c 7 διείλομεν Heindorf : διειλόμην BT d i ἵππων T : ἵππω B
 d 4 αὐτοῖν T : αὐτῶν B

ματος, τιμῆς ἐραστῆς μετὰ σωφροσύνης τε καὶ αἰδοῦς, καὶ ἀληθινῆς δόξης ἑταῖρος, ἄπληκτος, κελεύσματι μόνον καὶ λόγῳ ἠνιοχεῖται· ὁ δ' αὖ σκολιός, πολὺς, εἰκῆ συμπεφορη- **e**
 μένος, κρατεραύχην, βραχυτράχηλος, σιμοπρόσωπος, μελάγ-
 χρωσ, γλαυκόμματος, ὕφαιμος, ὕβρεως καὶ ἀλαζονείας ἑταῖρος,
 περὶ ὧτα λάσιος, κωφός, μάστιγι μετὰ κέντρων μόγις ὑπέι-
 κων. ὅταν δ' οὖν ὁ ἠνίοχος ἰδὼν τὸ ἐρωτικὸν ὄμμα, πᾶσαν **5**
 αἰσθήσει διαθερμήνας τὴν ψυχὴν, γαργαλισμοῦ τε καὶ πόθου
 κέντρων ὑποπλησθῆ, ὁ μὲν εὐπειθὴς τῷ ἠνιόχῳ τῶν ἵππων, **254**
 αἰεὶ τε καὶ τότε αἰδοῖ βιαζόμενος, ἑαυτὸν κατέχει μὴ ἐπι-
 πηδᾶν τῷ ἐρωμένῳ· ὁ δὲ οὔτε κέντρων ἠνιοχικῶν οὔτε
 μάστιγος ἔτι ἐντρέπεται, σκιρτῶν δὲ βία φέρεται, καὶ πάντα **5**
 πράγματα παρέχων τῷ σύζυγί τε καὶ ἠνιόχῳ ἀναγκάζει
 ἵεναι τε πρὸς τὰ παιδικὰ καὶ μνείαν ποιεῖσθαι τῆς τῶν
 ἀφροδισίων χάριτος. τῶ δὲ κατ' ἀρχὰς μὲν ἀντιτείνετον
 ἀγανακτοῦντε, ὡς δευνὰ καὶ παράνομα ἀναγκαζομένῳ· τελευ- **b**
 τῶντε δέ, ὅταν μηδὲν ἢ πέρας κακοῦ, πορευέσθον ἀγομένω,
 εἷξαντε καὶ ὁμολογήσαντε ποιήσειν τὸ κελεύομενον. καὶ
 πρὸς αὐτῷ τ' ἐγένοντο καὶ εἶδον τὴν ὄψιν τὴν τῶν παιδικῶν
 ἀστράπτουσαν. ἰδόντος δὲ τοῦ ἠνιόχου ἡ μνήμη πρὸς τὴν **5**
 τοῦ κάλλους φύσιν ἠνέχθη, καὶ πάλιν εἶδεν αὐτὴν μετὰ
 σωφροσύνης ἐν ἀγνῷ βάρῳ βεβῶσαν· ἰδοῦσα δὲ ἔδεισέ
 τε καὶ σεφθεῖσα ἀνέπεσεν ὑπτία, καὶ ἄμα ἠναγκάσθη εἰς
 τοῦπίσω ἐλκύσαι τὰς ἡνίας οὕτω σφόδρα, ὥστ' ἐπὶ τὰ **c**
 ἰσχία ἄμφω καθίσει τῶ ἵππῳ, τὸν μὲν ἐκόντα διὰ τὸ μὴ
 ἀντιτείνειν, τὸν δὲ ὑβριστὴν μάλ' ἄκοντα. ἀπελθόντε δὲ
 ἀπωτέρω, ὁ μὲν ὑπ' αἰσχύνης τε καὶ θάμβους ἰδρῶτι πᾶσαν
 ἔβρεξε τὴν ψυχὴν, ὁ δὲ λήξας τῆς ὀδύνης, ἦν ὑπὸ τοῦ **5**

d 6 καὶ secl. Badham d 7 ἀληθινῆς om. Heraclitus κε-
 λεύσματι t Heraclitus: κελεύματι BT e 2 βραχυτράχηλος BT:
 βαρυτράχηλος V e 4 περὶ ὧτα λάσιος κωφός T: περὶ ὧτα λασιόκωφος
 B Photius Synesius: περιωτάσιος ὑπόκωφος Heraclitus e 6 αἰσθήσει
 dub. Heindorf: secl. Herwerden a 1 κέντρων] πτερῶν Herwerden
 a 5 (τῷ) ἠνιόχῳ Herwerden b 1 τελευτῶντε T: τελευτῶντες B

χαλινοῦ τε ἔσχεν καὶ τοῦ πτώματος, μόγις ἔξαναπνεύσας
 ἐλοιδόρησεν ὀργῇ, πολλὰ κακίζων τὸν τε ἡνίοχον καὶ τὸν
 ὁμόζυγα ὡς δειλία τε καὶ ἀνανδρία λιπόντε τὴν τάξιν καὶ
 d ὁμολογίαν· καὶ πάλιν οὐκ ἐθέλουτας προσιέναι ἀναγκάζων
 μόγις συνεχώρησεν δεομένων εἰς αὐθις ὑπερβαλέσθαι· ἔλ-
 θόντος δὲ τοῦ συντεθέντος χρόνου [οὔ] ἀμνημονεῖν προσ-
 ποιουμένω ἀναμιμνήσκων, βιαζόμενος, χρεμετίζων, ἔλκων
 5 ἠνάγκασεν αὐτὸν προσελθεῖν τοῖς παιδικοῖς ἐπὶ τοὺς αὐτοὺς
 λόγους, καὶ ἐπειδὴ ἐγγυὺς ἦσαν, ἐγκύψας καὶ ἐκτείνας τὴν
 κέρκον, ἐνδακὼν τὸν χαλινόν, μετ' ἀναιδεΐας ἔλκει· ὁ δ'
 e ἡνίοχος ἔτι μᾶλλον ταῦτόν πάθος παθών, ὥσπερ ἀπὸ ὕσ-
 πληγος ἀναπεσών, ἔτι μᾶλλον τοῦ ὑβριστοῦ ἵππου ἐκ τῶν
 ὀδόντων βία ὀπίσω σπάσας τὸν χαλινόν, τὴν τε κακηγόρου
 γλῶτταν καὶ τὰς γνάθους καθήμαξεν καὶ τὰ σκέλη τε καὶ
 5 τὰ ἰσχία πρὸς τὴν γῆν ἐρείσας ὀδύνας ἔδωκεν· ὅταν δὲ
 ταῦτόν πολλακίς πάσχων ὁ πονηρὸς τῆς ὑβρεως λήξῃ,
 ταπεινωθεὶς ἔπεται ἤδη τῇ τοῦ ἡνίοχου προνοίᾳ, καὶ ὅταν
 ἴδῃ τὸν καλόν, φόβῳ διόλλυται· ὥστε συμβαίνειν τότε ἤδη τὴν
 τοῦ ἔραστοῦ ψυχὴν τοῖς παιδικοῖς αἰδομένην τε καὶ δεδιυῖαν
 255 ἔπεσθαι. ἅτε οὖν πᾶσαν θεραπείαν ὡς ἰσόθεος θεραπευό-
 μενος οὐχ ὑπὸ σχηματιζομένου τοῦ ἐρώντος ἀλλ' ἀληθῶς
 τοῦτο πεπονθότος, καὶ αὐτὸς ὢν φύσει φίλος τῷ θερα-
 πεύοντι, ἐὰν ἄρα καὶ ἐν τῷ πρόσθεν ὑπὸ συμφοιτητῶν ἢ
 5 τινῶν ἄλλων διαβεβλημένος ἦ, λεγόντων ὡς αἰσχροὺς ἐρώντι
 πλησιάζειν, καὶ διὰ τοῦτο ἀπωθῆ τὸν ἐρώντα, προϊόντος
 δὲ ἤδη τοῦ χρόνου ἢ τε ἡλικία καὶ τὸ χρεῶν ἠγάγεεν εἰς
 b τὸ προσέσθαι αὐτὸν εἰς ὁμιλίαν· οὐ γὰρ δήποτε εἰμαρται

ο8 λιπόντε T : λιπόντα B d2 δεομένων BT : δεομένοι Hein-
 dorf d3 οὐ secl. Heindorf d6 ἐπειδὴ T : ἐπει δὲ B
 ἐκτείνας T : ἐντείνας B e8 φόβῳ T : φόβον B τότε' B : ποτ' T
 e9 δεδιυῖαν Bekker : δεδυῖαν B (sed κῦ supra versum) : δεδοικυῖαν T
 a2 ὑποσχηματιζομένου T : ὑποσχημένου B (σχηματιζο in marg. b)
 a3 φίλος BT : φίλος εἰς ταῦτόν ἄγει τὴν φιλίαν vulg. a6 ἀπωθῆ
 corr. Coisl. : ἀπωθεῖ BT ἐρώντα t : ἐρωτα BT b1 προσέσθαι
 corr. Coisl. : προσέσθαι BT

κακὸν κακῷ φίλον οὐδ' ἀγαθὸν μὴ φίλον ἀγαθῷ εἶναι. προσεμένου δὲ καὶ λόγον καὶ ὁμιλίαν δεξαμένον, ἐγγύθεν ἢ εὐνοια γιγνομένη τοῦ ἐρώντος ἐκπλήττει τὸν ἐρώμενον διαισθανόμενον ὅτι οὐδ' οἱ σύμπαντες ἄλλοι φίλοι τε καὶ 5 οἰκείοι μοῖραν φιλίας οὐδεμίαν παρέχονται πρὸς τὸν ἔνθεον φίλον. ὅταν δὲ χρονίζῃ τοῦτο ὄρων καὶ πλησιάζῃ μετὰ τοῦ ἀπτεσθαι ἔν τε γυμνασίοις καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις ὁμιλίαις, τότε ἤδη ἢ τοῦ ρεύματος ἐκείνου πηγῇ, ὃν ἕμερον Ζεὺς c Γανυμήδους ἐρῶν ὠνόμασε, πολλὴ φερομένη πρὸς τὸν ἐραστήν, ἢ μὲν εἰς αὐτὸν ἔδν, ἢ δ' ἀπομεστουμένου ἕξω ἀπορρεῖ, καὶ οἶον πνεῦμα ἢ τις ἠχῶ ἀπὸ λείων τε καὶ στερεῶν ἀλλομένη πάλιν ὅθεν ὠρμήθη φέρεται, οὕτω τὸ 5 τοῦ κάλλους ρεῦμα πάλιν εἰς τὸν καλὸν διὰ τῶν ὀμμάτων ἰόν, ἢ πέφυκεν ἐπὶ τὴν ψυχὴν ἰέναι ἀφικόμενον καὶ ἀναπτερώσαν, τὰς διόδους τῶν πτερῶν ἄρδει τε καὶ ὠρμησε d πτεροφυεῖν τε καὶ τὴν τοῦ ἐρωμένου αὐτῆς ψυχὴν ἐρωτος ἐνέπλησεν. ἐρᾷ μὲν οὖν, ὅτου δὲ ἀπορεῖ· καὶ οὐθ' ὅτι πέπονθεν οἶδεν οὐδ' ἔχει φράσαι, ἀλλ' οἶον ἀπ' ἄλλον ὀφθαλμίας ἀπολελαυκῶς πρόφασιν εἰπεῖν οὐκ ἔχει, ὥσπερ 5 δὲ ἐν κατόπτρῳ ἐν τῷ ἐρώντι ἑαυτὸν ὄρων λέληθεν. καὶ ὅταν μὲν ἐκεῖνος παρῆ, λήγει κατὰ ταῦτα ἐκείνῳ τῆς ὀδύνης, ὅταν δὲ ἀπῆ, κατὰ ταῦτα αὐτῆς ποθεῖ καὶ ποθεῖται, εἶδωλον ἐρωτος ἀντέρωτα ἔχων· καλεῖ δὲ αὐτὸν καὶ οἶεται οὐκ ἔρωτα e ἀλλὰ φιλίαν εἶναι. ἐπιθυμεῖ δὲ ἐκείνῳ παραπλησίως μὲν, ἀσθενεστερώς δέ, ὄρων, ἀπτεσθαι, φιλεῖν, συγκατακεῖσθαι καὶ δῆ, οἶον εἰκός, ποιεῖ τὸ μετὰ τοῦτο ταχὺ ταῦτα. ἐν οὖν τῇ συγκοιμήσει τοῦ μὲν ἐραστοῦ ὁ ἀκόλαστος ἵππος ἔχει 5 ὅτι λέγῃ πρὸς τὸν ἡνίοχον, καὶ ἀξιοῖ ἀντὶ πολλῶν πόνων σμικρὰ ἀπολαῦσαι· ὁ δὲ τῶν παιδικῶν ἔχει μὲν οὐδὲν εἰπεῖν, 256

b3 προσεμένου T: πρὸς ἐμε νοῦ B λόγον καὶ B: λόγον τε καὶ T
b8 τοῦ Eusebius: τούτου BT c1 τότε ἤδη BT: τότε δὴ
Eusebius c4 ἀπορρεῖ T: ἀπορεῖ B λείων] σκληρῶν Herwerden
d3 οὐθ' BT: οὐδ' Buttman d5 ὀφθαλμῶν Ast d6 alterum
ἐν secl. Cobet e6 λέγῃ Bekker: λέγει BT: λέγοι Eusebius: λέξει
Herwerden

χαλιωῦ τε ἔσχευ καὶ τοῦ πτώματος, μόγις ἔξαναπνεύσας
 ἐλοιδόρησεν ὄργῃ, πολλὰ κακίζων τὸν τε ἠνίοχον καὶ τὸν
 ὁμόζυγα ὡς δειλία τε καὶ ἀνανδρία λιπόντε τὴν τάξιν καὶ
 d ὁμολογίαν· καὶ πάλιν οὐκ ἐθέλοντας προσιέναι ἀναγκάζων
 μόγις συνεχώρησεν δεομένων εἰς αὐθις ὑπερβαλέσθαι· ἔλ-
 θόντος δὲ τοῦ συντεθέντος χρόνου [οὔ] ἀμνημονεῖν προσ-
 ποιουμένω ἀναμιμνήσκων, βιαζόμενος, χρεμετίζων, ἔλκων
 5 ἠνάγκασεν αὐτὸν προσελθεῖν τοῖς παιδικοῖς ἐπὶ τοὺς αὐτοὺς
 λόγους, καὶ ἐπειδὴ ἐγγὺς ἦσαν, ἐγκύψας καὶ ἐκτείνας τὴν
 κέρκον, ἐνδακὼν τὸν χαλιῶν, μετ' ἀναιδείας ἔλκει· ὁ δ'
 e ἠνίοχος ἔτι μᾶλλον ταῦτόν πάθος παθὼν, ὥσπερ ἀπὸ ὕσ-
 πληγος ἀναπесῶν, ἔτι μᾶλλον τοῦ ὑβριστοῦ ἵππου ἐκ τῶν
 ὀδόντων βία ὀπίσω σπάσας τὸν χαλιῶν, τὴν τε κακηγόρου
 γλῶτταν καὶ τὰς γνάθους καθήμαξεν καὶ τὰ σκέλη τε καὶ
 5 τὰ ἰσχία πρὸς τὴν γῆν ἐρείσας ὀδύνας ἔδωκεν· ὅταν δὲ
 ταῦτόν πολλάκις πάσχων ὁ πονηρὸς τῆς ὑβρεως λήξῃ,
 ταπεινωθεὶς ἔπεται ἤδη τῇ τοῦ ἠνίοχου προνοίᾳ, καὶ ὅταν
 ἴδῃ τὸν καλόν, φόβῳ διόλλυται· ὥστε συμβαίνει τότ' ἤδη τὴν
 τοῦ ἔραστοῦ ψυχὴν τοῖς παιδικοῖς αἰδουμένην τε καὶ δεδιῦσαν
 255 ἔπεσθαι. ἅτε οὖν πᾶσαν θεραπείαν ὡς ἰσόθεος θεραπεύ-
 μενος οὐχ ὑπὸ σχηματιζόμενον τοῦ ἐρώντος ἀλλ' ἀληθῶς
 τοῦτο πεπουθότος, καὶ αὐτὸς ἂν φύσει φίλος τῷ θερα-
 πεύοντι, ἐὰν ἄρα καὶ ἐν τῷ πρόσθεν ὑπὸ συμφοιτητῶν ἢ
 5 τιῶν ἄλλων διαβεβλημένος ἦ, λεγόντων ὡς αἰσχροὺς ἐρώντι
 πλησιάζειν, καὶ διὰ τοῦτο ἀπωθῆ τὸν ἐρώντα, προϊόντος
 δὲ ἤδη τοῦ χρόνου ἢ τε ἡλικία καὶ τὸ χρεῶν ἦγαγεν εἰς
 b τὸ προσέσθαι αὐτὸν εἰς ὁμιλίαν· οὐ γὰρ δῆποτε εἴμαρται

ο8 λιπόντε T : λιπόντα B d2 δεομένων BT : δεομένοι Hein-
 dorf d3 οὐ secl. Heindorf d6 ἐπειδὴ T : ἐπεὶ δὲ B
 ἐκτείνας T : ἐντείνας B e8 φόβῳ T : φόβον B τότ' B : ποτ' T
 e9 δεδιῦσαν Bekker : δεδυῖαν B (sed κῦῖ supra versum) : δεδοικυῖαν T
 a2 ὑποσχηματιζόμενον T : ὑποσχημένου B (σχηματιζο in marg. b)
 a3 φίλος BT : φίλος εἰς ταῦτόν ἄγει τὴν φιλίαν vulg. a6 ἀπωθῆ
 corr. Coisl. : ἀπωθεῖ BT ἐρώντα t : ἐρωτα BT b1 προσέσθαι
 corr. Coisl. : προσέσθαι BT

κακὸν κακῶ φίλον οὐδ' ἀγαθὸν μὴ φίλον ἀγαθῶ εἶναι.
 προσεμένου δὲ καὶ λόγον καὶ ὁμιλίαν δεξαμένου, ἐγγύθεν
 ἢ εὐνοια γιγνομένη τοῦ ἐρώντος ἐκπλήττει τὸν ἐρώμενον
 διαισθανόμενον ὅτι οὐδ' οἱ σύμπαντες ἄλλοι φίλοι τε καὶ 5
 οἰκείοι μοῖραν φιλίας οὐδεμίαν παρέχονται πρὸς τὸν ἔνθεον
 φίλον. ὅταν δὲ χρονίζῃ τοῦτο δρῶν καὶ πλησιάζῃ μετὰ
 τοῦ ἄπτεσθαι ἐν τε γυμνασίοις καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις ὁμιλίαις,
 τότε ἤδη ἢ τοῦ ρεύματος ἐκείνου πηγῇ, ὃν ἕμερον Ζεὺς c
 Γανυμήδους ἐρών ὠνόμασε, πολλὴ φερομένη πρὸς τὸν
 ἐραστήν, ἢ μὲν εἰς αὐτὸν ἔδν, ἢ δ' ἀπομεστουμένου ἕξω
 ἀπορρεῖ, καὶ οἶον πνεῦμα ἢ τις ἠχώ ἀπὸ λείων τε καὶ
 στερεῶν ἀλλομένη πάλιν ὅθεν ὠρμήθη φέρεται, οὕτω τὸ 5
 τοῦ κάλλους ρεῦμα πάλιν εἰς τὸν καλὸν διὰ τῶν ὁμμάτων
 ἰόν, ἢ πέφυκεν ἐπὶ τὴν ψυχὴν λέγει ἀφικόμενον καὶ ἀνα-
 πτερώσαν, τὰς διόδους τῶν πτερῶν ἄρδει τε καὶ ὠρμησε d
 πτεροφνεῖν τε καὶ τὴν τοῦ ἐρωμένου αὐτῆς ψυχὴν ἔρωτος
 ἐνέπλησεν. ἐρᾷ μὲν οὖν, ὅτου δὲ ἀπορεῖ· καὶ οὐθ' ὅτι
 πέπουθεν οἶδεν οὐδ' ἔχει φράσαι, ἀλλ' οἶον ἀπ' ἄλλου
 ὀφθαλμίας ἀπολελαυκῶς πρόφασιν εἰπεῖν οὐκ ἔχει, ὥσπερ 5
 δὲ ἐν κατόπτρῳ ἐν τῷ ἐρώντι ἑαυτὸν ὁρῶν λέληθεν. καὶ
 ὅταν μὲν ἐκεῖνος παρῆ, λήγει κατὰ ταῦτ' ἐκείνῳ τῆς ὀδύνης,
 ὅταν δὲ ἀπῆ, κατὰ ταῦτ' αὐτῷ ποθεῖ καὶ ποθεῖται, εἰδῶλον
 ἔρωτος ἀντέρωτα ἔχων· καλεῖ δὲ αὐτὸν καὶ οἶεται οὐκ ἔρωτα e
 ἀλλὰ φιλίαν εἶναι. ἐπιθυμεῖ δὲ ἐκείνῳ παραπλησίως μὲν,
 ἀσθενεστέρως δέ, ὄραν, ἄπτεσθαι, φιλεῖν, συγκατακέεσθαι
 καὶ δῆ, οἶον εἰκός, ποιεῖ τὸ μετὰ τοῦτο ταχὺ ταῦτα. ἐν οὖν
 τῇ συγκοιμήσει τοῦ μὲν ἐραστοῦ ὁ ἀκόλαστος ἵππος ἔχει 5
 ὅτι λέγῃ πρὸς τὸν ἡνίοχον, καὶ ἀξιοῖ ἀντὶ πολλῶν πόνων
 σμικρὰ ἀπολαῦσαι· ὁ δὲ τῶν παιδικῶν ἔχει μὲν οὐδὲν εἰπεῖν, 256

b3 προσεμένου T: πρὸς ἔμενον B λόγον καὶ B: λόγον τε καὶ T
 b8 τοῦ Eusebius: τοῦτου BT c1 τότε ἤδη BT: τότε δὲ
 Eusebius c4 ἀπορεῖ T: ἀπορεῖ B λείων] σκληρῶν Herwerden
 d3 οὐθ' BT: οὐδ' Buttman d5 ὀφθαλμίας Ast d6 alterum
 ἐν secl. Cobet e6 λέγῃ Bekker: λέγει BT: λέγοι Eusebius: λέξει
 Herwerden

σπαργῶν ἰδὲ καὶ ἀπορῶν περιβάλλει τὸν ἔραστὴν καὶ φιλεῖ,
 ὡς σφόδρ' εὖνουν ἀσπαζόμενος, ὅταν τε συγκατακέωνται,
 οἷός ἐστι μὴ ἂν ἀπαρνηθῆναι τὸ αὐτοῦ μέρος χαρίσασθαι
 5 τῷ ἔρωντι, εἰ δεηθείη τυχεῖν· ὁ δὲ ὁμόζυξ αὐτῷ μετὰ τοῦ
 ἡνιόχου πρὸς ταῦτα μετ' αἰδοῦς καὶ λόγου ἀντιτείνει.
 ἔαν μὲν δὴ οὖν εἰς τεταγμένην τε δίαιταν καὶ φιλοσοφίαν
 νικήσῃ τὰ βελτίω τῆς διανοίας ἀγαγόντα, μακάριον μὲν
 b καὶ ὁμοιοητικὸν τὸν ἐνθάδε βίον διάγουσιν, ἐγκρατεῖς αὐτῶν
 καὶ κόσμιοι ὄντες, δουλωσάμενοι μὲν ᾧ κακία ψυχῆς ἐνε-
 γίγνετο, ἐλευθερώσαντες δὲ ᾧ ἀρετῇ· τελευτήσαντες δὲ δὴ
 ὑπόπτεροι καὶ ἔλαφροὶ γεγυνοῦσιν τῶν τριῶν παλαισμάτων
 5 τῶν ὡς ἀληθῶς Ὀλυμπιακῶν ἐν νενικήκασιν, οὐ μείζον
 ἀγαθὸν οὔτε σωφροσύνη ἀνθρωπίνη οὔτε θεία μανία δυνατὴ
 πορίσαι ἀνθρώπῳ. ἔαν δὲ δὴ διαίτη φορτικωτέρα τε καὶ
 c ἀφιλοσόφῳ, φιλοτίμῳ δὲ χρήσωνται, τάχ' ἂν που ἐν μέθαις
 ἢ τινι ἄλλῃ ἀμελείᾳ τῷ ἀκολάστῳ αὐτοῖν ὑποζυγίῳ λαβόντες
 τὰς ψυχὰς ἀφρούρους, συναγαγόντες εἰς ταῦτόν, τὴν ὑπὸ
 τῶν πολλῶν μακαριστῆν αἴρεσιν εἰλέσθην τε καὶ διεπρα-
 5 ξάσθην· καὶ διαπραξαμένῳ τὸ λοιπὸν ἤδη χρῶνται μὲν
 αὐτῇ, σπανία δέ, ἅτε οὐ πάσῃ δεδογμένα τῇ διανοίᾳ πρᾶτ-
 τουτες. φίλω μὲν οὖν καὶ τούτῳ, ἡττον δὲ ἐκείνων, ἀλλή-
 d λωιν διὰ τε τοῦ ἔρωτος καὶ ἔξω γενομένῳ διάγουσι, πίστει
 τὰς μεγίστας ἡγουμένῳ ἀλλήλωιν δεδοκέναι τε καὶ δεδέχθαι,
 ἅς οὐ θεμιτὸν εἶναι λύσαντας εἰς ἔχθραν ποτὲ ἐλθεῖν. ἐν
 δὲ τῇ τελευτῇ ἄπτεροι μὲν, ὠρμηκότες δὲ πτεροῦσθαι ἐκβαί-
 5 νουσι τοῦ σώματος, ὥστε οὐ σμικρὸν ἄθλον τῆς ἐρωτικῆς
 μανίας φέρονται· εἰς γὰρ σκότον καὶ τὴν ὑπὸ γῆς πορείαν
 οὐ νόμος ἐστὶν ἔτι ἐλθεῖν τοῖς κατηργημένοις ἤδη τῆς ὑπου-

a 4 ἂν T: om. B Eusebius a 6 λόγου corr. Coisl.: λόγους BT
 a 7 ἔαν T: ἂ B a 8 νικήσῃ T: νικήσει B b 2 μὲν ᾧ T: μὲν ὡς B
 b 3 δὲ ᾧ T: δὲ ω B δὲ δὴ T: δὲ B c 1 τάχ' ἂν BT: τάχα W
 c 3 συναγαγόντες B: συναγαγόντες T τὴν ὑπὸ B: τὴν ὑπὸ τὴν T
 c 4 εἰλέσθην Eusebius: εἰλέτην BT διεπραξάσθην Eusebius: διεπρά-
 ξαντο BT c 7 φίλω μὲν T: φιλωμένω B d 2 ἡγουμένῳ recc.:
 ἡγουμένων BT δεδέχθαι T: δέχθαι B d 7 ὑπουραίου BT
 Eusebius: ἐπουραίου Ven. 184: ὑπερουραίου Buttmann

ρανίου πορείας, ἀλλὰ φανὸν βίον διάγοντας εὐδαιμονεῖν μετ' ἀλλήλων πορευομένους, καὶ ὁμοπτέρους ἔρωτος χάριν, e
ὅταν γένωνται, γενέσθαι.

Ταῦτα τοσαῦτα, ὦ παῖ, καὶ θεία οὕτω σοι δωρήσεται ἡ παρ' ἔραστοῦ φιλία· ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ μὴ ἐρώντος οἰκειότης, σωφροσύνη θνητῇ κεκραμένη, θνητά τε καὶ φειδωλὰ οἰκονομῶσα, ἀνελευθερίαν ὑπὸ πλήθους ἐπαινουμένην ὡς ἀρετὴν τῇ φίλῃ ψυχῇ ἐντεκούσα, ἐννέα χιλιάδας ἐτώων περὶ γῆν 257
κυλιδουμένην αὐτὴν καὶ ὑπὸ γῆς ἄνουν παρέξει.

Αὕτη σοι, ὦ φίλε Ἐρωτος, εἰς ἡμετέραν δύναμιν ὅτι καλλίστη καὶ ἀρίστη δέδοται τε καὶ ἐκτέτευσται παλιωδία, τά τε ἄλλα καὶ τοῖς ὀνόμασιν ἠναγκασμένη ποιητικοῖς τισιν διὰ 5
Φαῖδρον εἰρήσθαι. ἀλλὰ τῶν προτέρων τε συγγνώμην καὶ τῶνδε χάριν ἔχων, εὐμενῆς καὶ ἴλεως τὴν ἐρωτικὴν μοι τέχνην ἣν ἔδωκας μήτε ἀφέλῃ μήτε πηρώσης δι' ὄργην, δίδου τ' ἔτι μᾶλλον ἢ νῦν παρὰ τοῖς καλοῖς τίμιον εἶναι. ἐν τῷ πρόσθεν δ' εἶ τι λόγῳ σοι ἀπηχῆς εἶπομεν Φαῖδρός b
τε καὶ ἐγώ, Λυσίαν τὸν τοῦ λόγου πατέρα αἰτιώμενος παῦε τῶν τοιούτων λόγων, ἐπὶ φιλοσοφίαν δέ, ὡσπερ ἀδελφὸς αὐτοῦ Πολέμαρχος τέτραπται, τρέψον, ἵνα καὶ ὁ ἔραστῆς ὅδε αὐτοῦ μηκέτι ἐπαμφοτερίζῃ καθάπερ νῦν, ἀλλ' ἀπλῶς 5
πρὸς Ἐρωτα μετὰ φιλοσόφων λόγων τὸν βίον ποιῆται.

ΦΑΙ. Συνεύχομαί σοι, ὦ Σώκρατες, εἶπερ ἄμεινον ταῦθ' ἡμῖν εἶναι, ταῦτα γίνεσθαι. τὸν λόγον δέ σου πάλαι c
θαυμάσας ἔχω, ὅσῳ καλλίῳ τοῦ προτέρου ἀπηργάσω· ὥστε ὀκνῶ μή μοι ὁ Λυσίας ταπεινὸς φανῆ, ἐὰν ἄρα καὶ ἐβελήσῃ

d 8 διαγαγόντας Eusebius e 2 γίνωνται H. Richards e 3 θεία
οὕτω B: οὕτω θεία T a 1 χιλιάδας T: χιλιάδες B γῆν corr.
Coisl.: την B: τὴν T a 2 κλιουμένην Herwerden γῆς T:
της B a 4 δέδοται T: δέδοκται B a 7 τὴν ἐρωτικὴν μοι B:
τὴν μοι ἐρωτικὴν T a 8 ἔδωκας B: δέδωκας T a 9 τ' T: δ' B
b 1 ἐν T: om. B ἀπηχῆς Hermias: ἀπηνῆς BT b 3 ἀδελφὸς
Bekker: ἀδελφὸς BT b 4 τέτραπται TW: γέγραπται τε τέ-
τραπται B

πρὸς αὐτὸν ἄλλον ἀντιπαρατεῖναι. καὶ γὰρ τις αὐτόν, ὧ
 5 θουμάσιε, ἔναγχος τῶν πολιτικῶν τούτ' αὐτὸ λοιδορῶν
 ὠνειδίξει, καὶ διὰ πάσης τῆς λοιδορίας ἐκάλει λογογράφον
 τάχ' οὖν ἂν ὑπὸ φιλοτιμίας ἐπίσχοι ἡμῖν ἂν τοῦ γράφειν.

ΣΩ. Γελοῖόν γ', ὧ νεανία, τὸ δόγμα λέγεις, καὶ τοῦ
 d ἑταίρου συχνὸν διαμαρτάνεις, εἰ αὐτὸν οὕτως ἠγγῆ τινα
 ψοφοδεᾷ. ἴσως δὲ καὶ τὸν λοιδορούμενον αὐτῷ οἶε ὠνειδί-
 ζοντα λέγειν ἢ ἔλεγεν.

ΦΑΙ. Ἐφαίνεται γάρ, ὧ Σώκρατες· καὶ σύννοισθά που
 5 καὶ αὐτὸς ὅτι οἱ μέγιστον δυνάμενοί τε καὶ σεμνότατοι ἐν
 ταῖς πόλεσιν αἰσχύνονται λόγους τε γράφειν καὶ καταλείπειν
 συγγράμματα ἑαυτῶν, δόξαν φοβούμενοι τοῦ ἔπειτα χρόνου,
 μὴ σοφισταὶ καλῶνται.

ΣΩ. Γλυκὺς ἀγκῶν, ὧ Φαῖδρε, λέληθέν σε ὅτι ἀπὸ τοῦ
 e μακροῦ ἀγκῶνος τοῦ κατὰ Νεῖλον ἐκλήθη· καὶ πρὸς τῷ
 ἀγκῶνι λαυθάνει σε ὅτι οἱ μέγιστον φρονούντες τῶν πολι-
 τικῶν μάλιστα ἐρῶσι λογογραφίας τε καὶ καταλείψεως
 συγγραμμάτων, οἳ γε καὶ ἐπειδὴν τινα γράφωσι λόγον,
 5 οὕτως ἀγαπῶσι τοὺς ἐπαινέτας, ὥστε προσπαραγράφουσι
 πρώτους οἳ ἂν ἑκασταχοῦ ἐπαινώσιν αὐτούς.

ΦΑΙ. Πῶς λέγεις τοῦτο; οὐ γὰρ μανθάνω.

258 ΣΩ. Οὐ μανθάνεις ὅτι ἐν ἀρχῇ ἀνδρὸς πολιτικοῦ [συγ-
 γράμματι] πρῶτος ὁ ἐπαινέτης γέγραπται.

ΦΑΙ. Πῶς;

ΣΩ. “Ἐδοξέ” πού φησιν “τῇ βουλήν” ἢ “τῷ δήμῳ”
 5 ἢ ἀμφοτέροις, καὶ “ὁς (καὶ ὁς) εἶπεν”—τὸν αὐτὸν δὴ λέγων
 μάλα σεμνῶς καὶ ἐγκωμιάζων ὁ συγγραφεὺς—ἔπειτα λέγει

c 4 αὐτὸν B T: αὐτῶν vulg.: αὐτῷ Heindorf d 1 ἠγγῆ τινα B:
 τινὰ ἠγγῆ T d 2 ὠνειδίζοντα Postgate: ὠνειδίζοντα νομίζοντα B:
 νομίζοντα T W d 9 ὅτι . . . e 1 ἐκλήθη secl. Heindorf e 5 ἐπαι-
 νέτας B T: ἐπαινοῦντας V e 7 λέγεις τοῦτο B: τοῦτο λέγεις T
 a 1 ἀρχῇ secl. Madvig: ἀνδρὸς secl. Herwerden (et mox συγγράμματος)
 συγγράμματι seclusi: συγγράμματος vulg. a 4 φησι B: φησὶν
 αὐτῶν τὸ σύγγραμμα T W: φησὶν αὐτὸ τὸ σύγγραμμα vulg. a 5 καὶ
 ὁς add. Winckelmann

δὴ μετὰ τοῦτο, ἐπιδεικνύμενος τοῖς ἐπαινέταις τὴν ἑαυτοῦ σοφίαν, ἐνίοτε πάνυ μακρὸν ποιησάμενος σύγγραμμα· ἢ σοι ἄλλο τι φαίνεται τὸ τοιοῦτον ἢ λόγος συγγεγραμμένος;

ΦΑΙ. Οὐκ ἔμοιγε.

b

ΣΩ. Οὐκοῦν ἔαν μὲν οὗτος ἐμμένῃ, γεγηθὼς ἀπέρχεται ἐκ τοῦ θεάτρου ὁ ποιητής· ἔαν δὲ ἐξαλειφθῆ καὶ ἄμοιρος γένηται λογογραφίας τε καὶ τοῦ ἄξιος εἶναι συγγράφειν, πενθεῖ αὐτός τε καὶ οἱ ἐταῖροι.

5

ΦΑΙ. Καὶ μάλα.

ΣΩ. Δῆλόν γε ὅτι οὐχ ὡς ὑπερφρονοῦντες τοῦ ἐπιτηδεύματος, ἀλλ' ὡς τεθναμακότες.

ΦΑΙ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΣΩ. Τί δέ; ὅταν ἱκανὸς γένηται ῥήτωρ ἢ βασιλεύς, ὥστε λαβὼν τὴν Λυκούργου ἢ Σόλωνος ἢ Δαρείου δύναμιν ἀθάνατος γενέσθαι λογογράφος ἐν πόλει, ἅρ' οὐκ ἰσόθεον ἡγείται αὐτός τε αὐτὸν ἔτι ζῶν, καὶ οἱ ἔπειτα γιγνόμενοι ταῦτα ταῦτα περὶ αὐτοῦ νομίζουσι, θεώμενοι αὐτοῦ τὰ συγγράμματα;

10

c

5

ΦΑΙ. Καὶ μάλα.

ΣΩ. Οἶει τινὰ οὖν τῶν τοιούτων, ὅστις καὶ ὀπωστιοῦν δύσνους Λυσία, ὄνειδίζειν αὐτὸ τοῦτο ὅτι συγγράφει;

ΦΑΙ. Οὐκοῦν εἰκός γε ἐξ ὧν σὺ λέγεις· καὶ γὰρ ἂν τῆ ἑαυτοῦ ἐπιθυμία, ὡς ἔοικεν, ὄνειδίζοι.

10

ΣΩ. Τοῦτο μὲν ἄρα παντὶ δῆλον, ὅτι οὐκ αἰσχρὸν αὐτό γε τὸ γράφειν λόγους.

d

ΦΑΙ. Τί γάρ;

ΣΩ. Ἄλλ' ἐκεῖνο οἶμαι αἰσχρὸν ἤδη, τὸ μὴ καλῶς λέγειν τε καὶ γράφειν ἀλλ' αἰσχρῶς τε καὶ κακῶς.

5

ΦΑΙ. Δῆλον δῆ.

ΣΩ. Τίς οὖν ὁ τρόπος τοῦ καλῶς τε καὶ μὴ γράφειν; δεόμεθά τι, ὦ Φαῖδρε, Λυσίαν τε περὶ τούτων ἐξετάσαι καὶ

a 7 (τὸ) μετὰ Krische b 3 ἐξαλειφθῆ T: ἐξαλιφῆ B c 7 τινα
οὖν B: οὖν τινα T c 8 αὐτὸ] αὐτῶ Ast d 4 οἶμαι B: οἶμαί
σε T: οἶμαί γε vulg. d 8 τι B T: τοι vulg.

ἄλλον ὅστις πώποτε τι γέγραφεν ἢ γράφει, εἴτε πολιτικὸν
 10 σύγγραμμα εἴτε ἰδιωτικόν, ἐν μέτρῳ ὡς ποιητῆς ἢ ἄνευ
 μέτρου ὡς ἰδιώτης;

e ΦΑΙ. Ἐρωτᾶς εἰ δεόμεθα; τίνος μὲν οὖν ἔνεκα κἄν
 τις ὡς εἰπεῖν ζῆν, ἀλλ' ἢ τῶν τοιούτων ἡδονῶν ἔνεκα; οὐ
 γάρ που ἐκείνων γε ὦν προλυπηθῆναι δεῖ ἢ μηδὲ ἡσθῆναι,
 ὃ δὴ ὀλίγου πᾶσαι αἰ περὶ τὸ σῶμα ἡδοναὶ ἔχουσι· διὸ καὶ
 5 δικαίως ἀνδραποδώδεις κέκληνται.

ΣΩ. Σχολὴ μὲν δὴ, ὡς ἔοικε· καὶ ἅμα μοι δοκοῦσιν ὡς
 ἐν τῷ πνίγει ὑπὲρ κεφαλῆς ἡμῶν οἱ τέττιγες ἄδοντες καὶ
 259 ἀλλήλοις διαλεγόμενοι καθορᾶν καὶ ἡμᾶς. εἰ οὖν ἴδοιεν καὶ
 νῦν καθάπερ τοὺς πολλοὺς ἐν μεσημβρίᾳ μὴ διαλεγόμενους
 ἀλλὰ νυστάζοντας καὶ κηλουμένους ὑφ' αὐτῶν δι' ἀργίαν
 τῆς διανοίας, δικαίως ἂν καταγελῶεν, ἡγούμενοι ἀνδράποδ'
 5 ἅττα σφίσιν ἐλθόντα εἰς τὸ καταγώγιον ὥσπερ προβάτια
 μεσημβριάζοντα περὶ τὴν κρήνην εὐδειν· ἐὰν δὲ ὀρώσι
 διαλεγόμενους καὶ παραπλέοντάς σφας ὥσπερ Σειρήνας
 b ἀκηλήτους, ὃ γέρας παρὰ θεῶν ἔχουσι ἀνθρώποις διδόναι,
 τάχ' ἂν δοῖεν ἀγασθέντες.

ΦΑΙ. Ἐχουσι δὲ δὴ τί τοῦτο; ἀνήκοος γάρ, ὡς ἔοικε,
 τυγχάνω ὦν.

5 ΣΩ. Οὐ μὲν δὴ πρέπει γε φιλόμουσον ἄνδρα τῶν τοιούτων
 ἀνήκοον εἶναι. λέγεται δ' ὡς ποτ' ἦσαν οὗτοι ἀνθρωποὶ τῶν
 πρὶν Μούσας γεγενῆσθαι, γενομένων δὲ Μουσῶν καὶ φανείσης
 ᾠδῆς οὕτως ἄρα τινὲς τῶν τότε ἐξεπλάγησαν ὑφ' ἡδονῆς,
 c ὥστε ἄδοντες ἡμέλησαν σίτων τε καὶ ποτῶν, καὶ ἔλαθον
 τελευτήσαντες αὐτούς· ἐξ ὧν τὸ τεττίγων γένος μετ' ἐκείνω
 φύεται, γέρας τοῦτο παρὰ Μουσῶν λαβόν, μηδὲν τροφῆς
 δεῖσθαι γενόμενον, ἀλλ' ἄσιτόν τε καὶ ἄποτον εὐθὺς ἄδειν,

d 10 ὡς ποιητῆς et mox ὡς ἰδιώτης secl. Badham e 1 ἔνεκα κἄν
 B: ἔνεκ' ἄν T: ἔνεκα Stobaeus e 3 μηδὲ B T: μὴ V Stobaeus
 a 1 καὶ ἡμᾶς T Stobaeus: om. B καὶ νῦν Stobaeus: καινῶ B T
 b 5 γε T Stobaeus: om. B b 6 δ'] δὴ malit Heindorf c 4 γενό-
 μενον post δεῖσθαι B T Stobaeus: post εὐθὺς transp. Badham

ἕως ἂν τελευτήσῃ, καὶ μετὰ ταῦτα ἔλθον παρὰ Μούσας 5
 ἀπαγγέλλειν τίς τίνα αὐτῶν τιμᾶ τῶν ἐνθάδε. Τερψιχόρα
 μὲν οὖν τοὺς ἐν τοῖς χοροῖς τετιμηκότας αὐτὴν ἀπαγγέλ-
 λουτες ποιούσι προσφιλεστέρους, τῇ δὲ Ἐρατοῖ τοὺς ἐν τοῖς d —
 ἐρωτικοῖς, καὶ ταῖς ἄλλαις οὕτως, κατὰ τὸ εἶδος ἐκάστης
 τιμῆς· τῇ δὲ πρεσβυτάτῃ Καλλιόπῃ καὶ τῇ μετ' αὐτὴν
 Οὐρανίᾳ τοὺς ἐν φιλοσοφίᾳ διάγοντάς τε καὶ τιμῶντας τὴν
 ἐκείνων μουσικὴν ἀγγέλλουσιν, αἱ δὲ μάλιστα τῶν Μουσῶν 5
 περὶ τε οὐρανὸν καὶ λόγους οὔσαι θεῖους τε καὶ ἀνθρωπίνους
 ἰᾶσιν καλλίστην φωνήν. πολλῶν δὲ οὖν ἕνεκα λεκτέον τι
 καὶ οὐ καθευδητέον ἐν τῇ μεσημβρίᾳ.

ΦΑΙ. Λεκτέον γὰρ οὖν.

ΣΩ. Οὐκοῦν, ὅπερ νῦν προυθέμεθα σκέψασθαι, τὸν λόγον e
 ὅπῃ καλῶς ἔχει λέγειν τε καὶ γράφειν καὶ ὅπῃ μὴ, σκεπτέον.

ΦΑΙ. Δῆλον.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν οὐχ ὑπάρχειω δεῖ τοῖς εὖ γε καὶ καλῶς
 ῥηθησομένοις τὴν τοῦ λέγοντος διάνοιαν εἰδυῖαν τὸ ἀληθές 5
 ὧν ἂν ἐρεῖν περὶ μέλλῃ;

ΦΑΙ. Οὕτωςι περὶ τούτου ἀκήκοα, ᾧ φίλε Σώκρατες, οὐκ
 εἶναι ἀνάγκην τῷ μέλλοντι ῥήτορι ἔσεσθαι τὰ τῷ ὄντι δίκαια 260
 μαυθάνειν ἀλλὰ τὰ δόξαντ' ἂν πλήθει οἷπερ δικάσουσιν,
 οὐδὲ τὰ ὄντως ἀγαθὰ ἢ καλὰ ἀλλ' ὅσα δόξει· ἐκ γὰρ τούτων
 εἶναι τὸ πείθειν ἀλλ' οὐκ ἐκ τῆς ἀληθείας.

ΣΩ. “Οὔτοι ἀπόβλητον ἔπος” εἶναι δεῖ, ᾧ Φαῖδρε, 5
 ὃ ἂν εἴπωσι σοφοί, ἀλλὰ σκοπεῖν μὴ τι λέγωσι· καὶ δὴ
 καὶ τὸ νῦν λεχθὲν οὐκ ἀφετέον.

ΦΑΙ. Ὅρθῶς λέγεις.

ΣΩ. Ὡδε δὴ σποπῶμεν αὐτό.

ΦΑΙ. Πῶς;

10

c6 τερψιχόρα BT Stobaeus: τερψιχόρη vulg. d3 μετ' αὐτὴν
 B Stobaeus: μετὰ ταύτην T d7 ἰασιν B: ἰασιν T (corr. t:
 πέμπουσι suprascr. b) δὴ οὖν ἕνεκα W: δὴ οὐνεκεν B: δὴ οὖν
 ἕνεκεν T e4 γε B: τε T a5 ᾧ T: ὃ B a6 λέγωσι
 BT: λέγουσι Schaefer

b ΣΩ. Εἴ σε πείθοιμι ἐγὼ πολεμίους ἀμύνειν κτησάμενον ἵππον, ἄμφω δὲ ἵππον ἀγνοοῖμεν, τοσόνδε μέντοι τυγχάνοιμι εἰδὼς περὶ σοῦ, ὅτι Φαῖδρος ἵππον ἡγεῖται τὸ τῶν ἡμέρων ζῶων μέγιστα ἔχον ὄτα—

5 ΦΑΙ. Γελοῖόν γ' ἂν, ὦ Σώκρατες, εἶη.

ΣΩ. Οὐπω γε· ἀλλ' ὅτε δὴ σπουδῇ σε πείθοιμι, συντιθεῖς λόγον ἔπαινον κατὰ τοῦ ὄνου, ἵππον ἐπονομάζω καὶ λέγων ὡς παντὸς ἄξιον τὸ θρέμμα οἴκοι τε κεκτήσθαι καὶ ἐπὶ στρατιᾶς, ἀποπολεμεῖν τε χρήσιμον καὶ πρὸς γ' ἐνεγκεῖν δυνατὸν

c σκευή καὶ ἄλλα πολλὰ ὠφέλιμον.

ΦΑΙ. Παγγέλοιόν γ' ἂν ἤδη εἶη.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν οὐ κρεῖττον γελοῖον καὶ φίλον ἢ δεινόν τε καὶ ἐχθρόν [εἶναι ἢ φίλον];

5 ΦΑΙ. Φαίνεται.

ΣΩ. Ὅταν οὖν ὁ ῥητορικὸς ἀγνοῶν ἀγαθὸν καὶ κακόν, λαβὼν πόλιω ὡσαύτως ἔχουσαν πείθη, μὴ περὶ ὄνου σκιᾶς ὡς ἵππου τὸν ἔπαινον ποιούμενος, ἀλλὰ περὶ κακοῦ ὡς ἀγαθοῦ, δόξας δὲ πλήθους μεμελετηκῶς πείση κακὰ πράττειν
10 ἀντ' ἀγαθῶν, ποῖόν τιν' ἄ(ν) οἶε μετὰ ταῦτα τὴν ῥητορικὴν
d καρπὸν ὧν ἔσπειρε θερίζει;

ΦΑΙ. Οὐ πάνυ γε ἐπιεικῆ.)

ΣΩ. Ἄρ' οὖν, ὦ ἀγαθέ, ἀγροικότερον τοῦ δέοντος λελοιδορήκαμεν τὴν τῶν λόγων τέχνην; ἢ δ' ἴσως ἂν εἴποι· “Τί
5 ποτ', ὦ θαυμάσιοι, ληρεῖτε; ἐγὼ γὰρ οὐδέν' ἀγνοοῦντα τάληθες ἀναγκάζω μανθάνειν λέγειν, ἀλλ', εἴ τι ἐμὴ συμβουλή, κτησάμενον ἐκείνο οὕτως ἐμὲ λαμβάνειν· τόδε δ' οὖν μέγα λέγω, ὡς ἄνευ ἐμοῦ τῶ τα ὄντα εἰδοῖσι οὐδέν τι μᾶλλον ἔσται πείθειν τέχνη.

b5 εἶη TW: om. B b6 οὐπω γε T: οὐποτε B δὴ T: om. B
b9 πρὸς γ' ἐνεγκεῖν Thompson: προσενεγκεῖν BT c3 γελοῖον
καὶ φίλον legit Hermias: γελοῖον BT c4 εἶναι ἢ φίλον BT:
non legit Hermias c10 τιν' ἂν Hirschig: τινα BT d1 ὧν
TW: ὧν B d2 γε B: om. T d5 οὐδένα T: οὐδὲν B
d6 εἴ τι B: εἴ τις T ἐμὴ συμβουλή B: ἐμῇ συμβουλή T: ἐμῇ συμ-
βουλή χρήται Stephanus d7 κτησάμενον Vahlen: κτησάμενος BT
λαμβάνειν BT: λαμβάνει al.

ΦΑΙ. Οὐκοῦν δίκαια ἐρεῖ, λέγουσα ταῦτα;

e

ΣΩ. Φημί, ἐὰν οἷ γ' ἐπιόντες αὐτῇ λόγοι μαρτυρῶσιν εἶναι τέχνη. ὥσπερ γὰρ ἀκούειν δοκῶ τινων προσιόντων καὶ διαμαρτυρομένων λόγων, ὅτι ψεύδεται καὶ οὐκ ἔστι τέχνη ἀλλ' ἄτεχνος τριβή· τοῦ δὲ λέγειν, φησὶν ὁ Λάκων, ἔτυμος 5 τέχνη ἄνευ τοῦ ἀληθείας ἦφθαι οὐτ' ἔστιν οὔτε μή ποτε ὕστερον γένηται.

ΦΑΙ. Τούτων δεῖ τῶν λόγων, ὦ Σώκρατες· ἀλλὰ δεῦρο 261 αὐτοὺς παράγων ἐξέταξε τί καὶ πῶς λέγουσιν.

ΣΩ. Πάριτε δῆ, θρέμματα γενναῖα, καλλίπαιδά τε Φαῖδρον πείθετε ὡς ἐὰν μὴ ἱκανῶς φιλοσοφήσῃ, οὐδὲ ἱκανός ποτε λέγειν ἔσται περὶ οὐδενός. ἀποκρινέσθω δὴ ὁ Φαῖδρος. 5

ΦΑΙ. Ἐρωτᾶτε,

ΣΩ. Ἄρ' οὖν οὐ τὸ μὲν ὄλον ἢ ῥητορικὴ ἂν εἴη τέχνη ψυχαγωγία τις διὰ λόγων, οὐ μόνον ἐν δικαστηρίοις καὶ ὅσοι ἄλλοι δημόσιοι σύλλογοι, ἀλλὰ καὶ ἐν ἰδίοις, ἢ αὐτῇ σμικρῶν τε καὶ μεγάλων πέρι, καὶ οὐδὲν ἐντιμότερον τό γε ὀρθὸν περὶ β σπουδαῖα ἢ περὶ φαῦλα γινόμενον; ἢ πῶς σὺ ταῦτ' ἀκήκοας;

ΦΑΙ. Οὐ μὰ τὸν Δί' οὐ παντάπασιν οὕτως, ἀλλὰ μάλιστα μὲν πως περὶ τὰς δίκας λέγεται τε καὶ γράφεται τέχνη, λέγεται δὲ καὶ περὶ δημηγορίας· ἐπὶ πλέον δὲ οὐκ ἀκήκοα. 5

ΣΩ. Ἄλλ' ἢ τὰς Νέστορος καὶ Ὀδυσσέως τέχνας μόνου περὶ λόγων ἀκήκοας, ἃς ἐν Ἰλίῳ σχολάζουτες συνεγραψάτην, τῶν δὲ Παλαμῆδους ἀνήκοος γέγονας;

ΦΑΙ. Καὶ ναὶ μὰ Δί' ἔγωγε τῶν Νέστορος, εἰ μὴ c Γοργίαν Νέστορά τινα κατασκευάζεις, ἢ τινα Θρασύμαχόν τε καὶ Θεόδωρον Ὀδυσσεά.

ΣΩ. Ἴσως. ἀλλὰ γὰρ τούτους ἐῷμεν· σὺ δ' εἰπέ, ἐν

e 5 τοῦ δὲ . . . e 7 γένηται secl. Schleiermacher e 5 φησὶν ὁ Λάκων
secl. Voegelin ἔτυμος τέχνη TW; ἔτοιμος B a 1 δεῖ T: δὴ B
λόγων (ἀκροᾶσθαι) H. Richards a 4 πείθετε T: πείθεται B ὡς
ἐὰν B: ἔως ἂν T b 4 τέχνη T: τέχνη B b 6 καὶ B: τε
καὶ T b 7 περὶ secl. Thompson σχολάζουτες BTW: σχο-
λάζοντε corr. Coisl. c 1 Νέστορος (καὶ Ὀδυσσέως) Herwerden
c 2 κατασκευάζεις T: κατασκευάζης B c 3 τε T: δε B

5 δικαστηρίοις οἱ ἀντίδικοι τί δρῶσιν; οὐκ ἀντιλέγουσιν μέντοι;
ἢ τί φήσομεν;

ΦΑΙ. Τοῦτ' αὐτό.

ΣΩ. Περὶ τοῦ δικαίου τε καὶ ἀδίκου;

ΦΑΙ. Ναί.

10 ΣΩ. Οὐκοῦν ὁ τέχνη τοῦτο δρῶν ποιήσει φανῆναι τὸ
d αὐτὸ τοῖς αὐτοῖς τοτὲ μὲν δίκαιον, ὅταν δὲ βούληται, ἀδίκον;

ΦΑΙ. Τί μήν;

ΣΩ. Καὶ ἐν δημηγορίᾳ δὴ τῇ πόλει δοκεῖν τὰ αὐτὰ τοτὲ
μὲν ἀγαθὰ, τοτὲ δ' αὖ τὰναντία;

5 ΦΑΙ. Οὕτως.

ΣΩ. Τὸν οὖν Ἐλεατικὸν Παλαμήδην λέγοντα οὐκ ἴσμεν
τέχνη, ὥστε φαίνεσθαι τοῖς ἀκούουσι τὰ αὐτὰ ὅμοια καὶ
ἀνόμοια, καὶ ἐν καὶ πολλά, μένοντά τε αὖ καὶ φερόμενα;

ΦΑΙ. Μάλα γε.

10 ΣΩ. Οὐκ ἄρα μόνον περὶ δικαστήριά τέ ἐστὶν ἡ ἀντιλογικὴ
e καὶ περὶ δημηγορίαν, ἀλλ', ὡς ἔοικε, περὶ πάντα τὰ λεγόμενα
μία τις τέχνη, εἴπερ ἔστιν, αὕτη ἂν εἴη, ἣ τις οἶός τ' ἔσται
πᾶν παντὶ ὁμοιοῦν τῶν δυνατῶν καὶ οἷς δυνατόν, καὶ ἄλλου
ὁμοιοῦντος καὶ ἀποκρυπτομένου εἰς φῶς ἄγειν.

5 ΦΑΙ. Πῶς δὴ τὸ τοιοῦτον λέγεις;

ΣΩ. Τῆδε δοκῶ ζητοῦσιν φανείσθαι. ἀπάτη πότερον ἐν
πολὺ διαφέρουσι γίγνεται μᾶλλον ἢ ὀλίγον;

262 ΦΑΙ. Ἐν τοῖς ὀλίγον.

ΣΩ. Ἄλλὰ γε δὴ κατὰ σμικρὸν μεταβαίνων μᾶλλον
λήσεις ἐλθὼν ἐπὶ τὸ ἐναντίον ἢ κατὰ μέγα.

ΦΑΙ. Πῶς δ' οὐ;

5 ΣΩ. Δεῖ ἄρα τὸν μέλλοντα ἀπατήσειν μὲν ἄλλον, αὐτὸν
δὲ μὴ ἀπατήσεσθαι, τὴν ὁμοιότητα τῶν ὄντων καὶ ἀνομοιότητα
ἀκριβῶς διειδέναι.

c 10 τέχνη T: τέχνη B (et mox) d 1 βούληται ἀδικον B:
ἀδικον βούληται pr. T d 7 φαίνεσθαι B T: δοκεῖν φαίνεσθαι vulg.
d 8 μένοντα T: μὲν ὄντα B e 2 ἢ τις corr. Coisl.: ἢ τις T: ἢ τις B
e 3 πᾶν παντὶ T: πᾶμπαν τί B a 2 γε δὴ B: δὴ T: μὴν Galenus

ΦΑΙ. Ἀνάγκη μὲν οὖν.

ΣΩ. Ἡ οὖν οἶός τε ἔσται, ἀλήθειαν ἀγνοῶν ἐκάστου, τὴν τοῦ ἀγνοουμένου ὁμοιότητα σμικρὰν τε καὶ μεγάλην ἐν τοῖς 10 ἄλλοις διαγιγνώσκει;

ΦΑΙ. Ἀδύνατον.

b

ΣΩ. Οὐκοῦν τοῖς παρὰ τὰ ὄντα δοξάζουσι καὶ ἀπατωμένοις δῆλον ὡς τὸ πάθος τοῦτο δι' ὁμοιοτήτων τιῶν εἰσερρή.

ΦΑΙ. Γίγνεται γοῦν οὕτως.

ΣΩ. Ἔστιν οὖν ὅπως τεχνικὸς ἔσται μεταβιβάζειν κατὰ 5 σμικρὸν διὰ τῶν ὁμοιοτήτων ἀπὸ τοῦ ὄντος ἐκάστοτε ἐπὶ τοῦναντίου ἀπάγων, ἢ αὐτὸς τοῦτο διαφεύγειν, ὃ μὴ ἐγνωρικῶς ὃ ἔστιν ἕκαστον τῶν ὄντων;

ΦΑΙ. Οὐ μὴ ποτε.

ΣΩ. Λόγων ἄρα τέχνην, ᾧ ἐταῖρε, ὃ τὴν ἀλήθειαν μὴ c εἰδῶς, δόξας δὲ τεθηρευκῶς, γελοῖαν τινά, ὡς ἔοικε, καὶ ἄτεχνον παρέξεται.

ΦΑΙ. Κινδυνεύει.

ΣΩ. Βούλει οὖν ἐν τῷ Λυσίου λόγῳ ὃν φέρεις, καὶ ἐν 5 οἷς ἡμεῖς εἶπομεν ἰδεῖν τι ὧν φάμεν ἀτέχνων τε καὶ ἐντέχνων εἶναι;

ΦΑΙ. Πάντων γέ που μάλιστα, ὡς νῦν γε ψιλῶς πως λέγομεν, οὐκ ἔχοντες ἱκανὰ παραδείγματα.

ΣΩ. Καὶ μὴν κατὰ τύχην γέ τινα, ὡς ἔοικεν, ἐρρηθήτην 10 τῶ λόγῳ ἔχοντέ τι παράδειγμα, ὡς ἂν ὁ εἰδῶς τὸ ἀληθὲς d προσπαίζων ἐν λόγοις παράγοι τοὺς ἀκούοντας. καὶ ἔγωγε, ᾧ Φαῖδρε, αἰτιῶμαι τοὺς ἐντοπίους θεούς· ἴσως δὲ καὶ οἱ τῶν Μουσῶν προφήται οἱ ὑπὲρ κεφαλῆς ᾧδοὶ ἐπιπεπνευκότες ἂν ἡμῖν εἶεν τοῦτο τὸ γέρας· οὐ γάρ που ἔγωγε τέχνης τινὸς 5 τοῦ λέγειν μέτοχος.)

ΦΑΙ. Ἔστω ὡς λέγεις· μόνον δῆλωσον ὃ φῆς.

ΣΩ. Ἴθι δὴ μοι ἀνάγνωθι τὴν τοῦ Λυσίου λόγου ἀρχήν.

b 5 μεταβιβάζειν T Galenus : μεταβιβάζει B
ἐντέχνων Heindorf : ἀτεχνόν . . . ἐντεχνον B T
τῷ λόγῳ B

c 6 ἀτέχνων . . .
d i τῷ λόγῳ T :

e ΦΑΙ. “Περὶ μὲν τῶν ἐμῶν πραγμάτων ἐπίστασαι, καὶ ὡς νομίζω συμφέρειν ἡμῖν τούτων γενομένων, ἀκήκοας. ἀξιῶ δὲ μὴ διὰ τοῦτο ἀτυχήσαι ὧν δέομαι, ὅτι οὐκ ἐραστῆς ὧν σοῦ τυγχάνω. ὡς ἐκείνοις μὲν τότε μεταμέλει” —

5 ΣΩ. Παῦσαι. τί δὴ οὖν οὗτος ἀμαρτάνει καὶ ἀτεχνον ποιεῖ λεκτέον· ἢ γάρ;

263 ΦΑΙ. Ναί.

ΣΩ. Ἄρ’ οὖν οὐ παντὶ δῆλον τό γε τοιόνδε, ὡς περὶ μὲν ἕνια τῶν τοιούτων ὁμοιοητικῶς ἔχομεν, περὶ δ’ ἕνια στασιωτικῶς;

5 ΦΑΙ. Δοκῶ μὲν ὁ λέγεις μανθάνειν, ἔτι δ’ εἶπέ σαφέστερον.

ΣΩ. Ὅταν τις ὄνομα εἴπη σιδήρου ἢ ἀργύρου, ἄρ’ οὐ τὸ αὐτὸ πάντες διενεώθημεν;

ΦΑΙ. Καὶ μάλα.

10 ΣΩ. Τί δ’ ὅταν δικαίου ἢ ἀγαθοῦ; οὐκ ἄλλος ἄλλη φέρεται, καὶ ἀμφισβητοῦμεν ἀλλήλοις τε καὶ ἡμῖν αὐτοῖς;

ΦΑΙ. Πάνν μὲν οὖν.

b ΣΩ. Ἐν μὲν ἄρα τοῖς συμφωνοῦμεν, ἐν δὲ τοῖς οὔ.

ΦΑΙ. Οὔτω.

ΣΩ. Ποτέρωθι οὖν εὐαπατητότεροί ἐσμεν, καὶ ἢ ῥητορικὴ ἐν ποτέροις μείζον δύναται;

5 ΦΑΙ. Δῆλον ὅτι ἐν οἷς πλανώμεθα.

ΣΩ. Οὐκοῦν τὸν μέλλοντα τέχνην ῥητορικὴν μετιέναι πρῶτον μὲν δεῖ ταῦτα ὁδῶ διηρησθαι, καὶ εἰληφέναι τινα χαρακτῆρα ἑκατέρου τοῦ εἶδους, ἐν ᾧ τε ἀνάγκη τὸ πλήθος πλανᾶσθαι καὶ ἐν ᾧ μή.

c ΦΑΙ. Καλὸν γοῦν ἂν, ὦ Σώκρατες, εἶδος εἴη κατανεσηκῶς ὁ τοῦτο λαβῶν.

ΣΩ. Ἐπειτά γε οἶμαι πρὸς ἑκάστῳ γιγνόμενον μὴ λαυθάνειν ἀλλ’ ὀξέως αἰσθάνεσθαι περὶ οὗ ἂν μέλλῃ ἐρεῖν

5 ποτέρου ὃν τυγχάνει τοῦ γένους.

ο 2 ἡμῖν T: ὑμῖν B
 ὀνομάτων H. Richards
 b 7 δεῖ B: δὴ T
 H. Richards

a 3 τοιούτων B T: ὕντων corr. Coisl.: fort.
 ὁμοιοητικῶς T Galenus: οὐ μόνον ποιητικῶς B
 b 8 πλήθος T: εἶδος B
 c 1 εἶδος addubitat

ΦΑΙ. Τί μήν;

ΣΩ. Τί οὖν; τὸν ἔρωτα πότερον φῶμεν εἶναι τῶν ἀμφισβητησίμων ἢ τῶν μή;

ΦΑΙ. Τῶν ἀμφισβητησίμων δήπου· ἢ οἶε ἂν σοι ἐγχωρήσαι εἰπεῖν ἃ νυνδὴ εἶπες περὶ αὐτοῦ, ὡς βλάβη τέ ἐστι 10 τῷ ἐρωμένῳ καὶ ἐρώντι, καὶ αὐθις ὡς μέγιστον (ὄν) τῶν ἀγαθῶν τυγχάνει;

ΣΩ. Ἄριστα λέγεις· ἀλλ' εἶπε καὶ τόδε—ἐγὼ γάρ τοι d διὰ τὸ ἐνθουσιαστικὸν οὐ πάνυ μέμνημαι—εἰ ὠρισάμην ἔρωτα ἀρχόμενος τοῦ λόγου.

ΦΑΙ. Νῆ Δία ἀμηχάνως γε ὡς σφόδρα,

ΣΩ. Φεῦ, ὄσφ λέγεις τεχνικωτέρας Νύμφας τὰς Ἀχελῷου 5 καὶ Πάνα τὸν Ἑρμοῦ Λυσίου τοῦ Κεφάλου πρὸς λόγους εἶναι. ἢ οὐδὲν λέγω, ἀλλὰ καὶ ὁ Λυσίας ἀρχόμενος τοῦ ἐρωτικοῦ ἠνάγκασεν ἡμᾶς ὑπολαβεῖν τὸν Ἑρωτα ἔν τι τῶν ὄντων ὁ αὐτὸς ἐβουλήθη, καὶ πρὸς τοῦτο ἤδη συνταξάμενος πάντα τὸν e ὕστερον λόγον διεπεράνατο; βούλει πάλιν ἀναγνῶμεν τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ;

ΦΑΙ. Εἰ σοί γε δοκεῖ· ὁ μέντοι ζητεῖς οὐκ ἔστ' αὐτόθι.

ΣΩ. Λέγε, ἵνα ἀκούσω αὐτοῦ ἐκείνου. 5

ΦΑΙ. “ Περὶ μὲν τῶν ἐμῶν πραγμάτων ἐπίστασαι, καὶ ὡς νομίζω συμφέρειν ἡμῖν τούτων γενομένων, ἀκήκοας. ἀξιῶ δὲ μὴ διὰ τοῦτο ἀτυχήσαι ὧν δέομαι, ὅτι οὐκ ἔραστὴς ὦν 264 σοῦ τυγχάνω. ὡς ἐκείνους μὲν τότε μεταμέλει ὧν ἂν εὖ ποιήσωσιν, ἐπειδὴν τῆς ἐπιθυμίας παύσωνται.”—

ΣΩ. Ἡ πολλοῦ δεῖν ἔοικε ποιεῖν ὅδε γε ὃ ζητοῦμεν, ὃς οὐδὲ ἀπ' ἀρχῆς ἀλλ' ἀπὸ τελευτῆς ἐξ ὑπτίας ἀνάπαλις διανεῖν 5 ἐπιχειρεῖ τὸν λόγον, καὶ ἀρχεται ἀφ' ὧν πεπαυμένος ἂν ἤδη

c 9 ἐγχωρήσαι codex Marcianus Galeni: συγχωρήσαι BT c 11 ὄν
addidi auctore Heindorfio (ἀγαθῶν ὧν infra Hirschig) d 4 ὡς T:
om. B d 6 Πάνα] πάντα BT: del. τ bt λόγους T: λόγου B:
λόγον al. e 6 ἐπίστασαι B: ἐπίσταμαι T a 2 τότε T: τὸ
τότε B a 4 ζητοῦμεν ds T: ζητούμενος B a 5 διανεῖν BT:
διανέειν rec. b

ὁ ἔραστῆς λέγοι πρὸς τὰ παιδικά. ἢ οὐδὲν εἶπον, Φαῖδρε, φίλη κεφαλή;

b ΦΑΙ. Ἔστι γέ τοι δῆ, ὦ Σώκρατες, τελευταίη, περὶ οὗ τὸν λόγον ποιεῖται.

ΣΩ. Τί δὲ τᾶλλα; οὐ χύδην δοκεῖ βεβλήσθαι τὰ τοῦ λόγου; ἢ φαίνεται τὸ δεύτερον εἰρημένον ἔκ τινος ἀνάγκης
5 δεύτερον δεῖν τεθῆναι, ἢ τι ἄλλο τῶν ῥηθέντων; ἐμοὶ μὲν γὰρ ἔδοξεν, ὡς μηδὲν εἰδοῖτι, οὐκ ἀγεννῶς τὸ ἐπιὸν εἰρησθαι τῷ γράφοντι· σὺ δ' ἔχεις τινὰ ἀνάγκην λογογραφικὴν ἢ ταῦτα ἐκείνος οὕτως ἐφεξῆς παρ' ἄλληλα ἔθηκεν;

c ΦΑΙ. Χρηστὸς εἶ, ὅτι με ἡγήϊκανὸν εἶναι τὰ ἐκείνου οὕτως ἀκριβῶς διδιδεῖν;

ΣΩ. Ἄλλὰ τότε γε οἶμαί σε φάναι ἄν, δεῖν πάντα λόγον ὡσπερ ζῶον συνεστάναι σῶμά τι ἔχοντα αὐτὸν αἰτοῦ, ὥστε μήτε ἀκέφαλον εἶναι μήτε ἄπουν, ἀλλὰ μέσα τε ἔχειν καὶ
5 ἄκρα, πρέποντα ἀλλήλοις καὶ τῷ ὄλῳ γεγραμμένα.

ΦΑΙ. Πῶς γὰρ οὖν;

ΣΩ. Σκέψαι τοίνυν τὸν τοῦ ἐταίρου σου λόγον εἴτε οὕτως εἴτε ἄλλως ἔχει, καὶ εὐρήσεις τοῦ ἐπιγράμματος οὐδὲν διαφέροντα, ὃ Μίδα τῷ Φρυγί φασίν τινες ἐπιγεγράφθαι.

d ΦΑΙ. Ποῖον τοῦτο, καὶ τί πεπονθός;

ΣΩ. Ἔστι μὲν τοῦτο τόδε—

Χαλκῆ παρθένος εἰμί, Μίδα δ' ἐπὶ σήματι κεῖμαι.
ὄφρ' ἂν ὕδωρ τε νάη καὶ δένδρεα μακρὰ τεθήλη,
5 αὐτοῦ τῆδε μένουσα πολυκλαύτου ἐπὶ τύμβου,
ἀγγελέω παριούσι Μίδας ὅτι τῆδε τέθαπται.

e ὅτι δ' οὐδὲν διαφέρει αὐτοῦ πρῶτον ἢ ὕστατόν τι λέγεσθαι, ἐννοεῖς πον, ὡς ἐγῶμαι.

ΦΑΙ. Σκώπτεις τὸν λόγον ἡμῶν, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Τοῦτον μὲν τοίνυν, ἵνα μὴ σὺ ἄχθη, ἐάσωμεν—)

a 7 ἔραστῆς rec. : ἔρασθεις B T b 5 δεῖν secl. Madvig : δῆ
Schanz b 9 με T : μή B c 3 σῶμά τι t : σώματι B T
c 4 μήτε ἀκέφαλον T : μή το ἀκέφαλον B d 3 μίδα T : μίδα B
e 3 ἡμῶν B : om. T

καίτοι συχνά γε ἔχειν μοι δοκεῖ παραδείγματα πρὸς ἅ τις 5
βλέπων οὐνίαιτ' ἄν, μιμείσθαι αὐτὰ ἐπιχειρῶν μὴ πάνυ τι—
εἰς δὲ τοὺς ἐτέρους λόγους ἴωμεν. ἦν γάρ τι ἐν αὐτοῖς, ὡς
δοκῶ, προσῆκον ἰδεῖν τοῖς βουλομένοις περὶ λόγων σκοπεῖν.

ΦΑΙ. Τὸ ποῖον δὴ λέγεις;

265

ΣΩ. Ἐναντίω που ἦσθην· ὁ μὲν γὰρ ὡς τῷ ἐρώντι, ὁ δ'
ὡς τῷ μὴ δεῖ χαρίζεσθαι, ἐλεγέτην.

ΦΑΙ. Καὶ μάλ' ἀνδρικῶς.

ΣΩ. Ὡμην σε τάληθες ἐρεῖν, ὅτι μανικῶς· ὁ μέντοι 5
ἐζήτουν ἐστὶν αὐτὸ τοῦτο. μανίαν γάρ τινα ἐφήσαμεν εἶναι
τὸν ἔρωτα. ἦ γάρ;

ΦΑΙ. Ναί.

ΣΩ. Μανίας δέ γε εἶδη δύο, τὴν μὲν ὑπὸ νοσημάτων
ἀνθρωπίνων, τὴν δὲ ὑπὸ θείας ἐξαλλαγῆς τῶν εἰωθότων 10
νομίμων γιγνομένην.

ΦΑΙ. Πάνυ γε.

b

ΣΩ. Τῆς δὲ θείας τεττάρων θεῶν τέτταρα μέρη διελόμενοι,
μαντικὴν μὲν ἐπίπνοιαν Ἀπόλλωνος θέντες, Διονύσου δὲ
τελεστικὴν, Μουσῶν δ' αὖ ποιητικὴν, τετάρτην δὲ Ἀφροδίτης
καὶ Ἔρωτος, ἐρωτικὴν μανίαν ἐφήσαμεν τε ἀρίστην εἶναι, 5
καὶ οὐκ οἶδ' ὅπῃ τὸ ἐρωτικὸν πάθος ἀπεικάζοντες, ἴσως
μὲν ἀληθοῦς τινος ἐφαπτόμενοι, τάχα δ' ἂν καὶ ἄλλοσε
παραφερόμενοι, κεράσαντες οὐ παντάπασιν ἀπίθανον λόγον,
μυθικόν τινα ἕμνον προσεπαίσαμεν μετρίως τε καὶ εὐφήμως c
τὸν ἐμόν τε καὶ σὸν δεσπότην Ἔρωτα, ὦ Φαῖδρε, καλῶν
παίδων ἔφορον.

ΦΑΙ. Καὶ μάλα ἔμοιγε οὐκ ἀηδῶς ἀκοῦσαι.

ΣΩ. Τόδε τοίνυν αὐτόθεν λάβωμεν, ὡς ἀπὸ τοῦ ψέγειν 5
πρὸς τὸ ἐπαινεῖν ἔσχεν ὁ λόγος μεταβῆναι.

ΦΑΙ. Πῶς δὴ οὖν αὐτὸ λέγεις;

ο6 βλέπων (μὲν) . . . μιμείσθαι (δ') Herwerden ο7 ἐτέρους
T: ἐταίρους B b2 τεττάρων θεῶν secl. Schanz b5 τε
BT: om. Stobaeus b8 λόγον corr. Par. 1808: λόγου BT
c4 ἔμοιγε B: ἐμοὶ μὲν T

ΣΩ. Ἐμοὶ μὲν φαίνεται τὰ μὲν ἄλλα τῷ ὄντι παιδιᾷ πεπαῖσθαι· τούτων δέ τινων ἐκ τύχης ῥηθέντων δυοῖν εἰδοῖν,
 d εἰ αὐτοῖν τὴν δύναμιν τέχνη λαβεῖν δύναϊτό τις, οὐκ ἄχαρι.

ΦΑΙ. Τίνων δῆ;

ΣΩ. Εἰς μίαν τε ιδέαν συνορῶντα ἄγειν τὰ πολλαχῆ διεσπαρμένα, ἵνα ἕκαστον ὀριζόμενος δῆλον ποιῆ περὶ οὗ ἂν
 5 αἰεὶ διδάσκειν ἐθέλῃ. ὥσπερ τὰ νυνδὴ περὶ Ἐρωτος—ὃ ἔστιν ὀρισθέν—εἴτ' εὖ εἶτε κακῶς ἐλέχθη, τὸ γοῦν σαφὲς καὶ τὸ αὐτὸ αὐτῷ ὁμολογούμενον διὰ ταῦτα ἔσχεν εἰπεῖν ὁ λόγος.

ΦΑΙ. Τὸ δ' ἕτερον δῆ εἶδος τί λέγεις, ὦ Σώκρατες;

e ΣΩ. Τὸ πάλιν κατ' εἶδη δύνασθαι διατέμνειν κατ' ἄρθρα ἢ πέφυκεν, καὶ μὴ ἐπιχειρεῖν καταγνύναι μέρος μηδέν, κακοῦ μαγείρου τρόπῳ χρώμενον· ἀλλ' ὥσπερ ἄρτι τῷ λόγῳ τὸ μὲν ἄφρον τῆς διανοίας ἐν τι κοινῇ εἶδος ἐλαβέτην, ὥσπερ
 266 δὲ σώματος ἐξ ἑνὸς διπλᾶ καὶ ὁμώνυμα πέφυκε, σκαιά, τὰ δὲ δεξιὰ κληθέντα, οὕτω καὶ τὸ τῆς παρανοίας ὡς (ἐν) ἐν ἡμῖν πεφυκὸς εἶδος ἠγησαμένῳ τῷ λόγῳ, ὁ μὲν τὸ ἐπ' ἀριστερὰ τεμνόμενος μέρος, πάλιν τοῦτο τέμνων οὐκ ἐπανῆκεν πρὶν ἐν
 5 αὐτοῖς ἐφευρῶν ὀνομαζόμενον σκαιόν τινα ἔρωτα ἐλοιδώρησεν μάλ' ἐν δίκῃ, ὁ δ' εἰς τὰ ἐν δεξιᾷ τῆς μανίας ἀγαγὼν ἡμᾶς, ὁμώνυμον μὲν ἐκεῖνῳ, θεῖον δ' αὖ τινα ἔρωτα ἐφευρῶν καὶ
 b προτεινόμενος ἐπήνεσεν ὡς μεγίστων αἴτιον ἡμῖν ἀγαθῶν.

ΦΑΙ. Ἀληθέστατα λέγεις.

ΣΩ. Τούτων δὴ ἔγωγε αὐτός τε ἔραστής, ὦ Φαῖδρε, τῶν διαιρέσεων καὶ συναγωγῶν, ἵνα οἷός τε ὦ λέγειν τε καὶ
 5 φρονεῖν· ἐάν τέ τι' ἄλλον ἠγήσωμαι δυνατὸν εἰς ἐν καὶ ἐπὶ

c8 παιδιᾷ T: παιδία B c9 πεπαῖσθαι T: πεπέσθαι B τινῶν
 . . . ῥηθέντων] τι νῦν . . . ῥηθέν τὸ τοῖν Badham εἰδοῖν] εἰδῶν
 Galenus d1 αὐτοῖν BT: αὐτῶν vulg. d5 τὰ BT: τὸ Schanz
 d8 δῆ T: μὴ B e1 κατ' BT: καὶ τὰ Madvig διατέμνειν T
 Stobaeus Galenus: τέμνειν B a1 σώματος BT: σώματι Stobaeus
 πέφυκε σκαιά T Stobaeus: πέφυκες· καὶ ἂ B τὰ δὲ Stobaeus:
 τὰδε ἢ BT a2 παρανοίας BT: παροινίας Stobaeus ἐν ἐν
 Heindorf: ἐν BT: ἐν al.: om. Stobaeus ἡμῖν T Stobaeus: ἡμῖν B
 a3 τὸ BT: om. Stobaeus a4 ἐπανῆκεν BT: ἀνήκεν Stobaeus
 ἐν αὐτοῖς BT: ἐαυτοῖς Stobaeus a7 καὶ secl. Badham

πολλὰ πεφυκόθ' ὄραν, τοῦτον διώκω “κατόπισθε μετ' ἴχνιον ὥστε θεοῖο.” καὶ μέντοι καὶ τοὺς δυναμένους αὐτὸ δρᾶν εἰ μὲν ὀρθῶς ἢ μὴ προσαγορεύω, θεὸς οἶδε, καλῶ δὲ οὖν μέχρι τοῦδε διαλεκτικούς. τὰ δὲ νῦν παρὰ σοῦ τε καὶ c
Λυσίου μαθόντας εἶπέ τί χρῆ καλεῖν· ἢ τοῦτο ἐκεῖνό ἐστιν ἢ λόγων τέχνη, ἢ Θρασύμαχός τε καὶ οἱ ἄλλοι χρώμενοι σοφοὶ μὲν αὐτοὶ λέγειν γεγόνασιν, ἄλλους τε ποιούσιν, οἳ ἂν δωροφορεῖν αὐτοῖς ὡς βασιλεῦσιν ἐθέλωσιν; 5

ΦΑΙ. Βασιλικοὶ μὲν ἄνδρες, οὐ μὲν δὴ ἐπιστήμονές γε ὦν ἐρωτᾷς. ἀλλὰ τοῦτο μὲν τὸ εἶδος ὀρθῶς ἔμοιγε δοκεῖς καλεῖν, διαλεκτικὸν καλῶν· τὸ δὲ ῥητορικὸν δοκεῖ μοι διαφεύγειν ἔθ' ἡμᾶς.

ΣΩ. Πῶς φῆς; καλὸν πού τι ἂν εἴη, ὃ τούτων ἀπο- d
λειφθὲν ὅμως τέχνη λαμβάνεται; πάντως δ' οὐκ ἀτιμαστέον αὐτὸ σοί τε καὶ ἐμοί, λεκτέον δὲ τί μέντοι καὶ ἔστι τὸ λειπόμενον τῆς ῥητορικῆς.

ΦΑΙ. Καὶ μάλα που συχνά, ὦ Σώκρατες, τά γ' ἐν τοῖς 5
βιβλίοις τοῖς περὶ λόγων τέχνης γεγραμμένοις.

ΣΩ. [Καὶ] καλῶς γε ὑπέμνησας. προοίμιον μὲν οἶμαι πρῶτον ὡς δεῖ τοῦ λόγου λέγεσθαι ἐν ἀρχῇ· ταῦτα λέγεις —ἢ γάρ;—τὰ κομψὰ τῆς τέχνης;

ΦΑΙ. Ναί. e

ΣΩ. Δεύτερον δὲ δὴ διήγησίν τινα μαρτυρίας τ' ἐπ' αὐτῇ, τρίτον τεκμήρια, τέταρτον εἰκότα· καὶ πίστωσιν οἶμαι καὶ ἐπιπίστωσιν λέγειν τὸν γε βέλτιστον λογοδαί-
δαλον Βυζάντιον ἄνδρα. 5

ΦΑΙ. Τὸν χρηστὸν λέγεις Θεόδωρον;

ΣΩ. Τί μῆν; καὶ ἔλεγχόν γε καὶ ἐπεξέλεγχου ὡς 267
ποιητέον ἐν κατηγορίᾳ τε καὶ ἀπολογίᾳ. τὸν δὲ κάλλιστον

b 7 πεφυκόθ' πεφυκός B T Stobaeus: πεφυκότα vulg. b 9 ἢ μὴ
T: εἰ μὴ B c 1 δὲ νῦν B: νῦν δὲ T c 2 μαθόντας B: μαθόντες T:
μαθόντα H. Richards c 6 ἄνδρες Bekker: ἄνδρες B T c 7 τὸ T:
om. B d 7 καὶ secl. Hirschig d 8 ἐν ἀρχῇ T: ἐπ' ἀρχῇ B:
secl. ci. Schanz e 4 λογοδαίδαλον T (et legit Cicero): λόγον
δαίδαλον B: λόγων Δαίδαλον Winckelmann

Πάριον Εὐνήν ἑς μέσον οὐκ ἄγομεν, ὃς ὑποδήλωσίν τε
 πρῶτος ἦῤυρεν καὶ παρεπαίνους—οἱ δ' αὐτὸν καὶ παραψό-
 5 γους φασὶν ἐν μέτρῳ λέγειν μνήμης χάρις—σοφὸς γὰρ ἀνήρ.
 Τεισίαν δὲ Γοργίαν τε ἐάσομεν εὐδῆν, οἱ πρὸ τῶν ἀληθῶν
 τὰ εἰκότα εἶδον ὡς τιμητέα μᾶλλον, τὰ τε αὖ σμικρὰ μεγάλα
 καὶ τὰ μεγάλα σμικρὰ φαίνεσθαι ποιούσιν διὰ ῥώμην λόγου,
 b καινὰ τε ἀρχαίως τὰ τ' ἐναντία καινῶς, συντομίαν τε λόγων
 καὶ ἄπειρα μήκη περὶ πάντων ἀνηῤυρον; ταῦτα δὲ ἀκούων
 ποτέ μου Πρόδικος ἐγέλασεν, καὶ μόνος αὐτὸς ἠῤυρθέναί ἔφη
 ὦν δεῖ λόγων τέχνην· δεῖν δὲ οὔτε μακρῶν οὔτε βραχέων
 5 ἀλλὰ μετρίων.

ΦΑΙ. Σοφώτατά γε, ὦ Πρόδικε.

ΣΩ. Ἰππίαν δὲ οὐ λέγομεν; οἶμαι γὰρ ἂν σύμψηφον
 αὐτῷ καὶ τὸν Ἡλείου ξένου γενέσθαι.

ΦΑΙ. Τί δ' οὔ;

10 ΣΩ. Τὰ δὲ Πῶλου πῶς φράσωμεν αὐ μουσεῖα λόγων—ὡς
 c διπλασιολογίαν καὶ γνωμολογίαν καὶ εἰκονολογίαν
 —ὀνομάτων τε Λικυμνίων ἃ ἐκείνῳ ἐδωρήσατο πρὸς ποιήσιν
 εὐπετίας;

ΦΑΙ. Πρωταγόρεια δέ, ὦ Σώκρατες, οὐκ ἦν μέντοι
 5 τοιαῦτ' ἄττα;

ΣΩ. Ὅρθοέπειά γέ τις, ὦ παῖ, καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ
 καλά· τῶν γε μὴν οἰκτρογόνων ἐπὶ γῆρας καὶ πενίαν
 ἐλκομένων λόγων κεκρατηθέναί τέχνη μοι φαίνεται τὸ τοῦ
 Χαλκηδονίου σθένος, ὀργίσει τε αὐ πολλοὺς ἅμα δεινὸς ἀνήρ
 d γέγονεν, καὶ πάλιν ὀργισμένοις ἐπάδων κηλεῖν, ὡς ἔφη
 διαβάλλειν τε καὶ ἀπολύσασθαι διαβολὰς ὄθενδὴ κράτιστος.

a 3 ἑς B: εἰς T a 5 ἀνήρ Bekker: ἀνὴρ BT a 6 δὲ in
 ras. T b 4 τέχνην BT: τέχνη Stephanus δεῖν corr. Par. 1808:
 δεῖν B T b 7-8 ἰππίαν . . . τὸν Ἡλείου T: ἰππέαν . . . τὸν Ἡλίον B
 b 10 φράσωμεν B: φράσομεν T: (οὔ) φράσομεν Schanz ὡς B: ὅς T
 c 2 Λικυμνίων Ast ἃ ἐκείνῳ ἐδωρήσατο secl. Ast πρὸς ποιήσιν
 BT: προσεποίησεν Cornarius c 3 εὐπετίας BT: εὐπέειαν Schanz
 c 9 Καλχηδονίου Herwerden ὀργίσει τε T: ὀργίσαιτο B ἀνήρ
 Bekker: ἀνὴρ BT d 2 ὄθεν δὴ Par. 1808: ὄθεν δεῖ B T

τὸ δὲ δὴ τέλος τῶν λόγων κοινῇ πᾶσιν ἔοικε συνδεδογμένον εἶναι, ᾧ τινες μὲν ἐπάνοδον, ἄλλοι δ' ἄλλο τίθενται ὄνομα.

ΦΑΙ. Τὸ ἐν κεφαλαίῳ ἕκαστα λέγεις ὑπομῆσαι ἐπὶ 5
τελευτῆς τοὺς ἀκούοντας περὶ τῶν εἰρημένων;

ΣΩ. Ταῦτα λέγω, καὶ εἴ τι σὺ ἄλλο ἔχεις εἰπεῖν λόγων
τέχνης πέρι.

ΦΑΙ. Σμικρά γε καὶ οὐκ ἄξια λέγειν.

ΣΩ. Ἐὼμεν δὴ τά γε σμικρά· ταῦτα δὲ ὑπ' αὐγὰς μᾶλλον 268
ἴδωμεν, τίνα καὶ πότ' ἔχει τὴν τῆς τέχνης δύναμιν.

ΦΑΙ. Καὶ μάλα ἐρρωμένην, ᾧ Σώκρατες, ἐν γε δὴ
πλήθους συνδόοις.

ΣΩ. Ἐχει γάρ. ἀλλ', ᾧ δαιμόνιε, ἰδὲ καὶ σὺ εἰ ἄρα καὶ 5
σοὶ φαίνεται διεστηκὸς αὐτῶν τὸ ἡτριον ὥσπερ ἐμοί.

ΦΑΙ. Δείκνυε μόνον.

ΣΩ. Εἰπέ δὴ μοι· εἴ τις προσελθὼν τῷ ἐταίρῳ σου
'Ερυσιμάχῳ ἢ τῷ πατρὶ αὐτοῦ Ἄκουμενῶ εἴποι ὅτι “Ἐγὼ
ἐπίσταμαι τοιαῦτ' ἅττα σώμασι προσφέρειν, ὥστε θερμαίνειν 10
τ' ἐὰν βούλωμαι καὶ ψύχειν, καὶ ἐὰν μὲν δόξῃ μοι, ἐμεῖν b
ποιεῖν, ἐὰν δ' αὖ, κάτω διαχωρεῖν, καὶ ἄλλα πάμπολλα
τοιαῦτα· καὶ ἐπιστάμενος αὐτὰ ἀξιώ ἱατρικὸς εἶναι καὶ
ἄλλον ποιεῖν ᾧ ἂν τὴν τούτων ἐπιστήμην παραδῶ,” τί ἂν
οἶε ἀκούσαντας εἰπεῖν;

ΦΑΙ. Τί δ' ἄλλο γε ἢ ἐρέσθαι εἰ προσεπίσταται καὶ
οὔστινας δεῖ καὶ ὁπότε ἕκαστα τούτων ποιεῖν, καὶ μέχρι
ὁπόσου;

ΣΩ. Εἰ οὖν εἴποι ὅτι “Οὐδαμῶς· ἀλλ' ἀξιώ τὸν ταῦτα
παρ' ἐμοῦ μαθόντα αὐτὸν οἶόν τ' εἶναι [ποιεῖν] ἢ ἐρωτᾷς;” c

ΦΑΙ. Εἰπεῖν ἂν οἶμαι ὅτι μαίνεται ἄνθρωπος, καὶ ἐκ

d 4 τίθενται T: τιθέντες B a 1 ὑπ' αὐγὰς μᾶλλον TW: ὑπαύγασμα
καλὸν B a 2 πότ' BT: ποτ' vulg. a 8 εἰπέ T b: εἴπερ pr. B
a 9 Ἄκουμενῶ] ἀκουμένῳ BT a 10 σώμασι BT: σώματι V
b 1 μὲν T: μὴ B (in ras.) b 3 ἐπιστάμενος b: ἐπισταμένους BT
ἱατρικὸς B: ἱατρὸς T b 6 δ' ἄλλο γε T: γε ἄλλο B c 1 ποιεῖν
secl. Buttman: ἐπατεῖν Schleiermacher c 2 εἰπεῖν scripsi:
εἴποιεν Stephanus: εἴποι BT ἄνθρωπος Bekker: ἄνθρωπος BT

βιβλίου ποθὲν ἀκούσας ἢ περιτυχῶν φαρμακίοις ἰατροῦς οἶται γεγενῆσθαι, οὐδὲν ἐπαίων τῆς τέχνης.

- 5 ΣΩ. Τί δ' εἰ Σοφοκλεῖ αὐτὸ προσελθὼν καὶ Εὐριπίδῃ τις λέγοι ὡς ἐπίσταται περὶ σμικροῦ πράγματος ῥήσεις παμμήκειαι ποιεῖν καὶ περὶ μεγάλου πάνυ σμικράς, ὅταν τε βούληται οἰκτράς, καὶ τούναντίον αὐτὸ φοβερὰς καὶ ἀπειλητικὰς ὅσα τ' **d** ἄλλα τοιαῦτα, καὶ διδάσκων αὐτὰ τραγωδίας ποιῆσιν οἶται παραδιδόναι;

ΦΑΙ. Καὶ οὗτοι ἄν, ὦ Σώκρατες, οἶμαι καταγελῶεν εἶ τις οἶται τραγωδίαν ἄλλο τι εἶναι ἢ τὴν τούτων σύστασιν **5** πρέπουσαν ἀλλήλοις τε καὶ τῷ ὄλῳ συνισταμένην.

- ΣΩ. Ἄλλ' οὐκ ἂν ἀγροίκως γε οἶμαι λοιδορήσειαν, ἀλλ' ὥσπερ ἂν μουσικὸς ἐντυχῶν ἀνδρὶ οἰομένῳ ἁρμονικῶ εἶναι, ὅτι δὴ τυγχάνει ἐπιστάμενος ὡς οἶόν τε ὀξύτατην καὶ βαρυν- **e** τάτην χορδὴν ποιεῖν, οὐκ ἀγρίως εἶποι ἄν. “ᾠ μοχθηρῆ, μελαγχολᾶς,” ἀλλ' ἅτε μουσικὸς ὢν πρῶτον ὅτι “ᾠ ἄριστε, ἀνάγκη μὲν καὶ ταῦτ' ἐπίστασθαι τὸν μέλλοντα ἁρμονικὸν ἔσεσθαι, οὐδὲν μὴν κωλύει μηδὲ σμικρὸν ἁρμονίας **5** ἐπατεῖν τὸν τὴν σὴν ἕξιν ἔχοντα· τὰ γὰρ πρὸ ἁρμονίας ἀναγκαῖα μαθήματα ἐπίστασαι ἀλλ' οὐ τὰ ἁρμονικά.”

ΦΑΙ. Ὅρθότατά γε.

- 269** ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ ὁ Σοφοκλῆς τὸν σφισιν ἐπιδεικνύμενον τὰ πρὸ τραγωδίας ἂν φαίη ἀλλ' οὐ τὰ τραγικά, καὶ ὁ Ἀκου- μενὸς τὰ πρὸ ἱατρικῆς ἀλλ' οὐ τὰ ἱατρικά.

ΦΑΙ. Παντάπασι μὲν οὖν.

- 5** ΣΩ. Τί δὲ τὸν μελίγηρυν Ἄδραστον οἰόμεθα ἢ καὶ Περικλέα, εἰ ἀκούσειαν ὢν νυνδὴ ἡμεῖς διήμεν τῶν παγκάλων τεχνημάτων—βραχυλογιῶν τε καὶ εἰκονολογιῶν καὶ ὅσα ἄλλα διελθόντες ὑπ' αὐγὰς ἔφαμεν εἶναι σκεπτέα—πότερον **b** χαλεπῶς ἂν αὐτούς, ὥσπερ ἐγὼ τε καὶ σύ, ὑπ' ἀγροικίας

c8 αὐτὸ W: καὶ αὐτὸ BT ὅσα τὰλλα (sic) τοιαῦτα καὶ διδάσκων
T: καὶ ὅσα τὰλλα (sic) τοιαῦτα διδάσκων B d5 πρέπουσαν T:
τρέπουσαν B d6 γε B: τε T e1 ἀγροίκως Osann e5 πρὸ
t: πρὸς BT a5 οἰόμεθ' (ἂν) Hirschig a8 αὐγὰς T: αὐτὰς B

ρήμά τι εἰπεῖν ἀπαίδευτον εἰς τοὺς ταῦτα γεγραφότας τε καὶ διδάσκοντας ὡς ῥητορικὴν τέχνην, ἣ ἄτε ἡμῶν ὄντας σοφωτέρους κἂν νῶν ἐπιπληῆσαι εἰπόντας· “ὦ Φαῖδρέ τε καὶ Σώκρατες, οὐ χρὴ χαλεπαίνειν ἀλλὰ συγγιγνώσκειν, εἴ τινες μὴ ἐπιστάμενοι διαλέγεσθαι ἀδύνατοι ἐγένοντο ὀρίσασθαι τί ποτ' ἔστιν ῥητορικὴ, ἐκ δὲ τούτου τοῦ πάθους τὰ πρὸ τῆς τέχνης ἀναγκαῖα μαθήματα ἔχοντες ῥητορικὴν ᾤήθησαν ἠύρηκέναι, καὶ ταῦτα δὴ διδάσκοντες ἄλλους ἡγοῦνται σφισιν τελέως ῥητορικὴν δεδιδάχθαι, τὸ δὲ ἕκαστα τούτων πιθανῶς λέγειν τε καὶ τὸ ὄλον συνίστασθαι, οὐδὲν ἔργον (ὄν), αὐτοὺς δεῖν παρ' ἑαυτῶν τοὺς μαθητάς σφων πορίζεσθαι ἐν τοῖς λόγοις”.

ΦΑΙ. Ἄλλὰ μὴν, ὦ Σώκρατες, κινδυνεύει γε τοιοῦτόν τι εἶναι τὸ τῆς τέχνης ἦν οὔτοι οἱ ἄνδρες ὡς ῥητορικὴν διδάσκουσίν τε καὶ γράφουσιν, καὶ ἔμοιγε δοκεῖς ἀληθῆ εἰρηκέναι· ἀλλὰ δὴ τὴν τοῦ τῷ ὄντι ῥητορικοῦ τε καὶ πιθανοῦ τέχνην πῶς καὶ πόθεν ἂν τις δύναιτο πορίσασθαι;

ΣΩ. Τὸ μὲν δύνασθαι, ὦ Φαῖδρε, ὥστε ἀγωνιστὴν τέλει γενέσθαι, εἰκόσ—ἴσως δὲ καὶ ἀναγκαῖον—ἔχειν ὡς περ τἄλλα· εἰ μὲν σοι ὑπάρχει φύσει ῥητορικῶ εἶναι, ἔση ῥήτωρ ἐλλόγιμος, προσλαβὼν ἐπιστήμην τε καὶ μελέτην, ὅτου δ' ἂν ἐλλείπῃς τούτων, ταύτη ἀτελής ἔση. ὅσον δὲ αὐτοῦ τέχνη, οὐχ ἢ Λυσίας τε καὶ Θρασύμαχος πορεύεται δοκεῖ μοι φαίνεσθαι ἢ μέθοδος.

ΦΑΙ. Ἄλλὰ πῆ δῆ;

ΣΩ. Κινδυνεύει, ὦ ἄριστε, εἰκότως ὁ Περικλῆς πάντων τελεώτατος εἰς τὴν ῥητορικὴν γενέσθαι.

ΦΑΙ. Τί δῆ;

ΣΩ. Πᾶσαι ὅσαι μεγάλαι τῶν τεχνῶν προσδέονται

b₂ ῥήμά τι T: ῥήματι B b₇ ῥητορικὴ B: ἡ ῥητορικὴ T
 c₃ οὐδὲν ἔργον ὄν Heindorf: οὐδὲν ἔργον BT: ὡς οὐδὲν ἔργον ὄν Hermias c₄ σφων] ἐφῶν B: σφῶν T c₆ γε T: om. B
 c₈ δοκεῖς T: δοκεῖ B d₄ ῥητορικῶ T: ῥητορικὸς B d₅ ὅτου BT: ὅπου Aldina d₆ ἐλλείπῃς T Aristides: ἐλλίπῃς B ἀτελής T: ἀτελὲς B d₇ Λυσίας] Gorgias Ficinus: Τισίας Schaefer

270 ἄδολεσχίας καὶ μετεωρολογίας φύσεως περί· τὸ γὰρ ὑψη-
 λόνουν τοῦτο καὶ πάντα τελεσιουργὸν ἔοικεν ἐντεῦθεν ποθεῖν
 εἰσιέναι. ὃ καὶ Περικλῆς πρὸς τῷ εὐφύης εἶναι ἐκτήσατο·
 προσπεσῶν γὰρ οἶμαι τοιούτῳ ὄντι Ἀναξαγόρα, μετεωρο-
 5 λογίας ἐμπλησθεὶς καὶ ἐπὶ φύσιν νοῦ τε καὶ διανοίας ἀφικό-
 μενος, ὦν δὴ περί τὸν πολλὸν λόγον ἐποιεῖτο Ἀναξαγόρας,
 ἐντεῦθεν εἴλκυσεν ἐπὶ τὴν τῶν λόγων τέχνην τὸ πρόσφορον
 αὐτῇ.

ΦΑΙ. Πῶς τοῦτο λέγεις;

b ΣΩ. Ὁ αὐτὸς που τρόπος τέχνης ἱατρικῆς ὅσπερ καὶ
 ῥητορικῆς.

ΦΑΙ. Πῶς δὴ;

ΣΩ. Ἐν ἀμφοτέραις δεῖ διελέσθαι φύσιν, σώματος μὲν
 5 ἐν τῇ ἑτέρᾳ, ψυχῆς δὲ ἐν τῇ ἑτέρᾳ, εἰ μέλλεις, μὴ τριβῆ
 μόνον καὶ ἐμπειρία ἀλλὰ τέχνη, τῷ μὲν φάρμακα καὶ τροφήν
 προσφέρων ὑγίειαν καὶ ῥώμην ἐμποιήσεις, τῇ δὲ λόγους τε
 καὶ ἐπιτηδεύσεις νομίμους πειθῶ ἦν ἂν βούλη καὶ ἀρετὴν
 παραδώσεις.

10 ΦΑΙ. Τὸ γοῦν εἰκός, ὦ Σώκρατες, οὕτως.

c ΣΩ. Ψυχῆς οὖν φύσιν ἀξίως λόγου κατανοῆσαι οἶει
 δυνατὸν εἶναι ἄνευ τῆς τοῦ ὄλου φύσεως;

ΦΑΙ. Εἰ μὲν Ἴπποκράτει γε τῷ τῶν Ἀσκληπιαδῶν
 δεῖ τι πιθέσθαι, οὐδὲ περὶ σώματος ἄνευ τῆς μεθόδου
 5 ταύτης.

ΣΩ. Καλῶς γάρ, ὦ ἑταῖρε, λέγει· χρὴ μέντοι πρὸς τῷ
 Ἴπποκράτει τὸν λόγον ἐξετάζοντα σκοπεῖν εἰ συμφωνεῖ.

ΦΑΙ. Φημί.

ΣΩ. Τὸ τοίνυν περὶ φύσεως σκόπει τί ποτε λέγει Ἴππο-
 10 κράτης τε καὶ ὁ ἀληθὴς λόγος. ἄρ' οὐχ ὧδε δεῖ διανοεῖσθαι

a 2 καὶ B: καὶ τὸ T τελεσιουργὸν B Plutarchus: τελεσιουργικὸν
 T: τελεσιεργον Badham a 4 τοιούτῳ T: τῷ B a 5 διανοίας
 V Aristides: ἀνοίας BT: ἐννοίας al. a 6 ὦν Tb: ὄν pr. B
 b 4 ἐν T: om. B b 7 τῇ δὲ T: τῷ δὲ B c 2 ὄλου TW:
 λόγου B c 3 γε Heindorf: τε BT: om. Galenus τῶν BT:
 om. pr. T c 4 πιθέσθαι T: κείθεσθαι B

περὶ ὄτουσιν φύσεως· πρῶτον μὲν, ἀπλοῦν ἢ πολυειδές d
 ἔστιν οὗ περὶ βουλησόμεθα εἶναι αὐτοὶ τεχνικοὶ καὶ ἄλλον
 δυνατοὶ ποιεῖν, ἔπειτα δέ, ἂν μὲν ἀπλοῦν ἦ, σκοπεῖν τὴν
 δύναμιν αὐτοῦ, τίνα πρὸς τί πέφυκεν εἰς τὸ δρᾶν ἔχον ἢ
 τίνα εἰς τὸ παθεῖν ὑπὸ τοῦ, ἔαν δὲ πλείω εἶδη ἔχη, ταῦτα 5
 ἀριθμησάμενον, ὅπερ ἐφ' ἐνός, τοῦτ' ἰδεῖν ἐφ' ἐκάστου, τῷ τί
 ποιεῖν αὐτὸ πέφυκεν ἢ τῷ τί παθεῖν ὑπὸ τοῦ;

ΦΑΙ. Κωδυνεύει, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Ἡ γοῦν ἄνευ τούτων μέθοδος εἰκοίαι ἂν ὥσπερ
 τυφλοῦ πορεία. ἀλλ' οὐ μὴν ἀπεικαστέον τόν γε τέχνη e
 μετιόντα ὅτιοῦν τυφλῷ οὐδὲ κωφῷ, ἀλλὰ δῆλον ὡς, ἂν
 τῷ τις τέχνη λόγους διδῷ, τὴν οὐσίαν δείξει ἀκριβῶς τῆς
 φύσεως τούτου πρὸς ὃ τοὺς λόγους προσοίσει· ἔσται δέ που
 ψυχῇ τοῦτο. 5

ΦΑΙ. Τί μήν;

ΣΩ. Οὐκοῦν ἢ ἀμιλλα αὐτῷ τέταται πρὸς τοῦτο πᾶσα· 271
 πειθῶ γὰρ ἐν τούτῳ ποιεῖν ἐπιχειρεῖ. ἢ γάρ;

ΦΑΙ. Ναί.

ΣΩ. Δῆλον ἄρα ὅτι ὁ Θρασύμαχος τε καὶ ὃς ἂν ἄλλος
 σπουδῇ τέχνην ῥητορικὴν διδῷ, πρῶτον πάσῃ ἀκριβείᾳ γράψει 5
 τε καὶ ποιήσει ψυχὴν ἰδεῖν, πότερον ἐν καὶ ὁμοιον πέφυκεν
 ἢ κατὰ σώματος μορφὴν πολυειδές· τοῦτο γὰρ φαμεν φύσιν
 εἶναι δεικνύναι.

ΦΑΙ. Παντάπασι μὲν οὖν.

ΣΩ. Δεύτερον δέ γε, ὅτῳ τί ποιεῖν ἢ παθεῖν ὑπὸ τοῦ 10
 πέφυκεν.

ΦΑΙ. Τί μήν;

ΣΩ. Τρίτον δὲ δὴ διαταξάμενος τὰ λόγων τε καὶ ψυχῆς b
 γένη καὶ τὰ τούτων παθήματα δίδεισι πᾶσας αἰτίας, προσαρ-
 μόττων ἕκαστον ἕκαστῳ καὶ διδάσκων οἷα οὔσα ὑφ' οἷων

d 5 του T: τοῦδε B d 6 ἀριθμησάμενον Galenus: ἀριθμησάμενος
 BT: ἀριθμησαμένους Stephanus d 7 αὐτὸ recc.: αὐτῷ BT:
 οὕτω V e 1 γε B: om. T e 3 τῷ T: om. B e 4 ὃ T:
 om. B a 10 τι T: om. B b 2 πᾶσας TW: τὰς B

λόγων δι' ἣν αἰτίαν ἐξ ἀνάγκης ἢ μὲν πείθεται, ἢ δὲ
5 ἀπειθεί.

ΦΑΙ. Κάλλιστα γοῦν ἂν, ὡς ἔοικ', ἔχοι οὕτως.

ΣΩ. Οὗτοι μὲν οὖν, ὦ φίλε, ἄλλως ἐνδεικνύμενον ἢ
λεγόμενον τέχνη ποτὲ λεχθήσεται ἢ γραφήσεται οὔτε τι
c ἄλλο οὔτε τοῦτο. ἀλλ' οἱ νῦν γράφοντες, ὧν σὺ ἀκήκοας,
τέχνας λόγων πανούργοί εἰσι καὶ ἀποκρύπτονται, εἰδότες
ψυχῆς περί παγκάλως· πρὶν ἂν οὖν τὸν τρόπον τοῦτον
λέγωσί τε καὶ γράφωσι, μὴ πειθώμεθα αὐτοῖς τέχνη γράφειν.

5 ΦΑΙ. Τίνα τοῦτον;

ΣΩ. Αὐτὰ μὲν τὰ ῥήματα εἰπεῖν οὐκ εὐπετές· ὡς δὲ δεῖ
γράφειν, εἰ μέλλει τεχνικῶς ἔχειν καθ' ὅσον ἐνδέχεται,
λέγειν ἐθέλω.

ΦΑΙ. Λέγε δή.

10 ΣΩ. Ἐπειδὴ λόγου δύναμις τυγχάνει ψυχαγωγία οὔσα,
d τὸν μέλλοντα ῥητορικὸν ἔσεσθαι ἀνάγκη εἰδέναι ψυχὴ ὅσα
εἶδη ἔχει. ἔστιν οὖν τόσα καὶ τόσα, καὶ τοῖα καὶ τοῖα,
ὅθεν οἱ μὲν τοιοῦδε, οἱ δὲ τοιοῦδε γίνονται· τούτων δὲ δὴ
οὕτω διηρημένων, λόγων αὖ τόσα καὶ τόσα ἔστιν εἶδη, τοιούδε
5 ἕκαστον. οἱ μὲν οὖν τοιοῦδε ὑπὸ τῶν τοιῶνδε λόγων
διὰ τήνδε τὴν αἰτίαν ἐς τὰ τοιάδε εὐπειθεῖς, οἱ δὲ τοιοῦδε
διὰ τάδε δυσπειθεῖς· δεῖ δὴ ταῦτα ἰκανῶς νοήσαντα, μετὰ
ταῦτα θεώμενον αὐτὰ ἐν ταῖς πράξεσιν ὄντα τε καὶ πραττό-
e μενα, ὀξέως τῇ αἰσθήσει δύνασθαι ἐπακολουθεῖν, ἢ μηδὲν
εἶναί πω πλέον αὐτῷ ὧν τότε ἤκουεν λόγων συνών. ὅταν
δὲ εἰπεῖν τε ἰκανῶς ἔχη οἷος ὑφ' οἷων πείθεται, παραγιγνό-
μενόν τε δυνατὸς ἢ διαισθανόμενος ἑαυτῷ ἐνδείκνυσθαι ὅτι
272 οὗτός ἐστι καὶ αὕτη ἢ φύσις περὶ ἧς τότε ἦσαν οἱ λόγοι,

b 7 οὔτοι] οὕτω B: οὔτοι T d 3 τοιοῦδε . . . τοιοῦδε T Galenus:
τοῖοι . . . τοιοῦδε B: τοῖοι . . . τοῖοι Hermann δὲ δὴ B: δὲ T
Galenus d 4 οὕτω T Galenus: om. B αὖ τόσα T: αὐτὸς & B
τοιούνδε B T: τοιούνδε δὲ Galenus d 5 μὲν οὖν T Galenus: μὲν B
d 6 ἐς B: εἰς T d 8 αὐτὰ recc.: αὐτὸν B T: αὐτὸ Galeni cod.
Marc. e 1 ἢ μηδὲν εἶναι Galenus: εἰ μὴ εἰδέναι B: ἢ μηδὲ εἰδέναι
T e 2 αὐτῷ B T: αὐτῶν vulg. e 4 τε T Galenus: δὲ B

νῦν ἔργῳ παροῦσά οἱ, ἣ προσοιστέον τούσδε ὧδε τοὺς
 λόγους ἐπὶ τὴν τῶνδε πειθῶ, ταῦτα δ' ἤδη πάντα ἔχοντι,
 προσλαβόντι καιροὺς τοῦ πότε λεκτέον καὶ ἐπισχετέον,
 βραχυλογίας τε αὐτὰ καὶ ἐλεινωλογίας καὶ δεινώσεως ἐκάστων 5
 τε ὅσα ἂν εἶδη μάθη λόγων, τούτων τὴν εὐκαιρίαν τε καὶ
 ἀκαιρίαν διαγνόντι, καλῶς τε καὶ τελέως ἐστὶν ἡ τέχνη
 ἀπειργασμένη, πρότερον δ' οὐ· ἀλλ' ὅτι ἂν αὐτῶν τις
 ἐλλείπει λέγων ἢ διδάσκων ἢ γράφων, φῆ δὲ τέχνη λέγειν, b
 ὁ μὴ πειθόμενος κρατεῖ. “Τί δὴ οὖν; φήσει ἴσως ὁ συγ-
 γραφεύς, ὦ Φαῖδρέ τε καὶ Σώκρατες, δοκεῖ οὕτως; μὴ ἄλλως
 πως ἀποδεκτέον λεγομένης λόγων τέχνης;”

ΦΑΙ. Ἀδύνατόν που, ὦ Σώκρατες, ἄλλως· καίτοι οὐ 5
 σμικρόν γε φαίνεται ἔργον.

ΣΩ. Ἀληθῆ λέγεις. τούτου τοι ἔνεκα χρὴ πάντας τοὺς
 λόγους ἄνω καὶ κάτω μεταστρέφοντα ἐπισκοπεῖν εἴ τις πη
 ῥᾶων καὶ βραχυτέρα φαίνεται ἐπ' αὐτὴν ὁδός, ἵνα μὴ μάτην c
 πολλὴν ἀπίη καὶ τραχεῖαν, ἐξὸν ὀλίγην τε καὶ λείαν. ἀλλ'
 εἴ τινα πη βοήθειαν ἔχεις ἐπακηκοῶς Λυσίου ἢ τινος ἄλλου,
 πειρῶ λέγειν ἀναμιμνησκόμενος.

ΦΑΙ. Ἐνεκα μὲν πείρας ἔχοιμ' ἄν, ἀλλ' οὔτι νῦν γ' 5
 οὕτως ἔχω.

ΣΩ. Βούλει οὖν ἐγὼ τιw εἶπω λόγον ὃν τῶν περὶ ταῦτά
 τινων ἀκήκοα;

ΦΑΙ. Τί μήν;

ΣΩ. Λέγεται γοῦν, ὦ Φαῖδρε, δίκαιον εἶναι καὶ τὸ τοῦ 10
 λύκου εἰπεῖν.

ΦΑΙ. Καὶ σύ γε οὕτω ποίει. d

ΣΩ. Φασὶ τοίνυν οὐδὲν οὕτω ταῦτα δεῖν σεμνύνειν οὐδ'
 ἀνάγειν ἄνω μακρὰν περιβαλλομένους· παντάπασι γάρ, ὃ

a 2 οἱ D: σοι Galenus: om. BT a 3 ταῦτα δ' ἤδη πάντα BT:
 πάντα δὴ ταῦτ' Galenus a 6 ὅσα B Galenus: ὅς T τε καὶ ἀκαιρίαν
 TW Galenus: om. B b 2 φήσει T: φύσει B b 3 μὴ scripsi: ἡ BT
 c 2 ἀπίη BT: ἀνίη Stallbaum: περίη Badham: ἦη Schanz c 3 ἡ
 τινος T: εἴ τινος B c 5 ἔχοιμ' ἄν T: ἔχοιμαν B: λέγοιμ' ἄν Schanz
 c 7 λόγον T: λόγων pr. B c 8 τινων BT: δεινῶν corr. Ven. 184

καὶ κατ' ἀρχὰς εἶπομεν τοῦδε τοῦ λόγου, ὅτι οὐδὲν ἀληθείας
 5 μετέχειν δέοι δικαίων ἢ ἀγαθῶν περὶ πραγμάτων, ἢ καὶ
 ἀνθρώπων γε τοιούτων φύσει ὄντων ἢ τροφῇ, τὸν μέλλοντα
 ἱκανῶς ῥητορικὸν ἔσεσθαι. τὸ παράπαν γὰρ οὐδὲν ἐν τοῖς
 e δικαστηρίοις τούτων ἀληθείας μέλει οὐδενί, ἀλλὰ τοῦ πιθα-
 νοῦ· τοῦτο δ' εἶναι τὸ εἰκός, ᾧ δεῖν προσέχειν τὸν μέλλοντα
 τέχνη ἐρεῖν. οὐδὲ γὰρ αὐτὰ (τὰ) πραχθέντα δεῖν λέγειν ἐνίοτε,
 εἴαν μὴ εἰκότως ἢ πεπραγμένα, ἀλλὰ τὰ εἰκότα, ἐν τε κατη-
 γορία καὶ ἀπολογία, καὶ πάντως λέγοντα τὸ δὴ εἰκὸς διωκτέον
 5 εἶναι, πολλὰ εἰπόντα χαίρειν τῷ ἀληθεῖ· τοῦτο γὰρ διὰ
 273 παντὸς τοῦ λόγου γιγνόμενον τὴν ἅπασαν τέχνην πορίζειν.

ΦΑΙ. Αὐτὰ γε, ὦ Σώκρατες, διελήλυθας ἃ λέγουσιν οἱ
 περὶ τοὺς λόγους τεχνικοὶ προσποιούμενοι εἶναι· ἀνεμνήσθην
 γὰρ ὅτι ἐν τῷ πρόσθεν βραχέως τοῦ τοιούτου ἐφηψάμεθα,
 5 δοκεῖ δὲ τοῦτο πάμμεγα εἶναι τοῖς περὶ ταῦτα.

ΣΩ. Ἄλλὰ μὴν τόν γε Τεισίαν αὐτὸν πεπάτηκας ἀκριβῶς·
 εἰπέτω τοίνυν καὶ τόδε ἡμῖν ὁ Τεισίας, μή τι ἄλλο λέγει
 b τὸ εἰκὸς ἢ τὸ τῷ πλήθει δοκοῦν.

ΦΑΙ. Τί γὰρ ἄλλο;

ΣΩ. Τοῦτο δὴ, ὡς ἔοικε, σοφὸν εὐρῶν ἅμα καὶ τεχνικὸν
 ἔγραψεν ὡς εἴαν τις ἀσθενῆς καὶ ἀνδρικός ἰσχυρὸν καὶ
 5 δειλὸν συγκόψας, ἰμάτιον ἢ τι ἄλλο ἀφελόμενος, εἰς δικα-
 στήριον ἀγῆται, δεῖ δὴ τάληθες μηδέτερον λέγειν, ἀλλὰ τὸν
 μὲν δειλὸν μὴ ὑπὸ μόνου φάναι τοῦ ἀνδρικοῦ συγκεκόφθαι,
 τὸν δὲ τοῦτο μὲν ἐλέγχειν ὡς μόνω ἦσθην, ἐκείνῳ δὲ κατα-
 c χρήσασθαι τῷ Πῶς δ' ἂν ἐγὼ τοιόσδε τοιῶδε ἐπε-
 χείρησα; ὁ δ' οὐκ ἐρεῖ δὴ τὴν ἑαυτοῦ κάκην, ἀλλὰ τι
 ἄλλο ψεύδεσθαι ἐπιχειρῶν τάχ' ἂν ἐλεγχόν πη παραδοίῃ
 τῷ ἀντιδίκῳ. καὶ περὶ τἄλλα δὴ τοιαῦτ' ἅττα ἐστὶ τὰ
 5 τέχνη λεγόμενα. οὐ γάρ, ὦ Φαῖδρε;

d 8 μέλει Stephanus e Ficino : μέλει B T e 2 αὐτὰ τὰ Hein-
 dorf: αὐτὰ B: αὐτὰ T a 4 ἐφηψάμεθα T: ἐψηφισάμεθα B a 6 τισίαν
 T b: τισιν pr. B a 7 λέγειν Par. 1826: λέγει B T b 5 ἢ τι
 T (ex emend.): εἴ τι B

ΦΑΙ. Τί μήν;

ΣΩ. Φεῦ, δεινῶς γ' ἔοικεν ἀποκεκρυμμένην τέχνην ἀνευρεῖν ὁ Τεισίας ἢ ἄλλος ὅστις δὴ ποτ' ὦν τυγχάνει καὶ ὀπόθεν χαίρει ὀνομαζόμενος. ἀτάρ, ὦ ἑταῖρε, τούτῳ ἡμεῖς πότερον λέγωμεν ἢ μὴ —

10

ΦΑΙ. Τὸ ποῖον;

d

ΣΩ. Ὅτι, ὦ Τεισία, πάλαι ἡμεῖς, πρὶν καὶ σὲ παρελθεῖν, τυγχάνομεν λέγοντες ὡς ἄρα τοῦτο τὸ εἶκος τοῖς πολλοῖς δι' ὁμοιότητα τοῦ ἀληθοῦς τυγχάνει ἐγγιγνόμενον· τὰς δὲ ὁμοιότητος ἄρτι διήλθομεν ὅτι πανταχοῦ ὁ τὴν ἀλήθειαν εἰδὼς κάλλιστα ἐπίσταται εὐρίσκειν. ὥστ' εἰ μὲν ἄλλο τι περὶ τέχνης λόγων λέγεις, ἀκούομεν ἄν· εἰ δὲ μὴ, οἷς νυνδὴ διήλθομεν πεισόμεθα, ὡς ἔαν μὴ τις τῶν τε ἀκουσομένων τὰς φύσεις διαριθμήσῃται, καὶ κατ' εἶδη τε διαιρεῖσθαι τὰ ὄντα καὶ μιᾷ ἰδέᾳ δυνατὸς ἢ καθ' ἓν ἕκαστον περιλαμβάνειν, οὐ ποτ' ἔσται τεχνικὸς λόγων πέρι καθ' ὅσον δυνατὸν ἀνθρώπῳ. ταῦτα δὲ οὐ μὴ ποτε κτήσῃται ἀνευ πολλῆς πραγματείας· ἦν οὐχ ἔνεκα τοῦ λέγειν καὶ πράττειν πρὸς ἀνθρώπους δεῖ διαπονεῖσθαι τὸν σώφρονα, ἀλλὰ τοῦ θεοῖς κεχαρισμένα μὲν λέγειν δύνασθαι, κεχαρισμένως δὲ πράττειν τὸ πᾶν εἰς δύναμιν. οὐ γὰρ δὴ ἄρα, ὦ Τεισία, φασὶν οἱ σοφώτεροι ἡμῶν, ὁμοδούλοις δεῖ χαρίζεσθαι μελετᾶν τὸν νοῦν ἔχοντα, ὅτι μὴ πάρεργον, ἀλλὰ δεσπότηαι ἀγαθοῖς τε καὶ ἐξ ἀγαθῶν. ὥστ' εἰ μακρὰ ἢ περίοδος, μὴ θαυμάσῃς· μεγάλων γὰρ ἔνεκα περιτέον, οὐχ ὡς σὺ δοκεῖς. ἔσται μήν, ὡς ὁ λόγος φησὶν, ἔαν τις ἐθέλῃ, καὶ ταῦτα κάλλιστα ἐξ ἐκείνων γιγνόμενα.

5

e

5

274

5

ΦΑΙ. Παγκάλως ἔμοιγε δοκεῖ λέγεσθαι, ὦ Σώκρατες, εἴπερ οἶός τέ τις εἶη.

c 7 γ' T : τ' B
αὐτῷ Thompson

d 8 νῦν δὴ T W : νῦν B
ἡμῶν μὴ vulg.

Heindorf

c 9 τούτῳ B T : τοῦτο corr. Coisl. : fort. τοῦτ'
d 3 τὸ T : om. B

e 9 ἡμῶν Heindorf : ἡ B : ἡμῶν ἢ T :
ἡμῶν μὴ vulg.

a 2 ἢ T : ἢ B

a 3 οὐχ ὧς B T : οὐχ ὧν ci.

a 7 οἶός τε Heindorf : οἶος B : οἶός γε T

- ΣΩ. Ἄλλὰ καὶ ἐπιχειροῦντί τοι τοῖς καλοῖς καλὸν καὶ
b πᾶσχειν ὅτι ἂν τῷ συμβῆ παθεῖν.
 ΦΑΙ. Καὶ μάλα.
 ΣΩ. Οὐκοῦν τὸ μὲν τέχνης τε καὶ ἀτεχνίας λόγων περί
 ἱκανῶς ἐχέτω.
5 ΦΑΙ. Τί μήν;
 ΣΩ. Τὸ δ' εὐπρεπείας δὴ γραφῆς περί καὶ ἀπρεπείας, πῆ
 γιγνόμενον καλῶς ἂν ἔχοι καὶ ὅπη ἀπρεπῶς, λοιπόν. ἦ γάρ;
 ΦΑΙ. Ναί.
 ΣΩ. Οἴσθ' οὖν ὅπη μάλιστα θεῷ χαριῆ λόγων περί
10 πράττων ἢ λέγων;
 ΦΑΙ. Οὐδαμῶς· σὺ δέ;
c ΣΩ. Ἀκοήν γ' ἔχω λέγειν τῶν προτέρων, τὸ δ' ἀληθὲς
 αὐτοὶ ἴσασι. εἰ δὲ τοῦτο εὔροιμεν αὐτοί, ἄρα γ' ἂν ἔθ'
 ἡμῖν μέλοι τι τῶν ἀνθρωπίνων δοξασμάτων;
 ΦΑΙ. Γελοῖον ἦρον· ἀλλ' ἂ φῆς ἀκηκοέναι λέγε.
5 ΣΩ. Ἦκουσα τοίνυν περὶ Ναύκρατιν τῆς Αἰγύπτου γε-
 νέσθαι τῶν ἐκεῖ παλαιῶν τινα θεῶν, οὗ καὶ τὸ ὄρνεον ἱερόν
 ὃ δὴ καλοῦσιν Ἰβιν· αὐτῷ δὲ ὄνομα τῷ δαίμονι εἶναι Θεῦθ.
 τοῦτον δὴ πρῶτον ἀριθμὸν τε καὶ λογισμὸν εὔρειν καὶ
d γεωμετρίαν καὶ ἀστρονομίαν, ἔτι δὲ πεττείας τε καὶ κυβείας,
 καὶ δὴ καὶ γράμματα. βασιλέως δ' αὐτὸς ὄντος Αἰγύπτου
 ὅλης Θαμοῦ περὶ τὴν μεγάλην πόλιν τοῦ ἄνω τόπου ἦν οἱ
 Ἕλληνας Αἰγυπτίας Θήβας καλοῦσι, καὶ τὸν θεὸν Ἄμμωνα,
5 παρὰ τοῦτον ἐλθὼν ὁ Θεῦθ τὰς τέχνας ἐπέδειξεν, καὶ ἔφη
 δεῖν διαδοθῆναι τοῖς ἄλλοις Αἰγυπτίοις· ὁ δὲ ἦρετο ἦντινα
 ἐκάστη ἔχοι ὠφελίαν, διεξιόντος δέ, ὅτι καλῶς ἢ μὴ
e καλῶς δοκοῖ λέγειν, τὸ μὲν ἔψευγεν, τὸ δ' ἐπῆνει. πολλὰ
- b** 1 ὅτι T: ὅτῳ B **b** 6 δὴ . . . ἀπρεπείας om. Stobaeus
b 9 θεῷ Stobaeus: θεῶν BT **c** 3 μέλοι B: μέλλοι T **c** 6 ἱερόν
 Stobaeus Hermias: τὸ ἱερόν BT **c** 7 δὴ Stobaeus: δὲ BT
d 3 ἦν V: ἦν BT Stobaeus **d** 4 θεὸν] Θαμοῦν Postgate **d** 5 τοῦ-
 τον T: τούτων B ἐπέδειξεν T: ἐπέδειξε Stobaeus: ἀπέδειξε B
d 6 ἦντινα BT: ἦν δὴ Stobaeus **d** 7 ἔχοι BT: ἔχει Stobaeus
e 1 δοκοῖ BT: δοκοίη Stobaeus

μὲν δὴ περὶ ἐκάστης τῆς τέχνης ἐπ' ἀμφοτέρα Θεμοῦν τῷ
 Θεῷ λέγεται ἀποφῆνασθαι, ἃ λόγος πολὺς ἂν εἴη διελθεῖν·
 ἐπειδὴ δὲ ἐπὶ τοῖς γράμμασιν ἦν, “Τοῦτο δέ, ὦ βασιλεῦ, τὸ
 μάθημα,” ἔφη ὁ Θεῦθ, “σοφωτέρους Αἰγυπτίους καὶ μνημο- 5
 νικωτέρους παρέξει· μνήμης τε γὰρ καὶ σοφίας φάρμακον
 ἠύρεθθ.” ὁ δ' εἶπεν· “ᾧ τεχνικώτατε Θεῦθ, ἄλλος μὲν
 τεκεῖν δυνατὸς τὰ τέχνης, ἄλλος δὲ κρίναι τίς ἔχει μοῖραν
 βλάβης τε καὶ ὠφελίας τοῖς μέλλουσι χρῆσθαι· καὶ νῦν 275
 σύ, πατήρ ὢν γραμμάτων, δι' εὐνοίαν τοῦναντίον εἶπες ἢ
 δύναται· τοῦτο γὰρ τῶν μαθόντων λήθην μὲν ἐν ψυχαῖς
 παρέξει μνήμης ἀμελετησίᾳ, ἅτε διὰ πίστιν γραφῆς ἔξωθεν
 ὑπ' ἀλλοτρίων τύπων, οὐκ ἔνδοθεν αὐτοὺς ὑφ' αὐτῶν ἀναμι-
 μνησκομένους· οὐκ οὖν μνήμης ἀλλὰ ὑπομνήσεως φάρμακον 5
 ἠὔρες· σοφίας δὲ τοῖς μαθηταῖς δόξαν, οὐκ ἀλήθειαν πορί-
 ζεις· πολυήκοοι γὰρ σοὶ γενόμενοι ἄνευ διδαχῆς πολυγνώ-
 μονες εἶναι δόξουσιν, ἀγνώμονες ὡς ἐπὶ τὸ πλῆθος ὄντες, b
 καὶ χαλεποὶ συνείναι, δοξόσοφοι γεγονότες ἀντὶ σοφῶν.”

ΦΑΙ. ᾧ Σώκρατες, ραδίως σὺ Αἰγυπτίους καὶ ὀποδαποῦς
 ἂν ἐθέλης λόγους ποιεῖς.

ΣΩ. Οἱ δέ γ', ὦ φίλε, ἐν τῷ τοῦ Διὸς τοῦ Δωδωναίου 5
 ἱερῷ δρυὸς λόγους ἔφησαν μαντικούς πρώτους γενέσθαι.
 τοῖς μὲν οὖν τότε, ἅτε οὐκ οὔσι σοφοῖς ὥσπερ ὑμεῖς οἱ νέοι,
 ἀπέχρη δρυὸς καὶ πέτρας ἀκούειν ὑπ' εὐηθείας, εἰ μόνον
 ἀληθῆ λέγοιεν· σοὶ δ' ἴσως διαφέρει τίς ὁ λέγων καὶ ποδαπός. c
 οὐ γὰρ ἐκεῖνο μόνον σκοπεῖς, εἴτε οὕτως εἴτε ἄλλως ἔχει;

ΦΑΙ. Ὅρθῶς ἐπέπληξας, καὶ μοι δοκεῖ περὶ γραμμάτων
 ἔχειν ἤπερ ὁ Θηβαῖος λέγει.

ε 3 ἃ λόγος . . . διελθεῖν B W Stobaeus : om. T ε 6 παρέξει Sto-
 baeus : παρέξει B : παρέξειν T ε 8 τέχνης T Stobaeus : τῆς τέχνης B
 α 2 μὲν om. Schanz α 4 ἔνδοθεν T Stobaeus : ἔνδον B αὐτοῖς
 . . . ἀναμιμνησκομένους H. Richards α 6 εὔρες T : εὔρε B β 1 τὸ
 B T : om. Stobaeus β 3 καὶ B : τε καὶ T β 5 οἱ δέ γ' ᾧ T :
 οἱδ' ἐγὼ B : οὐδέ γ' ᾧ V : σοὶ δ' ἐγὼ Stobaeus β 6 ἔφησαν B Sto-
 baeus : ἔφασαν T β 8 δρυὸς T b : διὸς pr. B γ 1 δ' ἴσως TW
 Stobaeus : om. B

5 ΣΩ. Οὐκοῦν ὁ τέχνην οἰόμενος ἐν γράμμασι καταλιπεῖν,
καὶ αὐτὸς ὁ παραδεχόμενος ὡς τι σαφὲς καὶ βέβαιον ἐκ γραμ-
μάτων ἐσόμενον, πολλῆς ἂν εὐηθείας γέμοι καὶ τῷ ὄντι τὴν
"Αμμωνος μαντεῖαν ἀγροῦ, πλέον τι οἰόμενος εἶναι λόγους
d γεγραμμένους τοῦ τὸν εἰδότα ὑπομῆσαι περὶ ὧν ἂν ἦ τὰ
γεγραμμένα.

ΦΑΙ. Ὅρθότατα.

ΣΩ. Δεινὸν γάρ που, ὦ Φαῖδρε, τοῦτ' ἔχει γραφή, καὶ
5 ὡς ἀληθῶς ὅμοιον ζωγραφίᾳ. καὶ γὰρ τὰ ἐκείνης ἔκγονα
ἔστηκε μὲν ὡς ζῶντα, ἐὰν δ' ἀνέρη τι, σεμνῶς πάνυ σιγαῖ.
ταῦτόν δὲ καὶ οἱ λόγοι· δόξαις μὲν ἂν ὡς τι φρουοῦντας
αὐτοὺς λέγειν, ἐὰν δέ τι ἔρη τῶν λεγομένων βουλόμενος
μαθεῖν, ἐν τι σημαίνει μόνον ταῦτόν αἰεῖ. ὅταν δὲ ἀπαξ
e γραφῆ, κυλινδεῖται μὲν πανταχοῦ πᾶς λόγος ὁμοίως παρὰ
τοῖς ἐπαύουσι, ὡς δ' αὐτως παρ' οἷς οὐδὲν προσήκει, καὶ
οὐκ ἐπίσταται λέγειν οἷς δεῖ γε καὶ μή. πλημμελούμενος
δὲ καὶ οὐκ ἐν δίκῃ λαιδορηθεὶς τοῦ πατρὸς αἰεῖ δεῖται βοηθοῦ·
5 αὐτὸς γὰρ οὐτ' ἀμύνασθαι οὔτε βοηθῆσαι δυνατὸς αὐτῷ.

ΦΑΙ. Καὶ ταῦτά σοι ὀρθότατα εἴρηται.

276 ΣΩ. Τί δ'; ἄλλον ὀρώμεν λόγον τούτου ἀδελφὸν γνή-
σιον, τῷ τρόπῳ τε γίγνεται, καὶ ὅσῳ ἀμείνων καὶ δυνατώ-
τερος τούτου φύεται;

ΦΑΙ. Τίνα τούτου καὶ πῶς λέγεις γιγνόμενον;

5 ΣΩ. Ὅς μετ' ἐπιστήμης γράφεται ἐν τῇ τοῦ μανθάνοντος
ψυχῇ, δυνατὸς μὲν ἀμῦναι ἑαυτῷ, ἐπιστήμων δὲ λέγειν τε
καὶ σιγαῖν πρὸς οἷς δεῖ.

ΦΑΙ. Τὸν τοῦ εἰδότος λόγον λέγεις ζῶντα καὶ ἐμψυχον,
οὗ ὁ γεγραμμένος εἶδωλον ἂν τι λέγοιτο δικαίως.

ε 5 καταλιπεῖν ΒΤ: καταλείπειν Stobaeus ε 7 ἂν T Stobaeus:
om. B ε 8 εἶναι] ἔχειν Heindorf: ποιεῖν Stallbaum d 1 τοῦ
τὸν ΒΤ: καὶ τούτου Stobaeus: ἢ τὸ τὸν fuisse susp. Wachsmuth
d 4 γραφῆ b: γραφῆν pr. B T d 6 δ' ἀνέρη T: δ' ἀνέρη B: δὲ ἔρη
Stobaeus e 1 κυλινδεῖται ΒΤ: καλινδεῖται V e 3 γε] τε
Hirschig πλημμελούμενος T: πλημμενος B a 1 ὀρώμεν ΒΤ:
ἐροῦμεν V γνήσιον corr. Coisl.: γνήσιος ΒΤ

ΣΩ. Παντάπασι μὲν οὖν. τόδε δὴ μοι εἶπέ· ὁ νοῦν **b**
 ἔχων γεωργός, ὦν σπερμάτων κήδοιτο καὶ ἔγκαρπα βούλοιτο
 γενέσθαι, πότερα σπουδῇ ἂν θέρουσ εἰς Ἀδώνιδος κήπους
 ἄρῶν χαίροι θεωρῶν καλοῦς ἐν ἡμέραισιν ὀκτῶ γιγνομένους,
 ἢ ταῦτα μὲν δὴ παιδιᾶς τε καὶ ἑορτῆς χάριν δρῶν ἂν, **5**
 καὶ ποιοῦ· ἐφ' οἷς δὲ ἔσπουδακεν, τῇ γεωργικῇ χρώμενος ἂν
 τέχνῃ, σπείρας εἰς τὸ προσήκον, ἀγαπῶν ἂν ἐν ὀγδόῳ μηνί
 ὅσα ἔσπειρεν τέλος λαβόντα;

ΦΑΙ. Οὕτω που, ὦ Σώκρατες, τὰ μὲν σπουδῇ, τὰ δὲ ὡς **c**
 ἑτέρως ἂν ἢ λέγεις ποιοῖ.

ΣΩ. Τὸν δὲ δικαίων τε καὶ καλῶν καὶ ἀγαθῶν ἐπιστήμας
 ἔχοντα τοῦ γεωργοῦ φῶμεν ἦττον νοῦν ἔχειν εἰς τὰ ἑαυτοῦ
 σπέρματα; **5**

ΦΑΙ. Ἦκιστά γε.

ΣΩ. Οὐκ ἄρα σπουδῇ αὐτὰ ἐν ὕδατι γράψει μέλανι
σπείρων διὰ καλάμου μετὰ λόγων ἀδυνάτων μὲν αὐτοῖς
λόγῳ βοηθεῖν, ἀδυνάτων δὲ ἱκανῶς τάληθῆ διδάξαι.

ΦΑΙ. Οὐκ οὖν δὴ τό γ' εἰκός. **10**

ΣΩ. Οὐ γάρ· ἀλλὰ τοὺς μὲν ἐν γράμμασι κήπους, ὡς **d**
 ἔοικε, παιδιᾶς χάριν σπερεῖ τε καὶ γράψει, ὅταν [δὲ] γράφῃ,
 ἑαυτῷ τε ὑπομνήματα θησαυριζόμενος, εἰς τὸ λήθησ γῆρας
 ἔαν ἴκηται, καὶ παντὶ τῷ ταυτὸν ἴχνος μετιόντι, ἡσθή-
 σεται τε αὐτοὺς θεωρῶν φνομένους ἀπαλούς· ὅταν (δὲ) **5**
 ἄλλοι παιδιᾶς ἄλλαισ χρώνται, συμποσίοις τε ἄρδοντες αὐ-
 τοὺς ἑτέροις τε ὅσα τούτων ἀδελφά, τὸτ' ἐκεῖνος, ὡς ἔοικεν,
 ἀντὶ τούτων οἷσ λέγω παίζων διάξει.

ΦΑΙ. Παγκάλην λέγεις παρὰ φαύλην παιδιάν, ὦ Σώ- **e**

b1 νοῦν T: νυν B b2 ὦν T: ω B: ἂν V b4 ἄρῶν BT:
 ὄρῶν V: σπείρας Herwerden b6 χρώμενος ἂν τέχνῃ T: ἂν χρώ-
 μενος τέχνῃ ἂν B c7 γράψει (ἐν) Badham c8 μετὰ]
 σπέρματα Badham ἀδυνάτων (bis) B: ἀδυνατῶν (bis) T (et sic Hein-
 dorf omissis μετὰ λόγων) c9 τάληθῆ B: τ' ἀληθῆς T d2 δὲ
 om. Bekker: τε Heindorf: γε Schanz d5 δὲ add. Par. 1811: τε
 Stephanus: om. B T d8 οἷσ λέγω γρ. Par. 1812: οἷσ λέγων B T:
 ἐν οἷσ λέγω Heindorf: οὐ λέγω Schanz διάξει T: διέξει B

κρατες, τοῦ ἐν λόγοις δυναμένου παίζειν, δικαιοσύνης τε καὶ ἄλλων ὧν λέγεις περί μυθολογούντα.

ΣΩ. Ἔστι γάρ, ὦ φίλε Φαῖδρε, οὕτω· πολὺ δ' οἶμαι
5 καλλίων σπουδῆ περί αὐτὰ γίγνεται, ὅταν τις τῇ διαλεκτικῇ
τέχνῃ χρώμενος, λαβὼν ψυχὴν προσήκουσαν, φυτεύῃ τε καὶ
σπείρῃ μετ' ἐπιστήμης λόγους, οἱ ἑαυτοῖς τῷ τε φυτεύσαντι
277 βοηθεῖν ἱκανοὶ καὶ οὐχὶ ἄκαρποι ἀλλὰ ἔχοντες σπέρμα, ὅθεν
ἄλλοι ἐν ἄλλοις ἤθεσι φνόμενοι τοῦτ' αἰεὶ ἀθάνατον παρέχειν
ἱκανοί, καὶ τὸν ἔχοντα εὐδαιμονεῖν ποιοῦντες εἰς ὅσον
ἀνθρώπῳ δυνατὸν μάλιστα.

5 ΦΑΙ. Πολὺ γὰρ τοῦτ' ἔτι κάλλιον λέγεις.

ΣΩ. Νῦν δὴ ἐκεῖνα ἤδη, ὦ Φαῖδρε, δυνάμεθα κρίνειν,
τούτων ὁμολογημένων.

ΦΑΙ. Τὰ ποῖα;

ΣΩ. Ἐὼν δὴ περί βουληθέντες ἰδεῖν ἀφικόμεθα εἰς τόδε,
10 ὅπως τὸ Λυσίου τε ὄνειδος ἐξετάσαιμεν τῆς τῶν λόγων
b γραφῆς περί, καὶ αὐτοὺς τοὺς λόγους οἱ τέχνῃ καὶ ἄνευ
τέχνης γράφωιτο. τὸ μὲν οὖν ἔντεχρον καὶ μὴ δοκεῖ μοι
δεδηλώσθαι μετρίως.

ΦΑΙ. Ἔδοξέ γε δὴ· πάλιν δὲ ὑπόμνησόν με πῶς.

5 ΣΩ. Πρὶν ἂν τις τό τε ἀληθὲς ἐκάστων εἰδῆ περί ὧν
λέγει ἢ γράφει, κατ' αὐτό τε πᾶν ὀρίζεσθαι δυνατὸς γένηται,
ὀρισάμενός τε πάλιν κατ' εἶδη μέχρι τοῦ ἀτμήτου τέμνειν
ἐπιστηθῆ, περί τε ψυχῆς φύσεως διδῶν κατὰ ταῦτά, τὸ
c προσαρμόττον ἐκάστη φύσει εἶδος ἀνευρίσκων, οὕτω τιθῆ
καὶ διακοσμῆ τὸν λόγον, ποικίλῃ μὲν ποικίλους ψυχῆ καὶ
παναρμονίους διδούς λόγους, ἀπλοῦς δὲ ἀπλῆ, οὐ πρότερον
δυνατὸν τέχνῃ ἔσεσθαι καθ' ὅσον πέφυκε μεταχειρισθῆναι
5 τὸ λόγων γένος, οὔτε τι πρὸς τὸ διδάξαι οὔτε τι πρὸς τὸ
πεῖσαι, ὡς ὁ ἔμπροσθεν πᾶς μεμήνυκεν ἡμῖν λόγος.

ΦΑΙ. Παντάπασι μὲν οὖν τοῦτό γε οὕτω πως ἐφάνη.

a 1 καὶ B: τε καὶ T
D: ἰδῆ (sic) T: ἰδῆ B
T: κατίδῃ B

a 3 καὶ om. Schanz
b 6 τε BT: γε vulg.

b 5 εἰδῆ corr.
b 7 κατ' εἰδῆ

ΣΩ. Τί δ' αὖ περὶ τοῦ καλὸν ἢ αἰσχροὺς εἶναι τὸ λόγους d
λέγειν τε καὶ γράφειν, καὶ ὅπῃ γιγνόμενον ἐν δίκη λέγοιτ'
ἂν ὄνειδος ἢ μή, ἄρα οὐ δεδήλωκεν τὰ λεχθέντα ὀλίγον
ἔμπροσθεν—

ΦΑΙ. Τὰ ποῖα;

ΣΩ. Ὡς εἶτε Λυσίας ἢ τις ἄλλος πώποτε ἔγραψεν ἢ 5
γράφει ἰδίᾳ ἢ δημοσίᾳ νόμους τιθεῖς, σύγγραμμα πολιτικὸν
γράφων καὶ μεγάλην τιὰ ἐν αὐτῷ βεβαιότητα ἠγούμενος
καὶ σαφήνεια, οὕτω μὲν ὄνειδος τῷ γράφοντι, εἶτε τίς 10
φησιν εἶτε μή· τὸ γὰρ ἀγνοεῖν ὕπαρ τε καὶ ὄναρ δικαίων
καὶ ἀδίκων πέρι καὶ κακῶν καὶ ἀγαθῶν οὐκ ἐκφεύγει τῇ e
ἀληθείᾳ μὴ οὐκ ἐπονείδιστον εἶναι, οὐδὲ ἂν ὁ πᾶς ὄχλος
αὐτὸ ἐπαιέσῃ.

ΦΑΙ. Οὐ γὰρ οὖν.

ΣΩ. Ὁ δέ γε ἐν μὲν τῷ γεγραμμένῳ λόγῳ περὶ ἐκάστου 5
παιδιᾶν τε ἠγούμενος πολλὴν ἀναγκαῖον εἶναι, καὶ οὐδένα
πώποτε λόγον ἐν μέτρῳ οὐδ' ἄνευ μέτρου μεγάλης ἄξιον
σπουδῆς γραφῆναι, οὐδὲ λεχθῆναι ὡς οἱ ῥαψωδοῦμενοι ἄνευ
ἀνακρίσεως καὶ διδαχῆς πειθοῦς ἔνεκα ἐλέχθησαν, ἀλλὰ τῷ
ὄντι αὐτῶν τοὺς βελτίστους εἰδότες ὑπόμνησιν γεγονέναι, 278
ἐν δὲ τοῖς διδασκομένοις καὶ μαθήσεως χάριν λεγομένοις καὶ
τῷ ὄντι γραφομένοις ἐν ψυχῇ περὶ δικαίων τε καὶ καλῶν
καὶ ἀγαθῶν [ἐν] μόνοις ἠγούμενος τό τε ἐναργὲς εἶναι καὶ
τέλεον καὶ ἄξιον σπουδῆς· δεῖν δὲ τοὺς τοιούτους λόγους 5
αὐτοῦ λέγεσθαι οἷον υἱεῖς γνησίους εἶναι, πρῶτον μὲν τὸν
ἐν αὐτῷ, ἐὰν εὐρεθεῖς ἐνῆ, ἔπειτα εἴ τις τούτου ἔκγονοί
τε καὶ ἀδελφοὶ ἅμα ἐν ἄλλαισιν ἄλλων ψυχαῖς κατ' ἀξίαν b
ἐνέφυσαν· τοὺς δὲ ἄλλους χαίρειν ἑῶν—οὗτος δὲ ὁ τοιοῦτος

d 1 τοῦ T: τὸ B
corr. Par. 1812: εἰ B T
secl. Schleiermacher

d 2 λέγοιτ' ἂν T: λέγει τὰν B

d 3 ἢ

vόμους τιθεῖς

d 7 γράψει B: γράφει T

d 10 δικαίων καὶ B: δικαίων τε καὶ T

o 8 οὐδὲ . . . e 9 ἐλέχθησαν secl. Schanz: ὡς οἱ . . . ἐλέχθησαν secl.

Ast ὡς οἱ] ὅσοι Schleiermacher

a 1 αὐτῶν T: αὐτῷ B

a 4 ἐν secl. ci. Heindorf

ἠγούμενος T W: om. B

a 7 ἐν αὐτῷ

B: ἐαυτῷ T

ἀνὴρ κινδυνεύει, ὦ Φαῖδρε, εἶναι οἷον ἐγώ τε καὶ σὺ εὐξάιμεθ' ἂν σέ τε καὶ ἐμὲ γενέσθαι.

5 ΦΑΙ. Παντάπασι μὲν οὖν ἔγωγε βούλομαί τε καὶ εὐχομαι ἃ λέγεις.

ΣΩ. Οὐκοῦν ἤδη πεπαίσθω μετρίως ἡμῖν τὰ περὶ λόγων καὶ σὺ τε ἐλθὼν φράζε Λυσία ὅτι νῶ καταβάντε ἐς τὸ Νυμφῶν νᾶμά τε καὶ μουσεῖον ἠκούσαμεν λόγων, οἱ ἐπέ-
 C στελλον λέγειν Λυσία τε καὶ εἴ τις ἄλλος συντίθησι λόγους, καὶ Ὀμήρω καὶ εἴ τις ἄλλος αὐτοῖσι ποιήσῃ ψιλὴν ἢ ἐν ᾧδῇ συντέθηκε, τρίτον δὲ Σόλωνι καὶ ὅστις ἐν πολιτικοῖσι λόγοις νόμους ὀνομάζων συγγράμματα ἔγραψεν· εἰ μὲν εἰδῶς ἢ τὸ
 5 ἀληθὲς ἔχει συντέθηκε ταῦτα, καὶ ἔχων βοηθεῖν, εἰς ἐλεγχον ἰὼν περὶ ᾧ ἔγραψε, καὶ λέγων αὐτὸς δυνατὸς τὰ γεγραμμένα φαῦλα ἀποδείξαι, οὐ τι τῶνδε ἐπωνυμίαν ἔχοντα δεῖ
 d λέγεσθαι τὸν τοιοῦτον, ἀλλ' ἐφ' οἷς ἐσπούδακεν ἐκείνων.

ΦΑΙ. Τίνας οὖν τὰς ἐπωνυμίας αὐτῶ νέμεις;

ΣΩ. Τὸ μὲν σοφόν, ὦ Φαῖδρε, καλεῖν ἔμοιγε μέγα εἶναι δοκεῖ καὶ θεῶ μόνῳ πρέπειν· τὸ δὲ ἢ φιλόσοφον ἢ
 5 τοιοῦτόν τι μᾶλλον τε ἂν αὐτῶ καὶ ἀρμόττοι καὶ ἐμμελεστέ-
 ρως ἔχοι.

ΦΑΙ. Καὶ οὐδέν γε ἀπὸ τρόπου.

ΣΩ. Οὐκοῦν αὐτὸν μὴ ἔχοντα τιμιώτερα ᾧ συντέθηκεν ἢ ἔγραψεν ἄνω κάτω στρέφων ἐν χρόνῳ, πρὸς ἄλληλα
 e κολλῶν τε καὶ ἀφαιρῶν, ἐν δίκῃ που ποιητὴν ἢ λόγων συγγραφέα ἢ νομογράφον προσερεῖς;

ΦΑΙ. Τί μῆν;

ΣΩ. Ταῦτα τοίνυν τῶ ἑταίρῳ φράζε.

5 ΦΑΙ. Τί δὲ σύ; πῶς ποιήσεις; οὐδὲ γὰρ οὐδὲ τὸν σὸν ἑταῖρον δεῖ παρελθεῖν.

ΣΩ. Τίνα τοῦτον;

b8 ἐς T: εἰς B *τὸ T: τὸν B b9 μουσεῖον T: μουσιον
 B: μουσῶν vulg. ἐπέστελλον B: ἐπελλον T d1 ἐφ' B: ὑφ' T
 d5 τοιοῦτόν τι B: τι τοιοῦτον T αὐτῶ καὶ T: αὐτῶ B d8 αὐ
 τὸν t: αὐτὸν BT e1 ἐν δίκῃ T: δίκῃ B που B: om. T e4 ἑταίρῳ
 T: ἐτέρῳ B

ΦΑΙ. Ἴσοκράτη τὸν καλόν· ᾧ τί ἀπαγγελεῖς, ὦ Σώκρατες; τίνα αὐτὸν φήσομεν εἶναι;

ΣΩ. Νέος ἔτι, ὦ Φαῖδρε, Ἴσοκράτης· ὁ μέντοι μαν- 10
τεύομαι κατ' αὐτοῦ, λέγειν ἐθέλω. 279

ΦΑΙ. Τὸ ποῖον δῆ;

ΣΩ. Δοκεῖ μοι ἀμείνων ἢ κατὰ τοὺς περὶ Λυσίαν εἶναι λόγους τὰ τῆς φύσεως, ἔτι τε ἤθει γεννικωτέρῳ κεκρᾶσθαι ὥστε οὐδὲν ἂν γένοιτο θαυμαστὸν προιούσης τῆς ἡλικίας εἰ 5
περὶ αὐτοὺς τε τοὺς λόγους, οἷς νῦν ἐπιχειρεῖ, πλεόν ἢ παιδῶν διενέγκοι τῶν πρόποτε ἀψαμένων λόγων, ἔτι τε εἰ αὐτῷ μὴ ἀποχρήσαι ταῦτα, ἐπὶ μείζω δέ τις αὐτὸν ἄγοι ὄρμηθι θειοτέρα· φύσει γάρ, ὦ φίλε, ἔνεστί τις φιλοσοφία τῇ τοῦ ἀνδρὸς διανοίᾳ. ταῦτα δὴ οὖν ἐγὼ μὲν παρὰ τῶνδε b
τῶν θεῶν ὡς ἐμοῖς παιδικοῖς Ἴσοκράτει ἐξαγγέλλω, σὺ δ' ἐκείνα ὡς σοῖς Λυσία.

ΦΑΙ. Ταῦτ' ἔσται· ἀλλὰ ἴωμεν, ἐπειδὴ καὶ τὸ πνίγος ἠπιώτερον γέγονεν. 5

ΣΩ. Οὐκοῦν εὐξαμένῳ πρέπει τοῖσδε πορεύεσθαι;

ΦΑΙ. Τί μῆν;

ΣΩ. ὦ φίλε Πάν τε καὶ ἄλλοι ὅσοι τῆδε θεοί, δοιήτέ μοι καλῶ γενέσθαι τάνδοθεν· ἔξωθεν δὲ ὅσα ἔχω, τοῖς ἐντὸς εἶναι μοι φίλια. πλούσιον δὲ νομίζοιμι τὸν σοφόν· τὸ δὲ c
χρυσοῦ πλήθος εἶη μοι ὅσον μῆτε φέρειν μῆτε ἄγειν δύναιτο ἄλλος ἢ ὁ σῶφρων.

Ἔτ' ἄλλου του δεόμεθα, ὦ Φαῖδρε; ἐμοὶ μὲν γὰρ μετρίως ἠῦκται. 5

ΦΑΙ. Καὶ ἐμοὶ ταῦτα συνεύχον· κοινὰ γὰρ τὰ τῶν φίλων.

ΣΩ. ἴωμεν.

a 4 τε B: δὲ T a 5 τῆς ἡλικίας T: ἰσηλικίας B a 6 τοὺς
T: om. B a 7 ἔτι τε T: εἴτε B a 8 ἐπιμείζων δέ τις αὐτῷ
B: ἐπὶ μείζων δέ τις αὐτὸν T a 9 ὄρμηθι θειοτέρα B b 2 ἐξαγγ-
γελῶ Stallbaum b 6 εὐξαμένῳ Bekker c 1 φίλια B: φίλα T

239

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ

St. II
p. 103

ΣΩ. ὦ παῖ Κλεινίου, οἶμαί σε θαυμάζειν ὅτι πρῶτος **a**
 ἐραστής σου γενόμενος τῶν ἄλλων πεπαυμένων μόνος οὐκ
 ἀπαλλάττομαι, καὶ ὅτι οἱ μὲν ἄλλοι δι' ὄχλου ἐγένοντό σοι
 διαλεγόμενοι, ἐγὼ δὲ τοσοῦτων ἐτῶν οὐδὲ προσεῖπον. τούτου
 δὲ τὸ αἴτιον γέγονεν οὐκ ἀνθρώπειον, ἀλλὰ τι δαιμόνιον **5**
 ἐναντίωμα, οὐ σὺ τὴν δύναμιν καὶ ὕστερον πύσῃ. νῦν δὲ
 ἐπειδὴ οὐκέτι ἐναντιοῦται, οὕτω προσελήλυθα· εὐελπισ δ' **b**
 εἰμὶ καὶ τὸ λοιπὸν μὴ ἐναντιώσεσθαι αὐτό. σχεδὸν οὖν
 κατανεόηκα ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ σκοπούμενος ὡς πρὸς τοὺς
 ἐραστὰς ἔσχες· πολλῶν γὰρ γενομένων καὶ μεγαλοφρόνων
 οὐδεὶς ὅς οὐχ ὑπερβληθεὶς τῷ φρονήματι ὑπὸ σοῦ πέφευγεν. **5**
 τὸν δὲ λόγον, ᾧ ὑπερπεφρόνηκας, ἐθέλω διελθεῖν. οὐδενὸς **104**
 φῆς ἀνθρώπων ἐνδεὴς εἶναι εἰς οὐδέν· τὰ γὰρ ὑπάρχοντά
 σοι μεγάλα εἶναι, ὥστε μηδενὸς δεῖσθαι, ἀπὸ τοῦ σώματος
 ἀρξάμενα τελευτῶντα εἰς τὴν ψυχὴν. οἷε γὰρ δὴ εἶναι **5**
 πρῶτον μὲν κάλλιστός τε καὶ μέγιστος—καὶ τοῦτο μὲν δὴ
 παντὶ δῆλον ἰδεῖν ὅτι οὐ ψεύδη—ἐπειτα νεανικωτάτου γένους
 ἐν τῇ σεαυτοῦ πόλει, οὕση μεγίστη τῶν Ἑλληνίδων, καὶ
 ἐνταῦθα πρὸς πατρός τέ σοι φίλους καὶ συγγενεὶς πλείστους **b**

a 5 ἀνθρώπειον B Olympiodorus: ἀνθρώπινον T W
 B T: οὐκ Proclus **a** 3 ὥστε . . . δεῖσθαι sccl. Cobet

b 1 οὐκέτι

εἶναι καὶ ἀρίστους, οἳ εἴ τι δέοι ὑπηρετοῖεν ἂν σοι, τούτων δὲ τοὺς πρὸς μητρὸς οὐδὲν χείρους οὐδ' ἐλάττους. συμπάντων δὲ ὧν εἶπον μείζω οἶε σοι δύναμιν ὑπάρχειν Περικλέα τὸν
 5 Ξανθίππου, ὃν ὁ πατὴρ ἐπίτροπον κατέλιπε σοί τε καὶ τῷ ἀδελφῷ· ὃς οὐ μόνον ἐν τῇδε τῇ πόλει δύναται πράττειν ὅτι ἂν βούληται, ἀλλ' ἐν πάσῃ τῇ Ἑλλάδι καὶ τῶν βαρβάρων ἐν πολλοῖς καὶ μεγάλοις γένεσι. προσθήσω δὲ καὶ ὅτι τῶν
 c πλουσίων· δοκεῖς δέ μοι ἐπὶ τούτῳ ἥκιστα μέγα φρονεῖν. κατὰ πάντα δὴ ταῦτα σύ τε μεγαλαυχούμενος κεκράτηκας τῶν ἐραστῶν ἐκεῖνοί τε ὑποδεέστεροι ὄντες ἐκρατήθησαν, καὶ σε ταῦτ' οὐ λέληθεν· ὅθεν δὴ εὖ οἶδα ὅτι θαυμάζεις τί διανοού-
 5 μενός ποτε οὐκ ἀπαλλάττομαι τοῦ ἔρωτος, καὶ ἦντιν' ἔχων ἐλπίδα ὑπομένω τῶν ἄλλων πεφευγῶτων.

ΑΛ. Καὶ ἴσως γε, ὦ Σώκρατες, οὐκ οἶσθ' ὅτι σμικρόν
 d με ἔφθης. ἐγὼ γάρ τοι ἐν νῷ εἶχον πρότερός σοι προσελθὼν αὐτὰ ταῦτ' ἐρέσθαι, τί ποτε βούλει καὶ εἰς τίνα ἐλπίδα βλέπων ἐνοχλεῖς με, αἰεὶ ὅπου ἂν ὦ ἐπιμελέστατα παρών· τῷ ὄντι γὰρ θαυμάζω ὅτι ποτ' ἐστὶ τὸ σὸν πρᾶγμα, καὶ ἥδιστ' ἂν
 5 πυθοίμην.

ΣΩ. Ἀκούσῃ μὲν ἄρα μου, ὡς τὸ εἰκός, προθύμως, εἴπερ, ὡς φῆς, ἐπιθυμεῖς εἰδέναι τί διανοοῦμαι, καὶ ὡς ἀκουσομένῃ καὶ περιμενοῦντι λέγω.

ΑΛ. Πάνν μὲν οὖν· ἀλλὰ λέγε.

e ΣΩ. Ὅρα δὴ· οὐ γάρ τοι εἶη ἂν θαυμαστὸν εἰ, ὥσπερ μόγις ἠρξάμην, οὔτω μόγις καὶ πανσαίμην.

ΑΛ. Ὁγαθὲ λέγε· ἀκούσομαι γάρ.

ΣΩ. Λεκτέον ἂν εἶη. χαλεπὸν μὲν οὖν πρὸς ἄνδρα οὐχ
 5 ἦττονα ἐραστῶν προσφέρεσθαι ἐραστῇ, ὅμως δὲ τολμητέον φράσαι τὴν ἐμὴν διάνοιαν. ἐγὼ γάρ, ὦ Ἀλκιβιάδη, εἰ μὲν

b3 οὐδὲν B W Proclus : οὐδὲ T b4 ὑπάρχειν] ἐπαρκεῖν Ast :
 fort. παρέχειν Stallbaum c1 μέγα φρόνειν B Olympiodorus :
 μεγαλοφρονεῖν T Proclus d2 αὐτὰ ταῦτ' B : ταῦτὰ ταῦτ' T : ταῦτα
 Proclus d3 ὅπου B T : ὅπουπερ Proclus d7 φῆς T Proclus :
 ἔφθης B εἰδέναι Proclus : εἰδέναι καὶ ἀκούσαι B : εἰδέναι ἀκούσαι T
 e2 μόγις καὶ T W : καὶ μόγις B Priscianus πανσοίμην Cobet

σε ἐώρων ἂ νυνδὴ διήλθον ἀγαπῶντα καὶ οἰόμενον δεῖν ἐν
τούτοις καταβιῶναι, πάλαι ἂν ἀπηλλάγημι τοῦ ἔρωτος, ὡς
γε δὴ ἐμαυτὸν πείθω· νῦν δ' ἕτερ' αὖ κατηγορήσω διανοή- 105
ματα σὰ πρὸς αὐτὸν σέ, ᾧ καὶ γνώση ὅτι προσέχων γέ σοι
τὸν νοῦν διατετέλεκα. δοκεῖς γάρ μοι, εἴ τίς σοι εἴποι θεῶν·
“ὦ Ἄλκιβιάδη, πότερον βούλει ζῆν ἔχων ἢ νῦν ἔχεις, ἢ
αὐτίκα τεθνάναι εἰ μὴ σοι ἐξέσται μείζω κτήσασθαι;” 5
δοκεῖς ἂν μοι ἐλέσθαι τεθνάναι· ἀλλὰ νῦν ἐπὶ τίνι δὴ ποτε
ἐλπίδι ζῆς, ἐγὼ φράσω. ἡγή, ἐὰν θάπτον εἰς τὸν Ἀθηναίων
δῆμον παρέλθης—τούτο δ' ἔσσεσθαι μάλα ὀλίγων ἡμερῶν— b
παρελθὼν οὖν ἐνδείξεσθαι Ἀθηναίοις ὅτι ἄξιος εἶ τιμᾶσθαι
ὡς οὔτε Περικλῆς οὔτ' ἄλλος οὐδεὶς τῶν πρόποτε γενομένων,
καὶ τοῦτ' ἐνδειξάμενος μέγιστον δυνήσεσθαι ἐν τῇ πόλει, ἐὰν
δ' ἐνθάδε μέγιστος ᾖς, καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις Ἑλλησι, καὶ οὐ 5
μόνον ἐν Ἑλλησιν, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς βαρβάροις, ὅσοι ἐν τῇ
αὐτῇ ἡμῖν οἰκοῦσιν ἠπείρω. καὶ εἰ αὖ σοι εἴποι ὁ αὐτὸς
οὗτος θεὸς ὅτι αὐτοῦ σε δεῖ δυναστεύειν ἐν τῇ Εὐρώπῃ,
διαβῆναι δὲ εἰς τὴν Ἀσίαν οὐκ ἐξέσται σοι οὐδὲ ἐπιθέσθαι c
τοῖς ἐκεῖ πράγμασιν, οὐκ ἂν αὖ μοι δοκεῖς ἐθέλειν οὐδ' ἐπὶ
τούτοις μόνοις ζῆν, εἰ μὴ ἐμπλήσεις τοῦ σοῦ ὀνόματος καὶ
τῆς σῆς δυνάμεως πάντας ὡς ἔπος εἰπεῖν ἀνθρώπους· καὶ
οἰμαί σε πλὴν Κύρου καὶ Ξέρξου ἠγεῖσθαι οὐδένα ἄξιον 5
λόγου γεγονέναι. ὅτι μὲν οὖν ἔχεις ταύτην τὴν ἐλπίδα, εὖ
οἶδα καὶ οὐκ εἰκάζω. ἴσως ἂν οὖν εἴποις, ἅτε εἰδὼς ὅτι
ἀληθῆ λέγω, “Τί δὴ οὖν, ὦ Σώκρατες, τοῦτ' ἐστὶ σοι πρὸς
λόγον; [δὲν ἔφησθα ἐρεῖν, διὸ ἐμοῦ οὐκ ἀπαλλάττη;]” ἐγὼ δὲ d
σοί γε ἐρῶ, ὦ φίλε παῖ Κλεινίου καὶ Δεινομάχης. τούτων
γάρ σοι ἀπάντων τῶν διανοημάτων τέλος ἐπιτεθῆναι ἄνευ

ε 7 διήλθον B Proclus: διήλθομεν T καὶ T Proclus: τε καὶ B
Olympiodorus b 1 ὀλίγων ἡμερῶν B Proclus: ἡμερῶν ὀλίγων T
b 2 οὖν B: δὲ T Proclus ἐνδείξεσθαι B: ἐνδείξασθαι T Proclus
b 4 μέγιστον δυνήσεσθαι BT: μέγιστος γενήσῃ Proclus e 1 ἄσιαν
T: ἄσιην B e 7 ὅτι BT: ὡς Proclus d 1 δὲν . . . ἀπα-
λάττη seclusi δὲ] δς Cobet διδ BT Proclus Olympiodorus:
δὲ δν recce. δὲ B: δὴ T Proclus d 2 δεινομάχης TW
Olympiodorus: δεινομένης Bt et εν supra μάχ W Proclus

ἐμοῦ ἀδύνατον· τῷ αὐτῇ ἐγὼ δύναμιν οἶμαι ἔχειν εἰς τὰ σα
 5 πρᾶγματα καὶ εἰς σέ, διὸ δὴ καὶ πάσαι οἶμαί με τὸν θεὸν
 οὐκ ἔαν διαλέγεσθαι σοι, ὃν ἐγὼ περιέμενον ὀπηνίκα ἐάσει.
 ὡσπερ γὰρ σὺ ἐλπίδας ἔχεις ἐν τῇ πόλει ἐνδείξασθαι ὅτι
 e αὐτῇ παντὸς ἄξιός ἐστι, ἐνδείξάμενος δὲ [ὅτι] οὐδὲν ὅτι οὐ
 παραντίκα δυνήσεσθαι, οὕτω καὶ γὰρ παρὰ σοὶ ἐλπίζω μέγιστον
 δυνήσεσθαι ἐνδείξάμενος ὅτι παντὸς ἄξιός εἰμί σοι καὶ οὔτε
 ἐπίτροπος οὔτε συγγενὴς οὔτ' ἄλλος οὐδεὶς ἰκανὸς παραδοῦναι
 5 τὴν δύναμιν ἧς ἐπιθυμεῖς πλὴν ἐμοῦ, μετὰ τοῦ θεοῦ μέντοι.
 νεωτέρω μὲν οὖν ὄντι σοι καὶ πρὶν τῷ αὐτῆς ἐλπίδος γέμειν,
 ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, οὐκ εἶα ὁ θεὸς διαλέγεσθαι, ἵνα μὴ μάτην
 10b διαλεγόμην. νῦν δ' ἐφῆκεν· νῦν γὰρ ἂν μου ἀκούσαις.

ΑΛ. Πολύ γέ μοι, ὦ Σώκρατες, νῦν ἀτοπώτερος αὐ φαίνοι,
 ἐπειδὴ ἤρξω λέγειν, ἢ ὅτε σιγῶν εἶπον· καίτοι σφόδρα γε
 ἦσθ' ἰδεῖν καὶ τότε τοιοῦτος. εἰ μὲν οὖν ἐγὼ ταῦτα δια-
 5 νοῦμαι ἢ μὴ, ὡς ἔοικε, διέγνωκας, καὶ ἔαν μὴ φῶ, οὐδὲν
 μοι ἔσται πλέον πρὸς τὸ πείθειν σε. εἶεν· εἰ δὲ δὴ ὅτι
 μάλιστα ταῦτα διανενοῦμαι, πῶς διὰ σοῦ μοι ἔσται καὶ ἄνευ
 σοῦ οὐκ ἂν γένοιτο; ἔχεις λέγειν;

b ΣΩ. Ἄρ' ἐρωτᾷς εἴ τι' ἔχω εἰπεῖν λόγον μακρόν, οἷους
 δὴ ἀκούειν εἶθισαι; οὐ γάρ ἐστι τοιοῦτον τὸ ἐμόν· ἀλλ'
 ἐνδείξασθαι μὲν σοι, ὡς ἐγῶμαι, οἷός τ' ἂν εἴην ὅτι ταῦτα
 οὕτως ἔχει, ἔαν ἐν μόνον μοι ἐθελήσης βραχὺ ὑπηρετῆσαι.

5 ΑΛ. Ἄλλ' εἴ γε δὴ μὴ χαλεπὸν τι λέγεις τὸ ὑπηρετῆμα,
 ἐθέλω.

ΣΩ. Ἡ χαλεπὸν δοκεῖ τὸ ἀποκρίνασθαι τὰ ἐρωτώμενα;

ΑΛ. Οὐ χαλεπὸν.

d 4 δύναμιν οἶμαι B : οἶμαι δύναμιν T Proclus d 7 ἐνδείξασθαι
 ... e 2 δυνήσεσθαι T W Proclus : om. B e 1 ὅτι om. Proclus
 e 3 παντὸς B Olympiodorus : παντὸς μᾶλλον T W : καὶ αὐτὸς μᾶλλον Pro-
 clus σοι B : om. T Proclus e 4 ἰκανὸς B Proclus : ἰκανῶς T
 e 5 τοῦ B W Proclus Olympiodorus : om. T a 1 ἐφῆκεν B T :
 ἀφῆκε Proclus a 2 αὐ B W Olympiodorus : om. T Proclus
 b 4 ἐθελήσης T Proclus : ἐθέλης B Olympiodorus b 7 ἢ Butt-
 mann : εἰ B T ἀποκρίνασθαι T Proclus Olympiodorus : ἀποκρίνεσθαι B

ΣΩ. Ἀποκρίνου δή.

ΑΛ. Ἐρώτα.

10

ΣΩ. Οὐκοῦν ὡς διανοοῦμένον σου ταῦτα ἐρωτῶ, ἃ φημί σε
διανοεῖσθαι;

C

ΑΛ. Ἔστω, εἰ βούλει, οὕτως, ἵνα καὶ εἰδῶ ὅτι καὶ
ἐρεῖς.

ΣΩ. Φέρε δή· διανοῆ γάρ, ὡς ἐγὼ φημι, παριέναι συμβου-
λεύσων Ἀθηναίους ἐντὸς οὐ πολλοῦ χρόνου· εἰ οὖν μέλλοντός 5
σου ἵεναι ἐπὶ τὸ βῆμα λαβόμενος ἐροίμην· “ὦ Ἀλκιβιάδη,
ἐπειδὴ περὶ τίνος Ἀθηναῖοι διανοοῦνται βουλευέσθαι, ἀνί-
στασαι συμβουλεύσων; ἄρ’ ἐπειδὴ περὶ ὧν σὺ ἐπίστασαι
βέλτιον ἢ οὗτοι;” τί ἂν ἀποκρίναιο;

ΑΛ. Εἴποιμ’ ἂν δήπου, περὶ ὧν οἶδα βέλτιον ἢ οὗτοι. d

ΣΩ. Περὶ ὧν ἄρ’ εἰδὼς τυγχάνεις, ἀγαθὸς σύμβουλος εἶ.

ΑΛ. Πῶς γὰρ οὐ;

ΣΩ. Οὐκοῦν ταῦτα μόνον οἶσθα, ἃ παρ’ ἄλλων ἔμαθες ἢ
αὐτὸς ἐξηῦρες;

5

ΑΛ. Ποῖα γὰρ ἄλλα;

ΣΩ. Ἔστιν οὖν ὅπως ἂν ποτε ἔμαθές τι ἢ ἐξηῦρες μήτε
μανθάνειν ἐθέλων μήτ’ αὐτὸς ζητεῖν;

ΑΛ. Οὐκ ἔστιν.

ΣΩ. Τί δέ; ἠθέλησας ἂν ζητῆσαι ἢ μαθεῖν ἃ ἐπίστασθαι 10
ῶν;

ΑΛ. Οὐ δῆτα.

ΣΩ. Ἄ ἄρα νῦν τυγχάνεις ἐπιστάμενος, ἦν χρόνος ὅτε οὐχ 5
ἠγοῦ εἰδέναί;

ΑΛ. Ἀνάγκη.

ΣΩ. Ἀλλὰ μὴν ἃ γε μεμάθηκας σχεδόν τι καὶ ἐγὼ οἶδα·
εἰ δέ τι ἐμὲ λέληθεν, εἰπέ. ἔμαθες γὰρ δὴ σύ γε κατὰ 5
μνήμην τὴν ἐμὴν γράμματα καὶ κιθαρίζειν καὶ παλαίειν· οὐ
γὰρ δὴ αὐλεῖν γε ἠθέλες μαθεῖν. ταῦτ’ ἐστὶν ἃ σὺ ἐπίστασαι,

c 2 ὅτι καὶ T: ὅτι B Proclus
e 4 ἐγὼ B T: αὐτὸς Proclus
Proclus

e 1 ἃ ἄρα B: ἄρ’ ἃ T Proclus
e 6 τὴν B: om. T: τὴν ἐμὴν om.

εἰ μή πού τι μανθάνων ἐμὲ λέληθας· οἶμαι δέ γε, οὔτε
νύκτωρ οὔτε μεθ' ἡμέραν ἐξιὼν ἐνδοθεν.

10 ΑΛ. Ἄλλ' οὐ πεφοίτηκα εἰς ἄλλων ἢ τούτων.

107 ΣΩ. Πότερον οὖν, ὅταν περὶ γραμμάτων Ἀθηναῖοι βου-
λεύονται, πῶς ἂν ὀρθῶς γράφοιεν, τότε ἀναστήσῃ αὐτοῖς
συμβουλευέσων;

ΑΛ. Μὰ Δι' οὐκ ἔγωγε.

5 ΣΩ. Ἄλλ' ὅταν περὶ κρουμάτων ἐν λύρα;

ΑΛ. Οὐδαμῶς.

ΣΩ. Οὐδὲ μὴν οὐδὲ περὶ παλαισμάτων γε εἰώθασι
βουλευέσθαι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.

ΑΛ. Οὐ μέντοι.

10 ΣΩ. Ὅταν οὖν περὶ τίνος βουλεύονται; οὐ γάρ που ὅταν
γε περὶ οἰκοδομίας.

ΑΛ. Οὐ δῆτα.

ΣΩ. Οἰκοδόμος γὰρ ταῦτά γε σοῦ βέλτιον συμβουλευέσει.

b ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Οὐδὲ μὴν ὅταν περὶ μαντικῆς βουλεύονται;

ΑΛ. Οὔ.

ΣΩ. Μάντις γὰρ αὐτὰ ταῦτα ἄμεινον ἢ σύ.

5 ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Ἐάν τέ γε σμικρὸς ἢ μέγας ᾗ, ἐάν τε καλὸς ἢ
αἰσχροῦς, ἔτι τε γενναῖος ἢ ἀγεννής.

ΑΛ. Πῶς γὰρ οὔ;

ΣΩ. Εἰδότος γὰρ οἶμαι περὶ ἐκάστου ἢ συμβουλή, καὶ οὐ
10 πλουτοῦντος.

ΑΛ. Πῶς γὰρ οὔ;

ΣΩ. Ἐάντε πένης ἐάντε πλούσιος ἢ ὁ παραινῶν,
οὐδὲν διοίσει Ἀθηναίοις ὅταν περὶ τῶν ἐν τῇ πόλει βου-

e 8 γε οὔτε B : οὔτε γε T Proclus : οὔτε Olympiodorus a 10 βου-
λεύονται T Proclus Olympiodorus : βούλωνται B b 4 αἰ T : ἀν
B : om. Proclus b 6 ἢ μέγας T Proclus : καὶ μέγας B b 8 πῶς
. . . b 10 πλουτοῦντος post e 2 σύμβουλον transp. Apelt b 9 καὶ
οὐ πλουτοῦντος secl. Schanz b 13 βουλεύονται T Proclus :
βούλωνται B

λεύονται, πῶς ἂν ὑγιαίνοιεν, ἀλλὰ ζητήσουσιν ἰατρὸν εἶναι c
τὸν σύμβουλον.

ΑΛ. Εἰκότως γε.

ΣΩ. Ὅταν οὖν περὶ τίνος σκοπῶνται, τότε σὺ ἀνιστάμενος
ὡς συμβουλευέσων ὀρθῶς ἀναστήσῃ; 5

ΑΛ. Ὅταν περὶ τῶν ἑαυτῶν πραγμάτων, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Τῶν περὶ ναυπηγίας λέγεις, ὁποίας τινας χρὴ αὐτοὺς
τὰς ναῦς ναυπηγεῖσθαι;

ΑΛ. Οὐκ ἔγωγε, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Ναυπηγεῖν γὰρ οἶμαι οὐκ ἐπίστασαι. τοῦτ' αἴτιον 10
ἢ ἄλλο τι;

ΑΛ. Οὐκ, ἀλλὰ τοῦτο.

ΣΩ. Ἄλλὰ περὶ ποίων τῶν ἑαυτῶν λέγεις πραγμάτων d
ὅταν βουλευῶνται;

ΑΛ. Ὅταν περὶ πολέμου, ὦ Σώκρατες, ἢ περὶ εἰρήνης ἢ
ἄλλου του τῶν τῆς πόλεως πραγμάτων.

ΣΩ. Ἄρα λέγεις ὅταν βουλευῶνται πρὸς τίνας χρὴ εἰρήνην 5
ποιεῖσθαι καὶ τίσιν πολεμεῖν καὶ τίνα τρόπον;

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Χρὴ δ' οὐχ οἷς βέλτιον;

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Καὶ τόθ' ὁπότε βέλτιον; e

ΑΛ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Καὶ τοσοῦτον χρόνον ὅσον ἄμεινον;

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Εἰ οὖν βουλευοῖντο Ἀθηναῖοι τίσιν χρὴ προσπα- 5
λαίειω καὶ τίσιν ἀκροχειρίζεσθαι καὶ τίνα τρόπον, σὺ ἄμεινον
ἂν συμβουλευοῖς ἢ ὁ παιδοτρίβης;

ΑΛ. Ὁ παιδοτρίβης δήπου.

ΣΩ. Ἐχεις οὖν εἰπεῖν πρὸς τί (ἂν) βλέπων ὁ παιδοτρίβης

ε 1 ζητήσουσιν TW: ζητοῦσιν B Proclus e 7 τῶν B Olympio-
dorus: τὸν T: μῶν Apelt d 4 ἄλλου B Olympiodorus: περὶ
ἄλλου TW d 8 οὐχ BW: om. T e 9 ἂν addidi: post συμβου-
λεύσειεν Ast

10 συμβουλευσείεν οἷς δεῖ προσπαλαίειν καὶ οἷς μή, καὶ ὅποτε καὶ ὄντινα τρόπον; λέγω δὲ τὸ τοιούνδε· ἄρα τούτοις δεῖ προσπαλαίειν οἷς βέλτιον, ἢ οὐ;

ΑΛ. Ναί.

108 ΣΩ. Ἄρα καὶ τοσαῦτα ὅσα ἄμεινον;

ΑΛ. Τοσαῦτα.

ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ τότε ὅτε ἄμεινον;

ΑΛ. Πάνυ γε.

5 ΣΩ. Ἄλλὰ μὴν καὶ ἄδοντα δεῖ καθαρίζειν ποτὲ πρὸς τὴν ᾠδὴν καὶ βαίνειν;

ΑΛ. Δεῖ γάρ.

ΣΩ. Οὐκοῦν τότε ὅποτε βέλτιον;

ΑΛ. Ναί.

10 ΣΩ. Καὶ τοσαῦθ' ὅσα βέλτιον;

ΑΛ. Φημί.

ΣΩ. Τί οὖν; ἐπειδὴ βέλτιον μὲν ὠνόμαζες ἐπ' ἀμφο-
b τέροις, τῷ τε καθαρίζειν πρὸς τὴν ᾠδὴν καὶ τῷ προσπαλαίειν, τί καλεῖς τὸ ἐν τῷ καθαρίζειν βέλτιον, ὡσπερ ἐγὼ τὸ ἐν τῷ παλαίειν καλῶ γυμναστικόν· σὺ δ' ἐκεῖνο τί καλεῖς;

ΑΛ. Οὐκ ἐννοῶ.

5 ΣΩ. Ἄλλὰ πειρῶ ἐμὲ μιμῆσθαι. ἐγὼ γάρ που ἀπεκρινάμην τὸ διὰ παντὸς ὀρθῶς ἔχον, ὀρθῶς δὲ δήπου ἔχει τὸ κατὰ τὴν τέχνην γιγνόμενον· ἢ οὐ;

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Ἡ δὲ τέχνη οὐ γυμναστικὴ ἦν;

10 ΑΛ. Πῶς δ' οὐ;

c ΣΩ. Ἐγὼ δ' εἶπον τὸ ἐν τῷ παλαίειν βέλτιον γυμναστικόν.

ΑΛ. Εἶπες γάρ.

ΣΩ. Οὐκοῦν καλῶς;

5 ΑΛ. Ἐμοιγε δοκεῖ.

a 5 ἄδοντα T: τὸ ἄδοντα B: τὸν ἄδοντα Ast
ὀρθῶς καθαρίζειν T

b 2 καθαρίζειν B:

ΣΩ. Ἴθι δὴ καὶ σύ—πρέποι γὰρ ἂν πον καὶ σοὶ τὸ καλῶς διαλέγεσθαι—εἰπέ πρῶτον τίς ἢ τέχνη ἧς τὸ κιθαρίζειν καὶ τὸ ᾄδειν καὶ τὸ ἐμβαίνειν ὀρθῶς; συνάπασα τίς καλεῖται; οὐπω δύνασαι εἰπεῖν;

ΑΛ. Οὐ δῆτα.

ΣΩ. Ἄλλ' ὦδε πειρῶ· τίνες αἱ θεαὶ ὧν ἡ τέχνη;

ΑΛ. Τὰς Μούσας, ὦ Σώκρατες, λέγεις;

ΣΩ. Ἐγωγε. ὄρα δὴ· τίνα ἀπ' αὐτῶν ἐπωνυμίαν ἡ δ τέχνη ἔχει;

ΑΛ. Μουσικὴν μοι δοκεῖς λέγειν.

ΣΩ. Λέγω γάρ. τί οὖν τὸ κατὰ ταύτην ὀρθῶς γιγνόμενόν ἐστιν; ὥσπερ ἐκεῖ ἐγώ σοι τὸ κατὰ τὴν τέχνην ἔλεγον ὀρθῶς, 5 τὴν γυμναστικὴν, καὶ σὺ δὴ οὖν οὕτως ἐνταῦθα τί φῆς; πῶς γίγνεσθαι;

ΑΛ. Μουσικῶς μοι δοκεῖ.

ΣΩ. Εὖ λέγεις. Ἴθι δὴ, καὶ τὸ ἐν τῷ πολεμεῖν βέλτιον καὶ τὸ ἐν τῷ εἰρήνῃ ἄγειν, τοῦτο τὸ βέλτιον τί 10 ὀνομάζεις; ὥσπερ ἐκεῖ ἐφ' ἐκάστῳ ἔλεγεσ τὸ ἄμεινον, ὅτι e μουσικώτερον καὶ ἐπὶ τῷ ἐτέρῳ, ὅτι γυμναστικώτερον· πειρῶ δὴ καὶ ἐνταῦθα λέγειν τὸ βέλτιον.

ΑΛ. Ἄλλ' οὐ πᾶν τι ἔχω.

ΣΩ. Ἄλλὰ μέντοι αἰσχροὺν γε εἰ μὲν τίς σε λέγοντα 5 καὶ συμβουλεύοντα περὶ σιτίων ὅτι βέλτιον τόδε τοῦδε καὶ νῦν καὶ τοσοῦτον, ἔπειτα ἐρωτήσειεν “Τί τὸ ἄμεινον λέγεις, ὦ Ἀλκιβιάδης;” περὶ μὲν τούτων ἔχειν εἰπεῖν ὅτι τὸ ὑγιεινότερον, καίτοι οὐ προσποιῆ γε ἰατρὸς εἶναι· περὶ δὲ οὐ προσποιῆ ἐπιστήμων εἶναι καὶ συμβουλεύσεις ἀνιστάμενος 109

c 6 ἴθι B T W Olympiodorus : ἴσθι Proclus c 9 οὐπω . . . d 2
 ἔχει secl. Hermann d 4 κατὰ ταύτην T : κατ' αὐτήν B d 6 δὴ
 οὖν T : δ' οὖν B e 1 ἐφ' ἐκάστῳ secl. Schanz τὸ ἄμεινον
 Proclus : τῷ ἄμεινον B T e 4 οὐ πᾶν τι T Proclus : οὐ πᾶν B
 e 9 καίτοι οὐ T Proclus : καὶ τοιοῦτον B γε Proclus : om. B T :
 τε al. a 1 συμβουλεύσεις B T W (sed σ puncto notatum in T) :
 συμβουλεύεις Proclus vulg.

ὡς εἰδώς, τούτου δ', ὡς ἕοικας, περί ἐρωτηθεῖς ἐὰν μὴ ἔχῃς εἰπεῖν, οὐκ αἰσχύνῃ; ἢ οὐκ αἰσχρὸν φανείται;

ΑΛ. Πάνυ γε.

5 ΣΩ. Σκόπει δὴ καὶ προθυμοῦ εἰπεῖν πρὸς τί τείνει τὸ ἐν τῷ εἰρήνην τε ἄγειν ἄμεινον καὶ τὸ ἐν τῷ πολεμεῖν οἷς δεῖ;

ΑΛ. Ἄλλὰ σκοπῶν οὐ δύναμαι ἐννοῆσαι.

10 ΣΩ. Οὐδ' οἶσθα, ἐπειδὴν πόλεμον ποιῶμεθα, ὅτι ἐγκαλοῦντες ἀλλήλοις πάθημα ἐρχόμεθα εἰς τὸ πολεμεῖν, καὶ ὅτι αὐτὸ ὀνομάζοντες ἐρχόμεθα;

b ΑΛ. Ἐγώ γε, ὅτι γε ἐξαπατώμενοί τι ἢ βιαζόμενοι ἢ ἀποστερούμενοι.

ΣΩ. Ἐχε· πῶς ἕκαστα τούτων πάσχοντες; πειρῶ εἰπεῖν τί διαφέρει τὸ ὦδε ἢ ὠδε.

5 ΑΛ. Ἡ τὸ ὦδε λέγεις, ὦ Σώκρατες, τὸ δικάως ἢ τὸ ἀδίκως;

ΣΩ. Αὐτὸ τοῦτο.

ΑΛ. Ἄλλὰ μὴν τοῦτο γε διαφέρει ὅλον τε καὶ πᾶν.

10 ΣΩ. Τί οὖν; Ἀθηναῖοις σὺ πρὸς ποτέρους συμβουλεύσεις πολεμεῖν, τοὺς ἀδικούντας ἢ τοὺς τὰ δίκαια πράττοντας;

c ΑΛ. Δεινὸν τοῦτό γε ἐρωτᾷς· εἰ γὰρ καὶ διανοεῖται τις ὡς δεῖ πρὸς τοὺς τὰ δίκαια πράττοντας πολεμεῖν, οὐκ ἂν ὁμολογήσειέν γε.

ΣΩ. Οὐ γὰρ νόμιμον τοῦθ', ὡς ἕοικεν.

5 ΑΛ. Οὐ δῆτα· οὐδέ γε καλὸν δοκεῖ εἶναι.

ΣΩ. Πρὸς ταῦτ' ἄρα καὶ σὺ [τὸ δίκαιον] τοὺς λόγους ποιήσῃ;

ΑΛ. Ἀνάγκη.

a 3 φανείται T Proclus : φαίνεται B a 6 τὸ BT : om. Proclus
 a 8 ἐννοῆσαι T Proclus : νοῆσαι B a 9 ὅτι T Proclus : τί B
 Olympiodorus b 1 γε TW : om. B b 5 ἢ corr. Coisl. :
 εἰ BT : εἰ δὲ Proclus c 6 ταῦτ' BT Proclus : τοῦτ' ci. Stephanus
 τὸ δίκαιον secl. Nürnbergger

ΣΩ. Ἄλλο τι οὖν, ὃ νυνδὴ ἐγὼ ἠρώτων βέλτιον πρὸς
τὸ πολεμεῖν καὶ μὴ, καὶ οἷς δεῖ καὶ οἷς μὴ, καὶ ὁπότε καὶ 10
μὴ, τὸ δικαιότερον τυγχάνει οὖν; ἢ οὐ;

ΑΛ. Φαίνεται γε.

ΣΩ. Πῶς οὖν, ὦ φίλε Ἀλκιβιάδῃ; πότερον σαυτὸν d
λέληθας ὅτι οὐκ ἐπίστασαι τοῦτο, ἢ ἐμὲ ἔλαθες μανθάνων
καὶ φοιτῶν εἰς διδασκάλου ὅς σε ἐδίδασκε διαγιγνώσκειν
τὸ δικαιότερόν τε καὶ ἀδικώτερον; καὶ τίς ἐστίν οὗτος;
φράσον καὶ ἐμοί, ἵνα αὐτῷ φοιτητὴν προξενήσῃς καὶ ἐμέ. 5

ΑΛ. Σκώπτεις, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Οὐ μὰ τὸν Φίλιον τὸν ἐμόν τε καὶ σόν, ὃν ἐγὼ
ἤκιστ' ἂν ἐπιορκήσαιμι· ἀλλ' εἴπερ ἔχεις, εἰπέ τίς ἐστίν.

ΑΛ. Τί δ' εἰ μὴ ἔχω; οὐκ ἂν οἶε με ἄλλως εἰδέναι e
περὶ τῶν δικαίων καὶ ἀδίκων;

ΣΩ. Ναί, εἴ γε εὖροις.

ΑΛ. Ἄλλ' οὐκ ἂν εὐρεῖν με ἡγή;

ΣΩ. Καὶ μάλα γε, εἰ ζητήσῃς. 5

ΑΛ. Εἶτα ζητῆσαι οὐκ ἂν οἶε με;

ΣΩ. Ἐγωγε, εἰ οἰηθείης γε μὴ εἰδέναι.

ΑΛ. Εἶτα οὐκ ἦν ὅτ' εἶχον οὕτω;

ΣΩ. Καλῶς λέγεις. ἔχεις οὖν εἰπεῖν τοῦτον τὸν χρόνον
ὅτε οὐκ ᾔφου εἰδέναι τὰ δίκαια καὶ τὰ ἀδίκῃ; φέρε, πέρυσιν 110
ἐζήτηεις τε καὶ οὐκ ᾔφου εἰδέναι; ἢ ᾔφου; καὶ τάληθῆ
ἀποκρίνου, ἵνα μὴ μάτην οἱ διάλογοι γίνωνται.

ΑΛ. Ἄλλ' ᾔμην εἰδέναι.

ΣΩ. Τρίτον δ' ἔτος καὶ τέταρτον καὶ πέμπτον οὐχ 5
οὕτως;

ΑΛ. Ἐγωγε.

ΣΩ. Ἀλλὰ μὴν τό γε πρὸ τοῦ παῖς ἦσθα. ἢ γάρ;

ΑΛ. Ναί.

d 3 διδασκάλου B Proclus Olympiodorus : διδασκάλους T d 5 καὶ
ἐμέ B : ἐμέ T Proclus Olympiodorus d 7 οὐ μὰ Proclus : μὰ B T
e 5 γε om. Stobaeus a 2 τε B Proclus : om. T a 3 διάλογοι]
λόγοι Cobet a 8 τοῦ T Proclus : τούτου B Olympiodorus

10 ΣΩ. Τότε μὲν τοίνυν εὖ οἶδα ὅτι ᾧ εἰδέναί.

ΑΛ. Πῶς εὖ οἶσθα;

b ΣΩ. Πολλάκις σοῦ ἐν διδασκάλων ἤκουον παιδὸς ὄντος καὶ ἄλλοθι, καὶ ὅποτε ἀστραγαλίζοις ἢ ἄλλην τινα παιδιὰν παίζοις, οὐχ ὡς ἀποροῦντος περὶ τῶν δικαίων καὶ ἀδίκων, ἀλλὰ μάλα μέγα καὶ θαρραλέως λέγοντος περὶ ὅτου τύχοις
5 τῶν παίδων ὡς πονηρός τε καὶ ἀδικος εἶη καὶ ὡς ἀδικοῦ ἢ οὐκ ἀληθῆ λέγω;

ΑΛ. Ἄλλὰ τί ἐμελλον ποιεῖν, ᾧ Σώκρατες, ὅποτε τίς με ἀδικοῖ;

ΣΩ. Σὺ δ' εἰ τύχοις ἀγνοῶν εἶτ' ἀδικοῖο εἶτε μὴ τότε,
10 λέγεις, τί σε χρὴ ποιεῖν;

c ΑΛ. Μὰ Δί' ἀλλ' οὐκ ἠγνόουν ἔγωγε, ἀλλὰ σαφῶς ἐγίνωσκον ὅτι ἠδικούμην.

ΣΩ. ὦμιον ἄρα ἐπίστασθαι καὶ παῖς ὢν, ὡς εἴοικε, τὰ δίκαια καὶ τὰ ἀδίκαια.

5 ΑΛ. Ἐγώ γε καὶ ἠπιστάμην γε.

ΣΩ. Ἐν ποίῳ χρόνῳ ἐξευρών; οὐ γὰρ δήπου ἐν ᾧ γε ᾧ εἰδέναί.

ΑΛ. Οὐ δήτα.

ΣΩ. Πότε οὖν ἀγνοεῖν ἤγοῦ; σκόπει· οὐ γὰρ εὐρήσεις
10 τοῦτον τὸν χρόνον.

ΑΛ. Μὰ τὸν Δί', ᾧ Σώκρατες, οὐκ οἶσθα εἶπεῖν.

d ΣΩ. Εὐρών μὲν ἄρ' οὐκ οἶσθα αὐτά.

ΑΛ. Οὐ πάνν φαίνομαι.

ΣΩ. Ἄλλὰ μὴν ἄρτι γε οὐδὲ μαθὼν ἐφησθα εἰδέναί· εἰ δὲ μήθ' ἠῦρες μήτ' ἔμαθες, πῶς οἶσθα καὶ πόθεν;

5 ΑΛ. Ἄλλ' ἴσως τοῦτό σοι οὐκ ὀρθῶς ἀπεκρινάμην, τὸ φάναι εἰδέναί αὐτὸς ἐξευρών.

ΣΩ. Τὸ δὲ πῶς εἶχεν;

ΑΛ. Ἐμαθον οἶμαι καὶ ἐγὼ ὥσπερ καὶ οἱ ἄλλοι.

a 10 μὲν τοίνυν BT: μέντοι Proclus b 1 σοῦ om. Proclus
c 6 ποίῳ Dobree: ὀποίῳ BT d 5 ἀπεκρινάμην BT: ἀπεκρίθην
Stobaeus d 7 τὸ δὲ BT: τὸ δὲ ᾧδε Coisl.: τὸ δὲ οὕτω Proclus

ΣΩ. Πάλιν εἰς τὸν αὐτὸν ἤκομεν λόγον. παρὰ τοῦ;
φράζε κάμοι.

10

ΑΛ. Παρὰ τῶν πολλῶν.

e

ΣΩ. Οὐκ εἰς σπουδαίους γε διδασκάλους καταφεύγεις
εἰς τοὺς πολλοὺς ἀναφέρων.

ΑΛ. Τί δέ; οὐχ ἴκανοὶ διδάξαι οὗτοι;

ΣΩ. Οὐκ οὖν τὰ πεπτευτικά γε καὶ τὰ μή· καίτοι 5
φαιλότερα αὐτὰ οἶμαι τῶν δικαίων εἶναι. τί δέ; σὺ οὐχ
οὕτως οἶει;

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Εἴτα τὰ μὲν φαιλότερα οὐχ οἰοί τε διδάσκειν, τὰ
δὲ σπουδαιότερα;

10

ΑΛ. Οἶμαι ἔγωγε· ἄλλα γοῦν πολλὰ οἰοί τ' εἰσὶν δι-
δάσκειν σπουδαιότερα τοῦ πεπτεύειν.

ΣΩ. Ποῖα ταῦτα;

ΑΛ. Οἶον καὶ τὸ ἐλληνίζειν παρὰ τούτων ἔγωγ' ἔμαθον, III
καὶ οὐκ ἂν ἔχοιμι εἰπεῖν ἔμαντοῦ διδασκαλον, ἀλλ' εἰς
τοὺς αὐτοὺς ἀναφέρω οὓς σὺ φῆς οὐ σπουδαίους εἶναι
διδασκάλους.

ΣΩ. Ἄλλ', ὦ γενναῖε, τούτου μὲν ἀγαθοὶ διδασκαλοὶ οἱ 5
πολλοί, καὶ δικαίως ἐπαινοῦντ' ἂν αὐτῶν εἰς διδασκαλίαν.

ΑΛ. Τί δή;

ΣΩ. Ὅτι ἔχουσι περὶ αὐτὰ ἅ χρῆ τοὺς ἀγαθοὺς δι-
δασκάλους ἔχειν.

ΑΛ. Τί τοῦτο λέγεις;

10

ΣΩ. Οὐκ οἶσθ' ὅτι χρῆ τοὺς μέλλοντας διδάσκειν ὅτιοῦν
αὐτοὺς πρῶτον εἰδέναί; ἢ οὐ;

b

ΑΛ. Πῶς γὰρ οὐ;

ΣΩ. Οὐκοῦν τοὺς εἰδότας ὁμολογεῖν τε ἀλλήλοις καὶ
μὴ διαφέρεσθαι;

e2 καταφεύγεις T: καταφεύγει B e9 οἰοί τε Proclus: οἰοί B:
οἰοί T a2 ἂν T Proclus: om. B εἰπεῖν ἔμαντοῦ B: ἔμαντοῦ
εἰπεῖν T Proclus a3 αὐτοὺς T: ἔμαντοὺς B a6 ἐπαινοῦντ'
ἂν . . . εἰς διδασκαλίαν BT: ἐπαινοῦτ' ἂν . . . ἢ διδασκαλία Proclus
αὐτῶν secl. ci. Stallbaum

- 5 ΑΛ. Ναί.
 ΣΩ. Ἐν οἷς δ' ἂν διαφέρωνται, ταῦτα φήσεις εἶδέναι αὐτούς;
 ΑΛ. Οὐ δῆτα.
 ΣΩ. Τούτων οὖν διδάσκαλοι πῶς ἂν εἶεν;
- 10 ΑΛ. Οὐδαμῶς.
 ΣΩ. Τί οὖν; δοκοῦσί σοι διαφέρεσθαι οἱ πολλοὶ ποῖόν ἐστι λίθος ἢ ξύλον; καὶ ἐάν τινα ἐρωτᾷς, ἄρ' οὐ τὰ αὐτὰ
 C ὁμολογοῦσιν, καὶ ἐπὶ ταῦτ' ὁρμῶσιν ὅταν βούλωνται λαβεῖν λίθον ἢ ξύλον; ὡσαύτως καὶ πάνθ' ὅσα τοιαῦτα· σχεδὸν γάρ τι μαυθάνω τὸ ἐλληνίζειν ἐπίστασθαι ὅτι τοῦτο λέγεις· ἢ οὐ;
- 5 ΑΛ. Ναί.
 ΣΩ. Οὐκοῦν εἰς μὲν ταῦθ', ὥσπερ εἶπομεν, ἀλλήλοις τε ὁμολογοῦσι καὶ αὐτοὶ ἑαυτοῖς ἰδίᾳ, καὶ δημοσίᾳ αἱ πόλεις πρὸς ἀλλήλας οὐκ ἀμφισβητοῦσιν αἱ μὲν ταῦθ' αἱ δ' ἄλλα φάσκουσαι;
- 10 ΑΛ. Οὐ γάρ.
 ΣΩ. Εἰκότως ἂν ἄρα τούτων γε καὶ διδάσκαλοι εἶεν ἀγαθοί.
- d ΑΛ. Ναί.
 ΣΩ. Οὐκοῦν εἰ μὲν βουλοίμεθα ποιῆσαί τινα περὶ αὐτῶν εἶδέναι, ὀρθῶς ἂν αὐτὸν πέμποιμεν εἰς διδασκαλίαν τούτων τῶν πολλῶν;
- 5 ΑΛ. Πάνυ γε.
 ΣΩ. Τί δ' εἰ βουληθεῖμεν εἶδέναι, μὴ μόνον ποῖοι ἄνθρωποι εἰσιν ἢ ποῖοι ἵπποι, ἀλλὰ καὶ τίνες αὐτῶν δρομικοί τε καὶ μή, ἄρ' ἔτι οἱ πολλοὶ τοῦτο ἱκανοὶ διδάξαι;
- 10 ΑΛ. Οὐ δῆτα.
 ΣΩ. Ἰκανὸν δέ σοι τεκμήριον ὅτι οὐκ ἐπίστανται οὐδὲ

b 12 οὐ T: οὖν B c 8 ἄλλα φάσκουσαι T Proclus: ἔλλαι φάσκουσιν B c 11 γε B: om. T Proclus d 2 βουλοίμεθα B Proclus: βουλοίμεθ' ἂν T

κρήγυνοι διδάσκαλοί εἰσιν τούτων, ἐπειδὴ οὐδὲν ὁμολογοῦσιν e
ἑαυτοῖς περὶ αὐτῶν;

ΑΛ. Ἔμοιγε.

ΣΩ. Τί δ' εἰ βουλευθεῖμεν εἰδέναί, μὴ μόνον ποιοὶ
ἄνθρωποι εἰσιν, ἀλλ' ὅποιοι ὑγιεῖνοι ἢ νοσῶδεις, ἄρ' ἱκανοὶ 5
ἂν ἡμῖν ἦσαν διδάσκαλοι οἱ πολλοί;

ΑΛ. Οὐ δῆτα.

ΣΩ. Ἦν δ' ἂν σοι τεκμήριον ὅτι μοχθηροὶ εἰσι τούτων
διδάσκαλοι, εἰ ἑώρας αὐτοὺς διαφερομένους;

ΑΛ. Ἔμοιγε.

10

ΣΩ. Τί δὲ δῆ; νῦν περὶ τῶν δικαίων καὶ ἀδίκων ἀνθρώ-
πων καὶ πραγμάτων οἱ πολλοὶ δοκοῦσί σοι ὁμολογεῖν αὐτοὶ II 2
ἑαυτοῖς ἢ ἀλλήλοις;

ΑΛ. Ἐκιστα νῆ Δί', ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Τί δέ; μάλιστα περὶ αὐτῶν διαφέρεσθαι;

ΑΛ. Πολύ γε.

5

ΣΩ. Οὐκ οἶομαί γε πρότε σε ἰδεῖν οὐδ' ἀκοῦσαι
σφόδρα οὕτω διαφερομένους ἀνθρώπους περὶ ὑγιεινῶν καὶ
μή, ὥστε διὰ ταῦτα μάχεσθαι τε καὶ ἀποκτείνεσθαι ἀλλήλους.

ΑΛ. Οὐ δῆτα.

ΣΩ. Ἀλλὰ περὶ τῶν δικαίων καὶ ἀδίκων ἔγωγ' οἶδ' ὅτι, 10
καὶ εἰ μὴ ἑώρακας, ἀκήκοας γοῦν ἄλλων τε πολλῶν καὶ b
'Ομήρου· καὶ Ὀδυσσεύας γὰρ καὶ Ἰλιάδος ἀκήκοας.

ΑΛ. Πάντως δήπου, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Οὐκοῦν ταῦτα ποιήματά ἐστι περὶ διαφορᾶς δικαίων
τε καὶ ἀδίκων; 5

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Καὶ αἱ μάχαι γε καὶ οἱ θάνατοι διὰ ταύτην τὴν
διαφορὰν τοῖς τε Ἀχαιοῖς καὶ τοῖς ἄλλοις Τρωσὶν ἐγένοντο,
καὶ τοῖς μνηστήρσι τοῖς τῆς Πηλεόπης καὶ τῷ Ὀδυσσεῖ.

ΑΛ. Ἀληθῆ λέγεις.

c

e 11 καὶ ἀδίκων B: om. T W Proclus
ἔλλοις B T

a 2 ἀλλήλοις Proclus:

ΣΩ. Οἶμαι δὲ καὶ τοῖς ἐν Τανάγρα Ἀθηναίων τε καὶ
 Λακεδαιμονίων καὶ Βοιωτῶν ἀποθανούσι, καὶ τοῖς ὕστερον
 ἐν Κορωνείᾳ, ἐν οἷς καὶ ὁ σὸς πατὴρ [Κλεινίας] ἐτελεύτησεν,
 5 οὐδὲ περὶ ἐνὸς ἄλλου ἢ διαφορὰ ἢ περὶ τοῦ δικαίου καὶ
 ἀδίκου τοὺς θανάτους καὶ τὰς μάχας πεποίηκεν· ἢ γάρ;

ΑΛ. Ἀληθῆ λέγεις.

ΣΩ. Τούτους οὖν φῶμεν ἐπίστασθαι περὶ ὧν οὕτως
 d σφόδρα διαφέρονται, ὥστε ἀμφισβητοῦντες ἀλλήλοις τὰ
 ἔσχατα σφᾶς αὐτοὺς ἐργάζονται;

ΑΛ. Οὐ φαίνεται γε.

ΣΩ. Οὐκοῦν εἰς τοὺς τοιούτους διδασκάλους ἀναφέρεις
 5 οὓς ὁμολογεῖς αὐτοὺς μὴ εἰδέναι;

ΑΛ. Ἔοικα.

ΣΩ. Πῶς οὖν εἰκός σε εἰδέναι τὰ δίκαια καὶ τὰ ἄδικα,
 περὶ ὧν οὕτω πλαναῖ καὶ οὔτε μαθῶν φαίγη παρ' οὐδενὸς
 οὔτ' αὐτοὺς ἐξευρών;

10 ΑΛ. Ἐκ μὲν ὧν σὺ λέγεις οὐκ εἰκός.

e ΣΩ. Ὅρας αὖ τοῦθ' ὡς οὐ καλῶς εἶπες, ὦ Ἀλκιβιάδη;

ΑΛ. Τὸ ποῖον;

ΣΩ. Ὅτι ἐμὲ φῆς ταῦτα λέγειν.

ΑΛ. Τί δέ; σὺ σὺ λέγεις ὡς ἐγὼ οὐδὲν ἐπίσταμαι περὶ
 5 τῶν δικαίων καὶ ἀδίκων;

ΣΩ. Οὐ μέντοι.

ΑΛ. Ἀλλ' ἐγώ;

ΣΩ. Ναί.

ΑΛ. Πῶς δῆ;

10 ΣΩ. Ὡςδε εἶση. ἐάν σε ἔρωμαι τὸ ἐν καὶ τὰ δύο πότερα
 πλείω ἐστί, φήσεις ὅτι τὰ δύο;

ΑΛ. Ἔγωγε.

ΣΩ. Πόσῳ;

c 4 post Κορωνεία add. συμβᾶσιν Proclus ἐν οἷς BT: ὅτε Proclus
 κλεινίας BT: om. Proclus c 5, 6 ἡ διαφορὰ . . . πεποίηκεν B: τὴν
 διαφορὰν . . . πεποιήκεναι T Proclus d 5 αὐτοῖς] αὐτοὺς Hirschig
 e 4 οὐδὲν ἐπίσταμαι Ven. 184: συνεπίσταμαι BTW: οὐκ ἐπίσταμαι
 Proclus

ΑΛ. Ἐνί.

ΣΩ. Πότερος οὖν ἡμῶν ὁ λέγων ὅτι τὰ δύο τοῦ ἐνὸς 15
ἐνὶ πλείω;

ΑΛ. Ἐγώ.

ΣΩ. Οὐκοῦν ἐγὼ μὲν ἠρώτων, σὺ δ' ἀπεκρίνου;

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Περὶ δὴ τούτων μὴν ἐγὼ φαίνομαι λέγων ὁ ἐρωτῶν, 113
ἢ σὺ ὁ ἀποκρινόμενος;

ΑΛ. Ἐγώ.

ΣΩ. Τί δ' ἂν ἐγὼ μὲν ἔρωμαι ποῖα γράμματα Σωκράτους,
σὺ δ' εἴπῃς, πότερος ὁ λέγων; 5

ΑΛ. Ἐγώ.

ΣΩ. Ἴθι δὴ, ἐνὶ λόγῳ εἶπέ· ὅταν ἐρώτησίς τε καὶ
ἀπόκρισις γίγνηται, πότερος ὁ λέγων, ὁ ἐρωτῶν ἢ ὁ ἀπο-
κρινόμενος;

ΑΛ. Ὁ ἀποκρινόμενος, ἔμοιγε δοκεῖ, ὦ Σώκρατες. 10

ΣΩ. Οὐκοῦν ἄρτι διὰ παντὸς ἐγὼ μὲν ἢ ὁ ἐρωτῶν; b

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Σὺ δ' ὁ ἀποκρινόμενος;

ΑΛ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Τί οὖν; τὰ λεχθέντα πότερος ἡμῶν εἴρηκεν; 5

ΑΛ. Φαίνομαι μὲν, ὦ Σώκρατες, ἐκ τῶν ὁμολογημένων
ἐγώ.

ΣΩ. Οὐκοῦν ἐλέχθη περὶ δικαίων καὶ ἀδίκων ὅτι Ἄλκι-
βιάδης ὁ καλὸς ὁ Κλειυίου οὐκ ἐπίσταιτο, οἷοιτο δέ, καὶ
μέλλοι εἰς ἐκκλησίαν ἐλθὼν συμβουλεύσειν Ἀθηναίοις περὶ 10
ᾧ οὐδὲν οἶδεν; οὐ ταῦτ' ἦν;

ΑΛ. Φαίνεται. c

ΣΩ. Τὸ τοῦ Εὐριπίδου ἄρα συμβαίνει, ὦ Ἄλκιβιάδη·
σοῦ τάδε κινδυνεύεις, οὐκ ἐμοῦ ἀκηκοέναι, οὐδ' ἐγὼ εἰμι ὁ

a 4 ἔρωμαι ποῖα Olympiodorus: ἐρῶ καὶ ποῖα BT: ἐρωτῶ καὶ ποῖα
Proclus b 1 παντὸς TW Proclus: παντὸς τοῦ λόγου B b 8 ὅτι
post ἀδίκων B: ante περὶ T c 3 οὐκ Proclus (cf. Eur. Hipp. 35a):
ἀλλ' οὐκ BT

ταῦτα λέγων, ἀλλὰ σύ, ἐμὲ δὲ αἰτιᾶ μάτην. καὶ μέντοι
 5 καὶ εὖ λέγεις. μανικὸν γὰρ ἐν νῶ ἔχεις ἐπιχείρημα ἐπι-
 χειρεῖν, ὧ βέλτιστε, διδάσκειν ἢ οὐκ οἶσθα, ἀμελήσας
 μανθάνειν.

δ ΑΛ. Οἶμαι μὲν, ὧ Σώκρατες, ὀλιγάκις Ἀθηναίους βου-
 λεύεσθαι καὶ τοὺς ἄλλους Ἑλληνας πότερα δικαιοτέρα
 ἢ ἀδικώτερα· τὰ μὲν γὰρ τοιαῦτα ἡγούνται δῆλα εἶναι,
 ἔασαντες οὖν περὶ αὐτῶν σκοποῦσιν ὁπότερα συνοίσει
 5 πράξασιν. οὐ γὰρ ταῦτα οἶμαι ἐστὶν τά τε δίκαια καὶ τὰ
 συμφέροντα, ἀλλὰ πολλοῖς δὴ ἐλυσυτέλησεν ἀδικήσασιν με-
 γάλα ἀδικήματα, καὶ ἑτέροις γε οἶμαι δίκαια ἐργασαμένοις
 οὐ συνήνεγκεν.

ΣΩ. Τί οὖν; εἰ ὅτι μάλιστα ἕτερα μὲν τὰ δίκαια
 e τυγχάνει ὄντα, ἕτερα δὲ τὰ συμφέροντα, οὐ τί που αὐτὸν
 οἶε ταῦτ' εἰδέναι ἢ συμφέρει τοῖς ἀνθρώποις, καὶ δι' ὅτι;

ΑΛ. Τί γὰρ κωλύει, ὧ Σώκρατες; εἰ μὴ με αὐτὸν ἐρήσῃ
 παρ' ὅτου ἔμαθον ἢ ὅπως αὐτὸς ἦν.

5 ΣΩ. Οἶον τοῦτο ποιεῖς. εἴ τι μὴ ὀρθῶς λέγεις, τυγχάνει
 δὲ δυνατόν ὄν ἀποδείξαι δι' οὐπὲρ καὶ τὸ πρότερον λόγου,
 οἶε δὴ καινὰ ἅττα δεῖν ἀκούειν ἀποδείξεις τε ἑτέρας, ὡς
 τῶν προτέρων οἶον σκευαρίων κατατετριμμένων, καὶ οὐκέτ'
 ἂν σὺ αὐτὰ ἀμπίσχοιο, εἰ μὴ τίς σοι τεκμήριον καθαρὸν
 114 καὶ ἄχραντον οἶσει. ἐγὼ δὲ χαίρειν ἔσας τὰς σὰς προ-
 δρομὰς τοῦ λόγου οὐδὲν ἤττον ἐρήσομαι πόθεν μαθὼν αὐτὰ
 συμφέροντ' ἐπίστασαι, καὶ ὅστις ἐστὶν ὁ διδάσκαλος, καὶ
 πάντ' ἐκεῖνα τὰ πρότερον ἐρωτῶ μὴ ἐρωτήσῃ; ἀλλὰ γὰρ
 5 δῆλον ὡς εἰς ταῦτόν ἤξῃς καὶ οὐχ ἕξεις ἀποδείξαι οὐθ' ὡς
 ἔξευρῶν οἶσθα τὰ συμφέροντα οὐθ' ὡς μαθῶν. ἐπειδὴ δὲ
 τρυφᾶς καὶ οὐκέτ' ἂν ἠδέως τοῦ αὐτοῦ γεύσαιο λόγου, τοῦ-
 τον μὲν ἐὼ χαίρειν, εἴτ' οἶσθα εἴτε μὴ τὰ Ἀθηναίους συμ-

ο 4 ἐμὲ δὲ αἰτιᾶ T: με διαιτιᾶ B: ἐμὲ δὲ διαιτιᾶ W e 6 ὄν B:
 om. T Proclus e 7 δὴ B: δεῖ T ἀποδείξεις τε ἑτέρας secl. Cobet
 e 9 τεκμήριον om. Ficinus, secl. Ast a 2 πόθεν B Proclus: ὁπόθεν
 T Olympiodorus a 3 ὁ B Proclus: om. T

φέροντα· πότερον δὲ ταῦτά ἐστι δίκαιά τε καὶ συμφέροντ' **b**
ἢ ἕτερα, τί οὐκ ἀπέδειξας; εἰ μὲν βούλει, ἐρωτῶν με ὥσπερ
ἐγὼ σέ, εἰ δέ, καὶ αὐτὸς ἐπὶ σεαυτοῦ λόγῳ διέξελθε.

ΑΛ. Ἄλλ' οὐκ οἶδα εἰ οἴός τ' ἂν εἶην, ὦ Σώκρατες, πρὸς
σέ διελθεῖν. **5**

ΣΩ. Ἄλλ', ὦγαθέ, ἐμὲ ἐκκλησίαν νόμισον καὶ δῆμον·
καὶ ἐκεῖ τοί σε δεήσει ἕνα ἕκαστον πείθειν. ἢ γάρ;

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Οὐκοῦν τοῦ αὐτοῦ ἕνα τε οἶόν τε εἶναι κατὰ μόνας
πείθειν καὶ συμπόλλους περὶ ὧν ἂν εἰδῆ, ὥσπερ ὁ γραμ- **c**
ματιστῆς ἕνα τέ που πείθει περὶ γραμμάτων καὶ πολλούς;

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν οὐ καὶ περὶ ἀριθμοῦ ὁ αὐτὸς ἕνα τε καὶ
πολλούς πείσει; **5**

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Οὗτος δ' ἔσται ὁ εἰδώς, ὁ ἀριθμητικός;

ΑΛ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ σὺ ἄπερ καὶ πολλούς οἴας τε πείθειν
εἶ, ταῦτα καὶ ἕνα; **10**

ΑΛ. Εἰκός γε.

ΣΩ. Ἔστι δὲ ταῦτα δῆλον ὅτι ἂ οἴσθα.

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Ἄλλο τι οὖν τοσοῦτον μόνον διαφέρει τοῦ ἐν τῷ
δῆμῳ ῥήτορος ὁ ἐν τῇ τοιαύτῃ συνουσίᾳ, ὅτι ὁ μὲν ἀθρόους **d**
πείθει τὰ αὐτά, ὁ δὲ καθ' ἕνα;

ΑΛ. Κινδυνεύει.

ΣΩ. Ἴθι νῦν, ἐπειδὴ τοῦ αὐτοῦ φαίνεται πολλούς τε καὶ
ἕνα πείθειν, ἐν ἐμοὶ ἐμμελέτησον καὶ ἐπιχείρησον ἐπιδείξαι **5**
ὡς τὸ δίκαιον ἐνίοτε οὐ συμφέρει.

ΑΛ. Ὑβριστῆς εἶ, ὦ Σώκρατες.

c 2 τέ που πείθει B Proclus: τε ἐπειθέν που T: τε πείθει που W
c 4 οὐ B: om. T Proclus c 9 καὶ σὺ T Proclus: σὺ B c 14 δια-
φέρει T Proclus: διαφέρειν B d 4 νῦν B T: τοίνυν Proclus: δὴ
νῦν vulg. d 5 ἐμμελέτησον T Proclus: ἐν μελέτησον B

- ΣΩ. Νῦν γοῦν ὑφ' ὕβρεως μέλλω σε πείθειν τάναντία
οἷς σὺ ἐμὲ οὐκ ἐθέλεις.
- 10 ΑΛ. Λέγε δή.
ΣΩ. Ἀποκρίνου μόνον τὰ ἐρωτώμενα.
- e ΑΛ. Μή, ἀλλὰ σὺ αὐτὸς λέγε.
ΣΩ. Τί δ'; οὐχ ὅτι μάλιστα βούλει πεισθῆναι;
ΑΛ. Πάντως δήπου.
ΣΩ. Οὐκοῦν εἰ λέγεις ὅτι ταῦθ' οὕτως ἔχει, μάλιστ' ἂν
5 εἴης πεπεισμένος;
ΑΛ. Ἐμοιγε δοκεῖ.
ΣΩ. Ἀποκρίνου δή· καὶ ἔαν μὴ αὐτὸς σὺ σαυτοῦ ἀκούσης
ὅτι τὰ δίκαια καὶ συμφέροντά ἐστιν, ἄλλω γε λέγουσι μὴ
πιστεύσης.
- 10 ΑΛ. Οὔτοι, ἀλλ' ἀποκριτέον· καὶ γὰρ οὐδὲν οἶομαι
βλαβήσεσθαι.
- 115 ΣΩ. Μαντικὸς γὰρ εἶ. καί μοι λέγε· τῶν δικαίων φῆς
ἔνια μὲν συμφέρειν, ἔνια δ' οὔ;
ΑΛ. Ναί.
ΣΩ. Τί δέ; τὰ μὲν καλὰ αὐτῶν εἶναι, τὰ δ' οὔ;
5 ΑΛ. Πῶς τοῦτο ἐρωτᾷς;
ΣΩ. Εἴ τις ἤδη σοι ἔδοξεν αἰσχυρὰ μὲν, δίκαια δὲ
πράττειν;
ΑΛ. Οὐκ ἔμοιγε.
ΣΩ. Ἀλλὰ πάντα τὰ δίκαια καὶ καλά;
10 ΑΛ. Ναί.
ΣΩ. Τί δ' αὖ τὰ καλά; πότερον πάντα ἀγαθὰ, ἢ τὰ μὲν,
τὰ δ' οὔ;
ΑΛ. Οἶομαι ἔγωγε, ὦ Σώκρατες, ἔνια τῶν καλῶν κακὰ
εἶναι.

e7 σαυτοῦ TW Proclus Olympiodorus: om. B ἀκούσης B Olympio-
dorus Stobaeus: ἀκούης T Proclus e8 καὶ add. Stobaeus: om.
BT γε add. BW Proclus Stobaeus: om. T Olympiodorus
a4 τί δέ T (τί δαί) Proclus: om. B αὐτῶν εἶναι B: εἶναι αὐτῶν T
Proclus a6 ἤδη T Proclus Olympiodorus: δη B a9 καὶ
T Proclus: om. B a11 ἢ T Proclus: om. B

ΣΩ. Ἡ καὶ αἰσχροῦ ἀγαθὰ;

15

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Ἄρα λέγεις τὰ τοιάδε, οἷον πολλοὶ ἐν πολέμῳ β
βοηθήσαντες ἑταίρω ἢ οἰκείῳ τραύματα ἔλαβον καὶ ἀπέθανον,
οἱ δ' οὐ βοηθήσαντες, δέον, ὑγιεῖς ἀπῆλθον;

ΑΛ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΣΩ. Οὐκοῦν τὴν τοιαύτην βοήθειαν καλὴν μὲν λέγεις 5
κατὰ τὴν ἐπιχείρησιν τοῦ σῶσαι οὓς ἔδει, τοῦτο δ' ἐστὶν
ἀνδρεία· ἢ οὐ;

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Κακὴν δέ γε κατὰ τοὺς θανάτους τε καὶ ἔλκη· ἢ γάρ;

ΑΛ. Ναί.

10

ΣΩ. Ἄρ' οὖν οὐκ ἄλλο μὲν ἢ ἀνδρεία, ἄλλο δὲ ὁ θάνατος; c

ΑΛ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Οὐκ ἄρα κατὰ ταῦτόν γ' ἐστὶ καλὸν καὶ κακὸν τὸ
τοῖς φίλοις βοηθεῖν;

ΑΛ. Οὐ φαίνεται.

5

ΣΩ. Ὅρα τοῖνυν εἰ, ἢ γε καλόν, καὶ ἀγαθόν, ὥσπερ καὶ
ἐνταῦθα. κατὰ τὴν ἀνδρείαν γὰρ ὠμολόγεις καλὸν εἶναι τὴν
βοήθειαν· τοῦτ' οὖν αὐτὸ σκόπει, τὴν ἀνδρείαν, ἀγαθὸν ἢ
κακόν; ὧδε δὲ σκόπει· σὺ πότερ' ἂν δέξαιό σοι εἶναι,
ἀγαθὰ ἢ κακά;

10

ΑΛ. Ἀγαθὰ.

ΣΩ. Οὐκοῦν τὰ μέγιστα μάλιστα.

d

(ΑΛ. Ναί.)

ΣΩ. Καὶ ἥκιστα τῶν τοιούτων δέξαιο ἂν στέρεσθαι;

ΑΛ. Πῶς γὰρ οὐ;

ΣΩ. Πῶς οὖν λέγεις περὶ ἀνδρείας; ἐπὶ πόσῳ ἂν αὐτοῦ 5
δέξαιο στέρεσθαι;

b 2 ἑταίρω T Proclus: ἑτέρω B b 3 οἱ T: οὐ B b 9 ἔλκη
TW Proclus: τὰ ἔλκη B c 1 οὖν οὐκ T Proclus: οὐκ B
c 3 κατὰ ταῦτόν T: κατ' αὐτόν B Stobaeus c 6 ὥσπερ καὶ B
Stobaeus: ὥσπερ T Proclus c 9 σὺ πότερα ἂν T: πότερα ἂν Proclus:
πότερον ἂν Olympiodorus: πότερ' ἂν Stobaeus: ποτέραν B d 2 ναί
add. Dobree

- ΑΛ. Οὐδὲ ζῆν ἂν ἐγὼ δεξαίμην δειλὸς ὢν.
 ΣΩ. Ἐσχατον ἄρα κακῶν εἶναι σοι δοκεῖ ἢ δειλία.
 ΑΛ. Ἐμοιγε.
 10 ΣΩ. Ἐξ ἴσου τῷ τεθνάναι, ὡς ἔοικε.
 ΑΛ. Φημί.
 ΣΩ. Οὐκοῦν θανάτῳ τε καὶ δειλίᾳ ἐναντιώτατον ζῶν καὶ
 ἀνδρεία;
 ΑΛ. Ναί.
 e ΣΩ. Καὶ τὰ μὲν μάλιστ' ἂν εἶναι βούλοιό σοι, τὰ δὲ
 ἥκιστα;
 ΑΛ. Ναί.
 ΣΩ. Ἄρ' ὅτι τὰ μὲν ἄριστα ἡγή, τὰ δὲ κάκιστα;
 5 (ΑΛ. Πάνυ γε.
 ΣΩ. Ἐν τοῖς ἀρίστοις ἄρα σὺ ἡγή ἀνδρείαν εἶναι κἀν
 τοῖς κακίστοις θάνατον.)
 ΑΛ. Ἐγωγε.
 ΣΩ. Τὸ ἄρα βοηθεῖν ἐν πολέμῳ τοῖς φίλοις, ἢ μὲν
 10 καλόν, κατ' ἀγαθοῦ πρᾶξι τὴν τῆς ἀνδρείας, καλὸν αὐτὸ
 προσεῖπας;
 ΑΛ. Φαίνομαί γε.
 ΣΩ. Κατὰ δέ γε κακοῦ πρᾶξι τὴν τοῦ θανάτου κακόν;
 ΑΛ. Ναί.
 15 ΣΩ. Οὐκοῦν ὧδε δίκαιον προσαγορεύειν ἐκάστην τῶν
 πράξεων· εἴπερ ἢ κακὸν ἀπεργάζεται κακὴν καλεῖς, καὶ ἢ
 116 ἀγαθὸν ἀγαθὴν κλητέον.
 ΑΛ. Ἐμοιγε δοκεῖ.
 ΣΩ. Ἄρ' οὖν καὶ ἢ ἀγαθόν, καλόν· ἢ δὲ κακόν,
 αἰσχρόν;

d7 ἐγὼ ΒΤ: ἔγωγε Stobaeus d8 κακῶν εἶναι σοι δοκεῖ
 Β: σοι κακὸν εἶναι δοκεῖ Τ Proclus; σοι δοκεῖ κακὸν εἶναι Stobaeus
 e1 μάλιστ' ἂν Β: μάλιστα Τ Proclus Stobaeus e4 ὅτι ΒΤ: οὖν
 Stobaeus e5 πάνυ γε . . . e7 θάνατον Stobaeus: om. ΒΤ Proclus
 e8 ἔγωγε Β: πάνυ γε Τ W Proclus e13 δέ γε Τ Proclus: δέ
 Β Stobaeus e15 ὧδε δίκαιον ΒΤ: δίκαιον ὧδε Stobaeus
 e16 ἀπεργάζεται Β Stobaeus: ἐργάζεται Τ Proclus

ΑΛ. Ναί. 5

ΣΩ. Τὴν ἄρ' ἐν τῷ πολέμῳ τοῖς φίλοις βοήθειαν λέγων καλὴν μὲν εἶναι, κακὴν δέ, οὐδὲν διαφερόντως λέγεις ἢ εἰ προσεῖπες αὐτὴν ἀγαθὴν μὲν, κακὴν δέ.

ΑΛ. Ἀληθὴ μοι δοκεῖς λέγειν, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Οὐδὲν ἄρα τῶν καλῶν, καθ' ὅσον καλόν, κακόν, 10 οὐδὲ τῶν αἰσχυρῶν, καθ' ὅσον αἰσχυρόν, ἀγαθόν.

ΑΛ. Οὐ φαίνεται. b

ΣΩ. Ἔτι τοίνυν καὶ ᾧδε σκέψαι. ὅστις καλῶς πράττει, οὐχὶ καὶ εὖ πράττει;

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Οἱ δ' εὖ πράττοντες οὐκ εὐδαίμονες; 5

ΑΛ. Πῶς γὰρ οὐ;

ΣΩ. Οὐκοῦν εὐδαίμονες δι' ἀγαθῶν κτήσιω;

ΑΛ. Μάλιστα.

ΣΩ. Κτῶνται δὲ ταῦτα τῷ εὖ καὶ καλῶς πράττει;

ΑΛ. Ναί. 10

ΣΩ. Τὸ εὖ ἄρα πράττειν ἀγαθόν;

ΑΛ. Πῶς δ' οὐ;

ΣΩ. Οὐκοῦν καλὸν ἢ εὐπραγία;

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Ταῦτόν ἄρα ἐφάνη ἡμῖν πάλιν αὖ καλόν τε καὶ c ἀγαθόν.

ΑΛ. Φαίνεται.

ΣΩ. Ὅτι ἂν ἄρα εὕρωμεν καλόν, καὶ ἀγαθὸν εὐρήσομεν 5 ἔκ γε τούτου τοῦ λόγου.

ΑΛ. Ἀνάγκη.

ΣΩ. Τί δέ; τὰ ἀγαθὰ συμφέρει ἢ οὐ;

ΑΛ. Συμφέρει.

a 8 προσεῖπες B Stobaeus: προεῖπες T Proclus post κακὴν
 δέ add. οὐδαμῶς Stobaeus b 3 οὐχὶ καὶ BT: οὐκ Olympiodorus
 b 11 τὸ γοῦν καλῶς πράττειν Stobaeus c 4 καὶ B Olympiodorus
 Stobaeus: τε καὶ T c 5 λόγου BT: παραδείγματος Sto-
 baeus

ΣΩ. Μνημονεύεις οὖν περὶ τῶν δικαίων πῶς ὁμολογή-
10 σαμεν;

ΑΛ. Οἶμαί γε τοὺς τὰ δίκαια πράττοντας ἀναγκαῖον εἶναι καλὰ πράττειν.

ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ τοὺς τὰ καλὰ ἀγαθὰ;

ΑΛ. Ναί.

d ΣΩ. Τὰ δὲ ἀγαθὰ συμφέρειν;

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Τὰ δίκαια ἄρα, ὦ Ἀλκιβιάδη, συμφέροντά ἐστιν.

ΑΛ. Ἔοικεν.

5 ΣΩ. Τί οὖν; ταῦτα οὐ σὺ ὁ λέγων, ἐγὼ δὲ ὁ ἐρωτῶν;

ΑΛ. Φαίνομαι, ὡς ἔοικα.

ΣΩ. Εἰ οὖν τις ἀνίσταται συμβουλεύσων εἴτε Ἀθηναίους
εἴτε Πεπαρηθίους, οἰόμενος γιγνώσκειν τὰ δίκαια καὶ τὰ
ἄδικα, φήσει δ' εἶναι τὰ δίκαια κακὰ ἐνίστε, ἄλλο τι ἢ
10 καταγεληφῆς ἂν αὐτοῦ, ἐπειδήπερ τυγχάνεις καὶ σὺ λέγων
e ὅτι ταῦτά ἐστι δίκαιά τε καὶ συμφέροντα;

ΑΛ. Ἀλλὰ μὰ τοὺς θεούς, ὦ Σώκρατες, οὐκ οἶδ' ἐγώ γε
οὐδ' ὅτι λέγω, ἀλλ' ἀτεχνῶς ἔοικα ἀτόπως ἔχοντι· τοτὲ
μὲν γάρ μοι ἕτερα δοκεῖ σοῦ ἐρωτῶντος, τοτὲ δ' ἄλλα.

5 ΣΩ. Εἶτα τοῦτο, ὦ φίλε, ἀγνοεῖς τὸ πάθημα τί ἐστιν;

ΑΛ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Οἶει ἂν οὖν, εἴ τις ἐρωτῶῃ σε δύο ὀφθαλμοὺς ἢ
τρεῖς ἔχεις, καὶ δύο χεῖρας ἢ τέτταρας, ἢ ἄλλο τι τῶν
τοιούτων, τοτὲ μὲν ἕτερα ἂν ἀποκρίνασθαι, τοτὲ δὲ ἄλλα, ἢ
10 αἰεὶ τὰ αὐτά;

117 ΑΛ. Δέδοικα μὲν ἐγώ γε ἤδη περὶ ἐμαντοῦ, οἶμαι μέντοι
τὰ αὐτά.

ΣΩ. Οὐκοῦν ὅτι οἴσθα; τοῦτ' αἴτιον;

c 9 ὁμολόγησας Stobaeus c 11 οἶμαί γε om. Stobaeus τὰ
δίκαια B Stobaeus: δίκαια T c 13 καὶ B: om. T οὐκοῦν καὶ τοὺς τὰ
καίρια λέγοντας Stobaeus (om. mox duobus versibus) d 5 λέγων B
Olympiodorus: λέγων εἰ T d 9 φήσει] φησὶ ci. Stallbaum εἶναι
B: εἰδέναι T a 3 οἴσθα bt: οἴσθας B T

ΑΛ. Οἶμαι ἔγωγε.

ΣΩ. Περὶ ὧν ἄρα ἄκων τάναντία ἀποκρίνη, δῆλον ὅτι 5
περὶ τούτων οὐκ οἶσθα.

ΑΛ. Εἰκός γε.

ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ περὶ τῶν δικαίων καὶ ἀδίκων καὶ καλῶν
καὶ αἰσχροῶν καὶ κακῶν καὶ ἀγαθῶν καὶ συμφερόντων καὶ
μὴ ἀποκρινόμενος φῆς πλανᾶσθαι; εἶτα οὐ δῆλον ὅτι διὰ 10
τὸ μὴ εἰδέναι περὶ αὐτῶν, διὰ ταῦτα πλανᾷ;

ΑΛ. Ἔμοιγε.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν οὕτω καὶ ἔχει· ἐπειδὴν τίς τι μὴ εἰδῆ,
ἀναγκαῖον περὶ τούτου πλανᾶσθαι τὴν ψυχὴν;

ΑΛ. Πῶς γὰρ οὐ;

ΣΩ. Τί οὖν; οἶσθα ὄντινα τρόπον ἀναβήσῃ εἰς τὸν οὐρανόν; 5

ΑΛ. Μὰ Δί' οὐκ ἔγωγε.

ΣΩ. Ἦ καὶ πλανᾶται σου ἡ δόξα περὶ ταῦτα;

ΑΛ. Οὐ δῆτα.

ΣΩ. Τὸ δ' αἴτιον οἶσθα ἢ ἐγὼ φράσω;

ΑΛ. Φράσον.

ΣΩ. Ὅτι, ὦ φίλε, οὐκ οἶει αὐτὸ ἐπίστασθαι οὐκ ἐπι-
στάμενος.

ΑΛ. Πῶς αὖ τοῦτο λέγεις;

ΣΩ. Ὅρα καὶ σὺ κοιωῆ. ἂ μὴ ἐπίστασαι, γινώσκεις δὲ
ὅτι οὐκ ἐπίστασαι, πλανᾷ περὶ τὰ τοιαῦτα; ὥσπερ περὶ
ὄψου σκευασίας οἶσθα δήπου ὅτι οὐκ οἶσθα;

ΑΛ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Πότερον οὖν αὐτὸς περὶ ταῦτα δοξάζεις ὅπως χρῆ
σκευάζειν καὶ πλανᾷ, ἢ τῷ ἐπισταμένῳ ἐπιτρέπεις;

ΑΛ. Οὕτως.

ΣΩ. Τί δ' εἰ ἐν νηὶ πλείοις, ἄρα δοξάζοις ἂν πότερον
χρῆ τὸν οἶακα εἶσω ἄγειν ἢ ἔξω, καὶ ἄτε οὐκ εἰδὼς πλανῶ 1
ἂν, ἢ τῷ κυβερνήτῃ ἐπιτρέψας ἂν ἡσυχίαν ἄγοις;

b 2 καὶ (ἀεὶ) ἔχει Schleiermacher b 3 τούτου] τοῦτο Ast
b 9 ἐγὼ T: om. B c 2 δὲ ὅτι T: διότι B

ΑΛ. Τῷ κυβερνήτῃ.

ΣΩ. Οὐκ ἄρα περὶ ἃ μὴ οἶσθα πλανᾷ, ἄνπερ εἰδῆς ὅτι
5 οὐκ οἶσθα;

ΑΛ. Οὐκ ἔοικα.

ΣΩ. Ἐννοεῖς οὖν ὅτι καὶ τὰ ἁμαρτήματα ἐν τῇ πράξει
διὰ ταύτην τὴν ἄγνοιάν ἐστι, τὴν τοῦ μὴ εἰδότα οἶεσθαι
εἰδέναι;

10 ΑΛ. Πῶς αὖ λέγεις τοῦτο;

ΣΩ. Τότε που ἐπιχειροῦμεν πράττειν, ὅταν οἰώμεθα
εἰδέναι ὅτι πράττομεν;

ΑΛ. Ναί.

e ΣΩ. Ὅταν δέ γέ πού τινες μὴ οἶωνται εἰδέναι, ἄλλοις
παραδιδόασι;

ΑΛ. Πῶς δ' οὔ;

ΣΩ. Οὐκοῦν οἱ τοιοῦτοι τῶν μὴ εἰδόντων ἀναμάρτητοι
5 ζῶσι διὰ τὸ ἄλλοις περὶ αὐτῶν ἐπιτρέπειν;

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Τίνες οὖν οἱ ἁμαρτάνοντες; οὐ γάρ που οἱ γε εἰδότες.

ΑΛ. Οὐ δῆτα.

ΣΩ. Ἐπειδὴ δ' οὔθ' οἱ εἰδότες οὔθ' οἱ τῶν μὴ εἰδόντων
118 εἰδότες ὅτι οὐκ ἴσασι, ἢ ἄλλοι λείπονται ἢ οἱ μὴ εἰδότες,
οἰόμενοι δ' εἰδέναι;

ΑΛ. Οὐκ, ἀλλ' οὔτοι.

ΣΩ. Αὕτη ἄρα ἡ ἄγνοια τῶν κακῶν αἰτία καὶ ἡ ἐπονεί-
5 διστος ἀμαθία;

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Οὐκοῦν ὅταν ἢ περὶ τὰ μέγιστα, τότε κακουργοτάτη
καὶ ἀσχιόστη;

ΑΛ. Πολύ γε.

10 ΣΩ. Τί οὖν; ἔχεις μείζω εἰπεῖν δικαίων τε καὶ καλῶν
καὶ ἀγαθῶν καὶ συμφερόντων;

ε 1 δέ γε T : λέγε B
α 4 καὶ secl. Schleiermacher

α 4, 5 καὶ . . . ἀμαθία secl. Hermann
ἢ secl. Buttman

ΑΛ. Οὐ δῆτα.

ΣΩ. Οὐκοῦν περὶ ταῦτα σὺ φῆς πλανᾶσθαι;

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Εἰ δὲ πλανᾷ, ἄρ' οὐ δῆλον ἐκ τῶν ἔμπροσθεν ὅτι 15
οὐ μόνον ἀγνοεῖς τὰ μέγιστα, ἀλλὰ καὶ οὐκ εἰδὼς οἶει αὐτὰ b
εἰδέναί;

ΑΛ. Κινδυνεύω.

ΣΩ. Βαβαῖ ἄρα, ὦ Ἀλκιβιάδη, οἷον πάθος πέπονθας·
ὃ ἐγὼ ὀνομάζω μὲν ὀκνῶ, ὁμῶς δέ, ἐπειδὴ μόνω ἐσμέν, 5
ρήτέον. ἀμαθία γὰρ συνοικεῖς, ὦ βέλτιστε, τῇ ἐσχάτῃ, ὡς
ὁ λόγος σου κατηγορεῖ καὶ σὺ σαντοῦ· διὸ καὶ ἄπτεῖς ἄρα
πρὸς τὰ πολιτικὰ πρὶν παιδευθῆναι. πέπονθας δὲ τοῦτο
οὐ σὺ μόνος, ἀλλὰ καὶ οἱ πολλοὶ τῶν πραττόντων τὰ τῆσδε
τῆς πόλεως, πλὴν ὀλίγων γε καὶ ἴσως τοῦ σοῦ ἐπιτρόπου c
Περικλέους.

ΑΛ. Λέγεται γέ τοι, ὦ Σώκρατες, οὐκ ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου
σοφὸς γεγενῆναι, ἀλλὰ πολλοῖς καὶ σοφοῖς συγγεγενῆναι,
καὶ Πυθοκλειδῆ καὶ Ἀναξαγόρα· καὶ νῦν ἔτι τηλικούτος 5
ἦν Δάμωνι σύνεστιν αὐτοῦ τούτου ἔνεκα.

ΣΩ. Τί οὖν; ἤδη τι' εἶδες σοφὸν ὀτιοῦν ἀδυνατοῦντα
ποιῆσαι ἄλλον σοφὸν ἄπερ αὐτός; ὥσπερ ὅς σε ἐδίδαξεν
γράμματα, αὐτός τ' ἦν σοφὸς καὶ σὲ ἐποίησε τῶν τε ἄλλων
ὄντιν' ἐβούλετο· ἢ γάρ; 10

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ σὺ ὁ παρ' ἐκείνου μαθὼν ἄλλον οἶός d
τε ἔσῃ;

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Καὶ ὁ καθαριστῆς δὲ καὶ ὁ παιδοτρίβης ὡσαύτως;

b 1 οἶει TW: om. B αὐτὰ B: ταῦτα T b 4 οἷον T Olympio-
dorus: ποῖον B b 5 μόνω] αὐτοί Cobet b 6 ἐσχάτῃ B
Olympiodorus: ἀσχιστή T b 7 κατηγορεῖ BT: καταμαρτυρεῖ
Olympiodorus b 8 πρὸς BT: ἐπὶ Olympiodorus c 1 γε B
Olympiodorus: τε T c 3 τοι B Olympiodorus: om. T c 6 αὐτοῦ
τούτου T: αὐτουτου B c 7 ἤδη T: δῆ B c 8 ὥσπερ B: ὅσπερ T
c 10 ὄντιν' B: ὄντα T c 11 ναί Bt: om. T

5 ΑΛ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Καλὸν γὰρ δῆπου τεκμήριον τοῦτο τῶν ἐπισταμένων ὁτιοῦν ὅτι ἐπίστανται, ἐπειδὰν καὶ ἄλλον οἰοί τ' ὧσω ἀποδείξαι ἐπιστάμενον.

ΑΛ. Ἔμοιγε δοκεῖ.

10 ΣΩ. Τί οὖν; ἔχεις εἰπεῖν Περικλῆς τίνα ἐποίησεν σοφόν, ἀπὸ τῶν ὑέων ἀρξάμενος;

e ΑΛ. Τί δ' εἰ τῶ Περικλέους ὑεῖ ἡλιθίῳ ἐγενέσθην, ὦ Σώκρατες;

ΣΩ. Ἄλλὰ Κλεινίαν τὸν σὸν ἀδελφόν.

ΑΛ. Τί δ' ἂν αὐτὸν Κλεινίαν λέγοις, μαινόμενον ἄνθρωπον;

5 ΣΩ. Ἐπειδὴ τοίνυν Κλεινίας μὲν μαίνεται, τῷ δὲ Περικλέους ὑεῖ ἡλιθίῳ ἐγενέσθην, σοὶ τίνα αἰτίαν ἀναθῶμεν, δι' ὅτι σε οὕτως ἔχοντα περιορᾷ;

ΑΛ. Ἐγὼ οἶμαι αἴτιος οὐ προσέχων τὸν νοῦν.

119 ΣΩ. Ἄλλὰ τῶν ἄλλων Ἀθηναίων ἢ τῶν ξένων δούλου ἢ ἐλεύθερον εἶπε ὅστις αἰτίαν ἔχει διὰ τὴν Περικλέους συνουσίαν σοφώτερος γεγονέναι, ὥσπερ ἐγὼ ἔχω σοὶ εἰπεῖν διὰ τὴν Ζήνωνος Πυθόδωρον τὸν Ἰσολόχου καὶ Καλλιᾶν
5 τὸν Καλλιᾶδου, ὧν ἕκαστος Ζήνωνι ἑκατὸν μῶας τελέσας σοφός τε καὶ ἐλλόγιμος γέγονεν.

ΑΛ. Ἄλλὰ μὰ Δι' οὐκ ἔχω.

ΣΩ. Εἶεν· τί οὖν διανοῆ περὶ σαντοῦ; πότερον ἔαν ὧς νῦν ἔχεις, ἢ ἐπιμέλειάν τινα ποιεῖσθαι;

b ΑΛ. Κοινὴ βουλή, ὦ Σώκρατες. καίτοι ἐννοῶ σου εἰπόντος καὶ συγχωρῶ· δοκοῦσι γάρ μοι οἱ τὰ τῆς πόλεως πράττοντες ἐκτὸς ὀλίγων ἀπαίδευτοί εἶναι.

ΣΩ. Εἶτα τί δὴ τοῦτο;

5 ΑΛ. Εἰ μὲν ποὺ ἦσαν πεπαιδευμένοι, ἔδει ἂν τὸν ἐπιχειροῦντα αὐτοῖς ἀνταγωνίζεσθαι μαθόντα καὶ ἀσκήσαντα

d 6 τεκμήριον τοῦτο B : τοῦτο τεκμήριον T Olympiodorus e 4 ἂν
secl. Schleiermacher et mox λέγεις e 6 ἡλιθίῳ BT : λίθοι Olympio-
dorus a 8 ἔαν B : ἔαν Olympiodorus : ἂν T b 1 κοινῆ
βουλή Stephanus : κοινῆ βουλή BT b 5 ἂν τὸν T : αὐτὸν τὸν B

ίεναι ὡς ἐπ' ἀθλητάς· νῦν δ' ἐπειδὴ καὶ οὗτοι ἰδιωτικῶς ἔχοντες ἐληλύθασιν ἐπὶ τὰ τῆς πόλεως, τί δεῖ ἀσκεῖν καὶ μαυθάνοντα πράγματα ἔχειν; ἐγὼ γὰρ εὖ οἶδ' ὅτι τούτων τῆ γε φύσει πάνν πολὺν περιέσομαι.

ΣΩ. Βαβαί, οἶον, ᾧ ἄριστε, τοῦτ' εἴρηκας· ὡς ἀνάξιον τῆς ιδέας καὶ τῶν ἄλλων τῶν σοι ὑπαρχόντων.

ΑΛ. Τί μάλιστα καὶ πρὸς τί τοῦτο λέγεις, ᾧ Σώκρατες;

ΣΩ. Ἀγανακτῶ ὑπὲρ τε σοῦ καὶ τοῦ ἔμαντοῦ ἔρωτος. 5

ΑΛ. Τί δῆ;

ΣΩ. Εἰ ἤξιώσας τὸν ἀγῶνά σοι εἶναι πρὸς τοὺς ἐνθάδε ἀνθρώπους.

ΑΛ. Ἄλλὰ πρὸς τίνας μῆν;

ΣΩ. Ἄξιον τοῦτό γε καὶ ἐρέσθαι ἄνδρα οἰόμενον μεγα- d
λόφρονα εἶναι.

ΑΛ. Πῶς λέγεις; οὐ πρὸς τούτους μοι ὁ ἀγών;

ΣΩ. Ἄλλὰ κἂν εἰ τριήρη διεννοῦ κυβερνᾶν μέλλουσαν ναυμαχεῖν, ἤρκει ἂν σοι τῶν συνναυτῶν βελτίστῳ εἶναι τὰ 5
κυβερνητικά, ἢ ταῦτα μὲν ᾧου ἂν δεῖν ὑπάρχειν, ἀπέβλεπες δ' ἂν εἰς τοὺς ὡς ἀληθῶς ἀνταγωνιστάς, ἀλλ' οὐχ ὡς νῦν εἰς τοὺς συναγωνιστάς; ᾧν δήπου περιγενέσθαι σε δεῖ τοσοῦτον ὥστε μὴ ἀξιοῦν ἀνταγωνίζεσθαι, ἀλλὰ καταφρονηθέντας συν- e
αγωνίζεσθαι σοι πρὸς τοὺς πολεμίους, εἰ δὴ τῷ ὄντι γε καλόν τι ἔργον ἀποδείξασθαι διανοῆ καὶ ἄξιον σαντοῦτε καὶ τῆς πόλεως.

ΑΛ. Ἄλλὰ μὲν δὴ διανοοῦμαι γε.

ΣΩ. Πάνν σοι ἄρα ἄξιον ἀγαπᾶν εἰ τῶν στρατιωτῶν 5
βελτίων εἶ, ἀλλ' οὐ πρὸς τοὺς τῶν ἀντιπάλων ἡγεμόνας ἀποβλέπειν εἶ ποτε ἐκείνων βελτίων γέγονας, σκοποῦντα καὶ ἀσκοῦντα πρὸς ἐκείνους.

ε5 τε ΒΤ: om. Olympiodorus σοῦ Olympiodorus: τοῦ σοῦ
ΒΤ ἔμαντοῦ Β Olympiodorus: ἐμοῦ Τ d4 ἀλλὰ Τ: ἕρα Β
d7 δ' ἂν Β: δὲ Τ e1 ἀξιοῦν ἀνταγωνίζεσθαι Β: συνανταγωνίζεσθαι
Τ: συναγωνίζεσθαι W (avt s. v. w) e5 σοι ἕρα Β: ἕρα σοι Τ
Olympiodorus e7 εἴ ποτε scripsi: ὁπότε ΒΤ: ὅπη τε Heindorf
(qua ratione Ficinus): τί ποτε Ast γέγονας ΒΤ: γενεοιο Heindorf
Stallbaum cum Ven. 184

120 ΑΛ. Λέγεις δὲ τίνας τούτους, ὦ Σώκρατες;

ΣΩ. Οὐκ οἶσθα ἡμῶν τὴν πόλιν Λακεδαιμονίοις τε καὶ τῷ μεγάλῳ βασιλεῖ πολεμοῦσαν ἐκάστοτε;

ΑΛ. Ἀληθῆ λέγεις.

5 ΣΩ. Οὐκοῦν εἴπερ ἐν νῶ ἔχεις ἡγεμῶν εἶναι τῆσδε τῆς πόλεως, πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίων βασιλέας καὶ τοὺς Περσῶν τὸν ἀγῶνα ἡγούμενός σοι εἶναι ὀρθῶς ἂν ἡγοῖο;

ΑΛ. Κινδυνεύεις ἀληθῆ λέγειν.

ΣΩ. Οὐκ, ὦγαθέ, ἀλλὰ πρὸς Μειδίαν σε δεῖ τὸν ὀρτυγο-
 b κόπον ἀποβλέπειν καὶ ἄλλους τοιοῦτους—οἱ τὰ τῆς πόλεως
 πράττειν ἐπιχειροῦσιν, ἔτι τὴν ἀνδραποδώδη, φαίεν ἂν
 αἱ γυναῖκες, τρίχα ἔχοντες ἐν τῇ ψυχῇ ὑπ' ἀμουσίας καὶ
 οὔπω ἀποβεβληκότες, ἔτι δὲ βαρβαρίζοντες ἐληλύθασι
 5 κολακεύουσιν τὴν πόλιν ἀλλ' οὐκ ἄρξοντες—πρὸς τού-
 τους σε δεῖ, οὔσπερ λέγω, βλέποντα σαντοῦ δὴ ἀμελείν,
 καὶ μῆτε μαθάνειν ὅσα μαθήσεως ἔχεται, μέλλοντα τοσοῦ-
 του ἀγῶνα ἀγωνίζεσθαι, μῆτε ἀσκεῖν ὅσα δεῖται ἀσκήσεως,
 c καὶ πᾶσαν παρασκευὴν παρεσκευασμένον οὕτως λέναι ἐπὶ
 τὰ τῆς πόλεως.

ΑΛ. Ἄλλ', ὦ Σώκρατες, δοκεῖς μὲν μοι ἀληθῆ λέγειν,
 οἶμαι μέντοι τοὺς τε Λακεδαιμονίων στρατηγούς καὶ τὸν
 5 Περσῶν βασιλέα οὐδὲν διαφέρειν τῶν ἄλλων.

ΣΩ. Ἄλλ', ὦ ἄριστε, τὴν οἴησιν ταύτην σκόπει οἶαν
 ἔχεις.

ΑΛ. Τοῦ περί;

ΣΩ. Πρῶτον μὲν ποτέρως ἂν οἶε σαντοῦ μᾶλλον ἐπι-
 d μεληθῆναι, φοβούμενός τε καὶ οἰόμενος δεινούς αὐτοὺς
 εἶναι, ἢ μή;

a 6 πόλεως B: πόλεως ὡς T καὶ τοὺς] καὶ τὸν Cobet
 a 9 ὀρτυγοκόπον Olympiodorus Athenaeus scholiastes: ὀρτυγοτρόφον
 B T b 2 ἔτι T Olympiodorus: ἐπὶ B b 3 ἐν B Olympio-
 dorus: ἐπὶ T b 5 κολακεύουσιν T: κολακεύοντες B b 6 δὴ
 Madvig: δὲ B T: om. al. c 1 παρεσκευασμένον B: παρα-
 σκευασμένον T Olympiodorus: παρασκευασμένον W c 4 τὸν T:
 τῶν B c 9 ποτέρως B Olympiodorus: πότερος T

ΑΛ. Δήλον ὅτι εἰ δεινὸς οἰοίμην.

ΣΩ. Μῶν οὖν οἶε τι βλαβήσεσθαι ἐπιμεληθεῖς σαυτοῦ;

ΑΛ. Οὐδαμῶς, ἀλλὰ καὶ μεγάλα ὀνήσεσθαι.

5

ΣΩ. Οὐκοῦν ἐν μὲν τοῦτο τοσοῦτον κακὸν ἔχει ἢ οἴσιν
αὕτη.

ΑΛ. Ἀληθῆ λέγεις.

ΣΩ. Τὸ δεύτερον τοίνυν, ὅτι καὶ ψευδῆς ἐστίν, ἐκ τῶν
εἰκότων σκέψαι.

10

ΑΛ. Πῶς δῆ;

ΣΩ. Πότερον εἰκὸς ἀμείνους γίνεσθαι φύσεις ἐν γεν-
ναίοις γένεσιν ἢ μή;

e

ΑΛ. Δήλον ὅτι ἐν τοῖς γενναίοις.

ΣΩ. Οὐκοῦν τοὺς εὖ φύντας, ἐὰν καὶ εὖ τραφῶσιν, οὕτω
τελέους γίνεσθαι πρὸς ἀρετῆν;

ΑΛ. Ἀνάγκη.

5

ΣΩ. Σκεψώμεθα δῆ, τοῖς ἐκείνων τὰ ἡμέτερα ἀντιτι-
θέντες, πρῶτον μὲν εἰ δοκοῦσι φαυλοτέρων γενῶν εἶναι οἱ
Λακεδαιμονίων καὶ Περσῶν βασιλῆς. ἢ οὐκ ἴσμεν ὡς οἱ μὲν
Ἑρακλέους, οἱ δὲ Ἀχαιμένους ἔκγονοι, τὸ δ' Ἑρακλέους τε
γένος καὶ τὸ Ἀχαιμένους εἰς Περσέα τὸν Διὸς ἀναφέρεται;

10

ΑΛ. Καὶ γὰρ τὸ ἡμέτερον, ὦ Σώκρατες, εἰς Εὐρυσάκη,
τὸ δ' Εὐρυσάκους εἰς Δία.

121

ΣΩ. Καὶ γὰρ τὸ ἡμέτερον, ὦ γενναῖε Ἀλκιβιάδη, εἰς
Δαίδαλον, ὁ δὲ Δαίδαλος εἰς Ἥφαιστον τὸν Διός. ἀλλὰ
τὰ μὲν τούτων ἀπ' αὐτῶν ἀρξάμενα βασιλῆς εἰσιν ἐκ βα-
σιλέων μέχρι Διός, οἱ μὲν Ἄργους τε καὶ Λακεδαίμονος,
οἱ δὲ τῆς Περσίδος τὸ αἰεὶ, πολλάκις δὲ καὶ τῆς Ἀσίας,
ὥσπερ καὶ νῦν ἡμεῖς δὲ αὐτοὶ τε ἰδιῶται καὶ οἱ πατέρες.
εἰ δὲ καὶ τοὺς προγόνους σε δέοι καὶ τὴν πατρίδα Εὐρυσά-
κους ἐπιδείξαι Σαλαμίνα ἢ τὴν Αἰακοῦ τοῦ ἔτι προτέρου

b

δ 3 εἰ Β: καὶ εἰ Τ δ 12 γίνεσθαι Β Τ: γενέσθαι Olympiodorus
ε 3 τραφῶσιν Τ: γράφωσιν Β ε 4 ἀρετὴν (ἀνάγκη) Cobet ε 9 οἱ
δὲ . . . ε 10 γένος καὶ Τ b (in marg.): om. pr. Β b 1 σε Τ:
om. Β

Αἴγιαναν Ἄρτοξέρξη τῷ Ξέρξου, πόσον ἂν οἶε γέλωτα
 ὀφλεῖν; ἀλλ' ὄρα μὴ τοῦ τε γένους ὄγκω ἐλαττώμεθα τῶν
 5 ἀνδρῶν καὶ τῇ ἄλλῃ τροφῇ. ἢ οὐκ ἤσθησαι τοῖς τε Λακε-
 δαιμονίων βασιλεῦσιν ὡς μεγάλα τὰ ὑπάρχοντα, ὧν αἱ
 γυναῖκες δημοσίᾳ φυλάττονται ὑπὸ τῶν ἐφόρων, ὅπως εἰς
 δύναμιν μὴ λάθῃ ἐξ ἄλλου γενόμενος ὁ βασιλεὺς ἢ ἐξ
 c Ἑρακλειδῶν; ὁ δὲ Περσῶν τοσοῦτον ὑπερβάλλει, ὥστ'
 οὐδεὶς ὑποψίαν ἔχει ὡς ἐξ ἄλλου ἂν βασιλεὺς γένοιτο ἢ ἐξ
 αὐτοῦ· διὸ οὐ φρουρεῖται ἢ βασιλέως γυνὴ ἀλλ' ἢ ὑπὸ
 φόβου. ἐπειδὴν δὲ γένηται ὁ παῖς ὁ πρεσβύτατος, οὐπερ
 5 ἢ ἀρχῇ, πρῶτον μὲν ἐορτάζουσι πάντες οἱ ἐν τῇ βασιλέως,
 ὧν ἂν ἀρχῇ, εἶτα εἰς τὸν ἄλλον χρόνον ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ
 βασιλέως γενέθλια πᾶσα θύει καὶ ἐορτάζει ἢ Ἀσία· ἡμῶν
 d δὲ γενομένων, τὸ τοῦ κωμωδοποιοῦ, οὐδ' οἱ γείτονες σφόδρα
 τι αἰσθάνονται, ὧ Ἀλκιβιάδῃ. μετὰ τοῦτο τρέφεται ὁ
 παῖς, οὐχ ὑπὸ γυναικὸς τροφοῦ ὀλίγου ἀξίας, ἀλλ' ὑπ'
 εὐνούχων οἳ ἂν δοκῶσιν τῶν περὶ βασιλέα ἄριστοι εἶναι·
 5 οἷς τὰ τε ἄλλα προστέτακται ἐπιμέλεσθαι τοῦ γενομένου,
 καὶ ὅπως ὅτι κάλλιστος ἔσται μηχανᾶσθαι, ἀναπλάττοντας
 τὰ μέλη τοῦ παιδὸς καὶ κατορθοῦντας· καὶ ταῦτα δρῶντες
 e ἐν μεγάλῃ τιμῇ εἰσω. ἐπειδὴν δὲ ἐπτέτεῖς γένωνται οἱ
 παῖδες, ἐπὶ τοὺς ἵππους καὶ ἐπὶ τοὺς τούτων διδασκάλους
 φοιτῶσιν, καὶ ἐπὶ τὰς θήρας ἀρχονται ἰέναι. δις ἐπτα δὲ
 γενόμενον ἐτῶν τὸν παῖδα παραλαμβάνουσιν οὗς ἐκείνοι
 5 βασιλείους παιδαγωγοὺς ὀνομάζουσιν· εἰσὶ δὲ ἐξειλεγμένοι
 Περσῶν οἱ ἄριστοι δόξαντες ἐν ἡλικίᾳ τέτταρες, ὃ τε σο-
 φώτατος καὶ ὁ δικαιοτάτος καὶ ὁ σωφρονέστατος καὶ ὁ
 122 ἀνδρειότατος. ὧν ὁ μὲν μαγεῖαν τε διδάσκει τὴν Ζωρο-

b 3 ἀρτοξέρξη re vera BT ἂν BT : δὴ Stobaeus b 4 τοῦ
 BT : τῷ τοῦ Stobaeus c 2 ἂν βασιλεὺς B Stobaeus : βασιλεὺς ἂν
 T c 3 ἀλλ' ἢ] ἄλλῃ B : ἢ T (suprascr. ἀλλ') c 7 γενέθλια
 T Olympiodorus : γενέσια B πᾶσα T : ἅπανα B καὶ ἐορτάζει
 secl. Cobet d 2 τι T : om. B d 5 τὰ τε ἄλλα T : ταλλα B
 d 6 ὅτι T : om. B e 1 ἐπτετεῖς (sic) B : ἐπέτεῖς (sic) T
 e 4 γενομένων Buttmann : γενομένων BT

άστρου τοῦ Ὀρομάζου—ἔστι δὲ τοῦτο θεῶν θεραπεία—
 διδάσκει δὲ καὶ τὰ βασιλικά, ὁ δὲ δικαιοτάτος ἀληθεύειν
 διὰ παντὸς τοῦ βίου, ὁ δὲ σωφρονέστατος μηδ' ὑπὸ μιᾶς
 ἄρχεσθαι τῶν ἡδονῶν, ἵνα ἐλεύθερος εἶναι ἐθίζηται καὶ 5
 ὄντως βασιλεύς, ἄρχων πρῶτον τῶν ἐν αὐτῷ ἀλλὰ μὴ
 δουλεύων, ὁ δὲ ἀνδρειότατος ἄφοβον καὶ ἀδεᾶ παρασκευά-
 ζων, ὡς ὅταν δείσῃ δοῦλον ὄντα· σοὶ δ', ὦ Ἀλκιβιάδη,
 Περικλῆς ἐπέστησε παιδαγωγὸν τῶν οἰκετῶν τὸν ἀχρειό- b
 τaton ὑπὸ γήρως, Ζώπυρον τὸν Θραῖκα. διήλθον δὲ καὶ
 τὴν ἄλλην ἂν σοὶ τῶν ἀνταγωνιστῶν τροφήν τε καὶ παι-
 δείαν, εἰ μὴ πολὺ ἔργον ἦν καὶ ἅμα ταῦθ' ἱκανὰ δηλώσαι
 καὶ τᾶλλα ὅσα τούτοις ἀκόλουθα· τῆς δὲ σῆς γενέσεως, 5
 ὦ Ἀλκιβιάδη, καὶ τροφῆς καὶ παιδείας, ἢ ἄλλου ὄτουοῦν
 Ἀθηναίων, ὡς ἔπος εἰπεῖν οὐδενὶ μέλει, εἰ μὴ εἴ τις
 ἐραστῆς σου τυγχάνει ὦν. εἰ δ' αὖ ἐθέλεις εἰς πλούτους
 ἀποβλέψαι καὶ τρυφὰς καὶ ἐσθῆτας ἱματίων θ' ἔλξεις καὶ c
 μύρων ἀλοιφὰς καὶ θεραπόντων πλήθους ἀκολουθίας τὴν
 τε ἄλλην ἀβρότητα τὴν Περσῶν, αἰσχυνθείης ἂν ἐπὶ σεαυτῷ,
 αἰσθόμενος ὅσον αὐτῶν ἐλλείπεις. εἰ δ' αὖ ἐθελήσεις εἰς
 σωφροσύνην τε καὶ κοσμιότητα ἀποβλέψαι καὶ εὐχέριαν 5
 καὶ εὐκολίαν καὶ μεγαλοφροσύνην καὶ εὐταξίαν καὶ ἀνδρείαν
 καὶ καρτερίαν καὶ φιλοπονίαν καὶ φιλονικίαν καὶ φιλοτιμίας
 τὰς Λακεδαιμονίων, παῖδ' ἂν ἡγήσαιο σαντὸν πᾶσι τοῖς
 τοιούτοις. εἰ δ' αὖ τι καὶ πλούτῳ προσέχεις καὶ κατὰ d
 τοῦτο οἶε τι εἶναι, μηδὲ τοῦθ' ἡμῖν ἄρρητον ἔστω, ἐάν πως
 αἴσθῃ οὐ εἶ. τοῦτο μὲν γὰρ εἰ ἐθέλεις (εἰς) τοὺς Λακε-
 δαιμονίων πλούτους ἰδεῖν, γνώσῃ ὅτι πολὺ τὰνθάδε τῶν
 ἐκεῖ ἐλλείπει· γῆν μὲν γὰρ ὄσσην ἔχουσιν τῆς θ' ἑαυτῶν 5
 καὶ Μεσσήνης, οὐδ' ἂν εἰς ἀμφισβητήσῃε τῶν τῆδε πλήθει

a 7 παρασκευάζων] παρασκευάζει Schleiermacher b 7 μέλει B :
 μέλλει T b 8 ἐθέλεις T Olympiodorus : ἐθέλοισ B c 4 αἰ-
 σθόμενος TW : αἰσθανόμενος B ἐθελήσεις BT : ἐθελήσεως Olympio-
 dorus : ἐθέλεις Heindorf d 3 εἰς add. Schneider d 5 γῆν
 T Olympiodorus : τὴν B : γῆς ci. Stallbaum

οὐδ' ἀρετῆ, οὐδ' αὖ ἀνδραπόδων κτήσει τῶν τε ἄλλων καὶ
 τῶν εἰλωτικῶν, οὐδὲ μὴν ἵππων γε, οὐδ' ὅσα ἄλλα βοσκή-
 e ματα κατὰ Μεσσήνην νέμεται. ἀλλὰ ταῦτα μὲν πάντα ἐὼ
 χαίρειν, χρυσίον δὲ καὶ ἀργύριον οὐκ ἔστιν ἐν πάσιν Ἑλ-
 λησιw ὅσον ἐν Λακεδαίμονι ἰδίᾳ· πολλὰς γὰρ ἤδη γενεὰς
 εἰσέρχεται μὲν αὐτόσε ἐξ ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων, πολ-
 5 λάκις δὲ καὶ ἐκ τῶν βαρβάρων, ἐξέρχεται δὲ οὐδαμόσε,
 123 ἀλλ' ἀτεχνῶς κατὰ τὸν Αἰσώπου μῦθον ὃν ἡ ἀλώπηξ πρὸς
 τὸν λέοντα εἶπεν, καὶ τοῦ εἰς Λακεδαίμονα νομίσματος εἰσ-
 ιόντος μὲν τὰ ἴχνη τὰ ἐκείσε τετραμμένα δῆλα, ἐξιόντος
 δὲ οὐδαμῆ ἄν τις ἴδοι. ὥστε εὖ χρὴ εἰδέναι ὅτι καὶ χρυσῶ
 5 καὶ ἀργύρῳ οἱ ἐκεῖ πλουσιώτατοί εἰσιw τῶν Ἑλλήνων, καὶ
 αὐτῶν ἐκείνων ὁ βασιλεύς· ἐκ τε γὰρ τῶν τοιούτων μέγιστα
 λήψεις καὶ πλείσταί εἰσι τοῖς βασιλεῦσιw, ἔτι δὲ καὶ ὁ
 βασιλικὸς φόρος οὐκ ὀλίγος γίνεται, ὃν τελοῦσιw οἱ Λακε-
 b δαιμόνιοι τοῖς βασιλεῦσιw. καὶ τὰ μὲν Λακεδαιμονίων ὡς
 πρὸς Ἑλληνικοὺς μὲν πλούτους μεγάλα, ὡς δὲ πρὸς τοὺς
 Περσικοὺς καὶ τοῦ ἐκείνων βασιλέως οὐδέν. ἐπεὶ ποτ'
 ἐγὼ ἤκουσα ἀνδρὸς ἀξιοπίστου τῶν ἀναβεβηκότων παρὰ
 5 βασιλέα, ὃς ἔφη παρελθεῖν χώραν πάνυ πολλήν καὶ ἀγαθὴν,
 ἐγγὺς ἡμερησίαν ὁδόν, ἣν καλεῖν τοὺς ἐπιχωρίους ζώνην
 τῆς βασιλέως γυναικός· εἶναι δὲ καὶ ἄλλην ἣν αὐτὸν καλεῖσθαι
 c καλύπτραν, καὶ ἄλλους πολλοὺς τόπους καλοὺς καὶ ἀγαθοὺς
 εἰς τὸν κόσμον ἐξηρημένους τὸν τῆς γυναικός, καὶ ὀνόματα
 ἔχειν ἐκάστους τῶν τόπων ἀπὸ ἐκάστου τῶν κόσμων. ὥστ'
 οἶμαι ἐγώ, εἴ τις εἴποι τῇ βασιλέως μητρί, Ξέρξου δὲ
 5 γυναικί, Ἀμῆστριδι, ὅτι ἐν νῶ ἔχει σου τῶ ὑεῖ ἀντιτάτ-
 τεσθαι ὁ Δεινομάχης ὑός, ἣ ἔστι κόσμος ἴσως ἀξίος μῶν
 πεντήκοντα εἰ πάνυ πολλοῦ, τῶ δ' ὑεῖ αὐτῆς γῆς πλέθρα

θ 3 πολλὰς . . . γενεὰς T : πολλαῖς . . . γενεαῖς B θ 4 αὐτόσε B :
 αὐτὸς T : αὐτοῖς Olympiodorus α 1 ὃν . . . α 2 εἶπεν secl. Schanz
 α 3 τὰ ἐκείσε τετραμμένα secl. Hirschig τετραμμένα T : γεγραμμένα
 B α 6 αὐτῶν] αὐ Schanz τε γὰρ τῶν T : τε γὰρ ὧν pr. B :
 τεττάρων D c 5 ἔχει σου T : ἔχεις οὐ B

Ἐρχίασιν οὐδὲ τριακόσια, θαυμάσαι ἂν ὄτω ποτὲ πιστεύων
 ἐν νῶ ἔχει οὗτος ὁ Ἀλκιβιάδης τῷ Ἄρτοξέρῳ διαγωνί- d
 ζεσθαι, καὶ οἶμαι ἂν αὐτὴν εἰπεῖν ὅτι οὐκ ἔσθ' ὄτω ἄλλω
 πιστεύων οὗτος ἀνὴρ ἐπιχειρεῖ πλὴν ἐπιμελεία τε καὶ
 σοφία· ταῦτα γὰρ μόνα ἄξια λόγου ἐν Ἑλληνισιν. ἐπεὶ εἶ
 γε πύθοιτο ὅτι Ἀλκιβιάδης οὗτος νῦν ἐπιχειρεῖ πρῶτου 5
 μὲν ἔτη οὐδέπω γεγωνῶς σφόδρα εἴκοσιν, ἔπειτα παντά-
 πασι ἀπαίδευτος, πρὸς δὲ τούτοις, τοῦ ἔραστοῦ αὐτῷ
 λέγοντος ὅτι χρὴ πρῶτον μαθόντα καὶ ἐπιμεληθέντα αὐτοῦ
 καὶ ἀσκήσαντα οὕτως ἵεναι διαγωνιούμενον βασιλεῖ, οὐκ e
 ἐθέλει, ἀλλὰ φησιν ἐξαρκεῖν καὶ ὡς ἔχει, οἶμαι ἂν αὐτὴν
 θαυμάσαι τε καὶ ἐρέσθαι· “Τί οὖν ποτ' ἔστιν ὄτω πιστεύει
 τὸ μειράκιον;” εἰ οὖν λέγοιμεν ὅτι κάλλει τε καὶ μεγέθει
 καὶ γένει καὶ πλούτῳ καὶ φύσει τῆς ψυχῆς, ἡγήσαιοι' ἂν 5
 ἡμᾶς, ὧ Ἀλκιβιάδη, μαίνεσθαι πρὸς τὰ παρὰ σφίσι ἀπο-
 βλέψασα πάντα τὰ τοιαῦτα. οἶμαι δὲ καὶ Λαμπιδῶ, τὴν
 Λεωτυχίδου μὲν θυγατέρα, Ἀρχιδάμου δὲ γυναῖκα, Ἄγιδος 124
 δὲ μητέρα, οἳ πάντες βασιλῆς γεγόνασιν, θαυμάσαι ἂν καὶ
 αὐτὴν εἰς τὰ παρὰ σφίσι ὑπάρχοντα ἀποβλέψασαν, εἰ σὺ
 ἐν νῶ ἔχεις τῷ ὑεῖ αὐτῆς διαγωνίζεσθαι οὕτω κακῶς ἡγμένος.
 καίτοι οὐκ αἰσχρὸν δοκεῖ εἶναι, εἰ αἱ τῶν πολεμίων γυναῖκες 5
 βέλτιον περὶ ἡμῶν διανοοῦνται, οἷους χρὴ ὄντας σφίσι
 ἐπιχειρεῖν, ἢ ἡμεῖς περὶ ἡμῶν αὐτῶν; ἀλλ', ὧ μακάριε,
 πειθόμενος ἐμοί τε καὶ τῷ ἐν Δελφοῖς γράμματι, γνῶθι
 σαντόν, ὅτι οὗτοι ἡμῖν εἰσιν ἀντίπαλοι, ἀλλ' οὐχ οὗς σὺ b
 οἶει· ὦν ἄλλω μὲν οὐδ' ἂν ἐνὶ περιγενοίμεθα, εἰ μὴ περ
 ἐπιμελεία γε ἂν καὶ τέχνη. ὦν σὺ εἰ ἀπολειφθήσῃ,
 καὶ τοῦ ὀνομαστὸς γενέσθαι ἀπολειφθήσῃ ἐν Ἑλλησί

d 1 οὗτος B : οὕτως T d 3 * ἀνὴρ B : ὁ ἀνὴρ T d 5 ἀλκιβιάδης
 T : ὁ ἀλκιβιάδης B e 2 αὐτὴν B : om. T e 3 πιστεύει recc. :
 πιστεύοι B T a 1 Λεωτυχίδου T : δ' εὐτυχίδου pr. B : λευτυχίδου b
 a 5 εἶναι εἰ αἱ T Olympiodorus : εἶναι B a 6 περὶ ἡμῶν διανοοῦνται
 B : διανοοῦνται περὶ ἡμῶν T b 1 ἡμῖν T Olympiodorus : om. B
 b 2 εἰ δὲ^{μῆ} περ B : εἰ μὴ T b 3 γε ἂν scripsi : τε ἂν BT : τε Schanz
 b 4 ὀνομαστὸς T Olympiodorus : ὀνόματος B

5 τε καὶ βαρβάροις, οὗ μοι δοκεῖς ἔραν ὡς οὐδεὶς ἄλλος ἄλλου.

ΑΛ. Τίνα οὖν χρὴ τὴν ἐπιμέλειαν, ὦ Σώκρατες, ποι-
εῖσθαι; ἔχεις ἐξηγήσασθαι; παντὸς γὰρ μᾶλλον ἔοικας
ἀληθῆ εἰρηκότι.

10 ΣΩ. Ναί· ἀλλὰ γὰρ κοινὴ βουλὴ ᾧτινι τρόπῳ ἂν ὅτι
c βέλτιστοι γενοίμεθα. ἐγὼ γάρ τοι οὐ περὶ μὲν σοῦ λέγω ὡς
χρὴ παιδευθῆναι, περὶ ἐμοῦ δὲ οὐ· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅτῳ σου
διαφέρω πλὴν γ' ἐνί.

ΑΛ. Τίνι;

5 ΣΩ. Ὁ ἐπίτροπος ὁ ἐμὸς βελτίων ἐστὶ καὶ σοφώτερος
ἢ Περικλῆς ὁ σός.

ΑΛ. Τίς οὗτος, ὦ Σώκρατες;

ΣΩ. Θεός, ὦ Ἀλκιβιάδη, ὅσπερ σοί με οὐκ εἶα πρὸ
τῆσδε τῆς ἡμέρας διαλεχθῆναι· ᾧ καὶ πιστεύων λέγω ὅτι ἢ
10 ἐπιφάνεια δι' οὐδενὸς ἄλλου σοι ἔσται ἢ δι' ἐμοῦ.

d ΑΛ. Παίξεις, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Ἴσως· λέγω μέντοι ἀληθῆ, ὅτι ἐπιμελείας δεόμεθα,
μᾶλλον μὲν πάντες ἄνθρωποι, ἀτὰρ νῶ γε καὶ μάλα σφόδρα.

ΑΛ. Ὅτι μὲν ἐγώ, οὐ ψεύδῃ.

5 ΣΩ. Οὐδὲ μὴν ὅτι γε ἐγώ.

ΑΛ. Τί οὖν ἂν ποιούμεν;

ΣΩ. Οὐκ ἀπορρητέον οὐδὲ μαλθακιστέον, ὦ ἑταῖρε.

ΑΛ. Οὗτοι δὴ πρέπει γ', ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Οὐ γάρ, ἀλλὰ σκεπτέον κοινῆ. καὶ μοι λέγε·

e φαμέν γὰρ δὴ ὡς ἀριστοὶ βούλεσθαι γενέσθαι. ἢ γάρ;

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Τίνα ἀρετὴν;

ΑΛ. Δῆλον ὅτι ἦνπερ οἱ ἄνδρες οἱ ἀγαθοί.

b 10 κοινὴ βουλὴ Stephanus: κοινῆ βουλῆ BT c 6 ὁ σός BT:
ὁ σὸς θεῖος Proclus d 5 ἐγώ B: ἐγὼ δέομαι T (sed δέομαι extra
versum) d 6 ἂν ποιούμεν BT: ποιῶμεν Cobet: δὴ ποιῶμεν Schanz
d 7 ἀπορρητέον corr. Ven. 184: ἀπορητέον TW Olympiodorus: ἀπο-
κνητέον B et in marg. W μαλθακιστέον T Olympiodorus: μαλα-
κιστέον B e 1 δὴ B Olympiodorus: om. T ὡς T Olympiodorus:
ᾧ B

- ΣΩ. Οἱ τί ἀγαθοί; 5
- ΑΛ. Δῆλον ὅτι οἱ πράττειν τὰ πράγματα.
- ΣΩ. Ποῖα; ἄρα τὰ ἱππικά;
- ΑΛ. Οὐ δῆτα.
- ΣΩ. Παρὰ τοὺς ἱππικοὺς γὰρ ἂν ἤμεν;
- ΑΛ. Ναί. 10
- ΣΩ. Ἄλλὰ τὰ ναυτικά λέγεις;
- ΑΛ. Οὕ.
- ΣΩ. Παρὰ τοὺς ναυτικοὺς γὰρ ἂν ἤμεν;
- ΑΛ. Ναί.
- ΣΩ. Ἄλλὰ ποῖα; ἂ τίνας πράττουσιν; 15
- ΑΛ. Ἐπερ Ἀθηναίων οἱ καλοὶ κάγαθοί.
- ΣΩ. Καλοὺς δὲ κάγαθοὺς λέγεις τοὺς φρονίμους ἢ τοὺς 125
ἄφρονας;
- ΑΛ. Τοὺς φρονίμους.
- ΣΩ. Οὐκοῦν ὃ ἕκαστος φρόνιμος, τοῦτ' ἀγαθός;
- ΑΛ. Ναί. 5
- ΣΩ. Ὁ δὲ ἄφρων, πονηρός;
- ΑΛ. Πῶς γὰρ οὐ;
- ΣΩ. Ἄρ' οὖν ὁ σκυτοτόμος φρόνιμος εἰς ὑποδημάτων
ἐργασίαν;
- ΑΛ. Πάνυ γε. 10
- ΣΩ. Ἀγαθὸς ἄρ' εἰς αὐτά;
- ΑΛ. Ἀγαθός.
- ΣΩ. Τί δ'; εἰς ἱματίων ἐργασίαν οὐκ ἄφρων ὁ σκυ-
τοτόμος;
- ΑΛ. Ναί. 15
- ΣΩ. Κακὸς ἄρα εἰς τοῦτο;
- ΑΛ. Ναί.
- ΣΩ. Ὁ αὐτὸς ἄρα τούτῳ γε τῷ λόγῳ κακός τε καὶ
ἀγαθός.
- ΑΛ. Φαίνεται. 5

- ΣΩ. Ἡ οὖν λέγεις τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας εἶναι καὶ κακοὺς;
 ΑΛ. Οὐ δῆτα.
 ΣΩ. Ἄλλὰ τίνας ποτὲ τοὺς ἀγαθοὺς λέγεις;
 ΑΛ. Τοὺς δυναμένους ἔγωγε ἄρχειν ἐν τῇ πόλει.
 10 ΣΩ. Οὐ δήπου ἵππων γε;
 ΑΛ. Οὐ δῆτα.
 ΣΩ. Ἄλλ' ἀνθρώπων;
 ΑΛ. Ναί.
 ΣΩ. Ἄρα καμνόντων;
 15 ΑΛ. Οὔ.
 ΣΩ. Ἄλλὰ πλεόντων;
 ΑΛ. Οὔ φημι.
 ΣΩ. Ἄλλὰ θεριζόντων;
 ΑΛ. Οὔ.
 c ΣΩ. Ἄλλ' οὐδὲν ποιοῦντων ἢ τι ποιοῦντων;
 ΑΛ. Ποιοῦντων λέγω.
 ΣΩ. Τί; πειρῶ καὶ ἐμοὶ δηλῶσαι.
 ΑΛ. Οὐκοῦν τῶν καὶ συμβαλλόντων ἑαυτοῖς καὶ χρω-
 5 μένων ἀλλήλοις, ὥσπερ ἡμεῖς ζῶμεν ἐν ταῖς πόλεσιν.
 ΣΩ. Οὐκοῦν ἀνθρώπων λέγεις ἄρχειν ἀνθρώποις χρω-
 μένων;
 - ΑΛ. Ναί.
 ΣΩ. Ἄρα κελευστῶν χρωμένων ἐρέταις;
 10 ΑΛ. Οὐ δῆτα.
 ΣΩ. Κυβερνητικὴ γὰρ αὕτη γε ἀρετή;
 ΑΛ. Ναί.
 ΣΩ. Ἄλλ' ἀνθρώπων λέγεις ἄρχειν ἀλλητῶν, ἀνθρώποις
 d ἡγουμένων ᾤδησ καὶ χρωμένων χορευταῖς;
 ΑΛ. Οὐ δῆτα.
 ΣΩ. Χοροδιδασκαλικὴ γὰρ αὕτη γ' αὖ;
 ΑΛ. Πάνυ γε.

b 6 ἢ B T : τί Olympiodorus λέγεις B T : καλοῖς Olympiodorus
 c 4 τῶν καὶ B T : καὶ τῶν Olympiodorus c 11 κυβερνητικῆ B :
 κυβερνητικῆς T

ΣΩ. Ἄλλὰ τί ποτε λέγεις χρωμένων ἀνθρώπων ἀνθρώ- 5
ποις οἶόν τ' εἶναι ἄρχειν;

ΑΛ. Κοινωνούντων ἔγωγε λέγω πολιτείας καὶ συμ-
βαλλόντων πρὸς ἀλλήλους, τούτων ἄρχειν τῶν ἐν τῇ
πόλει.

ΣΩ. Τίς οὖν αὕτη ἡ τέχνη; ὥσπερ ἂν εἴ σε ἐροίμην 10
πάλω τὰ νυνδῆ, κοινωνούντων ναυτιλίας ἐπίστασθαι ἄρχειν
τίς ποιεῖ τέχνη;

ΑΛ. Κυβερνητική.

ΣΩ. Κοινωνούντων δ' ᾤδῆς, ὡς νυνδῆ ἐλέγετο, τις ἐπι- e
στήμη ποιεῖ ἄρχειν;

ΑΛ. Ἦνπερ σὺ ἄρτι ἔλεγες, ἡ χοροδιδασκαλία.

ΣΩ. Τί δέ; πολιτείας κοινωνούντων τίνα καλεῖς ἐπι-
στήμην; 5

ΑΛ. Εὐβουλίαν ἔγωγε, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Τί δέ; μὴν ἀβουλία δοκεῖ εἶναι ἡ τῶν κυβερνητῶν;

ΑΛ. Οὐ δῆτα.

ΣΩ. Ἄλλ' εὐβουλία;

ΑΛ. Ἐμοιγε δοκεῖ, εἰς γε τὸ σφῆζεσθαι πλείοντας. 126

ΣΩ. Καλῶς λέγεις. τί δέ; ἦν σὺ λέγεις εὐβουλίαν,
εἰς τί ἐστί;

ΑΛ. Εἰς τὸ ἄμεινον τὴν πόλιν διοικεῖν καὶ σφῆζεσθαι.

ΣΩ. Ἄμεινον δὲ διοικεῖται καὶ σφῆζεται τίνος παρα- 5
γιγνομένου ἢ ἀπογιγνομένου; ὥσπερ ἂν εἰ σύ με ἔροιο·
“Ἄμεινον διοικεῖται σῶμα καὶ σφῆζεται τίνος παραγιγνομένου
ἢ ἀπογιγνομένου;” εἴποιμ' ἂν ὅτι ὑγείας μὲν παραγιγνο-
μένης, νόσου δὲ ἀπογιγνομένης. οὐ καὶ σὺ οἶε οὕτως;

ΑΛ. Ναί. b

ΣΩ. Καὶ εἴ μ' αὖ ἔροιο· “Τίνος δὲ παραγιγνομένου
ἄμεινον ὄμματα;” ὡσαύτως εἴποιμ' ἂν ὅτι ὄψεως μὲν παρα-
γιγνομένης, τυφλότητος δὲ ἀπογιγνομένης. καὶ ὧτα δὲ

e 2 ποιεῖ B: ποιεῖν T a 7 διοικεῖται . . . σφῆζεται B: διοικεῖσθαι
. . . σφῆζεσθαι T σώματα T: σῶμα B b 2 παραγιγνομένου B:
om. T W

5 κωφότητος μὲν ἀπογιγνομένης, ἀκοῆς δὲ ἐγγιγνομένης
βελτίω τε γίγνεται καὶ ἄμεινον θεραπεύεται.

ΑΛ. Ὅρθως.

ΣΩ. Τί δὲ δῆ; πόλις τίνος παραγιγνομένου καὶ ἀπο-
γιγνομένου βελτίων τε γίγνεται καὶ ἄμεινον θεραπεύεται
10 καὶ διοικεῖται;

ΑΛ. Ἐμοὶ μὲν δοκεῖ, ὦ Σώκρατες, ὅταν φιλία μὲν
αὐτοῖς γίγνηται πρὸς ἀλλήλους, τὸ μισεῖν δὲ καὶ στασιάζειν
ἀπογίγνηται.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν φιλίαν λέγεις ὁμόνοϊαν ἢ διχόνοϊαν;

5 ΑΛ. Ὅμόνοϊαν.

ΣΩ. Διὰ τίν' οὖν τέχνην ὁμοιοῦσιν αἱ πόλεις περὶ
ἀριθμούς;

ΑΛ. Διὰ τὴν ἀριθμητικὴν.

ΣΩ. Τί δὲ οἱ ἰδιῶται; οὐ διὰ τὴν αὐτήν;

10 ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ αὐτὸς αὐτῷ ἕκαστος;

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Διὰ τίνα δὲ τέχνην ἕκαστος αὐτὸς αὐτῷ ὁμοιοεῖ
d περὶ σπιθαμῆς καὶ πήχεος ὁπότερον μείζον; οὐ διὰ τὴν
μετρητικὴν;

ΑΛ. Τί μήν;

ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ οἱ ἰδιῶται ἀλλήλοις καὶ αἱ πόλεις;

5 ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Τί δέ; περὶ σταθμοῦ οὐχ ὡσαύτως;

ΑΛ. Φημί.

ΣΩ. Ἄν δὲ δῆ σὺ λέγεις ὁμόνοϊαν, τίς ἐστι καὶ περὶ
τοῦ, καὶ τίς αὐτὴν τέχνην παρασνευάζει; καὶ ἄρα ἤπερ πόλει,
10 αὐτὴ καὶ ἰδιώτῃ, αὐτῷ τε πρὸς αὐτὸν καὶ πρὸς ἄλλον;

c 2 τὸ μισεῖν δὲ B: τὸ δὲ μισεῖν τε T c 13 ἕκαστος αὐτὸς αὐτῷ
B: αὐτὸς αὐτῷ ἕκαστος T: αὐτὸς αὐτῷ Olympiodorus d 6 σταθμοῦ
T: σταθμοῦ B d 9 αὐτὴν T Olympiodorus: αὐτὴν B τέχνη
Olympiodorus al.: τέχνην B T ἤπερ (vel ἤπερ) πόλει T Olympio-
dorus: εἰ περιπολεῖ B: εἰπερ πόλει W d 10 αὐτὴ ci. Bekker: αὐτὴ
B: αὐτῇ T Olympiodorus: αὐτῇ vulg.

ΑΛ. Είκοσ γέ τοι.

ΣΩ. Τίς οὖν ἔστι; μὴ κάμῃς ἀποκρινόμενος, ἀλλὰ προθυμοῦ εἰπεῖν. e

ΑΛ. Ἐγὼ μὲν οἶμαι φιλίαν τε λέγειν καὶ ὁμόνοιαν, ἣν περ πατήρ τε υἱὸν φιλῶν ὁμονοεῖ καὶ μήτηρ, καὶ ἀδελφὸς ἀδελφῶ καὶ γυνὴ ἀνδρὶ.

ΣΩ. Οἶει ἂν οὖν, ὦ Ἀλκιβιάδῃ, ἀνδρα γυναικὶ περὶ 5
ταλασιουργίας δύνασθαι ὁμονοεῖν, τὸν μὴ ἐπιστάμενον τῇ
ἐπισταμένη;

ΑΛ. Οὐ δῆτα.

ΣΩ. Οὐδέ γε δεῖ οὐδέν· γυναικείου γὰρ τοῦτό γε μάθημα.

ΑΛ. Ναί. 10

ΣΩ. Τί δέ; γυνὴ ἀνδρὶ περὶ ὀπλιτικῆς δύναιτ' ἂν 127
ὁμονοεῖν μὴ μαθοῦσα;

ΑΛ. Οὐ δῆτα.

ΣΩ. Ἀνδρείου γὰρ τοῦτό γε ἴσως αὐ φαίης ἂν εἶναι.

ΑΛ. Ἐγωγε. 5

ΣΩ. Ἔστιν ἄρα τὰ μὲν γυναικεία, τὰ δὲ ἀνδρεῖα μαθή-
ματα κατὰ τὸν σὸν λόγον.

ΑΛ. Πῶς δ' οὔ;

ΣΩ. Οὐκ ἄρα ἓν γε τούτοις ἔστιν ὁμόνοια γυναιξὶ πρὸς
ἀνδρας. 10

ΑΛ. Οὐ.

ΣΩ. Οὐδ' ἄρα φιλία, εἴπερ ἡ φιλία ὁμόνοια ἦν.

ΑΛ. Οὐ φαίνεται.

ΣΩ. Ἡ ἄρα αἱ γυναῖκες τὰ αὐτῶν πράττουσιν, οὐ
φιλοῦνται ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν. 15

ΑΛ. Οὐκ ἔοικεν. b

ΣΩ. Οὐδ' ἄρα οἱ ἄνδρες ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἢ τὰ
αὐτῶν.

ΑΛ. Οὐ.

e 2 τε] σε ci. Stallbaum : τε <ἔχει> Schanz: fort. γε e 9 γε B
Olympiodorus : om. T

5 ΣΩ. Οὐδ' εὖ ἄρα ταύτη οἰκούνται αἱ πόλεις, ὅταν τὰ αὐτῶν ἕκαστοι πράττωσιν;

ΑΛ. Οἶμαι ἔγωγε, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Πῶς λέγεις, φιλίας μὴ παρούσης, ἧς ἔφαμεν ἐγγιγνομένης εὖ οἰκεῖσθαι τὰς πόλεις, ἄλλως δ' οὐ;

10 ΑΛ. Ἀλλά μοι δοκεῖ καὶ κατὰ τοῦτ' αὐτοῖς φιλία ἐγγίγνεσθαι, ὅτι τὰ αὐτῶν ἑκάτεροι πράττουσιν.

c ΣΩ. Οὐκ ἄρτι γε· νῦν δὲ πῶς αὖ λέγεις; ὁμοιοῦσας μὴ ἐγγιγνομένης φιλία ἐγγίγνεται; ἢ οἷόν θ' ὁμόνοιαν ἐγγίγνεσθαι [περὶ τούτων] ὧν οἱ μὲν ἴσασι περὶ τούτων, οἱ δ' οὐ;

ΑΛ. Ἀδύνατον.

5 ΣΩ. Δίκαια δὲ πράττουσιν ἢ ἄδικα, ὅταν τὰ αὐτῶν ἕκαστοι πράττωσιν;

ΑΛ. Δίκαια· πῶς γὰρ οὐ;

ΣΩ. Τὰ δίκαια οὖν πραττόντων ἐν τῇ πόλει τῶν πολιτῶν φιλία οὐκ ἐγγίγνεται πρὸς ἀλλήλους;

10 ΑΛ. Ἀνάγκη αὖ μοι δοκεῖ εἶναι, ὦ Σώκρατες.

d ΣΩ. Τίνα οὖν ποτε λέγεις τὴν φιλίαν ἢ ὁμόνοιαν περὶ ἧς δεῖ ἡμᾶς σοφούς τε εἶναι καὶ εὐβούλους, ἵνα ἀγαθοὶ ἄνδρες ὦμεν; οὐ γὰρ δύναμαι μαθεῖν οὐθ' ἦτις οὐτ' ἐν οἴστισιν· τοτὲ μὲν γὰρ ἐν τοῖς αὐτοῖς φαίνεται ἐνοῦσα, τοτὲ

5 δ' οὐ, ὡς ἐκ τοῦ σοῦ λόγου.

ΑΛ. Ἀλλὰ μὰ τοὺς θεούς, ὦ Σώκρατες, οὐδ' αὐτὸς οἶδ' ὅτι λέγω, κινδυνεύω δὲ καὶ πάλαι λεληθῆναι ἐμαυτὸν αἰσχίστα ἔχων.

e ΣΩ. Ἀλλὰ χρὴ θαρρεῖν. εἰ μὲν γὰρ αὐτὸ ἦσθου πεπονθῶς πεντηκονταετῆς, χαλεπὸν ἂν ἦν σοι ἐπιμεληθῆναι σαυτοῦ· νῦν δ' ἦν ἔχεις ἡλικίαν, αὕτη ἐστὶν ἐν ἣ δεῖ αὐτὸ αἰσθῆσθαι.

b 5 εὖ Olympiodorus: αὖ ΒΤ b 8 ἔφαμεν T: φαμέν B:
 ἐλέγομεν Olympiodorus ἐγγιγνομένης TW Olympiodorus: γιγνομένης
 B b 10 τοῦτο ΒΤ: τὰ αὐτὰ Olympiodorus b 11 πράττουσιν
 B: πράττωσιν T c 1 μὴ B Stobaeus: om. T c 2 ἐγγίγνεσθαι
 TW: γίγνεσθαι B c 3 περὶ τούτων ὧν οἱ μὲν ἴσασι περὶ τούτων B:
 περὶ τούτων ὧν οἱ μὲν ἴσασι T

ΑΛ. Τί οὖν τὸν αἰσθανόμενον χρῆ ποιεῖν, ὦ Σώκρατες;

ΣΩ. Ἀποκρίνεσθαι τὰ ἐρωτώμενα, ὦ Ἀλκιβιάδη· καὶ 5
ἐὰν τοῦτο ποιῆς, ἂν θεὸς θέλῃ, εἴ τι δεῖ καὶ τῇ ἐμῇ μαντεία
πιστεῦειν, σύ τε κἀγὼ βέλτιον σχήσομεν.

ΑΛ. Ἔσται ταῦτα ἔνεκά γε τοῦ ἐμὲ ἀποκρίνεσθαι.

ΣΩ. Φέρε δῆ, τί ἐστὶν τὸ ἑαυτοῦ ἐπιμελεῖσθαι—μὴ πολ- 128
λάκεις λάθωμεν οὐχ ἡμῶν αὐτῶν ἐπιμελούμενοι, οἰόμενοι δέ
—καὶ πότ' ἄρα αὐτὸ ποιεῖ ἄνθρωπος; ἄρ' ὅταν τῶν αὐτοῦ
ἐπιμελήται, τότε καὶ αὐτοῦ;

ΑΛ. Ἐμοὶ γοῦν δοκεῖ.

ΣΩ. Τί δέ; ποδῶν ἄνθρωπος ποτε ἐπιμελεῖται; ἄρ' 5
ὅταν ἐκείνων ἐπιμελήται ἃ ἐστὶ τῶν ποδῶν;

ΑΛ. Οὐ μανθάνω.

ΣΩ. Καλεῖς δέ τι χειρός; οἶον δακτύλιον ἔστιν ὅτου ἂν
ἄλλου τῶν τοῦ ἀνθρώπου φαίης ἢ δακτύλου;

ΑΛ. Οὐ δῆτα. 10

ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ ποδὸς ὑπόδημα τὸν αὐτὸν τρόπον;

ΑΛ. Ναί.

(ΣΩ. Καὶ ἱμάτια καὶ στρώματα τοῦ ἄλλου σώματος
ὁμοίως;

ΑΛ. Ναί.) b

ΣΩ. Ἄρ' οὖν ὅταν ὑποδημάτων ἐπιμελώμεθα, τότε ποδῶν
ἐπιμελούμεθα;

ΑΛ. Οὐ πάνυ μανθάνω, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Τί δέ, ὦ Ἀλκιβιάδη; ὀρθῶς ἐπιμελεῖσθαι καλεῖς τι 5
ὄτουοῦν πράγματος;

ΑΛ. Ἐγώ γε.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν ὅταν τίς τι βέλτιον ποιῆ, τότε ὀρθῆν
λέγεις ἐπιμέλειαν;

ε 4 αἰσθανόμενον T Olympiodorus: αἰσθόμενον B ε 5 ἀποκρίνασθαι
Olympiodorus ε 6 θέλῃ Olympiodorus: ἐθέλῃ B T ε 7 βέλτιον
B T: βελτιόνως Coisl. α 2 αὐτὸ ποιεῖ B Stobaeus: ποιεῖ αὐτὸ T
ἄνθρωπος Schanz (et inox): ἄνθρωπος B T α 13 καὶ ἱμάτια . . .
b 1 καὶ Stobaeus: om. B T b 8 τι T: om. B Olympiodorus

- 10 ΑΛ. Ναί.
 ΣΩ. Τίς οὖν τέχνη ὑποδήματα βελτίω ποιεῖ;
 ΑΛ. Σκυτική.
 ΣΩ. Σκυτικῆ ἄρα ὑποδημάτων ἐπιμελούμεθα;
- c ΑΛ. Ναί.
 ΣΩ. Ἡ καὶ ποδὸς σκυτικῆ; ἢ ἐκείνη ἢ πόδας βελτίους
 ποιούμεν;
 ΑΛ. Ἐκείνη.
- 5 ΣΩ. Βελτίους δὲ πόδας οὐχ ἤπερ καὶ τὸ ἄλλο σῶμα;
 ΑΛ. Ἔμοιγε δοκεῖ.
 ΣΩ. Αὕτη δ' οὐ γυμναστική;
 ΑΛ. Μάλιστα.
 ΣΩ. Γυμναστικῆ μὲν ἄρα ποδὸς ἐπιμελούμεθα, σκυτικῆ
- 10 δὲ τῶν τοῦ ποδός;
 ΑΛ. Πάνυ γε.
 ΣΩ. Καὶ γυμναστικῆ μὲν χειρῶν, δακτυλιογλυφία δὲ τῶν
 τῆς χειρός;
 ΑΛ. Ναί.
- 15 ΣΩ. Καὶ γυμναστικῆ μὲν σώματος, ὑφαντικῆ δὲ καὶ ταῖς
 d ἄλλαις τῶν τοῦ σώματος;
 ΑΛ. Παντάπασι μὲν οὖν.
 ΣΩ. Ἄλλη μὲν ἄρα τέχνη αὐτοῦ ἐκάστου ἐπιμελούμεθα,
 ἄλλη δὲ τῶν αὐτοῦ.
- 5 ΑΛ. Φαίνεται.
 ΣΩ. Οὐκ ἄρα ὅταν τῶν σαυτοῦ ἐπιμελῆ, σαυτοῦ ἐπιμελῆ.
 ΑΛ. Οὐδαμῶς.
 ΣΩ. Οὐ γὰρ ἢ αὐτὴ τέχνη, ὡς ἔοικεν, ἢ τις ἂν αὐτοῦ τε
 ἐπιμελοῖτο καὶ τῶν αὐτοῦ.
- 10 ΑΛ. Οὐ φαίνεται.
 ΣΩ. Φέρε δὴ, ποία ποτ' ἂν ἡμῶν αὐτῶν ἐπιμεληθείημεν;
 ΑΛ. Οὐκ ἔχω λέγειν.

c 12 δακτυλιογλυφία T: δακτυλογλυφία B d 2 μὲν οὖν B: om.
 T W d 6 σαυτοῦ corr. Coisl.: εαυτοῦ B: αὐτοῦ T d 8 ἢ τις
 Stobaeus: ἦτις B T d 11 ποία T: om. B

ΣΩ. Ἄλλὰ τοσόνδε γε ὠμολόγηται, ὅτι οὐχ ἦ ἂν τῶν e
ἡμετέρων καὶ ὀτιοῦν βέλτιον ποιοῖμεν, ἀλλ' ἦ ἡμᾶς αὐτούς;

ΑΛ. Ἀληθῆ λέγεις.

ΣΩ. Ἡ οὖν ἐγνωμεν ἂν ποτε τίς τέχνη ὑπόδημα βέλτιον
ποιεῖ, μὴ εἰδότες ὑπόδημα; 5

ΑΛ. Ἀδύνατον.

ΣΩ. Οὐδέ γε τίς τέχνη δακτυλίου βελτίους ποιεῖ,
ἀγνοοῦντες δακτύλιον.

ΑΛ. Ἀληθῆ.

ΣΩ. Τί δέ; τίς τέχνη βελτίω ποιεῖ αὐτόν, ἄρ' ἂν ποτε 10
γνοῖμεν ἀγνοοῦντες τί ποτ' ἐσμὲν αὐτοί;

ΑΛ. Ἀδύνατον.

129

ΣΩ. Πότερον οὖν δὴ ῥάδιον τυγχάνει τὸ γινῶναι ἑαυτόν,
καί τις ἦν φαῦλος ὁ τοῦτο ἀναθεὶς εἰς τὸν ἐν Πυθοῖ νεών, ἢ
χαλεπὸν τι καὶ οὐχὶ παντός;

ΑΛ. Ἐμοὶ μὲν, ὦ Σώκρατες, πολλάκις μὲν ἔδοξε παντὸς 5
εἶναι, πολλάκις δὲ παγχάλεπον.

ΣΩ. Ἄλλ', ὦ Ἀλκιβιάδη, εἴτε ῥάδιον εἴτε μὴ ἐστιν, ὅμως
γε ἡμῶν ὧδ' ἔχει γνόντες μὲν αὐτὸ τάχ' ἂν γνοῖμεν τὴν
ἐπιμέλειαν ἡμῶν αὐτῶν, ἀγνοοῦντες δὲ οὐκ ἂν ποτε.

ΑΛ. Ἔστι ταῦτα.

10

ΣΩ. Φέρε δὴ, τίς ἂν τρόπον εὔρεθείη αὐτὸ ταῦτό; οὕτω b
μὲν γὰρ ἂν τάχ' εὔροιμεν τί ποτ' ἐσμὲν αὐτοί, τούτου δ' ἔτι
ὄντες ἐν ἀγνοίᾳ ἀδύνατοί που.

ΑΛ. Ὅρθῶς λέγεις.

ΣΩ. Ἐχε οὖν πρὸς Διός. τῷ διαλέγῃ σὺ νῦν; ἄλλο τι 5
ἢ ἐμοί;

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ ἐγὼ σοί;

Θ 1 τοσόνδε γε B Stobaeus: τοσοῦτον δέ γε T Θ 2 ποιοῖμεν
Struve: ποιῶμεν BT Θ 4 ἢ οὖν Olympiodorus: εἰ οὖν BT α 2 δὴ
B: ἂν T α 3 ἐν secl. Cobet β 2 ἂν τάχ' BT: τάχ' ἂν
Olympiodorus β 3 ὄντες B: ὄντος T β 4 ὀρθῶς λέγεις T:
om. B β 5 ἄλλο τι BT: ἄλλφ τφ Stobaeus

- ΑΛ. Ναι.
 10 ΣΩ. Σωκράτης ἄρ' ἐστὶν ὁ διαλεγόμενος;
 ΑΛ. Πάνυ γε.
 ΣΩ. Ἄλκιβιάδης δ' ὁ ἀκούων;
 ΑΛ. Ναί.
 ΣΩ. Οὐκοῦν λόγῳ διαλέγεται ὁ Σωκράτης;
 c ΑΛ. Τί μὴν;
 ΣΩ. Τὸ δὲ διαλέγεσθαι καὶ τὸ λόγῳ χρῆσθαι ταῦτόν που
 καλεῖς.
 ΑΛ. Πάνυ γε.
 5 ΣΩ. Ὁ δὲ χρώμενος καὶ ᾧ χρῆται οὐκ ἄλλο;
 ΑΛ. Πῶς λέγεις;
 ΣΩ. Ὡσπερ σκυτοτόμος τέμνει που τομεῖ καὶ σμίλη καὶ
 ἄλλοις ὄργανοις.
 ΑΛ. Ναί.
 10 ΣΩ. Οὐκοῦν ἄλλο μὲν ὁ τέμνων καὶ χρώμενος, ἄλλο δὲ
 οἷς τέμνων χρῆται;
 ΑΛ. Πῶς γὰρ οὔ;
 ΣΩ. Ἄρ' οὖν οὕτως καὶ οἷς ὁ κιθαριστὴς κιθαρίζει καὶ
 αὐτὸς ὁ κιθαριστὴς ἄλλο ἂν εἴη;
 15 ΑΛ. Ναί.
 d ΣΩ. Τοῦτο τοίνυν ἀρτίως ἠρώτων, εἰ ὁ χρώμενος καὶ ᾧ
 χρῆται ἀεὶ δοκεῖ ἕτερον εἶναι.
 ΑΛ. Δοκεῖ.
 ΣΩ. Τί οὖν φῶμεν τὸν σκυτοτόμον; τέμνειν ὄργανοις
 5 μόνον ἢ καὶ χερσίν;
 ΑΛ. Καὶ χερσίν.
 ΣΩ. Χρῆται ἄρα καὶ ταύταις;
 ΑΛ. Ναί.
 ΣΩ. Ἡ καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς χρώμενος σκυτοτομεῖ;
 10 ΑΛ. Ναί.

c 7 τομεῖ B² T W Olympiodorus: τομῆ pr. B (ut videtur) Stobaeus
 c 10 χρώμενος Stobaeus: ὁ χρώμενος B T c 11 οἷς ὁ W: οἷς B T
 d 1 καὶ B: τε καὶ T

ΣΩ. Γὸν δὲ χρώμενον καὶ οἷς χρήται ἕτερα ὁμολογοῦμεν;

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Ἔτερον ἄρα σκυτοτόμος καὶ κιθαριστῆς χειρῶν καὶ
ὀφθαλμῶν οἷς ἐργάζονται; e

ΑΛ. Φαίνεται.

ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ παντὶ τῷ σώματι χρήται ἄνθρωπος;

ΑΛ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Ἔτερον δ' ἦν τό τε χρώμενον καὶ ᾧ χρήται; 5

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Ἔτερον ἄρα ἄνθρωπός ἐστι τοῦ σώματος τοῦ ἑαυτοῦ;

ΑΛ. Ἔοικεν.

ΣΩ. Τί ποτ' οὖν ὁ ἄνθρωπος;

ΑΛ. Οὐκ ἔχω λέγειν. 10

ΣΩ. Ἔχεις μὲν οὖν, ὅτι γε τὸ τῷ σώματι χρώμενον.

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Ἡ οὖν ἄλλο τι χρήται αὐτῷ ἢ ψυχῇ; 130

ΑΛ. Οὐκ ἄλλο.

ΣΩ. Οὐκοῦν ἄρχουσα;

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Καὶ μὴν τόδε γ' οἶμαι οὐδένα ἂν ἄλλως οἰηθῆναι. 5

ΑΛ. Τὸ ποῖον;

ΣΩ. Μὴ οὐ τριῶν ἔν γέ τι εἶναι τὸν ἄνθρωπον.

ΑΛ. Τίνων;

ΣΩ. Ψυχὴν ἢ σῶμα ἢ συναμφότερον, τὸ ὅλον τοῦτο.

ΑΛ. Τί μὴν; 10

ΣΩ. Ἄλλὰ μὴν αὐτό γε τὸ τοῦ σώματος ἄρχον ὁμολογήσαμεν ἄνθρωπον εἶναι;

ΑΛ. Ὁμολογήσαμεν. b

ΣΩ. Ἄρ' οὖν σῶμα αὐτὸ αὐτοῦ ἄρχει;

e3 ἄνθρωπος Schanz: ἄνθρωπος BT e5 δ' ἦν B: δὴ T
e7 ἄνθρωπος Bekker: ἄνθρωπος BT τοῦ σώματος τοῦ ἑαυτοῦ B:
τοῦ ἑαυτοῦ σώματος T e9 ὁ ἄνθρωπος BT: ἄνθρωπος Bekker
a1 ἦ] ἦ T: εἰ B ἦ BT: ἦ ἦ W b1 ὁμολογήσαμεν B:
ὁμολογήσαμεν τίς οὖν ὁ ἄνθρωπος TW b2 ἄρχει BT: ἄρξει
Olympiodorus

- ΑΛ. Οὐδαμῶς.
 ΣΩ. Ἄρχεσθαι γὰρ αὐτὸ εἶπομεν.
- 5 ΑΛ. Ναί.
 ΣΩ. Οὐκ ἂν δὴ τοῦτό γε εἶη ὃ ζητοῦμεν.
 ΑΛ. Οὐκ ἔοικεν.
 ΣΩ. Ἄλλ' ἄρα τὸ συναμφότερον τοῦ σώματος ἄρχει, καὶ
 ἔστι δὴ τοῦτο ἄνθρωπος;
- 10 ΑΛ. Ἴσως δῆτα.
 ΣΩ. Πάντων γε ἥκιστα· μὴ γὰρ συνάρχοντος τοῦ ἑτέρου
 οὐδεμία που μηχανὴ τὸ συναμφότερον ἄρχειν.
 ΑΛ. Ὁρθῶς.
- c ΣΩ. Ἐπειδὴ δ' οὔτε σῶμα οὔτε τὸ συναμφότερόν ἐστιν
 ἄνθρωπος, λείπεται οἶμαι ἢ μηδὲν αὐτ' εἶναι, ἢ εἴπερ τί ἐστι,
 μηδὲν ἄλλο τὸν ἄνθρωπον συμβαίνειν ἢ ψυχὴν.
 ΑΛ. Κομιδῆ μὲν οὖν.
- 5 ΣΩ. Ἔτι οὖν τι σαφέστερον δεῖ ἀποδειχθῆναί σοι ὅτι ἡ
 ψυχὴ ἐστὶν ἄνθρωπος;
 ΑΛ. Μὰ Δία, ἀλλ' ἰκανῶς μοι δοκεῖ ἔχειν.
 ΣΩ. Εἰ δέ γε μὴ ἀκριβῶς ἀλλὰ καὶ μετρίως, ἐξαρκεῖ
 ἡμῖν· ἀκριβῶς μὲν γὰρ τότε εἰσόμεθα, ὅταν εὖρωμεν ὃ νυνδὴ
 d παρήλθομεν διὰ τὸ πολλῆς εἶναι σκέψεως.
 ΑΛ. Τί τοῦτο;
 ΣΩ. Ὁ ἄρτι οὕτω πῶς ἐρρήθη, ὅτι πρῶτον σκεπτέον εἶη
 αὐτὸ τὸ αὐτό· νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ αὐτὸ ἕκαστον ἐσκέμμεθα
 5 ὅτι ἐστί. καὶ ἴσως ἐξαρκέσει· οὐ γάρ που κυριώτερόν γε
 οὐδὲν ἂν ἡμῶν αὐτῶν φήσαιμεν ἢ τὴν ψυχὴν.
 ΑΛ. Οὐ δῆτα.
 ΣΩ. Οὐκοῦν καλῶς ἔχει οὕτω νομίζειν, ἐμὲ καὶ σὲ προσ-

b 9 ἔστι δὴ τοῦτο B Stobaeus: ἔστιν τοῦτό γε T b 11 συνάρχοντος
 B: οὖν ἄρχοντος TW (συν s.v. W) c 1 σῶμα B: τὸ σῶμα T
 c 2 prius ἢ T: om. B c 5 τι BT: om. Olympiodorus c 8 ἀλλὰ
 καὶ μετρίως TW: om. B d 4 δὲ B: δὴ T ἀντὶ Tb: αὐ τι
 pr. B αὐτοῦ] αὐτοῦ αὐτοῦ Schleiermacher: αὐτοῦ καθ' αὐτὸ Stallbaum
 αὐτοῦ αὐτὸ Stephanus: αὐτοῦ αὐτὸν BT d 5 ὅτι B Stobaeus:
 τί T

ομιλεῖν ἀλλήλοις τοῖς λόγοις χρωμένους τῇ ψυχῇ πρὸς τὴν ψυχὴν;

10

ΑΛ. Πάνυ μὲν οὖν.

e

ΣΩ. Τοῦτ' ἄρα ἦν ὃ καὶ ὀλίγῳ ἔμπροσθεν εἶπομεν, ὅτι Σωκράτης Ἀλκιβιάδῃ διαλέγεται λόγῳ χρώμενος, οὐ πρὸς τὸ σὸν πρόσωπον, ὡς ἔοικεν, ἀλλὰ πρὸς τὸν Ἀλκιβιάδην ποιούμενος τοὺς λόγους· τοῦτο δέ ἐστιν ἡ 5 ψυχὴ.

ΑΛ. Ἔμοιγε δοκεῖ.

ΣΩ. Ψυχὴν ἄρα ἡμᾶς κελεύει γνωρίσαι ὃ ἐπιτάττων γνῶναι ἑαυτόν.

ΑΛ. Ἔοικεν.

131

ΣΩ. Ὅστις ἄρα τῶν τοῦ σώματός τι γινώσκει, τὰ αὐτοῦ ἀλλ' οὐχ αὐτὸν ἔγνωκεν.

ΑΛ. Οὕτως.

ΣΩ. Οὐδεὶς ἄρα τῶν ἰατρῶν ἑαυτὸν γινώσκει, καθ' 5 ὅσον ἰατρός, οὐδὲ τῶν παιδοτριβῶν, καθ' ὅσον παιδο-
τρίβης.

ΑΛ. Οὐκ ἔοικεν.

ΣΩ. Πολλοῦ ἄρα δέουσιν οἱ γεωργοὶ καὶ οἱ ἄλλοι δη-
μιουργοὶ γινώσκειν ἑαυτούς. οὐδὲ γὰρ τὰ ἑαυτῶν οὐτοί γε, 10
ὡς ἔοικεν, ἀλλ' ἔτι πορρωτέρω τῶν ἑαυτῶν κατὰ γε τὰς
τέχνας ἄς ἔχουσιν· τὰ γὰρ τοῦ σώματος γινώσκουσιν, οἷς b
τοῦτο θεραπεύεται.

ΑΛ. Ἀληθῆ λέγεις.

ΣΩ. Εἰ ἄρα σωφροσύνη ἐστὶ τὸ ἑαυτὸν γινώσκειν,
οὐδεὶς τούτων σώφρων κατὰ τὴν τέχνην. 5

ΑΛ. Οὐ μοι δοκεῖ.

ΣΩ. Διὰ ταῦτα δὴ καὶ βάνουσοι αὐται αἱ τέχναι δοκοῦσιν
εἶναι καὶ οὐκ ἀνδρὸς ἀγαθοῦ μαθήματα.

ΑΛ. Πάνυ μὲν οὖν.

d 9 τῇ ψυχῇ] τὴν ψυχὴν Dobree e 3 λόγῳ TW: om. B a 2 τι
Stobaeus: om. B T a 5 γινώσκει T: γινώσκειν B b 1 ἄς
T: om. B b 7 ταῦτα T b: ταυ pr. B

- 10 ΣΩ. Οὐκοῦν πάλιν ὅστις αὐτὸ σῶμα θεραπεύει, τὰ ἑαυτοῦ
 ἀλλ' οὐχ αὐτὸν θεραπεύει;
 ΑΛ. Κινδυνεύει.
 ΣΩ. Ὅστις δέ γε τὰ χρήματα, οὔθ' ἑαυτὸν οὔτε τὰ
 c ἑαυτοῦ, ἀλλ' ἔτι πορρωτέρω τῶν ἑαυτοῦ;
 ΑΛ. Ἔμοιγε δοκεῖ.
 ΣΩ. Οὐ τὰ αὐτοῦ ἄρα ἔτι πράττει ὁ χρηματιστής.
 ΑΛ. Ὅρθῶς.
- 5 ΣΩ. Εἰ ἄρα τις γέγονεν ἐραστής τοῦ Ἀλκιβιάδου
 σώματος, οὐκ Ἀλκιβιάδου ἄρα ἠράσθη ἀλλὰ τινος τῶν
 Ἀλκιβιάδου.
 ΑΛ. Ἀληθῆ λέγεις.
 ΣΩ. Ὅστις δέ σου τῆς ψυχῆς ἐράῃ;
 10 ΑΛ. Ἀνάγκη φαίνεται ἐκ τοῦ λόγου.
 ΣΩ. Οὐκοῦν ὁ μὲν τοῦ σώματός σου ἐρών, ἐπειδὴ λήγει
 ἀνθοῦν, ἀπιὼν οἴχεται;
 ΑΛ. Φαίνεται.
- d ΣΩ. Ὁ δέ γε τῆς ψυχῆς ἐρών οὐκ ἄπεισω, ἕως ἂν ἐπὶ τὸ
 βέλτιον ἦ;
 ΑΛ. Εἰκός γε.
 ΣΩ. Οὐκοῦν ἐγὼ εἶμι ὁ οὐκ ἀπιὼν ἀλλὰ παραμένων
 5 λήγοντος τοῦ σώματος, τῶν ἄλλων ἀπεληλυθότων.
 ΑΛ. Εὖ γε ποιῶν, ὦ Σώκρατες· καὶ μηδὲ ἀπέλθοις.
 ΣΩ. Προθυμοῦ τοίνυν ὅτι κάλλιστος εἶναι.
 ΑΛ. Ἀλλὰ προθυμήσομαι.
- e ΣΩ. Ὡς οὕτω γέ σοι ἔχει· οὐτ' ἐγένεθ', ὡς ἔοικεν,
 Ἀλκιβιάδῃ τῷ Κλειίου ἐραστής οὐτ' ἔστιν ἀλλ' ἢ εἰς
 μόνος, καὶ οὗτος ἀγαπητός, Σωκράτης ὁ Σωφρονίσκου καὶ
 Φαωαρέτης.
- 5 ΑΛ. Ἀληθῆ.
 ΣΩ. Οὐκοῦν ἐφησθα σμικρὸν φθῆναί με προσελθόντα σοι,

b 10 τὰ B: τὸ T
 e 6 ἄρα T: om. B
 ἀλλ' B

b 11 οὐχ ἑαυτὸν T Stobaeus: οὐκ αὐτὸν B
 d 6 μηδὲ T: μὴ B e 2 ἀλλ' ἢ T:

ἐπεὶ πρότερος ἂν μοι προσελθεῖν, βουλόμενος πυθέσθαι δι'
ὅτι μόνος οὐκ ἀπέρχομαι;

ΑΛ. Ἦν γὰρ οὕτω.

ΣΩ. Τοῦτο τοίνυν αἴτιον, ὅτι μόνος ἐραστῆς ἦν σός, οἱ 10
δ' ἄλλοι τῶν σῶν· τὰ δὲ σὰ λήγει ὥρας, σὺ δ' ἄρχῃ ἀνθεῖν.
καὶ νῦν γε ἂν μὴ διαφθαρῆς ὑπὸ τοῦ Ἀθηναίων δήμου καὶ 132
αἰσχίων γένῃ, οὐ μὴ σε ἀπολίπω. τοῦτο γὰρ δὴ μάλιστα
ἐγὼ φοβοῦμαι, μὴ δημεραστῆς ἡμῖν γενόμενος διαφθαρῆς·
πολλοὶ γὰρ ἤδη καὶ ἀγαθοὶ αὐτὸ πεπόνθασιν Ἀθηναίων.
εὐπρόσωπος γὰρ ὁ τοῦ μεγαλήτορος δήμος Ἐρεχθέως· 5
ἀλλ' ἀποδύντα χρὴ αὐτὸν θεάσασθαι. εὐλαβοῦ οὖν τὴν
εὐλάβειαν ἦν ἐγὼ λέγω.

ΑΛ. Τίνα;

ΣΩ. Γύμνασαι πρῶτον, ὦ μακάριε, καὶ μάθε ἃ δεῖ μαθόντα b
ιέναι ἐπὶ τὰ τῆς πόλεως, πρότερον δὲ μὴ, ἵν' ἀλεξιφάρμακα
ἔχων ἴης καὶ μηδὲν πάθῃς δεινόν.

ΑΛ. Εὖ μοι δοκεῖς λέγειν, ὦ Σώκρατες· ἀλλὰ πειρῶ
ἐξηγεῖσθαι ὄντι' ἂν τρόπον ἐπιμεληθεῖμεν ἡμῶν αὐτῶν. 5

ΣΩ. Οὐκοῦν τοσοῦτον μὲν ἡμῖν εἰς τὸ πρόσθεν πεπέρανται
—ὃ γὰρ ἐσμέν, ἐπιεικῶς ὠμολόγηται—ἐφοβούμεθα δὲ μὴ
τούτου σφαλέντες λάθωμεν ἑτέρου τινὸς ἐπιμελόμενοι ἀλλ'
οὐχ ἡμῶν.

ΑΛ. Ἔστι ταῦτα. 10

ΣΩ. Καὶ μετὰ τοῦτο δὴ ὅτι ψυχῆς ἐπιμελητέον καὶ εἰς c
τοῦτο βλέπτεον.

ΑΛ. Δῆλον.

ΣΩ. Σωμάτων δὲ καὶ χρημάτων τὴν ἐπιμέλειαν ἑτέροις
παραδοτέον. 5

ΑΛ. Τί μῆν;

e 10 σός] σοῦ Stallbaum a 2 ἀπολίπω B T: ἀπολείπω Olympio-
dorus a 3 ἡμῶν γενόμενος B: γενόμενος ἡμῖν T b 5 ὄντι'
ἂν Bekker: ὄντινα B T b 7 ἐφοβούμεθα T: φοβούμεθα B c 1 δὴ
ἴτι Stobaeus: δὲ ὅτι T: ἤδη B ψυχῆς T Olympiodorus Stobaeus:
τῆς ψυχῆς B

ΣΩ. Τίν' οὖν ἂν τρόπον γνοίμεν αὐτὸ ἐναργέστατα; ἐπειδὴ τοῦτο γνόντες, ὡς ἔοικεν, καὶ ἡμᾶς αὐτοὺς γνωσόμεθα. ἄρα πρὸς θεῶν εὖ λέγοντος οὐ νυνδὴ ἐμνήσθημεν
10 τοῦ Δελφικοῦ γράμματος οὐ συνίεμεν;

ΑΛ. Τὸ ποῖόν τι διανοούμενος λέγεις, ὦ Σώκρατες;

d ΣΩ. Ἐγὼ σοι φράσω, ὅ γε ὑποπτεύω λέγειν καὶ συμβουλεύειν ἡμῖν τοῦτο τὸ γράμμα. κινδυνεύει γὰρ οὐδὲ πολλαχοῦ εἶναι παράδειγμα αὐτοῦ, ἀλλὰ κατὰ τὴν ὄψιν μόνον.

ΑΛ. Πῶς τοῦτο λέγεις;

5 ΣΩ. Σκόπει καὶ σύ. εἰ ἡμῶν τῷ ὄμματι ὥσπερ ἀνθρώπῳ συμβουλευῶν εἶπεν “ἰδὲ σαυτόν,” πῶς ἂν ὑπελάβομεν τί παραινεῖν; ἄρα οὐχὶ εἰς τοῦτο βλέπειν, εἰς ὃ βλέπων ὁ ὀφθαλμὸς ἐμελλεν αὐτὸν ἰδεῖν;

ΑΛ. Δῆλον.

10 ΣΩ. Ἐννοῶμεν δὴ εἰς τί βλέποντες τῶν ὄντων ἐκεῖνό e τε ὀρῶμεν ἅμα ἂν καὶ ἡμᾶς αὐτούς;

ΑΛ. Δῆλον δὴ, ὦ Σώκρατες, ὅτι εἰς κάτοπτρά τε καὶ τὰ τοιαῦτα.

ΣΩ. Ὅρθως λέγεις. οὐκοῦν καὶ τῷ ὀφθαλμῷ ᾧ ὀρῶμεν
5 ἔνεστί (τι) τῶν τοιούτων;

ΑΛ. Πάνυ γε.

133 ΣΩ. Ἐννεόηκας οὖν ὅτι τοῦ ἐμβλέποντος εἰς τὸν ὀφθαλμὸν τὸ πρόσωπον ἐμφαίνεται ἐν τῇ τοῦ καταντικρῦ ὄψει ὥσπερ ἐν κατόπτρῳ, ὃ δὴ καὶ κόρην καλοῦμεν, εἶδωλον ὃν τι τοῦ ἐμβλέποντος;

ΑΛ. Ἀληθῆ λέγεις.

5 ΣΩ. Ὅφθαλμὸς ἄρα ὀφθαλμὸν θεώμενος, καὶ ἐμβλέπων εἰς τοῦτο ὅπερ βέλτιστον αὐτοῦ καὶ ᾧ ὄρα, οὕτως ἂν αὐτὸν ἴδοι.

e 7 αὐτὸ Schleiermacher: αὐτὰ BT c 8 καὶ T: om. B
c 10 ξυνίεμεν B Stobaeus: ξύνισμεν T d 6 συμβουλευῶν Apelt:
συμβουλεύων B: ξυμβουλεύων T εἶπεν T: εἰπέειν B σαυτόν BT:
ἐαυτὸν Stobaeus d 7 βλέπειν B: βλέπει T ὁ B: om. T
e 5 τι add. F. A. Wolf a 2 ὃ . . . καλοῦμεν secl. Schleiermacher
κόρην B Stobaeus: κορυφήν T a 3 ὃν τι B: ὃν T

ΑΛ. Φαίνεται.

ΣΩ. Εἰ δέ γ' εἰς ἄλλο τῶν τοῦ ἀνθρώπου βλέπει ἢ τι τῶν ὄντων, πλὴν εἰς ἐκεῖνο ᾧ τοῦτο τυγχάνει ὁμοιον, οὐκ ὄψεται ἑαυτόν. 10

ΑΛ. Ἀληθῆ λέγεις. b

ΣΩ. Ὁφθαλμὸς ἄρ' εἰ μέλλει ἰδεῖν αὐτόν, εἰς ὀφθαλμὸν αὐτῷ βλέπτεον, καὶ τοῦ ὄμματος εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον ἐν ᾧ τυγχάνει ἢ ὀφθαλμοῦ ἀρετὴ ἐγγιγνομένη· ἔστι δὲ τοῦτό που ὄψις; 5

ΑΛ. Οὕτως.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν, ὧ φίλε Ἀλκιβιάδη, καὶ ψυχὴ εἰ μέλλει γνῶσεσθαι αὐτήν, εἰς ψυχὴν αὐτῇ βλέπτεον, καὶ μάλιστ' εἰς τοῦτον αὐτῆς τὸν τόπον ἐν ᾧ ἐγγίγνεται ἢ ψυχῆς ἀρετῆ, σοφία, καὶ εἰς ἄλλο ᾧ τοῦτο τυγχάνει ὁμοιον ὄν; 10

ΑΛ. Ἐμοιγε δοκεῖ, ὧ Σώκρατες.

ΣΩ. Ἐχομεν οὖν εἰπεῖν ὅτι ἔστι τῆς ψυχῆς θεϊότερον c ἢ τοῦτο, περὶ δὲ τὸ εἰδέναί τε καὶ φρονεῖν ἔστιν;

ΑΛ. Οὐκ ἔχομεν.

ΣΩ. Τῷ θεῷ ἄρα τοῦτ' εἰσικεν αὐτῆς, καὶ τις εἰς τοῦτο βλέπων καὶ πᾶν τὸ θεῖον γνούς, θεόν τε καὶ φρόνησιν, 5 οὕτω καὶ ἑαυτὸν ἂν γνοίη μάλιστα.

ΑΛ. Φαίνεται.

〈ΣΩ. Ἄρ' οὖν, ὅθ' ὥσπερ κάτοπτρά ἐστι σαφέστερα τοῦ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ ἐνόπτρου καὶ καθαρώτερα καὶ λαμπρότερα, οὕτω καὶ ὁ θεὸς τοῦ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ψυχῇ βελτίστου καθα- 10 ρώτερόν τε καὶ λαμπρότερον τυγχάνει ὄν;

ΑΛ. Ἐοικέ γε, ὧ Σώκρατες.

ΣΩ. Εἰς τὸν θεὸν ἄρα βλέποντες ἐκείνῳ καλλίστῳ ἐνόπτρῳ χρέμεθ' ἂν καὶ τῶν ἀνθρωπίνων εἰς τὴν ψυχῆς

a 10 τοῦτο] αὐτὸ Madvig b 4 ἢ B: om. T: ἢ τοῦ Stobaeus
 b 5 ὄψις T: ἢ ὄψις B b 10 σοφία secl. Heusde c 1 θεϊότερον
 TW: νοερώτερον B: κυριώτερον Cobet c 2 τε] γε B: το T
 ἔστιν B Stobaeus: om. T c 4 θεῷ B: θεῖῳ T c 5 θεόν τε καὶ
 φρόνησιν om. Olympiodorus c 8-17 Ἄρ' οὖν . . . Naí Eusebius:
 om. BT (sed talia fere legerunt Iulianus Stobaeus)

15 ἀρετήν, καὶ οὕτως ἂν μάλιστα ὀρῶμεν καὶ γινώσκουμεν
ἡμᾶς αὐτούς.

ΑΛ. Ναί.)

ΣΩ. Τὸ δὲ γινώσκειν αὐτὸν ὠμολογοῦμεν σωφροσύνην
εἶναι;

20 ΑΛ. Πάνν γε.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν μὴ γινώσκοντες ἡμᾶς αὐτούς μηδὲ σώ-
φρονες ὄντες δυναίμεθ' ἂν εἰδέναι τὰ ἡμέτερα αὐτῶν κακά
τε καὶ ἀγαθὰ;

ΑΛ. Καὶ πῶς ἂν τοῦτο γένοιτο, ὦ Σώκρατες;

d ΣΩ. Ἀδύνατον γὰρ ἴσως σοι φαίνεται μὴ γινώσκοντα
Ἄλκιβιάδην τὰ Ἄλκιβιάδου γινώσκειν ὅτι Ἄλκιβιάδου
ἐστίν.

ΑΛ. Ἀδύνατον μέντοι νῆ Δία.

5 ΣΩ. Οὐδ' ἄρα τὰ ἡμέτερα ὅτι ἡμέτερα, εἰ μηδ' ἡμᾶς
αὐτούς;

ΑΛ. Πῶς γάρ;

ΣΩ. Εἰ δ' ἄρα μηδὲ τὰ ἡμέτερα, οὐδὲ τὰ τῶν ἡμετέρων;

ΑΛ. Οὐ φαίνεται.

10 ΣΩ. Οὐκ ἄρα πάνν τι ὀρθῶς ὠμολογοῦμεν ὀμολογοῦντες
ἄρτι εἶναι τινὰς οἱ ἑαυτοὺς μὲν οὐ γινώσκουσιν, τὰ δ' αὐτῶν,
ἄλλους δὲ τὰ τῶν ἑαυτῶν. ἔοικε γὰρ πάντα ταῦτα εἶναι
e κατιδεῖν ἐνός τε καὶ μιᾶς τέχνης, αὐτόν, τὰ αὐτοῦ, τὰ τῶν
ἑαυτοῦ.

ΑΛ. Κινδυνεύει.

ΣΩ. Ὅστις δὲ τὰ αὐτοῦ ἀγνοεῖ, καὶ τὰ τῶν ἄλλων που
5 ἂν ἀγνοοῖ κατὰ ταῦτά.

ΑΛ. Τί μῆν;

c 18 ὠμολογοῦμεν T: ὀμολογοῦμεν B Stobaeus c 22 δυναίμεθ'
ἂν B: δυναίμεθα T: δυνάμεθα Stobaeus d 1 γὰρ TW: om. B
Olympiodorus σοι B Olympiodorus: om. TW d 5 ὅτι ἡμέτερα
TW: om. B d 8 μηδὲ Stobaeus: om. BT d 10 ὠμολογοῦμεν
T: ὀμολογοῦμεν B Olympiodorus d 12 ἄλλους δὲ Stobaeus:
ἄλλ' οὐ BT e 5 ἂν ἀγνοοῖ T: ἀγνοοῖ B: ἀγνοεῖ Sto-
baeus

ΣΩ. Οὐκοῦν εἰ τὰ τῶν ἄλλων, καὶ τὰ τῶν πόλεων ἀγνοήσει.

ΑΛ. Ἐνάγκη.

ΣΩ. Οὐκ ἄρ' ἂν γένοιτο ὁ τοιοῦτος ἀνὴρ πολιτικός.

ΑΛ. Οὐ δῆτα.

10

ΣΩ. Οὐ μὴν οὐδ' οἰκονομικός γε.

ΑΛ. Οὐ δῆτα.

134

ΣΩ. Οὐδέ γε εἴσεται ὅτι πράττει.

ΑΛ. Οὐ γὰρ οὔν.

ΣΩ. Ὅ δὲ μὴ εἰδὼς οὐχ ἁμαρτήσεται;

ΑΛ. Πάνυ γε.

5

ΣΩ. Ἐξαμαρτάνων δὲ οὐ κακῶς πράξει ἰδίᾳ τε καὶ δημοσίᾳ;

ΑΛ. Πῶς δ' οὔ;

ΣΩ. Κακῶς δὲ πράττων οὐκ ἄθλιος;

ΑΛ. Σφόδρα γε.

10

ΣΩ. Τί δ' οἷς οὔτος πράττει;

ΑΛ. Καὶ οὔτοι.

ΣΩ. Οὐκ ἄρα οἶόν τε, ἐὰν μὴ τις σώφρων καὶ ἀγαθὸς ᾖ, εὐδαίμονα εἶναι.

ΑΛ. Οὐχ οἶόν τε.

b

ΣΩ. Οἱ ἄρα κακοὶ τῶν ἀνθρώπων ἄθλιοι.

ΑΛ. Σφόδρα γε.

ΣΩ. Οὐκ ἄρα οὐδ' ὁ πλουτήσας ἀθλιότητος ἀπαλλάττεται, ἀλλ' ὁ σωφρονήσας.

5

ΑΛ. Φαίνεται.

ΣΩ. Οὐκ ἄρα τειχῶν οὐδὲ τριήρων οὐδὲ νεωρίων δέονται αἱ πόλεις, ὧν Ἀλκιβιάδης, εἰ μέλλουσι εὐδαιμονήσῃν, οὐδὲ πλήθους οὐδὲ μεγέθους ἄνευ ἀρετῆς.

ΑΛ. Οὐ μέντοι.

10

ΣΩ. Εἰ δὴ μέλλεις τὰ τῆς πόλεως πράξειν ὀρθῶς καὶ καλῶς, ἀρετῆς σοὶ μεταδοτέον τοῖς πολίταις.

c

a₂ γε T: om. B a₁₃ οὐκ ἔρα . . . b₃ σφόδρα γε T b: om. B
b₄ ἀθλιότητος T W Olympiodorus: ματαιότητος B

- ΑΛ. Πῶς γὰρ οὔ;
- ΣΩ. Δύναίτο δ' ἂν τις μεταδιδόναί ὃ μὴ ἔχοι;
- ΑΛ. Καὶ πῶς;
- 5 ΣΩ. Αὐτῷ ἄρα σοὶ πρῶτον κτητέον ἀρετὴν, καὶ ἄλλῃ ὅς
μέλλει μὴ ἰδίᾳ μόνον αὐτοῦ τε καὶ τῶν αὐτοῦ ἄρξειν καὶ
ἐπιμελήσεσθαι, ἀλλὰ πόλεως καὶ τῶν τῆς πόλεως.
- ΑΛ. Ἀληθῆ λέγεις.
- ΣΩ. Οὐκ ἄρα ἐξουσίαν σοι οὐδ' ἀρχὴν παρασκευαστέον
- 10 σαντῷ ποιεῖν ὅτι ἂν βούλη, οὐδὲ τῇ πόλει, ἀλλὰ δικαιοσύνην
καὶ σωφροσύνην.
- ΑΛ. Φαίνεται.
- d ΣΩ. Δικαίως μὲν γὰρ πράττοντες καὶ σωφρόνως σύ τε
καὶ ἡ πόλις θεοφιλῶς πράξετε.
- ΑΛ. Εἰκός γε.
- ΣΩ. Καὶ ὅπερ γε ἐν τοῖς πρόσθεν ἐλέγομεν, εἰς τὸ
- 5 θείον καὶ λαμπρὸν ὀρῶντες πράξετε.
- ΑΛ. Φαίνεται.
- ΣΩ. Ἀλλὰ μὴν ἐνταῦθά γε βλέποντες ὑμᾶς τε αὐτοὺς
καὶ τὰ ὑμέτερα ἀγαθὰ κατόψεσθε καὶ γνώσεσθε.
- ΑΛ. Ναί.
- 10 ΣΩ. Οὐκοῦν ὀρθῶς τε καὶ εὖ πράξετε;
- ΑΛ. Ναί.
- e ΣΩ. Ἀλλὰ μὴν οὕτω γε πράττοντας ὑμᾶς ἐθέλω ἐγ-
γήσασθαι ἢ μὴν εὐδαιμονήσειν.
- ΑΛ. Ἀσφαλῆς γὰρ εἰ ἐγγυητής.
- ΣΩ. Ἀδίκως δέ γε πράττοντες, εἰς τὸ ἄθεον καὶ σκοτεινὸν
- 5 βλέποντες, ὡς τὰ εἰκότα, ὅμοια τούτοις πράξετε ἀγνοοῦντες
ὑμᾶς αὐτούς.
- ΑΛ. Ἔοικεν.
- ΣΩ. ὦν γὰρ (ἂν), ᾧ φίλε Ἀλκιβιάδῃ, ἐξουσία μὲν ἢ
ποιεῖν ὃ βούλεται, νοῦν δὲ μὴ ἔχη, τί τὸ εἰκὸς συμβαίνειν,

ε3 ἔχοι T Olympiodorus: ἔχει B Stobaeus ε5 κτητέον T:
κλητέον B d8 καὶ B: τε καὶ T ε4 γε T: om. B Stobaeus
καὶ T: καὶ τὸ B Stobaeus ε8 ἔν Laur. lxxxv. 9: om. B T

ιδιώτη ἢ καὶ πόλει; οἷον νοσοῦντι ἐξουσίας οὔσης δρᾶν δὲ 10
 βούλεται, νοῦν ἰατρικὸν μὴ ἔχοντι, τυραννοῦντι δὲ ὡς μηδὲν 135
 ἐπιπλήττοι τις αὐτῶ, τί τὸ συμβησόμενον; ἄρ' οὐχ, ὡς τὸ
 εἰκός, διαφθαρῆναι τὸ σῶμα;

ΑΛ. Ἀληθῆ λέγεις.

ΣΩ. Τί δ' ἐν νηί, εἴ τῳ ἐξουσία εἶη ποιεῖν δὲ δοκεῖ, νοῦ 5
 τε καὶ ἀρετῆς κυβερνητικῆς ἐστερημένῳ, καθορᾶς ἂ ἂν
 συμβαίῃ αὐτῶ τε καὶ τοῖς συνναύταις;

ΑΛ. Ἐγώ γε, ὅτι γε ἀπόλοιτο πάντες ἄν.

ΣΩ. Οὐκοῦν ὡσαύτως ἐν πόλει τε καὶ πάσαις ἀρχαῖς καὶ
 ἐξουσίαις ἀπολειπομέναις ἀρετῆς ἔπεται τὸ κακῶς πράττειν; b

ΑΛ. Ἀνάγκη.

ΣΩ. Οὐκ ἄρα τυραννίδα χρῆ, ὧ ἄριστε Ἀλκιβιάδη, παρα-
 σκενάξασθαι οὔθ' αὐτῶ οὔτε τῇ πόλει, εἰ μέλλετε εὐδαιμονεῖν,
 ἀλλ' ἀρετῆν. 5

ΑΛ. Ἀληθῆ λέγεις.

ΣΩ. Πρὶν δέ γε ἀρετῆν ἔχειν, τὸ ἄρχεσθαι ἄμεινον ὑπὸ
 τοῦ βελτίονος ἢ τὸ ἄρχεω ἀνδρὶ, οὐ μόνον παιδί.

ΑΛ. Φαίνεται. 10

ΣΩ. Οὐκοῦν τό γ' ἄμεινον καὶ κάλλιον;

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Τὸ δὲ κάλλιον προπωδέστερον;

ΑΛ. Πῶς δ' οὔ; c

ΣΩ. Πρέπει ἄρα τῷ κακῷ δουλεύειν ἄμεινον γάρ.

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Δουλοπρεπὲς ἄρ' ἢ κακία.

ΑΛ. Φαίνεται. 5

ΣΩ. Ἐλευθεροπρεπὲς δὲ ἢ ἀρετή.

ΑΛ. Ναί.

a 1 ὡς] ὥστε Schanz (et mox ἐπιπλήττειν cum Buttmann) μηδὲ
 ἐπιπλήττοι τις αὐτῶ T: μηδὲν ἐπιπλήττει τις αὐτῶ Olympiodorus: μηδ'
 ἐπιπλήττοντι ἐαυτῶ B a 5 δοκεῖ T: δοκεῖν B a 7 ξυμβαίῃ
 W Stobaeus: ξυμβαίῃ B T: ξυμβαίνοι Coisl. a 8 ἄν T: om. B
 a 9 πάσαις B Stobaeus: ἀπάσαις T

- ΣΩ. Οὐκοῦν φεύγειν χρή, ὦ ἑταῖρε, τὴν δουλοπρέπειαν;
 ΑΛ. Μάλιστα γε, ὦ Σώκρατες.
- 10 ΣΩ. Αἰσθάνη δὲ νῦν πῶς ἔχεις; ἐλευθεροπρεπῶς ἢ οὐ;
 ΑΛ. Δοκῶ μοι καὶ μάλα σφόδρα αἰσθάνεσθαι.
 ΣΩ. Οἶσθ' οὖν πῶς ἀποφεύξῃ τούτο τὸ περὶ σὲ νῦν;
 ἵνα μὴ ὀνομάζωμεν αὐτὸ ἐπὶ καλῷ ἀνδρί.
- d ΑΛ. Ἐγωγε.
 ΣΩ. Πῶς;
 ΑΛ. Ἐὰν βούλη σύ, ὦ Σώκρατες.
 ΣΩ. Οὐ καλῶς λέγεις, ὦ Ἀλκιβιάδη.
- 5 ΑΛ. Ἄλλὰ πῶς χρὴ λέγειν;
 ΣΩ. Ὅτι ἔαν θεὸς ἐθέλῃ.
 ΑΛ. Λέγω δὴ. καὶ πρὸς τούτοις μέντοι τότε λέγω, ὅτι
 κινδυνεύσομεν μεταβαλεῖν τὸ σχῆμα, ὦ Σώκρατες, τὸ μὲν
 σὸν ἐγώ, σὺ δὲ τοῦμόν· οὐ γὰρ ἔστιν ὅπως οὐ παιδαγωγῆσω
 10 σε ἀπὸ τῆσδε τῆς ἡμέρας, σὺ δ' ὑπ' ἐμοῦ παιδαγωγῆσῃ.
- e ΣΩ. ὦ γενναῖε, πελαργοῦ ἄρα ὁ ἐμὸς ἔρωσ οὐδὲν
 διοίσει, εἰ παρὰ σοὶ ἐννεοττεύσας ἔρωτα ὑπόπτερον ὑπὸ
 τούτου πάλιν θεραπεύεται.
 ΑΛ. Ἄλλὰ οὕτως ἔχει, καὶ ἄρξομαι γε ἐντεῦθεν τῆς
 5 δικαιοσύνης ἐπιμέλεσθαι.
 ΣΩ. Βουλοίμην ἄν σε καὶ διατελέσαι· ὀρρωδῶ δέ, οὗ τι
 τῇ σῆ φύσει ἀπιστῶν, ἀλλὰ τὴν τῆς πόλεως ὀρών ῥώμην,
 μὴ ἐμοῦ τε καὶ σοῦ κρατήσῃ.

d 7 μέντοι τότε B T : μὲν ὧδε Olympiodorus d 8 μεταβαλεῖν]
 μεταλαβεῖν Cobet e 2 ἐννεοττεύσας B : ἐννεοττεύσασι T

186-137

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ

St. II
p. 138

ΣΩ. ὦ Ἀλκιβιάδη, ἄρα γε πρὸς τὸν θεὸν προσευξόμενος **a**
πορεύῃ;

ΑΛ. Πάνυ μὲν οὖν, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Φαίνη γέ τοι ἔσκυθρωπακέναί τε καὶ εἰς γῆν
βλέπειν, ὥς τι συννοούμενος. **5**

ΑΛ. Καὶ τί ἂν τις συννοοίτο, ὦ Σώκρατες;

ΣΩ. Τὴν μεγίστην, ὦ Ἀλκιβιάδη, σύννοιαν, ὥς γ' ἔμοι
δοκεῖ. ἐπεὶ φέρε πρὸς Διός, οὐκ οἶει τοὺς θεούς, ἃ **b**
τυγχάνομεν εὐχόμενοι καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ, ἐνίστε τούτων
τὰ μὲν δίδόναι, τὰ δ' οὐ, καὶ ἔστιν οἷς μὲν αὐτῶν, ἔστι
δ' οἷς οὐ;

ΑΛ. Πάνυ μὲν οὖν. **5**

ΣΩ. Οὐκοῦν δοκεῖ σοι πολλῆς προμηθείας γε προσδεῖσθαι,
ὅπως μὴ λήσεται αὐτὸν εὐχόμενος μεγάλα κακά, δοκῶν δ'
ἀγαθά, οἱ δὲ θεοὶ τύχωσιν ἐν ταύτῃ ὄντες τῇ ἕξει, ἐν ἣ
διδόασω αὐτοῖ ἃ τις εὐχόμενος τυγχάνει; ὥσπερ τὸν Οἰ-
δίπουν αὐτίκα φασὶν εὐξασθαι χαλκῷ διελέσθαι τὰ πατρῶα **c**
τοὺς υἱεῖς· ἔξὸν αὐτῷ τῶν παρόντων αὐτῷ κακῶν ἀποτροπήν

a 1 προσευξόμενος πορεύῃ T: πορευόμενος προσεύξει B **a 6** τις
T: τι B **b 7** λήσεται] λήσει τις Bekker **c 1** τὰ πατρῶα
τοὺς υἱεῖς B: τοὺς υἱεῖς τὰ πατρῶα T **c 2** παρόντων αὐτῷ B:
παρόντων T

τινα εὔξασθαι, ἕτερα πρὸς τοῖς ὑπάρχουσιν κατηράτο· τοι-
γαροῦν ταῦτά τε ἐξετελέσθη, καὶ ἐκ τούτων ἄλλα πολλὰ καὶ
5 δεινά, ἃ τί δεῖ καθ' ἕκαστα λέγειν;

ΑΛ. Ἄλλὰ σὺ μὲν, ὦ Σώκρατες, μαινόμενον ἄνθρωπον
εἴρηκας· ἐπεὶ τίς ἂν σοι δοκεῖ τολμήσαι ὑγιαίνων τοιαῦτ'
εὔξασθαι;

ΣΩ. Τὸ μαινέσθαι ἄρά γε ὑπεναντίον σοι δοκεῖ τῷ
10 φρονεῖν;

ΑΛ. Πάνυ μὲν οὖν.

d ΣΩ. Ἄφρονες δὲ καὶ φρόνιμοι δοκοῦσιν ἄνθρωποι εἶναι
τινές σοι;

ΑΛ. Εἶναι μέντοι.

ΣΩ. Φέρε δὴ, ἐπισκεψώμεθα τίνες ποτ' εἰσὶν οὗτοι. ὅτι
5 μὲν γὰρ εἰσὶ τινες, ὠμολόγηται, ἄφρονές τε καὶ φρόνιμοι,
καὶ μαινόμενοι ἕτεροι.

ΑΛ. Ὁμολόγηται γάρ.

ΣΩ. Ἔτι δὲ ὑγιαίνοντές εἰσὶ τινες;

ΑΛ. Εἰσὶν.

10 ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ ἀσθενοῦντες ἕτεροι;

139 ΑΛ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Οὐκοῦν οὐχ οἱ αὐτοί;

ΑΛ. Οὐ γάρ.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν καὶ ἕτεροὶ τινές εἰσιν, οἳ μηδέτερα τούτων
5 πεπόνθασιν;

ΑΛ. Οὐ δῆτα.

ΣΩ. Ἀνάγκη γάρ ἐστιν ἄνθρωπον ὄντα ἢ νοσεῖν ἢ μὴ
νοσεῖν.

ΑΛ. Ἔμοιγε δοκεῖ.

10 ΣΩ. Τί δέ; περὶ φρονήσεως καὶ ἀφροσύνης ἄρά γε τὴν
αὐτὴν ἔχεις σὺ γνώμην;

ΑΛ. Πῶς λέγεις;

ο 4 τε T: om. B ο 9 ἄρα γε T: ἄρα B α 7 γὰρ ἐστιν T:
ἄρ' B α 11 ἔχεις σὺ γνώμην scripsi: ἔχει συγγνώμην B: ἔχεις
γνώμην T b

ΣΩ. Εἰ δοκεῖ σοι οἶόν τε εἶναι ἢ φρόνιμον ἢ ἄφρονα, ἢ ἔστι τι διὰ μέσου τρίτον πάθος, ὃ ποιεῖ τὸν ἄνθρωπον μῆτε φρόνιμον μῆτε ἄφρονα;

ΑΛ. Οὐ δῆτα.

ΣΩ. Ἀνάγκη ἄρ' ἔστι τὸ ἕτερον τούτων πεπονηθέναι.

ΑΛ. Ἐμοιγε δοκεῖ.

ΣΩ. Οὐκοῦν μέμνησαι ὁμολογήσας ὑπεναντίον εἶναι 5
μανίαν φρονήσει;

ΑΛ. Ἐγωγε.

ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ μηδὲν εἶναι διὰ μέσου τρίτον πάθος, ὃ ποιεῖ τὸν ἄνθρωπον μῆτε φρόνιμον μῆτε ἄφρονα εἶναι;

ΑΛ. Ὁμολόγησα γάρ.

ΣΩ. Καὶ μὴν δύο γε ὑπεναντία ἐνὶ πράγματι πῶς ἂν εἶη;

ΑΛ. Οὐδαμῶς.

ΣΩ. Ἀφροσύνη ἄρα καὶ μανία κινδυνεύει ταυτὸν εἶναι. c

ΑΛ. Φαίνεται.

ΣΩ. Πάντας οὖν ἂν φάντες, ὧ Ἀλκιβιάδη, τοὺς ἄφρονας μαίνεσθαι ὀρθῶς ἂν φαίημεν· αὐτίκα τῶν σῶν ἡλικιωτῶν εἴ τινες τυγχάνουσιν ἄφρονες ὄντες, ὥσπερ εἰσὶ, καὶ τῶν 5
ἔτι πρεσβυτέρων. ἐπεὶ φέρε πρὸς Διός, οὐκ οἶει τῶν ἐν τῇ πόλει ὀλίγους μὲν εἶναι τοὺς φρονίμους, ἄφρονας δὲ δὴ τοὺς πολλούς, οὓς δὴ σὺ μαινομένους καλεῖς;

ΑΛ. Ἐγωγε.

ΣΩ. Οἶει ἂν οὖν χαίροντας ἡμᾶς εἶναι μετὰ τοσοῦτων 10
μαινομένων πολιτενομένους, καὶ οὐκ ἂν παιομένους καὶ βαλ- d
λομένους, καὶ ἅπερ εἰώθασιν οἱ μαινομένοι διαπράττεσθαι, πάλαι δὴ δίκην δεδωκέναι; ἀλλὰ ὄρα, ὧ μακάριε, μὴ οὐχ οὕτως ταῦτ' ἔχει.

ΑΛ. Πῶς ἂν οὖν ποτ' ἔχοι, ὧ Σώκρατες; κινδυνεύει γὰρ 5
οὐχ οὕτως ἔχειν ὥσπερ ᾤθηθην.

a 13 εἰ δοκεῖς οἶόν τε B : δοκεῖ σοι οἶόν τε T : δοκεῖ σοι ἀναγκαῖον
Ast : δοκεῖ σοι μόνον τινὰ ci. Stallbaum a 14 ποιεῖ B : ἐποίει T
c 3 πάντας T : πάντες B c 7 δὲ δὴ B : δὲ T d 3 δὴ B : om. T
ἀλλὰ ὄρα B : ἀλλ' ὄρα T

ΣΩ. Οὐδ' ἐμοὶ δοκεῖ. ἀλλὰ τῆδέ πη ἀθρητέον.

ΑΛ. Πῆ ποτε λέγεις;

ΣΩ. Ἐγὼ δὴ σοὶ γε ἐρῶ. ὑπολαμβάνομέν γέ τινας
10 εἶναι νοσοῦντας· ἢ οὐ;

ΑΛ. Πάνυ μὲν οὖν.

e ΣΩ. Ἄρ' οὖν δοκεῖ σοι ἀναγκαῖον εἶναι τὸν νοσοῦντα
ποδαγρᾶν ἢ πυρέττειν ἢ ὀφθαλμιάν, ἢ οὐκ ἂν δοκεῖ σοι καὶ
μηδὲν τούτων πεπουθῶς ἐτέραν νόσον νοσεῖν; πολλὰ γὰρ
δήπου γέ εἰσι, καὶ οὐχ αὐταὶ μόναι.

5 ΑΛ. Ἐμοιγε δοκοῦσιν.

ΣΩ. Ὄφθαλμία σοι οὖν δοκεῖ πᾶσα νόσος εἶναι;

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν καὶ πᾶσα νόσος ὀφθαλμία;

ΑΛ. Οὐ δῆτα ἔμοιγε· ἀπορῶ μέντοι γε πῶς λέγω.

140 ΣΩ. Ἄλλ' ἔὰν ἔμοιγε προσέχης τὸν νοῦν, σὺν τε δύο
σκεπτομένῳ τυχὸν εὐρήσομεν.

ΑΛ. Ἄλλὰ προσέχω, ὦ Σώκρατες, εἰς δύναμιν τὴν ἐμήν.

ΣΩ. Οὐκοῦν ὠμολογήθη ἡμῖν ὀφθαλμία μὲν πᾶσα νόσος
5 εἶναι, νόσος μέντοι οὐκ εἶναι πᾶσα ὀφθαλμία;

ΑΛ. Ὄμολογήθη.

ΣΩ. Καὶ ὀρθῶς γέ μοι δοκεῖ ὀμολογηθῆναι. καὶ γὰρ
οἱ πυρέττουτες πάντες νοσοῦσιν, οὐ μέντοι οἱ νοσοῦντες
πάντες πυρέττουσιν οὐδὲ ποδαγρῶσιν οὐδέ γε ὀφθαλμῶσιν,
b οἶμαι· ἀλλὰ νόσος μὲν πᾶν τὸ τοιοῦτόν ἐστι, διαφέρειν
δέ φασιν οὐς δὴ καλοῦμεν ἰατροὺς τὴν ἀπεργασίαν αὐτῶν.
οὐ γὰρ πᾶσιν οὔτε ὅμοιαι οὔτε ὁμοίως διαπράττονται, ἀλλὰ
κατὰ τὴν αὐτῆς δύναμιν ἐκάστη· νόσοι μέντοι πᾶσαι εἰσιν.

5 ὥσπερ δημιουργοὺς τινας ὑπολαμβάνομεν· ἢ οὐ;

ΑΛ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΣΩ. Οὐκοῦν τοὺς σκυτοτόμους καὶ τέκτονας καὶ ἄν-

d 9 γέ τινας T: τινας B e 4 γε T: τέ B e 6 σοι οὖν B:
οὖν σοι T e 9 μέντοι γε T: μέντοι B a 2 τυχὸν B: σχεδὸν T
a 9 ποδαγρῶσιν B: ποδαγριῶσιν T b 2 δέ recc.: δὴ BT
b 3 πᾶσιν B: πᾶσαι T ὅμοιαι T: ὅμοιοι B: ὅμοια J. G. Schneider

δριαντοποιούς καὶ ἑτέροισι παμπληθεῖς, οὓς τί δεῖ καθ' ἕκαστα λέγειν; ἔχουσι δ' οὖν διειληφότες δημιουργίας μέρη, καὶ πάντες οὗτοί εἰσι δημιουργοί, οὐ μέντοι εἰσὶ τέκτονές γε c οὐδὲ σκυτοτόμοι οὐδ' ἀνδριαντοποιοί, οἳ σύμπαντές εἰσι δημιουργοί.

ΑΛ. Οὐ δῆτα.

ΣΩ. Οὕτως μὲν τοίνυν καὶ τὴν ἀφροσύνην διειληφότες 5 εἰσὶ, καὶ τοὺς μὲν πλείστον αὐτῆς μέρος ἔχοντας μαινομένους καλοῦμεν, τοὺς δ' ὀλίγον ἔλαττον ἡλιθίους τε καὶ ἐμβροτητούς· οἳ δὲ ἐν εὐφημοτάτοις ὀνόμασι βουλόμενοι κατονομάξωσι οἳ μὲν μεγαλοψύχους, οἳ δὲ εὐθήεις, ἕτεροι δὲ ἀκάκους καὶ ἀπίρους καὶ ἐνεούς· εὐρήσεις δὲ καὶ ἕτερα d πολλὰ ἀναζητῶν ὀνόματα. πάντα δὲ ταῦτα ἀφροσύνη ἐστίν, διαφέρει δέ, ὥσπερ τέχνη τέχνης ἡμῖν κατεφαίνετο καὶ νόσος νόσου· ἢ πῶς σοι δοκεῖ;

ΑΛ. Ἐμοὶ μὲν οὕτως. 5

ΣΩ. Οὐκοῦν ἀπ' ἐκείνου πάλιν ἐπανέλθωμεν. ἦν γὰρ δήπου καὶ ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου, σκεπτέον εἶναι τοὺς ἀφρονάς τε καὶ φρονίμους, τίνες ποτ' εἰσίν. ὠμολόγητο γὰρ εἶναι 10 τινάς· ἢ γὰρ οὐ;

ΑΛ. Ναί, ὠμολόγηται.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν τούτους φρονίμους ὑπολαμβάνεις, οἳ ἂν e εἰδῶσι ἅττα δεῖ πράττειν καὶ λέγειν;

ΑΛ. Ἐγώ γε.

ΣΩ. Ἄφρονας δὲ ποτέρους; ἄρα γε τοὺς μηδέτερα 5 τούτων εἰδότας;

ΑΛ. Τούτους.

ΣΩ. Οὐκοῦν οἳ γε μὴ εἰδότες μηδέτερα τούτων λήσουσιν αὐτοὺς καὶ λέγοντες καὶ πράττοντες ἅττα μὴ δεῖ;

ΑΛ. Φαίνεται.

ΣΩ. Τούτων μέντοι ἔλεγον, ὧ Ἀλκιβιάδη, καὶ τὸν 10

c2 οὐδὲ T: καὶ B οἳ T: om. B d7 καὶ B: om. T
d9 οὐ del. Hirschig d10 ὠμολόγητο Stephanus e8 λέγοντες
καὶ πράττοντες Stobaeus: λέγοντας καὶ πράττοντας BT

- 141 Οιδίπουν εἶναι τῶν ἀνθρώπων· εὐρήσεις δ' ἔτι καὶ τῶν νῦν πολλοὺς οὐκ ὀργῇ κεχρημένους, ὥσπερ ἐκείνον, οὐδ' οιομένους κακὰ σφισιν εὔχεσθαι, ἀλλ' ἀγαθὰ. ἐκείνος μὲν ὥσπερ οὐδ' ἠῦχeto, οὐδ' ᾤετο· ἕτεροι δέ τινές εἰσιν οἱ
 5 τἀναντία τούτων πεπόνθασιν. ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι σε πρῶτον, εἴ σοι ἐμφανῆς γενόμενος ὁ θεὸς πρὸς ὃν τυγχάνεις πορευόμενος, ἐρωτήσειεν, πρὶν ὅτιοῦν εὐξασθαί σε, εἰ ἐξαρκέσει σοι τύραννον γενέσθαι τῆς Ἀθηναίων πόλεως· εἰ δὲ τοῦτο φαῦλον ἠγήσαιο καὶ μὴ μέγα τι, προσθείη καὶ
 b πάντων τῶν Ἑλλήνων· εἰ δέ σε ὀρῶν ἔτι ἔλαττον δοκοῦντα ἔχειν, εἰ μὴ καὶ πάσης Εὐρώπης, ὑποσταίη σοι καὶ τοῦτο, (καὶ τοῦτο) μὴ μόνον ὑποσταίη, (ἀλλ') αὐθημερόν σου βουλομένου ὡς πάντα αἰσθήσεσθαι ὅτι Ἀλκιβιάδης ὁ Κλειωίου
 5 τύραννός ἐστιν· αὐτὸν οἶμαι ἂν σε ἀπιέναι περιχαρῆ γενόμενον, ὡς τῶν μεγίστων ἀγαθῶν κεκυρηκότα.

ΑΛ. Ἐγὼ μὲν οἶμαι, ὦ Σώκρατες, κἂν ἄλλον ὄντιοῦν, εἴπερ τοιαῦτα συμβαίη αὐτῷ.

- c ΣΩ. Ἀλλὰ μέντοι ἀντί γε τῆς σῆς ψυχῆς οὐδ' ἂν τὴν πάντων Ἑλλήνων τε καὶ βαρβάρων χώραν τε καὶ τυραννίδα βουληθείης σοι γενέσθαι.

ΑΛ. Οὐκ οἶμαι ἔγωγε. πῶς γὰρ ἂν, μηθέν γέ τι μέλλων
 5 αὐτοῖς χρήσεσθαι;

ΣΩ. Τί δ' εἰ μέλλοις κακῶς τε καὶ βλαβερῶς χρήσθαι; οὐδ' ἂν οὕτως;

ΑΛ. Οὐ δῆτα.

- ΣΩ. Ὅρας οὖν ὡς οὐκ ἀσφαλές οὔτε τὰ διδόμενα εἰκῆ
 10 δέχεσθαι τε οὔτε αὐτὸν εὔχεσθαι γενέσθαι, εἴ γέ τις
 d βλάπτεσθαι μέλλοι διὰ ταῦτα ἢ τὸ παράπαν τοῦ βίου ἀπαλλαγῆναι. πολλοὺς δ' ἂν ἔχοιμεν εἰπεῖν, ὅσοι τυραν-

a 1 δ' ἔτι καὶ τῶν νῦν B: δὲ καὶ τῶν νῦν ἔτι T a 2 ἐκείνον T: κείνον B
 b 1 ὀρῶν B: ἐρῶν T b 2 καὶ τοῦτο bis scripsit Sauppe b 3 ἀλλ' add. Dobree b 4 αἰσθήσεσθαι B: αἰσθέσθαι T b 5 αὐτὸν] αὐτῶν Dobree: πρῶτον Schanz c 2 τε καὶ β. B: καὶ β. T c 5 χρήσεσθαι B: χρήσθαι T c 6 μέλλοις B: μέλλεις T c 10 τε οὔτε T: τε οὔτε B: γε οὔτε corr. Coisl.: σε οὔτε vulg.: οὔτε J. G. Schneider

νίδος ἐπιθυμήσαντες ἤδη καὶ σπουδάσαντες τοῦτ' αὐτοῖς
 παραγενέσθαι, ὡς ἀγαθόν τι πράξαντες, διὰ τὴν τυραννίδα
 ἐπιβουλευθέντες τὸν βίον ἀφηρέθησαν. οἶμαι δέ σε οὐκ 5
 ἀνήκοον εἶναι ἐνιά γε χθιζά τε καὶ πρωϊζὰ γεγενημένα,
 ὅτε Ἀρχέλαον τὸν Μακεδόνων τύραννον τὰ παιδικά, ἐρα-
 σθέντα τῆς τυραννίδος οὐθὲν ἤττου ἤπερ ἐκείνος τῶν παι-
 δικῶν, ἀπέκτεινε τὸν ἐραστήν ὡς τύραννός τε καὶ εὐδαίμων
 ἀνὴρ ἐσόμενος· κατασχὼν δὲ τρεῖς ἢ τέτταρας ἡμέρας τὴν e
 τυραννίδα πάλιν αὐτὸς ἐπιβουλευθεὶς ὑφ' ἐτέρων τινῶν
 ἐτελεύτησεν. ὄρᾳς δὴ καὶ τῶν ἡμετέρων πολιτῶν—ταῦτα
 γὰρ οὐκ ἄλλων ἀκηκόαμεν, ἀλλ' αὐτοὶ παρόντες οἶδαμεν—
 ὅσοι στρατηγίας ἐπιθυμήσαντες ἤδη καὶ τυχόντες αὐτῆς οἱ 142
 μὲν ἔτι καὶ νῦν φυγάδες τῆσδε τῆς πόλεως εἰσιν, οἱ δὲ
 τὸν βίον ἐτελεύτησαν· οἱ δὲ ἄριστα δοκοῦντες αὐτῶν πράτ-
 τειν διὰ πολλῶν κινδύνων ἐλθόντες καὶ φόβων οὐ μόνον
 ἐν ταύτῃ τῇ στρατηγίᾳ, ἀλλ' ἐπεὶ εἰς τὴν ἑαυτῶν κατῆλθον, 5
 ὑπὸ τῶν συκοφαντῶν πολιορκούμενοι πολιορκίαν οὐδὲν
 ἐλάττω τῆς ὑπὸ τῶν πολεμίων διετέλεσαν, ὥστε ἐνίους
 αὐτῶν εὐχεσθαι ἀστρατηγήτους εἶναι μᾶλλον ἢ ἐστρατηγη-
 κέναι. εἰ μὲν οὖν ἦσαν οἱ κίνδυνοί τε καὶ πόνοι φέροντες b
 εἰς ὠφέλειαν, εἶχεν ἂν τινα λόγον· νῦν δὲ καὶ πολὺ τοῦ-
 ναυτίου. εὐρήσεις δὲ καὶ περὶ τέκνων τὸν αὐτὸν τρόπον,
 εὐξαμένους τιὰς ἤδη γενέσθαι καὶ γενομένων εἰς συμφοράς
 τε καὶ λύπας τὰς μεγίστας καταστάνας. οἱ μὲν γὰρ 5
 μοχθηρῶν διὰ τέλους ὄντων τῶν τέκνων ὅλον τὸν βίον
 λυπούμενοι διήγαγον· τοὺς δὲ χρηστῶν μὲν γενομένων,
 συμφοραῖς δὲ χρησαμένων ὥστε στερηθῆναι, καὶ τούτους c
 οὐδὲν εἰς ἐλάττωνας δυστυχίας καθεστηκότας ἤπερ ἐκείνους
 καὶ βουλομένους ἂν ἀγένητα μᾶλλον εἶναι ἢ γενέσθαι.
 ἀλλ' ὅμως τούτων τε καὶ ἐτέρων πολλῶν ὁμοιοτρόπων τού-
 τοις οὕτω σφόδρα καταδήλων ὄντων, σπάνιον εὐρεῖν ὅστις 5

δ 4 πράξαντες ΒΤ: πράξοντες recc. θ 4 οἶδαμεν] εἶδομεν Hirschig
 α 5 ταύτῃ] αὐτῇ Dobrec (Ficinus) α β πολιορκίαν recc.: πολιορκία ΒΤ
 β 2 εἶχεν] εἶχον Cobet ε 3 καὶ Τ: om. Β ἀγένητα Τ: ἀγέννητα Β

ἂν ἢ διδομένων ἀπόσχοιτο ἢ μέλλων δι' εὐχῆς τεύξεσθαι
 παύσαιτο ἂν εὐχόμενος· οἱ δὲ πολλοὶ οὔτε ἂν τυραννίδος
 διδομένης ἀπόσχοιτο ἂν οὔτε στρατηγίας οὐδ' ἑτέρων
 d πολλῶν, ἃ παρόντα βλάπτει μᾶλλον ἢ ὠφελεί, ἀλλὰ κἂν
 εὐξαιτο ἂν γενέσθαι, εἴ τῳ μὴ παρόντα τυγχάνει· ὀλίγον
 δὲ ἐπισχόντες ἐνίστε παλιωδοῦσιν, ἀνευχόμενοι ἅττ' ἂν
 τὸ πρῶτον εὐξωνται. ἐγὼ μὲν οὖν ἀπορώ μὴ ὡς ἀληθῶς
 5 μάτην θεοὺς ἄνθρωποι αἰτιῶνται, ἐξ ἐκείνων φάμενοι
 κακά σφισιν εἶναι· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ σφῆσι εἶτε ἀτα-
 σθαλλίαισιν εἶτε ἀφροσύναις χρῆ εἰπεῖν, ὑπὲρ μόρου
 e ἄλγε' ἔχουσι. κωδυνεύει γοῦν, ὧ Ἄλκιβιάδῃ, φρόνιμός
 τις εἶναι ἐκείνος ὁ ποιητής, ὃς δοκεῖ μοι φίλοις ἀνοήτοις
 τισὶ χρησάμενος, ὁρῶν αὐτοὺς καὶ πράττοντας καὶ εὐχο-
 μένους ἅπερ οὐ βέλτιον ἦν, ἐκείνοις δὲ ἐδόκει, κοιῆ ὑπὲρ
 5 ἀπάντων αὐτῶν εὐχὴν ποιήσασθαι· λέγει δέ πως ὧδί—

143 Ζεῦ βασιλεῦ, τὰ μὲν ἐσθλά, φησί, καὶ εὐχομένοις
 καὶ ἀνεύκτοις

ἄμμι δίδου, τὰ δὲ δειλὰ καὶ εὐχομένοις ἀπαλέξειν
 κελεύει. ἐμοὶ μὲν οὖν καλῶς δοκεῖ καὶ ἀσφαλῶς λέγειν ὁ
 5 ποιητής· σὺ δ' εἴ τι ἐν νῶ ἔχεις πρὸς ταῦτα, μὴ σιώπα.

ΑΛ. Χαλεπόν, ὧ Σώκρατες, ἐστὶν ἀντιλέγειν πρὸς τὰ
 καλῶς εἰρημένα· ἐκείνο δ' οὖν ἐννοῶ, ὅσων κακῶν αἰτία ἡ
 ἄγνοια τοῖς ἀνθρώποις, ὅποτε, ὡς ἔοικε, λελήθαμεν ἡμᾶς
 b αὐτοὺς διὰ ταύτην καὶ πράττοντες καὶ τό γε ἔσχατον εὐχό-
 μενοι ἡμῖν αὐτοῖς τὰ κάκιστα. ὅπερ οὖν οὐδεὶς ἂν οἰηθείη,
 ἀλλὰ τοῦτό γε πᾶς ἂν οἶοιτο ἱκανὸς εἶναι, αὐτὸς αὐτῷ τὰ
 βέλτιστα εὐξασθαι, ἀλλ' οὐ τὰ κάκιστα. τοῦτο μὲν γὰρ
 5 ὡς ἀληθῶς κατὰρα τινὶ ἀλλ' οὐκ εὐχῆ ὅμοιον ἂν εἶη.

c 6 μέλλων B : μέλλον T c 8 οὐδ'] οὐθ' Bekker d 3 παλι-
 ωδοῦσιν T : πάλιν ὀδοῦσιν B ἀνευχόμενοι T : ἂν εὐχόμενοι B
 d 6 αὐτοὶ σφῆσιν rec. t : αὐτοῖς φησιν B : αὐτοὶ σφίσιν T d 7 ἀφρο-
 σύναις T : ἀφρονίαισιν B : ἀφραδίαισιν Hermann e 1 γοῦν B : γὰρ
 T a 3 δειλὰ Buttman : δεινὰ B T : λυγρὰ Proclus (cf. 148 b, 6)
 a 4 κελεύει secl. Köppen a 7 ὅσων κακῶν corr. Coisl. : ὅσον κακῶν
 B T b 2 ἂν add. Priscianus : om. B T b 3 ἱκανὸς B : ἱκανῶς T

ΣΩ. Ἄλλ' ἴσως, ὦ βέλτιστε, φαίη ἂν τις ἀνὴρ, ὃς ἐμοῦ τε καὶ σοῦ σοφώτερος ὦν τυγχάνοι, οὐκ ὀρθῶς ἡμᾶς λέγειν, οὕτως εἰκῆ ψέγοντας ἄγνοιαν, εἴ γε μὴ προσθειήμεν **c** τὴν ἔστιν ὦν τε ἄγνοιαν καὶ ἔστιν οἷς καὶ ἔχουσί πως ἀγαθόν, ὥσπερ ἐκείνοις κακόν.

ΑΛ. Πῶς λέγεις; ἔστι γὰρ ὅτιοῦν πρᾶγμα ὄφ' δὴ ὄπωςοῦν ἔχοντι ἄμειον ἀγνοεῖν ἢ γινώσκειν; **5**

ΣΩ. Ἐμοιγε δοκεῖ· σοὶ δ' οὔ;

ΑΛ. Οὐ μέντοι μὰ Δία.

ΣΩ. Ἄλλὰ μὴν οὐδὲ ἐκείνό σου καταγνώσομαι, ἐθέλειν ἂν σε πρὸς τὴν ἑαυτοῦ μητέρα διαπεπράχθαι ἄπερ Ὀρέστην φασὶ καὶ τὸν Ἀλκμέωνα καὶ εἰ δὴ τινες ἄλλοι ἐκείνοις **10** τυγχάνουσι ταῦτα διαπεπραγμένοι. **d**

ΑΛ. Εὐφήμει πρὸς Διός, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Οὔτοι τὸν λέγοντα, ὦ Ἀλκιβιάδη, ὡς οὐκ ἂν ἐθέλοις σοι ταῦτα πεπράχθαι, εὐφημεῖν δεῖ σε κελεύειν, ἀλλὰ μάλλον πολὺ, εἴ τις τὰ ἐναντία λέγοι, ἐπειδὴ οὕτω σοι **5** δοκεῖ σφόδρα δεινὸν εἶναι τὸ πρᾶγμα, ὥστ' οὐδὲ ῥητέον εἶναι οὕτως εἰκῆ. δοκεῖς δ' ἂν τὸν Ὀρέστην, εἰ ἐτύγχανε φρόνιμος ὦν καὶ εἰδὼς ὅτι βέλτιστον ἦν αὐτῷ πράττειν, τολμησαὶ ἂν τι τούτων διαπράξασθαι;

ΑΛ. Οὐ δῆτα. **10**

ΣΩ. Οὐδέ γε ἄλλον οἶμαι οὐδένα. **e**

ΑΛ. Οὐ μέντοι.

ΣΩ. Κακὸν ἄρα, ὡς ἔοικεν, ἐστὶν ἡ τοῦ βελτίστου ἄγνοια καὶ τὸ ἀγνοεῖν τὸ βέλτιστον.

ΑΛ. Ἐμοιγε δοκεῖ. **5**

ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ ἐκείνῳ καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν;

ΑΛ. Φημί.

ΣΩ. Ἐτι τῶννυ καὶ τότε ἐπισκεψώμεθα· εἴ σοι αὐτίκα

b7 τυγχάνοι Stephanus: τυγχάνει BT c4 ὄφ' δὴ rec. t:
 ὄφ' δεῖ BT c9 ἂν t: ἐάν BT σε] σοι Cobet ἑαυτοῦ
 BT: σαυτοῦ al. d3 ἐθέλοις T: ἐθέλοι B d5 ἐπειδὴ
 (δὲ) Buttman: ἔπειτα Stallbaum d7 δ' ἂν BT: δᾶν Schanz
 e8 ἐπισκεψώμεθα rec.: ἐπισκεψόμεθα BT

μάλα παρεσταίη, οἰηθέντι βέλτιον εἶναι, Περικλέα τὸν
 10 σεαυτοῦ ἐπίτροπόν τε καὶ φίλον, ἐγχειρίδιον λαβόντα,
 144 ἐλθόντα ἐπὶ τὰς θύρας, εἰπεῖν εἰ ἔνδον ἐστί, βουλόμενον
 ἀποκτεῖναι αὐτὸν ἐκεῖνον, ἄλλον δὲ μηδένα· οἱ δὲ φαῖεν
 ἔνδον εἶναι—καὶ οὐ λέγω ἐθέλειν ἂν σε τούτων τι πράττειν·
 ἀλλ' εἰ, οἶμαι, δόξει σοι, ὅπερ οὐθὲν κωλύει δήπου τῷ γε
 5 ἀγνοοῦντι τὸ βέλτιστον παραστήναί ποτε δόξαν, ὥστε
 οἰηθῆναι καὶ τὸ κάκιστόν ποτε βέλτιστον εἶναι· ἢ οὐκ ἂν
 δοκεῖ σοι;

ΑΛ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΣΩ. Εἰ οὖν παρελθὼν εἴσω καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἐκεῖνον
 b ἀγνοήσῃς τε καὶ οἰηθείης ἂν ἄλλον εἶναι τινα, ἄρ' ἐτι ἂν
 αὐτὸν τολμήσῃς ἀποκτεῖναι;

ΑΛ. Οὐ μὰ τὸν Δία, οὐκ ἂν μοι δοκῶ.

ΣΩ. Οὐ γὰρ δήπου τὸν ἐντυχόντα, ἀλλ' αὐτὸν ἐκεῖνον
 5 ὄν ἠβούλου. ἢ γάρ;

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ εἰ πολλάκις ἐγχειροῖς, αἰεὶ δὲ ἀγνοοῖς
 τὸν Περικλέα, ὅποτε μέλλοις τοῦτο πράττειν, οὐποτε ἂν
 ἐπίθῃο αὐτῷ.

10 ΑΛ. Οὐ δῆτα.

ΣΩ. Τί δέ; τὸν Ὀρέστην δοκεῖς ἂν ποτε τῇ μητρὶ
 ἐπιθέσθαι, εἴ γε ὡσαύτως ἠγνόησεν;

c ΑΛ. Οὐκ οἶμαι ἔγωγε.

ΣΩ. Οὐ γὰρ δήπου οὐδ' ἐκεῖνος τὴν προστυχοῦσαν γυ-
 ναῖκα οὐδὲ τὴν ὄτουσιν μητέρα διενοεῖτο ἀποκτεῖναι, ἀλλὰ
 τὴν αὐτὸς αὐτοῦ.

5 ΑΛ. Ἔστι ταῦτα.

ΣΩ. Ἀγνοεῖν ἄρα τά γε τοιαῦτα βέλτιον τοῖς οὕτω
 διακειμένοις καὶ τοιαύτας δόξας ἔχουσιν.

e9 παρεσταίη BT: παρασταίη t a3 ἂν secl. Sauppe a4 δόξει
 BT: δόξειέ Buttman b1 ἂν secl. Struve b3 οὐκ ἂν μοι
 δοκῶ T: om. B b5 ὄν secl. Schleiermacher b12 γε T:
 δὲ B

ΑΛ. Φαίνεται.

ΣΩ. Ὅρας οὖν ὅτι ἡ ἔστιν ὧν τε ἄγνοια καὶ ἔστιν οἷς καὶ ἔχουσί πως ἀγαθόν, ἀλλ' οὐ κακόν, ὡσπερ ἄρτι σοι ἐδόκει; 10

ΑΛ. Ἔοικεν.

ΣΩ. Ἔτι τοίνυν εἰ βούλει τὸ μετὰ τοῦτο ἐπισκοπεῖν, d
ἀτοπον ἂν ἴσως ἂν σοι δόξειεν εἶναι.

ΑΛ. Τί μάλιστα, ὦ Σώκρατες;

ΣΩ. Ὅτι, ὡς ἔπος εἰπεῖν, κινδυνεύει τό γε τῶν ἄλλων ἐπιστημῶν κτῆμα, ἐάν τις ἄνευ τοῦ βελτίστου κεκτημένος 5
ἦ, ὀλιγάκις μὲν ὠφελεῖν, βλάβπτειν δὲ τὰ πλείω τὸν ἔχοντα αὐτό. σκόπει δὲ ὧδε. ἄρ' οὐκ ἀναγκαῖόν σοι δοκεῖ εἶναι, ὅταν τι μέλλωμεν ἦτοι πράττειν ἢ λέγειν, οἰηθῆναι δεῖν πρῶτον ἡμᾶς εἰδέναι ἢ τῷ ὄντι εἰδέναι τοῦθ' ὃ ἂν προχειροτέρως μέλλωμεν ἢ λέγειν ἢ πράττειν; e

ΑΛ. Ἔμοιγε δοκεῖ.

ΣΩ. Οὐκοῦν οἱ ῥήτορες αὐτίκα ἦτοι εἰδότες συμβουλευεῖν ἢ οἰηθέντες εἰδέναι συμβουλεύουσιν ἡμῖν ἐκάστοτε, οἱ μὲν περὶ πολέμου τε καὶ εἰρήνης, οἱ δὲ περὶ τειχῶν οἰκοδομίας 5
ἢ καὶ λιμένων κατασκευῆς· ἐνὶ δὲ λόγῳ, ὕσα δὴ ποτε ἢ πόλις πράττει πρὸς ἄλλην πόλιν ἢ αὐτὴ καθ' αὐτήν, ἀπὸ 145
τῆς τῶν ῥητόρων συμβουλῆς πάντα γίγνεται.

ΑΛ. Ἀληθῆ λέγεις.

ΣΩ. Ὅρα τοίνυν καὶ τὰ ἐπὶ τούτοις.

ΑΛ. Ἄν δυνηθῶ. 5

ΣΩ. Καλεῖς γὰρ δήπου φρονίμους τε καὶ ἄφρονας;

ΑΛ. Ἔγωγε.

ΣΩ. Οὐκοῦν τοὺς μὲν πολλοὺς ἄφρονας, τοὺς δ' ὀλίγους φρονίμους;

ε9 τε B : γε T d2 ἂν ἴσως ἂν B : ἂν ἴσως ἂν T : δὴ ἴσως ἂν
Schanz d5 τοῦ] τῆς τοῦ Dobree d6 ᾗ] ἢ pr. B : ἦν pr. T
d7 αὐτό Schneider : αὐτά BT d8 μέλλωμεν T : μέλλων μὲν B
οἰηθῆναι B : ἢ οἰηθῆναι T δεῖν] δὴ Dobree d9 προχειροτέρως]
προχειρώς Sauppe e1 μέλλωμεν B : μέλλωμέν τι T e3 συμ-
βουλεύειν T : συμβουλεύουσιν B e4 ἢ T : om. B e6 ἢ καὶ T :
ἢ B a2 πάντα T : ἅπαντα B

- 10 ΑΛ. Οὕτως.
 ΣΩ. Οὐκοῦν πρὸς τι ἀποβλέπων ἀμφοτέρους;
 ΑΛ. Ναί.
- b** ΣΩ. Ἄρ' οὖν τὸν τοιοῦτον συμβουλευεῖν εἰδότα, χωρὶς
 τοῦ πότερον βέλτιον καὶ ὅτε βέλτιον, φρόνιμον καλεῖς;
 ΑΛ. Οὐ δῆτα.
 ΣΩ. Οὐδέ γε οἶμαι ὅστις τὸ πολεμεῖν αὐτὸ οἶδε χωρὶς
 5 τοῦ ὁπότε βέλτιον καὶ τοσοῦτον χρόνον ὅσον βέλτιον. ἢ
 γάρ;
 ΑΛ. Ναί.
 ΣΩ. Οὐκοῦν οὐδὲ εἴ τις τινα ἀποκτεινῦναι οἶδεν οὐδὲ
 χρήματα ἀφαιρῆσθαι καὶ φυγάδα ποιεῖν τῆς πατρίδος, χωρὶς
 10 τοῦ ὁπότε βέλτιον καὶ ὄντινα βέλτιον;
 ΑΛ. Οὐ μέντοι.
- c** ΣΩ. Ὅστις ἄρα τι τῶν τοιούτων οἶδεν, ἐὰν μὲν παρέπηται
 αὐτῷ ἢ τοῦ βελτίστου ἐπιστήμη—αὕτη δ' ἦν ἢ αὐτὴ δῆπου
 ἦπερ καὶ ἢ τοῦ ὠφελίμου· ἢ γάρ;—
 ΑΛ. Ναί.
- 5 ΣΩ. Φρόνιμόν δέ γε αὐτὸν φήσομεν καὶ ἀποχρῶντα σύμ-
 βουλον καὶ τῇ πόλει καὶ αὐτὸν αὐτῷ· τὸν δὲ μὴ τοιοῦτου
 τὰναντία τούτων. ἢ πῶς δοκεῖ;
 ΑΛ. Ἐμοὶ μὲν οὕτως.
- ΣΩ. Τί δ' εἴ τις ἱππεύειν ἢ τοξεύειν οἶδεν, ἢ αὖ πυ-
 10 κτεύειν ἢ παλαίειν ἢ τι τῆς ἄλλης ἀγωνίας ἢ καὶ ἄλλο τι
d τῶν τοιούτων ὅσα τέχνη οἶδαμεν, τί καλεῖς ὃς ἂν εἰδῆ τὸ
 κατὰ ταύτην τὴν τέχνην βέλτιον γιγνόμενον; ἄρ' οὐ τὸν
 κατὰ τὴν ἱππικὴν ἱππικόν;
 ΑΛ. Ἐγωγε.
- 5 ΣΩ. Τὸν δέ γε οἶμαι κατὰ τὴν πυκτικὴν πυκτικόν, τὸν

b 2 ὅτε corr. Ven. 184: δ γε t: δ B T: ὁπότε Baiter c 2 αὐτῷ
 B: om. T c 5 δέ γε] τέ γε Sauppe c 6 καὶ τῇ πόλει καὶ αὐτὸν
 αὐτῷ B: καὶ αὐτὸν αὐτῷ καὶ τῇ πόλει T τοιοῦτον J. G. Schneider:
 ποιῶντα B T c 9 πυκτεύειν ἢ παλαίειν B: παλαίειν ἢ πυκτεύειν T
 d 1 τέχνη T: τέχνην B d 2 κατὰ ταύτην] κατ' αὐτὴν Apelt: κατὰ
 Schanz ἄρ' T: om. B

δὲ κατ' αὐλητικὴν αὐλητικόν, καὶ τᾶλλα δῆπου ἀνὰ λόγον
τούτοις· ἢ ἄλλως πως;

ΑΛ. Οὐκ, ἀλλ' οὕτως.

ΣΩ. Δοκεῖ οὖν σοι ἀναγκαῖον εἶναι τὸν περὶ τούτων τι
ἐπιστήμονα ὄντα ἄρα καὶ ἄνδρα φρόνιμον εἶναι, ἢ πολλοῦ 10
φήσομεν ἐνδεῖν; e

ΑΛ. Πολλοῦ μέντοι νῆ Δία.

ΣΩ. Ποίαν οὖν οἶε πολιτείαν εἶναι τοξοτῶν τε ἀγαθῶν
καὶ αὐλητῶν, ἔτι δὲ καὶ ἀθλητῶν τε καὶ τῶν ἄλλων τεχνι- 5
τῶν, ἀναμειγμένων δ' ἐν τούτοις οὗς ἄρτι εἰρήκαμεν τῶν
τε αὐτὸ τὸ πολεμεῖν εἰδότην καὶ αὐτὸ τὸ ἀποκτείνουσαι, πρὸς
δὲ καὶ ἀνδρῶν ῥητορικῶν πολιτικὸν φύσημα φυσῶντων,
ἀπάντων δὲ τούτων ὄντων ἄνευ τῆς τοῦ βελτίστου ἐπιστή-
μης καὶ τοῦ εἰδότης, ὅποτε βέλτιον ἐνὶ ἐκάστῳ τούτων
χρησθαι καὶ πρὸς τίνα; 146

ΑΛ. Φαύλην τινὰ ἔγωγε, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Φαίης γε ἂν οἶμαι ὁπόταν ὀρφῆς ἕνα ἕκαστον αὐτῶν
φιλοτιμούμενόν τε καὶ νέμοντα τὸ πλεῖστον τῆς πολιτείας

τούτῳ μέρος,

5

ἵν' αὐτὸς αὐτοῦ τυγχάνει κράτιστος ὢν·

λέγω δὲ τὸ κατ' αὐτὴν τὴν τέχνην βέλτιστον γιγνόμενον·
τοῦ δὲ τῆ πόλει τε καὶ αὐτὸν αὐτῷ βελτίστου ὄντος τὰ
πολλὰ διημαρτηκότα, ἅτε οἶμαι ἄνευ νοῦ δόξῃ πεπιστευκότα.
οὕτως δὲ τούτων ἐχόντων, ἄρα οὐκ ἂν ὀρθῶς λέγοιμεν b
φάντες πολλῆς παραχῆς τε καὶ ἀνομίας μεστὴν εἶναι τὴν
τοιαύτην πολιτείαν;

d 6 καὶ ταλλα B : καὶ κατ' ἄλλα T d 9 περὶ secl. Cobet τι T :
om. B d 10 ἐπιστήμονα T : ἐπιστήμονα εἶναι B ἄρα] ἕμα
Cobet e 1 ἐνδεῖν] δεῖν Baier e 4 δὲ καὶ T Stobaeus : δὲ B
τε καὶ T Stobaeus : καὶ B e 5 δ' BT : om. Stobaeus τούτοις
Stobaeus : τοιούτοις BT οὗς (vel ὄν) Dobree : οἷς B T Stobaeus
e 7 ῥητορικῶν B : πολιτικῶν T a 2 τίνα B : om. T a 3 ἕνα T :
ἕνα καὶ B a 6 τυγχάνει in Gorgia 484 e T : τυγχάνη hic B T in
Gorgia loc. cit. B : τυγχάνοι ci. Hermann κράτιστος] βέλτιστος
Gorg. loc. cit. a 8 ὄντος recc. : οὕτως B T

ΑΛ. Ὅρθως μέντοι νῆ Δία.

5 ΣΩ. Οὐκοῦν ἀναγκαῖον ἡμῖν ἐδόκει οἰηθῆναι δεῖν πρώτου ἡμᾶς εἰδέναι ἢ τῷ ὄντι εἰδέναι τοῦτο ὃ ἂν προχείρως μέλλωμεν ἢ πράττειν ἢ λέγειν;

ΑΛ. Ἐδόκει.

ΣΩ. Οὐκοῦν κἄν μὲν πράττη ἄ τις οἶδεν ἢ δοκεῖ εἰδέναι,
10 παρέπηται δὲ τὸ ὠφελίμως, καὶ λυσιτελούντως ἡμᾶς ἕξει
c καὶ τῇ πόλει καὶ αὐτὸν αὐτῷ;

ΑΛ. Πῶς γὰρ οὐ;

ΣΩ. Ἐὰν δέ γ' οἶμαι τὰναντία τούτων, οὔτε τῇ πόλει οὔτ' αὐτὸν αὐτῷ;

5 ΑΛ. Οὐ δῆτα.

ΣΩ. Τί δέ; καὶ νῦν ἔτι ὡσαύτως σοι δοκεῖ ἢ ἄλλως πως;

ΑΛ. Οὐκ, ἀλλ' οὕτως.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν ἔφησθα καλεῖν τοὺς μὲν πολλοὺς ἄφρονας, τοὺς δ' ὀλίγους φρονίμους;

10 ΑΛ. Ἐγωγε.

ΣΩ. Οὐκοῦν φαμεν πάλιν τοὺς πολλοὺς διημαρτηκῆναι τοῦ βελτίστου, ὡς τὰ πολλά γε οἶμαι ἄνευ νοῦ δόξῃ πιστευκότας.

d ΑΛ. Φαμὲν γάρ.

ΣΩ. Λυσιτελεῖ ἄρα τοῖς πολλοῖς μήτ' εἰδέναι μηδὲν μήτ' οἶσθαι εἰδέναι, εἴπερ γε μᾶλλον προθυμήσονται πράττειν μὲν ταῦτα ἅττ' ἂν εἰδῶσι ἢ οἰηθῶσι εἰδέναι, πράττοντες
5 δὲ βλάπτεσθαι τὰ πλείω μᾶλλον ἢ ὠφελείσθαι.

ΑΛ. Ἀληθέστατα λέγεις.

ΣΩ. Ὅρθως οὖν, ὅτε γ' ἔφην κινδυνεύειω τό γε τῶν ἄλλων
e ἐπιστημῶν κτῆμα, ἔάν τις ἄνευ τῆς τοῦ βελτίστου ἐπιστήμης κεκτημένος ᾖ, ὀλιγάκις μὲν ὠφελεῖν, βλάπτειν δὲ τὰ πλείω τὸν ἔχοντα αὐτό, ἅρ' οὐχὶ τῷ ὄντι ὀρθῶς ἐφαινόμην λέγων;

b 5 ἡμῖν ἐδόκει B: ἐδόκει ἡμῖν εἶναι T b 9 ἢ T: ἢ ἄ B: ἢ ἄ b
b 10 παρέπηται B: παρέπεται T δὲ T: om. B d 3 πράττειν
μὲν B: μὲν πράττειν T d 7 ὅτε γ' T: ὅτε B: ὅτ' Stobaeus
κινδυνεύει Stobaeus: κινδυνεύει BT e 2 ὀλιγάκις] ὀλίγα Cobet

ΑΛ. Καὶ εἰ μὴ τότε, ἀλλὰ νῦν μοι δοκεῖ, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Δεῖ ἄρα καὶ πόλιν καὶ ψυχὴν τὴν μέλλουσαν ὀρθῶς βιώσεσθαι ταύτης τῆς ἐπιστήμης ἀντέχεσθαι, ἀτεχνῶς 5 ὡς περ ἀσθενοῦντα ἰατροῦ ἢ τινος κυβερνήτου τὸν ἀσφαλῶς μέλλοντα πλεῖν. ἄνευ γὰρ ταύτης, ὅσπερ ἂν λαμπρότερον ἐπουρίσῃ τὸ τῆς τύχης ἢ περὶ χρημάτων κτήσιν ἢ 147 σώματος ῥώμην ἢ καὶ ἄλλο τι τῶν τοιούτων, τοσοῦτ' αὖ μείζω ἁμαρτήματα ἀπ' αὐτῶν ἀναγκαῖόν ἐστιν, ὡς ἔοικε, γίνεσθαι. ὁ δὲ δὴ τὴν καλουμένην πολυμαθίαν τε καὶ πολυτεχνίαν 5 κεκτημένος, ὀρφανὸς δὲ ὢν ταύτης τῆς ἐπιστήμης, ἀγόμενος δὲ ὑπὸ μιᾶς ἐκάστης τῶν ἄλλων, ἄρ' οὐχὶ τῷ ὄντι δικαίως πολλῷ χειμῶνι χρῆσεται, ἅτε οἶμαι ἄνευ κυβερνήτου διατελῶν ἐν πελάγει, χρόνον οὐ μακρὸν βίου θέων; ὥστε b συμβαίνει μοι δοκεῖ καὶ ἐνταῦθα τὸ τοῦ ποιητοῦ, ὃ λέγει κατηγορῶν πού τινος, ὡς ἄρα πολλὰ μὲν ἠπίστατο ἔργα, κακῶς δέ, φησίν, ἠπίστατο πάντα.

ΑΛ. Καὶ τί δὴ ποτε συμβαίνει τὸ τοῦ ποιητοῦ, ὦ Σώκρατες; ἐμοὶ μὲν γὰρ οὐδ' ὄτιοῦν δοκεῖ πρὸς λόγον εἰρηκέναι. 5

ΣΩ. Καὶ μάλα γε πρὸς λόγον· ἀλλ' αἰνίττεται, ὦ βέλτιστε, καὶ οὗτος καὶ ἄλλοι δὲ ποιηταὶ σχεδόν τι πάντες. ἔστιν τε γὰρ φύσει ποιητικὴ ἢ σύμπασα αἰνιγματώδης καὶ οὐ τοῦ προστυχόντος ἀνδρὸς γνωρίσαι· ἔτι τε πρὸς τῷ c φύσει τοιαύτη εἶναι, ὅταν λάβηται ἀνδρὸς φθονεροῦ τε καὶ μὴ βουλομένου ἡμῶν ἐνδείκυσθαι ἀλλ' ἀποκρύπτεσθαι ὅτι μάλιστα τὴν αὐτοῦ σοφίαν, ὑπερφυῶς δὴ τὸ χρέμα ὡς δύσγνωστον φαίνεται, ὅτι ποτὲ νοοῦσιν ἕκαστος αὐτῶν. 5

ε 3 δοκεῖ] δοκεῖς Sauppe α 1 ἄνευ γὰρ ταύτης huc transposuit
 Lenner: ante ἢ περὶ χρημάτων habent BT λαμπρότερον Lenner:
 λαβρότερον Sauppe: μὴ πρότερον BT α 2 ἐπουρίσῃ T: ἐπουρήσῃ B
 τύχης ci. Stallbaum: ψυχῆς BT α 4 ἁμαρτήματα T: ἁμάρτημα
 B α 5 πολυμαθίαν T: φιλομαθίαν B πολυτεχνίαν B: πολυτεχνίαν
 T β 1 βίου Stephanus: βίον BT θέων Stephanus: θεων B:
 θεῶν T: πλέων Schanz β 8 ἄλλοι scripsi: ἄλλοι B: οἱ ἄλλοι T
 c 1 τε B: δὲ T c 2 τοιαύτη T: τοιαύτην B c 4 δὴ T: δὲ B
 c 5 νοοῦσιν T: νομίζεται B

οὐ γὰρ δήπου Ὅμηρόν γε τὸν θειότατόν τε καὶ σοφώτατον ποιητὴν ἀγνοεῖν δοκεῖς ὡς οὐχ οἷόν τε ἦν ἐπίστασθαι κακῶς—ἐκεῖνος γὰρ ἔστιν ὁ λέγων τὸν Μαργίτην πολλὰ
 d μὲν ἐπίστασθαι, κακῶς δέ, φησί, πάντα ἠπίστατο—ἀλλ' αἰνίττεται οἶμαι παράγων τὸ κακῶς μὲν ἀντὶ τοῦ κακοῦ, τὸ δὲ ἠπίστατο ἀντὶ τοῦ ἐπίστασθαι· γίννεται οὖν συντεθεὶν ἔξω μὲν τοῦ μέτρου, ἔστι δ' ὅ γε βούλεται, ὡς πολλὰ μὲν
 5 ἠπίστατο ἔργα, κακὸν δ' ἦν ἐπίστασθαι αὐτῷ πάντα ταῦτα. δῆλον οὖν ὅτι εἴπερ ἦν αὐτῷ κακὸν τὸ πολλὰ εἰδέναί, φαῦλός τις ἂν ἐτύγχανεν, εἴπερ γε πιστεύειν δεῖ τοῖς προειρημένους λόγοις.

e ΑΛ. Ἄλλ' ἐμοὶ μὲν δοκεῖ, ὦ Σώκρατες· ἢ χαλεπῶς γ' ἂν ἄλλοις τισὶ πιστεύσαιμι λόγοις, εἴπερ μηδὲ τούτοις.

ΣΩ. Καὶ ὀρθῶς γέ σοι δοκεῖ.

ΑΛ. Πάλιν αὖ μοι δοκεῖ.

5 ΣΩ. Ἄλλὰ φέρε πρὸς Διός—ὄρας γὰρ δήπου τὴν ἀπορίαν ὅση τε καὶ οἶα, ταύτης δὲ καὶ σύ μοι δοκεῖς κεκοινωνηκέναι· μεταβαλλόμενός γέ τοι ἄνω καὶ κάτω οὐδ' ὅτιοῦν παύη, ἀλλ' ὅτι ἂν μάλιστα σοι δόξῃ, τοῦτο καὶ ἐκδεδυκέναι αὖ
 148 καὶ οὐκέτι ὡσαύτως δοκεῖν—εἰ οὖν σοί γ' ἔτι καὶ νῦν ἐμφανῆς γενόμενος ὁ θεὸς πρὸς ὃν τυγχάνεις πορευόμενος ἐρωτήσεις, πρὶν ὅτιοῦν εὔξασθαι σε, εἰ ἐξαρκέσει σοι ἐκείνων τι γενέσθαι ὧν περ καὶ ἐν ἀρχῇ ἐλέγετο, εἴτε καὶ αὐτῷ σοι
 5 ἐπιτρέψειεν εὔξασθαι, τί ποτ' ἂν οἶε ἢ τῶν παρ' ἐκείνου διδομένων λαμβάνων ἢ αὐτὸς εὐξάμενος γενέσθαι τοῦ καιροῦ τυχεῖν;

ΑΛ. Ἄλλὰ μὰ τοὺς θεούς, ἐγὼ μὲν οὐθὲν ἂν ἔχοιμί σοι εἰπεῖν, ὦ Σώκρατες, οὕτως· ἀλλὰ μάργον τί μοι δοκεῖ εἶναι,

c7 ὡς B: ὅτι T c8 κακῶς B: καλῶς T μαργίτην T:
 μαργείτην B d1 ἠπίστατο Bekker: ἐπίστασθαι BT d2 κακοῦ]
 κακὸν Cobet d3 ἠπίστατο B: ἐπίστατο T d4 ὅ γε corr.
 Par. 1812: ὅτε B: ὅτι T d7 δεῖ T: δέοι B e6 δὲ T: δὴ
 B καὶ σύ μοι δοκεῖς B: μοι δοκεῖς καὶ σύ T e8 ὅτι B: ὅπερ T
 a3 ἐξαρκέσει T: ἐξαρκέσειε B a4 ἀρχῇ T: ἀρχῇ τι B εἴτε
 καὶ T: καὶ B a9 μάργον T: μαργόν B: μέγα ἔργον Dobree

καὶ ὡς ἀληθῶς πολλῆς φυλακῆς, ὅπως μὴ λήσει τις αὐτὸν **b**
 εὐχόμενος μὲν κακά, δοκῶν δὲ τὰγαθὰ, ἔπειτ' ὀλίγον ἐπισχῶν,
 ὅπερ καὶ σὺ ἔλεγες, παλινοφθῆ, ἀνευχόμενος ἄττ' ἂν τὸ
 πρῶτον εὐξῆται.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν οὐχὶ εἰδῶς τι πλεον ἡμῶν ὁ ποιητής, οὐ **5**
 καὶ ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου ἐπεμνήσθη, τὰ δειλὰ καὶ εὐχομένοις
 ἀπαλέξειν ἐκέλευεν;

ΑΛ. Ἔμοιγε δοκεῖ.

ΣΩ. Τοῦτον μὲν τοίνυν, ᾧ Ἀλκιβιάδῃ, καὶ Λακεδαι- **c**
 μόνιοι τὸν ποιητὴν ἐξηλωκότες, εἴτε καὶ αὐτοὶ οὕτως ἐπε-
 σκεμμένοι, καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ ἐκάστοτε παραπλησίαν
 εὐχὴν εὐχονται, τὰ καλὰ ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς τοὺς θεοὺς διδόναι
 κελεύοντες αὐ σφίσιν αὐτοῖς· πλείω δ' οὐδεὶς ἂν ἐκείνων
 εὐξαμένων ἀκούσειεν. τοιγαροῦν εἰς τὸ παρῆκον τοῦ χρόνου **5**
 οὐδένων ἦττον εὐτυχεῖς εἰσω ἄνθρωποι· εἰ δ' ἄρα καὶ συμ-
 βέβηκεν αὐτοῖς ὥστε μὴ πάντα εὐτυχεῖν, ἀλλ' οὖν (οὐ) διὰ
 τὴν ἐκείνων εὐχὴν, ἐπὶ τοῖς θεοῖς δ' ἐστὶν ὥστε οἶμαι καὶ **d**
 διδόναι ἄττ' ἂν τις εὐχόμενος τυγχάνῃ καὶ τὰναντία τούτων.
 βούλομαι δέ σοι καὶ ἕτερόν τι διηγῆσασθαι, ὃ ποτε ἤκουσα
 [τῶν πρεσβυτέρων] τινῶν, ὡς Ἀθηναῖοις καὶ Λακεδαιμονίοις
 διαφορᾶς γενομένης συνέβαιεν ἀεὶ τῇ πόλει ἡμῶν ὥστε **5**
 καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ὅποτε μάχῃ γένοιτο
 δυστυχεῖν καὶ μηδέποτε δύνασθαι κρατῆσαι· τοὺς οὖν Ἀθη-
 ναίους ἀγανακτοῦντας τῷ πράγματι καὶ ἀπορουμένους τίνι
 χρῆ μηχανῇ τῶν παρόντων κακῶν ἀποτροπὴν εὐρεῖν, βου- **e**
 λευομένοις αὐτοῖς δοκεῖν κράτιστον εἶναι πέμψαντας πρὸς

b 1 λήσει Buttman: λήση B T b 2 τὰ ἀγαθὰ B: ἀγαθὰ T
 b 3 παλινοφθεῖ ἀνευχόμενος t: παλινοφθίαν εὐχόμενος B T ἄττ' ἂν B:
 ἄττα T b 5 πλεον B: πλείων T b 6 δειλὰ Buttman:
 δεινὰ T: δῆλα B b 8 ἔμοιγε B: ἐμοὶ μὲν τοι T b 9 λακε-
 δαιμόνιοι B: λακεδαιμόνιοι οἱ T c 2 καὶ ἰδίᾳ T: ἰδίᾳ B c 4 αἶ]
 ἀεὶ Buttman: πλείω scripsi: πλείων B: πλείον T c 6 οὐδένων
 T: οὐδὲν ὦν B c 7 οὐ add. corr. Laur. lxxxv. 6 d 1 ὥστε
 οἶμαι B: οἶμαι ὥστε T d 4 τῶν πρεσβυτέρων seclusi: τῶν
 πρεσβυτέρων ἢ τινῶν B: πρεσβυτέρων τινῶν T: τῶν πρεσβυτέρων τινδς
 Cobet d 6 ὅποτε B: ὀπόταν T

Ἄμμωνα ἐκείνου ἐπερωτῶν· ἔτι δὲ πρὸς τούτοις τάδε, [καὶ]
 ἀνθ' ὅτου ποτὲ Λακεδαιμονίοις οἱ θεοὶ μᾶλλον νίκην διδόασιν
 5 ἢ σφίσι αὐτοῖς, οἳ πλείστας, φάναι, μὲν θυσίας καὶ καλ-
 λίστας τῶν Ἑλλήνων ἄγομεν, ἀναθήμασί τε κεκοσμήκαμεν
 τὰ ἱερὰ αὐτῶν ὡς οὐδένες ἄλλοι, πομπάς τε πολυτελεστάτας
 καὶ σεμνοτάτας ἐδωρούμεθα τοῖς θεοῖς ἀν' ἕκαστον ἔτος, καὶ
 149 ἐτελοῦμεν χρήματα ὅσα οὐδ' ἄλλοι σύμπαντες Ἑλληνες·
 Λακεδαιμονίοις δέ, φάναι, οὐδεπώποτ' ἐμέλησεν οὐδὲν τού-
 των, ἀλλ' οὕτως ὀλιγῶρος διάκεινται πρὸς τοὺς θεούς, ὥστε
 καὶ ἀνάπηρα θύουσιν ἐκάστοτε καὶ τᾶλλα πάντα οὐκ ὀλίγῳ
 5 ἐνδεεστέρως τιμῶσιν ἢ ἡμεῖς, χρήματα οὐδὲν ἐλάττω
 κεκτημένοι τῆς ἡμετέρας πόλεως. ἐπεὶ δὴ εἰρηκεῖναι ταῦτα
 καὶ ἐπερωτῆσαι τί χρὴ πράττοντας αὐτοὺς τῶν παρόντων
 κακῶν ἀπαλλαγὴν εὐρεῖν, ἄλλο μὲν οὐθὲν ἀποκριθῆναι τὸν
 b προφήτην—τὸν γὰρ θεὸν οὐκ ἔαν δηλοῦν ὅτι—καλέσαντα δὲ
 αὐτόν, Ἀθηναίους, φάναι, τάδε λέγει Ἄμμων· φησὶν ἂν
 βούλεσθαι αὐτῷ τὴν Λακεδαιμονίων εὐφημίαν εἶναι μᾶλλον
 ἢ τὰ σύμπαντα τῶν Ἑλλήνων ἱερά. τοσαῦτα εἰπεῖν, οὐκέτι
 5 περαιτέρω. τὴν γ' οὖν εὐφημίαν οὐκ ἄλλην τινὰ μοι δοκεῖ
 λέγειν ὁ θεὸς ἢ τὴν εὐχὴν αὐτῶν· ἔστι γὰρ τῷ ὅτι πολὺν
 c διαφέρουσα τῶν ἄλλων. οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι Ἑλληνες οἱ
 μὲν χρυσόκερως βοῦς παραστησάμενοι, ἕτεροι δ' ἀναθήμασι
 δωρούμενοι τοὺς θεούς, εὐχονται ἅπτ' ἂν τύχη ταῦτα, ἅντε
 ἀγαθὰ ἅντε κακὰ· βλασφημοῦντων οὖν αὐτῶν ἀκούοντες οἱ
 5 θεοὶ οὐκ ἀποδέχονται τὰς πολυτελεῖς ταυτασὶ πομπάς τε
 καὶ θυσίας. ἀλλὰ δοκεῖ μοι πολλῆς φυλακῆς δεῖσθαι καὶ
 σκέψεως ὅτι ποτὲ ῥητέον ἔστι καὶ μή.

e3 ἔτι T: τι B τάδε Cobet: ταδ ει καλ B: τάδε καλ T: καλ
 τάδε Stallbaum e4 ποτὲ T: om. B e5 αὐτοῖς secl. Cobet
 e6 ἀναθήμασι T: ἀναθέμασι B a1 ἄλλοι scripsi: ἄλλοι B: οἱ
 ἄλλοι T a4 ὀλίγω t: ὀλίγως BT a5 ἢ ἔπερ recc.: ἢ εἴπερ BT
 χρήματα οὐδὲν ἐλάττω B: οὐδὲν ἐλάττω χρήματα T a6 ἐπειδὴ
 B: ἐπεὶ T: ἐπει δ' Schanz a7 καλ B: τε καλ T b2 ἀθηναίοις
 φάναι T: φᾶναι ἀθηναίοις φάναι B: Ἀθηναίους φάναι Hemsterhuis
 b5 γοῦν BT: δ' οὖν Sauppe b6 ἔστι T: ἔτι B c5 ταυτασὶ
 B: ταύτας T

Εὐρήσεις δὲ καὶ παρ' Ὀμήρῳ ἕτερα παραπλήσια τούτοις
εἰρημένα. φησὶν γὰρ τοὺς Τρῶας ἔπαυλιν ποιουμένους **d**

ἔρδειν ἀθανάτοισι τελεέσσας ἑκατόμβας·

τὴν δὲ κνῖσαν ἐκ τοῦ πεδίου τοὺς ἀνέμους φέρειν
οὐρανὸν εἶσω

ἠδέϊαν· τῆς δ' οὗ τι θεοὺς μάκαρας दाτέεσθαι, **5**

οὐδ' ἐθέλειν· μάλα γὰρ σφιν ἀπήχθετο Ἴλιος ἱρή

καὶ Πρίαμος καὶ λαὸς ἐνμμελίῳ Πρίαμοιο· **e**

ὥστε οὐδὲν αὐτοῖς ἦν προύργου θύειν τε καὶ δῶρα τελεῖν
μάτην, θεοῖς ἀπηχθημένους. οὐ γὰρ οἶμαι τοιοῦτόν ἐστι
τὸ τῶν θεῶν ὥστε ὑπὸ δῶρων παράγεσθαι οἶον κακὸν
τοκιστήν· ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς εὐήθη λόγον λέγομεν, ἀξιούντες **5**

Λακεδαιμονίων ταύτη περιεῖναι. καὶ γὰρ ἂν δεινὸν εἶη εἰ
πρὸς τὰ δῶρα καὶ τὰς θυσίας ἀποβλέπουσιν ἡμῶν οἱ θεοὶ
ἀλλὰ μὴ πρὸς τὴν ψυχὴν, ἂν τις ὄσιος καὶ δίκαιος ὦν
τυγχάνῃ. πολλῶ γε μᾶλλον οἶμαι ἢ πρὸς τὰς πολυτελεῖς **150**

ταύτας πομπάς τε καὶ θυσίας, ἃς οὐδὲν κωλύει πολλὰ μὲν
εἰς θεοὺς, πολλὰ δ' εἰς ἀνθρώπους ἡμαρτηκότας καὶ ἰδιώτην
καὶ πόλιω ἔχειν ἂν' ἕκαστον ἔτος τελεῖν· οἱ δέ, ἅτε οὐ
δωροδόκοι ὄντες, καταφρονούσιν ἀπάντων τούτων, ὡς φησιν **5**

ὁ θεὸς καὶ θεῶν προφήτης. κινδυνεύει γοῦν καὶ παρὰ
θεοῖς καὶ παρ' ἀνθρώποις τοῖς νοῦν ἔχουσι δικαιοσύνη τε
καὶ φρόνησις διαφερόντως τετιμῆσθαι· φρόνιμοι δὲ καὶ **b**
δίκαιοι οὐκ ἄλλοι τινές εἰσι [ἦ] τῶν εἰδόντων ἃ δεῖ πράττειν
καὶ λέγειν καὶ πρὸς θεοὺς καὶ πρὸς ἀνθρώπους. βουλοίμην
δ' ἂν καὶ σοῦ πυθέσθαι ὅτι ποτ' ἐν νῶ ἔχεις πρὸς ταῦτα.

ΑΛ. Ἄλλ' ἐμοὶ μὲν, ὦ Σώκρατες, οὐκ ἄλλη πη δοκεῖ ἢ **5**
ἦπερ σοί τε καὶ τῷ θεῶ· οὐδὲ γὰρ ἂν εἰκὸς εἶη ἀντίψηφον
ἐμὲ τῷ θεῶ γενέσθαι.

θ 2 ἦν προύργου B : προύργου ἦν T a 1 γε B : om. T a 6 <δ>
θεῶν Buttman προφήτης T : προφήταις B : προφήται Baiter
b 2 ἦ del. Winckelmann b 3 λέγειν καὶ T : λέγειν B b 5 μὲν
T : om. B b 6 ἦπερ t : εἶπερ BT b 7 γενέσθαι B : γίγνεσθαι T

ΣΩ. Οὐκοῦν μέμνησαι ἐν πολλῇ ἀπορία φάσκων εἶναι,
 c ὅπως μὴ λάθῃς σεαυτὸν εὐχόμενος κακά, δοκῶν δὲ ἀγαθά;

ΑΛ. Ἔγωγε.

ΣΩ. Ὅρᾳς οὖν ὡς οὐκ ἀσφαλές σοί ἐστιν ἐλθεῖν πρὸς
 τὸν θεὸν εὐχομένῳ, ἵνα μὴδ' ἂν οὕτω τύχη, βλασφημοῦντός
 5 σου ἀκούων οὐθὲν ἀποδέξῃται τῆς θυσίας ταύτης, τυχὸν δὲ
 καὶ ἕτερόν τι προσαπολαύσης. ἐμοὶ μὲν οὖν δοκεῖ βέλ-
 τιστον εἶναι ἡσυχίαν ἔχειν· τῇ μὲν γὰρ Λακεδαιμονίων
 εὐχῇ διὰ τὴν μεγαλοψυχίαν—τοῦτο γὰρ κάλλιστον τῶν ἐν
 ἀφροσύνῃ γε ὀνομάτων—οὐκ ἂν οἶμαι σε ἐθέλειν χρῆσθαι.
 d ἀναγκαῖον οὖν ἐστι περιμένειν ἕως ἂν τις μάθῃ ὡς δεῖ πρὸς
 θεοὺς καὶ πρὸς ἀνθρώπους διακεῖσθαι.

ΑΛ. Πότε οὖν παρέσται ὁ χρόνος οὗτος, ὦ Σώκρατες,
 καὶ τίς ὁ παιδεύων; ἥδιστα γὰρ ἂν μοι δοκῶ ἰδεῖν τοῦτου
 5 τὸν ἀνθρωπον τίς ἐστιν.

ΣΩ. Οὗτος ᾧ μέλει περὶ σοῦ. ἀλλὰ δοκεῖ μοι, ὥσπερ
 τῷ Διομήδει φησὶν τὴν Ἀθηναῶν Ὅμηρος ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν
 ἀφελεῖν τὴν ἀχλύν,

ὄφρ' εὖ γιγνώσκοι ἡμὲν θεὸν ἠδὲ καὶ ἄνδρα,

e οὕτω καὶ σοὶ δεῖν ἀπὸ τῆς ψυχῆς πρῶτον τὴν ἀχλύν ἀφε-
 λόντα, ἣ νῦν παρούσα τυγχάνει, τὸ τηρικαῦτ' ἤδη προσφέρειν
 δι' ὧν μέλλεις γνώσεσθαι ἡμὲν κακὸν ἠδὲ καὶ ἐσθλόν. νῦν
 μὲν γὰρ οὐκ ἂν μοι δοκεῖς δυνηθῆναι.

5 ΑΛ. Ἀφαιρέτω, εἴτε βούλεται τὴν ἀχλύν εἴτε ἄλλο τι
 ὡς ἐγὼ παρεσκεύασμαι μὴθὲν ἂν φυγεῖν τῶν ὑπ' ἐκείνου
 προσταττομένων, ὅστις ποτ' ἐστὶν ἀνθρωπος, εἴ γε μέλλοιμι
 βελτίων γενέσθαι.

c 4 εὐχομένῳ recs.: εὐχομένῳ B: εὐξαμένῳ T c 6 βέλτιστον B:
 κράτιστον T c 8 ἐν] ἐπ' Sauppe c 9 γε T: om. B
 d 6 ὦ μέλε παρὰ σοί Naber e 1 σοὶ B: σοῦ T τὴν ἀχλύν
 ἀφελόντα B: ἀφελόντα τὴν ἀχλύν T e 3 μέλλεις B: μέλλει T
 e 6 παρεσκεύασμαι T: παρασκευάσμαι B φυγεῖν B: φεύγειν T
 e 7 προσταττομένων T: παττομένων B ἀνθρωπος Schanz: ἀνθρω-
 πος B: ὁ ἀνθρωπος T μέλλοιμι T: μέλλοι μὴ B

ΣΩ. Ἄλλὰ μὴν κάκεινος θαυμαστὴν ὄσσην περὶ σέ 151
προθυμίαν ἔχει.

ΑΛ. Εἰς τότε τοίνυν καὶ τὴν θυσίαν ἀναβάλλεσθαι
κράτιστον εἶναι μοι δοκεῖ.

ΣΩ. Καὶ ὀρθῶς γέ σοι δοκεῖ· ἀσφαλέστερον γάρ ἐστιν 5
ἢ παρακινδυνεύειν τοσοῦτον κίνδυνον.

ΑΛ. Ἄλλὰ πῶς, ὦ Σώκρατες; καὶ μὴν τουτοῖ τὸν
στέφανον, ἐπειδὴ μοι δοκεῖς καλῶς συμβεβουλευκέναι, σοὶ
περιθήσω· τοῖς θεοῖς δὲ καὶ στεφάνους καὶ τἄλλα πάντα b
τὰ νομιζόμενα τότε δώσομεν, ὅταν ἐκείνην τὴν ἡμέραν
ἐλθοῦσαν ἴδω. ἤξει δ' οὐ διὰ μακροῦ τούτων θελούντων.

ΣΩ. Ἄλλὰ δέχομαι καὶ τοῦτο, καὶ ἄλλο δὲ ἂν τι τῶν
παρὰ σοῦ δοθέντων ἠδέως ἴδοιμι δεξάμενον ἐμαυτόν. ὥσπερ 5
δὲ καὶ ὁ Κρέων Εὐριπίδῃ πεποιήται τὸν Τειρεσίαν ἰδὼν
ἔχοντα τὰ στέφη καὶ ἀκούσας ἀπὸ τῶν πολεμίων ἀπαρχὰς
αὐτὸν εἰληφέναι διὰ τὴν τέχνην,

οἰωνὸν ἐθέμην, φησί, καλλίνικα (σὰ) στέφη·

ἐν γὰρ κλύδωνι κείμεθ', ὥσπερ οἴσθα σύ· 10

οὕτω δὲ κάγῳ παρὰ σοῦ τὴν δόξαν ταύτην οἰωνὸν τίθεμαι.
δοκῶ δέ μοι οὐκ ἐν ἐλάττοι κλύδωνι τοῦ Κρέοντος εἶναι, c
καὶ βουλοίμην ἂν καλλίνικος γενέσθαι τῶν σῶν ἔραστῶν.

a 1 κάκεινος T: ἐκεῖνος B a 8 ξυμβεβουλευκέναι B: σε συμ-
βουλευκέναι T b 4 ἂν τι corr. Coisl.: ἀντὶ B T b 7 ἀπὸ T:
ὑπὸ B b 9 σὰ Euripides Phoen. 858: om. B T b 10 κείμεθα B:
διακείμεθα T b 11 δόξαν] δωρεὰν Ast: δόσιν Buttman c 2 ἂν
T: om. B

ΙΠΠΑΡΧΟΣ ἢ ΦΙΛΟΚΕΡΔΗΣ

St. II
p. 225

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΕΤΑΙΡΟΣ

a ΣΩ. Τί γὰρ τὸ φιλοκερδές; τί ποτέ ἐστιν, καὶ τίνες οἱ φιλοκερδεῖς;

ΕΤ. Ἐμοὶ μὲν δοκοῦσιν οἱ ἂν κερδαίνειν ἀξιῶσιν ἀπὸ τῶν μηδενὸς ἀξίων.

5 ΣΩ. Πότερον οὖν σοι δοκοῦσιν γινώσκοντες ὅτι οὐδενὸς ἐστιν ἀξία, ἢ ἀγνοοῦντες; εἰ γὰρ ἀγνοοῦντες, ἀνοήτους λέγεις τοὺς φιλοκερδεῖς.

ΕΤ. Ἄλλ' οὐκ ἀνοήτους λέγω, ἀλλὰ πανούργους καὶ b πονηροὺς καὶ ἥττους τοῦ κέρδους, γινώσκοντας ὅτι οὐδενὸς ἀξία ἐστιν ἀφ' ὧν τολμῶσι κερδαίνειν, ὅμως τολμᾶν φιλοκερδεῖν δι' ἀναισχυντίαν.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν τοιόνδε λέγεις τὸν φιλοκερδῆ, οἷον ἐὰν 5 φυτεύων γεωργὸς ἀνὴρ καὶ γινώσκων ὅτι οὐδενὸς ἀξίον τὸ φυτόν, ἀξιοῖ ἀπὸ τούτου ἐκτραφέντος κερδαίνειν; ἄρα τοιοῦτον αὐτὸν λέγεις;

ΕΤ. Ἀπὸ παντὸς ὃ γε φιλοκερδής, ὧ Σώκρατες, οἶεται δεῖν κερδαίνειν.

10 ΣΩ. Μή μοι οὕτως εἰκῆ, ὥσπερ τι ἡδίκημένος ὑπό τινος, c ἀλλὰ προσέχων ἐμοὶ τὸν νοῦν ἀπόκριαι, ὥσπερ ἂν εἰ ἐξ ἀρχῆς πάλιν ἡρώτων· οὐχὶ ὁμολογεῖς τὸν φιλοκερδῆ ἐπιστήμονα εἶναι περὶ τῆς ἀξίας τούτου ὅθεν κερδαίνειν ἀξιοῖ;

a 3 ἀξιῶσιν B : ἀξιῶσουσιν T

b 5 γεωργὸς T : γεωργικὸς B

ΕΤ. Ἐγωγε.

ΣΩ. Τίς οὖν ἐπιστήμων περὶ φυτῶν τῆς ἀξίας, ἐν ᾗ 5
ἀξια φυτευθῆναι καὶ ὥρα καὶ χώρα; ἵνα τι καὶ ἡμεῖς τῶν
σοφῶν ῥημάτων ἐμβάλωμεν, ᾧ οἱ δεξιοὶ περὶ τὰς δίκας
καλλιεποῦνται.

ΕΤ. Ἐγὼ μὲν οἶμαι γεωργόν. d

ΣΩ. Τὸ οὖν ἀξιοῦν κερδαίνειν ἄλλο τι λέγεις ἢ οἶσθαι
δεῖν κερδαίνειν;

ΕΤ. Τοῦτο λέγω.

ΣΩ. Μὴ τοίνυν με ἐπιχείρει ἐξαπατᾶν, ἄνδρα πρεσβύ- 5
τερον ἤδη οὕτω νέος ὢν, ἀποκρινόμενος ὥσπερ νυνδὴ ἢ οὐδ' 226
αὐτὸς οἶει, ἀλλ' ὡς ἀληθῶς εἶπέ· ἄρ' ἔστιν οὕτω οἶει
γεωργικὸν ἄνδρα γιγνόμενον, καὶ γινώσκοντα ὅτι οὐδενὸς
ἀξιον φυτεύει τὸ φυτόν, οἶσθαι ἀπὸ τούτου κερδαίνειν;

ΕΤ. Μὰ Δί' οὐκ ἔγωγε. 5

ΣΩ. Τί δέ; ἵππικὸν ἄνδρα γινώσκοντα ὅτι οὐδενὸς
ἀξια σιτία τῷ ἵππῳ παρέχει, ἀγνοεῖν αὐτὸν οἶει ὅτι τὸν
ἵππον διαφθεῖρει;

ΕΤ. Οὐκ ἔγωγε.

ΣΩ. Οὐκ ἄρα οἶεται γε ἀπὸ τούτων κερδαίνειν τῶν b
σιτίων τῶν μηδενὸς ἀξίων.

ΕΤ. Οὐχί.

ΣΩ. Τί δέ; κυβερνήτην μηδενὸς ἀξια ἰστία καὶ πηδάλια
τῇ νηὶ παρεσκευασμένον ἀγνοεῖν οἶει ὅτι ζημιωθήσεται καὶ 5
κινδυνεύσει καὶ αὐτὸς ἀπολέσθαι καὶ τὴν ναῦν ἀπολέσαι
καὶ ἢ ἂν ἄγῃ πάντα;

ΕΤ. Οὐκ ἔγωγε.

ΣΩ. Οὐκ ἄρα οἶεται γε κερδαίνειν ἀπὸ τῶν σκευῶν τῶν
μηδενὸς ἀξίων. c

c 6 ἀξια b: ἀξία B: ἀξία T ὥρα καὶ χώρα B: χώρα καὶ ὥρα T
c 7 ἐμβάλωμεν ᾧν recs.: ἐμβαλομένων BW: ἐμβάλλωμεν ᾧν T d 2 τὸ
. . . ἀξιοῦν Etwall (ed. Oxon. 1771): τὸν . . . ἀξιον BT: τὸ . . . ἀξιον
vulg. d 5 με ἐπιχείρει B: ἐπιχείρει με T a 2 εἶπέ· ἄρ' Boeckh
(*responde* . . . an Ficinus): εἶπερ BT a 4 φυτεύει Stephanus:
φυτεύειν BT κερδαίνειν Cobet (et mox b 1) a 8 διαφθερεῖ Cobet

ΕΤ. Οὐ γάρ.

ΣΩ. Ἄλλὰ στρατηγὸς γινώσκων ὅτι ἡ στρατιὰ αὐτῷ
οὐδενὸς ἄξια ὄπλα ἔχει, οἴεται ἀπὸ τούτων κερδαίνειν καὶ
5 ἄξιωι κερδαίνειν;

ΕΤ. Οὐδαμῶς.

ΣΩ. Ἄλλ' αὐλητῆς αὐλοῦς οὐδενὸς ἀξίους ἔχων ἢ κιθαρι-
στῆς λύραν ἢ τοξότης τόξον ἢ ἄλλος ὅστισούν συλλήβδην
τῶν δημιουργῶν ἢ τῶν ἄλλων τῶν ἐμφρόνων ἀνδρῶν μηδενὸς
10 ἄξια ὄργανα ἢ ἄλλην παρασκευὴν ἠντιναοῦν ἔχων ἀπὸ τούτων
οἴεται κερδαίνειν;

d ΕΤ. Οὐκουν φαίνεται γε.

ΣΩ. Τίνας οὖν ποτε λέγεις τοὺς φιλοκερδεῖς; οὐ γάρ που
τούτους γε οὓς διεληλύθαμεν, (ἀλλ') οἵτινες γινώσκοντες τὰ
οὐδενὸς ἄξια ἀπὸ τούτων οἴονται δεῖν κερδαίνειν· ἀλλ' οὕτω
5 μέν, ὦ θαυμάσιε, ὡς σὺ λέγεις, οὐκ ἔστ' ἀνθρώπων οὐδεὶς
φιλοκερδῆς.

ΕΤ. Ἄλλ' ἐγώ, ὦ Σώκρατες, βούλομαι λέγειν τούτους
φιλοκερδεῖς εἶναι, οἱ ἐκάστοτε ὑπὸ ἀπληστίας καὶ πάνυ
e σμικρὰ καὶ ὀλίγου ἄξια καὶ οὐδενὸς γλίχονται ὑπερφυῶς καὶ
φιλοκερδοῦσιν.

ΣΩ. Οὐ δῆπου, ὦ βέλτιστε, γινώσκοντες ὅτι οὐδενὸς ἄξιά
ἔστιν· τοῦτο μὲν γὰρ ἤδη ἡμᾶς αὐτοὺς τῷ λόγῳ ἐξηλέγξαμεν
5 ὅτι ἀδύνατον.

ΕΤ. Ἐμοιγε δοκεῖ.

ΣΩ. Οὐκοῦν εἰ μὴ γινώσκοντες, δῆλον ὅτι ἀγνοοῦντες,
οἴομενοι δὲ τὰ οὐδενὸς ἄξια πολλοῦ ἄξια εἶναι.

ΕΤ. Φαίνεται.

10 ΣΩ. Ἄλλο τι οὖν οἷ γε φιλοκερδεῖς φιλοῦσι τὸ κέρδος;

ΕΤ. Ναί.

ΣΩ. Κέρδος δὲ λέγεις ἐναντίον τῆ ζημίας;

227 ΕΤ. Ἐγώ γε.

e 3 στρατιὰ T: στρατεία B d 2 που B: δῆ που T d 3 ἀλλ'
add. Apelt e 8 οὐδενὸς B T: μηδενὸς vulg.

ΣΩ. Ἐστιν οὖν ὅτῳ ἀγαθὸν ἐστι ζημιούσθαι;

ΕΤ. Οὐδενί.

ΣΩ. Ἄλλὰ κακόν;

ΕΤ. Ναί.

5

ΣΩ. Βλάπτονται ὑπὸ τῆς ζημίας ἄρα ἄνθρωποι.

ΕΤ. Βλάπτονται.

ΣΩ. Κακὸν ἄρα ἡ ζημία.

ΕΤ. Ναί.

ΣΩ. Ἐναντίον δὲ τῇ ζημίᾳ τὸ κέρδος.

10

ΕΤ. Ἐναντίον.

ΣΩ. Ἀγαθὸν ἄρα τὸ κέρδος.

ΕΤ. Ναί.

ΣΩ. Τοὺς οὖν τὸ ἀγαθὸν φιλοῦντας φιλοκερδεῖς καλεῖς.

b

ΕΤ. Ἐοικεν.

ΣΩ. Οὐ μανικούς γε, ὦ ἑταῖρε, λέγεις τοὺς φιλοκερδεῖς.
ἀλλὰ σὺ αὐτὸς πότερον φιλεῖς ὃ ἂν ἀγαθὸν ᾖ, ἢ οὐ φιλεῖς;

ΕΤ. Ἐγωγε.

5

ΣΩ. Ἐστι δέ τι ἀγαθόν, ὃ οὐ φιλεῖς, ἀλλὰ κακόν;

ΕΤ. Μὰ Δί' οὐκ ἔγωγε.

ΣΩ. Ἄλλὰ πάντα τὰ ἀγαθὰ ἴσως φιλεῖς.

ΕΤ. Ναί.

ΣΩ. Ἐροῦ δὴ καὶ ἐμὲ εἰ οὐ καὶ ἐγώ· ὁμολογήσω γὰρ καὶ
ἐγώ σοι φιλεῖν τὰγαθὰ. ἀλλὰ πρὸς ἐμοὶ καὶ σοὶ οἱ ἄλλοι
ἄνθρωποι ἅπαντες οὐ δοκοῦσί σοι τὰγαθὰ φιλεῖν, τὰ δὲ κακὰ
μισεῖν;

10

c

ΕΤ. Ἐμοιγε φαίνεται.

ΣΩ. Τὸ δὲ κέρδος ἀγαθὸν ὁμολογήσαμεν;

5

ΕΤ. Ναί.

ΣΩ. Πάντες αὖ φιλοκερδεῖς φαίνονται τοῦτον τὸν τρόπον·
ὅν δὲ τὸ πρότερον ἐλέγομεν, οὐδεὶς ἦν φιλοκερδής. ποτέρῳ
οὖν ἂν τις τῷ λόγῳ χρώμενος οὐκ ἂν ἐξαμαρτάνοι;

a 6 ὑπὸ τῆς ζημίας ἄρα B : ἄρα ὑπὸ τῆς ζημίας T ἀνθρωποι] ἀνθρωποι
Hirschig b 3 γε B : δὲ T b 8 τὰ B : om. T b 10 οὐ καὶ B :
οὐκ T c 2 ἅπαντες B : πάντες T c 9 τῷ λόγῳ] τῶν λόγων Cobet

10 ET. Εἴ τις, ὦ Σώκρατες οἶμαι ὀρθῶς λαμβάνοι τὸν
 d φιλοκερδῆ. ὀρθῶς δ' ἐστὶ τοῦτον ἡγεῖσθαι φιλοκερδῆ, ὃς ἂν
 σπουδάξῃ ἐπὶ τούτοις καὶ ἀξιοῖ κερδαίνειν ἀπ' αὐτῶν, ἀφ' ὧν
 οἱ χρηστοὶ οὐ τολμῶσι κερδαίνειν.

ΣΩ. Ἄλλ' ὄρας, ὦ γλυκύτατε, τὸ κερδαίνειν ἄρτι ὠμολογή-
 5 σαμεν εἶναι ὠφελεῖσθαι.

ET. Τί οὖν δὴ τοῦτο;

ΣΩ. Ὅτι καὶ τότε αὐτῷ προσωμολογήσαμεν, βούλεσθαι
 τὰ ἀγαθὰ πάντας καὶ ἀεὶ.

ET. Ναί.

10 ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ οἱ ἀγαθοὶ πάντα τὰ κέρδη βούλονται
 ἔχειν, εἴπερ ἀγαθὰ γέ ἐστιν.

e ET. Οὐκ ἀφ' ὧν γε μέλλουσιν, ὦ Σώκρατες, βλαβήσεσθαι
 τῶν κερδῶν.

ΣΩ. Βλαβήσεσθαι δὲ λέγεις ζημιώσεσθαι ἢ ἄλλο τι;

ET. Οὐκ, ἀλλὰ ζημιώσεσθαι λέγω.

5 ΣΩ. Ὑπὸ τοῦ κέρδους οὖν ζημιοῦνται ἢ ὑπὸ τῆς ζημίας
 ἀνθρωποὶ;

ET. Ὑπὸ ἀμφοτέρων· καὶ γὰρ ὑπὸ τῆς ζημίας ζημιοῦνται
 καὶ ὑπὸ τοῦ κέρδους τοῦ πονηροῦ.

ΣΩ. Ἡ δοκεῖ οὖν τί σοι χρηστὸν καὶ ἀγαθὸν πρᾶγμα
 10 πονηρὸν εἶναι;

ET. Οὐκ ἔμοιγε.

228 ΣΩ. Οὐκοῦν ὠμολογήσαμεν ὀλίγον πρότερον τὸ κέρδος
 τῇ ζημίᾳ κακῷ ὄντι ἐναντίον εἶναι;

ET. Φημί.

ΣΩ. Ἐναντίον δὲ ὄν κακῷ ἀγαθὸν εἶναι;

5 ET. Ὁμολογήσαμεν γάρ.

ΣΩ. Ὅρας οὖν, ἐπιχειρεῖς με ἐξαπατᾶν, ἐπίτηδες ἐναντία
 λέγων οἷς ἄρτι ὠμολογήσαμεν.

d 2 ἀπ' αὐτῶν] ἀπὸ τῶν Naber d 5 εἶναι . . . d 7 προσωμολογή-
 σαμεν T b : om. pr. B d 7 αὐτῷ b : αὐτὸ B T d 8 πάντας B :
 ἅπαντας T e 1 γε T b : σε B (ut videtur) e 4 ζημιώσεσθαι B :
 ζημιωθήσεσθαι T

ΕΤ. Οὐ μὰ Δία, ὦ Σώκρατες, ἀλλὰ τὸνναντίον σύ με
ἐξαπατᾷς καὶ οὐκ οἶδα ὅπη ἐν τοῖς λόγοις ἄνω καὶ κάτω
στρέφεις.

10

ΣΩ. Εὐφήμεῖ· οὐ μεντὰν καλῶς ποιοίην οὐ πειθόμενος
ἀνδρὶ ἀγαθῷ καὶ σοφῷ.

b

ΕΤ. Τίνι τούτῳ; καὶ τί μάλιστα;

ΣΩ. Πολίτη μὲν ἐμῷ τε καὶ σῷ, Πεισιστράτου δὲ υἱέ
τοῦ ἐκ Φιλαϊδῶν, Ἰππάρχῳ, ὃς τῶν Πεισιστράτου παίδων
ἦν πρεσβύτατος καὶ σοφώτατος, ὃς ἄλλα τε πολλὰ καὶ καλὰ
ἔργα σοφίας ἀπεδείξατο, καὶ τὰ Ὀμήρου ἔπη πρῶτος ἐκόμισεν
εἰς τὴν γῆν ταυτηνί, καὶ ἠνάγκασε τοὺς ῥαψωδοὺς Πανα-
θηναίοις ἐξ ὑπολήψεως ἐφεξῆς αὐτὰ διέναι, ὥσπερ νῦν ἔτι
οἶδε ποιοῦσιν, καὶ ἐπ' Ἀνακρέοντα τὸν Τήιον πευτηκόντορον
στεύλας ἐκόμισεν εἰς τὴν πόλιν, Σιμωνίδην δὲ τὸν Κεῖον
ἀεὶ περὶ αὐτὸν εἶχεν, μεγάλοις μισθοῖς καὶ δώροις πείθων·
ταῦτα δ' ἐποίει βουλόμενος παιδεύειν τοὺς πολίτας, ἵν' ὡς
βελτίστων ὄντων αὐτῶν ἄρχοι, οὐκ οἰόμενος δεῖν οὐδενὶ
σοφίας φθονεῖν, ἅτε ὧν καλός τε καὶ ἀγαθός. ἐπειδὴ δὲ αὐτῷ
οἱ περὶ τὸ ἄστυ τῶν πολιτῶν πεπαιδευμένοι ἦσαν καὶ
ἐθαύμαζον αὐτὸν ἐπὶ σοφίᾳ, ἐπιβουλεύων αὐτὸς τοὺς ἐν τοῖς
ἀγροῖς παιδεῦσαι ἔστησεν αὐτοῖς Ἑρμᾶς κατὰ τὰς ὁδοὺς ἐν
μέσῳ τοῦ ἄστεος καὶ τῶν δῆμων ἐκάστων, κᾶπειτα τῆς
σοφίας τῆς αὐτοῦ, ἦν τ' ἔμαθεν καὶ ἦν αὐτὸς ἐξηῦρεν, ἐκλεξά-
μενος ἃ ἡγείτο σοφώτατα εἶναι, ταῦτα αὐτὸς ἐντείνας εἰς
ἐλεγείων αὐτοῦ ποιήματα καὶ ἐπιδείγματα τῆς σοφίας ἐπ-
έγραψεν, ἵνα πρῶτον μὲν τὰ ἐν Δελφοῖς γράμματα τὰ σοφὰ
ταῦτα μὴ θαυμάζοιεν οἱ πολῖται αὐτοῦ, τό τε “Γυνῶθι σαντόν”
καὶ τὸ “Μηδὲν ἄγαν” καὶ τᾶλλα τὰ τοιαῦτα, ἀλλὰ τὰ
Ἰππάρχου ῥήματα μᾶλλον σοφὰ ἡγοῖντο, ἔπειτα παριόντες
ἄνω καὶ κάτω καὶ ἀναγιγνώσκοντες καὶ γεῦμα λαμβάνοντες

c

5

d

5

e

5

α 8 σύ με B: σὺ ἐμὲ T b 7 ἀπεδείξατο BT (sed à ex emend. T):
ὑπεδείξατο Coisl.: ἐπεδείξατο W ἔπη B: om. TW c 4 παιδεύειν
B: πείθειν TW c 5 ὄντων αὐτῶν B: αὐτῶν ὄντων T d 1 αὐ
τοὺς T: αὐτοὺς B d 3 ἄστεως Schanz (et mox) τῆς σοφίας B:
ὑπὸ σοφίας T d 5 à T: om. B

αὐτοῦ τῆς σοφίας φοιτῶεν ἐκ τῶν ἀγρῶν καὶ ἐπὶ τὰ λοιπὰ παιδευθησόμενοι. ἔστων δὲ δύο τῶπιγράμματα· ἐν μὲν τοῖς
 229 ἐπ' ἀριστερὰ τοῦ Ἑρμοῦ ἐκάστου ἐπιγέγραπται λέγων ὁ Ἑρμῆς ὅτι ἐν μέσῳ τοῦ ἄστεος καὶ τοῦ δήμου ἔστηκεν, ἐν δὲ τοῖς ἐπὶ δεξιᾷ—

μνήμα τὸδ' Ἰππάρχου· στείχε δίκαια φρουῶν
 5 φησίν. ἔστι δὲ τῶν ποιημάτων καὶ ἄλλα ἐν ἄλλοις Ἑρμαῖς πολλὰ καὶ καλὰ ἐπιγεγραμμένα· ἔστι δὲ δὴ καὶ τοῦτο ἐπὶ τῇ Στειριακῇ ὁδῷ, ἐν ᾧ λέγει—

b μνήμα τὸδ' Ἰππάρχου· μὴ φίλον ἔξαπάτα.
 ἐγὼ οὖν σὲ ἐμοὶ ὄντα φίλον οὐ δήπου τολμῶν ἂν ἔξαπατᾶν καὶ ἐκείνῳ τοιούτῳ ὄντι ἀπιστεῖν, οὐ καὶ ἀποθανόντος τρία ἔτη ἐτυραννεύθησαν Ἀθηναῖοι ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Ἰππίου,
 5 καὶ πάντων ἂν τῶν παλαιῶν ἤκουσας ὅτι ταῦτα μόνον τὰ ἔτη τυραννὶς ἐγένετο ἐν Ἀθήναις, τὸν δ' ἄλλον χρόνον ἐγγύς τι ἕζων Ἀθηναῖοι ὥσπερ ἐπὶ Κρόνου βασιλεύοντος. λέγεται δὲ ὑπὸ τῶν χαριεστέρων ἀνθρώπων καὶ ὁ θάνατος αὐτοῦ
 c γενέσθαι οὐ δι' ἃ οἱ πολλοὶ ᾤθησαν, διὰ τὴν τῆς ἀδελφῆς ἀτιμίαν τῆς κανηφορίας—ἐπεὶ τοῦτό γε εὔηθες—ἀλλὰ τὸν μὲν Ἀρμόδιον γεγενῆσθαι παιδικὰ τοῦ Ἀριστογείτονος καὶ πεπαι-
 5 δεῦσθαι ὑπ' ἐκείνου, μέγα δ' ἐφρόνει ἄρα καὶ ὁ Ἀριστογείτων ἐπὶ τῷ παιδεῦσαι ἀνθρώπων, καὶ ἀνταγωνιστὴν ἠγεῖτο εἶναι τὸν Ἰππαρχον. ἐν ἐκείνῳ δὲ τῷ χρόνῳ αὐτὸν τὸν
 d Ἀρμόδιον τυγχάνειν ἐρῶντά τινος τῶν νέων τε καὶ καλῶν καὶ γενναίων τῶν τότε—καὶ λέγουσι τοῦνομα αὐτοῦ, ἐγὼ δὲ οὐ μέμνημαι—τὸν οὖν νεανίσκον τοῦτον τέως μὲν θαυμάζειν τὸν τε Ἀρμόδιον καὶ τὸν Ἀριστογείτονα ὡς σοφοὺς, ἔπειτα
 5 συγγενόμενον τῷ Ἰππάρχῳ καταφρουῆσαι ἐκείνων, καὶ τοὺς περιαλγήσαντας ταύτῃ τῇ ἀτιμίᾳ οὕτως ἀποκτεῖναι τὸν Ἰππαρχον.

a 1 ἐπαριστερᾷ B T ἐπιγέγραπται B: ὁ ἐπιγέγραπται T W
 a 2 ὅτι B: ὅτι ὁ T a 3 ἐπίδεξιᾷ B T a 5 δὲ τῶν ποιημάτων
 B: τῶν ποιημάτων δὲ T b 5 πάντων ἂν] πάντως δὴ Cobet μόνον
 B: μόνα T d 1 καλῶν καὶ γενναίων B: γενναίων καὶ καλῶν T

ΕΤ. Κινδυνεύεις τοίνυν, ὦ Σώκρατες, ἢ οὐ φίλον με ἡγεῖσθαι ἢ, εἰ ἡγῆ φίλον, οὐ πείθεσθαι Ἴππάρχῳ· ἐγὼ γὰρ ὅπως οὐ σὺ ἐμὲ ἐξαπατᾷς—οὐκ οἶδ' ὄντινα μέντοι τρόπον— e ἐν τοῖς λόγοις, οὐ δύναμαι πεισθῆναι.

ΣΩ. Ἄλλὰ μὴν καὶ ὡσπερ πεττεῶν ἐθέλω σοι ἐν τοῖς λόγοις ἀναθέσθαι ὅτι βούλει τῶν εἰρημένων, ἵνα μὴ οἴῃ ἐξαπατᾶσθαι. πότερον γὰρ τοῦτό σοι ἀναθῶμαι, ὡς οὐχὶ τῶν 5 ἀγαθῶν πάντες ἐπιθυμοῦσιν ἄνθρωποι;

ΕΤ. Μή μοί γε.

ΣΩ. Ἄλλ' ὡς τὸ ζημιοῦσθαι καὶ ἡ ζημία οὐ κακόν;

ΕΤ. Μή μοί γε.

ΣΩ. Ἄλλ' ὡς οὐ τῇ ζημίᾳ καὶ τῷ ζημιοῦσθαι τὸ κέρδος 10 καὶ τὸ κερδαίνειν ἐναντίον;

ΕΤ. Μηδὲ τοῦτο.

230

ΣΩ. Ἄλλ' ὡς ἐναντίον ὄν τῷ κακῷ οὐκ ἀγαθόν ἐστι τὸ κερδαίνειν;

ΕΤ. Οὔτι πᾶν γε· τουτί μοι ἀνάθου.

ΣΩ. Δοκεῖ ἄρα σοι, ὡς ἔοικε, τοῦ κέρδους τὸ μὲν τι 5 ἀγαθὸν εἶναι, τὸ δέ τι κακόν.

ΕΤ. Ἔμοιγε.

ΣΩ. Ἀνατίθεμαι τοίνυν σοὶ τοῦτο· ἔστω γὰρ δὴ κέρδος τι ἀγαθὸν καὶ ἕτερον κέρδος τι κακόν. κέρδος δέ γε οὐδὲν μᾶλλον ἐστὶν αὐτῶν τὸ ἀγαθὸν ἢ τὸ κακόν· ἢ γάρ; 10

ΕΤ. Πῶς με ἐρωτᾷς;

ΣΩ. Ἐγὼ φράσω. σιτίον ἐστὶν τι ἀγαθόν τε καὶ κακόν;

ΕΤ. Ναί.

b

ΣΩ. Ἄρ' οὖν μᾶλλον τι αὐτῶν ἐστι τὸ ἕτερον τοῦ ἑτέρου σιτίον, ἢ ὁμοίως τοῦτό γε, σιτία, ἐστὸν ἀμφοτέρα καὶ ταύτη γε οὐδὲν διαφέρει τὸ ἕτερον τοῦ ἑτέρου, κατὰ τὸ σιτίον εἶναι, ἀλλὰ ἢ τὸ μὲν αὐτῶν ἀγαθόν, τὸ δὲ κακόν; 5

ΕΤ. Ναί.

d9 ἢ εἰ ἡγεί b: ἢ ἡγεί B: ἢ εἰ γεί T e1 σὺ ἐμὲ W: σὺ ἐ**μὲ B: σύ με T μέντοι B: om. T a2 ὄν T: om. B a12 ἐστὶν τι T: ἐστὶν B b3 τοῦτό B: τούτῳ T

ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ ποτὸν καὶ τᾶλλα πάντα, ὅσα τῶν ὄντων ταῦτα ὄντα τὰ μὲν πέπουθεν ἀγαθὰ εἶναι, τὰ δὲ κακά, οὐδὲν ἐκείνη γε διαφέρει τὸ ἕτερον τοῦ ἑτέρου, ἢ τὸ
 c αὐτό ἐστιν; ὥσπερ ἄνθρωπος δήπου ὁ μὲν χρηστός ἐστιν, ὁ δὲ πονηρός.

ΕΤ. Ναί.

ΣΩ. Ἄλλ' ἄνθρωπός γε οἶμαι οὐδέτερος οὐδετέρου οὔτε
 5 μᾶλλον οὔτε ἥττον ἐστιν, οὔτε ὁ χρηστός τοῦ πονηροῦ οὔτε ὁ πονηρός τοῦ χρηστοῦ.

ΕΤ. Ἀληθῆ λέγεις.

ΣΩ. Οὐκοῦν οὕτω καὶ περὶ τοῦ κέρδους διανοώμεθα, ὡς κέρδος γε ὁμοίως ἐστὶ καὶ τὸ πονηρὸν καὶ τὸ χρηστόν;

10 ΕΤ. Ἀνάγκη.

ΣΩ. Οὐδὲν ἄρα μᾶλλον κερδαίνει ὁ τὸ χρηστὸν κέρδος ἔχων ἢ τὸ πονηρὸν· οὔκουν μᾶλλον γε κέρδος φαίνεται
 d οὐδέτερον ὄν, ὡς ὁμολογοῦμεν.

ΕΤ. Ναί.

ΣΩ. Οὐδετέρῳ γὰρ αὐτῶν οὔτε τὸ μᾶλλον οὔτε τὸ ἥττον πρόσεστιν.

5 ΕΤ. Οὐ γὰρ δή.

ΣΩ. Τῷ δὴ τοιοῦτῳ πράγματι πῶς ἂν τις μᾶλλον ἢ ἥττον ὄτιοῦν ἂν ποιῶι ἢ πάσχοι, ᾧ μηδέτερον τούτων προσείη;

ΕΤ. Ἀδύνατον.

ΣΩ. Ἐπειδὴ τοίνυν κέρδη μὲν ὁμοίως ἐστὶν ἀμφότερα
 10 καὶ κερδαλέα, τουτὶ δὴ δεῖ ἡμᾶς ἐπισκέψασθαι, διὰ τί ποτε ἀμφότερα αὐτὰ κέρδος καλεῖς, τί ταῦτόν ἐν ἀμφοτέροις ὄρων;
 e ὥσπερ ἂν εἰ [ἀ] σύ με ἠρώτας τὰ νυνδὴ, διὰ τί ποτε καὶ τὸ ἀγαθὸν σιτίον καὶ τὸ κακὸν σιτίον ὁμοίως ἀμφότερα σιτία καλῶ, εἶπον ἂν σοι διότι ἀμφότερα ξηρὰ τροφὴ σώματός

c9 τὸ πονηρὸν καὶ τὸ χρηστὸν B: τὸ χρηστὸν καὶ τὸ πονηρὸν
 T W c 12 ἢ (ὁ) τὸ Stephanus d3 οὔτε . . . οὔτε B:
 οὐδὲ . . . οὐδὲ T d6 δη] δὲ Ast d7 προσείη B: προσῆ T
 d 10 τουτὶ B: τουτ' ἔτι T e 1 & del. Schleiermacher e 2 ὁμοίως
 B: ὁμως T

ἐστιν, διὰ τοῦτο ἔγωγε· τοῦτο γὰρ εἶναι σιτίον κἂν σύ που
ἡμῖν ὁμολογοῖς. ἦ γάρ;

5

ΕΤ. Ἐγωγε.

ΣΩ. Καὶ περὶ ποτοῦ οὖν ὁ αὐτὸς ἂν τρόπος εἴη τῆς
ἀποκρίσεως, ὅτι τῇ τοῦ σώματος ὑγρᾷ τροφῇ, ἐάντε χρηστὴ
ἐάντε πονηρὰ ἦ, τοῦτο τὸ ὄνομά ἐστι, ποτόν· καὶ τοῖς 231
ἄλλοις ὡσαύτως. πειρῶ οὖν καὶ σὺ ἐμὲ μιμῆσθαι οὕτως
ἀποκρινόμενον. τὸ χρηστὸν κέρδος καὶ τὸ πονηρὸν κέρδος
κέρδος φῆς ἀμφοτέρων εἶναι τί τὸ αὐτὸ ἐν αὐτοῖς ὄρων, ὅτι
δὴ καὶ τοῦτο κέρδος ἐστίν; εἰ δ' αὖ μὴ αὐτὸς ἔχεις ἀποκρί- 5
νασθαι, ἀλλ' ἐμοῦ λέγοντος σκόπει· ἄρα κέρδος λέγεις πᾶν
κτῆμα ὃ ἂν τις κτήσεται ἢ μηδὲν ἀναλώσας, ἢ ἔλαττον
ἀναλώσας πλέον λάβῃ;

ΕΤ. Ἐμοιγε δοκῶ τοῦτο καλεῖν κέρδος.

b

ΣΩ. Ἄρα καὶ τὰ τοιαύδε λέγεις, ἐὰν τις ἐστιαθεῖς, μηδὲν
ἀναλώσας ἀλλ' εὐωχηθεῖς, νόσον κτήσεται;

ΕΤ. Μὰ Δί' οὐκ ἔγωγε.

ΣΩ. Ὑγίειαν δὲ κτησάμενος ἀπὸ ἐστιάσεως κέρδος ἂν 5
κτῆσαιτο ἢ ζημίαν;

ΕΤ. Κέρδος.

ΣΩ. Οὐκ ἄρα τοῦτό γέ ἐστι κέρδος, τὸ ὅτιοῦν κτῆμα
κτῆσασθαι.

ΕΤ. Οὐ μέντοι.

10

ΣΩ. Πότερον οὐκ, ἐὰν κακόν; ἢ οὐδ' ἂν ἀγαθὸν ὅτιοῦν
κτῆσεται, οὐ κέρδος κτήσεται;

ΕΤ. Φαίνεται, ἐὰν γε ἀγαθόν.

ΣΩ. Ἐὰν δὲ κακόν, οὐ ζημίαν κτήσεται;

c

ΕΤ. Ἐμοιγε δοκεῖ.

ΣΩ. Ὅρας οὖν ὡς πάλιν αὐ περιτρέχεις εἰς τὸ αὐτό; τὸ
μὲν κέρδος ἀγαθὸν φαίνεται, ἢ δὲ ζημία κακόν.

e 5 ὁμολογοῖς T: ὁμολογεῖς B a 5 δὴ b: δεῖ BT b 8 γέ
B: om. T b 9 κτῆσασθαι Tb: κτῆσεσθαι pr. B (ut videtur)
b 12 κτήσεται T: κτήσεται B

5 ΕΤ. Ἐπορῶ ἔγωγε ὅτι εἶπω.

ΣΩ. Οὐκ ἀδίκως γε σὺ ἀπορῶν. ἔτι γὰρ καὶ τόδε ἀπόκρῖναι· ἔάν τις ἔλαττον ἀναλώσας πλέον κτήσῃται, φῆς κέρδος εἶναι;

ΕΤ. Οὔτι κακόν γε λέγω, ἀλλ' ἔαν χρυσίον ἢ ἀργύριον
10 ἔλαττον ἀναλώσας πλέον λάβῃ.

d ΣΩ. Καὶ ἐγὼ μέλλω τοῦτο ἐρήσεσθαι. φέρε γάρ, ἔάν τις χρυσίου σταθμὸν ἤμισυν ἀναλώσας διπλάσιον λάβῃ ἀργυρίου, κέρδος ἢ ζημίαν εἴληφεν;

ΕΤ. Ζημίαν δήπου, ὦ Σώκρατες· ἀντὶ δωδεκαστασίου
5 γὰρ διστάσιον αὐτῷ καθίσταται τὸ χρυσίον.

ΣΩ. Καὶ μὴν πλέον γ' εἴληφεν· ἢ οὐ πλέον ἐστὶ τὸ διπλάσιον τοῦ ἡμίσεος;

ΕΤ. Οὔτι τῇ ἀξίᾳ γε ἀργύριον χρυσίον.

ΣΩ. Δεῖ ἄρα, ὡς ἔοικε, τῷ κέρδει τοῦτο προσεῖναι, τὴν
10 ἀξίαν. νῦν γοῦν τὸ μὲν ἀργύριον πλέον ὢν τοῦ χρυσίου οὐ φῆς ἀξίον εἶναι, τὸ δὲ χρυσίον ἔλαττον ὢν ἀξίον φῆς εἶναι.

e ΕΤ. Σφόδρα· ἔχει γὰρ οὕτως.

ΣΩ. Τὸ μὲν ἀξίον ἄρα κερδαλέον ἐστίν, ἔαντε σμικρὸν ἢ ἔαντε μέγα, τὸ δὲ ἀνάξιον ἀκερδές.

ΕΤ. Ναί.

5 ΣΩ. Τὸ δὲ ἀξίον λέγεις ἀξίον εἶναι ἄλλο τι ἢ κεκτηῖσθαι;

ΕΤ. Ναί, κεκτηῖσθαι.

ΣΩ. Τὸ δὲ ἀξίον αὖ λέγεις κεκτηῖσθαι τὸ ἀνωφελές ἢ τὸ
ὠφέλιμον;

ΕΤ. Τὸ ὠφέλιμον δήπου.

232 ΣΩ. Οὐκοῦν τὸ ὠφέλιμον ἀγαθόν ἐστιν;

ΕΤ. Ναί.

ΣΩ. Οὐκοῦν, ὦ ἀνδρειότατε πάντων, οὐ τὸ κερδαλέον ἀγαθὸν αὖ πάλιν τρίτον ἢ τέταρτον ἤκει ἡμῖν ὁμολογούμενον;

5 ΕΤ. Ἐοικεν.

ε6 γὰρ B: δὲ T ε7 πλέον κτήσῃται t: κτήσῃται B: πλεονεκτῆ-
σῃται T d 1 μέλλω τοῦτο B: τοῦτο μέλλω T d 5 διστάσιον T:
διστάσιμον B d 10 χρυσίου οὐ W: χρυσίου οὐδὲ σὺ B: χρυσίου T

ΣΩ. Μνημονεύεις οὖν ὅθεν ἡμῖν οὗτος ὁ λόγος γέγονεν;

ΕΤ. Οἶμαί γε.

ΣΩ. Εἰ δὲ μή, ἐγὼ σε ὑπομνήσω. ἡμφεσβήτησάς μοι τοὺς ἀγαθοὺς μὴ πάντα τὰ κέρδη βούλεσθαι κερδαίνειν, ἀλλὰ τῶν κερδῶν τὰγαθὰ, τὰ δὲ πονηρὰ μή. 10

ΕΤ. Ναίχι.

ΣΩ. Οὐκοῦν νῦν πάντα τὰ κέρδη ὁ λόγος ἡμᾶς ἠνάγκακε **b** καὶ σμικρὰ καὶ μεγάλα ὁμολογεῖν ἀγαθὰ εἶναι;

ΕΤ. Ἐνάγκακε γάρ, ὦ Σώκρατες, μᾶλλον ἐμέ γε ἢ πέπεικεν.

ΣΩ. Ἄλλ' ἴσως μετὰ τοῦτο καὶ πείσειεν ἄν· νῦν δ' οὖν, 5 εἴτε πέπεισαι εἴτε ὀπωσδὴ ἔχεις, σύμφησ γοῦν ἡμῖν πάντα τὰ κέρδη ἀγαθὰ εἶναι, καὶ σμικρὰ καὶ μεγάλα.

ΕΤ. Ὅμολογῶ γὰρ οὖν.

ΣΩ. Τοὺς δὲ χρηστοὺς ἀνθρώπους βούλεσθαι τὰγαθὰ ὁμολογεῖς ἅπαντα ἅπαντας· ἢ οὔ; 10

ΕΤ. Ὅμολογῶ.

ΣΩ. Ἄλλὰ μὲν δὴ τοὺς γε πονηροὺς αὐτὸς εἶπες ὅτι καὶ **c** σμικρὰ καὶ μεγάλα κέρδη φιλοῦσιν.

ΕΤ. Εἶπον.

ΣΩ. Οὐκοῦν κατὰ τὸν σὸν λόγον πάντες ἀνθρωποι φιλοκερδεῖς ἂν εἶεν, καὶ οἱ χρηστοὶ καὶ οἱ πονηροί. 5

ΕΤ. Φαίνεται.

ΣΩ. Οὐκ ἄρα ὀρθῶς ὄνειδίζει, εἴ τίς τῷ ὄνειδίζει φιλοκερδεῖ εἶναι· τυγχάνει γὰρ καὶ ὁ ταῦτα ὄνειδίζων αὐτὸς τοιοῦτος ὢν.

a 6 οὖν B: γ' οὖν T a 8 ἡμφισβήτησας BW: ἢ ἀμφισβήτησας T
 b 4 πέπεικε T: πεπείκει B c 1 αὐτὸς Bekker: αὐτοὺς B T: om. vulg.
 c 4 πάντες B: ἅπαντες T

ΕΡΑΣΤΑΙ

St. I
p. 132

a Εἰς Διονυσίου τοῦ γραμματιστοῦ εἰσῆλθον, καὶ εἶδον αὐτόθι τῶν τε νέων τοὺς ἐπεικειστάτους δοκοῦντας εἶναι τὴν ἰδέαν καὶ πατέρων εὐδοκίμων, καὶ τούτων ἔραστὰς. ἐτυγχανέτην οὖν δύο τῶν μειρακίων ἐρίζοντε, περὶ ὅτου δέ, οὐ
5 σφόδρα κατήκουον. ἐφαινέσθην μέντοι ἢ περὶ Ἀναξαγόρου
b ἢ περὶ Οἰνοπίδου ἐρίζειν· κύκλους γοῦν γράφειν ἐφαινέσθην καὶ ἐγκλίσεις τινας ἐμιμοῦντο τοῖν χεροῖν ἐπικλίνοντε καὶ μάλ' ἐσπουδακότε. κἀγώ—καθήμην γὰρ παρὰ τὸν ἔραστην
• τοῦ ἑτέρου αὐτοῖν—κινήσας οὖν αὐτὸν τῷ ἀγκῶνι ἠρόμην
5 ὅτι ποτὲ οὕτως ἐσπουδακότε τῷ μειρακίῳ εἴτην, καὶ εἶπον· Ἦ που μέγα τι καὶ καλόν ἐστι περὶ ὃ τοσαύτην σπουδὴν πεποιημένῳ ἐστόν;

Ἄλλοι δ' εἶπε, Ποῖον, ἔφη, μέγα καὶ καλόν; ἀδολεσχοῦσι μὲν οὖν οὗτοί γε περὶ τῶν μετεώρων καὶ φλυαροῦσι
10 φιλοσοφοῦντες.

c Καὶ ἐγὼ θαυμάσας αὐτοῦ τὴν ἀπόκρισιν εἶπον· ὦ νεανία, αἰσχρὸν δοκεῖ σοι εἶναι τὸ φιλοσοφεῖν; ἢ τί οὕτως χαλεπῶς λέγεις;

Καὶ ὁ ἕτερος—πλησίον γὰρ καθήμενος ἐτύγχανεν αὐτοῦ,
5 ἀντεραστής ὢν—ἀκούσας ἐμοῦ τε ἐρομένου κάκεινου ἀπο-

ΕΡΑΣΤΑΙ ΒΤ: ΑΝΤΕΡΑΣΤΑΙ in marg. b b 1 γράφειν Β:
γράφοντες ΤW ἐφαινέσθην Β: ἐφαίνεσθον ex ἐφαίνοντο Τ b 6 μέγα
τι Β: τι μέγα Τ δ Τ: ὅτου Β b 9 γε Τ: om. Β

κρινομένου, Οὐ πρὸς σοῦ γε, ἔφη, ὦ Σώκρατες, ποιεῖς τὸ καὶ ἀνερέσθαι τοῦτον εἰ αἰσχρὸν ἡγείται φιλοσοφίαν εἶναι. ἢ οὐκ οἶσθα τοῦτον ὅτι τραχηλιζόμενος καὶ ἐμπιμπλάμενος καὶ καθεύδων πάντα τὸν βίον διατετέλεκεν; ὥστε σὺ τί αὐτὸν ᾧ ἀποκρινεῖσθαι ἀλλ' ἢ ὅτι αἰσχρὸν ἐστὶ φιλοσοφία; 10

Ἦν δὲ οὗτος μὲν τοῖν ἔρασταῖν περὶ μουσικὴν δια- d
 τετριφώς, ὁ δ' ἕτερος, ὃν ἐλοιδόρει, περὶ γυμναστικὴν. καί
 μοι ἔδοξε χρῆναι τὸν μὲν ἕτερον ἀφίεναι, τὸν ἐρωτώμενον,
 ὅτι οὐδ' αὐτὸς προσεποιεῖτο περὶ λόγων ἔμπειρος εἶναι ἀλλὰ
 περὶ ἔργων, τὸν δὲ σοφώτερον προσποιούμενον εἶναι διε- 5
 ρωτῆσαι, ἵνα καὶ εἴ τι δυνάμην παρ' αὐτοῦ ὠφελθείην.
 εἶπον οὖν ὅτι εἰς κοινὸν μὲν τὸ ἐρώτημα ἡρόμην· εἰ δὲ σὺ
 οἶει τοῦδε κάλλιον ἂν ἀποκρίνασθαι, σὲ ἐρωτῶ τὸ αὐτὸ ὅπερ
 καὶ τοῦτον, εἰ δοκεῖ σοι τὸ φιλοσοφεῖν καλὸν εἶναι ἢ οὐ.

Σχεδὸν οὖν ταῦτα λεγόντων ἡμῶν ἐπακούσαντε τὸ μει- 133
 ρακίῳ ἐσιγησάτην, καὶ αὐτῷ πανσαμένῳ τῆς ἔριδος ἡμῶν
 ἀκροαταὶ ἐγενέσθη. καὶ ὅτι μὲν οἱ ἔρασταὶ ἔπαθον οὐκ
 οἶδα, αὐτὸς δ' οὖν ἐξεπλάγην· αἰεὶ γάρ ποτε ὑπὸ τῶν νέων
 τε καὶ καλῶν ἐκπλήττομαι. ἔδοκει μέντοι μοι καὶ ὁ ἕτερος 5
 οὐχ ἦττον ἐμοῦ ἀγωνιᾶν· οὐ μὴν ἀλλ' ἀπεκρίνατό γέ μοι
 καὶ μάλα φιλοτίμως. Ὅποτε γάρ τοι, ἔφη, ὦ Σώκρατες,
 τὸ φιλοσοφεῖν αἰσχρὸν ἡγησαίμην εἶναι, οὐδ' ἂν ἄνθρωπον b
 νομίσαιμι ἐμαυτὸν εἶναι, οὐδ' ἄλλον τὸν οὕτω διακείμενον,
 ἐνδεικνύμενος εἰς τὸν ἀντεραστήν, καὶ λέγων μεγάλη τῆ
 φωνῇ, ἵν' αὐτοῦ κατακούοι τὰ παιδικά.

Καὶ ἐγὼ εἶπον, Καλὸν ἄρα δοκεῖ σοι τὸ φιλοσοφεῖν; 5
 Πάννυ μὲν οὖν, ἔφη.

c 7 φιλοσοφίαν εἶναι B: εἶναι φιλοσοφίαν T c 8 τοῦτον B: αὐ-
 τὸν T c 9 σὺ τί αὐτὸν ᾧ B: ὥστε τί σοι οἶει αὐτὸν TW c 10 ἀπο-
 κρινεῖσθαι B: ἀποκρίνεσθαι TW ἀλλ' ἢ B: ἄλλο ἢ TW d 3 τὸν
 ἐρωτώμενον Schleiermacher (*quem prius interrogaveram* Ficinus): τὸν
 ἐρόμενον b: τὸν ἐρώμενον BT d 5 σοφώτερον T: σοφώτατον B
 d 7 οὖν T: γ' οὖν B d 8 ἂν ἀποκρίνασθαι Laur. lxxv. 14: ἂν ἀπο-
 κρίνεσθαι T: ἀποκρίνεσθαι B: ἀποκρινεῖσθαι b a 4 δ' οὖν T: γ' οὖν B
 b 3 μεγάλη BW: μέγα T b 5 σοι TW: σοι οἶόν τ' εἶναι B

Τί οὖν, ἐγὼ ἔφην· ἢ δοκεῖ σοι οἶόν τ' εἶναι εἰδέναι
πράγμα ὅτιοῦν εἴτε καλὸν εἴτε αἰσχρὸν ἔστιν, ὃ μὴ εἰδείη
τις τὴν ἀρχὴν ὅτι ἔστιν;

10 Οὐκ ἔφη.

c Οἴσθ' ἄρα, ἦν δ' ἐγώ, ὅτι ἔστιν τὸ φιλοσοφεῖν;

Πάνυ γε, ἔφη.

Τί οὖν ἔστιν; ἔφην ἐγώ.

Τί δ' ἄλλο γε ἢ κατὰ τὸ Σόλωνος; Σόλων γάρ που
5 εἶπε—

γυράσκω δ' αἰεὶ πολλὰ διδασκόμενος·

καὶ ἐμοὶ δοκεῖ οὕτως αἰεὶ χρῆναι ἔν γε τι μανθάνειν τὸν
μέλλοντα φιλοσοφήσειν, καὶ νεώτερον ὄντα καὶ πρεσβύ-
τερον, ἕν ὡς πλείεστα ἐν τῷ βίῳ μάθη. καὶ μοι τὸ μὲν
10 πρῶτον ἔδοξε τὶ εἰπεῖν, ἔπειτά πως ἐννοήσας ἠρόμην αὐτὸν
εἰ τὴν φιλοσοφίαν πολυμαθίαν ἠγοῖτο.

d Κακείνος, Πάνυ, ἔφη.

Ἐγὼ δὲ δὴ καλὸν εἶναι μόνον τὴν φιλοσοφίαν ἢ καὶ
ἀγαθόν; ἦν δ' ἐγώ.

Καὶ ἀγαθόν, ἔφη, πάνυ.

5 Πότερον οὖν ἐν φιλοσοφίᾳ τι τοῦτο ἴδιον ἐνορᾷς, ἢ καὶ
ἐν τοῖς ἄλλοις οὕτω σοι δοκεῖ ἔχειν; οἶον φιλογυμναστίαν
οὐ μόνου ἡγῆ καλὸν εἶναι, ἀλλὰ καὶ ἀγαθόν; ἢ οὐ;

Ὁ δὲ καὶ μάλα εἰρωνικῶς εἶπε δύο· Πρὸς μὲν τόνδε
μοι εἰρήσθω ὅτι οὐδέτερα· πρὸς μέντοι σέ, ὦ Σώκρατες,
e ὁμολογῶ καὶ καλὸν εἶναι καὶ ἀγαθόν· ἠγοῦμαι γὰρ ὀρθῶς.

Ἐρώτησα οὖν ἐγώ, Ἄρ' οὖν καὶ ἐν τοῖς γυμνασίοις τὴν
πολυπονίαν φιλογυμναστίαν ἡγῆ εἶναι;

c 1 τὸ b: τι BT c 2 πάνυ γε B: καὶ μάλα ἔφη TW c 4 τὸ
b: τοῦ BT: τὸ τοῦ t c 6 δ' αἰεὶ Solo: αἰεὶ B: δ' αἰεὶ T διδασκό-
μενος T: δὴ διδασκόμενος B c 10 ἔπειτά B: εἰτά T c 11 ἠγοῖτο
T: ἠγείτο εἶναι B d 6 τοῖς B: om. T d 7 ἠγεί καλὸν B:
καλὸν ἠγεί T d 8 εἶπε T: ἔφη B d 9 μέντοι T: δὲ B
e 1 ὁμολογῶ καὶ καλὸν εἶναι καὶ ἀγαθόν B: καὶ καλὸν καγαθὸν ὁμολογῶ
εἶναι T ἠγοῦμαι... e 2 ἐγώ B: om. TW e 2 ἄρ' οὖν TW: om. B
e 3 εἶναι T: τι εἶναι B

Κακείνος ἔφη, Πάνυ γε, ὥσπερ γε καὶ ἐν τῷ φιλοσοφεῖν
τὴν πολυμαθίαν φιλοσοφίαν ἡγοῦμαι εἶναι. 5

Καὶ γὰρ εἶπον, Ἡγή δὲ δὴ τοὺς φιλογυμναστοῦντας ἄλλου
του ἐπιθυμεῖν ἢ τούτου, ὅτι ποιήσει αὐτοὺς εὖ ἔχειν τὸ
σῶμα;

Τούτου, ἔφη.

Ἦ οὖν οἱ πολλοὶ πόνοι τὸ σῶμα, ἦν δ' ἐγώ, ποιούσιν 10
εὖ ἔχειν;

Πῶς γὰρ ἂν, ἔφη, ἀπὸ γε ὀλίγων πόνων τὸ σῶμά τις εὖ 134
ἔχοι;

Καί μοι ἔδοξεν ἤδη ἐνταῦθα κινήτεος εἶναι ὁ φιλογυ-
μναστικῆς, ἵνα μοι βοηθήσῃ διὰ τὴν ἐμπειρίαν τῆς γυμναστικῆς·
κάπειτα ἠρόμην αὐτόν, Σὺ δὲ δὴ τί σιγᾶς ἡμῖν, ὦ λῶστε, 5
τούτου ταῦτα λέγοντος; ἢ καὶ σοὶ δοκοῦσιν οἱ ἄνθρωποι εὖ
τὰ σώματα ἔχειν ἀπὸ τῶν πολλῶν πόνων, ἢ ἀπὸ τῶν
μετρίων;

Ἐγὼ μὲν, ὦ Σώκρατες, ἔφη, ὦμην τὸ λεγόμενον δὴ τοῦτο
κἂν ἔν γινώμαι ὅτι οἱ μέτριοι πόνοι εὖ ποιούσιν ἔχειν τὰ 10
σώματα, πόθεν δὲ οὐχὶ ἄνδρα γε ἄγρυπνόν τε καὶ ἄσιτον b
καὶ ἀτριβῆ τὸν τράχηλον ἔχοντα καὶ λεπτόν ὑπὸ μεριμνῶν;
καὶ αὐτοῦ ταῦτα εἰπόντος ἦσθη τὰ μεираκια καὶ ἐπεγέλασεν,
ὁ δ' ἕτερος ἠρυσθρίασε.

Καὶ ἐγὼ εἶπον, Τί οὖν; σὺ ἤδη συγχωρεῖς μήτε πολλοὺς 5
μήτε ὀλίγους πόνους εὖ ποιεῖν ἔχειν τὰ σώματα τοὺς ἀνθρώ-
πους, ἀλλὰ τοὺς μετρίους; ἢ διαμάχη δυοῖν ὄντων νῶν περὶ
τοῦ λόγου;

Κακείνος, Πρὸς μὲν τούτον, ἔφη, κἂν πάνυ ἠδέως δια- c
γωνισαίμην, καὶ εὖ οἶδ' ὅτι ἱκανὸς ἂν γενοίμην βοηθήσαι
τῇ ὑποθέσει ἦν ὑπεθέμην, καὶ εἰ ταύτης ἔτι φαυλοτέραν
ὑπεθέμην—οὐδὲν γάρ ἐστι—πρὸς μέντοι σὲ οὐδὲν δέομαι

ε 4 γε B: om. T ε 6 δὲ δὴ recc.: δὲ δεῖ T: δὲ B a 1 ἀπό
γε ὀλίγων B: ἀπ' ὀλίγων γε T a 4 βοηθήσῃ B: βοηθήσειε T
a 6 τούτου ταῦτα B: ταῦτα τούτου T a 10 κἂν ἔν Hermann: καὶ
νῦν B T b 3 ἐπεγέλασε B: ἐγέλασεν T

- 5 παρὰ δόξαν φιλονικεῖν, ἀλλ' ὁμολογῶ μὴ τὰ πολλὰ ἀλλὰ τὰ μέτρια γυμνάσια τὴν εὐεξίαν ἐμποιεῖν τοῖς ἀνθρώποις.
 Τί δὲ τὰ σιτία; τὰ μέτρια ἢ τὰ πολλά; ἔφην ἐγώ.
 Καὶ τὰ σιτία ὁμολόγει.
- d Ἔτι δὲ καγὼ προσηνάγκαζον αὐτὸν ὁμολογεῖν καὶ τὰλλα πάντα τὰ περὶ τὸ σῶμα ὠφελιμώτατα εἶναι τὰ μέτρια ἀλλὰ μὴ τὰ πολλὰ μηδὲ τὰ ὀλίγα· καὶ μοι ὁμολόγει τὰ μέτρια.
 Τί δ', ἔφην, τὰ περὶ τὴν ψυχὴν; τὰ μέτρια ὠφελεῖ ἢ
- 5 τὰ ἄμετρα τῶν προσφερομένων;
 Τὰ μέτρια, ἔφη.
 Οὐκοῦν ἐν τῶν προσφερομένων ψυχῇ ἐστὶ καὶ τὰ μαθήματα;
- Ἔμολόγει.
- 10 Καὶ τούτων ἄρα τὰ μέτρια ὠφελεῖ ἀλλ' οὐ τὰ πολλά;
 Συνέφη.
- e Τίνα οὖν ἐρόμενοι ἂν δικαίως ἐροίμεθα ὅποιοι μέτριοι πόνοι καὶ σιτία πρὸς τὸ σῶμά ἐστιν;
 Ὁμολογοῦμεν μὲν τρεῖς ὄντες, ὅτι λατρὸν ἢ παιδοτρίβην.
 Τίνα δ' ἂν περὶ σπερμάτων σπορᾶς ὅποσον μέτριον;
- 5 Καὶ τούτου τὸν γεωργὸν ὁμολογοῦμεν.
 Τίνα δὲ περὶ μαθημάτων εἰς ψυχὴν φυτεύσεώς τε καὶ σπορᾶς ἐρωτῶντες δικαίως ἂν ἐροίμεθα ὅποσα καὶ ὅποια μέτρια;
- 135 Τοῦντεῦθεν ἤδη ἀπορίας μεστοὶ ἦμεν ἅπαντες· καγὼ προσπαίζων αὐτοὺς ἠρόμην, Βούλεσθε, ἔφην, ἐπειδὴ ἡμεῖς ἐν ἀπορίᾳ ἐσμέν, ἐρώμεθα ταυτὶ τὰ μειράκια; ἢ ἴσως αἰσχυρόμεθα, ὥσπερ ἔφη τοὺς μνηστῆρας Ὅμηρος, μὴ
- 5 ἀξιούντων εἶναι τινα ἄλλου ὅστις ἐντενεῖ τὸ τόξον;
- d 2 ὠφελιμώτατα εἶναι τὰ μέτρια Schanz : ὠφελιμώτατα εἶναι μέτρια B : τὰ μέτρια μάλιστα ὠφελεῖν T d 4 ὠφελεῖ Stephanus : ὠφελεῖν B T e 1 μέτριοι πόνοι B : πόνοι μέτριοι T e 3 ὁμολογοῦμεν B : ὁμολογοῦμεν T μὲν B T : om. al. ὅτι B : ἢ T W (sed ὅτι s. v.) e 4 σπερμάτων B : σπέρματος T e 5 καὶ τούτου B T : κὰν τούτω ci. Schanz ὁμολογοῦμεν pr. B T e 6 περὶ B : om. T W a 5 ἀξιούντων B T : ἀξιούντας b : ἀξιούντες Cobet

Ἐπειδὴ οὖν μοι ἐδόκουν ἀθυμεῖν πρὸς τὸν λόγον, ἄλλη ἐπειρώμην σκοπεῖν, καὶ εἶπον, Ποῖα δὲ μάλιστα ἅττα τοπάζομεν εἶναι τῶν μαθημάτων ἃ δεῖ τὸν φιλοσοφοῦντα μαθάνειν, ἐπειδὴ οὐχὶ πάντα οὐδὲ πολλὰ;

Ἐπολαβὼν οὖν ὁ σοφώτερος εἶπεν ὅτι Κάλλιστα ταῦτ' **b** εἴη τῶν μαθημάτων καὶ προσήκοντα ἀφ' ὧν ἂν πλείστην δόξαν ἔχοι τις εἰς φιλοσοφίαν· πλείστην δ' ἂν ἔχοι δόξαν, εἰ δοκοῖη τῶν τεχνῶν ἔμπειρος εἶναι πασῶν, εἰ δὲ μὴ, ὡς πλείστων γε καὶ μάλιστα τῶν ἀξιολόγων, μαθὼν αὐτῶν **5** ταῦτα ἃ προσήκει τοῖς ἐλευθέροις μαθεῖν, ὅσα συνέσεως ἔχεται, μὴ ὅσα χειρουργίας.

Ἄρ' οὖν οὕτω λέγεις, ἔφη ἐγώ, ὥσπερ ἐν τῇ τεκτονικῇ; καὶ γὰρ ἐκεῖ τέκτονα μὲν ἂν πρίαυ πέντε ἢ ἕξ μνῶν, ἄκρον **c** ἀρχιτέκτονα δὲ οὐδ' ἂν μυρίων δραχμῶν· ὀλίγοι γε μὴν κἂν ἐν πᾶσι τοῖς Ἑλλησι γίνονται. ἄρα μὴ τι τοιοῦτον λέγεις; Καὶ ὃς ἀκούσας μου συνεχῶρει καὶ αὐτὸς λέγειν τοιοῦτον.

Ἡρόμην δ' αὐτὸν εἰ οὐκ ἀδύνατον εἶη δύο μόνας τέχνας **5** οὕτω μαθεῖν τὸν αὐτόν, μὴ ὅτι πολλὰς καὶ μεγάλας· ὁ δέ, Μὴ οὕτως μου, ἔφη, ὑπολάβης, ὦ Σώκρατες, ὡς λέγοντος ὅτι δεῖ ἐκάστην τῶν τεχνῶν τὸν φιλοσοφοῦντα ἐπίστασθαι ἀκριβῶς ὥσπερ αὐτὸν τὸν τὴν τέχνην ἔχοντα, ἀλλ' ὡς **d** εἰκὸς ἄνδρα ἐλευθέρου τε καὶ πεπαιδευμένου, ἐπακολουθήσαι τε τοῖς λεγομένοις ὑπὸ τοῦ δημιουργοῦ οἷόν τ' εἶναι διαφερόντως τῶν παρόντων, καὶ αὐτὸν ζυμβάλλεσθαι γνώμην, ὥστε δοκεῖν χαριέστατον εἶναι καὶ σοφώτατον τῶν αἰεὶ **5** παρόντων ἐν τοῖς λεγομένοις τε καὶ πραττομένοις περὶ τὰς τέχνας.

Κἀγώ, ἔτι γὰρ αὐτοῦ ἠμφεγνόουν τὸν λόγον ὅτι ἐβούλετο,

a 7 μάλιστα αὐτὰ τοπάζομεν B: μάλιστα τοπάζομεν ἅττα T
 a 8 φιλοσοφοῦντα B: φιλόσοφον T a 9 ἐπειδὴ B: ἐπεὶ T
 b 3 δ' ἂν BT: δ' Schanz b 5 γε B: τε T μάλιστα T: μάλα B
 c 2 κἂν . . . c 3 γίνονται Schanz: καὶ . . . γίνονται B: καὶ . . . γίνονται T c 3 μὴ τι T: μὴ B c 4 αὐτὸς T: αὐτοῦ B
 λέγειν τοιοῦτον B: τοιοῦτον λέγειν T c 5 μόνας B: μόνον T
 c 6 μαθεῖν BT: λαβεῖν ex emend. T d 5 τῶν αἰεὶ B: αἰεὶ τῶν T

e Ἐρ' ἐννοῶ, ἔφην, οἷον λέγεις τὸν φιλόσοφον ἄνδρα; δοκεῖς γάρ μοι λέγειν οἷοι ἐν τῇ ἀγωνίᾳ εἰσὶν οἱ πένταθλοι πρὸς τοὺς δρομέας ἢ τοὺς παλαιστάς. καὶ γὰρ ἐκείνοι τούτων μὲν λείπονται κατὰ τὰ τούτων ἄθλα καὶ δεύτεροί εἰσι πρὸς
 5 τούτους, τῶν δ' ἄλλων ἀθλητῶν πρῶτοι καὶ νικῶσιν αὐτούς. τάχ' ἂν ἴσως τοιοῦτόν τι λέγοις καὶ τὸ φιλοσοφεῖν ἀπεργάζεσθαι τοὺς ἐπιτηδεύοντας τοῦτο τὸ ἐπιτήδευμα· τῶν μὲν
 136 πρῶτων εἰς σύνεσιν περὶ τὰς τέχνας ἐλλείπεσθαι, τὰ δευτερεῖα δ' ἔχοντας τῶν ἄλλων περιεῖναι, καὶ οὕτως γίνεσθαι περὶ πάντα ὑπακρόν τινα ἄνδρα τὸν πεφιλοσοφηκότα τοιοῦτόν τινα μοι δοκεῖς ἐνδείκνυσθαι.

5 Καλῶς γέ μοι, ἔφη, ὦ Σώκρατες, φαίη ὑπολαμβάνειν τὰ περὶ τοῦ φιλοσόφου, ἀπεικάσας αὐτὸν τῷ πεντάθλῳ. ἔστιν γὰρ ἀτεχνῶς τοιοῦτος οἷος μὴ δουλεύειν μηδενὶ πράγματι, μηδ' εἰς τὴν ἀκρίβειαν μηδὲν διαπεποιηκέναι, ὥστε διὰ τὴν τοῦ ἐνὸς τούτου ἐπιμέλειαν τῶν ἄλλων ἀπάντων
 b ἀπολελείφθαι, ὥσπερ οἱ δημιουργοί, ἀλλὰ πάντων μετρίως ἐφήθαι.

Μετὰ ταύτην δὴ τὴν ἀπόκρισιν ἐγὼ προθυμούμενος σαφῶς εἰδέναι ὅτι λέγοι, ἐπυθνανόμην αὐτοῦ τοὺς ἀγαθοὺς πότερον
 5 χρησίμους ἢ ἀχρήστους εἶναι ὑπολαμβάνοι.

Χρησίμους δὴπου, ὦ Σώκρατες, ἔφη.

Ἐρ' οὖν, εἶπερ οἱ ἀγαθοὶ χρήσιμοι, οἱ πονηροὶ ἀχρηστοί;

Ὡμολόγει.

10 Τί δέ; τοὺς φιλοσόφους ἄνδρας χρησίμους ἡγή ἢ οὐ;

c Ὁ δὲ ὠμολόγει χρησίμους, καὶ πρὸς γε ἔφη χρησιμωτάτους εἶναι ἡγεῖσθαι.

Φέρε δὴ γινώμεν, εἰ σὺ ἀληθῆ λέγεις, ποῦ καὶ χρήσιμοι

e2 οἷοι corr. Coisl. : οἷον BT e4 κατὰ τὰ T : κατὰ B
 e6 λέγοις T : λέγεις B a1 πρῶτων T : πρῶτον B a4 δοκεῖς
 T : δοκεῖ B a5 φαίη B : δοκεῖς T ὑπολαμβάνειν B : ὑπο-
 λαβεῖν T a7 οἷος TW : om. B b1 ὥσπερ οἱ δημιουργοὶ ἀλλὰ
 T : ἀλλ' ὥσπερ οἱ δημιουργοὶ B b7 χρήσιμοι T : οἱ χρήσιμοι B
 c3 σὺ T : om. B

ἡμῖν εἰσιν οἱ ὑπακροὶ οὔτοι; δῆλον γὰρ ὅτι ἐκάστου γε τῶν
τὰς τέχνας ἔχόντων φαυλότερός ἐστιν ὁ φιλόσοφος. 5

᾽Ωμολόγει.

Φέρε δὴ σύ, ἦν δ' ἐγώ, εἰ τύχοις ἢ αὐτὸς ἀσθενήσας ἢ
τῶν φίλων τις τῶν σῶν περὶ ὧν σὺ σπουδῆν μεγάλην ἔχεις,
πότερον ὑγείαν βουλόμενος κτήσασθαι τὸν ὑπακρον ἐκείνου
[τὸν φιλόσοφον] εἰσάγοις ἂν εἰς τὴν οἰκίαν ἢ τὸν ἱατρὸν 10
λάβοις;

᾽Αμφοτέρους ἔγωγ' ἂν, ἔφη. d

Μή μοι, εἶπον ἐγώ, ἀμφοτέρους λέγε, ἀλλ' ὁπότερον
μᾶλλον τε καὶ πρότερον.

Οὐδεὶς ἂν, ἔφη, τοῦτό γε ἀμφισβητήσειεν, ὡς οὐχὶ τὸν
ἱατρὸν καὶ μᾶλλον καὶ πρότερον. 5

Τί δ'; ἐν νηὶ χειμαζομένη ποτέρῳ ἂν μᾶλλον ἐπιτρέποις
σαντόν τε καὶ τὰ σεαυτοῦ, τῷ κυβερνήτῃ ἢ τῷ φιλοσόφῳ;

Τῷ κυβερνήτῃ ἔγωγε.

Οὐκοῦν καὶ τᾶλλα πάνθ' οὕτως, ἕως ἂν τις δημιουργὸς ἦ,
οὐ χρήσιμός ἐστιν ὁ φιλόσοφος; 10

Φαίνεται, ἔφη.

Οὐκοῦν νῦν ἄχρηστός τις ἡμῖν ἐστιν ὁ φιλόσοφος; εἰσὶ e
γὰρ ἡμῖν αἰεὶ που δημιουργοί· ὠμολογήσαμεν δὲ τοὺς μὲν
ἀγαθοὺς χρήσιμους εἶναι, τοὺς δὲ μοχθηροὺς ἀχρήστους.

᾽Ηναγκάζετο ὁμολογεῖν.

Τί οὖν μετὰ τοῦτο; ἔρωμαί σε ἢ ἀγροικότερόν ἐστιν 5
ἐρέσθαι—

᾽Εροῦ ὅτι βούλει.

Οὐδὲν δῆ, ἔφην ἐγώ, ζητῶ ἄλλο ἢ ἀνομολογήσασθαι τὰ

c4 γε T: τε B c7 δῆ B: δὲ T c8 ὧν B: οὗ T
c9 βουλόμενος κτήσασθαι B: κτήσασθαι βουλόμενος T c10 τὸν
φιλόσοφον T: τὸν σοφὸν B: φιλόσοφον Stephanus: secl. Cobet εισ-
άγοις BT: εἰσαγάγοις b c11 λάβοις B: ἂν λάβοις T: secl. Cobet
d1 ἔφη recc.: ἔφην BT d2 ἐγὼ* B: ἔγωγ' T d3 τε B: γε T
d7 σαντόν recc.: ἑαυτόν B: αὐτόν T τὰ σεαυτοῦ B: τὰς ἑαυτοῦ T
d10 ὁ B: om. T e1 ἐστὶν ὁ φιλόσοφος B: ὁ φιλόσοφος ἐστίν T
e2 ἡμῖν B: om. T αἰεὶ Hermann: δῆ BT e3 ἀχρήστους
B γρ. T: ἀχρείους T e5 τί BT: τὸ Baiter e8 ζητῶ T: ζητῶν B

137 εἰρημένα. ἔχει δέ πως ὧδί. ὠμολογήσαμεν καλὸν εἶναι
 τὴν φιλοσοφίαν καὶ αὐτοὶ φιλόσοφοι εἶναι, τοὺς δὲ φιλοσό-
 φους ἀγαθοὺς, τοὺς δὲ ἀγαθοὺς χρησίμους, τοὺς δὲ πονηροὺς
 ἀχρήστους· αὐθις δ' αὖ τοὺς φιλοσόφους ὠμολογήσαμεν, ἕως
 5 ἂν οἱ δημιουργοὶ ᾤσιν, ἀχρήστους εἶναι, δημιουργοὺς δὲ αἰεὶ
 εἶναι. οὐ γὰρ ταῦτα ὠμολόγηται;

Πάνυ γε, ἦ δ' ὄς.

Ὁμολογοῦμεν ἄρα, ὡς ἔοικε, κατὰ γε τὸν σὸν λόγον,
 εἶπερ τὸ φιλοσοφεῖν ἐστὶ περὶ τὰς τέχνας ἐπιστήμονας
 10 εἶναι ὃν σὺ λέγεις τὸν τρόπον, πονηροὺς αὐτοὺς εἶναι καὶ
 b ἀχρήστους, ἕως ἂν ἐν ἀνθρώποις τέχλαι ᾤσιν. ἀλλὰ μὴ
 οὐχ οὕτως, ᾧ φίλε, ἔχωσι, μῆδ' ἦ τοῦτο φιλοσοφεῖν, περὶ
 τὰς τέχνας ἐσπουδακῆναι, οὐδὲ πολυπραγμονοῦντα κυπτά-
 ζοντα ζῆν οὐδὲ πολυμαθοῦντα, ἀλλ' ἄλλο τι, ἐπεὶ ἐγὼ ὄμην
 5 καὶ ὄνειδος εἶναι τοῦτο καὶ βαναύστους καλεῖσθαι τοὺς περὶ τὰς
 τέχνας ἐσπουδακότας. ὧδε δὲ σαφέστερον εἰσόμμεθα εἰ ἄρα
 ἀληθῆ λέγω, ἔαν τοῦτο ἀποκρίνη· τίνας ἵππους ἐπίστανται
 c κολάζειν ὀρθῶς; πότερον οἵπερ βελτίστους ποιοῦσιν ἢ ἄλλοι;

Οἵπερ βελτίστους.

Τί δέ; κύνας οὐχ οἱ βελτίστους ἐπίστανται ποιεῖν, οὗτοι
 καὶ κολάζειν ὀρθῶς ἐπίστανται;

5 Ναί.

Ἡ αὐτὴ ἄρα τέχνη βελτίστους τε ποιεῖ καὶ κολάζει
 ὀρθῶς;

Φαίνεται μοι, ἦ δ' ὄς.

Τί δέ; πότερον ἤπερ βελτίστους τε ποιεῖ καὶ κολάζει

a 1 καλὸν εἶναι B : εἶναι καλὸν T a 2 καὶ αὐτοὶ φιλόσοφοι εἶναι
 secl. Schanz auctore Forster a 5 οἱ del. Heusde a 7 γε
 B : om. T ἦ δ' ὄς B : ἔφη T a 8 ὠμολογοῦμεν T : ὀμολογοῦμεν
 B a 10 ὃν σὺ corr. Coisl. : ὃν ὡς σὺ BT : ὡς σὺ vulg. καὶ
 ἀχρήστους . . . b 1 ᾤσιν secl. Schanz b 2 ἔχωσι B : ἔχουσι T
 μῆδ' ἦ Mudge : μῆ δὴ BT b 3 ἐσπουδακῆναι . . . πολυπραγμον-
 οῦντα secl. Cobet κυπτάζοντα B : κτυπάζοντα T b 4 ἐγὼ B :
 γ' T c 1 πότερον B : πρότερον T βελτίστους BT : βελτίους al.
 c 3, 6, 9 βελτίστους B : βελτίους T c 8 φαίνεται μοι B et in marg.
 γρ. T : φημί TW c 9 ἤπερ] ἤπερ T : om. B

ὀρθῶς, ἢ αὐτὴ δὲ καὶ γινώσκει τοὺς χρηστοὺς καὶ τοὺς 10
μοχθηροὺς, ἢ ἑτέρα τις;

Ἡ αὐτὴ, ἔφη.

Ἐθελήσεις οὖν καὶ κατ' ἀνθρώπους τοῦτο ὁμολογεῖν,
ἥπερ βελτίστους ἀνθρώπους ποιεῖ, ταύτην εἶναι καὶ τὴν d
κολάζουσαν ὀρθῶς καὶ διαγιγνώσκουσαν τοὺς χρηστοὺς τε
καὶ μοχθηροὺς;

Πάνυ γ', ἔφη.

Οὐκοῦν καὶ ἦτις ἕνα, καὶ πολλούς, καὶ ἦτις πολλούς, καὶ 5
ἕνα;

Ναί.

Καὶ καθ' ἵππων δὴ καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων οὕτως;

Φημί.

Τίς οὖν ἐστὶν ἢ ἐπιστήμη, ἦτις τοὺς ἐν ταῖς πόλεσιν 10
ἀκολασταίνοντας καὶ παρανομοῦντας ὀρθῶς κολάζει; οὐχ ἢ
δικαστική;

Ναί.

Ἡ ἄλλην οὖν τινα καλεῖς καὶ δικαιοσύνην ἢ ταύτην;

Οὐκ, ἀλλὰ ταύτην. 15

Οὐκοῦν ἥπερ κολάζουσι ὀρθῶς, ταύτη καὶ γινώσκουσι e
τοὺς χρηστοὺς καὶ μοχθηροὺς;

Ταύτη.

Ὅστις δὲ ἕνα γινώσκει, καὶ πολλοὺς γινώσεται;

Ναί. 5

Καὶ ὅστις γε πολλοὺς ἀγνοεῖ, καὶ ἕνα;

Φημί.

Εἰ ἄρα ἵππος ὧν ἀγνοοῖ τοὺς χρηστοὺς καὶ πονηροὺς
ἵππους, κἂν ἑαυτὸν ἀγνοοῖ ποῖός τις ἐστὶν;

c 10 ἢ αὐτὴ δὲ B: αὐτὴ T: αὐτὴ Schanz c 11 ἑτέρα τις
B et γρ. T: ἄλλη T c 13 ἀνθρώπους] ἀνθρώπων Stephanus
d 1 βελτίστους B T: βελτίους al. d 3 καὶ T: καὶ τοὺς B d 5 οὐκοῦν
καὶ B: οὐκοῦν T ἦτις... ἦτις T: εἴ τις... εἴ τις B d 14 καὶ B:
om. T d 15 ἀλλὰ ταύτην B: ἄλλην T W e 2 τοὺς μοχθηροὺς
B: πονηροὺς T e 8 ἀγνοοῖ B: ἀγνοεῖ T τοὺς χρηστοὺς καὶ
πονηροὺς ἵππους B: τοὺς πονηροὺς καὶ τοὺς χρηστοὺς T W

10 Φημί.

Καὶ εἰ βούς ὢν ἀγνοοῖ τοὺς πονηροὺς καὶ χρηστοὺς
(βούς), κὰν αὐτὸν ἀγνοοῖ ποῖός τις ἐστίν;

Ναί, ἔφη.

Οὕτω δὴ καὶ εἰ κύων;

15 Ὡμολόγει.

138 Τί δ'; ἐπειδὰν ἄνθρωπός τις ὢν ἀγνοῇ τοὺς χρηστοὺς
καὶ μοχθηροὺς ἀνθρώπους, ἄρ' οὐχ αὐτὸν ἀγνοεῖ πότερον
χρηστός ἐστίν ἢ πονηρός, ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς ἄνθρωπός ἐστιν;

Συνεχώρει.

5 Τὸ δὲ αὐτὸν ἀγνοεῖν σωφρονεῖν ἐστίν ἢ μὴ σωφρονεῖν;

Μὴ σωφρονεῖν.

Τὸ ἑαυτὸν ἄρα γινώσκειν ἐστὶ σωφρονεῖν;

Φημί, ἔφη.

Τούτ' ἄρα, ὡς ἔοικε, τὸ ἐν Δελφοῖς γράμμα παρακελεύεται,

10 σωφροσύνην ἀσκεῖν καὶ δικαιοσύνην.

Ἔοικεν.

Τῇ αὐτῇ δὲ ταύτῃ καὶ κολάζειν ὀρθῶς ἐπιστάμεθα;

Ναί.

b Οὐκοῦν ἢ μὲν κολάζειν ὀρθῶς ἐπιστάμεθα, δικαιοσύνη
αὕτη ἐστίν, ἢ δὲ διαγιγνώσκειν καὶ ἑαυτὸν καὶ ἄλλους,
σωφροσύνη;

Ἔοικεν, ἔφη.

5 Ταῦτόν ἄρα ἐστὶ καὶ δικαιοσύνη καὶ σωφροσύνη;

Φαίνεται.

Καὶ μὴν οὕτω γε καὶ αἱ πόλεις εὖ οἰκοῦνται, ὅταν οἱ
ἀδικοῦντες δίκην δίδωσιν.

θ 11 ἀγνοεῖ BT: ἀγνοοῖ recc. χρηστοὺς BT: τοὺς χρηστοὺς al.
θ 12 βούς add. Bekker ἀγνοοῖ B: ἀγνοοῖ T ποῖός τις B:
ποῖός T α 1 τις ὢν B: ὢν τις T α 2 μοχθηροὺς B: τοὺς
μοχθηροὺς Stobaeus: πονηροὺς T ἀγνοεῖ T Stobaeus: ἀγνοοῖ T
α 3 πονηρός BT: μοχθηρός Stobaeus α 5 ἐστίν ἢ μὴ σωφρονεῖν;
μὴ σωφρονεῖν B: ἢ οὐ σωφρονεῖν ἐστίν; οὐ σωφρονεῖν T Stobaeus
α 13 ναί B: φημί TW Stobaeus β 2 ἄλλους B: ἄλλον T Sto-
baeus β 5 καὶ δικαιοσύνη καὶ σωφροσύνη B: δικαιοσύνη σωφρο-
σύνη T β 7 καὶ αἱ B: καὶ T

Ἄληθῆ λέγεις, ἔφη.

Καὶ πολιτικὴ ἄρα αὐτὴ ἐστίν.

10

Συνεδόκει.

Τί δὲ ὅταν εἰς ἀνὴρ ὀρθῶς πόλιω διοικῆ, ὄνομά γε
τούτῳ οὐ τύραννός τε καὶ βασιλεύς;

Φημί.

Οὐκοῦν βασιλικῆ τε καὶ τυραννικῆ τέχνη διοικεῖ;

15

Οὕτως.

Καὶ αὐταὶ ἄρ' αἱ αὐταὶ τέχναι εἰσὶν ἐκείναις;

Φαίνονται.

Τί δ' ὅταν εἰς ὧν ἀνὴρ οἰκίαν διοικῆ ὀρθῶς, τί ὄνομα
τούτῳ ἐστίν; οὐκ οἰκονόμος τε καὶ δεσπότης;

c

Ναί.

Πότερον οὖν καὶ οὗτος δικαιοσύνη εἶ ἂν τὴν οἰκίαν
διοικοῖ ἢ κάλλη τιῶν τέχνη;

5

Δικαιοσύνη.

Ἔστιν ἄρα ταυτόν, ὡς ἔοικε, βασιλεύς, τύραννος, πολι-
τικός, οἰκονόμος, δεσπότης, σῶφρων, δίκαιος. καὶ μία
τέχνη ἐστὶν βασιλική, τυραννική, πολιτική, δεσποτική, οἰκο-
νομική, δικαιοσύνη, σωφροσύνη.

10

Φαίνεται, ἔφη, οὕτως.

Πότερον οὖν τῷ φιλοσόφῳ, ὅταν μὲν λατρὸς περὶ τῶν
καμνόντων τι λέγη, αἰσχροὺς μὴθ' ἐπεσθαι τοῖς λεγομένοις
δύνασθαι μῆτε συμβάλλεσθαι μηδὲν περὶ τῶν λεγομένων
ἢ πραττομένων, καὶ ὁπόταν ἄλλος τις τῶν δημιουργῶν,
ὡσαύτως· ὅταν δὲ δικαστῆς ἢ βασιλεὺς ἢ ἄλλος τις ὧν
νυνδὴ διεληλύθαμεν, οὐκ αἰσχροὺς περὶ τούτων μῆτε ἐπεσθαι
δύνασθαι μῆτε συμβάλλεσθαι περὶ αὐτῶν;

5

b 10 αὐτὴ Schanz: ἢ αὐτὴ B: αὐτὴ T b 12 γε B: om. T
b 17 εἰσὶν ἐκείναις B: ἐκείναις εἰσὶν T c 2 οὐκ T: om. B
c 5 κάλλη B: ἄλλη T c 7 ταυτόν] ταὐτὸ B: τοῦτο T
c 9 δεσποτική TW: om. B c 11 ἔφη οὕτως B: om. TW
d 1 πότερον B: τί T λατρὸς B: ὁ λατρὸς T d 2 λεγομένοις
T b: δυναμένοις pr. B (ut videtur) d 3 περὶ . . . d 4 πραττομένων
B: om. TW d 6 διεληλύθαμεν B: διήλθομεν T

Πῶς δ' οὐκ αἰσχρὸν, ὦ Σώκρατες, περί γε τοσούτων πραγμάτων μηδὲν ἔχειν συμβάλλεσθαι;

- e Πότερον οὖν καὶ περὶ ταῦτα λέγωμεν, ἔφη, πένταθλον αὐτὸν δεῖν εἶναι καὶ ὑπακρον, καὶ ταύτης μὲν τὰ δευτερεία ἔχοντα πάντων τὸν φιλόσοφον, καὶ ἀχρείου εἶναι ἕως ἂν τούτων τις ᾗ, ἢ ἡ πρῶτον μὲν τὴν αὐτοῦ οἰκίαν οὐκ ἄλλω
5 ἐπιτρεπτέον οὐδὲ τὰ δευτερεία ἐν τούτῳ ἐκτέον, ἀλλ' αὐτὸν κολαστέον δικάζοντα ὀρθῶς, εἰ μέλλει εὖ οἰκείσθαι αὐτοῦ ἢ οἰκία;

Συνεχώρει δὴ μοι.

- Ἐπειτά γε δήπου ἕαντε οἱ φίλοι αὐτῷ διαίτας ἐπιτρέ-
10 πωσιν, ἕαντε ἢ πόλις τι προστάτῃ διακρίνειν ἢ δικάζειν,
139 αἰσχρὸν ἐν τούτοις, ὦ ἑταῖρε, δεύτερον φαίνεσθαι ἢ τρίτου καὶ μὴ οὐχ ἡγείσθαι;

Δοκεῖ μοι.

- Πολλοῦ ἄρα δεῖ ἡμῖν, ὦ βέλτιστε, τὸ φιλοσοφεῖν πολυ-
5 μαθία τε εἶναι καὶ ἢ περὶ τὰς τέχνας πραγματεία.

Εἰπόντος δ' ἐμοῦ ταῦτα ὁ μὲν σοφὸς αἰσχυνθεὶς τοῖς προειρημένοις ἐσίγησεν, ὁ δὲ ἀμαθὴς ἔφη ἐκείνως εἶναι καὶ οἱ ἄλλοι ἐπήνεσαν τὰ εἰρημένα.

e 1 ἔφην T: ἔφη B e 2 καὶ ταύτης μὲν τὰ δευτερεία B: τὰ δευτερεία δ' TW: καὶ ἐν τούτοις τὰ δευτερεία Hermann καὶ... e 4 ᾗ secl. Schanz e 3 ἕως ἂν B: ἕως T e 4 ᾗ ἢ T: ᾗ B
a 4 δεῖ TW: om. B πολυμαθία B: φιλομαθία T a 5 ἢ del. Schanz a 7 ἐκείνως b: ἐκείνος BT

OXFORD CLASSICAL TEXTS

The prices given of copies on ordinary paper are for copies bound in limp cloth ; uncut copies may be had in paper covers at 6d. less per volume (1s. less for those priced from 6s. in cloth).

All volumes are also on sale interleaved with writing-paper and bound in stout cloth ; prices on application.

April 1910

HENRY FROWDE

OXFORD UNIVERSITY PRESS

LONDON, EDINBURGH, NEW YORK, TORONTO AND
MELBOURNE

Greek

- Aeschylus.** A. SIDGWICK. 3s. 6d. (India paper, 4s. 6d.)
- Antoninus.** J. H. LEOPOLD. 3s. (India paper, 4s.)
- Apollonius Rhodius.** R. C. SEATON. 3s. (India paper, 4s.)
- Aristophanes.** F. W. HALL, W. M. GELDART. (India paper, 8s. 6d.)
I. Ach., Eq., Nub., Vesp., Pax, Aves. 3s. 6d. (India paper, 4s. 6d.)
II. Lys., Thesm., Ran., Eccl., Plut., fr. 3s. 6d. (India paper, 4s. 6d.)
- Bucolici Graeci.** U. VON WILAMOWITZ-MOELLENDORFF. 3s. (India paper, 4s.)
- Demosthenes.** S. H. BUTCHER.
I. Orationes I-XIX. 4s. 6d. II. i. Orationes XX-XXVI. 3s. 6d.
Together on India paper, 12s. 6d.
- Euripides.** GILBERT MURRAY. (India paper, I-III, 12. 6d.; I-II, 9s.; III, 4s. 6d.)
I. Cyc., Alc., Med., Heracl., Hip., Andr., Hec. 3s. 6d.
II. Suppl., Herc., Ion, Tro., El., I. T. 3s. 6d.
III. Hel., Phoen., Or., Bacch., Iph. Aul., Rh. (In the press.)
- Hellenica Oxyrhynchia cum Theopompi et Cratippi fragmentis.**
B. P. GRENFELL, A. S. HUNT. 4s. 6d.
- Herodotus.** K. HUDE. (India paper, 12s. 6d.)
Vol. I (Books I-IV). 4s. 6d. Vol. II (Books V-IX). 4s. 6d.
- Homer, 3s. per volume.**
Iliad. (Vols. I and II.) D. B. MONRO, T. W. ALLEN. (India paper, 7s.)
Odyssey. (Vols. III and IV.) T. W. ALLEN. (India paper, 6s.)
- Hyperides.** F. G. KENYON. 3s. 6d.
- Longinus.** A. O. PRICKARD. 2s. 6d.
- Plato.** J. BURNET. Vols. I-III, 6s. each (India paper, 7s. each). Vol. IV. 7s. (India paper, 8s. 6d.) Vol. V. 8s. (India paper, 10s. 6d.)
I. Euth., Apol., Crit., Ph.; Crat., Tht., Soph., Polit.
II. Par., Phil., Symp., Phdr.; Alc. I, II, Hipp., Am.
III. Thg., Chrm., Lch., Lys.; Euthd., Prot., Gorg., Men.; Hipp. ma., mi., Io, Menex.
IV. Clit., Rep., Tim., Critias. Also Republic, separately, 6s.; on quarto writing-paper, 10s. 6d.
V. Minos, Leges, Epinomis, Epistulae. Definitiones, Spuria.
First and fifth tetralogies separately, paper covers, 2s. each.
- Theophrasti Characteres.** H. DIELS. 3s. 6d.
- Thucydides.** H. STUART JONES. (India paper, 8s. 6d.)
I. Books 1-4. II. Books 5-8. 3s. 6d. each.
- Xenophon.** E. C. MARCHANT. Vols. I-III. (India paper, 12s. 6d.)
I. Historia Graeca. 3s.
II. Libri Socratici. 3s. 6d.
III. Anabasis. 3s.
IV. Cyropaedia. 3s. 6d.

Latin

Asconius. A. C. CLARK. 3s. 6d.

Caesar, Commentarii. R. L. A. DU PONTET. (India paper, 7s.)
Bellum Gallicum. 2s. 6d. Bellum Civile. 3s.

Catullus. R. ELLIS. 2s. 6d. (With Tibullus and Propertius, on India paper, 8s. 6d.)

Cicero, Epistulae. L. C. PURSER. (India paper, 21s.)

I. Epp. ad Fam. 6s. ; II. ad Att., Pars i (1-8), Pars ii (9-16), 4s. 6d. each ;
III. ad Q. F., ad M. Brut., Fragn. 3s.

Orationes. (Rosc. Am. etc., Mil. etc., Verrinae, India paper, 18s. 6d.)

Rosc. Am., I. Pomp., Clu., Cat., Mur., Cael. A. C. CLARK. 3s.

Pro Milone, Caesariana, Philippicae. A. C. CLARK. 3s.

Verrinae. W. PETERSON. 4s.

Pro Quintio, Pro Roscio Comoedo, Pro Caecina, De lege Agraria,
Pro Rabirio perduellionis reo, Pro Flacco, In Pisonem, Pro
Rabirio Postumo. A. C. CLARK. 3s.

Rhetorica. A. S. WILKINS. (India paper, 7s. 6d.)

I. De Oratore. 3s. II. Brutus, etc. 3s. 6d.

Horace. E. C. WICKHAM. 3s. (India paper, 4s. 6d.)

Lucretius. C. BAILEY. 3s. (India paper, 4s.)

Martial. W. M. LINDSAY. 6s. (India paper, 7s. 6d.)

Nepos. E. O. WINSTEDT. 2s.

Persius and Juvenal. S. G. OWEN. 3s. (India paper, 4s.)

Plautus. W. M. LINDSAY. (India paper, 16s.)

I. Amph.—Merc. II. Miles—fragn. 6s. each.

Propertius. J. S. PHILLIMORE. 3s. (India paper, see Catullus.)

Statius. (Complete on India paper. 10s. 6d.)

Silvae. J. S. PHILLIMORE. 3s. 6d.

Thebais and Achilleis. H. W. GARROD. 6s.

Tacitus, Opera Minora. H. FURNEAUX. 2s.

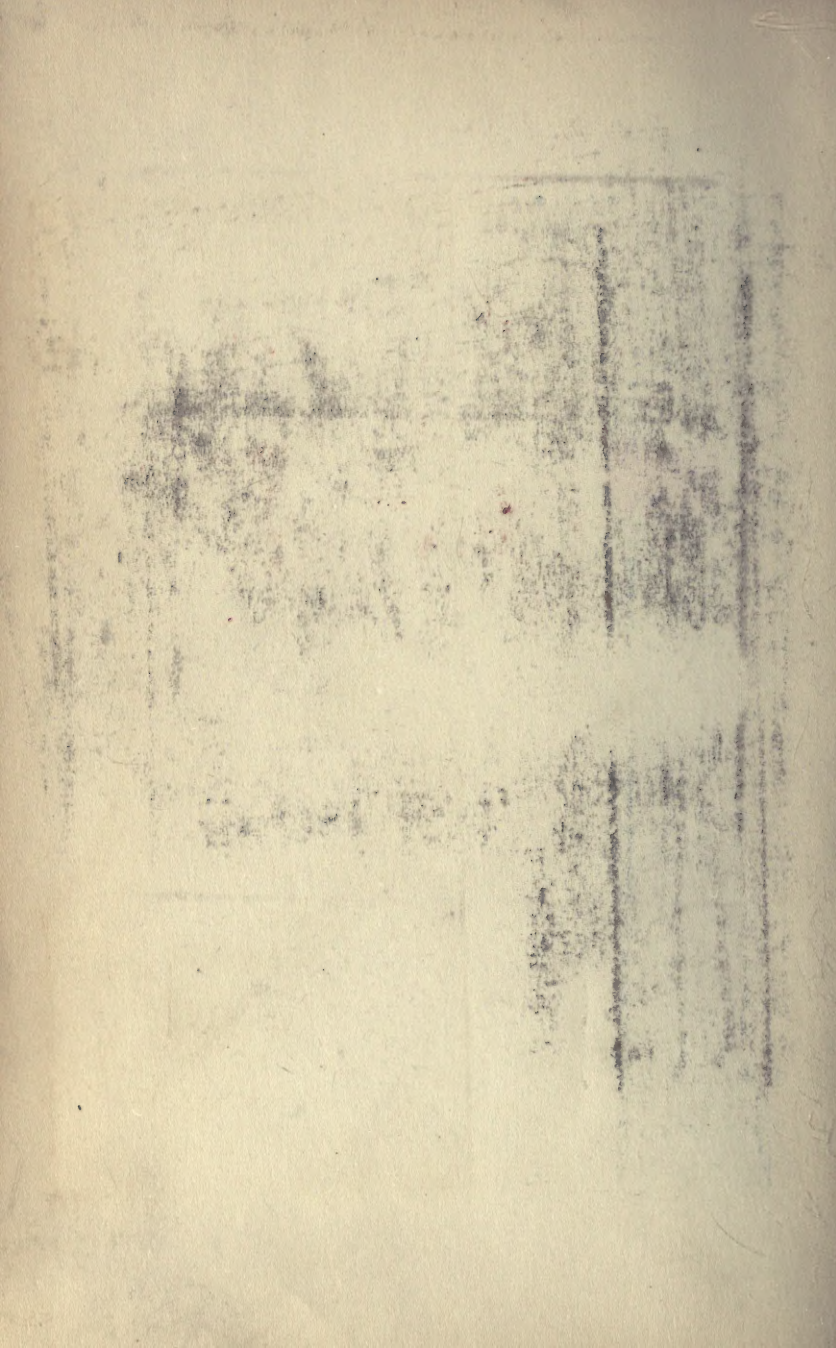
Annales. C. D. FISHER. 6s. (India paper, 7s.)

Terence. R. Y. TYRBELL. 3s. 6d. (India paper, 5s.)

Tibullus. J. P. POSTGATE. 2s. (India paper, see Catullus.)

Vergil. F. A. HIRTZEL. 3s. 6d. (India paper, 4s. 6d.)

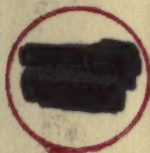
Appendix Vergiliana. R. ELLIS. 4s.

BINDING LIST JAN 1, 1943

PA
4279
A2
1905
t.2

Plato
Opera
t. 2

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY
